τούτων θέλουσι στέλλεσθαι ἐπιστολαὶ πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν κατωτέρω ρηθησομένων εἰκοσιοκτὼ ἐπαρχιῶν, ὅπως φροντίσωσι νὰ εὑρεθῇ ἐνταῦθα κατὰ τὴν τακτὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως ἀντιπρόσωπός των λαϊκός.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Παρομοίως καὶ τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ οἱ τυχὸν ἐν τῇ βασιλευούσῃ εὑρισκόμενοι λοιποὶ μητροπολῖται πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως θέλουσι γράφῃ τὸ ὄνομα τῆς γνώμης των ἐν δελτίῳ καὶ σφραγίσαντες θέλουσι καταθέτῃ αὐτὸ ὁμοῦ μετὰ τῶν σταλησομένων παρὰ τῶν ἔξωθεν ἀρχιερέων.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον. Πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς προθεσμίας τῶν τεσσαράκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν, ὁ τοποτηρητὴς θέλει ἐκδίδῃ προσκλητήρια γράμματα πρὸς πάντας τοὺς ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τούτου διωρισμένους νὰ παρευρίσκωνται ἐν τῇ ἐκλογικῇ συνελεύσει κληρικούς τε καὶ λαϊκούς, εἰς τὰ ὁποῖα θέλει σημειοῦσθαι ἡ ρητὴ ἡμέρα τῆς γενικῆς συνελεύσεως, καθ' ἣν συναθροισθέντων ἁπάντων καὶ γενομένης τῆς ἐξακριβώσεως τῶν προσώπων, τότε κεκλεισμένων τῶν θυρῶν θέλουσιν ἀνοίγεσθαι καὶ ἀριθμεῖσθαι τὰ δελτία παρὰ τοῦ γραμματέως τῆς Συνόδου καὶ δύο ἄλλων μελῶν τῆς συνελεύσεως ἐνώπιον ἁπάντων τῶν μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον. Ἐξίσου εἰσὶν ἐκλέξιμοι πάντες οἱ λαχόντες εἴτε πολλὰς εἴτε ὀλίγας ψήφους ἐν τοῖς δελτίοις.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον. Ἐάν τινες ἐκ τοῦ συλλόγου τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς συνελεύσεως ἤθελον προτείνῃ καὶ ἄλλα τινὰ ἄτομα, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν φαίνονται εἰς τὰ δελτία, εἶναι ὅμως ἄξια τοῦ θρόνου, καὶ ταῦτα ἐὰν ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ συλλόγου τῶν ἐν τῇ συνελεύσει κληρικῶν μελῶν συγκαταριθμηθήσονται μετὰ τῶν ἐκλεξίμων.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον. Προσδιορισθέντων οὕτω τῶν ὀνομάτων τῶν ἐκλεξίμων μητροπολιτῶν, θέλουσι καταγράφεσθαι τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν καταστίχῳ, καὶ θέλουσιν ὑπογράφῃ καὶ σφραγίζῃ αὐτὸ ἐν τῇ συνελεύσει ὁ τοποτηρητής, ἡ Σύνοδος τῶν μητροπολιτῶν καὶ τὰ μέλη τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον. Ἐπειδὴ ὁ γεννησόμενος πατριάρχης, καθὼς ἐκκλησιαστικῶς εἶναι πνευματικὸς ἀρχηγός, οὕτως εἶναι καὶ πολιτικῶς μέσον τῆς ὑψηλῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀποφάσεις της ὡς πρὸς κοσμικάς τινας ὑποθέσεις τῶν ἐν τῇ

πατριαρχείᾳ του χριστιανῶν, διὰ τοῦτο, ὅτον μὲν ἀφορᾷ τὸν διορισμὸν τοῦ ἱκανοῦ πρὸς τὰ πνευματικὰ καὶ ἐθνικὰ πράγματα, ἡ ἐκλογὴ ἀνήκει εἰς τοὺς πνευματικοὺς καὶ λαϊκοὺς ἀρχηγούς· ἀλλά, διὰ νὰ μὴ ἤθελεν εὑρεθῇ ἡ Ὑψ. Κυβέρνησις εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ φυσικῶς ἑαυτῇ ἀνῆκον δικαίωμα τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐπὶ προσώπου, τὸ ὁποῖον κοινῇ ἐκλογῇ ἤθελεν ἀναγορευθῇ, διὰ τοῦτο τὸ κατάστιχον τῶν, κατὰ τὸν ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ διαγραφέντα τρόπον, γενησομένων ἐκλεξίμων θέλει στέλλεσθαι παρευθὺς εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην· καὶ ἐὰν ἐκ τῶν ἐν τῷ καταστίχῳ τούτῳ σεσημειωμένων ὀνομάτων ἤθελον τυχὸν εὑρεθῶσί τινες, οἵτινες ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν δὲν ἤθελον θεωρηθῇ ἱκανοί, τότε ἡ Ὑψ. Πύλη, ἐξαιροῦσα αὐτούς, θέλει εἰδοποιῇ τὸ Πατριαρχεῖον διὰ τεσσερὲ ἐντὸς 24 ὡρῶν, ὥστε νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἐκλογὴν ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον. Ὅταν τὸ τῆς ἐκλογῆς κατάστιχον θεωρηθῇ, ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ εἴρηται, ἐν τῇ Ὑψ. Πύλῃ, καὶ ἐπιστραφῇ, τότε ἡ γενικὴ ἐκλογικὴ συνέλευσις συνέρχεται μίαν ἡμέραν, ὡς καὶ προλαβόντως, καὶ ἀφοῦ ὁ τοποτηρητὴς κοινοποιήσῃ αὐτοῖς τὴν γνώμην τῆς Ὑψ. Πύλης, τότε, ἐὰν ἤθελον εἶσθαι ἄτομα ἐξηρημένα, γίνεται ἡ ἐκλογὴ ἐπὶ τῶν λοιπῶν: δηλαδὴ σύμπασα ἡ συνέλευσις, οἵ τε κληρικοὶ καὶ οἱ λαϊκοί, θέλουσιν ἀναδεικνύῃ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τρεῖς ἐκ τῶν μὴ ἐξαιρεθέντων ἀτόμων ὑποψηφίους διὰ τοῦ μέτρου τῆς πλειοψηφίας.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον. Πάντα τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως, κληρικά τε καὶ λαϊκά, ἔχουσιν ἀνὰ μίαν ψῆφον ἕκαστον.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον. Τούτων τῶν τριῶν ὑποψηφίων τὰ ὀνόματα παραλαβόντα τὰ κληρικὰ μέλη τῆς συνελεύσεως, θέλουσι κατέρχεσθαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, παρεστώτων καὶ πάντων τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς συνελεύσεως, καὶ κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀνέκαθεν ἐκκλησιαστικὴν διατύπωσιν, θέλουσιν ἀναδεικνύῃ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, καὶ διὰ πλειοψηφίας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἕνα τῶν τριῶν ὑποψηφίων ἐπὶ διαδοχῇ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, ἐκτελοῦντες καὶ τὴν ἱερὰν τελετήν.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας λύεται τὸ ζήτημα διὰ τῆς ψήφου τοῦ τοποτηρητοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον. Ἅμα ὡς ἐκτελεσθῇ ἡ ἐκλογή, κατὰ τὸν

διαγραφέντα τρόπον, θέλει συντάττεσθαι ἀναφορὰ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, καὶ θέλει παρουσιάζεσθαι εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην. Ἀφοῦ δὲ τὸ ἐκλεχθὲν ἄτομον, κατὰ πρόσκλησιν τῆς Ὑψ. Πύλης, παρουσιασθῇ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα καὶ ἐπισήμως ἀναγνωρισθῇ, ἀκολούθως δὲ ἐλθὼν εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην γνωστοποιηθῇ, τότε θέλει ἐπανέρχεσθαι μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ὅπου θέλουσιν ἐκτελεῖσθαι τὰ εἰθισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Προσόντα ἐκλεξίμου.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον. Ὁ ἐκλέξιμος διὰ τὴν διαδοχὴν τῆς πατριαρχείας δέον νὰ εἶναι καθεστηκυίας ἡλικίας καὶ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἱεραρχῶν, ὅστις ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη τοὐλάχιστον ἐδιοίκησεν ἀμέμπτως ἐπαρχίαν τινά.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον. Δέον νὰ εἶναι ἀδιάβλητος τὰ ἤθη ἐν τῷ πολιτεύματι, νὰ εἶναι πεπαιδευμένος, εἰ μὲν δυνατὸν καὶ τὰ θύραθεν αὐτά, εἰ δὲ μὴ τοὐλάχιστον νὰ εἶναι κάτοχος τῶν ἐκκλησιαστικῶν γνώσεων καὶ κανόνων καὶ ἐκ τοῦ προτέρου αὐτοῦ βίου νὰ εἶναι ἀποδεδειγμένος ἀκριβὴς φύλαξ τῶν τε θρησκευτικῶν δογμάτων καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων καὶ δὴ καὶ ὡς ἀρχηγὸς τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ πατὴρ πνευματικὸς ἁπάντων τῶν τῇ θρησκείᾳ ταύτῃ πιστευόντων, ἔτι δὲ καὶ δεσμὸς ἑνότητος τῶν τε ὑπὸ τὸν θρόνον αὐτοῦ διατελούντων μητροπολιτῶν καὶ λοιπῶν ἀνεξαρτήτων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, νὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ προστατεύῃ καὶ ὑπερασπίζηται ἐνθέρμως λόγῳ τε καὶ ἔργῳ τὴν θρησκείαν εἰς πάντα καιρὸν καὶ τόπον καὶ περίστασιν· καθότι τοιοῦτον ἀπαιτεῖ αὐτὸν τὸ πνευματικὸν μέρος τῆς Ἐκκλησίας.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Ἐπειδὴ ὁ πατριάρχης, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι μέγας πνευματικὸς ἀρχηγὸς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, εἶναι καὶ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ἐν τῷ ὑψηλῷ βερατίῳ διαλαμβανομένων ὑποθέσεων, κατὰ συνέπειαν προνομίων, τὰ ὁποῖα ὁ μέγας μὲν πορθητὴς Σουλτὰν Μεχμὲτ ἐχορήγησεν,

ἄλλοι δὲ ἔνδοξοι μεγάλοι βασιλεῖς ἐκτιμήσαντες διετήρησαν, ὁ δὲ ἤδη κραταιότατος ἡμῶν ἄναξ εὐμενῶς ἐπεκύρωσε καὶ ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν τούτου εἰς ἰδιαζούσας περιπτώσεις ὁ πατριάρχης εἶναι τὸ μέσον τῆς ὑψηλῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ πραγματοποιῇ τὰς ἀποφάσεις της, διὰ τοῦτο δέον ὁ ἐκλεχθησόμενος πατριάρχης ὄχι μόνον νὰ εἶναι κάτοχος τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ κεφαλαίῳ διαγραφομένων προσόντων, ἀλλὰ καὶ νὰ χαίρῃ πλήρη τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ἐπικυρωσούσης ὑψηλῆς κυβερνήσεως· ἔτι δὲ νὰ εἶναι καὶ ἱκανὸς οὐχὶ μόνον κατὰ τὰ πνευματικὰ καὶ νὰ γνωρίζῃ μόνον τοὺς κανόνας καὶ τὰς τάξεις, ἀλλὰ νὰ χαίρῃ καὶ τὴν κοινὴν τοῦ Ἔθνους ἐμπιστοσύνην καὶ ὑπόληψιν καὶ ἐν συνόψει νὰ χαρακτηρίζηται μὲ προσόντα καὶ ἀτομικὴν ὑπόληψιν, ὁποῖα ἀπαιτεῖ ἡ σεβαστὴ αὕτη θέσις· ἔτι δὲ καὶ νὰ εἶναι τοὐλάχιστον πατρόθεν ὑπήκοος τῆς κραταιᾶς βασιλείας ἀπ' ἀρχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Προσωπικὸς σχηματισμὸς τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον. Ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις σύγκειται ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον. Ἐκ μὲν τῶν κληρικῶν εἰσὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τῶν τυχὸν ἐν τῇ βασιλευούσῃ εὑρισκομένων λοιπῶν μητροπολιτῶν· ὁ δὲ μητροπολίτης Ἡρακλείας, ἐπειδὴ εἶναι ἀρχαία τάξις νὰ δίδῃ αὐτὸς τὴν τῆς πατριαρχείας ῥάβδον, πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως ταύτης προσκαλούμενος, θέλει παρευρίσκεσθαι καὶ αὐτός.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Τὰ δὲ λαϊκὰ μέλη εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

α'. Τρεῖς τῶν ἐπισημοτέρων ὑπαλλήλων τοῦ πατριαρχείου· οὗτοι δέ εἰσιν ὁ λογοθέτης καὶ δύο ἄλλοι μετ' αὐτόν.

β'. Τὰ μέλη τοῦ μικτοῦ Συμβουλίου.

γ'. Τρεῖς τῶν παλαιοτέρων φερόντων πολιτικὸν βαθμὸν ἀπὸ τοῦ Α' μέχρι τοῦ Β', δύο ἐκ τῶν φερόντων στρατιωτικὸν βαθμὸν Μίρι ἀλάϊ καὶ τρεῖς ἐκ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

δ'. Ὁ διοικητὴς τῆς Σάμου, ἐὰν εὑρεθῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ.

ε'. Οἱ τρεῖς ἀντιπρόσωποι τῶν παραδουναβίων ἡγεμονιῶν.

ς'. Τέσσαρες ἐκ τῶν ἐπιστημόνων ἀνδρῶν οἱ μᾶλλον ἐγνωσμένοι.

ζ'. Πέντε ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ συστήματος.

η'. Εἷς τῶν τραπεζιτῶν.

θ'. Δέκα ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων συντεχνιῶν.

ι'. Δύο ἐκ τῶν ἐνοριῶν πόλεως καὶ Καταστένου.

ια'. Εἴκοσι ὀκτὼ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Καισαρείας, Ἐφέσου, Ἡρακλείας, Κυζίκου, Νικομηδείας καὶ Νικαίας, Χαλκηδόνος καὶ Δέρκων, Θεσσαλονίκης, Τορνόβου, Ἀδριανουπόλεως, Ἀμασείας, Ἰωαννίνων, Προύσης, Πελαγωνείας, Βόσνης, Κρήτης, Τραπεζοῦντος, Λαρίσσης, Φιλιππουπόλεως, Σερρῶν, Σμύρνης, Μιτυλήνης, Βάρνης, Βιδύνης, Σοφίας, Χίου, Σκοπίων, Πισσιδείας καὶ Κασταμονῆς. Τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς περιορίζεται εἰς μόνον τοὺς ὑπηκόους τῆς κραταιᾶς Βασιλείας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

περὶ τῶν ἀναγκαίων προσόντων τῶν εἰς ἀρχιερατείαν ἐκλεξίμων, ἔτι δὲ καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον. Ὁ εἰς ἀρχιερατείαν ἐκλέξιμος ὀφείλει πρῶτον νὰ εἶναι ἐκ γενετῆς ὑπήκοος τῆς κραταιᾶς Βασιλείας καὶ ἡ διαγωγή του νὰ ὑπῆρξε πάντοτε ἀνεπίληπτος καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τὸ Ἔθνος· δεύτερον, νὰ ἔχῃ ἐγγράφους μαρτυρίας τῆς χρηστῆς διαγωγῆς του ἐκ τῶν μερῶν, ἐν οἷς διέτριψε, πρὶν ἢ κατασταθῇ εἰς τὰ πατριαρχεῖα, ἢ παρά τινι τῶν ἀρχιερέων· τρίτον, νὰ ἔχῃ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, τὴν ἀπαιτουμένην ἡλικίαν καὶ τὴν σωματικὴν ὁλοκληρίαν· τέταρτον, νὰ εἶναι γνωστὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ προλαβουσῶν πιστῶν ἐκδουλεύσεων, ὑπηρετήσας ὡς κληρικὸς ἢ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἢ παρά τινι τῶν ἀρχιερέων ἐπὶ πενταετίαν, ὥστε νὰ ἔχῃ ἱκανὰς γνώσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ τὴν πρὸς διοίκησιν ἐπαρχίας ἀπαιτουμένην τριβήν· πέμπτον, νὰ εἶναι εἰδήμων πρὸς τῇ ἑλληνικῇ καὶ τῆς ὀθωμανικῆς καὶ

σλαβικῆς γλώσσης, ἀναλόγως τῇ ἐπαρχίᾳ, εἰς ἣν ἤθελε διορισθῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον. Ἐκλέξιμοι εἰς ἀρχιερατείαν ἔσονται ἀπὸ τοῦ νῦν ὅσοι φέρουσιν ἀποδεικτικὰ ὀρθοδόξων θεολογικῶν μαθημάτων ὡς τελειοδίδακτοι, ἢ καὶ ὅσοι δὲν ἔχουσι μὲν τοιαῦτα ἀποδεικτικά, εἶναι ὅμως χρηστοήθεις καὶ ἐνάρετοι, καὶ ἔχουσιν ἐντελεῖς γνώσεις τῶν θρησκευτικῶν· ἐκ τούτων δὲ ὅσοι εἰς ἀλλοδαπὴν σπουδάσαντες ἐπανῆλθον, ὀφείλουσιν ἵνα ἔλθωσιν εἰς συνδιάλεξιν μετὰ τῶν καθηγητῶν τῆς ἐνταῦθα Θεολογικῆς σχολῆς καὶ ἐπικυρωθῇ παρ' αὐτῶν ἡ ἱκανότης των. Ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν πάλιν δὲν ἔχουσιν ἀποδεικτικά, οὗτοι, ἐξεταζόμενοι ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ, κατὰ τὴν τάξιν θέλουσι λαμβάνῃ τὰ διπλώματά των, καὶ οὕτω θέλουσι θεωρεῖσθαι ἐκλέξιμοι, εἰ δ' ἄλλως, οὐχί.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Θεωρεῖται ἐπίσης ἐκλέξιμος καὶ ἐξῃρημένος τῆς πενταετοῦς ἐκδουλεύσεως, εἴτε εἰς τὰ πατριαρχεῖα, εἴτε παρά τινι τῶν ἀρχιερέων, πᾶς ὅστις, γνωστὸς ὢν τῇ Ἐκκλησίᾳ, χαίρει τὴν κοινὴν ὑπόληψιν ἐπ' ἀρετῇ καὶ μαθήσει· ἀλλ' ἀφοῦ πρῶτον ὑποστῇ ἐξετάσεις, κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρον.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον. Ἡ ἐκλογὴ καὶ ἀποκατάστασις ἀρχιερέως εἰς χηρεύουσαν ἐπαρχίαν γίνεται ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῆς Συνόδου τῶν μητροπολιτῶν, κατὰ τὴν ἀνέκαθεν ἐπικρατοῦσαν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν· διὰ τοῦτο ἡ Σύνοδος, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Πατριάρχου, θέλει ἐγγράφῃ εἰς κατάστιχον πάντας τοὺς ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα· καὶ ἐν περιπτώσει θέλει ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν τρεῖς ὑποψηφίους διὰ τὴν χηρεύουσαν ἐπαρχίαν, προτιμῶσα πάντοτε, μεταξὺ τῶν ἐχόντων τὰ ἴσα προσόντα, τοὺς τὰς πλείους καὶ πιστοτέρας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκδουλεύσεις ἔχοντας· καὶ παρευθὺς κατερχομένη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, θέλει ἐκτελεῖ τὴν ἱερὰν τελετήν, ἀναδεικνύουσα ὁριστικῶς διὰ μυστικῆς ὡσαύτως ψηφοφορίας τὸν ἕνα τῶν τριῶν ὑποψηφίων· ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας, ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ πατριάρχου.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἀρχιερέως τινὸς ἡ Σύνοδος τῶν μητροπολιτῶν δὲν θέλει προχωρῇ εἰς ἀντικατάστασιν διαδόχου πρὶν ἢ ἀφιχθῇ ἐνταῦθα ἐπίσημος εἴδησις

ὑπογεγραμμένη παρά τε τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν τῆς πόλεως ἐκείνης ἀναγγέλλουσα τὴν ἀποδίωσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον. Ἐπειδὴ καθὼς ὁ πατριάρχης, οὕτω καὶ ἕκαστος τῶν ἀρχιερέων ὑπάρχει κατὰ τὰς διακελεύσεις τῶν ἱερῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἰσόβιος εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ ἐπαρχίαν, εἰμὴ μόνον ἐὰν προβῇ εἰς πράξεις, προκαλούσας τὴν παῦσιν αὐτοῦ, κατὰ τοὺς νόμους τῆς κυβερνήσεως, οἷον προδοσίαν πρὸς τὴν κραταιὰν βασιλείαν, ἀδικίαν καὶ καταπίεσιν πρὸς τοὺς κατοίκους καὶ λοιπὰς τοιαύτας, διὰ τοῦτο αἱ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν μεταθέσεις ἀπαγορεύονται τοῦ λοιποῦ ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας, ἤγουν ἐὰν εἰς μίαν ἐπαρχίαν εἴτε διὰ τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς, εἴτε ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της, ἀπαιτεῖται διορισμὸς ἀρχιερέως δοκίμου καὶ πολυπείρου, τότε κατὰ τὸ σπανίως μέν, ἀνέκαθεν ὅμως ἐπικρατοῦν ἔθος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Σύνοδος τῶν μητροπολιτῶν μετὰ τοῦ πατριάρχου θέλει συσκεφθῇ εἰς ἀνεύρεσιν τριῶν καταλλήλων ὑποψηφίων ἐκ τῶν ἐχόντων ἐπαρχίας ἀρχιερέων καὶ ἀκολούθως κατερχομένη εἰς τὴν ἐκκλησίαν θέλει ἐκτελῇ τὴν εἰθισμένην τάξιν (τῶν ψήφων), ἀναδεικνύουσα τὸν ἕνα τῶν τριῶν ὑποψηφίων διὰ τῆς πλειοψηφίας, οὗτινος ἐρωτωμένου ἐὰν δέχηται τὴν μετάθεσιν καὶ ἀποκριναμένου ὅτι δὲν θέλει νὰ ἀφήσῃ τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπαρχίαν, ἡ Σύνοδος τῶν μητροπολιτῶν θέλει προχωρῇ εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἄλλων ὑποψηφίων, μιᾶς μόνης ἐπιτρεπομένης μεταθέσεως καὶ ταύτης διὰ πολὺ σπουδαίας αἰτίας ὡς εἴρηται.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον. Οἱ ἀρχιερεῖς πάντες ἐν γένει ὀφείλουσι συμφώνως τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς κανόσι νὰ ἐδρεύωσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν, περιερχόμενοι αὐτάς, κατὰ τὸ ἔθος ἑκάστης, εἰς ὡρισμένους καιροὺς καὶ ἐπισκεπτόμενοι πνευματικῶς τοὺς χριστιανούς των χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνωσιν αὐτούς, μήτε νὰ ἔχωσι τὴν ἄδειαν νὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὴν ὑπαλληλίαν των ἀρχιερεῖς τιτουλαρίους καὶ θεωρῶσι δι' αὐτῶν τὰς ὑποθέσεις των, ἐκτὸς μόνον βαθέος γήρατος ἢ ἀνιάτου ἀσθενείας καὶ ἐκτὸς ἐὰν ἐξ ἄλλης εὐλογοφανοῦς τινος αἰτίας, ἐκκλησιαστικῆς ἢ πολιτικῆς, ἤθελον μετακληθῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον. Καθὰ ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ εἴρηται ἕκαστος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων εἶναι ἰσόβιος εἰς ἣν ἐκλήθη ἐπαρχίαν· ἀλλ' ἐὰν χριστιανοὶ ἐπαρχίας τινὸς παρουσιάσωσιν ἀγωγὴν κατὰ

τοῦ ἀρχιερέως των, τότε ἡ Σύνοδος τῶν μητροπολιτῶν, ἀφοῦ μετέλθῃ πρότερον ὅλους τοὺς διαλλακτικοὺς τρόπους μέχρις εὐλόγου τινὸς διαστήματος καὶ διὰ τῶν πλησιοχώρων ἀρχιερέων ἐνασχοληθῇ εἰς ἐξέτασιν καὶ εἰρηνοποίησιν, ἐὰν οἱ ἀναφερθέντες ἐπιμείνωσιν ἀπαιτοῦντες τὴν διαδικασίαν, τότε θέλει μετακαλεῖσθαι ἐνταῦθα ὁ ἐγκαλούμενος ἀρχιερεύς, καὶ ἐὰν τὰ προτεινόμενα ἐγκλήματα εἶναι πνευματικά, ἡ δίκη θέλει γίνεσθαι ὑπὸ μόνης τῆς Συνόδου τῶν μητροπολιτῶν, κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας· ἐὰν δὲ περιστρέφωνται εἰς ἀντικείμενα κοσμικά, τότε ὁ πατριάρχης μετὰ τῆς Συνόδου τῶν μητροπολιτῶν διορίζει ἐπιτροπήν, συγκειμένην ἐκ τεσσάρων ἀρχιερατικῶν καὶ τεσσάρων λαϊκῶν μελῶν τοῦ Μ. Συμβουλίου, οἵτινες, ὁμοῦ ἐξετάσαντες τὰς καταθέσεις ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, θέλουσι σχηματίσῃ γνώμην καὶ ἀναφέρῃ ἐγγράφως (διὰ μαζπατᾶ) πρὸς τὸν πατριάρχην τὰς ἐξαχθείσας παρατηρήσεις· καὶ τότε θέλουσι προσδιορίζεσθαι αἱ ἀναγκαῖαι ποιναί, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς κραταιᾶς Κυβερνήσεως καὶ θέλουσιν ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην· καὶ ἐὰν τὸ ἔγκλημα τοῦ μητροπολίτου ἢ ἐπισκόπου εἶναι ἐκ τῶν κακουργημάτων, ἀφοῦ πρῶτον τὸ πατριαρχεῖον τοῦ ἀφαιρέσῃ, κατὰ φυσικὸν λόγον, τὸν πνευματικὸν τίτλον, τὸν ὁποῖον φέρει, θέλῃ τιμωρεῖται καὶ κατὰ τοὺς θεσπισθέντας ποινικοὺς νόμους.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον. Κατὰ τὴν περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων ὁρισθεῖσαν τάξιν ὑπὸ τῆς Ὑψ. Κυβερνήσεως, οἱ κατὰ τόπους ἀρχιερεῖς εἰσιν ὑπόχρεοι νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας των, καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ τῆς ὑπηρεσίας των· ἐν περιπτώσει δὲ ἀσθενείας ἢ ἀπουσίας του, νὰ στέλλῃ ἐπίτροπόν του ἱερωμένον, εἰς δὲ τὰ τῶν Καζάδων συμβούλια νὰ διορίζῃ ὡσαύτως ἐπιτρόπους ἱερωμένους.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον. Οἱ ἀρχιερεῖς δὲν δύνανται νὰ κάμωσι διαθήκην ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν περιουσίας· μετὰ τὴν ἀποβίωσιν δέ τινος ἐξ αὐτῶν, θέλουσιν ἐξαιρεῖσθαι ἐκ τῆς περιουσίας του πρῶτον τὰ τῆς κηδείας του ἔξοδα, τὰ μνημόσυνα καὶ ψυχικά· ἡ δὲ λοιπὴ κινητὴ καὶ ἀκίνητος αὐτοῦ περιουσία θέλει διαιρεῖσθαι εἰς τρία ἴσα μέρη, ἐξ ὧν τὸ μὲν προσδιοριζόμενον ἐπὶ προικισμῷ τῆς μητροπόλεως ἢ ἐπισκοπῆς, θέλῃ δαπανᾶσθαι εἰς ἀγορὰν ἀκινήτων κτημάτων, προσαυξανομένων βαθμηδὸν ἐξ

αὐτῶν τῶν προσόδων των, μέχρις οὗ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν φέρωσι τὸ ἰσάποσον τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ ἀρχιεσέως. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν προερχόμενα εἰσοδήματα δαπανηθήσονται ὡσαύτως ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν κοινῶν τῆς ἐπαρχίας καταστημάτων. Τὸ δὲ ἕτερον τρίτον ἀνήκει εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ ἀποθανόντος· ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου τριτημορίου τὸ μὲν ἥμισυ θέλει δίδοσθαι εἰς τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει κοινωφελῆ τοῦ ἔθνους καταστήματα, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ θέλει δαπανᾶσθαι εἰς ἀγορὰν ἀκινήτων κτημάτων ἐπὶ προικισμῷ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, μέχρις οὗ τὰ ἀπ' αὐτῶν ἀποφερόμενα εἰσοδήματα ἐξισωθῶσι τῷ ποσῷ τοῦ πατριαρχικοῦ σιτηρεσίου. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα οὕτω προσποριζόμενα δαπανηθήσονται ἐπίσης εἰς ἀγορὰν ἀκινήτων κτημάτων, τῶν ὁποίων αἱ πρόσοδοι προσδιορισθήσονται εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κοινῶν τοῦ ἔθνους καταστημάτων· ἐὰν δὲ ὁ ἀποθανὼν ἔχῃ περιουσίαν τινὰ ἐκ συγγενικῆς κληρονομίας ἀποδεδειγμένης, ἡ διαθήκη αὕτη θέλει ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχύν· μὴ ὑπαρχούσης ὅμως διαθήκης θέλει διανέμεσθαι καὶ ἡ περιουσία αὕτη, ὡς καὶ ἡ λοιπή, διαιρουμένη εἰς τρία μέρη, ὡς εἴρηται· καὶ ὁ κανονισμὸς οὗτος θέλει διατηρεῖσθαι ἐπὶ τῶν περιουσιῶν πάσης τάξεως ἀρχιερέων, ἀπὸ τοῦ πατριάρχου δηλονότι μέχρι τῶν ἐπισκόπων αὐτῶν· ἐν τῇ ἐκτελέσει δὲ τοῦ κανονισμοῦ τούτου δέον ὑπάγεσθαι ταῖς περὶ γαιῶν διατάξεσι καὶ τοῖς βακουφικοῖς νόμοις.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον. Τῶν ἰδιωτευόντων πατριαρχῶν, μητροπολιτῶν καὶ τιτουλαρίων ἐπισκόπων αἱ μετὰ θάνατον καταλειπόμεναι περιουσίαι, μετὰ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἐπὶ κηδείᾳ καὶ εἰς ψυχικά, καὶ ἄλλα ἀπαραίτητα δαπανήματα ἀναγκαιούντων, θέλει διαιρεῖσθαι εἰς τρία ἴσα μέρη, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἓν δοθήσεται οἷς δεῖ τῶν κληρονόμων αὐτῶν, διὰ δὲ τοῦ ἑτέρου θέλουσιν ἀγοράζεσθαι κτήματα ἐπὶ προικισμῷ τοῦ τε Οἰκουμενικοῦ θρόνου καὶ τῶν ἐνταῦθα Ἐθνικῶν καταστημάτων ἐξ ἡμισείας, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον θέλει ἀποκαθίσταται εἰς τὰ ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν κοινωφελῆ καταστήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον. Ἡ τοῦ ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ θρόνῳ ἀποθνήσκοντος πατριάρχου περιουσία θέλει διαιρεῖσθαι ἐπίσης εἰς τρία ἴσα μέρη· καὶ τὸ μὲν μένει τῷ Οἰκουμενικῷ θρόνῳ, ἐπὶ προσ-

κτήσει κτημάτων δαπανώμενον. τὸ δὲ δεύτερον δίδοται οἷς δεῖ ἐκ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ, ἐκ δὲ τοῦ τρίτου τὸ μὲν ἥμισυ θέλει κρατεῖσθαι πάλιν διὰ τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον ἐπὶ προικισμῷ αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ θέλει δίδοσθαι εἰς τὰ ἐνταῦθα κοινὰ καταστήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον. Ἐν περιπτώσει θανάτου κληρικοῦ τινος ἀρχηγοῦ, τέσσαρες τῶν πλησίον αὐτοῦ τυχόντων προκριτοτέρων ὀρθοδόξων κατοίκων, ὁμοῦ μετὰ τεσσάρων κληρικῶν, θέλουσι λαμβάνῃ τὴν φροντίδα ἵνα καταγράψωσι τὴν περιουσίαν αὐτοῦ καὶ σφραγίσωσιν ἐν ἀσφαλείᾳ, καὶ ἀκολούθως θέλουσιν εἰδοποιῇ τῷ Οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ καὶ λαμβάνῃ τὰς ἀνηκούσας ὁδηγίας διὰ τὰ περαιτέρω. Οἱ αὐτοὶ πρόκριτοι θέλουσι λαμβάνῃ τὴν ἐπιστασίαν τῆς κηδείας καὶ τῶν μνημοσύνων αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον. Θέλει συνταχθῇ ἤδη κώδηξ, ἐν ᾧ θέλουσι καταγραφῇ πάντες καὶ οἱ ἐν ταῖς λοιπαῖς τοῦ Κράτους ἐπαρχίαις εὑρισκόμενοι, καὶ δι' ἀρχιερατείαν ἐκλέξιμοι κληρικοί, ὅσοι φέρουσι δηλονότι τὰ ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτούμενα προσόντα, οἵτινες καὶ θέλουσι μετακαλεῖσθαι διὰ πατριαρχικῶν ἐπιστολῶν· ἀκολούθως δὲ ὅσοι τοιοῦτοι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἤθελον παρουσιάζεσθαι, θέλουσι καταγράφεσθαι ὑπὸ τακτικὴν ἡμερομηνίαν, κατὰ συνέπειαν ἀναφορᾶς τῶν συνιστώντων αὐτοὺς (ἐν ᾗ θέλουσι διαλαμβάνεσθαι καὶ τὰ ἀτομικὰ αὐτῶν προσόντα), ἀφ' οὗ προηγουμένως ἤθελον ἐξετασθῇ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν σχολήν, συμφώνως τῷ περὶ ἐξετάσεως κατὰ τὰς θρησκευτικὰς γνώσεις ἀνωτέρω γεγραμμένῳ ἄρθρῳ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Α'.

Τρόπος τοῦ προσωπικοῦ σχηματισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, συνισταμένη ἐκ δώδεκα μητροπολιτῶν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου διατελοῦσα, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀνέκαθεν ἐπικρατοῦσαν καὶ καθεστῶσαν τάξιν θεω-

ρεῖται πάντοτε ἡ πνευματικὴ ἀρχὴ πάντων τῶν ὑπὸ τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην διατελούντων χριστιανικῶν λαῶν, θέλει καταβάλλῃ πᾶσαν σπουδὴν καὶ προσπάθειαν εἰς ὅλας τὰς πνευματικὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἔθνους κατὰ τοὺς ἱεροὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, οἷον τὰς ἀντικαταστάσεις καὶ τοὺς διορισμοὺς ἀρχιερέων εἰς θέσεις χηρευούσας, τὴν γενικὴν βελτίωσιν, διατήρησιν καὶ διεξαγωγὴν τῶν τε ἁπανταχοῦ μοναστηρίων καὶ τῆς ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐθνικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς· θέλει ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας ἀλλοτρίου δυναμένης νὰ διαφθείρῃ τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν φρονήματα καὶ νὰ γίνῃ πρόξενος τοῦ νὰ μεταβάλωσι τὸ θρήσκευμά των· θέλει φροντίζῃ νὰ διορίζῃ καὶ στέλλῃ ἐνταῦθά τε ἐν βασιλευούσῃ καὶ ἐν ἁπάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους ἀξίους καὶ ἐναρέτους ἱερεῖς, ἵνα κηρύττωσι τοῖς χριστιανοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· θέλει προμηθεύῃ καὶ διανέμῃ ὅσα ἐγκρίνει ἀναγκαῖα βιβλία καὶ ἐγχειρίδια πρὸς φωτισμὸν τοῦ κλήρου καὶ κατήχησιν τῶν χριστιανῶν, οὗ ἕνεκα θέλει ὑπάρχῃ ἐν τοῖς πατριαρχείοις ἓν τυπογραφεῖον καλῶς διωργανισμένον· εἰς τὸ τυπογραφεῖον δὲ τοῦτο, δι' ὅσα βιβλία καὶ ἐγχειρίδια (ἐκτὸς τῶν ὅλως θρησκευτικῶν) ἤθελον τυπωθῇ, ὀφείλει τὸ πατριαρχεῖον νὰ συνεννοῆται περὶ αὐτῶν προηγουμένως, κατὰ τὸ Νιζάμι, μετὰ τοῦ ὑψηλοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως. Πρὸς ἐνέργειαν δὲ τούτων ἡ ἱερὰ Σύνοδος δέον νὰ ἀνταποκρίνηται μετὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους ἀρχιερέων, οἵτινες θέλουσιν ἀναφέρεσθαι κατ' εὐθεῖαν πρὸς αὐτήν· καὶ οὐδενὶ ἐπιτρέπεται ἔξωθεν ἵνα ἐπιμιχθῇ εἰς τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ δικαιώματα, τὰ τῇ πνευματικῇ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐξουσίᾳ ἀνήκοντα.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον. Καταργουμένων τοὐντεῦθεν τῶν ἐφορειῶν καὶ τῆς εἰθισμένης τῶν ἐγκρίτων ἀρχιερέων ἐνδημίας, ἅπαντες οἱ μητροπολῖται τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου ἔχουσιν ἐξ ἴσου τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διορίζωνται μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀνὰ δύο ἔτη ἕκαστος κατὰ σειρὰν περιοδικήν, ἀνανεουμένου κατ' ἔτος τοῦ ἡμίσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, ὥστε ἕκαστον μέλος νὰ μὴ διαμένῃ ἐν τῇ Συνόδῳ πλέον τῶν δύο ἐτῶν. Ἅπαντα δὲ τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὑπάρχουσιν ἰσοδύναμα καὶ ἰσόψηφα ὡς πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τῶν συνοδικῶν πράξεων, μηδεμιᾶς ἐν

αὐτοῖς ὑπαρχούσης διακρίσεως ἢ ὑπεροχῆς. Τὸ δὲ κατάστιχον τῶν εἰς βασιλεύουσαν ἐνδημούντων ἢ ἀποδημούντων ἀρχιερέων θέλει στέλλῃ τὸ Πατριαρχεῖον εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, καὶ θέλει εἰδοποιῇ τὸ πρᾶγμα.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Οἱ ἀντικαθιστάμενοι εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀρχιερεῖς, εἰ μὲν εἰσὶν ἐκ νέας χειροτονίας, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι μέλη τῆς Συνόδου πρὶν ἢ ἐνδιατρίψωσι πέντε ὁλόκληρα ἔτη ἐν τῇ ποίμνῃ των· εἰ δὲ ἐκ μεταθέσεως, ὀφείλουσιν ὡσαύτως νὰ διατρίψωσιν ἐν τῇ ποίμνῃ των τρία ἔτη. Δύνανται δὲ ν' ἀποφύγωσι τὴν πρόσκλησιν οἱ προβεβηκότες μόνον τὴν ἡλικίαν, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ὀφείλουσιν ὑποχρεωτικῶς προσκαλούμενοι νὰ μεταβαίνωσιν ἀμέσως εἰς Κωνσταντινούπολιν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον. Θέλουσι διορισθῇ ἀνάλογα χρηματικὰ ἐπιχορηγήματα, τὰ ὁποῖα θέλουσι λαμβάνῃ οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Συνόδου ἀρχιερεῖς, τῶν ὁποίων τὰ τακτικὰ εἰσοδήματα εἰσὶν ὀλιγώτερα τῶν 50,000 γροσίων, πρὸς βοήθειαν τῶν ἐξόδων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει διατριβῆς των, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀναλάβῃ ἕκαστος τὰ συνοδικὰ ἔργα μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεώς του.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον. Συνετάχθη ἐπίτηδες κατάλογος ἁπάντων τῶν μητροπολιτῶν, διαιρῶν αὐτοὺς εἰς τρεῖς κλάσεις, συμπεριλαμβανούσης ἀνὰ ἓν τριτημόριον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ αὐτῶν. Κατὰ τὸν κατάλογον τοῦτον τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἑκάστου ἔτους ὁ πατριάρχης μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου θέλει λαμβάνῃ ἀνὰ δύο ἐξ ἑκάστης κλάσεως· τὸν πρῶτον δηλ. καὶ τὸν τελευταῖον καὶ θέλει προσκαλῇ αὐτοὺς εἰς ἀντικατάστασιν τῶν παλαιῶν, οἵτινες ὀφείλουσιν ἄνευ ἀναβολῆς νὰ ἐπιστρέφωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας των.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεώς τινος τῶν συνοδικῶν μελῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῶν δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ ἀποβίωσις συμβῇ τὸ πρῶτον ἔτος, νὰ ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν ὁ ἀμέσως ἑπόμενος καὶ ν' ἀναπληροῖ τὰ δύο ἔτη· ἐὰν δὲ τὸ δεύτερον, τότε οἱ ὀλίγοι μῆνες νὰ ἐπιμετρῶνται εἰς τὸν κατὰ σειρὰν τῆς τάξεως προσκληθησόμενον (1).

(1) Τὸ προσωπικὸν τῆς ἱερᾶς Συνόδου προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς : κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος θέλουσι μείνῃ ἐνταῦθα μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου τρεῖς ἐκ τῶν μελῶν τῆς προσωρινῆς συνελεύσεως, ἐκλεγόμενοι παρὰ τοῦ πα-

ΑΡΘΡΟΝ 7ον. Μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν εἰδικῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς πρὸς διευθέτησιν καὶ ἐξάλειψιν τῶν χρεῶν τοῦ Κοινοῦ καὶ τῶν καλουμένων αὐλικῶν, τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀπαλλάττονται τοῦ ἐκτίθεσθαι εἰς ἐγγυήσεις καὶ ἐκδιδόναι γραμμάτια ἐθνικῶν δανείων καὶ αὐστηρῶς κωλύεται τοῦτο τοῦ λοιποῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον. Πᾶσα πρᾶξις τῆς Συνόδου γινομένη ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς παρουσίας τοῦ πατριάρχου ὑπάρχει ἄκυρος· ἀλλὰ καὶ πᾶσα πρᾶξις γινομένη μυστικῶς παρὰ τοῦ πατριάρχου ὑπάρχει ὡσαύτως ἄκυρος. Πᾶσαν δὲ πρᾶξιν τῆς Συνόδου φέρουσαν τὴν πλειονοψηφίαν ἐν πλήρει συνεδριάσει τῶν συνοδικῶν μελῶν, ὀφείλει ὁ πατριάρχης νὰ παραδέχηται καὶ νὰ ἐνεργῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον. Οὐδεὶς τῶν συνοδικῶν ἀρχιερέων δύναται, ληξάσης τῆς προθεσμίας τῆς ἐνδημίας του, νὰ διαμείνῃ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκτὸς μεγίστης ἀνάγκης ἢ ἀσθενείας, ἀλλὰ καὶ τοῦτο θέλει γίνεσθαι τῇ εἰδήσει τῆς Συνόδου μὲ προθεσμίαν ἀνάλογον, προσδιοριζομένην ὑπὸ τοῦ πατριάρχου, καὶ περὶ τούτου θέλει δίδοσθαι εἴδησις εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, οἱ δὲ τοιοῦτοι ἀρχιερεῖς δὲν θέλουσι συνεδριάζῃ οὔτε χοροστατῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον. Οὐδεὶς τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου ἀρχιερέων δύναται ἐνδημῆσαι εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ πατριάρχου καὶ εἰδήσεως τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον. Ἡ διετὴς περίοδος ἄρξεται, ἅμα τὰ κανονισθέντα παρὰ τῆς ἐθνικῆς προσωρινῆς συνελεύσεως ἐπικυρωθῶσι

τριάρχου καὶ τῆς Συνόδου διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ ἐννέα θέλουσι προσκληθῇ ἐκ τῶν ἀποδημούντων ἀρχιερέων, ἀνὰ τρεῖς ἀφ' ἑκάστης τῶν τριῶν κλάσεων· ἤτοι ὁ πρῶτος καὶ ὁ τελευταῖος καὶ ὁ ἑπόμενος τοῦ πρώτου· ἐν δὲ τῇ συμπληρώσει τοῦ ἔτους τὸ ἥμισυ τοῦ προσωπικοῦ τούτου, ἤτοι οἱ τρεῖς ἐκ τῶν μελῶν τῆς προσωρινῆς συνελεύσεως καὶ τρεῖς ἐκ τῶν λοιπῶν ἐννέα, ὁ α' ἑκάστης τάξεως, θέλουσιν ἀπέρχεσθαι εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν, ἀντικαθιστάμενοι δι' ἑτέρων ἓξ προσώπων, λαμβανομένων δύο ἐξ ἑκάστης κλάσεως, κατ' ἐξακολούθησιν τῆς σειρᾶς ἑνὸς ἑκάστου.

παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Α. Μεγαλειότητος, τοῦ εὐεργετικωτάτου ἡμῶν ἄνακτος, ἐν προσεχεστέρᾳ ἐπισήμῳ ἑορτῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον. Ἐὰν ὁ πατριάρχης παρεκτραπῇ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ χρεῶν καὶ καθηκόντων, καὶ μετὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν εὔσχημον παρατήρησιν τῆς Συνόδου, ἤθελε φανῇ ἀνεπίδεκτος συμβουλῆς καὶ διορθώσεως, τότε ἡ ἱερὰ Σύνοδος, συνεννοουμένη μετὰ τῶν μελῶν τοῦ συστηθησομένου Μικτοῦ διαρκοῦς Συμβουλίου, καὶ ἐπαναλαμβάνουσα ὁμοῦ τὰς αὐτὰς εὐσχήμους παρατηρήσεις, ἐὰν καὶ πάλιν ἐπιμένῃ, τότε ἀμφότερα ὁμοῦ τὰ σώματα θέλουσιν ἀναφέρεσθαι ἐγγράφως πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην, καὶ ζητῇ τὴν παῦσίν του· ἐπίσης ἐὰν ὁ πατριάρχης ἀντιβαίνῃ εἰς τὰ πολιτικὰ καθήκοντα, τὸ διαρκὲς Μικτὸν Συμβούλιον θέλει πράξῃ πρῶτον ἐξ ἑαυτοῦ, καὶ ἔπειτα μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ὡς ἄνω· ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παύσεως τοῦ πατριάρχου, δέον νὰ συμφωνήσωσι τὰ δύο τρίτα ἐξ ἑκάστου σώματος.

ΙΒ'.

Σχέσεις τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου πρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον καὶ τἀνάπαλιν.

Ὁ Οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ὡς ἀνώτατος πνευματικὸς ἀρχηγὸς καὶ κεφαλὴ ἅπαντος τοῦ ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον ὑποκειμένου κλήρου, ὀφείλει :

α'. Νὰ δεικνύῃ τὸ καλὸν παράδειγμα πρὸς πᾶσαν τὴν ἀδελφότητα προσφερόμενος φιλαδέλφως καὶ εἰλικρινῶς πρὸς πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς, ἄνευ διαστολῆς προσώπου καὶ ἀτομικῶν συμπαθειῶν.

β'. Νὰ προστατεύῃ μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὅλαις δυνάμεσι τοὺς ἀδίκως κατατρεχομένους ἐκ τῶν τοῦ κλήρου.

γ'. Νὰ ἐπιτηρῇ καὶ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τοῦ πολιτεύματος τοῦ κλήρου, καὶ τὰ μὲν καλὰ καὶ ἀξιέπαινα νὰ ἐνθαρρύνῃ διὰ προσφόρων μέτων, τὰ δὲ ἀξιόμεμπτα καὶ ἀπάδοντα τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀξιοπρεπείᾳ, νὰ περιστέλλῃ καὶ κατὰ τὸ δέον νὰ παιδεύῃ, τῇ συμπράξει τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

δ'. Νὰ τιμᾷ καὶ νὰ περιποιῆται τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου

κατὰ τὸ δέον, φερόμενος πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως μετὰ ἠπιότητος φιλαδέλφου, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς σκανδάλου καὶ ὑπονοίας.

ε'. Νὰ ἐπιβάλλῃ ἐντὸς τῆς ἱερᾶς Συνόδου τὴν πρέπουσαν εὐταξίαν, ἀναλόγως τῇ ὑψηλῇ αὐτῆς θέσει, πρὸς εὔκλειαν τῆς Ἐκκλησίας, μηδόλως συγχωρῶν νὰ προφέρωνται ἐν ταῖς συνεδριάσεσι πρὸ πάντων λόγοι ἀπρεπεῖς καὶ σκανδαλώδεις, μὴ ἀνήκοντες τῷ ἀρχιερατικῷ χαρακτῆρι, γενόμενος ὁ ἴδιος παράδειγμα τῆς τάξεως ταύτης.

ς'. Νὰ συμπράττῃ καὶ συνεργάζηται μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀπαθῶς καὶ ἀμερολήπτως καὶ ἄνευ ἰδιοτελείας, ἔχων πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰ κοινὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους συμφέροντα καὶ προστατεύων αὐτὰ ὅλαις δυνάμεσιν.

ζ'. Νὰ ἔχῃ ἐντὸς τῶν Πατριαρχείων δωμάτιόν τι κατάλληλον ἵνα συνέρχηται ἐν αὐτῷ ἐκτάκτως, ὁσάκις δεήσῃ, ἡ Σύνοδος, τῇ εἰδήσει τοῦ πατριάρχου, καὶ σκέπτηται κατ' ἰδίαν περὶ παντὸς πράγματος, ἅτε δὴ μὴ συγχωρουμένου ἐκτὸς τῶν Πατριαρχείων συγκροτεῖν συνεδριάσεις τὴν Σύνοδον.

Γ'.

Καθήκοντα τῶν ἀρχιερατικῶν μελῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

Τὰ ἀρχιερατικὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὀφείλουσι:

α'. Νὰ σέβωνται καὶ τιμῶσι κατ' ἀξίαν τὸν πατριάρχην, ὡς ἀνώτερον πνευματικὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους, ὑπείκοντες καὶ πειθόμενοι εἰς τὰς ἔμφρονας αὐτοῦ εἰσηγήσεις καὶ ὁδηγίας, καὶ μὴ παρεκτρεπόμενοι τῶν ἱερῶν αὐτῶν καθηκόντων, καὶ νὰ προσφέρωνται ἐντός τε καὶ ἐκτὸς τῆς Συνόδου μετὰ τῆς ἀνηκούσης εὐσχημοσύνης καὶ σεμνοπρεπείας, ἀποφεύγοντες πᾶν κίνημα καὶ πάντα λόγον προξενοῦντα σκάνδαλον, καὶ προσβάλλοντα τὸν πατριαρχικὸν χαρακτῆρα.

β'. Ὁσάκις τις τῶν ἀρχιερέων, εἴτε συνοδικῶν εἴτε μή, λάβῃ ἀνάγκην ν' ἀπέλθῃ εἰς ἐπίσκεψιν ὑπεροχικῶν προσώπων, ἡ ἐπίσκεψις αὕτη θέλει γίνεσθαι τῇ συνήθει ἀδείᾳ τοῦ πατριάρχου· ἂν δέ τις φανῇ ἄνευ ἀδείας ἀπερχόμενος, πρῶτον νὰ συμβουλεύηται κατ' ἰδίαν φιλαδέλφως παρὰ τοῦ πατριάρχου, δεύτερον

δέ, ἂν ἀπειθήσῃ, νὰ ἐπιπλήττηται συνοδικῶς, καὶ τρίτον νὰ λαμβάνωνται τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα, ὅσα δύνανται νὰ τὸν ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν εὐπείθειαν.

γ'. Οὐδεὶς τῶν ἀρχιερέων, εἴτε συνοδικῶν εἴτε μή, δύναται νὰ καταλέγῃ κατὰ τοῦ πατριάρχου, διασύρων αὐθαδῶς τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ προσβάλλων τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ· ἂν δέ τις φανῇ οὕτω πράττων, πρῶτον νὰ συμβουλεύηται ἠπίως παρὰ τοῦ πατριάρχου, δεύτερον νὰ ἐπιπλήττηται συνοδικῶς, καὶ τρίτον, ἐὰν παρακούσας δὲν ἤθελε συνέλθῃ, νὰ παιδεύηται κατὰ τὸ ἀνῆκον.

δ'. Οὐδεὶς τῶν ἀρχιερέων δύναται μεταβῆναι εἰς ἑτέραν ἐπαρχίαν καὶ διαμεῖναι πλέον τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ πατριάρχου, καὶ εἰδήσεως τοῦ κυριάρχου τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰμὴ μόνον εἰς τὰ σαντζάκια τῶν Ἐγιαλετίων, ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ, εἰς τὰ ὁποῖα δύνανται ν' ἀπέρχωνται καὶ διατρίβωσιν ὀλίγας τινὰς ἡμέρας, μέχρι τῆς διεκπεραιώσεως τῆς ὑποθέσεώς των, δηλοποιοῦντες τῷ Οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ τὴν ἀπέλευσιν καὶ ἐπάνοδον αὐτῶν.

ε'. Τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου θέλουσι συνεργάζεσθαι μετὰ τοῦ πατριάρχου πάντοτε ὁμοφώνως ἐπὶ πασῶν τῶν συμπιπτουσῶν ὑποθέσεων· ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας, προτιμᾶται τὸ μέρος, τὸ ἔχον τὴν ψῆφον τοῦ πατριάρχου· οὐδεμία δὲ ὑπερτέρησις μεταξὺ τῶν συνοδικῶν ἀρχιερέων ὑπάρχει, ὡς ἐκ τῆς ὑπεροχῆς τῆς τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου τάξεως, ἥτις διατηρηθήσεται ἐν μόνῃ τῇ ἕδρᾳ καὶ τῇ χοροστασίᾳ, κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν Συνταγμάτιον, ὅπερ ἡ συγκροτηθησομένη Σύνοδος, ἐν τῇ ἀμεροληψίᾳ καὶ εὐθύτητι αὐτῆς, θέλει τακτοποιήσῃ διὰ τῶν εὐλογωτέρων καὶ ἀναγκαιοτέρων διορθώσεων.

ς'. Πᾶσα προσβολή, γενομένη παρὰ τοῦ πατριάρχου κατά τινος τῶν Συνοδικῶν μελῶν, ἕνεκα γνώμης ἢ ψήφου, δοθείσης παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδριάσει, θεωρεῖται προσβολὴ κατὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς Συνόδου· ἀλλὰ καὶ ἡ Σύνοδος τῶν μητροπολιτῶν ὀφείλει νὰ ἀπονέμῃ τὸ τακτικὸν σέβας εἰς τὸν πατριάρχην.

ζ'. Ἡ Σύνοδος θέλει ἔχει πρῶτον καὶ δεύτερον γραμματέα, κληρικούς, διοριζομένους ὑπὸ τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου· ὁ Α' γραμματεύς, καὶ τούτου κωλυομένου, ὁ Β' διευθύνει τὰ

τοῦ γραφείου, εἰσάγει τὰς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀναφορὰς καὶ λοιπὰ ἔγγραφα ἐνώπιον τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου, καὶ κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνοδικῶν συνεδριάσεων· δὲν ἔχει δὲ οὐδεμίαν γνώμην, οὐδὲ ψῆφον, οὔτε λαμβάνει μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, εἰμὴ ὁσάκις ἐρωτᾶται περί τινος ἀντικειμένου· τῶν δὲ γραφέων τὰς ἐργασίας προσδιορίζει ἑκάστοτε ὁ Α΄ γραμματεύς· οὗτος δὲ δὲν θέλει θεωρεῖσθαι ἐκλέξιμος δι' ἀρχιερατείαν, πρὶν ἢ ὑπηρετήσῃ εἰς τὴν θέσιν ταύτην πέντε ἔτη, ὡς καὶ ὁ Β΄ ἑπτὰ ἔτη, ἀπ' ἀρχῆς τῆς εἰσόδου του εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν γραφεῖον.

η΄. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος συνεδριάζει τρὶς τῆς ἑβδομάδος· εἰς ὅλα δὲ τὰ πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην διαπεμπόμενα ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα θέλει τίθεσθαι σφραγὶς ἑξαμελής· τὰ δὲ τμήματα θέλουσι λαμβάνῃ κατ' ἔτος τὰ μένοντα ἓξ ἄτομα· πᾶν δὲ ἔγγραφον πρὸ τῆς ἀποστολῆς του καταχωρεῖται εἰς τὰ πρακτικά, καὶ συνυπογράφεται παρὰ τῶν μελῶν τῆς Συνόδου· ἡ δὲ κλεὶς τῆς σφραγίδος ταύτης θέλει μένῃ πάντοτε παρὰ τῷ πατριάρχῃ.

θ΄. Οἱ εἰς ἐπαρχίαν διοριζόμενοι ἀρχιερεῖς δὲν δύνανται νὰ διαμένωσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει πλέον τῶν δύο μηνῶν, ἀλλὰ ν' ἀπέρχωνται εἰς τὰς ἐπαρχίας των· ἐν δὲ τῷ διαστήματι τῆς διαμονῆς των θέλουσι χοροστατῇ μόνον καὶ συλλειτουργῇ.

ι΄. Οἱ δι' ὑποθέσεις, ἢ σωματικὴν ἀσθένειαν, τῇ ἀδείᾳ τοῦ πατριάρχου καὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς Συνόδου ἐπὶ ρητῇ προθεσμίᾳ παρεπιδημοῦντες ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχιερεῖς χοροστατοῦσι μὲν καὶ συλλειτουργοῦσιν (ἐκτὸς τῶν ἐγκαλουμένων), οὐ συνεδριάζουσι δέ. Ληξάσης δὲ τῆς προθεσμίας των, θέλουσιν εὐθὺς ἀπέρχεσθαι εἰς τὰς ἐπαρχίας των· ἂν δὲ ἀναφανῇ ἀναπόφευκτος ἀνάγκη τῆς περαιτέρω διαμονῆς των, θέλει ἀποφασίζῃ ὁ πατριάρχης, τῇ γνώμῃ τῆς ἱερᾶς Συνόδου· ἂν δέ τις φανῇ ἐνεργῶν τὸ νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν τῆς διαμονῆς του, παρέχων ἀνησυχίας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ὁ τοιοῦτος νὰ στέλληται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπαρχίαν του· ἐὰν δὲ τοῦτο δύσκολον, τότε νὰ ἀποπέμπηται ἀλλαχοῦ, ἕως οὗ διευκολυνθῇ ἡ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ἀποστολή.

ια΄. Ὁ πατριάρχης μετὰ τῆς Συνόδου θέλει λαμβάνει τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν καὶ κηδεμονίαν περὶ τῶν διαθεσίμων καὶ τῶν πρὸς ζωάρκειαν στερουμένων πατριαρχῶν πρὸς ἄνετον συν-

τήρησιν αὐτῶν, ἐπίσης δὲ καὶ περὶ τῶν διαθεσίμων μητροπολιτῶν, ἐπισκόπων καὶ τιτουλαρίων ἀρχιερέων ὅπως περιθάλπωνται δι' ἀναλόγων σιτηρεσίων. Ὅσοι δὲ τῶν ἀρχιερέων παραιτοῦνται οἰκειοθελῶς, δύνανται νὰ ἐκλέξωσι τὸν τόπον τῆς ἑαυτῶν ἡσυχίας καὶ ἐγκαταβιώτεως, τῇ γνώσει τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου, πλὴν τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν διετέλουν ἀρχιερατεύοντες ὅτε παρητήθησαν· ἐὰν δέ τις τῶν ἀρχιερέων ἤθελε παυθῇ κατὰ τὸ 8ον ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς ἀρχιερέων κανονισμοῦ, τότε ἐὰν τὸ ἔγκλημα εἶναι θρησκευτικὸν ὁ πατριάρχης μετὰ τῆς Συνόδου θέλουσιν ἀποφασίζῃ περὶ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του· εἰ δὲ καὶ τὸ ἔγκλημά του εἶναι κοσμικόν, τότε ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του θέλει προσδιορίζεσθαι κατὰ συνεννόησιν τῆς Ὑψ. Πύλης μετὰ τοῦ πατριαρχείου.

ιβ'. Ὁ πατριάρχης μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου διορίζει ἐκκλησιαστικὴν ἐπιτροπὴν συγκειμένην ὑπὸ λογίων ἱερωμένων, τῆς ὁποίας καθήκοντα ὑπάρχουσι τὸ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς εὐκοσμίας καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ κλήρου, ἵνα μὴ χειροτονῶνται κληρικοὶ ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ ἀνάξιοι.

ιγ'. Συμφώνως τοῖς κανονισμοῖς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς δέον νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπή.

ιδ'. Ἕκαστος τῶν ἀρχιερέων ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του ἕνα ἱεροκήρυκα, ὅστις περιοδεύων ἐν αὐτῇ νὰ κηρύττῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀμοιβῆς. Αἱ ἐπισημότεραι δὲ τῶν ἐπαρχιῶν θέλουσι διατηρῇ καὶ ἓν ἱερατικὸν σχολεῖον, δαπάνῃ μὲν τῶν χριστιανῶν ἐπαρχιωτῶν, ἐπιστασίᾳ δὲ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν προκρίτων χριστιανῶν, ἐν ᾧ θέλουσι διδάσκεσθαι οἱ ποθοῦντες ἱερατεῦσαι καὶ ἰδίως οἱ παῖδες τῶν ἱερέων καὶ ὅσοι τῶν ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων ἀκόμη ἔχουσι τὴν τοιαύτην ἀνάγκην· ὅσοι δὲ ἐκ τῶν μαθητευόντων εἰς τὰς τοιαύτας σχολὰς ἔχουσιν ἀγχίνοιαν καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ προαχθῶσιν ἔτι περισσότερον καὶ παιδευθῶσιν ἐντελέστερον, οὗτοι θέλουσι στέλλεσθαι εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερατικὴν σχολὴν διὰ τοῦ ἀρχιερέως των.

ιε'. Ἐγκύκλιοι ἐπιστολαὶ νὰ στέλλωνται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρὸς πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς, ὅπως φροντίζωσι μετὰ τῶν προκρίτων ἐπαρχιωτῶν των καὶ στέλλωσι νέους χρηστοήθεις καὶ

εὐφυεῖς διὰ νὰ εἰσάγωνται εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερατικὴν σχολήν.

ις'. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος θέλει διατηρῇ ἴδιόν της ταμεῖον διά τινας ἀναποφεύκτους δαπάνας, οἷον δι' ἀποστολὰς γραμμάτων καὶ ἄλλας μικρὰς ἀνάγκας, χορηγουμένων τῶν ἀναγκαίων τούτων χρημάτων ἀπὸ τοῦ ταμείου τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου.

ιζ'. Τὰ κατὰ τόπους σταυροπήγια μοναστήρια, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἐνοριακά, καθὼς ἀνέκαθεν συμφώνως τοῖς ἱεροῖς κανόσι κυριαρχικῶς ἐξηρτῶντο τὰ μὲν παρὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τὰ δὲ παρὰ τῶν μητροπολιτῶν, ἀπαραλλάκτως καὶ τοῦ λοιποῦ θέλουσιν ἐξαρτᾶσθαι καὶ διοικεῖσθαι κατὰ τὸν ἰδιαίτερον περὶ μοναστηρίων κανονισμόν.

ιη'. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος θέλει λαμβάνῃ ὑπὸ ὥριμον σκέψιν καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχήν της εἰς τὰ παρὰ τῶν Βουλγάρων κατὰ καιροὺς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν γινόμενα παράπονα περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ψαλλομένων ἱερῶν ἀκολουθιῶν καὶ ἐρευνῶσα καὶ εὑρίσκουσα κατὰ πόσον ἔχονται ἀληθείας τὰ παράπονά των, ἐπιφέρει τὰς δεούσας θεραπείας πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ ἡσυχίαν αὐτῶν.

ιθ'. Ἐν τῶν οὐσιωδῶν καθηκόντων τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν προκρίτων τοῦ ἔθνους ὑπάρχει τὸ νὰ λάβωσι πρόνοιαν περὶ συστάσεως καταλλήλου ἐθνικοῦ παρθεναγωγείου εἰς ὅποιον μέρος ἐγκριθῇ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ πατριάρχου, τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, διὰ νὰ ἔχωσι καταφύγιον τὰ ἄπορα τῶν ὁμογενῶν κοράσια· πρὸς δὲ καὶ περὶ ἑνὸς ὀρφανοτροφείου, ἐν ᾧ θέλουσιν ἐνδιαιτᾶσθαι τὰ μηδεμίαν προστασίαν ἢ κηδεμονίαν ἔχοντα ὀρφανὰ παιδία, ὡς καὶ τὰ δι' ἄλλας αἰτίας χρήζοντα περιορισμοῦ καὶ κατηχήσεως.

κ'. Ἐπίσης θέλει καταβάλλεσθαι ἡ δέουσα πρόνοια περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐθνικῶν κοινωφελῶν καταστημάτων· ἤγουν τῶν νοσοκομείων, τῆς ἐν Φαναρίῳ ἐθνικῆς σχολῆς, τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ ἐνοριακῶν σχολείων, καὶ λοιπῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ διδασκαλία πρέπει νὰ γίνηται ὁμοιόμορφος.

κα'. Πρὸς ἀσφαλῆ διατήρησιν τῶν ἱερῶν ἀμφίων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν σκευῶν τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ, θέλει ὑπάρχῃ σκευοφύλαξ, διοριζόμενος ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἵνα κρατῇ ταῦτα ἐν καταλόγῳ τακτικῷ, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἑνὸς τῶν

συνοδικῶν ἀρχιερέων· ὡσαύτως καὶ εἷς βιβλιοθηκάριος, ἐποπτευόμενος καὶ αὐτὸς ὑφ' ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς Συνόδου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΙΚΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Α'.

Σχηματισμὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Διαρκοῦς Μικτοῦ Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον. Τὸ Ἐθνικὸν διαρκὲς Μικτὸν Συμβούλιον σύγκειται ἐκ δώδεκα μελῶν, τῶν μὲν τεσσάρων ἀρχιερέων, τῶν δὲ ὀκτὼ λαϊκῶν· προεδρεύεται δὲ ὑφ' ἑνὸς τῶν ἀρχιερατικῶν αὐτοῦ μελῶν τοῦ πρώτου τῇ τάξει μεταξὺ τῶν τεσσάρων, διὰ διπλώματος πατριαρχικοῦ. Ὁσάκις δὲ ὑποθέσεις οὐσιώδεις ἀναδεικνύουσιν ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν τοῦ πατριάρχου εἰς τὸ Συμβούλιον, τότε, ἢ αὐτόκλητος, ἢ κατὰ πρόσκλησιν παρευρισκόμενος ἐν τῷ Συμβουλίῳ θέλει προεδρεύῃ· τὸ Συμβούλιον θέλει ἔχῃ καὶ δύο γραμματεῖς, πρῶτον καὶ δεύτερον, δυναμένους νὰ μεταφράζωσιν εἰς τὰς ἀκολούθους διαλέκτους : ἑλληνικήν, ὀθωμανικήν, βουλγαρικὴν καὶ γαλλικήν.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον. Ἡ περίοδος τῆς ὑπηρεσίας τῶν μελῶν τοῦ Ἐθνικοῦ διαρκοῦς Μικτοῦ Συμβουλίου προσδιορίζεται εἰς δύο ἔτη, τοῦ ἡμίσεος προσωπικοῦ αὐτοῦ κατ' ἔτος ἀνανεουμένου.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Τὰ τέσσαρα ἀρχιερατικὰ μέλη τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου λαμβάνονται ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐκλεγόμενα ὑπὸ τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν Συνοδικῶν μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον. Ἡ ἐκλογὴ τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου γίνεται ὡς ἑξῆς : Ἐν τακτικῇ ἡμέρᾳ εἰδοποιεῖ ὁ πατριάρχης τοὺς κατοίκους τῶν ἐνοριῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ καταστένου, ἵνα, κατὰ τὸ ἑξῆς διάγραμμα, ἐκλέξωσιν ἑκάστη ἀντιπροσώπους, ὡς ἀκολούθως. Αἱ ἐνορίαι Φαναρίου καὶ Τζιπαλίου, δύο· αἱ ἐνορίαι Παλίνου, Ταξιαρχῶν καὶ Ξυλόπορτας δύο· αἱ ἐνορίαι Μουχλίου καὶ Φωτηρᾶ, ἕνα· αἱ ἐνορίαι Ἐδιρνεκαπίου, Σαλματομπρουκίου, Σαρμασικίου, Ἐγρικαπίου καὶ Τοπκαπίου, ὁμοῦ καὶ τοῦ Τεκὶρ Σεραγίου, δύο· ἡ ἐνορία Ἑξ Μαρμάρων, ἕνα· ἅπασαι αἱ ἐνορίαι τῶν Ὑψωμαθείων μετὰ τοῦ

Βελιγραδίου, δύο· αἱ ἐνορίαι Ἁγ. Κυριακῆς καὶ Ἐλπίδος, ἕνα· ἡ ἐνορία Χάσκιοϊ, ἕνα· αἱ ἐνορίαι τῶν Ταταούλων, δύο· αἱ ἐνορίαι Σταυροδρομίου, δύο· ἡ ἐνορία Βλάγκας, ἕνα· αἱ ἐνορίαι τοῦ Γαλατᾶ, δύο· ἡ ἐνορία Ὀρτάκιοϊ, ἕνα· ἡ ἐνορία Βεσίκτασι, ἕνα· αἱ ἐνορίαι Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτκιοϊ καὶ Βεβεκίου, δύο· ἡ ἐνορία Μπογιαδζίκιοϊ, ἕνα· αἱ ἐνορίαι Στένης καὶ Νεοχωρίου, δύο· ἅπαντας ἄνευ ἐθνικῆς διακρίσεως, ἄνδρας τιμίους καὶ εὐθετῖς, κοινὴν τὴν ὑπόληψιν μεταξὺ τοῦ Ἔθνους χαίροντας, καὶ ἀνέκαθεν ὑπηκόους τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, καὶ ἐν τῇ ὁρισθείσῃ ἡμέρᾳ ἀποστείλωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ πατριαρχεῖα, οἵτινες καὶ συνερχόμενοι ἐντὸς τῶν πατριαρχείων θέλουσιν ἀπαρτίζῃ μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τὴν ἐκλογικὴν συνέλευσιν, ἥτις θέλει ὁρίζῃ πρῶτον τοὺς ὑποψηφίους ἐκ συμφώνου. Ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνειν ὑποψηφίους, οὓς ἂν κρίνωσιν ὡς ἔχοντας τὰ ἀνήκοντα ἐπὶ τούτῳ προσόντα, ὧν τὰ ὀνόματα καταγράφονται ἐν ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν διὰ μυστικῆς πλειοψηφίας ἀναδεικνύονται τὰ μέλη τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου. Ἅπασα δὲ ἡ περὶ τούτου πρᾶξις θέλει καταστρώνεσθαι τακτικῶς ἐπὶ πρωτοκόλλου.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον. Τῆς ἐκλογῆς ἅμα περατουμένης ὁ πατριάρχης θέλει γνωστοποιῇ πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην τὰ ὀνόματα τῶν τε ἀρχιερατικῶν καὶ λαϊκῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, πρὸς ἐπιδοκιμασίαν καὶ ἐπικύρωσιν (1).

ΑΡΘΡΟΝ 6ον. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν δύο ἐτῶν ἑκάστου μέλους δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἀρχιερατικὰ μέλη, ἀλλ' εἶναι φυσικῶς ἐπόμενον νὰ ἀνανεῶνται καὶ ἀντικαθιστῶνται παρ' ἄλλων ἐν τῇ λήξει τῆς προθεσμίας αὐτῶν, ὡς μελῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

---

(1) Πρὸς εὐχερῆ ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κανονισθέντων, διὰ πρώτην καὶ μίαν μόνην φορὰν τὸ ἥμισυ τοῦ προσωπικοῦ τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου θέλει ληφθῇ ἐκ τῶν μελῶν τῆς προσωρινῆς ταύτης συνελεύσεως, τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὴν Κωνσταντινούπολιν, κατὰ πλειονοψηφίαν ἀπόλυτον ἐκλεχθησομένων ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἅτινα θέλουσιν ἀντικατασταθῇ παρ' ἄλλων ἐν τῇ λήξει τοῦ πρώτου ἔτους.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον. Ἕκαστον τῶν εἰρημένων μελῶν, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν δύο ἐτῶν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐκλέξιμον αὖθις, ἐὰν δὲν παρέλθωσιν ἄλλα δύο ἔτη.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον. Τὰ μέλη τοῦ εἰρημένου μικτοῦ Συμβουλίου ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἐκ τῶν σταθερῶν κατοίκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὑπήκοα ἀνέκαθεν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἡλικίας πλέον τῶν τριάκοντα ἐτῶν, ἔχοντα ἐμπειρίαν εἰς τὰ πράγματα, καὶ γενικῆς ἀπολαύοντα ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης παρὰ τῇ Κυβερνήσει καὶ τῷ Ἔθνει.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον Οὐδὲν μέλος, ἀφοῦ ἅπαξ παραδεχθῇ τὸν διορισμόν του καὶ ἐγκατασταθῇ δύναται νὰ παραιτηθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς διετίας, ἐκτὸς λίαν δεδικαιολογημένης αἰτίας.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον. Τὸν ἐν τῇ πορείᾳ τῶν ἐργασιῶν παραιτούμενον ἕνεκα δεδικαιολογημένης αἰτίας, καὶ τὸν θανόντα ἐκ τῶν μελῶν, θέλουσιν ἀντικαθιστᾷ ὁ πατριάρχης μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν μελῶν τοῦ μικτοῦ Συμβουλίου εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος χρόνου, ἀναφέροντες τοῦτο εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην· ὁ τοιοῦτος δὲ δύναται νὰ ᾖ ἐκλέξιμος καὶ διὰ τὴν ἑπομένην περίοδον.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον. Οὐδενὶ τῶν μελῶν παραχωρεῖται ἄδεια ἀποδημίας πλέον τῶν δύο μηνῶν· ὁ δὲ πλέον τῶν δύο μηνῶν ἀπὼν θέλει ἀντικαθίστασθαι παρ' ἄλλου, ἐκλεγομένου, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον καὶ θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην πρὸς ἐπικύρωσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον. Ἀπαγορεύονται αἱ ἀπουσίαι τῶν μελῶν ἐν ταῖς τακτικαῖς συνεδριάσεσιν· ἐὰν δέ τις ἤθελε κωλύεσθαι πλέον τοῦ ἑνὸς μηνός, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τοῦτο τῷ προέδρῳ τοῦ Συμβουλίου· ὁ δὲ ἄνευ εἰδοποιήσεως πλέον τοῦ μηνὸς ἀπουσιάζων ἢ πρέπει νὰ παραιτηθῇ, ἢ, κατὰ τὸ 10ον ἄρθρον, ἀντικαθίσταται δι' ἄλλου.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον. Ἐὰν μέλος τι τοῦ Συμβουλίου ἤθελεν ἐγκαλεσθῇ ὡς δωροδοκηθέν, εἰ μὲν ἀρχιερεύς, ἐνεργεῖται τὸ ὄγδοον ἄρθρον τοῦ περὶ ἀρχιερέων κανονισμοῦ· εἰ δὲ λαϊκός, τότε θέλει εἰδοποιεῖσθαι τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, διὰ νὰ δικασθῇ καὶ ἐξενεχθῇ ἡ ἀπόφασις, κατὰ τὸν βασιλικὸν ποινικὸν Κώδικα.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον. Τὸ Ἐθνικὸν Μικτὸν Συμβούλιον θέλει ἔχῃ

γραφεῖον ἐν τοῖς πατριαρχείοις, ὅπου θέλουσι γίνεσθαι καὶ αἱ τακτικαὶ αὐτοῦ συνεδριάσεις, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ α' γραμματέως κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον. Τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου οὐδένα μισθὸν θέλουσι λαμβάνῃ, ἀλλὰ θέλουσιν ὑπηρετῇ δωρεάν.

Β'.

Καθήκοντα τῶν μελῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον. Τὸ Ἐθνικὸν διαρκὲς Μικτὸν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς δὶς τῆς ἑβδομάδος.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον. Ἐπὶ τῶν ἀνακτιθεμένων τῷ εἰρημένῳ Συμβουλίῳ ἐγγράφων θέλει ἐπιτίθεσθαι ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἀφίξεως αὐτῶν καὶ θέλουσι θεωρεῖσθαι κατὰ τάξιν, ἐκτὸς κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων, αἵτινες θέλουσι προτιμᾶσθαι πάσης ἄλλης.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Τὸ εἰρημένον Συμβούλιον θέλει ἐπιτηρῇ καὶ ἐποπτεύῃ τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐθνικῶν σχολείων καὶ νοσοκομείων καὶ λοιπῶν κοινωφελῶν ἐθνικῶν καταστημάτων, ὡς καὶ εἰς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα αὐτῶν τε καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησιῶν· θέλει ἐξετάζῃ τὰς περὶ προσόδων τῶν τῷ οἰκουμενικῷ θρόνῳ προσηρτημένων μοναστηρίων, ὡς καὶ τὰς περὶ διαθηκῶν, ἀφιερωτικῶν ἐγγράφων (βακφηγέ), τραχώματος καὶ προικὸς συμβαινούσας διαφορὰς καὶ θέλει θεωρῇ ὅσας ὑποθέσεις μὴ πνευματικὰς παραπέμπει ἡ Ὑψ. Πύλη εἰς τὰ πατριαρχεῖα. Αἱ δὲ εἰς τοὺς βακουφικοὺς κανόνας, τὰς γαίας καὶ λοιποὺς γενικοὺς κανονισμοὺς τῆς Κυβερνήσεως ἀφορῶσαι ὑποθέσεις, αὗται φυσικῶς θέλουσι θεωρεῖσθαι εἰς τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διωρισμένα δικαστήρια καὶ συμβούλια ὡς καὶ πρότερον.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον. Ὁσάκις παρουσιάζεται ἀγωγὴ ἐκ μέρους τῶν χριστιανῶν ἐπαρχίας τινὸς κατὰ τοῦ ἀρχιερέως των, ἐὰν αὕτη περιστρέφηται εἰς ἀντικείμενα κοσμικά, θέλει ἐνεργεῖσθαι τὸ πρέπον κατὰ τὸ 8ον ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀρχιερέων κανονισμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον. Πρὸς διεύθυνσιν τῶν ἐθνικῶν σχολείων καὶ λοιπῶν κοινωφελῶν καταστημάτων, τὸ εἰρημένον Συμβούλιον

θέλει διορίζῃ ἐπιτρόπους καὶ ἐφόρους, τῇ γνώμῃ καὶ ἐγκρίσει τοῦ πατριάρχου, ἄνδρας ἱκανοὺς καὶ τιμίους ἐκ τῶν ὁμοδόξων καὶ ὑπηκόους τῆς κρκταιᾶς βασιλείας.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον. Θέλει θεωρῇ καὶ ἐξελέγχῃ ἐτησίως τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ρηθέντων ἐπιτρόπων καὶ θέλει καταχωρῇ ἐν περιλήψει διὰ τοῦ α΄ γραμματέως του τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν ἐτησίων προσόδων καὶ ἐξόδων ἐν ἰδιαιτέρῳ γενικῷ κώδικι.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον. Ἐν τῇ λήξει ἑκάστου ἔτους θέλει θεωρεῖσθαι ὁ λογαριασμὸς τοῦ ταμείου ὑπὸ τῶν νέων μελῶν ἐνώπιον τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως, παρουσιάζοντος τοῦ ταμίου τὰς ἐγγράφους διαταγὰς τοῦ Συμβουλίου διὰ πᾶσαν πληρωμήν, αἱ ὁποῖαι σφραγίζονται ἐντὸς φακέλλου καὶ κατατίθενται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον. Τὸ εἰρημένον Συμβούλιον θέλει συντάξῃ διατίμησιν (ταρίφαν) τῶν γραφικῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου καὶ θέλει καθυποβάλῃ αὐτὸ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην διὰ νὰ γίνῃ παραδεκτόν· καὶ πρὸς παραλαβὴν τῶν δικαιωμάτων τούτων θέλει διορίζῃ κατὰ διετίαν ἕνα ταμίαν ἀξιόπιστον ὑπὸ ἐγγύησιν, ὅστις ἄνευ ἐγγράφου διαταγῆς τοὺ Συμβουλίου δὲν δαπανᾷ οὐδὲ ὀβολόν. Τὰ δὲ καθήκοντα τόσον τοῦ ταμίου ὅσον καὶ τοῦ γραμματέως καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων θέλει προσδιορίζῃ τὸ συμβούλιον.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον. Πᾶσα συνεδρίασις, ἔχουσα τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν, εἶναι πλήρης. Εἰς δὲ τὰς συζητήσεις του, ἐὰν δεήσῃ, κάμνει χρῆσιν τῆς ψηφοφορίας, ἰσχυούσης τῆς πλειοψηφίας, ὡς πρὸς τὴν διαίτησιν τῆς ὑποθέσεως· ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας, νικᾷ τὸ μέρος, τὸ ἔχον τὴν ψῆφον του προέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον. Τὸ διαρκὲς ἐθνικὸν μικτὸν Συμβούλιον, ἅμα τῇ συστάσει του, μεταχειρίζεται τριμερῆ σφραγίδα, ἧς τὰ τμήματα θέλουσι κρατῇ τὸ μὲν ἓν τὰ τέσσαρα ἀρχιερατικὰ μέλη, τὰ δὲ ἄλλα δύο τὰ ὀκτὼ λαικὰ μέλη, τὴν δὲ κλεῖδα ὁ πρόεδρος· διὰ τῆς σφραγίδος ταύτης θέλουσι σφραγίζεσθαι τὰ ἀφιερωτικὰ ἔγγραφα (βακφιγέδες), διαθῆκαι, ὁμόλογα ἐκκλησιῶν καὶ λοιπῶν ἐθνικῶν χρεῶν, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. Αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τούτου, ὑπογραφόμεναι ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, θέλουσι σφραγίζεσθαι καὶ διὰ τῆς σφραγίδος ταύτης, Ἅπαντα δὲ τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα θέλουσιν

ἐπικυροῦσθαι ὑπὸ τοῦ πατριάρχου· πᾶν δὲ ἔγγραφον, συνταττόμενον ἐν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ καὶ ἐξερχόμενον, θέλει γράφεσθαι ἐπὶ χαρτοσήμου, καταχωρούμενον προηγουμένως εἰς τὸν Κώδικα.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον. Τὰς περὶ κληρονομίας μεταξὺ δύο χριστιανῶν συμπιπτούσας διενέξεις θέλει θεωρῇ τὸ εἰρημένον Συμβούλιον, ὅταν, κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἀνατεθῶσιν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον. Ἐπειδὴ παντὸς ὀρθοδόξου χριστιανοῦ διαθήκη, συνᾴδουσα τοῖς νόμοις καὶ κανονισμοῖς τῆς Ὑψ. Κυβερνήσεως, καὶ σύμφωνος μὲ τὸν περὶ χριστιανικῶν περιουσιῶν δι' ὑψηλῶν ἐπισήμων ὁρισμῶν καὶ ἤδη ἐκδοθέντα κανονισμόν, θέλει εἶσθαι ἐπίσημος καὶ ἰσχυρὰ παρὰ πάσῃ ἐπιτοπίῳ ἀρχῇ, τὸ εἰρημένον μικτὸν Συμβούλιον θέλει φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐν ταῖς τοιαύταις διαθήκαις περιεχομένων ὅρων.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον. Πᾶν ἔγγραφον, ἐκδιδόμενον ὑπὸ ἀρχιερέων περὶ προσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἐθνικοῦ σχολείου καὶ νοσοκομείου, καὶ ἄλλων κοινωφελῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων, ὡς καὶ περὶ διαθηκῶν, ἀφιερωτικῶν ἐγγράφων (βακφιγέδων), περὶ χρημάτων τραχώματος καὶ προικός, θέλει θεωρεῖσθαι ἐπίσημον ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον. Οἱ ἐνάγοντες εἰς δίκην δι' ὑπόθεσιν (οἵαι ἐν τῷ 3ῳ ἄρθρῳ ὡρίσθησαν), ὀφείλουσι, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας, νὰ δίδωσιν ἐγγύησιν διὰ τὰ ἐν τῇ διαρκείᾳ αὐτῶν προκύψοντα ἔξοδα.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον. Τὰ μέλη τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν ὅπως ὁ πατριάρχης καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ζῆλον εἴς τε τὴν καλὴν τακτοποίησιν πάντων τῶν ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ ἐπικρατείᾳ κειμένων, καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις ἀνηκόντων προσκυνημάτων, καὶ εἰς τὴν καλὴν διαχείρισιν τοῦ χρηματικοῦ αὐτῶν, κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν χρυσοβούλλων, διαθηκῶν, προνομίων καὶ ἀφιερωτικῶν ἐγγράφων, συνεννοούμενος, χρείας τυχούσης, καὶ μετὰ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν προσκυνημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον. Ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, καὶ πᾶς ὀρθόδοξος χριστιανός, πληροφορούμενος περὶ παρεκτροπῶν

τυχὸν τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ αὐτὰς πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν ἱερὰν Σύνοδον, διὰ νὰ λαμβάνωνται τὰ ἀναγκαῖα μέτρα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Καταρισμὸς τῶν διὰ κοινῆς ψήφου τῆς Ἐθνικῆς προσωρινῆς Συνελεύσεως ὁρισθεισῶν ἐτησίων ἐπιχορηγήσεων τοῦ τε πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ γρ. 500,000 (ὧν ἡ ἀπόδοσις γενήσεται τῶν μὲν γρ. 130,000 παρὰ τῶν χριστιανῶν κατοίκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν δὲ 370,000 παρὰ τῶν ἀρχιερέων, κατὰ τὴν ἀναλογήσασαν ἐπὶ ἑκάστῳ αὐτῶν, ὡς κάτωθι, ποσότητα, εἰσπραττομένην παρὰ τῶν ἀρχιερέων ὁμοῦ μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐπιχορηγήσεων καὶ διαβιβαζομένην εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον ἐπὶ τῷ δίδοσθαι ἐκ διαλειμμάτων τῷ πατριάρχῃ) καὶ πάντων τῶν τῷ οἰκουμενικῷ θρόνῳ ὑπαγομένων ἀρχιερέων.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον. Τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, ὀφείλοντι διατηρεῖν μετὰ τοῦ μεγάλου ἀρχιδιακόνου, δευτερεύοντος καὶ λοιπῶν ὑπηρετούντων αὐτῷ καὶ πάντα τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, καὶ μηδὲν πλέον ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου λόγῳ ἐξόδων λαμβάνοντι, γρ. 500,000.

	Ἐτήσιος ἐπιχορήγησις	Πατριάρχου ἐπιχορήγησις	τὸ ὅλον
1 Τῷ Καισαρείας	60,000	3,000	63,000
2 » Ἐφέσου	100,000	5,000	105,000
3 » Ἡρακλείας	90,000	5,000	95,000
(λαμβάνοντι καὶ τὰ εἰσοδήματα τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγ. Γεωργίου τοῦ Ἀράπη).			
4 » Κυζίκου	90,000	3,000	93,000
5 » Νικομηδείας	60,000	2,500	62,500

		Ἐτήσιος ἐπιχορήγησις	Πατριάρχου ἐπιχορήγησις	τὸ ὅλον
6	Τῷ Νικαίας	60,000	1,500	61,500
7	» Χαλκηδόνος	70,000	2,700	72,700
8	» Δέρκων	80,000	2,500	82,500
9	» Θεσσαλονίκης	90,000	2,500	92,500
10	» Τορνόβου	70,000	27,000	97,000
11	» Ἀδριανουπόλεως	100,000	14,000	114,000
12	» Ἀμασείας	80,000	3,000	83,000
13	» Ἰωαννίνων	80,000	9,500	89,500
14	» Προύσης	70,000	1,500	71,500
15	» Διδυμοτείχου	70,000	3,750	73,750
16	» Πελαγωνείας	80,000	6,000	86,000
17	» Δημητριάδος	80,000	6,000	86,000
18	» Νεοκαισαρείας	50,000	2,000	52,000
19	» Ἰκονίου	50,000	2,250	52,250
20	» Βερροίας	50,000	1,000	51,000
21	» Βόσνης	100,000	21,750	121,750
22	» Πισσιδείας	40,000	1,500	41,500
23	» Κρήτης	70,000	2,500	72,500
	(μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς Λάμπης, ἀφαιρουμένου τοῦ ποσοῦ ὅπερ λαμβάνει ἀπὸ τῶν κτημάτων τῆς Μητροπόλεως).			
24	» Τραπεζοῦντος	45,000	800	45,800
25	» Λαρίσσης	80,000	3,000	83,000
26	» Ἄρτης	90,000	3,000	93,000
	(ἀφαιρουμένου τοῦ ποσοῦ, ὅπερ λαμβάνει ἀπὸ τῶν τῆς Μητροπόλεως κτημάτων).			
27	» Φιλιππουπόλεως	70.000	23,500	93,500
28	» Ρόδου	50,000	2,500	52,500
29	» Σερρῶν	85,000	6,000	91,000
30	» Δράμας	70,000	4,000	74,000
31	» Σμύρνης	70,000	3,000	73,000
32	» Μιτυλήνης	70,000	3,000	73,000
	(νεμομένῳ καὶ τὰ κτήματα τῆς Μητροπόλεως).			
33	» Ἀγκύρας	20,000	μηδὲν	20,000
	(ὁμοῦ μὲ ἑτέρας 15,000 γρ. ἐκ πόρων εὑρεθησομένων).			
34	» Φιλαδελφείας	30,000	μηδὲν	30,000
	(μεθ' ἑτέρων 10,000 γρ. εὑρεθησομένων ὡσαύτως).			

		Ἐτήσιος ἐπιχορήγησις	Πατριάρχου ἐπιχορήγησις	τὸ ὅλον
35	Τῷ Μελενίκου	70,000	5,500	75,500
36	» Πρεσπῶν	60,000	4,250	64,250
37	» Ἀνίου	25,000	μηδὲν	25,000
	(μετὰ προσόδου ἑτέρων 10,000).			
38	» Μεθύμνης	40,000	2,000	42,000
	(νεμομένῳ καὶ τὰ κτήματα τῆς Μητροπόλεως).			
39	» Μεσημβρίας	45,000	1,000	46,000
40	» Βιδύνης	70,000	5,500	75,500
41	» Δρύστρας	65,000	11,250	76,250
42	» Σάμου	40,000	3,000	43,000
43	» Βάρνης	60,000	1,500	61,500
44	» Σισανίου	40,000	1,500	41,500
45	» Σοφίας	70,000	11,250	81,250
46	» Βιζύης	50,000	1,500	51,500
47	» Χαλδείας	30,000	1,500	31,500
	(μετὰ 10 χιλ. γρ. ἐκ πόρων εὑρεθησομένων).			
48	» Ἀγχιάλου	60,000	3,000	63,000
49	» Μαρωνείας	60,000	3,500	63,500
50	» Σηλυβρίας	45,000	1,000	46,000
	(νεμομένῳ καὶ τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τῆς πανηγύρεως).			
51	» Σωζουπόλεως	45,000	1,500	46,500
52	» Ξάνθης	50,000	1,800	51,800
53	» Γάνου καὶ Χώρας	30,000	1,100	31,100
	(μὲ 10 χιλ. ἐκ πόρων).			
54	» Χίου	45,000	3,000	48,000
55	» Λήμνου	40,000	1,500	41,500
56	» Ἴμβρου	45,000	μηδὲν	45,000
	(ἐκπιπτομένου τοῦ εἰσοδήματος τῶν κτημάτων τῆς Μητροπόλεως).			
57	» Ἐλασσῶνος	40,000	1,000	41,000
58	» Προικονήσου	25,000	700	25,700
	(νεμομένῳ καὶ τὰς προσόδους τῆς Μητροπόλεως).			
59	» Κασσανδρείας	40,000	2,250	42,250
60	» Δυρραχίου	24,000	μηδὲν	24,000
61	» Πρεσλάβας	40,000	2,500	42,500

		Ἐτήσιος ἐπιχορήγησις	Πατριάρχου ἐπιχορήγησις	τὸ ὅλον
62	Τῷ Πωγωνιανῆς	60,000	500	60,500
	(ἄνευ οὐδεμιᾶς ὠφελείας ἀπὸ τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων).			
63	» Δρυϊνουπόλεως	50,000	3,000	53,000
64	» Κώου	30,000	μηδὲν	30,000
65	» Νύσσης	65,000	8,000	73,000
66	» Σκοπείων	65,000	17,250	82,250
67	» Ἐρσεκίου	70,000	3,750	73,750
68	» Κεστεντιλίου	70,000	10,000	80,000
69	» Σαμακοβίου	75,000	11,000	86,000
70	» Σβορνικίου	70,000	6,000	76,000
71	» Ρασκοπρεσρένης	65,000	3,500	68,500
72	» Νυσσάβας	60,000	4,600	64,600
73	» Καστορίας	50,000	2,000	52,000
74	» Βοδενῶν	60,000	2,500	62,500
75	» Κορυτζᾶς	40,000	1,500	41,500
76	» Φαναριοφερσάλων	50,000	2,000	52,000
77	» Στρωμνίτζης	70,000	4,200	74,200
78	» Βελεγράδων	50,000	4,000	54,000
79	» Γρεβενῶν	40,000	2,000	42,000
80	» Μογλενῶν	40,000	2,000	42,000
81	» Δεβρῶν	35,000	1,750	36,750
82	» Βελισσοῦ	50,000	μηδὲν	50,000
83	» Λιτίτζης	40,000	1,300	41,300
84	» Καρπάθου	25,000	μηδὲν	25,000
85	» Ἡλιουπόλεως	46,000	1,150	47,150
86	» Κρήνης	40,000	2,750	42,750
87	» Καλλιουπόλεως	40,000	2,000	42,000
88	» Μυριοφύτου	30,000	1,350	31,350
89	» Μετρῶν	30,000	750	30,750
90	» Κίτρους	30,000	580	30,580
91	» Καμπανίας	60,000	2,000	62,000
92	» Πλαταμῶνος	30,000	550	30,550
93	» Σερβίων καὶ Κοζάνης	50,000	2,000	52,000
94	» Πολυανῆς	50,000	3,000	53,000
95	» Πέτρας	30,000	560	30,560

	Ἐτήσιος ἐπιχορήγησις	Πατριάρχου ἐπιχορήγησις	τὸ ὅλον
96 Τῷ Ἀρδαμερίου	30,000	750	30,750
97 » Ἱερισοῦ καὶ Ἁγ. Ὄρους	30,000	750	30,750
98 » Τζερβενοῦ	40,000	5,000	45,000
99 » Λοφτσοῦ	40,000	7,500	47,500
100 » Βράτσης	60,000	15,000	75,000
101 » Πραμυθίας	40,000	2,150	42,150
102 » Νικοπόλεως	24,000	2,150	26,150
(ἐξ αὐτῶν αἱ ἐννέα ἐκ πόρων).			
103 » Ἀρκαδίας	24,000	450	24,450
104 » Ρεθύμνης	50,000	1,500	51,500
105 » Κυδωνίας	60,000	3,000	63,000
106 » Πέτρας (Κρήτης)	35,000	1,100	36,100
107 » Χερρονήσου	35,000	1,000	36,000
108 » Ἱερᾶς καὶ Σιτείας	40,000	1,000	41,000
109 » Σταγῶν	40,000	1,000	41,000
110 » Γαρδικίου	20,000	μηδὲν	20,000
111 » Θαυμακοῦ	25,000	350	25,350
112 » Τρίκκης	40,000	700	40,700
113 » Λέρνης	25,000	1,000	26,000
114 » Ἐλευθερουπόλεως	25,000	400	25,400
115 » Μοσχονησίων	12,000	μηδὲν	12,000
(ἔχοντι καὶ τὸ εἰσόδημα τοῦ Μοναστηρίου).			
116 » Ἀμιδῆς	24,000	μηδὲν	24,000
117 » Χαλεπίου	12,000	μηδὲν	12,000

Τὸ ὅλον τῶν ἐτησίων ἐπιχορηγήσεων ἓξ ἑκατομμύρια.

Ἐκ τοῦ διὰ τὴν πατριαρχικὴν ἐπιχορήγησιν ὑπὸ τῶν χριστιανῶν κατοίκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως δοθησομένου ποσοῦ μένουσι μετὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς 31,040 γρόσια πρὸς ὄφελος τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις, συζητήσασα μετ' ἐπιστασίας τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐτησίου ἐπιχορηγήσεως τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ θεωρήσασα ἐπάναγκες τὴν τακτοποίησιν καὶ ἐξασφάλισιν τοῦ χρηματικοῦ αὐτῆς ποσοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ συμφέροντα γενικῶς τοῦ Ἔθνους, ὥστε νὰ μὴ ἐπιβαρύνηται χρηματικῶς ὑπὲρ τὸ δέον,

ἀπεφάσισεν ὅπως, μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ διαρκοῦς Μικτοῦ Συμβουλίου, ἡ ἱερὰ Σύνοδος μετ' αὐτοῦ φροντίσῃ ἵνα προικίσῃ τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον, πρὸς ἀξιοπρεπῆ διατήρησιν τοῦ πατριάρχου, ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πωγωνιανῆς καὶ Βελλᾶς κειμένων Μοναστηρίων, ἀφοῦ πρῶτον ἀφαιρεθῇ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς ἐπαρκῆ συντήρησιν τῶν ἱερῶν σκηνωμάτων, κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων τῶν κτιτόρων καὶ δωρητῶν

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀνωτέρω εἰρημένης ἐθνικῆς ἀποφάσεως, ἡ ἐτησία ἐπιχορήγησις τοῦ παριάρχου θέλει εἰσπράττεσθαι, κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαγραφόμενον κανονισμόν· μετὰ δὲ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος προικισμοῦ, τὸ λόγῳ πατριαρχικῆς ἐπιχορηγήσεως προστεθὲν εἰς τὰς ἀρχιερατικὰς ἐπιχορηγήσεις χρηματικὸν ποσὸν θέλει παύσῃ τοῦ εἰσπράττεσθαι παρὰ τῶν χριστιανῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον. Αἱ ἐπιχορηγήσεις τῶν ἀρχιερέων συνάζονται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον : θέλουσι σταλῇ ἐντεῦθεν ὁδηγίαι ὁμοιόμορφοι εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν, ὥστε ὁ κατὰ τόπον ἀρχιερεὺς καὶ ἡ Δημογεροντία θέλουσι προσκαλέσῃ ἀντιπροσώπους παρ' ἑκάστης κωμοπόλεως καὶ χώρας, καὶ γενομένης κοινῆς συνελεύσεως, θέλουσι λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θέλουσι διανείμῃ ἐν εὐθύτητι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστου μέρους· καὶ συντάξαντες πρόγραμμα εἰς τριπλᾶ ἀντίτυπα, τὸ μὲν θέλουσι καταθέσῃ ἐν τῇ μητροπόλει, τὸ δὲ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς δημογεροντίας, τὸ δὲ θέλει σταλῇ ἐνταῦθα διὰ νὰ καταχωρηθῇ ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ κώδικι· θέλει δίδοσθαι καὶ ἀνὰ ἓν ἀντίγραφον εἰς ὅσα χωρία πρέπει· ὁ δὲ ἀρχιερεὺς περιερχόμενος ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ δι' ἰδίων του ἐξόδων, θέλει ἐπισκέπτεσθαι τὰ μέρη τῆς ἐπαρχίας του, εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τοὺς κατοίκους αὐτῆς καὶ ἐκτελῶν τὴν θείαν λειτουργίαν δωρεάν· ὅταν δὲ προσκληθῇ ἐκτάκτως εἰς πανηγύρεις ἢ ἰδιωτικῶς, τότε ἡ δαπάνη ἐννοεῖται εἰς βάρος τῶν προσκαλούντων.

Αἱ τυχηραὶ ἀπολαβαὶ τῶν ἀρχιερέων.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον. Διὰ τὴν ἄδειαν τοῦ γάμου, ἄνευ διαστολῆς

πρώτου, δευτέρου καὶ τρίτου, προσδιορίζονται γενικῶς ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, γρ. 10.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον. Διὰ τὰς ἐκδόσεις διαζυγίων λαμβάνεται ποσότης χρημάτων, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τῶν διαζευγνυμένων, οὐχὶ δὲ ὀλιγώτερον τῶν ἑκατὸν γροσίων· ἡ ποσότης δὲ αὕτη θέλει δίδοσθαι ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ κοινωφελῶν καταστημάτων τῆς ἐπαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον. Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀρχιερέως προσκαλουμένου εἰς ἐκτέλεσιν λειτουργίας, κηδείαν ἢ στεφάνωσιν, ὑπάρχει προαιρετικόν, οὐχὶ ὅμως ὀλιγώτερον τῶν πεντήκοντα γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον. Διὰ πᾶν ἔγγραφον, συνταττόμενον ἐν τῇ μητροπόλει, προσδιορίζεται δικαίωμα ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ γραμματέως εἰς δέκα γρόσια, λόγῳ δὲ ἀρχιερατικῆς ἐπιβεβαιώσεως, λαμβάνεται ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ποσότης τις κατὰ τὸ συνταχθησόμενον τιμολόγιον τοῦ ἐνταῦθα ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ ἄρθρῳ τοῦ περὶ χρεῶν αὐτοῦ κανονισμοῦ ἀναφέρεται.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον. Τὰ ἀπὸ τῶν ζητουμένων ἀφοριστικῶν γραμμάτων ἀναλόγως ταῖς ὑποθέσεσι καὶ τῇ καταστάσει τῶν προσώπων λαμβανόμενα, οὐχὶ ὅμως ὀλιγώτερα τῶν πεντήκοντα γροσίων, δίδονται ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τῆς ἐπαρχίας· τὰ δὲ συγχωρητικὰ δίδονται δωρεάν.

ΑΡΘΡΟΝ 10 Ἕκαστος ἱερεύς, ἔχων ἐνορίαν, δίδωσιν ἐτησίως τῷ κατὰ τόπον ἀρχιερεῖ, λόγῳ κανονικοῦ, γρόσια δέκα καὶ οὐδὲν πλέον, ἀπαγορευομένης πάσης ὑποχρεωτικῆς δόσεως εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς πράγματα.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον. Ἀπαγορεύονται ἄρδην καὶ καταργοῦνται αἱ πωλήσεις γεδικίων ἱερατικῶν, αἱ βοήθειαι κατὰ διετίαν ἢ τριετίαν, τὰ ἱερατικὰ φιλότιμα, τὰ ἐμβατίκια, οἱ δίσκοι, οἱ ὑποχρεωτικοὶ ἁγιασμοί, τὰ ψυχομερίδια, τὰ λόγῳ ἐγκαινίων ἐκκλησιῶν, τὰ ἐπὶ συγχωρήσει κεκωλυμένου γάμου, τὰ ἀπὸ χειροτονιῶν ἱερατικῶν, τὰ ἀπὸ ἡγουμενικῶν ἀποκαταστάσεων, καὶ πᾶν ἄλλο, ἐν οἱῳδήτινι ὀνόματι, προϋπάρξαν τυχηρὸν ἀρχιερατικὸν δικαίωμα.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον. Γεδίκια προσωπικὰ καταργοῦνται, τὰ δὲ κατεχόμενα παρ' ἱερέων περιέρχονται εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐκκλησιῶν· αὗται δὲ ὑποχρεοῦνται εἰς εὔλογόν τινα ἀποζη-

μίωσιν πρὸς τοὺς ἱερεῖς, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῆς δημογεροντίας.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον. Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς συνελεύσεως, ἵνα, ἐν ὅσῳ ἡ λογοθεσία μένῃ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου Νικολάου Ἀριστάρχου, ἡ ἐνδοξότης του λαμβάνῃ, οὐχὶ κατ' εὐθεῖαν, ἀλλὰ διὰ τοῦ κατὰ καιρὸν Οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τὰ εἰθισμένα μέχρι τοῦδε δικαιώματα κατὰ τὰς τρεῖς τάξεις, ἤτοι γρ. 3000, 2000 καὶ 1000. Διὰ δὲ τὰς ἐξαρχίας, αἵτινες κοινῇ ἀποφάσει τῆς συνελεύσεως κατηργήθησαν, λαμβάνει ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου τὸ ἰσόποσον τῶν σημερινῶν εἰσοδημάτων του, δέκα ἓξ χιλιάδας γροσίων, ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος· ἐννοεῖται δὲ ὅτι, μεταβάσης τῆς λογοθεσίας εἰς ἄλλο πρόσωπον, ταῦτα καταργοῦνται, καὶ μένει τὸ ὀρφίκιον τοῦτο βαθμὸς τιμῆς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΠΕΡΙ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

Γενικαὶ περὶ τῶν Μοναστηρίων διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον. Ἅπαντα τὰ μοναστήρια, τόσον πατριαρχικά, ὅσον καὶ ἐνοριακά, τίθενται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ πλησιεστέρου ἀρχιερέως ἄνευ ἐξαιρέσεως, ὅστις θέλει ἐπαγρυπνῇ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν συνασκουμένων πατέρων, ὡς πράττει καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἱερέων τῆς ἐπαρχίας του.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον. Ὅσα μοναστήρια ἔχουσι χωρία ἱερατευόμενα ὑπ' αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ παύσωσι τὴν σχέσιν ταύτην· τὰ ρηθέντα χωρία συγχωνεύονται ἐν τῇ γενικῇ ποιμαντορίᾳ τοῦ ἀρχιερέως, ὡς κατ' εὐθεῖαν ἐνορίαι τῆς ἐπαρχίας του· τὰ δὲ μοναστήρια μένουσιν ὡς καταφύγια καλογήρων, καταλιμπανόντων τὰ τοῦ κόσμου.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Ὅλα τὰ μοναστήρια διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις· καὶ τὰ μὲν τῆς πρώτης, ἔχοντα ὑπὲρ τοὺς εἴκοσι πατέρας, ὑποχρεοῦνται νὰ φυλάττωσιν ἀκριβῶς ὅλην τὴν μοναστηριακὴν καὶ κοινοβιακὴν τάξιν, ψαλλομένων ἀπαραιτήτως τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν καὶ τῆς θείας λειτουργίας τελουμένης

κατὰ πᾶσαν ἡμέραν· τὰ δὲ τῆς δευτέρας, ἔχοντα ὑπὲρ τοὺς δέκα πατέρας, φυλάττοντα ὡσαύτως τὴν κοινοβιακὴν τάξιν, ὀφείλουσιν, ἐκτὸς τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, νὰ ψάλλωσι τὴν θείαν λειτουργίαν τρὶς τῆς ἑβδομάδος· τὰ δὲ τῆς τρίτης, ἔχοντα ὑπὲρ τοὺς πέντε πατέρας, καθυποβάλλινται ὡσαύτως εἰς ζωὴν κοινοβιακήν· ἀλλ' ἕως οὗ εἰσαχθῇ ἐντελὴς τάξις τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, ἡ θεία λειτουργία δὲν θέλει εἶναι ἀπαραίτητος, εἰμὴ κατὰ πᾶν σάββατον καὶ κυριακήν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον. Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰ μοναστήρια ἐκεῖνα, ἅτινα, παραλυθέντα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, δὲν δύνανται ἤδη νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς οὐδεμίαν τῶν τοιούτων κλάσεων, ὁ κατὰ τόπον ἀρχιερεύς, ἀναφερόμενος ἀφεύκτως πρὸς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν, θέλει φροντίσῃ ὥστε τὰ τοιαῦτα μοναστήρια νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὸ ἁρμοδιώτερον μέτρον ὁποιασδήποτε διορθώσεως ἢ μεταβολῆς, ἐκτὸς τῶν ἐνοριακῶν, ἅτινα ἔχουσιν ἕνα ἡγούμενον.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον. Ἐπ' ὀνόματι μοναστηρίου, ἐγκαταλελειμμένου πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ κατερημωμένου, οὔτε ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία, οὔτε ὁ κατὰ τόπον ἀρχιερεὺς δύναται νὰ ὀνομάσῃ ἡγούμενον. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπιτρέπεται ἵνα, δυνάμει τοῦ τίτλου τούτου διὰ ῥᾳδιουργιῶν λαμβανομένου, σφετερίζωνται αἱ μοναστηριακαὶ πρόσοδοι, ὁ ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι τοιοῦτος ἡγούμενος ἀκυροῦται· περὶ δὲ τῶν τοιούτων μοναστηρίων, νύξεως διδομένης διὰ τῆς Συνόδου καὶ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, εἴτε παρὰ τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως, ἢ τῶν πλησιεστέρων χωρίων, θέλει γίνῃ φροντὶς ὥστε ἐντὸς τριῶν ἐτῶν νὰ εὑρεθῇ ἀνωρθωμένον κατ' ἐπιστασίαν μιᾶς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἢ ἄλλως θέλουσι λαμβάνεσθαι ἄλλα μέτρα κοινωφελῆ, ὥστε αἱ μέχρι τοῦδε διαρπαζόμεναι πρόσοδοι αὐτοῦ νὰ χρησιμεύωσιν εἰς ἐλάφρωσιν τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν καὶ εἰς συντήρησιν δημοσίων καταστημάτων, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν πλησιεστέρων χριστιανῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον. Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰ Μοναστήρια ἐκεῖνα, ἅτινα ἔχουσι γαίας, διδομένας εἰς πάκτωσιν, καὶ μάλιστα ἐν Βλαχίᾳ καὶ Μολδαβίᾳ, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῶσιν αἱ πρόσοδοι αὐτῶν, καὶ ἀπαλλαχθῶσι πάσης καταχρηστικῆς ἐπεμβάσεως, ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία θέλει καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, καὶ θέλει ἐξετάζῃ καὶ ἐπικυροῖ τὰ περὶ ἐνοικιάσεως αὐτῶν συμ-

φωνητικὰ ἄνευ χρηματικῆς ἀπολαύσεως, ἀντὶ δὲ πάσης προστασίας τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον θέλει λαμβάνῃ ἐτησίως δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν προσόδων, ἅτινα θέλουσι δαπανᾶσθαι εἰς ἐθνικὰς ἀνάγκας.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον. Τὰ Μοναστήρια τοῦ Ἄθω, καίτοι ἀναγόμενα τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, ἐπειδὴ ὅμως φυλάττεται ἐν αὐτοῖς ἱκανῶς ἡ μοναστηριακὴ τάξις, οὐδεμίαν μεταβολὴν θέλουσιν ὑποστῇ κατὰ τὸ διοικητικὸν αὐτῶν σύστημα, καὶ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας· ἀλλὰ μάλιστα θέλουσι λαμβάνῃ πᾶσαν προστασίαν ἐν ταῖς ἀνάγκαις αὐτῶν καὶ θέλουσιν ἀπαλλαχθῇ πάσης προσφορᾶς, ἥτις ἐδίδετο πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἡγουμενιῶν Βλαχίας καὶ Μολδαβίας καὶ ἄλλων οἱωνδήποτε ἐγγράφων· ἀντὶ δὲ πάντων τούτων τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον θέλει λαμβάνῃ ἐτησίως ἓν ποσὸν ἰσότιμον τῆς ἀξίας φλωρίων Καισαροβασιλικῶν τεσσάρων χιλιάδων.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον. Διὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμόν, τὸ πολίτευμα τῶν πατέρων, τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν ἡγουμένων, τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας καὶ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν των, ἔσται εἰς χρῆσιν ὁ εἰδικὸς περὶ τούτων κανονισμός.

Παράρτημα εἰς τὸ 39 ἄρθρον
τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων νόμου.

اجرا قانونناﻣﻪسنك اوتوز طقوزنجى ماده‌سنك ذيل

(Ἰδζρὰ κανουναμεσινὶν ὀτοὺζ δ'οκουζουνδζῆ μαδ'δ'εσινὲ ζέηλ).

Δὲν λαμβάνεται ἀπὸ τῶν ἐχόντων ἀπαιτήσεις δαπάνη διατροφῆς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν συμβουλίων τῶν πατριαρχείων, τῶν μητροπόλεων καὶ τῶν μερχασὰ-χανὲ (ἀρμενικῶν ἐπισκοπῶν) διὰ τοὺς ὀφειλέτας, ὧν ἀπαιτεῖται ἡ φυλάκισις (1).

Τῇ 8 Δζεμαζηλαχὴρ 1308, ἢ 6 Ἰανουαρίου 1306.

(1) Ἴδε σελίδα 1988.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν πατριάρχην τῶν Ρωμαίων,

Ἡ Α. Ὑψ. ὁ πρωθυπουργὸς δι' ὑψηλοῦ αὐτοῦ τεζκιρὲ ἀπὸ 23 ἰανουαρίου 1306 (1891) ἀγγέλλει ὅτι, συνταχθείσης ἐγκυκλίου ἐκ τῆς συναρμολογήσεως τῶν διατάξεων τῶν περὶ τοῦ ζητήματος τῶν ὑμετέρων Πατριαρχείων διὰ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργείου γραφέντων τεσκιρέδων, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἵνα κατὰ τὴν ἐγκύκλιον ταύτην γίνωσι κοινοποιήσεις εἰς ἃς δεῖ Νομαρχίας καὶ εἰς τὰς ἀνεξαρτήτως διοικουμένας διοικήσεις (μουτεσαρηφλήκ), ἀποσταλῇ δὲ εἰς τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον ἴσον τῆς ἐγκυκλίου ταύτης πρὸς γνωστοποίησιν τοῦ πράγματος εἰς τὰ ὑμέτερα Πατριαρχεῖα καὶ ἀποστολὴν τοῦ ἴσου τούτου· καὶ ὅτι ἐκδοθέντος Αὐτοκρατορικοῦ ἐπὶ τούτῳ Διατάγματος ἐνηργήθησαν τὰ δέοντα.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Α. Ὑψ. διαβιβάζουσά μοι ἐπικεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς ἐγκυκλίου ταύτης, ἀξιοῖ ἵνα συνῳδὰ τῷ Αὐτοκρατορικῷ Διατάγματι κοινοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα εἰς τὰ ὑμέτερα Πατριαρχεῖα· διὰ ταῦτα προάγομαι νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετ. Παναγιότητος τὰ ἀνωτέρω καὶ ἀποστείλω ἅμα Αὐτῇ ἐπισυνημμένως ἐπικεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ ἀπόσταλέντος ἴσου τῆς ἐγκυκλίου.

Τῇ 24 Δζεμαζιλαχὴρ 1308, ἢ 13 Ἰανουαρίου 1306.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσ. καὶ τῶν Θρησκευμ.

PIZA.

Ἐγκύκλιος ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑψ. Πρωθυπουργείου περὶ τῶν θρησκευτικῶν προνομίων τοῦ Πατριαρχείου τῶν ρωμαίων, ἧς ἀντίγραφον ἐκοινοποιήθη εἰς αὐτό.

مقام سامیٔ صدارتپناهیدن تسطیر اولهٔ بر صورتی روم پطریقخانهسنه تبلیغ قلنوب پطریقخانهٔ مذکورك امتیازات مذهبیهسی حقنده اولان تحریرات عمومیه

(Μεκάμι σαμήϊ σαδαρετπεναχηδὲν τεστὴρ ἤλε πὶρ σουρετὴ ρουμ πατρηχανεσινὲ τεπλὴγ κηλινσὺπ πατρηχανέϊ μεζκουρσὺν ἰμτηαζάτι μεζχεπηγεσὴ χακκηντὰ ὁλὰν ταχρηράτι σὺμσυμηγέ).

Συνεπείᾳ τακρηρίων ἐπιδοθέντων ὑπὸ τοῦ ρωμαϊκοῦ Πατριαρχείου

(ρούμ), α' περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς διατηρήσεως τῶν ἀρχαίων θρησκευτικῶν αὐτῶν προνομίων, β' τῆς ἐκτελέσεως ὡς καὶ πρότερον τῶν ἀποφάσεων (καράρ) τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ ἀγωγῶν περὶ διατροφῆς, τραχώματος καὶ προικός, πηγαζουσῶν ἐκ τῆς συνάψεως γάμου καὶ διαλύσεως αὐτοῦ (διαζυγίου), γ' τοῦ ζητήματος τῶν διαθηκῶν, δ' τοῦ τρόπου τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ρωμαϊκῶν σχολείων καὶ ε' περὶ τῆς ὁρκωμοσίας τῶν κληρικῶν (ρεχαπ'ήν) καὶ τοῦ τρόπου τῆς προσωποκρατήσεως καὶ διαδικασίας αὐτῶν ἐπὶ ποινικῶν ἀντικειμένων· συμφώνως πρὸς τὰς προηγουμένως καὶ τελευταῖον γενομένας ἐξετάσεις καὶ συνδιασκέψεις καὶ κατὰ τὰς λεπτομερείας τὰς ἀνακοινωθείσας κατὰ διαφόρους χρονολογίας διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν θρησκευμάτων εἰς τὸ εἰρημένον Πατριαρχεῖον, ἐμπεδουμένης τῆς διατηρήσεως τῶν προνομίων, ἃ τοῦτο κέκτηται δυνάμει Ὑψηλοῦ Βερατίου, τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον συσκεψάμενον ἐνέκρινεν:

Ἵνα, καθὼς ἀνέκαθεν αἱ ἐκ συνάψεως γάμου καὶ διαζυγίου πηγάζουσαι ἀγωγαὶ περὶ διατροφῆς, τραχώματος καὶ προικὸς θεωροῦνται ἐνταῦθα μὲν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ἐν ταῖς Μητροπόλεσι, τηρῆται τοῦ λοιποῦ ἡ ἀρχαία συνήθεια, οὕτως, ὡς κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς διατροφῆς ἀνέκαθεν ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων αἱ ἀποφάσεις (καρὰρ ἢ ἡλὰμ) αἱ ἐκδιδόμεναι εἴτε ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου, εἴτε ὑπὸ τῶν μητροπόλεων τῶν ἐπαρχιῶν, ἐφόσον δὲν προβάλλεται ἔνστασίς τις ἀπὸ μέρους τῶν ἀφ' ὧν εἰσπραχθήσεται ἡ διατροφή· ἀνατίθηται τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τὸ ζήτημα τῶν παραπόνων, περὶ τοῦ ὅτι ἡ διατροφὴ ἐξετιμήθη ὑπερόγκως καὶ ἡ ἀκρόασις καὶ ἐξέτασις τῶν ἐνστάσεων τῶν προβαλλομένων καὶ διϊσχυριζομένων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τὴν ἕνεκα τούτου ἀδυναμίαν αὐτῶν εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῆς· προβαίνωσι τὰ ἐκτελεστικὰ τμήματα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων (καράρι νιχαγὴ) τῶν μεταρρυθμιζουσῶν ἢ ἐπικυρουσῶν συνεπείᾳ τούτων (τὰς προηγουμένας)· καὶ μὴ λαμβάνηται ἀπὸ τῶν ἀντιδίκων δαπάνη τροφοδοτήσεως διὰ τοὺς ὀφειλέτας οἱ ὁποῖοι, συνῳδὰ τῇ περὶ τῶν λοιπῶν ὀφειλετῶν ἰσχυούσῃ τάξει, δέον νὰ φυλακίζωνται κατὰ τὰς ἐκτελέσεις τῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τῆς διατροφῆς.

Ἵνα, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ζήτημα τῶν διαθηκῶν, τοῦτο τυγχάνει μὲν πολιτικόν, ἀλλ' ἐπειδή, δυνάμει τοῦ 3ου ἄρθρου τοῦ περὶ καθηκόντων τῶν μελῶν τοῦ διαρκοῦς Μικτοῦ Συμβουλίου κανονισμοῦ τοῦ πατριαρχείου, ἡ ἐξέτασις καὶ ἐξομάλυνσις τῶν εἰς αὐτὰς ἀναγομένων δια-

φορῶν ἀνετέθη εἰς τὸ εἰρημένον Συμβούλιον, ἐὰν ἡ διαθήκη ἡ παρουσιασθησομένη ἐν τῇ ἐγκαταλειφθείσῃ περιουσίᾳ χριστιανοῦ, ἔχοντος ἀνηλίκους ἢ καὶ ἐνηλίκους κληρονόμους, ἢ ἐπικεκυρωμένη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου, μητροπολίτου ἢ καὶ ἐπισκόπου, θεωρῆται ἰσχυρὰ δικαστικῶς, ἐκτὸς τῶν δημοσίων γαιῶν καὶ βακουφίων ἡ κινητὴ περιουσία (μὰλ) καὶ τὰ καθαρᾶς ἰδιοκτησίας κτήματα (μοὺλκ) τὰ ὁποῖα αὕτη περιλαμβάνει, ἀφίνωνται εἰς τὸν κληροδόχον (μουσὰ λὲχ) τοὐτέστιν εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ διετέθησαν ἄνευ κατοχῆς (βαζῆγέτ)· ἐπίσης αἱ ἀναφυησόμεναι διαφοραὶ μεταξὺ τῶν κληρονόμων ἢ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐπιτρόπου τῶν ἀνηλίκων κληρονόμων, ἢ αἱ περὶ τοῦ κύρους καὶ τοῦ ἀξιοπίστου τοῦ ἐγγράφου τῆς διαθήκης, θεωρηθήσονται ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει, συμφώνως πρὸς τὸ 3ον ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τοῦ πατριαρχείου, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τούτου, ἐν δὲ ταῖς Νομαρχίαις ἐν τοῖς συμβουλίοις τῶν μητροπόλεων καὶ αἱ ὑπὸ τῶν συμβουλίων τούτων ἐκδοθησόμεναι ἀποφάσεις (ἠλὰμ) ἐκτελῶνται παρὰ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων τῆς κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀφορᾷ εἰς τὴν κοινότητα τῶν ὀρθοδόξων ρωμαίων, ἐν ᾗ περιπτώσει τῶν κληρονόμων τινὲς ἀνήκουσιν εἰς ἄλλην κοινότητα, ἢ εἰσὶν ἀλλοδαποί, ἢ ἡ ἐπικυρωθεῖσα διαθήκη περιέχει βακούφιον ἢ δημοσίας γαίας, ἢ κινητὴν περιουσίαν ἢ καθαρὰν ἰδιοκτησίαν διαμφισβητουμένην εἴτε ὑπὸ ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, εἴτε ὑπὸ ἀλλοδαποῦ, ἡ ἐξέτασις τῶν ἐκ τοιαύτης διαθήκης πηγαζουσῶν ἀγωγῶν ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους.

Ἵνα τὰ προγράμματα τῶν μαθημάτων τῶν σχολείων συντάσσωνται καὶ ἐπικυρῶνται ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν μητροπόλεων· τὰ διπλώματα καὶ ἐνδεικτικὰ τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν συντάσσωνται ἐπίσης ὑπ' αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ ἀπαιτεῖται νὰ ὦσι γνωστὰ καὶ κυβερνητικῶς, οἱ ἐπόπται (μουφεττὶς) καὶ διευθυνταὶ (μουδὶρ) τῆς Παιδείας (μεαρὶφ) ἐπιθεωρῶσι τὰ μαθήματα τῶν σχολῶν, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελε παρατηρηθῇ ἐπιβλαβὲς μάθημα καὶ διδάσκαλοι ἢ διδασκάλισσαι μὴ ἔχουσαι τοιαῦτα ἐνδεικτικά, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ἡ τοπικὴ ἀρχὴ συνεννοῶνται μετὰ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν Μητροπόλεων καὶ παρακωλύηται ἡ διδασκαλία τῶν τοιούτων μαθημάτων καὶ ἀντικαθίστανται οἱ ἄνευ ἐνδεικτικοῦ διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι.

Ἵνα, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἡ ἄρνησις τῶν πρὸς μαρτυρίαν ἐπὶ ποινικῶν ἀντικειμένων προσερχομένων ἱερέων τοῦ

νὰ ὀμνύσωσιν, ὡς καὶ οἱ ἰδιῶται δυσχεραίνει τὴν διαδικασίαν, ἐνεργῆται κατὰ τὸ κατ' αὐτὰς εἰς ἐνέργειαν τεθὲν ἐδάφιον τοῦ νόμου, καθ' ὃ οἱ ἱερεῖς οἱ ὁποῖοι δέον νὰ ὀρκισθῶσιν, εἴτε ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων, εἴτε ἐπὶ ποινικῶν δικῶν, ὀμνύουσιν ἐν τῷ Πατριαρχείῳ ἢ τῇ Μητροπόλει κατὰ τὸ θρήσκευμα αὐτῶν.

Ἵνα, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν προσωποκράτησιν καὶ διαδικασίαν ἐπὶ ἱερέων: προκειμένου περὶ χρέους, καθὼς ἀνέκαθεν οἱ κληρικοὶ κρατοῦνται ἐν τῷ Πατριαρχείῳ καὶ ταῖς Μητροπόλεσιν εἰς ἃς ὑπάγονται, οὕτω καὶ τοῦ λοιποῦ ἐνεργῆται· ἐν δὲ τῇ ἀνακρίσει καὶ διαδικασίᾳ τῶν κληρικῶν καὶ ἱερέων (ρουχπὰν βὲ παπασλὰρ) τῇ ἐνεργουμένῃ ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, τηροῦνται αἱ ἐξῆς διατυπώσεις: κοινοποιῆται ἡ κλῆσις, ἥτις δέον νὰ ἐκδοθῇ ὑπὸ τῶν ἀνακριτικῶν τμημάτων καὶ τῶν δικαστηρίων, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει διὰ τοῦ Πατριαρχείου, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκόπων, τὸ δὲ Πατριαρχεῖον, οἱ μητροπολῖται καὶ οἱ ἐπίσκοποι, ἅμα τῇ παραλαβῇ τῆς κλήσεως ταύτης ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσωσιν εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν κατηγορούμενον κληρικόν· μὴ ἐκπληρουμένης τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, ἢ μὴ συμμορφουμένου πρὸς αὐτὴν τοῦ κληρικοῦ δι' ὃν ἐξεδόθη ἡ κλῆσις, ἐνεργῆται κατὰ φυσικὸν λόγον ἡ διάταξις τοῦ νόμου. Ἵνα ἄχρις οὗ ἀποδειχθῇ ἡ ἐνοχὴ καὶ ἐπιβληθῇ ἡ ποινή, μὴ κρατῶνται οἱ κληρικοὶ εἰς τὰ μέρη ἔνθα εὑρίσκονται προσωποκρατημένοι καὶ φυλακισμένοι ὡς ἁπλοῖ ἰδιῶται, ἀλλ' ἐν τῷ διοικητηρίῳ ἐντὸς δωματίου ἀναλόγου πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ, τουτέστιν ἐν δωματίῳ ὡρισμένῳ διὰ τοὺς εὐυπολήπτους (μερὴ-σὺλ-χατήρ). Ἀποδειχθείσης δὲ τῆς ἐνοχῆς, ἐὰν μὲν αὕτη τυγχάνῃ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος καὶ πταίσματος, ἐπειδὴ δὲν ἀπαιτεῖται (ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει) ἡ ἀφαίρεσις τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος, ὑφίσταται τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινὴν τῆς φυλακίσεως ἐν τῷ οἰκείῳ Πατριαρχείῳ καὶ τῇ Μητροπόλει· ἐὰν ὅμως τὸ προσαπτόμενον αὐτῷ ἔγκλημα ᾖ εἰς βαθμὸν κακουργήματος, ἄχρις οὗ τοῦτο ἀποδειχθῇ καὶ καταδικασθῇ, κατὰ τὴν προσωποκράτησιν καὶ ἀνάκρισιν, περιορίζηται ἐντὸς δωματίου ὁρισθησομένου ἐν τῷ διοικητηρίῳ, μετὰ δὲ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς καὶ τὴν καταδίκην, ἀφαιρουμένου τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος, ἐκτίῃ τὴν κατὰ τὸν νόμον ἐπιβληθησομένην ποινὴν ἐν ταῖς κοιναῖς φυλακαῖς. Ἐν ᾗ περιπτώσει, κατόπιν ἐμπράκτου διαταράξεως τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας μέρους τινὸς τῶν Αὐτοκρατορικῶν χωρῶν, κηρυχθῇ ὁ στρατιωτικὸς νόμος, ἄχρις οὗ ἀποσβεσθῶσιν ἡ κατάστασις καὶ οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες αὐτόν, κατὰ τὰς ἐνώπιον τῶν στρατοδικείων ἀνεξαιρέτως

ἐνεργουμένας διαδικασίας τῶν διαπραττόντων ἐγκλήματα ἐντὸς τοῦ μέρους ἐκείνου, τὸ στρατοδικεῖον τηρῇ ἐπίσης κατὰ τὴν προσωποκράτησιν καὶ φυλάκισιν τῶν κληρικῶν καὶ ἱερέων τὰς ἀνωτέρω ρηθείσας διατυπώσεις.

Τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπικυρωθείσης, κατόπιν προτάσεως, καὶ δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, ἀποστέλλεται ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ὅπως κατὰ τὸν διαγεγραμμένον τρόπον προσπαθῆτε νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα (1).

Τῇ 22 Δζεμαζηλαχὴρ 1308, ἤ 22 Ἰανουαρίου 1306.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΡΩΜΑΪΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

قدس شريف روم بطريقخانەسى نظامنامەسيدر

(Κούδους σερὴφ ροὺμ πατριχχανεσὴ νιζαμναμεσήδ·ιρ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Καθήκοντα τῆς παρὰ τῷ πατριάρχῃ Συνόδου.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων εἶναι ἀρχηγὸς καὶ ἐπόπτης ἁπάντων τῶν προσκυνημάτων τῶν κειμένων ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἱερουσαλὴμ (κουμαμὲ) δικαιοδοσίας αὐτοῦ καὶ εἴτε

(1) Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης τροποποιοῦνται καθόσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ὀρθοδόξους α΄ ἡ τετάρτη παράγραφος τῆς περὶ καταγραφῆς τῶν χριστιανικῶν περιουσιῶν Βεζυρικῆς διαταγῆς (ἴδε σελ. 1643—1644)· β΄ ἡ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν διὰ δωρεᾶς καὶ διαθήκης ἐγκαταλειπομένων κτημάτων καθαρᾶς ἰδιοκτησίας (ἴδε σελ. 1644—1646)· γ΄ τὸ 17ον ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκδόσεως τίτλων παρὰ τοῦ Δεφτερχανὲ νόμου (ἴδε σελ. 960)· δ΄ ἡ περὶ διαθηκῶν Βεζυρικὴ διαταγὴ (ἴδε σελ. 1646)· ε΄ ἡ περὶ καταφυγῆς εἰς τὰ ὀθωμανικὰ δικαστήρια τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τῶν διαθηκῶν ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης (ἴδε σελ. 1647) καὶ στ΄ ἡ περὶ διατροφῆς ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης (ἴδε σελ. 1648—1650).

ἀποκλειστικῶς, εἴτε συνεταιρικῶς μετὰ τῶν λοιπῶν θρησκευμάτων εἰς τὸ ἔθνος τῶν Ρωμαίων ἀνηκουσῶν ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων ὡς καὶ τῶν μητροπολιτῶν, ἐπισκόπων, τῶν κληρικῶν καὶ ἱερέων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἕδραν, προσέτι δὲ καὶ διευθυντὴς τῶν εἰς τὰ μοναστήρια ταῦτα ἀνηκόντων σχολείων καὶ νοσοκομείων. Τὰ καθήκοντα αὐτοῦ συνίστανται εἰς τὸ νὰ ἐκπληροῖ καθ' ὡρισμένους χρόνους ἐν τῷ εἰρημένῳ ναῷ *κουμαμέ*, καὶ τοῖς λοιποῖς προσκυνήμασι τὰ ἀνέκαθεν ἰσχύοντα ἀρχαῖα θρησκευτικὰ ἔθιμα, νὰ ἐπιτηρῇ τὴν καλὴν διεύθυνσιν τῶν ὑπαρχόντων σχολείων καὶ τοῦ νοσοκομείου. νὰ περιθάλπῃ τοὺς πτωχοὺς τοῦ ἔθνους του ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων, νὰ τοποθετῇ καταλλήλως τοὺς κατ' ἔτος εἰς Ἱεροσόλυμα μεταβαίνοντας προσκυνητὰς καὶ τῇ γνώμῃ καὶ βοηθείᾳ τοῦ ὑπ' αὐτὸν κλήρου νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν τὴν δυνατὴν προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ὑποβαλλομένων οἱωνδήποτε αἰτήσεων περὶ θρησκευτικῶν καὶ πνευματικῶν ἀντικειμένων ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἐν γένει, ἢ περὶ τῶν πνευματικῶν καθηκόντων τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν, συνέρχεται ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ εἰρημένου πατριάρχου ἡ ρηθεῖσα σύνοδος, ἥτις ἐξετάζουσα καὶ ἀποφασίζουσα ὁμοφώνως ἢ κατὰ πλειοψηφίαν διεκπεραιοῖ τὴν ὑπόθεσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἡ σύνοδος σύγκειται ἀπὸ ἓξ ἐπισκόπων καὶ ἐννέα ἀρχιμανδριτῶν· ἀφιεμένης τῆς αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως, ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, εἰς τὴν κρίσιν τοῦ πατριάρχου, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ διαλύεται ἡ διαρκὴς ὁλομέλεια αὐτῆς. Ἡ σύνοδος αὕτη συνερχομένη πάντοτε ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πατριάρχου συσκέπτεται περὶ τῆς διοικήσεως τῶν θρησκευτικῶν ἀντικειμένων τῶν προσκυνημάτων, τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν μοναστηρίων, τῶν καθηκόντων καὶ τῶν πνευματικῶν ὑποθέσεων τῶν εἰς αὐτὰς ἱερέων καὶ ὑπηρετῶν· ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐπὶ τῶν ἀφιερωμάτων καὶ εὐκτηρίων καταστημάτων πράξεις, οἷαι ἡ ἐκμίσθωσις, μίσθωσις, παραχώρησις, μεταβίβασις, καὶ ἡ ἀγοραπωλησία αὐτῶν, καὶ τὰ

ἐκ τούτων πηγάζοντα ἀντικείμενα διεξάγονται, συμφώνως τοῖς εἰδικοῖς νόμοις, εἰς τὰ ἁρμόδια τμήματα τῶν ἱερῶν καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων, ἡ εἰρημένη σύνοδος συσκέπτεται ἐπίσης περὶ τοῦ τοκισμοῦ τῶν προσόδων αὐτῆς, τῆς περιθάλψεως τῶν ἀπόρων τοῦ ἔθνους καὶ τῶν λοιπῶν πνευματικῶν ἀντικειμένων, τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς ἐκτελουμένων ὑπὸ τοῦ πατριάρχου. Ἐν περιπτώσει νομίμου κωλύματος τοῦ πατριάρχου, οἷον ἀπουσίας ἢ ἀσθενείας αὐτοῦ, ἀντιπροσωπεύει αὐτὸν μητροπολίτης, ἐπίσκοπος ἢ καὶ ἀρχιμανδρίτης, πρὸς οὓς θέλει χορηγήσῃ τοιαύτην ἐντολήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Περὶ ἐκλογῆς πατριάρχου.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Χηρευούσης τῆς θέσεως τοῦ πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων, συνέρχεται ἡ σύνοδος καὶ ἐκλέγει τοποτηρητὴν ἐκ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ εὑρισκομένων μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκόπων ἐχόντων τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἀναφερομένου τοῦ πράγματος καὶ τοῦ προσώπου τοῦ διορισθησομένου τοποτηρητοῦ δι' ἐκθέσεως εἰς τὸν διοικητήν, ὅστις παραχρῆμα ἀνακοινοῖ αὐτό, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, τηλεγραφικῶς ἢ δι' ἐγγράφου εἰς τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον καὶ ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ διαβιβαζομένην τηλεγραφικὴν ἢ ἔγγραφον διαταγὴν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ τῆς συνῳδὰ τῷ νόμῳ ἐκλογῆς τοῦ πατριάρχου.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ τοποτηρητοῦ εἰς τοὺς μητροπολίτας καὶ ἐπισκόπους τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν ἕδραν τοῦ πατριάρχου, γράμματα, δι' ὧν ἀνακοινοῦται ἵνα εὑρεθῶσιν οὗτοι ἐντὸς τὸ πολὺ εἴκοσι καὶ μιᾶς ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ κοινοποιεῖται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς κατοίκους ἵνα, ἐντὸς ἐπίσης ὡρισμένης προθεσμίας, προσέλθωσιν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀνὰ εἷς

ἔγγαμος ἱερεὺς ἀπὸ πάσης μητροπόλεως καὶ ἐπισκοπῆς ὅπως παρευρεθῶσιν ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν κατοίκων εἰς τὸ ἐκλογικὸν συμβούλιον διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πατριάρχου.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης οἱ προσκληθέντες συνέρχονται ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ καταρτίζεται τὸ πνευματικὸν συμβούλιον συγκείμενον ἐξ ἁπάντων τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκόπων, ἕκαστος τῶν ὁποίων γράφει, ὑπογράφει καὶ παραδίδει εἰς τὸν τοποτηρητὴν ἰδιαίτερον δελτίον περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου, ὅπερ θεωροῦσιν ὡς ἄξιον τῆς πατριαρχικῆς θέσεως ἐκ τῶν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ πατριαρχείου τούτου ὑπαγομένων καὶ ἐχόντων τὸ ἀξίωμα μητροπολίτου, ἐπισκόπου καὶ ἀρχιμανδρίτου, εἴτε ἐν Ἱερουσαλὴμ εὑρισκομένων, εἴτε ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἅπαντα τὰ πρόσωπα ταῦτα, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ μέγας ἢ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν ψήφων ἃς ἔλαβον, θεωροῦνται ἐξίσου ὡς ἐκλέξιμοι καὶ καταγράφονται ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν βιβλίῳ ὑπογραφομένῳ ὑπὸ τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἐπειδὴ ὁ ἐκλεχθησόμενος πατριάρχης θεωρεῖται ἐκκλησιαστικῶς ὡς πνευματικὸς ἀρχηγός, ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεξίμων, ὁ συνταχθησόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν διοίκησιν, ἥτις παραχρῆμα δι' ἐγγράφου ἢ τηλεγραφικῶς ἀναφέρει καὶ γνωστοποιεῖ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην τὰ ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ ἐγγεγραμμένα ὀνόματα. Ἡ διοίκησις ἀναγγέλλει εἴς τε τὸν τοποτηρητὴν καὶ τὴν σύνοδον τὴν ἐν ἀπαντήσει διαβιβασθησομένην διαταγὴν περὶ τῆς ἐκλογῆς πατριάρχου ἐκ τῶν προσώπων, ἅπερ μένουσι μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης ἀφαίρεσιν τῶν ὀνομάτων, τὰ ὁποῖα τυχὸν ἐξαιρεθῶσι κυβερνητικῶς.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Κοινοποιουμένης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαταγῆς τῆς Ὑψ. Πύλης ὑπὸ τῆς διοικήσεως, συνέρχεται γενικὴ συνέ-

λευσις συγκειμένη ἐκ τῆς Συνόδου, τῶν λοιπῶν ἀρχιμανδριτῶν τῶν εὑρισκομένων ἐν τοῖς μοναστηρίοις τῆς Ἱερουσαλήμ, τῶν πρωτοσυγγέλων, τῶν ἔξωθεν προσκληθέντων καὶ προσελθόντων ἐπιτοπίων ἱερέων καὶ δύο ἱερέων ἐκλεγομένων ἐπίσης ὑπὸ τῶν χριστιανῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ προβαίνει κατὰ τὴν διαταγὴν εἰς τὰ τῆς ἐκλογῆς ὡς ἑξῆς: Ὁρίζονται τρεῖς ὑποψήφιοι ἐκ τῶν ἐκλεξίμων διὰ πλειοψηφίας καταρτιζομένης διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἁπάντων τῶν παρόντων, τουτέστι τῶν κληρικῶν καὶ τῶν προσκληθέντων ἱερέων. Ἅμα τῇ ἐκλογῇ τῶν τριῶν ὑποψηφίων, τὰ κληρικὰ μέλη τῆς συνόδου παραλαμβάνοντα τὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, μεταβαίνουσιν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ παρόντων τῶν λοιπῶν μελῶν ἐν τῷ ναῷ, συμφώνως πρὸς τοὺς ἀνέκαθεν εἰθισμένους θρησκευτικοὺς τύπους, ἡ Σύνοδος διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ κατὰ πλειοψηφίαν ἐκλέγει πατριάρχην ἐκ τῶν τριῶν ὑποψηφίων, τελουμένης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς θρησκευτικῆς τελετῆς. Ἐν ἰσοψηφίᾳ περατοῦται ἡ ἐκλογὴ τῇ ψήφῳ τοῦ τοποτηρητοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Οἱ προσκληθέντες ἐκ τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκόπων ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἐκλογικὴν συνέλευσιν καὶ μὴ προσελθόντες θεωροῦνται ὡς ὑποτασσόμενοι τῇ γενικῇ ψήφῳ· ἕκαστος δὲ τῶν συμμετεχόντων τῆς ἐκλογῆς, εἴτε κληρικός, εἴτε ἱερεύς, δικαιοῦται νὰ δώσῃ μίαν μόνην ψῆφον.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ἅμα τῇ κατὰ τὸν διαγεγραμμένον τρόπον γενομένῃ ἐκλογῇ, συντάσσεται κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθιμον ἀναφορὰ ὑποβαλλομένη διὰ τῆς διοικήσεως εἰς τὸ ὑψηλὸν πρωθυπουργεῖον, κοινοποιουμένου ἐπιτοπίως τοῦ διορισμοῦ τοῦ πατριάρχου κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ὑψηλοῦ βερατίου τοῦ ἐκδοθησομένου περὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἐκλεγέντος προσώπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῶν προσόντων τοῦ ἐκλεγομένου εἰς τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Τὸ πρόσωπον τὸ ἐκλεγόμενον εἰς τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα

δέον νὰ ἔχῃ ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν, νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν κληρικῶν τῶν ἐχόντων τὸν βαθμὸν ἐπισκόπου ἢ ἀρχιμανδρίτου, νὰ εἶχε πάνυ ἀμέμπτως διαρκῶς ἐπὶ δέκα ἔτη διοικήσῃ μητρόπολιν καὶ νὰ ᾖ αὐτός τε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Τὰ ἤθη τοῦ ἐκλεγομένου πατριάρχου δέον νὰ ὦσιν ἀνώτερα πάσης ὑπονοίας, συνάμα δὲ οὗτος νὰ ἔχῃ κατὰ τὸ ἐνὸν πλήρη γνῶσιν τῶν θεολογικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν κανόνων καὶ πράξεων τῆς ἐκκλησίας· καὶ νὰ ᾖ ἀποδεδειγμένον ἐκ τῆς προτέρας αὐτοῦ διαγωγῆς ὅτι σέβεται τὰς δογματικὰς διατάξεις καὶ τὰ θρησκευτικὰ ἀντικείμενα· ἐκτὸς τούτου, ἐπειδὴ οὗτος ἔσται πατριάρχης τοῦ ναοῦ κουμαμὲ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν ἐξαρτημάτων καὶ ἐπίσκοπος, δέον ἐκκλησιαστικῶς νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα ὅπως διαφυλάττῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἐν παντὶ καιρῷ τοὺς ὀρθοδόξους καὶ τὰ δόγματα αὐτῶν, ὡς πνευματικὸς πατὴρ αὐτῶν καὶ ἀρχηγὸς ἁπασῶν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ἐπειδὴ τὸ πρόσωπον τοῦ πατριάρχου, ἐκτὸς τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ πνευματικῶν καθηκόντων, τυγχάνει ἐπιτεταμμένον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προνομίων τῶν παραχωρηθέντων διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὀμὰρ-οὺλ Φαροὺκ ἐκδοθέντος βερατίου, τῶν δωρηθέντων ὑπὸ τοῦ πορθητοῦ Σουλτὰν Μεχμὲτ Χάν, καὶ τῶν διατηρηθέντων ὑπὸ τῶν λοιπῶν μεγάλων Σουλτάνων, καὶ ἁπάντων τῶν ἀντικειμένων τῶν περιεχομένων ἐν τῷ βερατίῳ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ ἰσχυροτάτου Αὐτοκράτορος, τῷ περιέχοντι ἅπαντα τὰ κυρωθέντα προνόμια· τὸ ἐκλεχθησόμενον πρόσωπον δέον νὰ ἔχῃ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαγραφόμενα προσόντα, συνάμα δὲ νὰ ᾖ ἄξιος τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης τῆς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ἐπικυρωσούσης Ὑψ. Κυβερνήσεως, νὰ γινώσκῃ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἀπολαύῃ τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ὑπολήψεως τοῦ ἔθνους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Περὶ τῶν ἀναγκαίων προσόντων τῶν εἰς ἐπισκοπὴν ἱκανῶν καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ὁ εἰς ἐπισκοπὴν ἐκλεχθησόμενος καὶ διορισθησόμενος δέον α΄ νὰ ᾖ ἐκ καταγωγῆς ὑπήκοος ὀθωμανὸς καὶ νὰ μὴ ἐκηλιδώθη ποτὲ κυβερνητικῶς καὶ ἐθνικῶς· β΄ νὰ ᾖ χρηστοήθης, ἀνατραφεὶς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ ἢ τῷ μοναστηρίῳ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ἐκ τῶν ἐχόντων προηγουμένας ἐκδουλεύσεις καίπερ μὴ ἔχων βαθμὸν ἀρχιμανδρίτου, ἢ πρωτοσυγγέλου· γ΄ νὰ ἔχῃ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας τὴν ἀπαιτουμένην ἡλικίαν καὶ νὰ ᾖ ἀρτιμελής, νὰ ἔχῃ πλήρη γνῶσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν ἀπαιτουμένην πεῖραν ὡς πρὸς τὴν καλὴν διοίκησιν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ δ΄ νὰ ᾖ κάτοχος ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς ἀραβικῆς, εἰ δυνατὸν καὶ τῆς τουρκικῆς γλώσσης.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ἡ ἐκλογὴ καὶ ὁ διορισμὸς νέου ἐπισκόπου εἰς χηρεύουσαν ἐπισκοπήν, ἐνεργεῖται τῇ ψήφῳ καὶ τῇ ἐγκρίσει τῆς Συνόδου, διὰ τοῦτο αὕτη τῇ προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ πατριάρχου καταρτίζει κατάστιχον τῶν κληρικῶν τῶν ἐχόντων τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἐκ τῶν ὁποίων ὁρίζονται ὑποψήφιοι διὰ τὴν χηρεύουσαν ἐπισκοπήν, προτιμωμένων μεταξὺ τῶν ἐχόντων τὴν αὐτὴν ἱκανότητα, τῶν παρασχόντων τὰς περισσοτέρας καὶ πιστοτέρας ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν ἐκκλησίαν· μεθ' ὃ μεταβαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἰσχύϊ διατυπώσεων, ἐκλέγει καὶ διορίζει ὁριστικῶς ἕνα ἐκ τῶν εἰρημένων τριῶν ὑποψηφίων ἐπίσης διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας· ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας, ἡ πλειοψηφία καταρτίζεται διὰ τῆς ψήφου τοῦ πατριάρχου.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ἀποθνήσκοντος ἐπισκόπου τινός, ἐνεργοῦνται τὰ περὶ τῆς ἐκλογῆς μετὰ τὴν ἄφιξιν ἐπιστολῆς ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τῶν εὐυπολήπτων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν τῆς πόλεως ἐν ᾗ κατῴκει ὁ ἀποβιώσας.

Τῇ 5 Σαφὲρ 1292. ἢ 1 Μαρτίου 1291.

Πεζυρικὴ διαταγὴ περὶ τῆς κληρονομίας τῶν ἄνευ κληρονόμων ἀποθνησκόντων κληρικῶν.

بلاوارثغوت اولان راهبلرك تركمسى حقنده يورلدىغ سامى

(Π·ιλιὰ βαρὶς φὲβτ ὁλὰν ραγιπλερὶν τερεκεσὴ χακκηντὰ π·ουγιουρουλδοὺϊ σαμή).

Συνεπείᾳ αἰτήσεως τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Καισαρίου Χατζῆ Ἰωακείμ, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ μοναχοῦ τοῦ ρωμαϊκοῦ πατριαρχείου τῆς Ἱερουσαλήμ, περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς παραδόσεως τῶν ἐν τῇ τραπέζῃ τῶν Ἀθηνῶν ὑπαρχόντων χρημάτων αὐτοῦ, γενομένης συνεννοήσεως μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων τιμημάτων, ἀπεδείχθη μὲν κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν αἰτούντων, ἀλλὰ τὸ εἰρημένον πατριαρχεῖον ἐδήλωσε καὶ διϊσχυρίσθη ὅτι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐν τῷ πατριαρχείῳ Ἱερουσαλὴμ ὑπάρχοντος βερατίου, ἅπασα ἡ κληρονομία τῶν κληρικῶν ἀνήκει τῷ παριαρχείῳ εἰς ὃ ὑπάγονται οὗτοι, μηδὲν δικαίωμα ἐπεμβάσεως ἐχόντων τῶν κληρονόμων αὐτῶν, ἐπαναληφθέντος τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου καὶ ἐν τῷ τακρηρίῳ τῷ ὑποβληθέντι ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων. Ἐν τούτοις ἐν τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ γραφείου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διβανίου ἀναφέρεται ὅτι ἐν ᾧ ἐν τοῖς ὅροις τοῦ ρωμαϊκοῦ πατριαρχείου Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ, ὑπάρχει γεγραμμένον ὅτι ἡ ἐγκαταλειπομένη παροικία τῶν *ἄνευ κληρονόμων* ἀποθνησκόντων κληρικῶν ἀνήκει τῷ πατριαρχείῳ εἰς ὃ ὑπάγονται, οὐχ ἧττον ἐν τῷ ὑψηλῷ φερμανίῳ τῷ δοθέντι εἰς τὸν ρωμαῖον πατριάρχην τῆς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὸ 1255 καὶ 1271 ἔτος κατὰ παραδρομὴν ἐγράφη ἡ φράσις «*ἄνευ κληρονόμων*» καὶ ὅτι ἑπομένως ἡ λύσις τοῦ ἀμφισβητουμένου τούτου ζητήματος δέον νὰ γίνῃ ἢ διὰ τῆς ἀναιρέσεως καὶ ἀπορρίψεως τοῦ διϊσχυρισμοῦ τοῦ ρωμαϊκοῦ τῶν Ἱεροσολύμων πατριαρχείου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχαίων ὅρων, ἢ δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν νέων βερατίων, προτιμωμένης τῆς μιᾶς τῶν περιπτώσεων τούτων.

Ἐπειδὴ ἐπίσης ὁ ἀπὸ Σάρκιοϊ Ἰωάννης ἐζητήσατο νὰ ἀποδοθῇ καὶ παραδοθῇ αὐτῷ δυνάμει τοῦ κληρονομικοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα περιουσία τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ Παρθενίου ἱερέως ἐν Ἱερουσαλήμ, ἣν ὁ πρώην ἐπίτροπος τοῦ ρωμαίου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Ἰάκωβος ἐφέντης ἔλαβε καὶ κατέλαβε· τὸ δικαστήριον Διβάνι Ἀχκιάμι Ἀδλιγὲ διὰ δύο ὑπομνημάτων του ἀπεφήνατο

ὅτι καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη δέον νὰ λυθῇ συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τὴν ληφθησομένην ἐπὶ τῶν χρημάτων τοῦ εἰρημένου Καισαρίου.

Παραπεμφθέντων τῶν ὑπομνημάτων τούτων εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, τοῦτο ἀπεφήνατο δι' ἐκθέσεώς του ὅτι ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πρόκεινται πρὸς λύσιν δύο ζητήματα, τὸ μὲν ὁ προσδιορισμὸς τοῦ δικαιώματος τῆς κληρονομίας τῶν διϊσχυριζομένων ὅτι εἰσὶ κληρονόμοι τοῦ ρηθέντος ἀποβιώσαντος κατόπιν τῆς ἐνστάσεως τοῦ εἰρημένου πατριαρχείου, τὸ δὲ ὁ κανονισμὸς τῆς ἁρμοδιότητος ἐπὶ τῆς κληρονομίας τῶν ἀποθνησκόντων κληρικῶν· ἑπομένως ἐπειδὴ τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας τῶν αἰτούντων ἀπεδείχθη κατὰ τὸν ἱερὸν καὶ πολιτικὸν νόμον, ἡ ὑπόθεσις περιορίζεται εἰς τὸ δεύτερον ζήτημα, διὰ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γίνωσι γνωσταὶ αἱ διατάξεις τῶν ὑψηλῶν διαταγῶν καὶ τῶν ἀρχαίων ὅρων τῶν ἀνέκαθεν παραχωρηθέντων εἰς τὸ ρωμαϊκὸν τῶν Ἱεροσολύμων Πατριαρχεῖον.

Διαμειφθείσης ἀλληλογραφίας μετὰ τοῦ γραφείου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διβανίου καὶ ληφθέντων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀρχαίων ὅρων, κατενοήθη ὅτι ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ χιλιοστοῦ ἔτους εἷς τινα βεράτια ὑπάρχει ἐγγεγραμμένη ἡ φράσις «*ἄνευ κληρονόμου*», εἰς δὲ τὰ κατὰ τὰ 1255 καὶ 1271 ἔτη ἐκδοθέντα ὑψηλὰ βεράτια δὲν κατεχωρήθη ἡ φράσις «*ἄνευ κληρονόμου*», ὅτι ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει κατακεχωρημένον ὅτι πᾶν ὅ,τι διαθέσωσιν οἱ κληρικοὶ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ πατριάρχου εἶναι ἔγκυροι καὶ ὅτι ἐν τῷ κανονισμῷ τῷ ψηφισθέντι τῇ 18 Ρεδζὲπ 1271 διαγράφεται, ὅτι τὸ Πεϊτ-οὒλ-Μὰλ δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὰς κληρονομίας τῶν κληρικῶν τῶν ἀποθνησκόντων ἄνευ κληρονόμου ἢ τῶν ἐχόντων ἀπόντας κληρονόμους, ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει ὑπάρχουσι κληρονόμοι καὶ τυγχάνουσιν οὗτοι παρόντες, οἱ μὲν σταυροί, τὰ ἄμφια καὶ τὰ ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ πράγματα ἀφίνονται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐκκλησίας εἰς ἣν ὑπάγονται οἱ ἀποβιώσαντες, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων ἀφίνεται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας καὶ παρόντας κληρονόμους· ἐπὶ δὲ τῇ αἰτήσει τῶν παρόντων κληρονόμων καταγράφεται ἡ κληρονομία διὰ τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου καὶ διανέμεται εἰς τοὺς κληρονόμους.

Ἐπειδή, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἂν ἐπρόκειτο ἡ κληρονομία τῶν κληρικῶν τῶν ἀποθνησκόντων καὶ ἐγκαταλειπόντων κληρονόμους νὰ ἀνήκῃ, κατὰ τὸν διϊσχυρισμὸν τοῦ ρηθέντος πατριαρχείου, εἰς τὸ πατριαρχεῖον, κατὰ φυσικὸν λόγον δὲν ὑπῆρχε λόγος τῆς διαθήκης περὶ ἧς διαλαμβάνουσιν οἱ εἰρημένοι ὅροι, οὔτε ἀφορμὴ

νὰ καταχωρηθῶσιν ἐν τῷ ρηθέντι κανονισμῷ ὅροι καὶ αἱρέσεις διὰ τὴν κληρονομίαν τῶν ἀποθνησκόντων κληρικῶν καὶ ἐχόντων κληρονόμους, ἐπομένως ἡ μὴ καταχώρησις ἔν τισι τῶν εἰρημένων βερατίων τοῦ ὅρου «ἄνευ κληρονόμου» ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι λάθος προερχόμενον ἐκ παραδρομῆς τῆς γραφίδος, τοῦθ' ὅπερ ἐνισχύεται καὶ διὰ τῆς καταχωρήσεως τῆς φράσεως «ἄνευ κληρονόμου» ἔν τισι βερατίοις· ἐπειδὴ δυνάμει τοῦ ρηθέντος κανονισμοῦ δέον, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν πρόντων κληρονόμων, τὸ ζήτημα τῆς κληρονομίας νὰ θεωρῆται διὰ τοῦ ἱεροῦ νόμου, καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπεμβῇ τὸ ρηθὲν Πατριαρχεῖον εἰς τὰς προκειμένας ὑποθέσεις.

Διὰ ταῦτα τὸ ρηθὲν Συμβούλιον τοῦ Κράτους εἰσηγήσατο ὅτι δέον νὰ εἰσπραχθῶσι τὰ ἐν τῇ τραπέζῃ τῶν Ἀθηνῶν χρήματα τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωακείμ, καὶ ληφθῶσιν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ πρώην ἐπιτρόπου τοῦ ρωμαίου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Ἰακὼβ ἐφέντη ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα περιουσία τοῦ ἀποβιώσαντος Παρθενίου, νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸ εἰρημένον Διβάνιον ἡ ἐκτέλεσις τῶν δεόντων, νὰ καταχωρῆται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διβανίου ἐν τοῖς ἐκδοθησομένοις βερατίοις ἡ φράσις «ἄνευ κληρονόμου», νὰ προσέχῃ τὸ γραφεῖον αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀρχαίους ὅρους καὶ νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἵνα ἀνακοινώσῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην εἰς τὸ εἰρημένον Πατριαρχεῖον.

Γνωστοποιηθέντος τοῦ πράγματος εἰς τὸ εἰρημένον ὑπουργεῖον, παρακαλεῖσθε ἵνα καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ Διβάνι Ἀχκιάμι Ἀδ·λιγὲ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα.

Τῇ 26 Ζηλκαδ·ὲ 1298.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

τῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει μοναστηρίων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τοῦ ἐν Κων)πόλει ρωμαϊκοῦ πατριαρχείου.

استانبول روم بطريقلكنك حكومت روحانيه‌سى تحتنده اولان آينه‌روزده
واقع مناسترلر حقنده نظامنامه صورتيدر

(Ἰσταμπὸλ ροὺμ πατριηκλιγινὶν χουκουμέτι ρουχανηγεσὴ ταχτιντὰ ὀλαρὰχ ἀγηνέροδζ·à βακὴ μοναστιρλὲρ χακκηντὰ νιζαμναμὲ σουρετηδ·ιρ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Περὶ τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἐν γένει μοναστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἡ χερσόνησος τοῦ Ἁγίου Ὄρους περιλαμβάνει τὰς σκήτας, τὰ κελλία καὶ τὰ ἀναχωρητήρια τῶν ἀσκητῶν μετὰ τῶν λοιπῶν προσαρτημάτων καὶ εἴκοσι μοναστήρια ὀνομαζόμενα σταυροπηγιακά, δηλαδὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ρωμαϊκοῦ πατριαρχείου. Τὰ ὀνόματα τῶν μοναστηρίων τούτων καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις αὐτῶν δηλοῦται ὡς ἑξῆς: 1 Ἅγιος Ἀθανάσιος Λαύρας, 2 Εὐαγγελισμὸς Βατοπεδίου, 3 Παναγίας Ἰβήρων, 4 Παναγίας Χιλιανδαρίου, 5 Ἁγίου Προδρόμου Διονυσίου, 6 Μεταμόρφωσις Κουτλουμουσίου, 7 Μεταμόρφωσις Παντοκράτορος, 8 Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Ξηροποτάμου, 9 Ἅγιος Γεώργιος Ζωγράφου, 10 Ταξιάρχης Δοχειαρίου, 11 Ἁγίων Ἀποστόλων Καρακάλλου, 12 Εὐαγγελισμὸς Φιλοθέου, 13 Χριστοῦ Γεννήσεως Σιμωνόπετρας, 14 Ἅγιος Γεώργιος Ἁγίου Παύλου, 15 Ἅγιος Γεώργιος Ξενοφῶντος, 16 Ἅγιος Νικόλαος Σταυρονικήτα, 17 Ἅγιος Νικόλαος Γρηγορίου, 18 Ἀνάληψις Ἐσφιγμένου, 19 Παντελεήμονος Ρωσσικοῦ καὶ 20 Ἅγιος Στέφανος Κασταμονῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐκ τῶν μοναστηρίων τούτων τὰ ἑξῆς δώδεκα: 1 Χαλιανδαρίου, 2 Κουτλουμουσίου, 3 Ζωγράφου, 4 Καρακάλλου, 5 Σιμω-

νόπετρας, 6 Ἁγίου Παύλου, 7 Ξενοφῶντος, 8 Γρηγορίου, 9 Ἐσφιγμένου, 10 Ρωσσικοῦ, 11 Καστα μονῆς καὶ 12 Διονυσίου εἰσὶ κοινοβιακά, διατρεφομένων τῶν ἐν αὐτοῖς μοναχῶν κατὰ κοινοκτημοσύνην· τὰ δὲ λοιπὰ ὀκτώ, ἤτοι 1 Λαύρας, 2 Βατοπεδίου, 3 Ἰβήρων, 4 Παντοκράτορος, 5 Ξηροποτάμου, 6 Δοχειαρίου, 7 Φιλοθέου καὶ 8 Σταυρονικήτα, τυγχάνουσιν ἰδιόρρυθμα, ἐν οἷς οἱ μοναχοὶ ζῶσιν ἰδιαιτέρως.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὰ εἰρημένα μοναστήρια μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν ὑπάγονται εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ρωμαϊκὸν πατριαρχεῖον καὶ τυγχάνουσιν ἀναπαλλοτρίωτα ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, οἱ δὲ ἐν αὐτοῖς κατοικοῦντες μοναχοὶ καὶ ἡ πολιτικὴ διοίκησις αὐτῶν ὑπάγεται νομίμως εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Αὐτοκράτορα, ἡ δὲ πνευματικὴ διοίκησις εἰς τὸν ρωμαῖον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν ἀφ' οὗ καὶ ἐξήρτηνται.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις ἁπάντων τῶν μοναστηρίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς μοναχούς, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ὑλομελείας αὐτῶν διοικοῦνται ὑπὸ τῆς κοινότητος (ναζιρλὰρ χεγετὴ) καὶ τῆς συνάξεως (λόνδζας).

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἐκ τῶν μοναστηρίων τούτων τὰ τοῦ εἴδους τῶν κοινοβίων ἔχουσι πρόεδρον τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως ἡγούμενον, ὅστις συνδιασκεπτόμενος μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ μοναστηρίου, διοικεῖ τὰς μὴ πνευματικὰς ὑποθέσεις τῶν μοναστηρίων. Ἡ δὲ ἐσωτερικὴ διοίκησις τῶν ἰδιορρύθμων μοναστηρίων εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς ἐπιτροπὴν ἧς ὁ πρόεδρος θεωρεῖται ὡς ἡγούμενος. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνδιασκεπτομένη μετὰ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ γεροντοτέρων μοναχῶν, διοικεῖ τὰς ὑποθέσεις τῶν μοναστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἄνευ τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐν τῷ μοναστηρίῳ οἰκούντων μοναχῶν καὶ μὴ ἐγκρινομένων τῶν ὑπαρχόντων ἰσχυρῶν δικαιολογητικῶν λόγων ὑπὸ τοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, οὐδὲν κοινόβιον δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς ἰδιόρρυθμον καὶ τ' ἀνάπαλιν.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν παντὶ μοναστηρίῳ ὑπαρχόντων μοναχῶν δέον νὰ ὁρίζηται ἀναλόγως τῶν προσόδων καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ· τὰ μοναστήρια τὰ ἔχοντα μοναχοὺς πλείονας τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὁρισθησομένου κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην, ὑποχρεοῦνται μηδένα νὰ δέχωνται ἄχρις οὗ οἱ ὑπάρχοντες ἐλαττωθῶσιν εἰς τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τῆς ἐν τοῖς μοναστηρίοις παραδοχῆς τῶν μοναχῶν καὶ περὶ τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Πᾶν πρόσωπον προερχόμενον εἴτε ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, εἴτε ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, καὶ βουλόμενον νὰ διαμείνῃ ὡς μοναχὸς ἔν τινι μοναστηρίῳ τοῦ Ἄθω, ἅμα ὡς φθάσῃ ἐκεῖ ὑποχρεοῦται νὰ μεταβῇ εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν (Καϊμμακὰμ) τοῦ τόπου καὶ προσαγάγῃ τὸ διαβατήριόν του, οἱ δὲ ἀλλοδαποί, καθὸ ἀξιούμενοι ἐξαιρετικῆς χάριτος κατὰ τὸ ἄρθρον 4ον τῆς ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος νόμου, νὰ παραδεχθῶσι τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα. Εἰς τοὺς ἔχοντας τακτικὰ διαβατήρια, τουτέστιν εἰς τοὺς μὴ ὑπόπτου διαγωγῆς, δίδοται ὑπὸ τοῦ ὑποδιοικητοῦ καὶ τῆς κοινότητος ἡ ἀπαιτουμένη ἄδεια ἵνα περιέλθῃ τὰ μοναστήρια καὶ διαμείνῃ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς ἐκλογῆς του ἐν τῷ ὁποίῳ δύναται νὰ γίνῃ παραδεκτός. Ἅμα ὡς ὁ τοιοῦτος γίνῃ παραδεκτὸς νὰ διαμείνῃ ἔν τινι μοναστηρίῳ τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἡγουμένου, ἢ τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ διοίκησις τοῦ μοναστηρίου τούτου, ὑποχρεοῦται νὰ ἐγγράψῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν δοκίμων καὶ ἀναφέρῃ τὸ πρᾶγμα παραχρῆμα εἴς τε τὸν ὑποδιοικητὴν καὶ τὴν κοινότητα ἵνα καταχωρηθῇ ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ. Ἀφοῦ τὰ τοιαῦτα πρόσωπα συμπληρώσωσι τὸν ὡρισμένον διὰ τὴν δοκιμασίαν χρόνον, τὸ ὀνόματα αὐτῶν ἐγγράφονται εἰς τὸ βιβλίον τῶν μοναχῶν· ἀλλ' οἱ ὑπόπτου διαγωγῆς ἀποστέλλονται εἰς τὸ μέρος ἔνθεν ἦλθον.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἀπαγορεύεται τὸ νὰ γίνῃ παραδεκτὸς ὡς μοναχὸς ἡ δόκιμος ἐν μοναστηρίῳ, σκήτῃ, κελλίῳ καὶ ἀναχωρητηρίῳ, ὁ μὴ φέρων ἄδειαν, ἥτις δέον, καθὰ διαγράφει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ δίδωται ὑπὸ τοῦ ὑποδιοικητικοῦ καὶ τῆς κοινότητος. Ἑπομένως ὁ ἡγούμενος ἢ ὁ πρόεδρος σκήτης, τουτέστιν ὁ *δικαῖος* ἢ οἱ κελλιῶται καὶ ἀναχωρηταί, οἱ παραδεχόμενοι πρόσωπόν τι πρὶν ἢ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἀνωτέρω ὁριζόμεναι πράξεις παύονται τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν· τὸ δὲ οὕτω παραδεκτὸν γενόμενον πρόσωπον ἀποπέμπεται τοῦ μοναστηρίου, τῆς σκήτης, τοῦ κελλίου καὶ ἀναχωρητηρίου, ὅπερ ἐξελέξατο ὡς κατοικίαν. Ἐὰν δὲ ἐπιθυμῇ νὰ διαμείνῃ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει, ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ τὰς διὰ τοῦ 8ου ἄρθρου ὁριζομένας ἀναγκαίας πράξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Οἱ ἀλλοδαποὶ μοναχοὶ οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ διαμείνωσιν ἐν τοῖς μοναστηρίοις αὐτοῦ καὶ μονάσωσι, καὶ οἱ ἰδιῶται οἱ προσερχόμενοι ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ, ὀφείλουσι κατὰ πρῶτον νὰ προσαγάγωσιν, ὡς διαγράφει τὸ 8ον ἄρθρον, τὸ διαβατήριον αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ ἀπολαύουσι τῆς ἐξαιρετικῆς χάριτος τοῦ 4ου ἄρθρου τοῦ περὶ ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος νόμου, παραιτοῦνται παραχρῆμα τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν, παραδεχόμενοι τὴν ὀθωμανικήν· μετὰ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων τῶν μοναστηρίων καὶ τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν μοναχῶν ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου, ἢ τοῦ δικαίου τοῦ μοναστηρίου ἢ τῆς σκήτης, τοῦ κελλίου καὶ τοῦ ἀναχωρητηρίου, ὅπερ ζητήσωσι πρὸς κατοικίαν, ὑποβάλλουσιν εἴς τε τὸν ὑποδιοικητὴν καὶ τὴν κοινότητα τοῦ Ἄθω ἐσφραγισμένον ἔγγραφον, ἐν ᾧ δηλοῦσιν ὅτι παραιτοῦνται τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ἐθνικότητα, ὅτι ὡς δικμενοῦντες ἐν Ἄθῳ, κατατάσσονται εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑπηκόων ὀθωμανῶν, καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ ὑπείκωσιν εἰς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ ἀφίνωσι τὸ διαβατήριον αὐτῶν εἰς τὸν ὑποδιοικητήν.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Οὐδεὶς ἔχων ἡλικίαν μικροτέραν τῶν εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἐτῶν γίνεται παραδεκτὸς ἵνα διαμείνῃ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει, οὔτε δύνα-

ταί τις νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν, ἂν τοὐλάχιστον ἐπὶ τρία ἔτη μὴ παραμείνῃ ὡς δόκιμος καὶ δοκιμασθῇ καὶ συμπληρώσῃ τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Τὸ πρόσωπον τὸ εἰσαχθησόμενον εἰς τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν, ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ ἀμέσως τὴν ἄδειαν τοῦ ἡγουμένου.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ἅπαντες οἱ μοναχοὶ ὀφείλουσι νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὸν ἡγούμενον καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς διαταγὰς αὐτοῦ. Ἔχουσιν ἐπίσης τὸ καθῆκον νὰ ἀποφεύγωσι πᾶσαν φιλονεικίαν καὶ ἔριδα σεβόμενοι τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς διατάξεις τῶν μοναστηρίων καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὴν εἰς αὐτοὺς ἀνατιθεμένην καὶ ὁριζομένην ὑπηρεσίαν ὑπὸ τῆς διοικήσεως τῶν μοναστηρίων καὶ σχετικὴν πρὸς τὴν ἀδελφότητα.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ἅπαντες οἱ μοναχοὶ ὀφείλουσιν ἀνεξαιρέτως νὰ φέρωσι μέλανα ἐνδύματα ἄνευ κοσμημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ἐξαλείφεται ἐκ τοῦ εἰδικοῦ βιβλίου ἡ ἐγγραφὴ μοναχοῦ ἀναχωροῦντος ἐκ μοναστηρίου, ἐν ᾧ διαμένει οὗτος, χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας ἀπαιτουμένην ἄδειαν, μὴ γενόμενος παραδεκτὸς ἐν τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Κατὰ τοῦ μοναχοῦ τοῦ παραβαίνοντος τὰ κατὰ τοὺς μοναστηριακοὺς κανόνας ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα, ἐπιβάλλονται πνευματικαὶ καὶ σωματικαὶ ποιναί, ἐὰν μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν δὲν σωφρονισθῇ. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει αἱ ποιναὶ αὗται ἀποβῶσιν ἀτελεσφόρητοι καὶ ὁ μοναχὸς οὗτος ἐξακολουθῇ τὴν προτέραν αὐτοῦ διαγωγήν, ἀποβάλλεται τῆς μονῆς ἀποσβεννυομένης τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν μοναχῶν καὶ ἀναφερομένου τοῦ πράγματος εἰς τὴν κοινότητα.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ἡ ἐν τοῖς μοναστηρίοις ἀπονομὴ ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος γίνεται λόγῳ ἀρετῆς καὶ ἱκανότητος, προτιμωμένων τῶν πλείονας ὑπηρεσίας εἰς τὴν μονὴν προσενεγκόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν ἡγουμένων τῶν κοινοβίων καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Ὁ εἰς ἡγουμενίαν τῶν κοινοβίων ἐκλέξιμος δέον νὰ ᾖ πατρόθεν ὑπήκοος ὀθωμανός, νὰ ἔχῃ ἡλικίαν οὐχὶ κατωτέραν τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν, νὰ συγκαταριθμῆται μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ δέκα ἐτῶν οἰκούντων ἐν τῇ μονῇ, νὰ ᾖ ὁπωσδήποτε πεπαιδευμένος, ἰδίᾳ δὲ ἐκ τῶν μοναχῶν τῶν κατόχων πλήρους γνώσεως τῶν θρησκευτικῶν ὑποθέσεων, νὰ μὴ ᾖ κακῆς διαγωγῆς, ἐν γένει νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην πεῖραν εἰς τὴν διοίκησιν καὶ νὰ γινώσκῃ τὰ ἔθιμα καὶ τοὺς εἰδικοὺς κανόνας τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Ἐπιτρέπεται, μὴ εὑρισκομένου ἔν τινι μοναστηρίῳ μοναχοῦ ἔχοντος τὰ διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζόμενα προσόντα, νὰ ληφθῇ κατάλληλος ἀπὸ ἄλλου μοναστηρίου, σκήτης, κελλίου καὶ ἀναχωρητηρίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Διὰ τὴν ἐκλογὴν ἡγουμένου, ἐκτὸς τῶν δοκίμων, συνέρχεται συνέλευσις ἁπάντων τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ γεροντοτέρου, καὶ συντάσσεται τῇ εἰσηγήσει καὶ δηλώσει τῶν ἀδελφῶν κατάλογος τῶν ὀνομάτων τῶν ἐκλεξίμων· ἐκ τῶν ὀνομάτων δὲ τούτων ἅπαντες ἀνεξαιρέτως οἱ παρόντες ἐν τῇ συνελεύσει ἐκλέγουσι διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, διοριζομένου ἡγουμένου τοῦ λαμβάνοντος τὰ δύο τρίτα τῶν ψήφων. Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν οὐδεὶς λάβῃ τὰ δύο τρίτα τῶν ψήφων, ἐνεργεῖται ψηφοφορία δευτέραν καὶ τρίτην φορὰν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἐὰν δὲ καὶ πάλιν δὲν καταρτισθῇ πλειοψηφία, ἡ ἐκλογὴ ἀνατίθεται εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐφορείας, ὅπερ θεωρεῖται ὡς ἀντιπροσωπεῦον ἐν Ἄθῳ τὸν πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως· τὸ συμβούλιον τοῦτο ἐκλέγει ὁριστικῶς διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἡγούμενον ἕνα ἐκ τῶν τριῶν μοναχῶν τῶν λαβόντων κατὰ τὰς γενομένας ἐκλογὰς τὴν πλειοψηφίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Μετὰ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς συντάσσεται πρακτικὸν τῶν γενομένων καταχωρούμενον ἐν τῷ μητρώῳ τοῦ μοναστηρίου καὶ ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων ἐν τῇ συνελεύσει· ἀντίγραφον δὲ τούτου ὑπογεγραμμένον ἐπίσης ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων καὶ ἐσφραγισμένον τῇ σφραγῖδι τῆς μονῆς ἀποστέλλεται εἰς τὴν κοινότητα, ἥτις ἄνευ ἀναβολῆς γνωστοποιεῖ τὴν γενομένην ἐκλογὴν εἰς τὸν ρωμαῖον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀφοῦ λάβῃ τὴν ἐκεῖθεν διαβιβασθησομένην ἐπίσημον ἐπικύρωσιν, ἐκτελεῖται ὁ διορισμὸς τοῦ ἡγουμένου, συμφώνως πρὸς τὰ ἀνέκαθεν ἰσχύοντα θρησκευτικὰ ἔθιμα.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ὁ ἡγούμενος ὀφείλει νὰ συνδιασκέπτηται μετὰ τῆς παρ' αὐτῷ ἐπιτροπῆς τῆς μονῆς περὶ τῶν σπουδαίων ὑποθέσεων αὐτῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ὁ ἡγούμενος ὑποχρεοῦται νὰ διαμένῃ διαρκῶς ἐν τῇ μονῇ, ὀφείλων νὰ φέρηται ἡπίως καὶ πατρικῶς πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀδελφούς, νὰ κατακρίνῃ τὰς ἀτόπους πράξεις καὶ νουθετῇ, νὰ διάγῃ σωφρόνως, γινόμενος ὁ ὑπογραμμὸς τῆς χρηστῆς ἐν γένει διαγωγῆς, νὰ συντρώγῃ μετὰ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἐν τῇ κοινῇ τραπέζῃ, ἐκτὸς λόγου ἀσθενείας ἢ ἄλλου κωλύματος, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει δεήσῃ νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλο μέρος ἕνεκα ἐκτάκτου ἰδίας ἀνάγκης νὰ μὴ παρατείνηται ἡ ἀπουσία του ἐπὶ πολύ, μήτε νὰ ἐπαναλαμβάνηται. Καίτοι ὅμως, δι' εὐπροσδέκτους λόγους καὶ ἕνεκα σπουδαίων συμφερόντων τῆς μονῆς, ἡ ἀπουσία τοῦ ἡγουμένου δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῆς τριμηνίας, οὐχ ἧττον ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο προηγουμένως ἄδεια τῆς κοινότητος καὶ τοῦ πατριαρχείου.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Ὁ ἐκ τῶν ἐπιτρόπων τῆς μονῆς τοῦ ἡγουμένου, ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην ὡς ἀντιπρόσωπος διοριζόμενος, κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ ἡγουμένου. Ὁ διορισμὸς τοῦ ἀντιπροσώπου γνωστοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου εἰς τοὺς ἐν τῇ μονῇ ἀδελφούς, ὀφείλοντας νὰ ὑπακούωσιν αὐτῷ.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς, ἐν γνώσει τῶν ἐπιτρόπων, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν ἡλικίαν, τὰς προηγουμένας ὑπηρεσίας, τὸν βαθμὸν τῆς προσωπικῆς ἱκανότητος καὶ δεξιότητος σχετικῶς πρὸς τὴν ὁρισθησομένην ὑπηρεσίαν ἑκάστου τῶν μοναχῶν, ἀνατίθησι τὰς ἀναγκαίας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς καταλλήλους ἀδελφούς.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους ἅπαντες οἱ ἀδελφοὶ συγκροτοῦσι γενικὴν συνέλευσιν, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου ἔκθεσις τῶν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο γενομένων ἐνεργειῶν καὶ πράξεων. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ περιέχονται: α' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ μονῇ εὑρισκομένων μοναχῶν καὶ δοκίμων, β' ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο εἰσαχθέντων εἰς τὸ μοναχικὸν τάγμα, γ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποβιωσάντων, δ' ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς μονῆς καὶ ε' αἱ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο γενόμεναι βελτιώσεις, αἱ πνευματικαὶ πρόοδοι τῆς μονῆς καὶ πᾶν ἄλλο ἄξιον μνείας. Ἡ ἔκθεσις αὕτη καταχωρεῖται ἐν τῷ μητρώῳ τῆς μονῆς, ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῆς καὶ ἐπικυρουμένη παρὰ τοῦ ἡγουμένου, μεθ' ὃ ἀντίγραφον αὐτῆς ἀποστέλλεται εἰς τὸ πατριαρχεῖον δι' ἀπὸ τῆς κοινότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τὰ ἐκδοθησόμενα κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀπαιτουμένων συνδιασκέψεων ὑπὸ τῆς μονῆς ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου σφραγιζόμενα τῇ σφραγῖδι αὐτῆς, ἐξαιρουμένων τῶν ἐγγράφων περὶ δανείου, δόσεως καὶ λήψεως διὰ χρησιδανείου, δηλαδὴ παραχωρήσεως κελλίου, καλυβίου καὶ ἀναχωρητηρίου, τῆς ἀνταλλαγῆς μοναστηριακῶν γαιῶν καὶ τῶν παρομοίων. Τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα, ἐκτὸς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἡγουμένου καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς μονῆς, δέον νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἐπιτρόπων καὶ νὰ φυλάττωνται ἐν τῷ μητρώῳ τῆς μονῆς ἀντίγραφα αὐτῶν ὑπογεγραμμένα ἰδιαιτέρως ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν ἐπιτρόπων.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Οἱ ἡγούμενοι εἰσὶν ἰσόβιοι· ἀλλ' ἐν ᾗ περιπτώσει, γενομένων παραπόνων ὑπὸ τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς εἰς τὸ πατριαρ-

χετον κατά τινος αὐτῶν, ἀποδειχθῇ κατόπιν διαδικασίας ὅτι ἐνήργησαν πράξεις παρὰ τὴν τάξιν καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ μοναστηρίου καὶ ὅτι εἶναι ἐπιδεκτικοὶ βελτιώσεως, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπιτρόπων τῶν κοινοβίων, τῶν προσόντων, τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Οἱ ἐπίτροποι τῶν κοινοβιακῶν μοναστηρίων εἰσὶ τέσσαρες καὶ ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν διετής, ἀνανεουμένου καὶ ἀντικαθισταμένου τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν κατ' ἔτος ὡς ἐξῆς. Κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους μετὰ τὴν λογοδοσίαν ὁ ἡγούμενος ὑποδεικνύει τὰ ὀνόματα δώδεκα μοναχῶν ἐκ τῶν ἱκανωτέρων, ἐναρετωτέρων καὶ ἀρχαιοτέρων, τῶν προσενεγκόντων πλείονας ὑπηρεσίας εἰς τὴν μονὴν καὶ συνερχόμενοι, ἐκτὸς τῶν δοκίμων, ἅπαντες οἱ ἐν τῇ μονῇ ὑπάρχοντες μοναχοὶ διορίζουσι διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ ἀπολύτου πλειοψηφίας δύο μέλη, ἅτινα μετὰ τῶν ἀπολειφθέντων δύο τάσσονται παρὰ τῷ ἡγουμένῳ ὡς σύμβουλοι καὶ βοηθοὶ αὐτοῦ διὰ τὰς ὑλικὰς ὑποθέσεις τοῦ μοναστηρίου. Κατὰ τὸ πρῶτον ὅμως ἔτος ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου ὑποδειχθησομένων δώδεκα μοναχῶν, ἐκλέγονται τέσσαρα μέλη καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους διὰ κληρώτεως, γινομένης ἐνώπιον ἁπάντων τῶν ἀδελφῶν, ἐξάγονται δύο, ἀντὶ τῶν ὁποίων, συμφώνως πρὸς τὸν διαγραφέντα τρόπον, ἐκλέγονται ἐκ νέου ἕτεροι.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Οἱ ἐπίτροποι οὗτοι ὑπηρετοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἡγουμένου ἐν τοῖς κοινοβίοις. Ἐκ τῶν τριῶν κλειδῶν τοῦ ταμείου τῆς μονῆς, ἡ μὲν μία εὑρίσκεται αὐτοδικαίως ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἡγουμένου, αἱ δὲ λοιπαὶ δύο παρὰ τοῖς ἐπιτρόποις, οἵτινες κρατοῦσι τὰ λογιστικὰ βιβλία· ἐπειδὴ δὲ ἡ καλὴ διαφύλαξις τῶν πολυτίμων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ τῆς βιβλιοθήκης τῆς μονῆς, τυγχάνει ἀνατεθειμένη ἀπ'

εὐθείας εἰς αὐτούς, εἰσὶν ὑπόλογοι ὡς ἐκ τούτου ἀπέναντι τοῦ ἡγουμένου καὶ ἁπάντων τῶν ἀδελφῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Εἷς τῶν ἐπιτρόπων τούτων ἔχων τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν γραμματείαν προσόντα, ἐκτελεῖ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆς μονῆς. Μὴ ἔχων δὲ τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, μεταχειρίζεται ἕτερον γραφέα ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ, φέροντος τὸν τίτλον τοῦ γραμματέως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν ἡγουμένων τῶν ἰδιορρύθμων μονῶν καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Ὁ διὰ τὴν ἡγουμενίαν τῶν ἰδιορρύθμων μονῶν ἐκλέξιμος δέον νὰ ἔχῃ τὰ προσόντα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τοὺς ἡγουμένους τῶν κοινοβίων κατὰ τὸ 18 ἄρθρον.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἡγουμένων τῶν ἰδιορρύθμων μονῶν ἐνεργεῖται, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ 21 ἄρθρου, ἐν τῇ συνελεύσει ἁπάντων, ἐκτὸς τῶν δοκίμων, τῶν ἀδελφῶν τῆς μονῆς, ὧν προεδρεύει ὁ ἔχων μεγαλείτερον βαθμὸν ἐκ τῶν προκριτοτέρων τῆς μονῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν, ἐκτελοῦνται αἱ ἐν τῷ 20ῳ ἄρθρῳ ὁριζόμεναι διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Ὁ ἡγούμενος ὀφείλει νὰ συνδιασκέπτηται, ἐν ἁπάσαις ταῖς μοναστηριακαῖς ὑποθέσεσι μετὰ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ ἀποφασίζῃ μετ' αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὡρισταμένων ὑποθέσεων· ἐν περιπτώσει δὲ σπουδαίων ἀντικειμένων, νὰ συμβουλεύηται τοὺς γεροντοτέρους καὶ προκρίτους τῆς μονῆς, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων γίνεται ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Ὁ ἡγούμενος ὑποχρεοῦται νὰ διαμένῃ πάντοτε ἐν τῷ μοναστηρίῳ, ὀφείλων νὰ φέρηται ἠπίως καὶ πατρικῶς πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀδελφούς, νὰ κατακρίνῃ τὰς ἀτόπους πράξεις καὶ νουθετῇ, νὰ διάγῃ σωφρόνως, γινόμενος ὁ τύπος τῆς χρηστῆς ἐν γένει διαγωγῆς, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει δεήσῃ, ἕνεκα ἐκτάκτου ἰδίας ἀνάγκης, νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλο μέρος, νὰ μὴ παρατείνηται ἡ ἀπουσία του αὕτη πέραν τῆς τριμηνίας καὶ νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνηται. Καίτοι ὅμως δι' εὐπροσδέκτους λόγους καὶ ἕνεκα σπουδαίων τῶν μονῶν συμφερόντων, ἡ ἀπουσία τοῦ ἡγουμένου δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῆς τριμηνίας, οὐχ ἧττον ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο προηγουμένη ἄδεια τῆς κοινότητος καὶ τοῦ Πατριαρχείου.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Ὁ ἐκ τῶν ἐπιτρόπων τῆς μονῆς ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην, ὡς ἀντιπρόσωπος διοριζόμενος, κατὰ τὴν ἀπουσίαν του, ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ ἡγουμένου.

Ὁ διορισμὸς τοῦ ἀντιπροσώπου γνωστοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου εἰς τοὺς ἐν τῇ μονῇ ἀδελφοὺς ὀφείλοντας νὰ ὑπακούωσιν αὐτῷ.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῇ συγκαταθέσει καὶ συνδρομῇ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς προηγουμένας ὑπηρεσίας καὶ τὸν βαθμὸν τῆς προσωπικῆς ἱκανότητος καὶ δεξιότητος σχετικῶς πρὸς τὴν ὁρισθησομένην ὑπηρεσίαν ἑκάστου τῶν μοναχῶν, ἀνατίθησι τὰς ἀναγκαίας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς καταλλήλους ἀδελφούς.

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους ἅπαντες οἱ ἐν τῇ μονῇ ἀδελφοὶ συγκροτοῦσι γενικὴν συνέλευσιν, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου ἔκθεσις τῶν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο γενομένων ἐνεργειῶν καὶ πράξεων. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ περιέχονται α' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ μονῇ εὑρισκομένων μοναχῶν καὶ δοκίμων, β' ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο καταταχθέντων εἰς τὸ μοναχικὸν τάγμα, γ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποβιωσάντων, δ' ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς μονῆς καὶ ε' αἱ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο

γενόμεναι βελτιώσεις, αἱ πνευματικαὶ πρόοδοι τῆς μονῆς καὶ πᾶν ἄλλο ἄξιον μνείας. Ἡ ἔκθεσις αὕτη καταχωρεῖται ἐν τῷ μητρῴῳ τῆς μονῆς ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῆς καὶ ἐπικυρουμένη παρὰ τοῦ ἡγουμένου, μεθ' ὃ ἀντίγραφον αὐτῆς διαβιβάζεται εἰς τὸ Πατριαρχεῖον διὰ τῆς κοινότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς μονῆς ἐκδοθησόμενα ἔγγραφα δέον νὰ ὑπογράφωνται ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου καὶ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ σφραγίζωνται τῇ σφραγίδι τῆς μονῆς. Ἡ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐγγράφων τούτων ἀπόφασις καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν, ὅπερ ἐπίσης ὑπογράφουσιν ὅ τε ἡγούμενος καὶ οἱ ἐπίτροποι. Ἀλλ' ὡς ὁρίζεται ἐν τῷ 27 ἄρθρῳ ἐξαιροῦνται τὰ ἔγγραφα περὶ δανείου, λήψεως καὶ δόσεως διὰ χρησιδανείου κελλίου, καλυβίου καὶ ἀναχωρητηρίου, καὶ ἀνταλλαγῆς μοναστηριακῶν γαιῶν καὶ τῶν παρομοίων. Τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα, ἐκτὸς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν ἐπιτρόπων, δέον νὰ ὑπογράφωνται καὶ ὑπὸ τῶν γερόντων καὶ προκρίτων τῆς μονῆς καὶ νὰ φυλάττωνται ἐν τῷ μητρῴῳ ὑπογεγραμμένα ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου καὶ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Αἱ ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν ὀνομαζομένων *λευκῶν* διατάξεις τοῦ 144 ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐνταῦθα ἀπαραλλάκτως.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Ὁ ἡγούμενος εἶναι ἰσόβιος, διὰ τὴν παῦσιν ὅμως αὐτοῦ ἐφαρμόζονται ἀκριβῶς αἱ διατάξεις τοῦ 28 ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς, τῶν προσόντων, δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἰδιορρύθμων μονῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους συνέρχονται εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ μονῇ τοὐλάχιστον ἐπὶ ἓξ ἔτη διαμεί-

ναντες ἀδελφοὶ καὶ ἀφοῦ θεωρήσωσι τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμόν, προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τριῶν ἢ πέντε ἐπιτρόπων ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης τῆς μονῆς καὶ τῶν ὑπαρχόντων προσώπων.

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Οἱ διοικητικοὶ οὗτοι ἐπίτροποι ὀφείλουσι νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἀπαιτουμένας πράξεις ἐπὶ πασῶν ἐν γένει τῶν εἰς τὴν διοίκησιν ἀναγομένων ὑποθέσεων, τῇ γνώμῃ τοῦ ἡγουμένου, ἀποφασίζωσι περὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἀντικειμένων, κρατῶσι τὸ ταμεῖον τῆς μονῆς, ἔχωσι τρεῖς κλεῖδας, ἐξ ὧν ἡ μία νὰ εὑρίσκηται πάντοτε εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἡγουμένου, αἱ δὲ ἄλλαι δύο νὰ παραδίδωνται καὶ παρακατατίθενται εἰς δύο ἐπιτρόπους ἐκ τῶν καταλληλοτέρων, κρατῶσι τὰ λογιστικὰ βιβλία, φυλάττωσιν ἰδίᾳ τὰ πολύτιμα ἐκκλησιαστικὰ πράγματα τῆς μονῆς καὶ τὴν βιβλιοθήκην διὰ τὰ ὁποῖα εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τοῦ ἡγουμένου καὶ ἁπάντων τῶν ἀδελφῶν τῆς μονῆς καὶ ἐπιτηρῶσι τοὺς σκευοφύλακας, τοὺς βιβλιοθηκαρίους, τοὺς οἰκονόμους, τοὺς ἀποθηκαρίους καὶ λοιποὺς ὑπηρέτας· ἐν ἑνὶ δὲ λόγῳ ἅπασα ἡ διοίκησις τῆς μονῆς εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς αὐτούς, τῶν καθηκόντων τῆς γραμματείας ἐκπληρουμένων παρά τινος μέλους αὐτῶν, ὅπερ ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, διορίζει ὑπὸ τὴν προσωπικήν του εὐθύνην γραφέα, διατηρῶν τὸν τίτλον τοῦ γραμματέως.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Ὁ πρόεδρος τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι πάντοτε αὐτοδικαίως ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας τῆς μονῆς διορίζουσι κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ὁ ἡγούμενος μετὰ τῶν διοικητικῶν επιτρόπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

Περὶ τοῦ λογιστικοῦ τῶν μονῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Ἡ χρῆσις καὶ κάρπωσις τῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει μοναστη-

ρίων καὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν ἀνήκει εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἀδελφότητος τὰ μονάζοντα ἐν τῇ χερσονήσῳ ταύτῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους ὁ ἡγούμενος καὶ οἱ ἐπίτροποι πάσης μονῆς δίδουσι λογοδοσίαν τῆς ἐτησίας διαχειρίσεώς των εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν ἀδελφῶν τῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ μονῇ τοὐλάχιστον ἀπὸ ἓξ ἐτῶν. Ἡ συνέλευσις αὕτη προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τούτων, ἥτις ἐκπληροῦσα τὴν ἐντολὴν ταύτην ὑποβάλλει εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν ἀδελφῶν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέγξεως. Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι ἐγκρινόμενοι ὑπὸ τῆς συνελεύσεως καταχωροῦνται εἰς τὸ γενικὸν βιβλίον τῆς μονῆς ὑπογραφόμενοι ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπικυρούμενοι ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου καὶ σφραγιζόμενοι τῇ σφραγίδι τῆς μονῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 49ον.

Πᾶς μοναχὸς ἀποστελλόμενος ὡς οἰκονόμος μετοχίου ὑπαγομένου εἰς τὴν μονὴν καὶ κειμένου ἐν ταῖς ὀθωμανικαῖς χώραις καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους νὰ ὑποβάλλῃ καὶ παραδίδῃ τοὺς ἀπαιτουμένους λογαριασμοὺς τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως λεπτομερῶς, ἵνα καταχωρῶνται μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν εἰς τὸ γενικὸν βιβλίον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Περὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῆς μονῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει οὐδεὶς κατ' οὐδένα τρόπον ἔχει δικαίωμα κυριότητος καὶ ἐξουσίας ἐπὶ κτημάτων· ὁσαδήποτε χρήματα δαπανηθῶσιν ἐν τῇ μονῇ καὶ ὅσα δοθῶσιν εἰς αὐτὴν λόγῳ συνδρομῆς, θεωροῦνται ὡς δωρεὰ καὶ εὐποιΐα, οὐδὲν δικαίωμα ἰδιοκτησίας καὶ προτιμήσεως ἔχοντος τοῦ χορηγοῦντος αὐτά.

ΑΡΘΡΟΝ 51ον.

Οἱ μονάζοντες ἐν τοῖς μοναστηρίοις τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ τοῖς προσαρτήμασιν αὐτῶν δικαιοῦνται μόνον νὰ διανύσωσι

τὸν βίον αὐτῶν ἐκεῖ καὶ νὰ ὦσι κύριοι τῆς χρήσεως καὶ καρπώσεως τῶν κτημάτων, δηλαδὴ νὰ διατρέφωνται διὰ τῶν προσόδων αὐτῶν, ὀφείλοντες νὰ διαφυλάττωσι καλῶς αὐτά, νὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν προσόδων αὐτῶν καὶ νὰ συμπεριφέρωνται συμφώνως πρὸς τὴν θρησκευτικὴν ἐσωτερικὴν τάξιν τὴν ἰσχύουσαν ἐν τοῖς μοναστηρίοις.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Οὐδεὶς δι' οὐδένα λόγον οὐδέποτε δύναται νὰ παραχωρήσῃ, πωλήσῃ καὶ ἐκποιήσῃ μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἢ κτῆμα αὐτοῦ κείμενον εἴτε ἐν αὐτῷ εἴτε ἐν γένει ἐν ταῖς αὐτοκρατορικαῖς περιφρουρήτοις χώραις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς ἐκμισθώσεως, τῆς δόσεως καὶ λήψεως διὰ χρησιδανείου τῶν κτημάτων ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ συμφώνως πρὸς τὴν ἐν ταῖς μοναῖς ἰσχύουσαν τάξιν.

ΑΡΘΡΟΝ 53ον.

Ἅπασαι αἱ σκῆται αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὰς μονάς, τὰ κελλία καὶ τὰ ἀναχωρητήρια καὶ αἱ δαπάναι εἰσὶ κτήματα τῆς μονῆς, ἀνεφίκτου οὔσης τῆς διαμφισβητήσεως καὶ ἀφαιρέσεως τῆς κατοχῆς αὐτῶν καὶ μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς παραχωρήσεως καὶ ἐκποιήσεως αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Περὶ τῶν βιβλιοθηκῶν καὶ τῶν σκευοθηκῶν τῶν μοναστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 54ον.

Πάσης μονῆς ἡ βιβλιοθήκη τακτοποιεῖται κατὰ τὸ γενικὸν ὑπόδειγμα καὶ τὸν τρόπον τὸν ὁρισθησόμενον ὑπὸ τῆς συνάξεως, ὑπάρχοντος ἰδιαιτέρου βιβλιοφύλακος.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Οὐδαμῶς ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τρίτον πώλησις καὶ παραχώρησις τῶν χειρογράφων καὶ λοιπῶν ἐντύπων βιβλίων καὶ πολυτίμων πραγμάτων τῆς μονῆς, ὑποχρεουμένων ἐν μὲν τοῖς καινοβίοις τῶν ἐπιτρόπων, ἐν δὲ τοῖς ἰδιορρύθμοις τῶν διοικητικῶν ἐπιτρόπων καθ' ὡρισμένας ἐποχὰς μετὰ τῶν ἡγουμένων αὐτῶν

νὰ ἐξελέγχωσι τὰς βιβλιοθήκας καὶ τὰς σκευοθήκας τῶν μονῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπισήμου καὶ γενικοῦ καταλόγου τῶν πραγμάτων τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

Περὶ σκητῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 56ον.

Αἱ σκῆται διαιροῦνται ὡς καὶ τὰ μοναστήρια ἐπίσης εἰς δύο κατηγορίας, εἰς κοινοβιακὰς καὶ ἰδιορρύθμους.

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

Ἅπασαι αἱ σκῆται, εἴτε κοινοβιακαί, εἴτε ἰδιόρρυθμοι, διοικοῦνται ὑπὸ διευθυντοῦ ὀνομαζομένου Δικαίου καὶ ἐπιτροπῆς συγκειμένης, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς σκήτης, ἐκ τριῶν ἢ πέντε βοηθῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 58ον.

Ὁ δικαῖος τῶν κοινοβιακῶν σκητῶν ἐκλέγεται δι' ἓν ἔτος, οἱ δὲ δικαῖοι τῶν ἰδιορρύθμων εἰσὶν ἰσόβιοι.

ΑΡΘΡΟΝ 59ον.

Ὁ δικαῖος τῶν σκητῶν καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δέον νὰ διορίζωνται ἐκ τῶν μοναχῶν τῶν μοναζόντων ἐν ταῖς σκήταις ἀπὸ ἓξ τοὐλάχιστον ἐτῶν, τῶν γινωσκόντων ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ τῶν ἐχόντων προτεραιότητα καὶ πλείονα ἱκανότητα.

ΑΡΘΡΟΝ 60ον.

Ὁ δικαῖος τῆς σκήτης ὀφείλει νὰ διεξάγῃ συμβιβαστικῶς μετὰ τῶν ἐπιτρόπων τὰς μεταξὺ τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ἀναφυομένας διαφορὰς τῶν σκητιωτῶν, μὴ κατορθῶν δὲ τὸν συμβιβασμὸν ἀνατίθησι τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς εἰς τὸ μοναστήριον εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ σκήτη. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει δὲν ἐπιτευχθῇ καὶ ἐκεῖ ὁ συμβιβασμός, ἡ ὑπόθεσις, τῇ ἀδείᾳ καὶ ἐγκρίσει τοῦ μοναστηρίου, θεωρεῖται κατὰ πρῶτον ἐν τῇ συνάξει καὶ δευτεροβαθμίως κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΡΘΡΟΝ 62ον.

Οἱ διαταράσσοντες τὴν ἡσυχίαν ἔν τινι σκήτῃ μετὰ τρεῖς

νουθεσίας γινομένας ὑπὸ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ μοναστηρίου εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ σκήτη, ἀποπέμπονται. Αἱ καλύβαι τῶν οὕτως ἐκ τῆς ἰδιορρύθμου σκήτης ἀποπεμπομένων παραχωροῦνται τῇ γνώμῃ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ μοναστηρίου εἰς ἄλλους μοναχούς, τὰ δὲ δύο τρίτα τοῦ τιμήματος τούτου δίδονται τῷ προηγουμένῳ κυρίῳ τῆς καλύβης καὶ τὸ ἐναπολειπόμενον τρίτον διανέμεται ἐξ ἡμισείας εἰς τὸ μοναστήριον καὶ τὴν συνέλευσιν τῆς σκήτης τὴν καλουμένην κυριάρχον.

ΑΡΘΡΟΝ 62ον.

Πᾶσα σκήτη δικαιοῦται μὲν νὰ ξυλεύηται τὰ πρὸς καῦσιν ἀπαιτούμενα ξύλα ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς, ἀλλ' ἀπαγορεύεται ἡ εἰς ἄλλον πώλησις καὶ ἐκποίησις καὶ τοῦ παραμικροτέρου ποσοῦ. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἀναφυῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπισκευῆς καλύβης, τῇ προηγουμένῃ αἰτήσει τοῦ δικαίου, δίδοται δωρεὰν ὑπὸ τῆς προϊσταμένης μονῆς ἡ ἀναγκαία ξυλεία.

ΑΡΘΡΟΝ 63ον.

Οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ καὶ διαμείνῃ ἔν τινι σκήτῃ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ δικαίου, τῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸ 9ον ἄρθρον.

ΑΡΘΡΟΝ 64ον.

Πᾶσα σκήτη φυλάττει ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς σκευοθήκῃ, ὑπ' εὐθύνην τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ προϊσταμένου μοναστηρίου, τὰ πολύτιμα αὐτῆς σκεύη.

ΑΡΘΡΟΝ 65ον.

Πᾶσα σκήτη ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα διῃρημένην εἰς τέσσαρα τμήματα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἓν κρατεῖ ὁ δικαῖος, τὰ δὲ λοιπὰ τρία ἡ ἐπιτροπή. Ἐπίσης τὸ ταμεῖον τῆς σκήτης ἔχει τέσσαρας κλεῖδας, ἐξ ὧν τὴν μίαν φυλάττει ὁ δικαῖος καὶ τὰς λοιπὰς τρεῖς ἡ ἐπιτροπή.

ΑΡΘΡΟΝ 66ον.

Οὐδεμία σκήτη εἴτε κοινοβιακή, εἴτε ἰδιόρρυθμος δι' οὐδένα λόγον δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς σχῆμα καὶ τάξιν μοναστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 67ον.

Ἄνευ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τῆς συνάξεως καὶ τῇ ἐγκρίσει καὶ ἀδείᾳ τοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, οὐδὲν μονα-

στήριον δύναται νὰ καταρτίσῃ καὶ σχηματίσῃ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει νέαν σκήτην.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κοινοβιακῶν σκητῶν καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 68ον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς κοινοβιακαῖς σκήταις εὑρισκομένων μοναχῶν δέον νὰ ὁρίζηται ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ τῶν προσόδων τῆς σκήτης, ἑπομένως ἐν ταῖς κοινοβιακαῖς σκήταις δὲν γίνεται δεκτὸς νέος μοναχός, ἂν μὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων ἐν αὐταῖς μοναχῶν ἐλαττωθῇ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου.

ΑΡΘΡΟΝ 69ον.

Χηρευούσης τῆς θέσεως τοῦ δικαίου, συνέρχονται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων, ἐκτὸς τῶν δοκίμων, οἱ λοιποὶ ἀδελφοὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ γεροντοτέρου ἔχοντος τὸν βαθμὸν ἱερέως καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ἀντιπροσώπου τοῦ προϊσταμένου μοναστηρίου, τῇ προτάσει τῶν ἀδελφῶν, συντάσσεται κατάλογος τῶν ὀνομάτων τῶν ἐκλεξίμων, μεθ' ὃ ἅπαντες ἀνεξαιρέτως οἱ παρόντες ἀδελφοὶ προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν δικαίου ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐκλεξίμων κατὰ πλειοψηφίαν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, διοριζομένου δικαίου τοῦ λαβόντος τὰ δύο τρίτα τῶν ψήφων.

ΑΡΘΡΟΝ 70ον.

Μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς συντάσσεται ἔκθεσις ἀποστελλομένη εἰς τὸ μοναστήριον, εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ σκήτη, ἵνα ἐγγραφῇ τὸ ὄνομα τοῦ δικαίου ἐν τῷ μητρῴῳ αὐτοῦ. Τὸ δὲ μοναστήριον προβαίνει εἰς τὸν διορισμὸν καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ δικαίου συμφώνως πρὸς τὴν ἀνέκαθεν ἰσχύουσαν τάξιν καὶ ἀναφέρει τὴν γενομένην ἐκλογὴν εἰς τὴν κοινότητα.

ΑΡΘΡΟΝ 71ον.

Ὁ δικαῖος ὀφείλει νὰ ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῶν σπουδαίων ὑποθέσεων τῆς σκήτης συσκεπτόμενος μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 72ον.

Ὁ δικαῖος ὑποχρεοῦται νὰ διαμένῃ διαρκῶς ἐν τῇ σκήτῃ,

ὀφείλων νὰ συμπεριφέρηται πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀδελφοὺς ἠπίως καὶ πατρικῶς, ἐλέγχων τὰς ἀτόπους πράξεις καὶ νουθετῶν, νὰ διάγῃ σωφρόνως γινόμενος τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῆς χρηστοηθείας πρὸς τοὺς ἄλλους, νὰ συντρώγῃ μεθ' ἁπάντων τῶν ἀδελφῶν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ τραπέζῃ, ἐκτὸς ἀσθενείας καὶ νομίμου κωλύματος, ἐν περιπτώσει δὲ ἐκτάκτου αὐτοῦ ἀνάγκης ἂν ἀναγκασθῇ νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλο μέρος, ἡ ἀπουσία του αὕτη νὰ μὴ παραταθῇ πλέον τῆς τριμηνίας· ἀλλὰ καίτοι, ἕνεκα σπουδαίων συμφερόντων τῆς σκήτης, ἡ ἀπουσία τοῦ δικαίου δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν, οὐχ ἧττον ἀπαιτεῖται ἡ ἐπὶ τούτου ἄδεια καὶ ἔγκρισις τῆς προϊσταμένης μονῆς, τῆς κοινότητος καὶ τοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΡΘΡΟΝ 73ον.

Ὁ ἀντιπρόσωπος, ὃν ὁ δικαῖος κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ θέλει διορίσῃ ὑπὸ ἰδίαν του εὐθύνην ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ. Ὁ διορισμὸς οὗτος γνωστοποιεῖται ὑπὸ τοῦ δικαίου εἰς τοὺς ἐν τῇ σκήτῃ ἀδελφούς, ὀφείλοντας ὑπακοὴν καὶ εὐπείθειαν εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον.

ΑΡΘΡΟΝ 74ον.

Ὁ δικαῖος ἐν γνώσει τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναλόγως τῆς θέσεως εἰς ἣν ἕκαστος θὰ διορισθῇ, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν ἡλικίαν, τὰς προηγουμένας ὑπηρεσίας καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἱκανότητος καὶ δεξιότητος αὐτῶν, ἀνατίθησι τὰς ἀναγκαίας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς καταλλήλους ἀδελφούς.

ΑΡΘΡΟΝ 75ον.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν παντὸς ἔτους συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ δικαίου συνέλευσις συγκειμένη ἐξ ἁπάντων τῶν ἀδελφῶν τῶν διαμενόντων ἐν τῇ σκήτῃ ἀπὸ ἓξ ἐτῶν, ἵνα ἐπιθεωρήσῃ καὶ ἐξελέγξῃ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ παρελθόντος ἔτους, μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ὁποίων καταχωροῦνται ἐν τῷ κώδικι τῆς σκήτης, ὑπογραφομένῳ ὑπὸ τοῦ δικαίου καὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπικυρουμένῳ ὑπὸ τῆς προϊσταμένης μονῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 76ον.

Αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν κοινοβιακῶν σκητῶν σύγκεινται ἐκ τριῶν ἢ πέντε μελῶν, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, ἡ δὲ ὑπηρεσία αὐτῶν

διαρκεῖ ἐπὶ δύο ἔτη. Τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς τὸ ἓν ἢ τὰ δύο μέλη ἀντικαθίστανται καὶ ἀνανεοῦνται κατ' ἔτος, τῆς δὲ πενταμελοῦς, τὰ δύο ἢ τὰ τρία μέλη. Ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: Ὁ δικαῖος ὑποβάλλει τὰ ὀνόματα δώδεκα ἀδελφῶν ἐκ τῶν ἐναρετωτέρων, ἀρχαιοτέρων καὶ ἱκανωτέρων, ἐξ ὧν οἱ παρόντες ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει ἐκλέγουσι διὰ πλειοψηφίας καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν προσώπων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τριμελοῦς ἢ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὸ πρῶτον ὅμως ἔτος ἐκ τῶν δώδεκα προσώπων, ἅπερ θὰ ὑποβάλῃ ὁ δικαῖος, ἐκλέγονται τρία ἢ πέντε μέλη καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐξάγονται διὰ κληρώσεως ἐνώπιον τῆς γενικῆς συνελεύσεως οἱ ἀποχωρήσαντες.

ΑΡΘΡΟΝ 77ον.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δικαίου, κατέχει τὰς δύο κλεῖδας τοῦ ταμείου τῆς σκήτης καὶ τὰ τρία τεμάχια τῆς ἐκ τεσσάρων τμημάτων συγκειμένης σφραγίδος, καὶ κρατεῖ τὰ λογιστικὰ βιβλία. Ἐπειδὴ δὲ ἅπαντα τὰ πολύτιμα πράγματα καὶ αἱ βιβλιοθῆκαι ὑπάγονται εἰς τὴν ἄμεσον αὐτῶν ἐπιτήρησιν, εἰσὶν ὑπεύθυνοι ὡς ἐκ τούτου ἀπέναντι τοῦ δικαίου καὶ ἁπάντων τῶν ἀδελφῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 78ον.

Τὸ ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἔχον τὰ πρὸς τὴν γραμματείαν ἀπαιτούμενα προσόντα ἐκτελεῖ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκήτης, μὴ ἔχον δὲ τὰ προσόντα ταῦτα διορίζει γραφέα ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην, διατηροῦν τὸν τίτλον τοῦ γραμματέως.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δικαίου καὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἰδιορρύθμων σκητῶν καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 79ον.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν καλυβῶν τῶν ἰδιορρύθμων σκητῶν, οἱ γέροντες, συνέρχονται κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἑκάστου ἔτους ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ μᾶλλον ἡλικιωμένου ἐκ τῶν ἐχόντων τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱερέως, παρόντος ἀντι-

προσώπου τῆς προϊσταμένης μονῆς, καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ πλειοψηφίας προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν δικαίου, ἀνακοινοῦντες τὴν γινομένην ἐκλογὴν δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν προϊσταμένην μονὴν ἵνα καταχωρηθῇ ἐν τῷ κώδικι τῆς μονῆς καὶ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα διὰ τὸν κατὰ τὸ σύνηθες διορισμὸν καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν του δικαίου· μεθ' ὃ ἡ μονὴ γνωστοποιεῖ τὸν διορισμὸν εἰς τὴν κοινότητα.

ΑΡΘΡΟΝ 80ον.

Οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἐκλογεῖς προβαίνουσι κατόπιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 81ον.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ τε δικαίου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς διαρκεῖ ἐπὶ ἓν μόνον ἔτος· οὐχ ἧττον δύνανται οὗτοι νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος.

ΑΡΘΡΟΝ 82ον.

Ὁ δικαῖος ὀφείλει νὰ ἀποφαίζῃ ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ὑποθέσεων συσκεπτόμενος πάντοτε μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 83ον.

Τρὶς τοῦ ἔτους συνέρχεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων γενικὴ συνέλευσις συγκειμένη ἐκ τῶν γερόντων, οἵτινες κατὰ τὴν πρώτην συνέλευσιν ἐκλέγουσι τὸν δικαῖον καὶ ἐπιθεωροῦσι καὶ ἐξελέγχουσι τοὺς ἐτησίους λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως τοῦ τε δικαίου καὶ τῆς βοηθούσης αὐτὸν ἐπιτροπῆς, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς συνελεύσεις προβαίνουσιν εἰς τὴν διανομὴν τοῦ φόρου τοῦ ἀναφερομένου ἐν τοῖς 101 καὶ 105 ἄρθροις τοῦ κανονισμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 84ον.

Ἀφοῦ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δικαίου ἐπιθεωρηθῶσι καὶ ἐγκριθῶσιν οἱ ἐτήσιοι λογαριασμοὶ τῆς σκήτης, καταχωροῦνται εἰς τὸν γενικὸν κώδικα τῆς σκήτης, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ δικαίου, τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπικυρούμενον ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου μοναστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Περὶ τῶν κελλίων τῶν μοναχῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 85ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει γέρων τις τῶν κελλίων διαπράξῃ πρᾶξιν ἀντιβαίνουσαν πρὸς τὸ μοναχικὸν τάγμα καὶ ἐπιμένῃ εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ διαγωγήν, ἀφοῦ ἅπαξ καὶ δὶς τῷ γίνωσιν αἱ ἀναγκαῖαι παρατηρήσεις ὑπὸ τῆς προϊσταμένης μονῆς, δικάζεται πρωτοδίκως ἐνώπιον τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῆς μονῆς καὶ ἐρεσίμως ἐνώπιον τῆς κοινότητος καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ἔνοχος, ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ τιμήματος, ὅπερ κατέβαλε κατὰ τὸν εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθέντα ὑπὸ τοῦ μοναστηρίου τίτλον, ὅτε παρεχωρήθη καὶ παρεδόθη αὐτῷ τὸ κελλίον, τὰ δύο τρίτα ἀποδίδονται εἰς αὐτὸν ἀποπεμπόμενον καὶ ἐξαγόμενον τοῦ κελλίου, πληρωνόμενα ὑπὸ τοῦ πρώτου δοκίμου τοῦ ἔχοντος κατὰ τὸ ἔθιμον δικαίωμα ἐπ' αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ ὁ ἀποπεμφθησόμενος εἶναι δόκιμος, ἀποδίδονται αὐτῷ μόνον τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα προκαταβολικῶς κατέβαλε κατὰ τὰ ἔθιμα καὶ τὴν τάξιν τῶν μοναστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 86ον.

Οἱ ἐν τοῖς κελλίοις οἰκοῦντες μοναχοὶ ὀφείλουσι κατὰ πᾶσαν ἑορτὴν καὶ κυριακὴν νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸ πλησίον κείμενον μοναστήριον καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 132 ἄρθρου νὰ διδάσκωσι μαθήματα ἠθικὰ καὶ θρησκευτικά.

ΑΡΘΡΟΝ 87ον.

Ἀποθνήσκοντος τοῦ γέροντος τοῦ κελλίου, ὁ ἀρχαιότερος τῶν δύο ὑποτακτικῶν αὐτοῦ πληρώνει τὸ τρίτον τοῦ ποσοῦ τοῦ τιμήματος τῆς ἀγορᾶς τοῦ κελλίου εἰς τὸ προϊστάμενον μοναστήριον καὶ οὕτω κέκτηται τὴν ἰδιότητα τοῦ γέροντος τοῦ κελλίου, δικαιούμενος νὰ προσλάβῃ παρ' αὐτῷ καὶ τρίτον πρόσωπον· ἀλλὰ διὰ νὰ καταχωρηθῇ τοῦτο εἰς τὸν τίτλον, ὅστις θὰ ἐγχειρισθῇ αὐτῷ, δέον νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸ μοναστήριον, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ κελλίον.

ΑΡΘΡΟΝ 88ον.

Τῶν ὠφελειῶν, προσόδων καὶ προϊόντων τῶν κτημάτων τοῦ

κελλίου ἀνηκουσῶν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ πρόσωπον εἰς ὃ παρεχωρήθη τὸ κελλίον, ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτημάτων τούτων ἡ προϊσταμένη μονὴ δὲν δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ τι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῆς κοινότητος καὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 89ον.

Ἡ διοίκησις τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν τοῦ καζᾶ, ἡ δὲ κατὰ τὴν μοναχικὴν τάξιν διοίκησις εἰς τὴν κοινότητα (ναζιρλὲρ χεγετή).

ΑΡΘΡΟΝ 90ον.

Ἡ κοινότης σύγκειται μετὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς ἐκ τεσσάρων μελῶν διαμένουσα εἰς Καρυὰς καὶ συνεδριάζουσα ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ προέδρου ὀνομαζομένῳ πρωτάτῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 91ον.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος ταύτης ἐκλέγεται κατὰ σειρὰν ὑπὸ τῶν ἀνέκαθεν κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν, πρωτευόντων πέντε μοναστηρίων κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος προεδρεύει ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Λαύρας, κατὰ τὸ δεύτερον τοῦ Βατοπεδίου, κατὰ τὸ τρίτον τῶν Ἰβήρων, κατὰ τὸ τέταρτον τοῦ Χιλιανδαρίου καὶ κατὰ τὸ πέμπτον ὁ τοῦ Διονυσίου, τὰ δὲ λοιπὰ τρία μέλη τῆς κοινότητος ἐκλέγονται καὶ διορίζονται ἐπίσης ἀλληλοδιαδόχως κατὰ τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα καὶ τὴν τάξιν τοῦ μοναστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 92ον.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τῆς κοινότητος διαρκεῖ ἐπὶ ἓν ἔτος.

ΑΡΘΡΟΝ 93ον.

Οἱ ὡς μέλη τῆς κοινότητος ἐκλεγόμενοι δέον νὰ μὴ ὦσι κακοήθεις, νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν μεγαλειτέραν τῶν τριάκοντα πέντε ἐτῶν, νὰ ἔχωσιν ἐκκλησιαστικὰς γνώσεις, νὰ γινώσκωσι τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, νὰ εἶναι πολύπειροι καὶ ἱκανοὶ καὶ ἐν γένει νὰ ἔχωσιν ἱκανότητα καὶ δεξιότητα περὶ τὴν διοίκησιν τῶν ὑποθέσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 94ον.

Ἅπαντα τὰ μοναστήρια τυγχάνουσιν ἰσοβάθμια, ἡ δὲ κατάταξις αὐτῶν ἱεραρχικῶς εἶναι μόνον τυπική, διὰ τοῦτο ἅπαντα τὰ μέλη τῆς κοινότητος εἶναι ἴσα· ἑπομένως κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ τὴν γνωμοδότησιν ἅπαντες ἔχουσιν ἴσα δικαιώματα, ὁ δὲ πρόεδρος θεωρεῖται ὡς πρῶτος τῶν ἴσων αὐτῷ ἑτέρων μελῶν, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ γνώμη πρὸς ἣν συντάσσεται ὁ πρόεδρος.

ΑΡΘΡΟΝ 95ον.

Τὰ μέλη τῆς κοινότητος ἔχουσι καθῆκον καὶ δικαίωμα νὰ θεωρῶσι καὶ διοικῶσι τὰς ἐθνικὰς των ὑποθέσεις κατὰ τὸ γενικὸν συμφέρον, ὀφείλοντες νὰ διεξάγωσι συμβιβαστικῶς τὰς περὶ τούτων ἀναφυομένας διαφοράς, καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτεύξεως συμβιβαστικῆς λύσεως, νὰ θεωρῶσι τὰς ὑφισταμένας ὑποθέσεις καὶ διενέξεις ἀμεροληπτως συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον, κρατοῦντες τακτικὰ πρακτικὰ καὶ καταγράφοντες εὐκρινῶς τὰς ἀποφάσεις των.

ΑΡΘΡΟΝ 96ον.

Ἀναφυομένης μεταξὺ δύο ἢ πολλῶν μοναστηρίων διαφωνίας, τὰ μέλη τῆς κοινότητος καταβάλλουσι πάντα ζῆλον καὶ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως συμβιβάσωσιν αὐτήν, ἐν περιπτώσει δὲ ἀποτυχίας ἀναφέρουσι τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν σύναξιν (λόνδζα), ἵνα θεωρηθῇ αὕτη κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τὴν γεννησομένην μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς διαφορᾶς· ἐὰν δὲ καὶ ἐκεῖ δὲν κατορθωθῇ ἡ λύσις καὶ διευθέτησις αὐτῆς, παραπέμπεται ἡ ἐκδίκασις αὐτῆς εἰς τὸ πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΡΘΡΟΝ 97ον.

Τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως παντὸς μοναστηρίου οὔσης ἀνεξαρτήτου, οὐδὲν δικαίωμα ἔχουσι τὰ μέλη τῆς κοινότητος νὰ ἐκτελῶσι πράξεις ἐπηρεαζούσας τὴν ἀνεξάρτητον ταύτην ἐσωτερικὴν διοίκησιν, ἢ νὰ κάμνωσι χρῆσιν καταναγκαστικῶν μέσων· ἀλλ' ἐν ᾗ περιπτώσει ἔν τινι μοναστηρίῳ ἀναφυῇ διαφορὰ καὶ διχόνοια, καὶ ἀποταθῶσιν ἐπισήμως εἰς τὰ μέλη τῆς κοινότητος πρὸς ἄρσιν αὐτῆς, ἢ διαβιβασθῶσιν ἐπὶ τούτου διαταγαὶ εἰς αὐτὰ ὑπὸ τοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τότε

ἔχουσιν ἄδειαν πρὸς συνδιαλλαγὴν τῶν διαφερομένων νὰ ἐνεργήσωσι καὶ βοηθήσωσιν ἀμερολήπτως καὶ δικαίως.

ΑΡΘΡΟΝ 98ον.

Ἐὰν μοναστήριόν τι προβῇ εἰς πράξεις ἐπιβλαβεῖς, εἴτε πρὸς ἑαυτό, εἴτε ἐν γένει εἰς τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τὰ μέλη τῆς κοινότητος ὀφείλουσι πάραυτα νὰ συγκαλῶσι τὴν σύναξιν καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἐπέλθῃ ἀποτέλεσμά τι ἐκ τῶν διὰ μέσου αὐτῆς γενησομένων παρατηρήσεων καὶ ὑπομνήσεων, τὸ πρᾶγμα ἀμέσως ἀνάφέρεται εἰς τὸ πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς παρακώλυσιν καὶ ἄρσιν τῆς ἐπιζημίου ἐκείνης πράξεως· ἄχρις οὗ δὲ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα ὑπὸ τοῦ πατριαρχείου, λαμβάνονται ἐπιτοπίως καὶ κατεσπευσμένως προφυλακτικὰ μέτρα.

ΑΡΘΡΟΝ 99ον.

Ἡ κοινότης ὀφείλει νὰ συγκαλῇ ἐκτάκτως τὴν σύναξιν ἵνα συνδιασκέπτηται μετ' αὐτῆς καὶ ἀποφασίζῃ ἐκ συμφώνου, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης τῆς ὑποθέσεως, ὅταν ἀναφύωνται ἔκτακτα σπουδαῖα κατεπείγοντα ἀντικείμενα σχετικὰ πρὸς τὸ σύνολον τῶν μοναστηρίων· μετὰ δὲ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀναγκαίων συνδιασκέψεων καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῶν πρακτικῶν, τῶν περιεχόντων τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποφάσεως, ὑφ' ἁπάντων τῶν παρευρεθέντων, διαλύεται ἡ συνέλευσις, ἐπανερχομένων πάντων εἰς τὰς μονὰς αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 100ον.

Τὸ δικαίωμα τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐν Καρυαῖς τοῦ Ἁγίου Ὄρους γενικοῦ ταμείου ἔχουσιν ἀποκλειστικῶς τέσσαρα μέλη τῆς κοινότητος ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῶν εὐθύνην, ὑποχρεούμενα κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ ἔθιμον νὰ δίδωσι λογοδοσίαν εἰς τὴν σύναξιν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἑκάστου ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῆς συνάξεως καὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων αὐτῶν

ΑΡΘΡΟΝ 101ον.

Ἡ σύναξις ἀπαρτίζεται ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει

κειμένων 20 μοναστηρίων, συνερχομένων δὶς τοῦ ἔτους ἐν Καρυαῖς. Ἡ πρώτη συνέλευσις γίνεται κατὰ τὸν Ἰούνιον, καθ' ἣν ἐπιθεωροῦνται οἱ ἐτήσιοι λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς κοινότητος καὶ διανέμεται ὁ πρῶτος μέγας φόρος ὁ ἀναφερόμενος ἐν τῷ 105ῳ ἄρθρῳ, κατὰ δὲ τὴν ἄλλην συνέλευσιν διανέμεται ἐπίσης ὁ μικρὸς δεύτερος φόρος. Ἀναφυομένων δὲ σπουδαίων ζητημάτων, ἐπιτρέπεται νὰ συνέρχηται ἐκτάκτως ὁσάκις προσκαλῆται ὑπὸ τῆς κοινότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 102ον.

Κατὰ πᾶσαν συνέλευσιν τῆς συνάξεως προεδρεύει ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ πρώτου κατὰ τὴν τάξιν μοναστηρίου τῆς Λάβρας, κωλυομένου δέ, τυχόν, τούτου προεδρεύει ὁ ἐπίτροπος τοῦ μοναστηρίου τοῦ κατόπιν ἐρχομένου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τῶν μελῶν τῆς συνελεύσεως διαρκεῖ ἐπὶ ἓν ἔτος, κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁποίου ἀντ' αὐτῶν διορίζονται ἄλλοι.

ΑΡΘΡΟΝ 103ον.

Ἅπαντες οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν μοναστηρίων ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται ἡ σύναξις, εἰσὶν ἴσοι μεταξύ των ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν γνωμοδότησιν, τὸ δικαίωμά των εἶναι ἴσον. Ὁ πρόεδρος θεωρεῖται ὡς πρῶτος μεταξὺ τῶν ἴσων αὐτῷ μελῶν, ὑπερισχυούσης, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, τῆς γνώμης πρὸς ἣν συντάσσεται οὗτος.

ΑΡΘΡΟΝ 104ον.

Οἱ εἰρημένοι εἴκοσι ἀντιπρόσωποι δέον νὰ ὦσι μοναχοὶ πεπαιδευμένοι, ἐνάρετοι, πεπειραμένοι καὶ νὰ γινώσκωσι τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Αἱ συζητήσεις καὶ τὰ πρακτικὰ δέον ἐπίσης νὰ γίνωνται εἰς τὴν αὐτὴν γλῶσσαν.

ΑΡΘΡΟΝ 105ον.

Ἡ φορολογία διαιρεῖται εἰς δύο εἴδη· ἡ μὲν συνίσταται εἰς μικρὸν φόρον, τουτέστι σχετικὸν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τὸν ἐν τοῖς μοναστηρίοις ὑπαρχόντων μοναχῶν, ἡ δὲ εἰς μέγαν φόρον, δηλαδὴ εἰς φόρον ὁριζόμενον ἐπὶ παντὸς μοναστηρίου. Ἡ εἰρημένη σύναξις κατὰ τὴν διανομὴν τῶν φορολογιῶν τούτων ἀποστέλλει ἀνὰ ἕνα λεπτομερῆ κατάλογον εἰς πᾶν μοναστήριον, περιέχοντα σαφῶς καὶ διακεκριμένως τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος

τοῦ φόρου, ἵνα ἕκαστος μοναχός, εὑρισκόμενος ἐν μοναστηρίῳ καὶ σκήτῃ καὶ κελλίῳ καταβάλλῃ τὸ εἰς τὴν μερίδα αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον, ἀναλογοῦν ποσόν· ἕκαστον δὲ μοναστήριον ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τούτου εἰς τὰ εἰς αὐτὸ ὑπαγόμενα κελλία καὶ εἰς τὰς σκήτας ἵνα λάβωσι γνῶσιν αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 106ον.

Διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξέλεγξιν τοῦ ἐτησίου λογαριασμοῦ τῆς κοινότητος, ἡ σύναξις συνέρχεται κατ' ἔτος διορίζουσα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς πενταμελῆ ἐπιτροπήν, ἵνα ἐξελέγξῃ τοὺς λογαριασμοὺς τούτους. Ἡ δὲ ἐξελεγκτικὴ αὕτη ἐπιτροπὴ ἐκπληροῦσα τὰ καθήκοντά της συντάσσει καὶ ὑποβάλλει ἔκθεσιν, ἣν ἡ σύναξις ἐπικυροῖ μετὰ τῶν λεπτομερῶν λογαριασμῶν· μεθ' ὃ ἐγγράφεται εἰς τὸν κώδικα τὸν φυλαττόμενον ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ προέδρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

Περὶ τῶν σφραγίδων τῆς κοινότητος, τῆς συνάξεως, τῶν μοναστηρίων καὶ σκητῶν καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑπογραφῆς τῶν ὑπὸ τούτων ἐκδιδομένων ἐγγράφων καὶ τίτλων.

ΑΡΘΡΟΝ 107ον.

Πᾶν μοναστήριον ὀφείλει νὰ ἔχῃ μίαν ἐπίσημον σφραγίδα διῃρημένην εἰς τέσσαρα τεμάχια, ἐξ ὧν τὸ ἓν μετὰ τῆς κλειδὸς εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ ἡγουμένου, τὰ δὲ λοιπὰ τρία διανέμονται μεταξύ των οἱ ἐπίτροποι συνερχόμενοι.

ΑΡΘΡΟΝ 108ον.

Τῆς σφραγίδος τῆς κοινότητος(1), συγκειμένης ἐκ τεσσάρων τεμαχίων, γίνεται χρῆσις ἐπὶ ἐγγράφων ἀναγομένων εἰς τὸ κοινόν, παρόντων δὲ τῶν τεσσάρων μελῶν τῶν κρατούντων τὰ τέσσαρα τεμάχια, συνενοῦνται ταῦτα καὶ ἀποτυποῦνται ἐπὶ τῶν ἐγγράφων· ἀκολούθως λαμβάνει ἕκαστος καὶ φυλάττει τὸ εἰς αὐτὸν ἀνῆκον τεμάχιον, τὸ δὲ ἐναπολειπόμενον ἓν τεμάχιον καὶ ἡ κλεὶς εὑρίσκεται παρὰ τῷ προέδρῳ τῆς κοινότητος.

(1) Ἡ κοινότης αὕτη ὀνομάζεται καὶ ἐπιστασία.

ΑΡΘΡΟΝ 109ον.

Πᾶν ἔγγραφον καὶ πᾶς τίτλος ἐκδιδόμενος ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ τῆς συνάξεως δέον νὰ συντάσσηται ἑλληνιστί.

ΑΡΘΡΟΝ 110ον.

Ἅπαντα τὰ ἔγγραφα καὶ γράμματα τὰ συνταρσόμενα περὶ σπουδαίων ἀντικειμένων ὑπὸ τῆς συνάξεως καὶ ἀποστελλόμενα εἰς τὸ πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἢ δι' αὐτοῦ εἰς ἄλλο μέρος, δέον νὰ σφραγίζωνται κατὰ τὴν ἀρχαῖαν συνήθειαν διὰ τῶν σφραγίδων ἁπασῶν τῶν μονῶν καὶ νὰ περιέχῃ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἐν τῇ συνάξει εὑρισκομένων ἀντιπροσώπων τῶν μοναστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 111ον.

Τὰ κοινὰ ἔγγραφα καὶ γράμματα, τὰ ἐκδιδόμενα καὶ σφραγιζόμενα ὑπὸ τῆς συνάξεως, δέον νὰ γράφωνται ἰδιοχείρως ὑφ' ἑνὸς μέλους καὶ νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ, καταργουμένου τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος συστήματος τοῦ νὰ ὑπογράφωνται διὰ τῆς φράσεως *ἅπαντα τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως*. Ἡ μειοψηφία κατὰ τὰς συζητήσεις δικαιοῦται νὰ καταχωρῇ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πρακτικῶν τὴν γνώμην αὐτῆς μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν λόγων. Ὁ κανὼν οὗτος ἐφαρμόζεται ἀκριβῶς καὶ διὰ τὴν κοινότητα.

ΑΡΘΡΟΝ 112ον.

Τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ οἱ τίτλοι τῶν σκητῶν καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν γραφόμενα γράμματα πρὸς τὸ ρωμαϊκὸν πατριαρχεῖον, τὴν σύναξιν, τὴν κοινότητα καὶ τὴν προϊσταμένην μονήν, δέον νὰ συντάσσωνται ἑλληνιστὶ καὶ νὰ περιέχωσι τὰς ὑπογραφὰς τοῦ δικαίου καὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 113ον.

Ἐπίσης δέον νὰ συντάσσωνται ἑλληνιστὶ ἡ συνομολόγησις δανείου, ἡ παραχώρησις καλυβίου καὶ κελλίου, ἡ ἀνταλλαγὴ γαιῶν καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα τὰ ἐκδιδόμενα περὶ παρομοίων ἀντικειμένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄

Περὶ δανείων ἐν γένει.

ΑΡΘΡΟΝ 114ον.

Διὰ νὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὸ εἰδικὸν βιβλίον τῶν δανείων τὰ μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀνάγκης τῶν συνομολογηθησομένων δανείων ἐκδιδόμενα ὁμόλογα καὶ ἐπικυρωθῶσι ταῦτα ὑπὸ τῆς κοινότητος, οἱ δανείζοντες εἰς τὰ μοναστήρια καὶ τὰς σκήτας, ἢ εἰς τοὺς καλυβίτας καὶ κελλιώτας καὶ λοιποὺς μοναχοὺς ὑποχρεοῦνται νὰ προσαγάγωσι τὰ ὁμόλογα εἰς τὴν κοινότητα ἐντὸς τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως αὐτῶν· ἑπομένως τὰ εἴτε ἐντός, εἴτε ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ὄρους συνταγόμενα ὁμόλογα, διὰ τὰ ὁποῖα ἐντὸς τῆς ρηθείσης προθεσμίας δὲν ἐνηργήθη ἡ πρᾶξις αὕτη, θεωροῦνται ὡς ἄκυρα.

ΑΡΘΡΟΝ 115ον.

Οὐδεὶς τῶν καλυβιτῶν καὶ κελλιωτῶν δύναται ἐπὶ ὑποθήκῃ τῆς καλύβης καὶ τοῦ κελλίου του νὰ δανεισθῇ χρήματα. Οἱ πράττοντες τοῦτο ἀποπέμπονται, ἡ δὲ γενομένη ὑποθήκη θεωρεῖται ὡς ἀνίσχυρος καὶ ἄκυρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ΄

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς κληρονομίας τῶν μοναχῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 116ον.

Πᾶν πρόσωπον ἐπιθυμοῦν νὰ διαμένῃ διαρκῶς ἐν μοναστηρίῳ, ἀπαιτεῖται πρὸ τῆς δυνάμει ἐγγράφου ἐν τῷ μοναστηρίῳ εἰσόδου αὐτοῦ, νὰ χωρίσῃ καὶ διανείμῃ ὡς βούλεται ἅπασαν τὴν περιουσίαν του, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ ἀφήσῃ τι ἐκτός· μετὰ τὴν κατάταξιν ὅμως αὐτοῦ, ἡ περιουσία τῆς ὁποίας εἶναι κύριος ἀνήκει εἰς τὸ μοναστήριον. Αἱ δημόσιαι καὶ βακουφικαὶ ὅμως γαῖαι δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν περιουσίαν ὑπαγόμεναι εἰς τοὺς εἰδικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς.

ΑΡΘΡΟΝ 117ον.

Ἐὰν τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ὁ εἰσαχθησόμενος εἰς μονα-

στήριον μοναχός, ἵνα διαμείνῃ ἐν αὐτῷ διαρκῶς, παραχωρήσῃ εἰς μοναστήριον εἶναι βεβαρημένα διὰ χρεῶν καὶ ὑποθήκης, τὸ δὲ χρέος ἐγνωστοποιήθη ἐγκαίρως εἰς τὸ μοναστήριον καὶ μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἐγένετο παραδεκτόν, τὸ μοναστήριον ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος τοῦτο. Ἀλλ' ἐὰν ὁ εἰς τὴν μονὴν εἰσαγόμενος ἀπέκρυψε τὰ χρέη του καὶ ἐξηπάτησε τὸ μοναστήριον, τοῦτο δὲν εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὸ χρέος καὶ ἀποδίδον τὰ δοθέντα πράγματα ἀποπέμπει τὸν μοναχὸν ἐκεῖνον.

ΑΡΘΡΟΝ 118ον.

Οὐδεὶς τῶν μοναχῶν τῶν κοινοβίων ἔχει ἰδίαν περιουσίαν. Ἐν τοῖς κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἱδρυθεῖσι σωματείοις, πᾶν πρᾶγμα εἶναι κοινὸν μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ σωματείου. Πάσης ἐγκαταλειφθησομένης τυχὸν περιουσίας παντὸς ἐν γένει μοναχοῦ, ἀποθνήσκοντος εἴτε ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἴτε ἐκτός, κληρονόμος εἶναι τὸ μοναστήριον. Αἱ δημόσιοι καὶ βακουφικαὶ ὅμως γαῖαι, μὴ περιλαμβανόμεναι ἐν τῇ περιουσίᾳ, ὑπάγονται εἰς τοὺς εἰδικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς.

ΑΡΘΡΟΝ 119ον.

Ἐὰν παρατηρηθῇ ὅτι οἱοσδήποτε ἐκ τῶν μοναχῶν, μετὰ τὴν εἰς τὸ μοναστήριον κατάταξιν αὐτοῦ, ἤθελε μεταβιβάσῃ καὶ δώσῃ εἰς ἄλλον τὴν περιουσίαν του πρὸς ζημίαν τοῦ μοναστηρίου, οὗτος θεωρεῖται ὡς ἀναμιγνυόμενος εἰς ἱερὰ πράγματα (ἱερόσυλος) καὶ τιμωρεῖται οὕτω θρησκευτικῶς.

ΑΡΘΡΟΝ 120ον.

Τὸ πρόσωπον, ὅπερ μετὰ τὴν εἰς τὸ μοναχικὸν τάγμα κατάταξιν αὐτοῦ γίνεται κύριος περιουσίας οἱασδήποτε, προερχομένης ἐκ κληρονομίας ἢ δωρεᾶς, δύναται μὲν νὰ διανείμῃ αὐτὴν ὡς βούλεται, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ εἰς τὸ μοναστήριον τὸ ἓν τρίτον τῆς περιουσίας ταύτης, ὅπερ οὐδέποτε δύναται νὰ μεταβιβασθῇ καὶ δοθῇ εἰς ἄλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄

Περὶ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐκ τοῦ ρωμαϊκοῦ πατριαρχείου καὶ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν σχέσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 121ον.

Πᾶν μοναστήριον, εἴτε κοινοβιακόν, εἴτε ἰδιόρρυθμον, δέον

ἀνεξαιρέτως νὰ ἔχῃ ἐπίσημον τίτλον τοῦ πατριαρχείου, συγγίλιον καλούμενον.

ΑΡΘΡΟΝ 122ον.

Πᾶσα ἐκλογὴ ἡγουμένου μονκστηρίου δέον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 21ου ἄρθρου, νὰ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τοῦ πατριαρχείου.

ΑΡΘΡΟΝ 123ον.

Αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφυόμεναι μεταξὺ τῶν μοναχῶν ἢ μεταξὺ τῶν μοναστηρίων καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν, θεωροῦνται ὑπὸ τῶν Σωματείων τῶν συνερχομένων ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, δηλαδὴ τῆς κοινότητος (ἐπιστασίας) καὶ τῆς συνάξεως· μὴ λυομένη δὲ αὕτη, τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς τῶν διαδίκων, δικάζεται ἐνώπιον τοῦ πατριαρχείου κατ' ἔφεσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 96ου ἄρθρου τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 124ον.

Πρὸς λύσιν καὶ διευθέτησιν παντὸς ζητήματος καὶ ὑποθέσεως ἥτις, καίπερ ἔχουσα ἀνάγκην ἐκδικάσεως, ἔμεινεν ἐκκρεμής, τῇ αἰτήσει τῆς συνάξεως ἢ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ πατριαρχείου εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἔξαρχος, δηλαδὴ εἰδικὸς ὑπάλληλος.

ΑΡΘΡΟΝ 125ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ σύναξις, καθ' ὑπέρβασιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς, προβῇ εἰς πράξεις προκαλούσας ἀνησυχίας, ἢ συμβῶσι πράξεις ἐντιβαίνουσαι πρὸς τὸν παρόντα νόμον, ἕνεκεν τῆς ἀμελείας καὶ ἀμεριμνησίας αὐτῆς, συνάμα ἐὰν θεωρηθῇ ἀναγκαῖον, συνεπείᾳ δίκης δικαζομένης ἐνώπιον τοῦ πατριαρχείου μεταξὺ δύο προσώπων ἢ μονῶν, τὸ πατριαρχεῖον στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ ἀποστέλλει ἐπίτηδες ἐξάρχους, οἵτινες ἀφικνούμενοι εἰς τὸν τόπον προβαίνουσιν εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐξετάσεις λαμβάνοντες πληροφορίας ἀμέσως εἴτε ἐκ τῆς μονῆς εἴτε ἐκ τῶν ἁρμοδίων μοναχῶν τῶν κατοικούντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει.

ΑΡΘΡΟΝ 186ον.

Ὅταν παρατηρηθῇ ὅτι ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν μοναστηρίων καὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν προκύπτει ὠφέλεια μόνον ὑπέρ τινων ἀτόμων καὶ παραβλάπτονται οὕτω τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τῆς μονῆς καὶ ὅτι ἡ σύναξις δὲν μεριμνᾷ περὶ τῆς

βελτιώσεως τῆς καταστάσεως ταύτης, τὸ πατριαρχεῖον προβαίνει εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καρπῶνται τὰ μοναστήρια τὰ προϊόντα τῶν κτημάτων των, χωρὶς νὰ προκαλῆται ὑπό τινος σπατάλη καὶ κατάχρησις.

ΑΡΘΡΟΝ 127ον.

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς ὑποθέσεις τῶν μοναστηρίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ὑποβληθησομένη εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην δέον νὰ ἀνακοινοῦται διὰ τακρηρίου τοῦ πατριαρχείου κυροῦντος τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγγράφων· οὐχ ἧττον ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβάλλωσι τὰ μοναστήρια ἐν ἀνάγκῃ ἀναφορὰς ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ὑψηλὴν κυβέρνησιν.

ΑΡΘΡΟΝ 128ον.

Ὅταν δεήσῃ δι' ὑποθέσεις τῶν μοναστηρίων νὰ ἀποσταλῇ ἐπισήμως μοναχός τις εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἀπαιτεῖται κατὰ πρῶτον νὰ ἐφοδιασθῇ οὗτος δι' ἀδείας καὶ συστατικῶν τοῦ πατριαρχείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

Γενικαὶ διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 129ον.

Τὰ μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ὄρους πρὸς εὐχερῆ διεκπεραίωσιν τῶν ὑφισταμένων ὑποθέσεων ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διορίσωσιν ἐκ συμφώνου ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει δύο, ἐν δὲ τῇ Θεσσαλονίκῃ ἕνα ἀντιπρόσωπον.

ΑΡΘΡΟΝ 130ον.

Οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι δέον νὰ ὦσιν οἱ μᾶλλον πολύπειροι καὶ ἱκανοὶ τῶν μοναχῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ἡ ἐντολὴ αὐτῶν νὰ ἀναφέρηται διὰ συστατικῆς φερούσης τὰς σφραγίδας ἁπασῶν τῶν μονῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 131ον.

Εἰς τὴν μοναχικὴν σχολὴν τὴν νεωστὶ συστηθησομένην ἐν Καρυαῖς τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἕκαστον μοναστήριον ὀφείλει, ἀναλόγως τῶν προσόδων καὶ τῆς δυνάμεώς του, ν' ἀποστείλῃ κατάλληλον ἀριθμὸν μοναχῶν διὰ νὰ ἐκπαιδευθῶσιν ἐπιστημο-

νικῶς καὶ κατόπιν χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν μοναστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 132ον.

Ἅπαντες οἱ μοναχοὶ πάσης μονῆς κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτὰς ὀφείλουσι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ φοιτῶσιν εἰς τὰς περὶ δογμάτων, ἠθικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας διδασκαλίας, τὰς ἀπαγγελθησομένας κατὰ τὸ συνταχθησόμενον πρόγραμμα.

ΑΡΘΡΟΝ 133ον.

Ἀπαγορεύεται νὰ παρατίθενται ἰδιαίτεραι τράπεζαι ἐν τοῖς κοινοβιακοῖς μοναστηρίοις, ὑποχρεουμένων ἁπάντων τῶν ἐν αὐτοῖς ἀδελφῶν νὰ συντρώγωσιν ἐν τῇ κοινῇ τραπέζῃ, ἐξαιρέσει τῶν λίαν προβεβηκότων καὶ τῶν ἀσθενῶν, κατὰ διαταγὴν τοῦ ἡγουμένου.

ΑΡΘΡΟΝ 134ον.

Τὸ πρόσωπον, εἴτε ἐκ τῶν ρωμαίων, εἴτε ἄλλου θρησκεύματος, τὸ εἰσελευσόμενον λόγῳ περιηγήσεως εἰς μοναστήριον, ὀφείλει κατὰ πρῶτον νὰ μεταβῇ εἰς τὸ μέρος ἔνθα εὑρίσκεται ἡ κοινότης καὶ λάβῃ τὸ ἐπὶ τούτου ἀπαιτούμενον συστατικόν· ἄνευ τῆς διατυπώσεως ταύτης οὐδεὶς γίνεται παραδεκτὸς εἰς μοναστήριον, ἐξαιρουμένων τῶν προσκυνητῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 135ον.

Οὐδεὶς λαϊκὸς ἐπιτρέπεται ἄνευ ὑποθέσεως ἢ νομίμου λόγου νὰ διαμείνῃ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει πλέον τῶν δύο μηνῶν καὶ ἐν ἑνὶ μοναστηρίῳ πέραν τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 136ον.

Ἐὰν ἀποθάνῃ λαϊκός τις κατὰ τὴν προσωρινὴν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει διαμονήν του καὶ τυχὸν ἐγκαταλείψῃ κληρονομίαν, αὕτη δίδοται παραχρῆμα ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς καὶ τῆς κοινότητος εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν ὅπως δοθῇ εἰς τοὺς κληρονόμους του.

ΑΡΘΡΟΝ 137ον.

Ἐὰν εὑρεθῇ τις ἐκ τῶν μοναχῶν τῶν εὑρισκομένων ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει ἔχων ἐναντία τῆς ἐκκλησίας τοῦ πατριαρχείου φρονήματα καὶ ραδιουργῶν διεγείρῃ τοὺς ἄλλους ὅπως ἀπειθήσωσιν, ὀφείλει ἡ κοινότης (ἐπιστασία) νὰ γνωστοποιήσῃ εὐθὺς

τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου ἐκείνου εἰς τὸ πατριαρχεῖον. Τῆς κοινότητος ἀδιαφορούσης καὶ παραμελούσης τοῦτο, τὸ πατριαρχεῖον αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς ἐκτελεῖ τὰ δέοντα.

ΑΡΘΡΟΝ 138ον.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ εἰς Ἅγιον Ὄρος ὑπὸ μοναχῶν ἢ λαϊκῶν εἰσαγωγὴ καὶ πώλησις λόγῳ ἐμπορίου κομβολογίων, σταυρῶν, εἰκόνων, ξυλογραφιῶν καὶ τούτοις παρομοίων, καὶ παντὸς εἴδους θρησκευτικῶν τεχνουργημάτων μὴ κατεργασθέντων ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.

ΑΡΘΡΟΝ 139ον.

Οὐδεὶς λαϊκὸς ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ κατασκευάσῃ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει κομβολόγια, σταυρούς, εἰκόνας καὶ ἄλλα παραπλήσια τεχνουργήματα, κατασκευαζόμενα συνήθως ὑπὸ τῶν μοναχῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

ΑΡΘΡΟΝ 140ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἵδρυσις ἐργαστηρίου ἐν ταῖς Καρυαῖς, ἐκτὸς τῶν καταστημάτων τῶν ὡρισμένων πρὸς πώλησιν τῶν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν μοναχῶν ἀπαιτουμένων πραγμάτων καὶ τῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει κατασκευαζομένων εἰκόνων, σταυρῶν καὶ τῶν παραπλησίων τεχνουργημάτων, καὶ ξενοδοχείου μετὰ μαγειρείου ἀναγκαιοῦντος διὰ τοὺς ξένους.

ΑΡΘΡΟΝ 141ον.

Ὁ μοναχὸς ὁ ἀγοράσας κελλίον ἢ καλύβην ὑποχρεοῦται ἐφ' ὅρου ζωῆς νὰ ζῇ ἐν αὐτῇ, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του διαδέχονται αὐτὸν οἱ δικαιούμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 37ου ἄρθρου. Ἀλλ' ἐὰν οὗτος ἐπιμένῃ νὰ ἀποχωρισθῇ ἀφεύκτως τῆς καλύβης ἢ τοῦ κελλίου, τότε τὰ μέρη ταῦτα περιέρχονται εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ μοναστηρίου εἰς ὃ ὑπάγονται· ἐπιστρέφονται δὲ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ μοναστηρίου μόνον τὰ δύο τρίτα τῶν προηγουμένως ληφθέντων χρημάτων καὶ τὸ ἐναπολειπόμενον ἓν τρίτον κρατεῖται πρὸς ὄφελος τῶν ὑποτακτικῶν αὐτοῦ μοναχῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐάν τις θέλῃ νὰ μείνῃ ἐν τῇ καλύβῃ καὶ τῷ κελλίῳ προτιμώμενος τῶν λοιπῶν, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ μοναστήριον μόνον τὰ δύο τρίτα τῆς ἀξίας αὐτοῦ ὡς τέλος μεταβιβάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 142ον.

Ἀποθνήσκοντος γέροντος καλυβίτου καὶ κελλιώτου, ὁ ὑποτακτικὸς αὐτοῦ δόκιμος μὴ ἔχων ἡλικίαν τριάκοντα ἐτῶν, ὀφείλει νὰ προσλάβῃ παρ' αὐτῷ ἕτερον μοναχὸν μᾶλλον ἡλικιωμένον διὰ νὰ διεκπεραιοῖ τὰς ἐργασίας τῆς καλύβης καὶ τοῦ κελλίου, ἄχρις οὗ φθάσῃ εἰς ἡλικίαν τριάκοντα ἐτῶν. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει οὗτος δὲν ὑποτάσσεται οἰκειοθελῶς εἰς τὸν κανόνα τοῦτον, τὸ μοναστήριον εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ καλύβη αὕτη καὶ τὸ κελλίον δέον νὰ ἀποστείλῃ ἐπισήμως ὡς ἀντιπρόσωπον μοναχὸν ὑπερβάντα τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

ΑΡΘΡΟΝ 143ον.

Τὸν καλυβίτην καὶ κελλιώτην ἢ ἐρημίτην γηράσαντα, μὴ ἔχοντα παρ' αὐτῷ δόκιμον καὶ μὴ δυνάμενον νὰ προσποριζηται τὰ πρὸς ζωάρκειαν, παραλαμβάνουσι τὰ μοναστήρια εἰς ἃ ὑπάγονται τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ ὀφείλουσι νὰ διατρέφωσι καὶ περιθάλπωσι μετὰ τῶν λοιπῶν μοναχῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 144ον.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τοῦ λοιποῦ ἡ χρῆσις ἐγγράφων γνωστῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ὑπὸ τὸ ὄνομα λευκῶν, φερόντων τὴν σφραγίδα τοῦ μοναστηρίου καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἡγουμένου ἢ καὶ τῶν ἐπιτρόπων· οἱ παραβαίνοντες τὸν κανόνα τοῦτον ἡγούμενοι καὶ ἐπίτροποι παύονται παραχρῆμα τῆς ὑπηρεσίας των καὶ συνάμα θεωροῦνται ὡς ἄκυρα τὰ γραφέντα ἐπὶ τοιούτων ἐγγράφων. Ἐὰν δὲ ὁ ἐκ τοιαύτης πράξεως ὠφεληθησόμενος τυγχάνῃ μοναχὸς τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐκτὸς τῆς ἀκυρώσεως τῆς πράξεως ἐκείνης, ἐπιπλήττεται καὶ παιδεύεται αὐστηρῶς.

ΑΡΘΡΟΝ 145ον.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐκ τοιούτων λευκῶν ἐγγράφων πηγαζουσῶν ἀγωγῶν καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἔκδοσις ἀποφάσεως ὑπάγεται πωτοδίκως μὲν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐφεσίμως δὲ εἰς τὴν τοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰδικὰ ἄρθρα.

ΑΡΘΡΟΝ 146ον.

Ἐπειδὴ οἱ ἀλλοδαποὶ οἱ μεταβάντες εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ καταταχθέντες εἰς τὸ μοναχικὸν τάγμα, θεωροῦνται ἀνέκαθεν

ὡς ὑπήκοοι ὀθωμανοί, πᾶν μοναστήριον ὀφείλει, ἀπευθυνόμενον εἰς τὸν κατάλογον τῆς σκήτης, νὰ συντάξῃ εἰς διπλοῦν κατάλογον περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν ὑπαρχόντων ἤδη τοιούτων ἐν ταῖς σκήταις, τοῖς κελλίοις καὶ τοῖς ἀναχωρητηρίοις καὶ ἐσφραγισμένον τῇ σφραγίδι τοῦ μοναστηρίου καὶ ν' ἀποστέλλῃ τὸν μὲν ἕνα κατάλογον εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν τοῦ τόπου, τὸν δὲ ἕτερον εἰς τὴν κοινότητα, διὰ νὰ φυλαχθῇ ἐν τοῖς τοπικοῖς ἀρχείοις, συνάμα δὲ νὰ λάβῃ καὶ παραδώσῃ εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν τὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν μείναντα διαβατήρια, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα. Οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μοναχοὶ οἱ μὴ ὑπείκοντες εἰς τὴν τάξιν ταύτην, ἀποστέλλονται εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 147ον.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἡ κοινότης ὀφείλει νὰ καταγράψῃ τὸν πραγματικὸν πληθυσμὸν πάντων τῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει ὑπαρχόντων μοναχῶν, ἀποστέλλουσα ἀντίγραφον τοῦ οὕτω συνταχθησομένου βιβλίου τῶν ὀνομάτων αὐτῶν εἰς τὸ πατριαρχεῖον. Ὁ φόρος καὶ αἱ λοιπαὶ φορολογίαι δέον νὰ ἐπιβάλλωνται καὶ διανέμωνται ἐπὶ τῶν μοναστηρίων, τῶν σκητῶν καὶ τῶν κελλίων, συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τὴν καταγραφὴν ταύτην, ἐνεργουμένων ἅπαξ κατὰ πενταετίαν ἐκ νέου, καὶ ἀποστελλομένου εἰς τὸ πατριαρχεῖον ἐπικεκυρωμένου ἀντιγράφου.

ΑΡΘΡΟΝ 148ον.

Ἅμα ὡς ἐφαρμοσθῇ ὁ παρὼν νόμος, ἡ σύναξις ὀφείλει νὰ μετατρέψῃ τὸ ἐν Καρυαῖς ὑπάρχον σχολεῖον τοῦ Ἄθω εἰς ἱερατικὴν σχολήν, ἔνθα θὰ διδάσκωνται ἐκτὸς τῶν θρησκευτικῶν καὶ λοιπῶν μαθημάτων, ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσική, ἡ ζωγραφική, ἡ γλυπτικὴ καὶ ἁγιογραφία. Αἱ δαπάναι τῆς σχολῆς ταύτης πληρώνονται ἐπιτοπίως ἀπὸ κοινοῦ, ἀποστελλομένων εἰς αὐτὴν μαθητῶν ὑποχρεωτικῶς μὲν ἐκ τῶν μοναστηρίων καὶ σκητῶν, ἵνα χρησιμεύσωσι κατόπιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μονῶν, προαιρετικῶς δὲ ὑπὸ τῶν κελλιωτῶν, ἐκτελουμένων τῶν δεόντων διὰ τὴν σχολὴν ταύτην κατὰ τοὺς ὑφισταμένους κανονισμούς.

ΑΡΘΡΟΝ 149ον.

Ἡ σύναξις ὀφείλει νὰ ἱδρύσῃ ἐν Καρυαῖς κατὰ τοὺς ὑφιστα-

μένους κανονισμοὺς κοινὸν νοσοκομεῖον μετὰ φαρμακείου, ὧν αἱ δαπάναι γενήσονται τῇ συνδρομῇ πάντων τῶν μοναστηρίων. Τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο ἐφορευόμενον ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ διευθυνόμενον ὑπὸ ἱκανοῦ ἰατροῦ, δέον νὰ περιέχῃ ἐπαρκεῖς κλίνας πρὸς θεραπείαν τῶν ἐν Καρυαῖς καὶ τοῖς λοιποῖς μέρεσι τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀσθενούντων μοναχῶν καὶ ξένων.

ΑΡΘΡΟΝ 150ον.

Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἡ κοινότης ὀφείλει νὰ συντάξῃ λεπτομερῆ κατάλογον περιέχοντα τὰ εἰς ἓν ἕκαστον τῶν μοναστηρίων ὑπάρχοντα ἔντυπα καὶ χειρόγραφα βιβλία, τὰ πολύτιμα πράγματα καὶ λοιπὰ κινητά. Ἡ διατύπωσις αὕτη ἐνεργηθήσεται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν ταῖς σκήταις διὰ τῶν ὑπὸ τῶν μοναστηρίων ἀποσταλησομένων ἀντιπροσώπων. Ἀνὰ ἓν ἀντίγραφον τοῦ λεπτομεροῦς τούτου καταλόγου ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς συνάξεως, φυλάττεται ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος, ἕτερον δὲ ἐπικεκυρωμένον ἀποσταλήσεται εἰς τὸ πατριαρχεῖον, επαναλαμβανομένης τῆς καταγραφῆς ταύτης ἅπαξ κατὰ ἑπταετίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 151ον.

Ἡ σύναξις ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν, εἰς ἃ πεπιέπεσαν μοναστήριά τινα καὶ ἀναζητήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν θεραπείαν, ὑποβάλλουσα εἰς τὸ πατριαρχεῖον τὰς ἐπὶ τούτου σκέψεις αὐτῆς καὶ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θεωρεῖ κατάλληλα, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 152ον.

Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἡ σύναξις ὀφείλει κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν καὶ κατόπιν ἐπίσης ἅπαξ κατὰ πενταετίαν νὰ ὁρίσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν ἑκάστῃ μονῇ καὶ σκήτῃ παραληφθησομένων μοναχῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 153ον.

Οἱ ἐν τοῖς μοναστηρίοις εὑρισκόμενοι ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ μεταβαίνοντες εἰς ἄλλον τόπον λαμβάνουσι διαβατήριον κατὰ τὴν τάξιν· τοῦ λοιποῦ δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐπάνοδόν των, ἂν δὲν παρου-

σιασθῶσιν εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν καὶ λάβωσι τεζκιρὲ ἀπευθυνόμενον εἰς τὸν ἡγούμενον τοῦ μοναστηρίου ἢ τοὺς ἐπιτρόπους, δὲν θὰ γίνωνται παραδεκτοί.

Ἐπίλογος.

Τοῦ κανονισμοῦ τούτου ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μοναστηρίων καὶ τῶν προσαρτημάτων αὐτῶν, τὰ περὶ τῶν διοικητικῶν, δικαστικῶν καὶ ἀστυνομικῶν πράξεων καθήκοντα τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἐκτελοῦνται ἀπεριορίστως κατὰ τοὺς ὡρισταμένους νόμους καὶ κανονισμοὺς καὶ τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας καὶ διαταγάς.

Τῇ 20 Ζηλχηττσὲ 1294

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν περὶ τῆς ἐγκαταλειπομένης περιουσίας τῶν μοναζόντων ἐν τῷ ρωμαϊκῷ μοναστηρίῳ τῆς Ἱερουσαλήμ.

قدس روم مناستره‌سی متروکاتی حقنده تحریرات داخلیه

(Κουδ'ους ρουμ μοναστηριντεκὶ μουνζεβὶ
ραχαπ'ὴν μετρουκιατὶ χακκηντὰ ταχρηράτι δ'αχηλιγέ).

Τὰ δύο ταχρήρια τοῦ ρωμαϊκοῦ πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων μετὰ τῶν ἐπισυνημμένων ἐγγράφων, τὰ ἀποσταλέντα ἡμῖν δι' ὑπομνήματος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν θρησκευμάτων περὶ τῶν ἐγκαταλειφθέντων πραγμάτων τῶν ἀποβιωσάντων μοναχῶν τοῦ μοναστηρίου τῆς Ἱερουσαλὴμ Καισαρίου καὶ Παρθενίου, ἐπίσης καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Σ'εὶχ-οὒλ-'Ισλαμάτου δι' οὗ διεβιβάσθη τὸ ἔγγραφον τοῦ Καζασκέρη Ρωμυλίας, περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς λήψεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς δίκης τῆς ἀναφυείσης μεταξὺ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ πατριαρχείου καὶ τῶν κληρονόμων, πρὸς δὲ καὶ τὰ ὑπομνήματα τὰ ὑποβληθέντα παρὰ τοῦ γραφείου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διβανίου, μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, παρεπέμφθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ ἡ ἀγωγὴ ἡ ἐγερθεῖσα ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ Παρθενίου περὶ τοῦ ὅτι ἡ κληρονομία αὐτοῦ ἀνήκει αὐτοῖς, ἐπήγασεν ἐκ λάθους παρεισφρύσαντος ἐν τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ γραφείου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διβανίου ἀπὸ 7 Δζεμαζηλαχὴρ 1287· ἐπειδὴ ἐκ τῆς γενομένης ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ἀληθὴς ὁ διϊσχυρισμὸς

τοῦ πατριαρχείου περὶ τοῦ ὅτι οἱ ἐν τῷ ρωμαϊκῷ μοναστηρίῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ εὑρισκόμενοι κληρικοὶ μονάζουσιν ἐκεῖ καὶ ὅτι κατὰ τοὺς ἀρχαίους ὅρους πᾶσα περιουσία αὐτῶν ἀνήκει μετὰ τὸν θάνατόν των εἰς τὸ μοναστήριον· διὰ ταῦτα τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ διαβιβασθείσης, δι' ἐκθέσεως τοῦ Ὑψ. Πρωθυπουργείου ἀπεφήνατο ὅτι δέον νὰ γνωστοποιηθῇ δι' ἐγκυκλίου εἰς τὰς Νομαρχίας καὶ τὰς ἀνεξαρτήτως διοικουμένας διοικήσεις ὅτι ἡ ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ τοῦ Δουστοὺρ(1) κατακεχωρημένη διαταγὴ εἶναι ἄκυρος, νὰ δημοσιευθῇ τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν ἐφημερίδων τῶν ἐκδιδομένων εἰς διαφόρους γλώσσας καὶ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ λοιπαὶ περὶ τούτου σχετικαὶ πράξεις.

Ἐνεργηθέντων οὕτω τῶν δεόντων παρακαλεῖσθε νὰ ἐνεργήσητε τὰ εἰκότα κατὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Τῇ 16 Δζεμαλεββὲλ 1299, ἢ 24 Μαρτίου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ὑψηλοῦ Φερμανίου τῶν μεταρρυθμίσεων, ἀφορώσα εἰς ἀνέγερσιν ἐκκλησιῶν καὶ λοιπῶν.

كليسا وسائره انشاسى حقنده‌كى اصلاحات فرمان عاليسى احكامنك
تمامئ اجراسى حقنده محررات عليه

(Κελήσα βὲ σαϊρὲ ἰνσ'ασὴ χακκηντακὴ ἰσλαχὰτ φερμάνι ἀαλησὴ ἀχκιαμινὶν τεμαμήϊ ἰὸζρασὴ χακκηντὰ μουχαρρεράτι ἀλῃγέ).

Ἐνῷ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 1ης Δζεμαζηλεββὲλ 1272 Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος περὶ μεταρρυθμίσεων δέον οὐδὲν μὲν νὰ παρεμβάλληται κώλυμα εἰς τὴν ἐκ τῆς ἀρχικῆς αὐτῆς καταστάσεως διόρθωσιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν οἰκοδομῶν τῶν ὡρισμένων διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῆς θρησκείας, τῶν σχολείων, τῶν νοσοκομείων, νεκροταφείων καὶ λοιπῶν ἐν τόπῳ ἔνθα οἱ κάτοικοι τυγχάνουσι τοῦ αὐτοῦ θρησκεύματος, ἐν δὲ ταῖς πόλεσι, κωμοπόλεσι καὶ τοῖς χωρίοις, ταῖς ἀποτελουμέναις ἐκ κοινοτήτων διαφόρων θρησκευμάτων νὰ γίνηται ἡ ἐπισκευὴ τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν νοσοκομείων, τῶν σχολείων καὶ νεκροταφείων, συμφώνως πρὸς τὴν τάξιν, καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων κτιρίων νὰ ζητῆται ἡ ἀπαι-

(1) Ἴδε σελ. 2800—2802.

τουμένη ἄδεια ἀπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ νὰ χορηγῆται ἡ Ὑψηλὴ Ἄδεια, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ὑπάρχει τι τὸ κωλύον· ἐν τούτοις εἴς τινα μέρη αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ παραχωροῦσιν ἀδείας εἰς τοὺς ἐπιχειροῦντας οἰκοδομὰς ἀπαιτούσας τὴν λῆψιν τοιαύτης ἀδείας, χωρὶς νὰ ἐκτελεσθῶσιν αἱ νόμιμοι ἐξετάσεις καὶ ὅροι καὶ ἐκδοθῇ ὁ ὑψηλὸς Ἰραδές. Ἐπειδὴ κατ' οὐδένα τρόπον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χορηγῆται τοιουτοτρόπως ἄδεια, καθόσον αὕτη ἀντιβαίνει πρὸς τὰς ὠφελείας καὶ τὰς σκέψεις τῆς κυβερνήσεως τῆς ἐξαρτησάσης τὴν παραχώρησιν τῶν ἀδειῶν ἐκ τῆς γνώσεως τοῦ σχεδίου καὶ τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομῆς τοιούτων ἱδρυμάτων καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἀπὸ διοικητικῶν προσκομμάτων· ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ φύσις τοῦ πράγματος ἀπαιτεῖ τὴν εὐθύνην τοῦ τε διατάσσοντος καὶ τοῦ ὑπαιτίου.

Διὰ ταῦτα τὸ Ὑψηλὸν Πρωθυπουργεῖον σὺν τῇ δηλώσει ὅτι ἐξεδόθη ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἐπικυρωθεῖσα δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος περὶ τῆς ἐκ νέου ἀνακοινώσεως εἰς τὰς Νομαρχίας καὶ τὰς ἀνεξαρτήτως διοικουμένας διοικήσεις ὅπως τοῦ λοιποῦ ἐφαρμόζωνται πληρέστατα αἱ διατάξεις τοῦ Ὑψηλοῦ φερμανίου, διέταξε νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ κατὰ τὴν 20 Δζεμαζηλεββὲλ 1299, ἢ 8 Νοεμβρίου 1298 γινόμεναι ἐπὶ τούτου κοινοποιήσεις. Ἐνεργηθέντων δὲ τῶν δεόντων παρακαλεῖσθε κατὰ τὸν Ὑψηλὸν Ἰραδὲν νὰ ἐνεργῆτε καὶ ἐκεῖ διαρκῶς τὰ εἰκότα.

Τῇ 28 Σαφὲρ 1300, ἢ 28 Δεκεμβρίου 1298.

ΤΕΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

Κανονισμὸς περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν θρησκευμάτων. Σελ. 2157—2166

Ἐμπορικὸς νόμος. » 2166—2250

Παράρτημα τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου. » 2251—2277

Νόμος περὶ τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου. » 2278—2358

Ἐμπορικὴ δικονομία. » 2359—2396

Ἐγκύκλιος περὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων. » 2397—2399

Ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν. » 2400—2411

Ἐγκύκλιος » 2411—2416

Ποινικὸς νόμος. » 2417—2514

Ποινικὴ δικονομία. » 2515—2662

Νομοσχέδιον περὶ τῆς ἐσωτερικῆς τῶν φυλακῶν διοικήσεως. » 2663—2683

Νόμος περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ τῶν ἐξ ἐγκλημάτων προερχομένων πολιτικῶν ἀγωγῶν. » 2683—2684

Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα περὶ τῆς ἐμπορίας τῶν μαύρων δούλων. » 2684—2687

Νόμος περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐμπορίας τῶν μαύρων δούλων. » 2687—2690

Ἐγκύκλιος περὶ τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας. » 2690—2694

Ἐγκύκλιος περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἀνακριτῶν. » 2694—2695

Ἐγκύκλιοι περὶ τῶν εἰσαγγελέων. » 2695—2717

Ἐγκύκλιος περὶ κανονισμοῦ ἁρμοδιότητος. » 2718—2727

Ἐγκύκλιος περὶ φυλακῶν. » 2728—2729

Νόμος περὶ τῶν διακριτικῶν σημείων τῶν βιομηχανημάτων καὶ ἐμπορευμάτων. » 2730—2738

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ. Πατριαρχικὸν βεράτιον. » 2739—2749

Κανονισμὸς τοῦ ρωμαϊκοῦ Πατριαρχείου. » 2750—2788

Ἐγκύκλιος περὶ τῶν θρησκευτικῶν προνομίων τοῦ ρωμαϊκοῦ Πατριαρχείου. Σελ. 2789—2793
Κανονισμὸς τοῦ ρωμαϊκοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. » 2793—2799
Βεζυρικὴ διαταγὴ περὶ τῆς κληρονομίας τῶν ἄνευ κληρονόμων ἀποθνησκόντων κληρικῶν. » 2800—2802
Κανονισμὸς τῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει μοναστηρίων. » 2803—2840
Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τῆς ἐγκαταλειπομένης περιουσίας τῶν μοναζόντων ἐν τῷ ρωμαϊκῷ μοναστηρίῳ τῆς Ἱερουσαλήμ. » 2840—2841
Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ὑψηλοῦ φερμανίου τῶν μεταρρυθμίσεων, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἐκκλησιῶν καὶ λοιπῶν. » 2841—2842

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

Σελὶς	2251	σειρὰ	13	ἀντὶ	συμβούλια εἰσὶν	γράφε	συμβούλιά εἰσιν
»	2253	»	32	»	ἄρθρον,	»	ἄρθρον·
»	2262	»	7	»	παγάζον	»	πηγάζον
»	2268	»	16	»	τευλάχιστον	»	τοὐλάχιστον
»	2273	»	6	»	ἐφαρμόζονται	»	ἐφαρμόζονται
»	2282	»	22	»	αὔτη	»	αὕτη
»	2287	»	27	»	οἱ	»	οἱ
»	2287	»	34	»	μύνον	»	μόνον
»	2290	»	3	»	διωρισμένων	»	διοριζομένων
»	2291	»	4	»	ἀνθρώποις	»	ἀνθρώπων
»	2293	»	30	»	ἀτκοπλοΐαν	»	ἀκτοπλοΐαν
»	2300	»	10	»	δημεύσεως	»	πωλήσεως
»	2300	»	20	»	αὐτοὶς	»	αὐτοῖς
»	2319	»	4	»	ἐκληρούντων	»	ἐκτελούντων
»	2388	»	6	»	ἐφεσιβάλων	»	ἐφεσιβάλλων
»	2415	»	20	»	περιπνώσει	»	περιπτώσει
»	2437	»	31	»	διεγείρη	»	διεγείρει
»	2440	»	25	»	κατοίκων,	»	καὶ κατοίκων
»	2458	»	9	»	ἀνθισταμένους, ἀπειποῦντας	»	ἀνθισταμένους καὶ ἀπειθοῦντας
»	2463	»	11	»	ἐπιτραπέντων	»	ἐπιτραπεισῶν
»	2467	»	24	»	ἐλαττώση	»	ἐλαττώνη
»	»	»	»	»	μεταβάλη	»	μεταβάλλη
»	2473	»	21	»	ἂν	»	ἂν
»	2482	»	6	»	κατ' ἄμυναν	»	κατὰ πρόσκλησιν
»	2482	»	12	»	ἀμυνόμενοι	»	ἀντεπιτιθέμενοι
»	2538	»	21	»	πιστιποιητικὸν	»	πιστοποιητικὸν
»	2550	»	16	»	ὑπὸ	»	ὑπὸ
»	2562	»	3	»	δικαστηρίων	»	δικαστηρίου
»	2626	»	18	»	κινοποιηθεῖσα	»	κοινοποιηθεῖσα
»	2639	»	25	»	ἀλλο	»	ἄλλο

Σελὶς	2649	στιρὰ	26	ἀντὶ	οὐδέποτε	γράφε	οὐδέποτε
»	»	»	32	»	ἐκφέρει	»	ἐκφέρῃ
»	2682	»	5	»	ἐκ τῶν προϊόντων	»	μέρος ἐκ τῶν προϊόντων
»	»	»	7	»	ὁσάκις μέρος ζητήσωσι	»	ὁσάκις ζητήσωσι
»	2689	»	24	»	χρυσᾶς	»	χρυσαῖ
»	»	»	25	»	ὀθωμανικὰς λίρας,	»	ὀθωμανικαὶ λίραι,
»	2691	»	18	»	τυγχάνουσιν	»	τυγχάνουσι
»	2697	»	8	»	ὁποῖαι	»	ὁποῖαι
»	»	»	14	»	ἐπὶ	»	ἐπὶ
»	2698	»	37	»	δὲν πείθηται	»	δὲν πείθεται
»	2705	»	32	»	ποινικοῦ	»	ποινικοῦ
»	2712	»	23	»	νὰ ἐνεργῶνται	»	καὶ νὰ ἐνεργῶνται
»	2731	»	9	»	καταθέσῃ	»	καταθέτῃ
»	»	»	10	»	παραδώσῃ	»	παραδίδῃ
»	2738	»	5	»	καθαρῶν	»	καθαρῶς
»	2743	»	12	»	ἐπιβάλῃ	»	ἐπιβάλλῃ
»	2744	»	10	»	ὅτε	»	ὅταν
»	»	»	11	»	ὑπερβάνουσι	»	ὑπερβαίνωσι
»	2794	»	28	»	διαλύεται	»	διαλύηται
»	2795	»	29	»	πατριάρχου,	»	πατριάρχου
»	2800	»	21	»	παροικία	»	περιουσία
»	2806	»	21	»	ἐξαιρετικῆς	»	τῆς ἐξαιρετικῆς

NOMOI

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

ΣΧΕΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

—◆—

قوانين ونظامات ملكيه ايله تحريرات عموميه .

Καβανὶν οὔ νιζαμάτι μουλκηγὲ ἦλε ταχρηράτι οὐμουμηγέ.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΝ ΕΝ ΓΚΙΟΥΛΧΑΝΕ(1)

كلخانه ده قرائت اولنان خط همايونك صورتيدر

(Γκιουλχανεδὲ κηραὲτ ὁλουνὰν χάττι χουμαγιουνσὺν σουρετή δ'ιρ).

Ὡς ἔστι τοῖς πᾶσι γνωστόν, ἐπειδὴ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ὑψηλοῦ Ἡμῶν Κράτους ἐτηροῦντο ἀκριβέσταται τὰ ἔνδοξα τοῦ Κορανίου παραγγέλματα καὶ οἱ ἱεροὶ νόμοι, τὸ Κράτος Ἡμῶν προέβαινεν εἰς ἰσχὺν καὶ μεγαλεῖον, καὶ πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ὑπήκοοι περιῆλθον εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τῆς ἀνέσεως καὶ εὐημερίας· ἐν τούτοις ἀπὸ ἑκατὸν πεντήκοντα ἐτῶν

(1) Ἡ πρᾶξις αὕτη, ἥτις ἀποτελεῖ τὰς βάσεις τοῦ νέου δημοσίου ὀθωμανικοῦ δικαίου, ἐδημοσιεύθη πανηγυρικῶς τὴν 3 νοεμβρίου 1839 ἐν τῇ εὐρείᾳ πεδιάδι τοῦ Γκιουλχανέ, ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων τοῦ Τοπκαποῦ, παρόντων τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, τῶν πατριαρχῶν, τοῦ μεγάλου ραββίνου, τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, τῶν μελῶν τοῦ σώματος τῶν Οὐλεμᾶ κλπ. Ἡ Α. Ε. ὁ Ρεσὶτ πασᾶς ἀνέγνω αὐτὴν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως ἀπὸ τοῦ βήματος, ὅπερ πρὸς τοῦτο ἐστήθη ἐν μέσῳ τῆς πεδιάδος, ἐνώπιον τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτὰν Ἀπδοὺλ Μεδζήτ, καθημένου ἐν περιπτέρῳ, ἔνθα εὑρίσκετο καὶ ὁ πρίγκηψ Ζουανβὶλ καὶ τὸ ἐπιτελεῖον αὐτοῦ. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅπερ τότε ἔτυχε μεγίστης δημοσιότητος, κατεχωρήθη καὶ ἐν τῷ «Μηνύτορι» τῆς 27 νοεμβρίου 1839 (σελὶς 2065). Ἐν ταῖς πλείσταις τῶν συλλογῶν, ἐν αἷς κατεχωρήθη, συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ φερμανίου, δι' οὗ ἀπεστάλη εἰς ὅλους τοὺς διοικητάς. Ἐν τῷ φερμανίῳ τούτῳ ὁ Σουλτάνος παριστᾷ τὴν ἐπισημότητα, μεθ' ἧς ἐδημοσιεύθη ὁ νέος θεμελιώδης νόμος καὶ τὴν αὐστηρότητα, ἣν θέλει μετέλθῃ κατὰ παντὸς ὅστις ἤθελε τὸν παραβιάσῃ. Γνωστοποιεῖ προσέτι εἰς τοὺς διοικητὰς τὰς διατυπώσεις, ἃς πρέπει νὰ τηρῶσι κατὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων καὶ ἰδίως τῶν ποινικῶν, ὅταν ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ εἶναι ἡ θανατική.

σειρὰ γεγονότων καὶ ποικίλων ἀφορμῶν ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα τὸ νὰ μὴ συμμορφοῦνται πρὸς τὸν ἱερὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμούς, ἡ δὲ προτέρα ἰσχὺς καὶ εὐδαιμονία μετεβλήθησαν εἰς ἀδυναμίαν καὶ πενίαν· διότι εἶναι προφανές, ὅτι καθίσταται ἀδύνατος ἡ διατήρησις Κράτους, ἅμα ὡς παύσηται διοικούμενον ὑπὸ τῶν νόμων αὐτοῦ.

Αἱ ἐπασχολήσασαι ἀποκλειστικῶς τὸ πνεῦμα Ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου αἰσίας Ἡμῶν ἀναβάσεως σκέψεις, ὑπῆρξαν ἡ βελτίωσις τῆς καταστάσεως τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἡ ἀνακούφισις τῶν λαῶν· λαμβανομένης δὲ ὑπ' ὄψιν τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ ὑψηλοῦ Ἡμῶν Κράτους, τῆς γονιμότητος τῶν γαιῶν του καὶ τῆς ἐπιδεκτικότητος καὶ εὐφυΐας τῶν κατοίκων, δῆλον γίνεται ὅτι, ὅταν καταγινώμεθα εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν προσφόρων μέσων, τὸ ἀποτέλεσμα εἰς ὃ, Θεοῦ βοηθοῦντος, ἐλπίζομεν νὰ φθάσωμεν, δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἐν διαστήματι πέντε ἢ δέκα ἐτῶν. Οὕτω λοιπὸν πλήρεις πεποιθήσεως εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ὑψίστου, βασιζόμενοι ἐπὶ τῆς μεσιτείας τοῦ Προφήτου ἡμῶν, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ παράσχωμεν διὰ νέων θεσμῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, τὰς ἀποτελούσας τὸ Ὑψηλὸν Ἡμῶν Κράτος, τὰ ἀγαθὰ καλῆς διοικήσεως.

Τὰ οὐσιώδη ἀντικείμενα τῶν ἀναγκαίων τούτων νόμων συνίστανται εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας, τὴν ἐπιβολὴν τῶν φόρων καὶ τὸν τακτικὸν τρόπον τῆς στρατολογίας καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας.

Ἐπειδὴ ἀναμφιβόλως ἡ ζωὴ καὶ ἡ τιμὴ εἶναι τὰ πολυτιμότατα τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν, ὅταν τις, καίπερ φύσει ἀποστρεφόμενος τὴν κακίαν, ἴδῃ τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμήν του ἐν κινδύνῳ, πρὸς προφύλαξιν αὐτῶν βεβαίως δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀποτραπῇ ταύτης καὶ θὰ βλάψῃ οὕτω καὶ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν τόπον. Ἐνῷ τοὐναντίον ἀπολαύων ὡς πρὸς τοῦτο πλήρους ἀσφαλείας, δὲν θέλει ἀπομακρυνθῇ τῆς ὁδοῦ τῆς νομιμότητος καὶ πάσας αὐτοῦ τὰς πράξεις θέλει ἀφιερώσῃ εἰς τὴν ἀγαθὴν ὑπηρεσίαν ὑπέρ τε τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἔθνους του.

Ἐὰν ἡ ἀσφάλεια τῆς περιουσίας ἐλλείπῃ, πάντες διατελοῦσι ψυχροὶ πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸ ἔθνος· οὐδεὶς ἀσχολεῖται περὶ τὴν αὔξησιν τοῦ δημοσίου πλούτου ἀείποτε περι-

σπώμενος ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀνησυχιῶν. Ἂν τοὐναντίον κατέχωσιν ἀσφαλῶς τὰς ἰδιοκτησίας αὐτῶν, τότε πλήρεις ζήλου ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων, τῶν ὁποίων τὸν κύκλον προσπαθοῦσι νὰ εὐρύνωσιν, ὅπως ἐπεκτείνωσι τὸν κύκλον τῶν ἀπολαύσεών των, αἰσθάνονται καθ' ἑκάστην αὐξανόμενον ἐν τῇ καρδίᾳ των τὸν πρὸς τὸ Κράτος, τὸ ἔθνος καὶ τὴν πατρίδα αὐτῶν ἔρωτα καὶ φροντίζουσι νὰ διάγωσιν ἐναρέτως.

Ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῶν φόρων, σπουδαιότατον εἶναι νὰ κανονισθῇ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, διότι τὸ Κράτος ὑποβαλλόμενον δι' ἄμυναν τῆς χώρας εἰς διαφόρους δαπάνας, δὲν δύναται νὰ πορισθῇ τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τοὺς στρατοὺς καὶ τὰς λοιπὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας, εἰμὴ διὰ τῶν εἰσφορῶν τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ. Καίτοι, θείᾳ χάριτι, οἱ τοῦ Ἡμετέρου βασιλείου ὑπήκοοι ἀπηλλάγησαν ἀπό τινος ἤδη χρόνου τῆς μάστιγος τῶν μονοπωλίων, ἅτινα ἄλλοτε οὐχὶ ὀρθῶς ἐθεωροῦντο ὡς εἷς τῶν πόρων τοῦ Κράτους, οὐδὲν ἧττον ὀλεθρία τις συνήθεια παραμένει ἔτι, μολονότι αἱ συνέπειαι αὐτῆς εἰσὶ καταστρεπτικαί· αὕτη δὲ εἶναι ἡ ἐνοικίασις τῶν προσόδων τοῦ Κράτους γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα *iltizam*. Ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ διοίκησις τόπου τινὸς παραδίδοται εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν ἑνὸς μόνου, δηλαδὴ ἐνίοτε εἰς χεῖρα πιεστικὴν καὶ καταδυναστευτικήν· διότι ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς οὗτος δὲν εἶναι φύσει ἀγαθός, περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἢ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ συμφέροντος θέλει φροντίζῃ, πᾶν δὲ κίνημα καὶ πᾶσα πρᾶξις θέλει εἶσθαι ἄδικος καὶ βιαία.

Ἀνάγκη λοιπὸν εἰς τὸ ἑξῆς πᾶς κάτοικος τῆς ἐπικρατείας Ἡμῶν νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀνάλογόν τινα φόρον, ὁριζόμενον ἀναλόγως τῶν κτημάτων καὶ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ. Ἄνω τοῦ ὁποίου οὐδὲν νὰ δύναται ν' ἀπαιτηθῇ παρ' αὐτοῦ. Δέον ἐπίσης εἰδικοὶ νόμοι νὰ προσδιορίσωσι καὶ περιορίσωσι τὰς δαπάνας τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ Ἡμῶν.

Καίτοι, ὡς ἐρρήθη ἤδη, ἡ ἄμυνα τῆς χώρας εἶναι σπουδαῖόν τι, καθῆκον δ' ἔχουσι πάντες οἱ κάτοικοι νὰ παρέχωσι στρατιώτας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, κατέστη ἀναγκαῖον νὰ εἰσαχθῶσι νόμοι κανονίζοντες τὸ μέρος, ὅπερ ἑκάστη ἐπαρχία ὀφείλει νὰ εἰσφέρῃ κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας, περιορίζοντες εἰς τέσσαρα ἢ πέντε ἔτη τὸν χρόνον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ

καθιεροῦντες τὸ διαδοχικὸν σύστημα. Διότι καὶ ἄδικον εἶναι καὶ θανάσιμον καταφέρει τραῦμα εἰς τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν τὸ λαμβάνειν, ἀδιακρίτως τοῦ σχετικοῦ πληθυσμοῦ τῶν χωρῶν, ἔκ τινων μὲν πλείονας, ἐξ ἄλλων δὲ ἧττονας ἄνδρας τῶν ὅσων δύνανται αὗται νὰ παράσχωσιν· ὡσαύτως τὸ κρατεῖν τοὺς στρατιώτας ἰσοβίως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, αὐτοὺς μὲν φέρει εἰς ἀπελπισίαν, συντελεῖ δὲ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας.

Ἐν γένει ἄνευ νόμων δὲν δύναται νὰ παραχθῇ εἰς τὸ Κράτος οὔτε ἰσχύς, οὔτε πλοῦτος, οὔτε εὐδαιμονία καὶ ἡσυχία, ἅτινα τοὐναντίον ὀφείλει νὰ προσδοκᾷ τις ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῶν νέων τούτων νόμων.

Τούτου ἕνεκεν ἡ δίκη παντὸς κατηγορουμένου θέλει δικάζεσθαι δημοσίᾳ, σύμφωνα τῷ ἱερῷ ἡμῶν νόμῳ, προηγουμένης ἀνακρίσεως καὶ ἐρεύνης καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως οὐδεὶς δύναται ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ νὰ καταστρέψῃ τὴν ὕπαρξιν ἀτόμου τινὸς διὰ δηλητηρίου ἢ ἄλλης βασάνου.

Οὐδενὶ ἐπιτρέπεται νὰ προσβάλῃ τὴν τιμὴν οἱουδήποτε.

Ἕκαστος κατέχει τὰς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ καὶ διαθέτει ταύτας ἐν πληρεστάτῃ ἐλευθερίᾳ, χωρὶς οὐδεὶς εἰς τοῦτο νὰ δύναται νὰ τῷ παρεμβάλλῃ πρόσκομμα. Οὕτως ἐν παραδείγματι οἱ ἀθῶοι κληρονόμοι ἐγκληματίου τινὸς οὐδόλως θέλουσιν ἀποστερεῖσθαι τῶν νομίμων αὐτῶν δικαιωμάτων, ἡ δὲ τοῦ ἐγκληματίου περιουσία δὲν θέλει δημεύεσθαι.

Αἱ Αὐτοκρατορικαὶ αὗται παραχωρήσεις ἐκτείνονται ἐφ' ὅλων τῶν ὑπηκόων Ἡμῶν, οἱασδήποτε θρησκείας ἢ δόγματος καὶ ἂν ὦσι. Πλήρης λοιπὸν ἀσφάλεια ἀπενεμήθη παρ' Ἡμῶν τοῖς κατοικοῦσι τὴν ἐπικράτειαν ὡς πρὸς τὴν ζωήν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν των, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ κείμενον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν νόμου.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ζητήματα, ἐπειδὴ πρέπει νὰ κανονισθῶσι τῇ ὁμοφωνίᾳ πεφωτισμένων γνωμῶν, τὸ Ἡμέτερον συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης (τῇ προσθήκῃ νέων μελῶν καθόσον τοῦτο κριθῇ ἀναγκαῖον), ἔνθα θέλουσι συνέρχεσθαι κατὰ τὰς ὁρισθησομένας ἡμέρας οἱ ὑπουργοὶ Ἡμῶν καὶ οἱ πρόκριτοι τοῦ Κράτους, θέλει συνεδριάσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ψηφίσῃ νόμους ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς καὶ τῆς

περιουσίας καὶ ἐπὶ τοῦ τῆς διανομῆς τῶν φόρων. Ἕκαστος ἐν ταῖς συνεδριάσεσι ταύταις θέλει ἐκθέσῃ ἐλευθέρως καὶ ἀφόβως τὰς ἰδέας του καὶ ἐξενέγκῃ τὴν γνώμην του.

Οἱ νόμοι οἱ ἀφορῶντες εἰς τὴν τακτοποίησιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας θέλουσι συζητηθῇ ἐν τῷ στρατιωτικῷ συμβουλίῳ, συνεδριάζοντι ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν.

Ἅμα, τῇ θείᾳ βουλήσει, καταρτισθέντος νόμου τινὸς ὅπως ᾖ διὰ παντὸς ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐκτελεστός, θέλει παρουσιάζεσθαι Ἡμῖν, καὶ θέλομεν κοσμῇ τοῦτον διὰ τῆς κυρώσεως Ἡμῶν, ἣν θέλομεν γράφῃ ἐπὶ κεφαλῆς διὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἡμῶν χειρός.

Ἐπειδὴ μόνος σκοπὸς τῶν παρόντων θεσμῶν τυγχάνει ἡ ἀναγέννησις τῆς θρησκείας, τῆς κυβερνήσεως, τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Κράτους, ὑποχρεούμεθα νὰ μὴ πράξωμέν τι ἀντικείμενον εἰς αὐτούς. Ὡς ἐχέγγυον τῆς ὑποσχέσεως Ἡμῶν, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῇ περιεχούσῃ τὸν ἔνδοξον μανδύαν τοῦ Προφήτου, ἐνώπιον ὅλων τῶν *οὐλεμᾶ*, τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν μεγιστάνων τοῦ Κράτους, θέλομεν ὁρκισθῇ ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ ὁρκίσωμεν ἀκολούθως τοὺς *οὐλεμᾶ* καὶ τοὺς μεγιστάνας τοῦ Κράτους.

Μετὰ ταῦτα, ὅστις ἐκ τῶν *οὐλεμᾶ* ἢ τῶν μεγιστάνων τοῦ Κράτους ἢ οἱοσδήποτε ἄλλος παραβιάσῃ τοὺς θεσμοὺς τούτους, θέλει ὑποστῇ ἀδιακρίτως τοῦ βαθμοῦ, τῆς περιωπῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ προσώπου, τὴν ἀνάλογον πρὸς τὸ καλῶς βεβαιωθὲν ἁμάρτημά του ποινήν. Ποινικὸς νόμος θέλει συνταχθῇ πρὸς τοῦτο.

Ἐπειδὴ πάντες οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους λαμβάνουσι τακτὴν ἐπαρκῆ μισθόν, θέλουσι δὲ κανονισθῇ καὶ οἱ μισθοὶ ἐκείνων, ὧν ἡ ὑπηρεσία δὲν ἀμείβεται ἀρκούντως, νόμος αὐστηρὸς θέλει τιμωρῇ τοὺς δωροδοκουμένους, διότι ἡ δωροδοκία ὑπὸ τοῦ θείου νόμου ἀποδοκιμάζεται καὶ ὑπάρχει μία τῶν πρωτίστων ἀφορμῶν τῆς παρακμῆς τοῦ Κράτους.

Αἱ ἄρτι ἀποφασισθεῖσαι διατάξεις, ἀλλοιοῦσαι καὶ ἀνανεοῦσαι ἐντελῶς τὰς ἀρχαίας συνηθείας, θέλουσι δημοσιευθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν πάσαις ταῖς χώραις τοῦ Κράτους ἡμῶν καὶ θέλουσι κοινοποιηθῇ ἐπισήμως εἰς ὅλους τοὺς πρέσβεις τῶν φίλων Δυνάμεων, τοὺς ἐδρεύοντας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπως ὦσι μάρτυρες τῆς εἰσαγωγῆς τῶν θεσμῶν τούτων, οἵτινες, ἂν τῷ Θεῷ δόξῃ, θέλουσι κρατήσῃ διὰ παντός.

Ἐπὶ τούτοις ὁ Ὕψιστος Θεὸς διαφυλάττοι πάντας ἡμᾶς ὑπὸ τὴν ἁγίαν καὶ κραταιὰν αὐτοῦ σκέπην.

Οἱ δὲ διαπράξοντες τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τοὺς παρόντας θεσμοὺς ἔστωσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς θείας ἀρᾶς, μακρὰν δὲ διὰ παντὸς ἀπ' αὐτῶν πᾶσα εὐδαιμονία. Γένοιτο!

Τῇ 26 Σ·ἀπ·ὰρ 1255 (3 Νοεμβρίου 1839)· ἡμέρα Κυριακή.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΦΕΡΜΑΝΙΟΝ

συνοδεῦσαν τὴν ἀποστολὴν τοῦ νέου τούτου θεσμοῦ εἰς ὅλους τοὺς διοικητάς.

«Συνεπείᾳ καὶ δυνάμει διατάγματος, ὅπερ ἐξέδωκα τὴν 26 Σ·ἀπ·άν, τὸ σ[ῆ]μα τῶν *οὐλεμᾶ*, ἅπαντες οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὑπάλληλοι τῶν διαφόρων γραφείων τοῦ Κράτους μου, οἱ ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν φίλων Δυνάμεων, οἱ διαμένοντες ἐν Κωνσταντινουπόλει, οἱ *σεϊχ·ι* καὶ *ἰμάμαι* παντὸς βαθμοῦ καὶ πάσης ἱεραρχίας, οἱ πατριάρχαι τῶν τριῶν ἐθνῶν, ἅτινα ζῶσιν ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν Μου, οἱ ραββῖνοι τῶν ἰουδαίων, ἅπαντες οἱ πρόκριτοι καὶ ἀρχηγοὶ τῶν συντεχνιῶν τῆς πρωτευούσης Μου συνεκλήθησαν καὶ συνῆλθον ἐν τῇ εὐρείᾳ πεδιάδι τοῦ Γκιουλχανέ, τῇ κειμένῃ ἔνδον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου ἀνακτόρου.

»Καὶ ἐνώπιον Ἐμοῦ καὶ ὑπὸ τὰς ὄψεις τῆς ἀπειροπληθοῦς ταύτης ὁμηγύρεως, ἀνεγνώσθη κατὰ διαταγήν Μου εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως τὸ *Χάττι Σ·ερήφ*, τὸ ἐκ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου βουλήσεως προερχόμενον· τοῦτο δέ, ἵνα πάντες δυνηθῶσι νὰ μάθωσιν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματα, ὑφ' ὧν διηνεκῶς ἐμπνέομαι, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἥτις δὲν παύει ἐνασχολοῦσά Με περὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ λαοῦ, ὃν ἡ Ὑψηλὴ θεία Πρόνοια Μοὶ ἐνεπιστεύθη. Ὁ Βεζύρης Μου ἔλαβε παρ' Ἐμοῦ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὴν ῥητὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ *Χάττι Σεριφίου* Μου, Ἐγὼ δὲ ἐξέφερα τὴν οὐρανίαν ἀρὰν ἐφ' ὅλων, ὅσοι ἤθελον τολμήσῃ νὰ παραβῶσι τοὺς ὅρους του.

»Ἐκάλεσα τοὺς *οὐλεμᾶ*, τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς μεγάλους βεζύρας νὰ μεταβῶσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ, τῇ περιεχούσῃ τὸν ἔνδοξον τοῦ Προφήτου μανδύαν καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ὑπεχρεώθην δι' ὅρκου νὰ τηρήσω πάντας τοὺς κανόνας, ὅσους περιέχει τὸ Ἐμὸν *Χάττι-Σερήφ*, καὶ νὰ περιβάλω διὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου κυρώσεως ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα θέλουσι βραδύτερον ἀποφασισθῇ κατὰ πλειοψηφίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κυριωτέρων ἄρθρων, ἅτινα περιέχονται ἐν αὐτῷ. Ὑπεχρεώθην ἐπίσης νὰ ἀπέχω τοῦ νὰ ἀποφανθῶ ὑπὲρ ἢ καθ' οἱασδήποτε ἐκθέσεως, ἥτις ἤθελε Μοὶ ἀπευθυνθῇ, εἴτε ἰδίᾳ, εἴτε δημοσίᾳ, ἐκ τῆς πρωτευούσης Μου, ἢ ἐκ παντὸς ἄλλου ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν Μου τόπου, πρὶν ὑποβάλω αὐτὴν εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους, ὡς ὡρκίσθην, ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ οὐδέποτε νὰ ἐπιτρέψω ἀντικείμενον εἰς τοὺς κειμένους ἢ τεθησομένους νόμους.

»Οἱ ὑπάλληλοι, συνηγμένοι περὶ Ἐμέ, προσεκλήθησαν καὶ οὗτοι ν' ἀναλάβωσι τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις. Πάντες ἔπραξαν τοῦτο μετὰ προθυμίας καὶ εὐχαριστήσεως. Ὑπεχρεώθησαν ἐνόρκως νὰ ὑπηρετήσωσι τὸ Κράτος Μου μετὰ ζήλου καὶ νὰ κηρυχθῶσιν ἐχθροὶ ἐκείνων, ὅσοι ἤθελον ἀνεχθῇ νὰ παραβιάζωνται οἱ θεσμοί του, ἄνευ διακρίσεως τοῦ βαθμοῦ, τῆς περιωπῆς ἢ τῆς ὑπολήψεως τοῦ ὑπαιτίου. Ὁ ὅρκος αὐτῶν ἐγένετο ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ· ὡρκίσθησαν λοιπὸν κατὰ τὸ παράδειγμά Μου νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ πάσης ἀθετήσεως τῶν κειμένων νόμων, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ἐν τῷ παρόντι ἢ ἐν τῷ μέλλοντι.

»Διέταξα ὅπως, κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, πλήρης ἀσφάλεια ἀπονεμηθῇ τοῦ λοιποῦ εἰς πάντας τοὺς ὑπηκόους Μου, μουσουλμάνους ἢ μή, ὡς πρὸς τὴν ζωήν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν περιουσίαν των.

»Ὡς ὑπεχρεώθην νὰ μὴ ἀποφανθῶ πώποτε κατ' οὐδενός, οὗτινος ἡ ὑπόθεσις δὲν ἤθελε προηγουμένως κριθῇ δημοσίᾳ καὶ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οὕτως ἀπαιτῶ ὅπως οὐδεὶς διανοηθῇ νὰ προσβάλῃ κατ' ἐλάχιστον τὴν τιμὴν καὶ τὴν ζωὴν τῶν πολυαρίθμων Μου ὑπηκόων. Ὅθεν ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ ἐσχάτου, ἀπὸ τοῦ βεζύρη Μου μέχρι τοῦ ἁπλοῦ ποιμένος, ἕκαστος θέλει δύνασθαι νὰ διαθέτῃ κατὰ βούλησιν τὴν περιουσίαν του, χωρὶς οὐδεὶς νὰ δύναται νὰ τῷ παρεμβάλῃ πρόσκομμα.

»Οὕτως ἡ ὑπόθεσίς τινος, ὅστις ἤθελεν ἔχῃ ἀπαιτήσεις κατ' ἄλλου, θέλει δικάζεσθαι δημοσίᾳ, καὶ ἂν αἱ ἀπαιτήσεις του εὑρεθῶσι σύμφωνοι τῷ νόμῳ καὶ καθ' ἑαυτὰς δίκαιαι, θέλουσι τῷ ἐπιδικάζεσθαι· ὁμοίως ὁ ἔνοχος οἱουδήποτε ἐγκλήματος θέλει ὑποστῇ ποινὴν ἀνάλογον πρὸς τὸ πταῖσμά του, χωρὶς νὰ ὑπόκηται εἰς οὐδὲν πλέον. Οὐδεὶς δύναται νὰ θανατωθῇ, καὶ ἂν εἶναι τὰ μάλιστα ἄξιος θανάτου, εἰμὴ ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

»Ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ θέλει συντάσσῃ ἀκριβῆ ἔκθεσιν τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ ἔκθεσις αὕτη θέλει ἀποστέλλεσθαι εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἔνθα ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἐγκληματίου ὀφείλει νὰ ὑποβληθῇ εἰς δικαστικὴν ἀνάκρισιν καὶ δικασθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης θέλω ἀπαγγέλλῃ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου· ὥστε οὐδενὶ τοῦ λοιποῦ ἐπιτρέπεται, ὑπὸ οἱονδήποτε πρόσχημα, νὰ διαπράξῃ κρύφα ἢ δημοσίᾳ τὸν θάνατον οἱουδήποτε ἀτόμου.

»Πᾶς ἄνθρωπος, πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι παρεβίασε τὸν ὁρισμὸν τοῦτον, θέλει καταδικάζεσθαι εἰς θάνατον, ἄνευ διακρίσεως τοῦ βαθμοῦ, τῆς περιωπῆς, ἢ τῆς ἀξίας του, πάντων, ἄνευ μηδεμιᾶς ἐξαιρέσεως, θεωρουμένων ἴσων ἀπέναντι τοῦ νόμου. Ἡ περιουσία τοῦ καταδίκου δὲν θέλει τοῦ λοιποῦ δημεύεσθαι· οἱ ἀθῶοι αὐτοῦ κληρονόμοι κατ' οὐδένα τρόπον θέλουσιν ὑφίστασθαι τὴν ποινήν του, καὶ θέλουσι διαφυλάττεσθαι αὐτοῖς πάντα τὰ νόμιμα αὐτῶν δικαιώματα. Πᾶσα αὐθαίρετος πρᾶξις καταργεῖται τοῦ λοιποῦ. Νόμοι καὶ κανονισμοὶ εἰσάγονται ὁσονούπω, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς φόρους καὶ τὴν τακτοποίησιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητός των, τὰ δύο ταῦτα ζητήματα ἀπαιτοῦσι μεγάλην μελέτην καὶ χρόνον, πρὶν ἡ λυθῶσιν ὁριστικῶς. Ἐνασχολοῦνται ἤδη ἀόκνως ἐν τῷ τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίῳ Μου ὅπως κανονίσωσι τὸ ζήτημα τῶν φόρων. Τὸ στρατιωτικὸν συμβούλιον, συνεδριάζον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐργάζεται ἐπίσης ἐν μεγίστῃ δραστηριότητι εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Μέχρις οὗ οἱ διάφοροι οὗτοι νόμοι τεθῶσιν, ἕκαστος δὲ τούτων ἐπικυρωθῇ παρ' Ἐμοῦ καὶ τῇ διαταγῇ Μου δημοσιευθῇ διὰ *Φερμανίων*, ἅτινα θέλουσιν ἀποσταλῇ εἰς πάσας τὰς χώρας τοῦ Κράτους Μου, οἱ

ἀρχαῖοι νόμοι, οἱ ἀφορῶντες εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, θέλουσιν ἐξακολουθήσῃ ἰσχύοντες ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι πᾶν εἶδος καταπιέσεως θέλει καταργηθῇ καὶ παύσῃ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης καὶ θέλει χορηγηθῇ συνδρομὴ καὶ προστασία εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑπηκόους Μου. Οὕτως ἐκτὸς τῶν δύο μέτρων, τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ φόρου, πάντα τὰ ἄλλα, ὅσων ἐμνημονεύσαμεν, θέλουσι λάβῃ ἀμέσως πλήρη καὶ τελείαν ἐφαρμογήν.

»Ἅμα ὡς λοιπὸν τὸ *Φερμάνιον* τοῦτο περιέλθῃ εἰς χεῖράς σου, σπεῦσον νὰ συναγάγῃς ἐν εὐρείᾳ τινὶ θέσει πάντας τοὺς *σεϊχας*, *οὐλεμᾶ*, προκρίτους καὶ ἄλλους κατοίκους τῆς πρωτευούσης, τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων, ὅπως τοῖς ἀναγνώσῃς τὸ *Φερμάνιον* τοῦτο καὶ ἡ Αὐτοκρατορική Μου θέλησις γένηται γνωστὴ πανταχοῦ ἀνεξαιρέτως. Σοὶ συνιστῶ ἰδίως νὰ ἐπαγρυπνῇς διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῇ ἡ ἔννοια καὶ ὁ σκοπός, ἅτινα ὑπηγόρευσαν τὸ *Φερμάνιόν* Μου. Οὐδεὶς μὴ ἀπατηθῇ ὡς πρὸς ὅ,τι λέγω ἐν τῷ *Χάττι-Σερίφῳ* Μου, ὡς πρὸς τοὺς φόρους, καὶ ἂς μὴ ὑποθέσωσιν ἐκ πλάνης, ὅτι ἠνόησα νὰ παραχωρήσω εἰς τοὺς διαφόρους τοῦ Κράτους Μου ὑπηκόους πλήρη ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς δικαιώματος καὶ φόρου. Θέλεις τοῖς κοινοποιήσῃ προηγουμένως, ὅτι παραδειγματικαὶ ποιναὶ θέλουσιν ἐπιβληθῇ εἰς ὅσους, μὴ ἀκολουθοῦντες τὰς διατάξεις τοῦ *Χάττι-Σερὴφ* καὶ προβάλλοντες ἀνοικείως τὸ ἄρθρον, ὅπερ παρέχει πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις μου πλήρη ἀσφάλειαν ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας, ἤθελον ἔργῳ ἐπειθήσῃ εἰς τὰς καθεστηκυίας ἀρχὰς τοῦ τόπου ἢ πάσης ἄλλης ἀρχῆς, εἰς ἣν ὑπάγονται.

»Πρέπει πᾶς τις νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα ἰδέα ἐν τῇ συντάξει τοῦ *Φερμανίου* τούτου, ὅπερ σοὶ ἀπευθύνω, ὑπηγορεύθη ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας, ἣν ἔχω νὰ ἐπιτύχω τὰ ἀποτελεσματικώτερα μέτρα, ὅπως αὐξήσω τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἰσχὺν τοῦ Κράτους Μου, καὶ νὰ ὑποκαταστήσω εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσασαν ἀνώμαλον διοίκησιν τρόπον λογικώτερον καὶ μᾶλλον ἐν ἁρμονίᾳ τυγχάνοντα πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ μουσουλμανικοῦ ἔθνους».

ΥΨΗΛΟΝ ΦΕΡΜΑΝΙΟΝ

ἀπευθυνόμενον εἰς τὸν Πρωθυπουργόν, ἐκδοθὲν περὶ τῶν μεταρρυθμ. σεων καὶ κεκοσμημένον ἄνωθεν διὰ τοῦ αὐτοκρ. χαττίου (1).

اصلاحاته دائر طرف وكالت مطلقه يه خطاباً بالاسى خط همايون ايله موشح
شرفصادر اولان فرمان عاليلنك صورتيدر

(Ἰσλαχατὰ δ᾽αὴρ ταράφι βεκιαλέτι μουτλακαγιὰ χιτάπ᾽εν π᾽αλιασὴ
χάττι χουμαγιοὺν ἦλε μουδεσ᾽ὰχ σ᾽ερεφσαδ᾽ὶρ ὁλὰν φιρμάνι
ἁαλτηνὶν σουρετή δ᾽ιρ).

—◆—

Γενέσθω κατὰ τὸ περιεχόμενον.

Εἰς σὲ Μέγα Βεζύρη Μεχμὲτ-Ἐμὴν-Ἀαλῆ πασ᾽ᾶ, ἀξιωματικὲ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου τάγματος Μεδζηδιὲ πρώτης τάξεως καὶ τοῦ τάγματος τῆς προσωπικῆς ἀξίας. Ὁ Θεὸς χαρίσαι σοι μεγαλεῖον καὶ διπλασιάσαι τὴν δύναμίν σου.

Ὁ ἡδυτέρα μου ἐπιθυμία ὑπῆρξε πάντοτε τὸ νὰ ἀσφαλίσω τὴν εὐημερίαν πασῶν τῶν τάξεων τῶν ὑπηκόων Μου, τὴν θείαν ταύτην παρακαταθήκην, καὶ ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεώς Μου οὐδέποτε ἐπαυσάμην τοῦ νὰ καταβάλλω πρὸς τοῦτο πάσας τὰς προσπαθείας Μου. Χάρις εἴη τῷ Παντοδυνάμῳ! αἱ ἀκατάπαυστοι αὗται προσπάθειαι ἐπέφερον ἤδη πλεῖστα

(1) Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἅμα ἐκδοθὲν ἔτυχε μεγίστης δημοσιότητος· ἐκτὸς τοῦ περιοδικοῦ τύπου μετηνέχθη καὶ εἰς πλείστας συλλογάς· εὑρηται ἐν τῇ Μελέτῃ περὶ τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἐν ταῖς ὀθωμανικαῖς χώραις τοῦ Μ. Βελέν, ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ περὶ τοῦ δημοσίου ὀθωμανικοῦ δικαίου τοῦ D. Gatteschi κτλ. Συνετάχθη τὸ πρῶτον γαλλιστὶ καὶ κατόπιν μετεφράσθη τουρκιστί. Κατεχωρήθη ἐν τῷ «Μηνύτορι» τῆς 9 Μαρτίου 1856. Κοινοποιηθεῖσα εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Παρισίων ἡ πρᾶξις αὕτη, προυκάλεσε πλείστας παρατηρήσεις, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων τὸ Συνέδριον, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Μαρτίου 1856, παρεδέχθη τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν (πρωτόκολλον ΙΔ΄.) : «Ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος ἐν τῇ διηνεκεῖ Αὐτοῦ μεριμνῃ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν ὑπηκόων Του, ἄνευ διακρίσεως θρησκείας ἢ καταγωγῆς, παραχω-

ὅσα ὠφέλιμα ἀποτελέσματα, αὐξανομένης ὁσημέραι τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ πλούτου τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἔθνους. Ἐπιθυμῶν σήμερον νὰ ἀνανεώσω καὶ ἐπεκτείνω ἔτι μᾶλλον τοὺς νέους κανονισμούς, τοὺς εἰσαχθέντας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἐπίτευξις καταστάσεως πραγμάτων συμφώνου πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ Κράτους Μου καὶ πρὸς τὴν θέσιν, ἣν κατέχει μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν, ἐπειδὴ τὰ δικαιώματα τοῦ Κράτους Μου, διὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἐπαινετῶν προσπαθειῶν ὅλων Μου τῶν ὑπηκόων καὶ τῆς ἐθελοκάλου καὶ φιλικῆς συνδρομῆς τῶν μεγάλων Δυνάμεων, τῶν εὐγενῶν Μου συμμάχων, ἔλαβον καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κῦρος, ὅπερ δέον νὰ ἐγκαινιάσῃ νέαν ἐποχήν, θέλω νὰ αὐξήσω τὸ εὖ εἶναι καὶ τὴν ἐσωτερικὴν εὐημερίαν αὐτῶν, νὰ ἐπιτύχω τὴν εὐδαιμονίαν ὅλων Μου τῶν ὑπηκόων, οἵτινες πάντες εἰσὶν ἴσοι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν Μου καὶ ἐξ ἴσου ἀγαπητοί, καὶ συνδέονται μεταξύ των δι' ἀδελφικῶν δεσμῶν πατριωτισμοῦ, καὶ νὰ ἐξασφαλίσω τὰ μέσα τῆς διηνεκοῦς ἀναπτύξεως τῆς εὐημερίας τοῦ Κράτους Μου.

Ἀπεφάσισα λοιπὸν καὶ διατάττω τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐφεξῆς μέτρων:

Α'. Αἱ παρ' Ἡμῶν ὑποσχεθεῖσαι ἐγγυήσεις πρὸς ὅλους τοὺς ὑπηκόους τοῦ Κράτους Μου ἄνευ διακρίσεως τάξεως ἢ θρησκεύματος διὰ τοῦ *Χάττι-Σερὴφ* τοῦ *Γκιουλχανὲ* καὶ τῶν νόμων τοῦ *Τενζιμάτ*, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας των, καὶ τὴν διατήρησιν τῆς τιμῆς των, ἐπαναφέρονται καὶ καθιεροῦνται ἐκ νέου καὶ μέτρα ἀποτελεσματικὰ θέλουσι ληφθῇ, ὅπως ἐπιφέρωσι πλήρες καὶ τέλειον ἀποτέλεσμα.

ρήσας *φερμάνιον*, ὅπερ βελτιοῦν τὴν κατάστασιν αὐτῶν, τεκμηριοῖ τὰς γενναίας Αὐτοῦ διαθέσεις πρὸς τὸν χριστιανικὸν πληθυσμὸν τοῦ Κράτους του· θέλων δὲ νὰ δώσῃ νέον δεῖγμα τῶν αἰσθημάτων Του τούτων, ἀπεφάσισε νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὰς συμβαλλομένας Δυνάμεις τὸ *φερμάνιον* τοῦτο, τὸ ἐκουσίως ἀπορρέον ἐκ τῆς ὑπερτάτης Αὐτοῦ θελήσεως. Αἱ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις βεβαιοῦσι τὴν ὑψηλὴν ἀξίαν τῆς κοινοποιήσεως ταύτης, ἥτις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ παράσχῃ δικαίωμα εἰς τὰς εἰρημένας Δυνάμεις τοῦ νὰ ἐπεμβαίνωσι κεχωρισμένως εἰς τὰς σχέσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου μετὰ τῶν ὑπηκόων Του ἢ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους του».

Β'. Πᾶσαι αἱ πνευματικαὶ προνομίαι καὶ ἀτέλειαι, αἱ ὑπὸ τῶν ἐνδόξων προγόνων Μου καὶ μετ' αὐτοὺς χορηγηθεῖσαι εἰς πάσας τὰς χριστιανικὰς ἢ ἄλλας μὴ μουσουλμανικὰς κοινότητας ἐνοικούσας ἐν τῷ Κράτει Μου, ὑπὸ τὴν προστάτιδα αἰγίδα Μου, ἀναγνωρίζονται καὶ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Πᾶσα ὅμως χριστιανικὴ ἢ ἄλλη μὴ μουσουλμανικὴ κοινότης θέλει ἀναθεωρήσῃ καὶ ἐξετάσῃ, ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας, τὰς ἐνεστώσας αὐτῆς προνομίας καὶ ἀτελείας, καὶ θέλει συζητήσῃ ἐνώπιον εἰδικῶν συμβουλίων, σχηματισθησομένων τῇ Αὐτοκρατορικῇ Ἡμῶν ἐγκρίσει, ἐν τοῖς οἰκείοις πατριαρχείοις καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ὑψηλῆς Μου Πύλης, τὰς μεταρρυθμίσεις, ὅσας ὁ χρόνος καὶ ἡ πρόοδος τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἀπαιτεῖ. Ἕκαστον συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας εἰς τὴν Ὑψηλήν Μου Πύλην. Αἱ ἐξουσίαι, αἱ ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ κατακτητοῦ καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ παραχωρηθεῖσαι τοῖς Πατριάρχαις καὶ ἐπισκόποις τῶν χριστιανικῶν θρησκευμάτων, θέλουσι τεθῇ ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὴν νέαν κατάστασιν, ἣν οἱ γενναῖοι καὶ ἐθελόκαλοι σκοποί Μου ἀσφαλίζουσιν εἰς τὰς κοινότητας ταύτας. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἰσοβίου διορισμοῦ τῶν Πατριαρχῶν, μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν σήμερον ἐν ἰσχύϊ κανονισμῶν περὶ ἐκλογῆς, θέλει ἀκριβῶς ἐφαρμοσθῇ, σύμφωνα μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀναγορεύοντος αὐτοὺς *Βερατίου*. Οἱ πατριάρχαι, μητροπολῖται, *μερχασᾶ*, ἐπίσκοποι καὶ ραββῖνοι θέλουσιν ὁρκίζεσθαι, ἀναλαμβάνοντες τὰ καθήκοντά των, ἐπὶ τῇ βάσει τύπου, ὅστις θέλει δικτυπωθῇ ἐκ συμφώνου μεταξὺ τῆς Ὑψηλῆς Μου Πύλης καὶ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων κοινοτήτων.

Γ'. Οἱ προαιρετικοὶ ἔρανοι, οἱ διδόμενοι ἤδη τῷ κλήρῳ, καταργοῦνται ὁλοσχερῶς· ἀντ' αὐτῶν δὲ θέλει χορηγηθῇ ὡρισμένη ἐπιχορήγησις εἰς τοὺς πατριάρχας καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κοινοτήτων· διὰ τοὺς λοιποὺς κληρικοὺς θέλει προσδιορισθῇ κατὰ μεταγενεστέραν ἀπόφασιν μισθὸς κατὰ δικαίαν ἀναλογίαν τῆς σπουδαιότητος τοῦ βαθμοῦ των καὶ τῆς ἀξίας των. Οὐδεμία ὅμως προσβολὴ θέλει προσγίνῃ εἰς τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ χριστιανικοῦ κλήρου. Ἡ διοίκησις τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων τῶν χριστιανικῶν καὶ ἄλλων μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων θέλει τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν συμβουλίου,

οὗ τινος τὰ μέλη ἐκλεχθήσονται ἐκ τε τοῦ κλήρου καὶ τῶν λαϊκῶν ἑκάστης κοινότητος.

Δ'. Εἰς τὰς πόλεις, τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία, ἐν οἷς ὁ πληθυσμὸς ἀνήκει καθ' ὁλοκληρίαν εἰς ἓν θρήσκευμα, οὐδὲν κώλυμα θέλει παρεμβληθῇ εἰς τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀνοικοδόμησιν κατὰ τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τῶν οἰκοδομῶν τῶν καθιερωμένων εἰς τὴν λατρείαν τῶν σχολείων, τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν νεκροταφείων. Ὅταν ἐπέλθῃ ἀνάγκη νὰ ἀνεγερθῶσι νέα τοιαῦτα οἰκοδομήματα, τὸ σχέδιον καὶ τὸ σχῆμα, ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ πατριάρχου ἢ τῶν ἀρχηγῶν τῆς κοινότητος, θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι ἅπαξ μόνον εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, ἥτις θέλει δέχεσθαι τὰ παρουσιασθέντα σχέδια καὶ διατάσσῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὸ Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα, ὅπερ πρὸς τοῦτο θέλει ἐκδίδοσθαι. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θέλει ἐπιφέρῃ τὰς παρατηρήσεις της ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας. Ἐὰν κοινότης τις εὑρίσκηται μόνη ἔν τινι τόπῳ, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναμεμιγμένη μετ' ἄλλων θρησκευτικῶν κοινοτήτων, εἰς οὐδὲν εἶδος περιορισμοῦ θέλει ὑπόκεισθαι κατὰ τὴν δημοσίαν καὶ ἐξωτερικὴν ἐξάσκησιν τῆς λατρείας της. Ὡς πρὸς τὰς πόλεις, τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία, τὰ κατοικούμενα ὑπὸ κατοίκων διαφόρων θρησκευμάτων, ἑκάστη κοινότης δύναται, ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ συνοικίᾳ ἣν κατοικεῖ, νὰ ἐγκαινίζῃ καὶ διατηρῇ τὰς ἐκυτῆς ἐκκλησίας, νοσοκομεῖα, σχολεῖα καὶ νεκροταφεῖα, σμμορφουμένη πρὸς τὰς ἀνωτέρω τεθείσας ἀρχάς.

Ε'. Ὡς πρὸς τὰ νέα κτίρια, ὧν ἡ ἀνέγερσις θέλει θεωρηθῇ ἀναγκαία, οἱ πατριάρχαι ἢ οἱ μητροπολῖται θέλουσι ζητῇ πρὸς τοῦτο τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Ἡμῶν Πύλης· καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ἡμῶν ἄδεια θέλει δίδοσθαι, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ διὰ τὴν κυβέρνησιν διοικητικόν τι κώλυμα.

ΣΤ'. Ἡ ἐπέμβασις τῆς ἐξουσίας ἐν τοῖς τοιούτοις πράγμασι θέλει γίνεσθαι ἐντελῶς δωρεάν.

Ζ'. Ἡ κυβέρνησις θέλει λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα ἐνεργητικὰ μέτρα, ὅπως ἀσφαλίσῃ εἰς πᾶν θρήσκευμα, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀπαδῶν του, τὴν πλήρη ἐλευθερίαν τῆς ἐξασκήσεώς του.

Η'. Πᾶσα λέξις, ἔκφρασις, ἢ ἐπίκλησις, τείνουσα νὰ χαρακτηρίσῃ τάξιν τινὰ τῶν ὑπηκόων Μου ὑποδεεστέραν ἄλλης

τινὲς ἕνεκα τῆς θρησκείας, τῆς γλώσσης ἢ τῆς καταγωγῆς, καταργεῖται διὰ παντὸς καὶ ἐξαλείφεται ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως.

Θ'. Ὁ νόμος θέλει τιμωρῇ τὴν χρῆσιν μεταξὺ ἰδιωτῶν ἢ ἐκ μέρους δημοσίων ὑπαλλήλων ἐκφράσεων διακριτικῶν, ὑβριστικῶν ἢ ὀκτικῶν.

Ι'. Ἡ λατρεία ὅλων τῶν θρησκειῶν καὶ δογμάτων, ἅτινα ὑπάρχουσιν εἰς τὰ Κράτη Μου, θέλει ἐξασκεῖσθαι ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ, οὐδεὶς δὲ τῶν ὑπηκόων Μου θέλει ἐμποδισθῇ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν θρησκείαν ἣν πιστεύει.

ΙΑ'. Οὐδεὶς ὡς πρὸς τοῦτο θέλει καταπεισθῇ ἢ ἐνοχληθῇ.

ΙΒ'. Οὐδεὶς θέλει ἀναγκασθῇ νὰ μεταβάλῃ λατρείαν ἢ θρήσκευμα.

ΙΓ'. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τοῦ Κράτους ἐκλέγονται παρ' Ἡμῶν καὶ διορίζονται δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος· καὶ ἐπειδὴ πάντες οἱ ὑπήκοοι Ἡμῶν, ἄνευ διακρίσεως ἐθνικότητος, θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ εἰς τὰς δημοσίας θέσεις καὶ ὑπηρεσίας, δύνανται νὰ διορίζωνται εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ ἱκανότητα αὐτῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ἔσται γενική.

ΙΔ'. Πάντες οἱ ὑπήκοοι Ἡμῶν, ἄνευ διαφορᾶς ἢ διακρίσεως, θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς σχολὰς τῆς κυβερνήσεως, ἅμα ὡς ἐκπληρώσωσι τοὺς ὅρους τῆς ἡλικίας καὶ ἐξετάσεως κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τοῖς ὀργανικοῖς κανονισμοῖς τῶν εἰρημένων σχολῶν διαλαμβανόμενα.

ΙΕ'. Περιπλέον ἐπιτρέπεται εἰς πᾶσαν κοινότητα νὰ καθιδρύσῃ δημόσια σχολεῖα τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς βιομηχανίας· ἀλλ' ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν καθηγητῶν τῶν τοιούτων σχολείων θέλουσιν εἶσθαι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ τὸν ἔλεγχον μικτοῦ συμβουλίου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, οὗτινος τὰ μέλη θέλουσι διορίζεσθαι παρ' Ἡμῶν.

ΙΣ'. Πᾶσαι αἱ ἐμπορικαὶ καὶ ποινικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ἀναφυόμεναι μεταξὺ μουσουλμάνων καὶ ὑπηκόων χριστιανῶν ἢ ἄλλων μὴ μουσουλμάνων, ἢ μεταξὺ ὑπηκόων χριστιανῶν καὶ ἄλλων μὴ μουσουλμάνων, διαφόρων δογμάτων, θέλουσιν ἀνατίθεσθαι εἰς μικτὰ δικαστήρια. Ἡ συνεδρίασις τῶν δικαστηρίων αὐτῶν θέλει εἶσθαι δημοσία· οἱ διάδικοι θέλουσιν εἶσθαι παρόντες, οἱ

παρ' αὐτῶν προσαχθησόμενοι μάρτυρες θέλουσι βεβαιοῖ τὰς καταθέσεις των δι' ὅρκου, ὅστις θέλει πάντοτε δίδοσθαι κατὰ τὸ θρήσκευμα καὶ τὴν λατρείαν ἑκάστου αὐτῶν.

ΙΖ'. Αἱ δίκαι αἱ ἀφορῶσαι εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις (ἀστυκὰ δικαιώματα) θέλουσι δικάζεσθαι κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμούς, ἐν τοῖς μικτοῖς δικαστηρίοις τῶν νομῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, παρόντος τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ καὶ τοῦ *καδῆ*. Αἱ συζητήσεις τῶν δικῶν, ὅσαι δικάζονται εἰς ταῦτα τὰ δικαστήρια καὶ συμβούλια, θέλουσι γίνεσθαι δημοσίᾳ.

ΙΗ'. Αἱ εἰδικαὶ δίκαι, οἷαι αἱ περὶ κληρονομίας, εἴτε μεταξὺ δύο χριστιανῶν, εἴτε μεταξὺ δύο ἄλλων ὑπηκόων Μου μὴ μουσουλμάνων, δύνανται, τῇ αἰτήσει τῶν διαδίκων, νὰ παραπεμφθῶσιν ἐνώπιον τῶν πατριαρχῶν, τῶν ἀρχηγῶν τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν συμβουλίων τῶν κοινοτήτων τούτων, ὅπως ἐκδικασθῶσιν αὐτόθι.

ΙΘ'. Οἱ ποινικοὶ καὶ ἐμπορικοὶ νόμοι καὶ ἡ ἐν τοῖς μικτοῖς δικαστηρίοις ἐφαρμοστέα δικονομία θέλουσι συμπληρωθῇ ὡς οἷόν τε τάχιστα· θέλουσι συναρμολογηθῇ καὶ κωδικοποιηθῇ καὶ εἶτα δημοσιευθῇ καὶ διαδοθῇ μεταπεφρασμένοι εἰς τὰς διαφόρους γλώσσας, τὰς λαλουμένας ἐν ταῖς χώραις ἡμῶν.

Κ'. Θέλει πραγματοποιηθῇ τὸ ταχύτερον ἡ μεταρρύθμισις τοῦ συστήματος τῶν ποινῶν, τῶν φυλακῶν καὶ τῶν ἄλλων μερῶν, τῶν προωρισμένων εἰς τὴν κράτησιν τῶν κατηγορουμένων ἢ ἐπὶ πταίσμασι καταδεδικασμένων, ὅπως συμβιβασθῶσι τὰ δικαιώματα τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τῶν τῆς δικαιοσύνης.

ΚΑ' Εἰς πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐταῖς, πᾶσα σωματικὴ ποινή, ἐκτὸς τῶν συναδουσῶν πρὸς τοὺς πειθαρχικοὺς κανόνας τοὺς ἐκδοθέντας ὑπὸ τῆς Πύλης, καὶ πᾶσα μεταχείρισις ἐξομοιουμένη πρὸς τὰς κακώσεις καὶ τὰς βασάνους, ριζηδὸν καταργοῦνται καὶ ἀπαγορεύονται.

ΚΒ'. Αἱ κατὰ παράβασιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διαπραχθησόμεναι ὠμότητες θέλουσι στηλιτεύεσθαι καὶ κολάζεσθαι· προσέτι οἱ ὑπάλληλοι οἱ διατάσσοντες τοιαύτας ὡς καὶ οἱ ἐκτελέσαντες αὐτὰς θέλουσι τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπιπλήττεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Κώδικος.

ΚΓ'. Ὁ διοργανισμὸς τῆς ἀστυνομίας ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ, ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς χωρίοις θέλει ἀναθεωρηθῇ εἰς τρόπον

ἀσφαλίζοντα ἐνεργὸν καὶ πραγματικὴν προστασίαν εἰς τοὺς φιλησύχους ὑπηκόους τοῦ Κράτους Ἡμῶν ὡς πρὸς τὰ ἄτομα καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν.

ΚΔ΄. Ἡ ἰσότης τῶν φόρων ἐπιφέρει τὴν ἰσότητα τῶν ἄλλων δασμῶν, ὡς ἡ ἰσότης τῶν δικαιωμάτων συνεπάγεται τὴν τῶν καθηκόντων. Διὰ τοῦτο οἱ χριστιανοὶ καὶ ἄλλοι μὴ μουσουλμάνοι ὑπήκοοι ὀφείλουσιν, ὡς οἱ μουσουλμάνοι, νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν ἐσχάτως δημοσιευθέντα νόμον περὶ συμμετοχῆς εἰς τὴν στρατολογίαν.

ΚΕ΄. Ἡ ἀρχὴ τῆς προσωπικῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, εἴτε δι' ἀντικαταστάσεως, εἴτε δι' ἐξαγορᾶς θέλει καταργηθῇ.

ΚΣ΄. Οἱ ἀναγκαῖοι κανονισμοὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραδοχῆς εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ τῶν μὴ μουσουλμάνων ὑπηκόων θέλουσι συνταχθῇ καὶ δημοσιευθῇ ὡς οἷόν τε τάχιστα.

ΚΖ΄. Θέλει πραγματοποιηθῇ ἡ μεταρρύθμισις τῶν κανονισμῶν, τῶν ἀφορώντων εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν νομαρχιακῶν καὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ γνησία ἐκλογὴ τῶν μουσουλμανικῶν, χριστιανικῶν, ἢ ἄλλων μελῶν καὶ ἐγγυηθῇ ἡ ἐλευθέρα διαλογὴ τῶν ψήφων. Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη θέλει προνοήσῃ περὶ τῶν λυσιτελεστέρων μέτρων, ὅπως πληροφορῆται ἀκριβῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων καὶ μανθάνῃ καὶ ἐπικυροῖ τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις.

ΚΗ΄. Ὡς οἱ νόμοι οἱ διέποντες τὴν ἀγοράν, τὴν πώλησιν καὶ τὴν κατοχὴν τῶν ἀκινήτων κτημάτων εἰσὶ κοινοὶ δι' ὅλους τῆς βασιλείας Μου τοὺς ὑπηκόους, οὕτως ἐπιτρέπεται καὶ τοῖς ξένοις νὰ κατέχωσιν ἀκίνητα, συμμορφούμενοι μὲ τοὺς νόμους τοῦ τόπου καὶ μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῆς ἐγχωρίου ἀστυνομίας, καὶ ἀποτίοντες τὰ αὐτὰ δικαιώματα, ὅσα καὶ οἱ ἰθαγενεῖς, μετὰ τὰς συνεννοήσεις πάντοτε, αἵτινες θέλουσι λάβῃ χώραν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεώς Μου καὶ τῶν ξένων Δυνάμεων.

ΚΘ΄. Οἱ φόροι οἱ ἐπιβληθησόμενοι εἰς πάντας τοὺς ὑπηκόους Ἡμῶν, θέλουσιν εἰσπράττεσθαι ἐξίσου, ἄνευ διακρίσεως τάξεως ἢ θρησκείας· θέλει ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν ταχυτέρων μέσων πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ὑφισταμένων καταχρήσεων κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων καὶ ἰδίως τοῦ τῶν δεκάτων. Τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν φόρων θέλει βαθμηδὸν καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν

ὑποκατασταθῇ εἰς τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν προσόδων τοῦ Κράτους. Ἐφόσον τὸ ἐνεστὼς σύστημα ἰσχύῃ, θέλει ἀπαγορευθῇ, ἐπὶ αὐστηροτάταις ποιναῖς, τοῖς ὑπαλλήλοις τῆς Πύλης καὶ τοῖς μέλεσι τῶν *μετζλησίων*, ἢ εἰς ἑαυτοὺς κατακύρωσις τῶν μισθώσεων, ὧν ἄλλως τε οἱ πλειστηριασμοὶ θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι δημοσίως, ἢ τὸ νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐπ' αὐτῶν κερδοσκοπίας.

Λ'. Οἱ ἐπιχώριοι φόροι θέλουσι κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπιβληθῇ καὶ προσδιορισθῇ εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ βλάπτωσι τὰ ἐγχώρια προϊόντα καὶ νὰ μὴ παρεμβάλλωσι πρόσκομμα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον.

ΛΑ'. Ἐκτὸς τοῦ καταλλήλου καταμερισμοῦ τῶν δαπανῶν, αἵτινες θέλουσι προσδιορισθῇ καὶ ἐπιβληθῇ διὰ τὰ ἔργα τῆς κοινῆς ὠφελείας, θέλουσιν ἐπιβληθῇ καὶ εἰδικοὶ φόροι εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅσαι θέλουσι μετάσχῃ τῶν ὠφελειῶν τῆς διανοίξεως ὁδῶν συγκοινωνίας διὰ γῆς ἢ ὕδατος.

ΛΒ'. Πᾶσα φροντὶς καταβληθήσεται ὅπως ὁ νεωστὶ συνταχθεὶς εἰδικὸς νόμος περὶ συντάξεως καὶ προσαγωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, ἐφαρμοσθῇ ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ.

ΚΓ'. Θέλει ἐπιχειρηθῇ ἡ δικαία ἀναθεώρησις τῶν μισθῶν τῶν διαφόρων θέσεων.

ΛΔ' Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κοινοτήτων μεθ' ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἑκάστης αὐτῶν, παρ' Ἡμῶν ὁρισθησομένου, θέλουσιν εἰδικῶς συγκαλεσθῇ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Βεζύρου, ὅπως μετάσχωσι τῶν διασκέψεων τοῦ μεγάλου συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, ἅτινα ἐνδιαφέρουσιν ἅπαντας ἐν γένει τοὺς ὑπηκόους Ἡμῶν· οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι θέλουσι διορισθῇ δι' ἓν ἔτος καὶ θέλουσιν ὁρκισθῇ ἀναλαμβάνοντες τὰ καθήκοντά των.

ΛΕ'. Τὰ μέλη τοῦ μεγάλου συμβουλίου, ἐν ταῖς τακτικαῖς καὶ ἐκτάκτοις συνεδριάσεσι, θέλουσιν ἐκφέρῃ ἐλευθέρως τὴν γνώμην καὶ ψῆφόν των· κατὰ τοῦτο οὐδαμῶς θέλουσιν ἐνοχληθῇ.

ΛΣΤ' Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ διαφθορᾶς, δωροδοκίας καὶ παρανόμου φορολογίας θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐφ' ὅλων τῶν ὑπηκόων Ἡμῶν, εἰς οἱανδήποτε καὶ ἂν ἀνήκωσι τάξιν καὶ οἱαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν.

ΛΖ'. Θέλουσι σχηματισθῇ τράπεζαι καὶ ἄλλα τοιούτου εἴδους καταστήματα, ὅπως ἐνισχύσωσι τὴν δημοσίαν πίστιν καὶ με-

ταρρυθμίσωσι τὸ νομισματικὸν σύστημα· θέλουσι χορηγηθῇ τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια εἰς τὰ ἀντικείμενα, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν πηγὴν τοῦ ὑλικοῦ πλούτου τοῦ Κράτους Ἡμῶν· θέλομεν τέλος ἐνασχοληθῇ εἰς τὸ νὰ χορηγήσωμεν ἀληθεῖς εὐκολίας, ἀνοίγοντες τὰς ἀναγκαίας ὁδοὺς καὶ διώρυχας πρὸς μεταφορὰν τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ ἀπομακρύνοντες πᾶν τὸ κωλύον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.

ΛΗ'. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πρέπει νὰ ἀφοσιωθῶμεν διηνεκῶς εἰς τὴν ἐνδελεχῆ πρόνοιαν περὶ τῶν μέσων, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῶν ἐπιστημῶν, τῶν γνώσεων καὶ τῶν κεφαλαίων τῆς Εὐρώπης.

Θέλεις λοιπὸν δημοσιεύσῃ, πιστέ Μου Βεζύρη, τὸ ὑψηλόν Μου Αὐτοκρατορικὸν *Φερμάνιον* κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους ἔν τε τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους· θέλεις ἐπαγρυπνήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω καὶ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἵνα αἱ παροῦσαι διατάξεις ἐκτελῶνται πάντοτε. Γνῶτε τοῦτο πάντες καὶ πεποίθατε ἐπὶ τῷ ἱερῷ Μου τούτῳ ἐμβλήματι.

Ἐγράφη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Δζεμαζηλαχὴρ 1272 (18 Φεβρουαρίου 1856.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

τῆς Α. Ρ°. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἰ°ψ. Πύλης πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπους τῶν Μ. Δυνάμεων περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Χάττι-Χουμαγιούν.

«Τὸ Αὐτοκρατορικὸν *φερμάνιον* τῆς 18 Φεβρουαρίου 1856 δὲν εἶναι εἰμὴ ἐπικύρωσις καὶ ἀνάπτυξις τῆς πράξεως τοῦ *Γκιουλχανέ*, ἥτις καθιέρωσε πανδήμως τὸ σύστημα τῆς ἰσότητος καὶ ἤνοιξε τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναμορφώσεως τῆς ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ ἐκτέλεσις προγράμματος τοσοῦτον περιπλόκου, περιλαμβάνοντος ἅπαντας τοὺς κλάδους τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀφορῶντος εἰς τὰ ὑψηλότερα ζητήματα τῆς κοινωνικῆς τάξεως, παρίστα δυσχερείας πολυειδεῖς, ὧν αἱ σημαντικώτεραι περιελαμβάνοντο ἐν ταῖς ἐθνικαῖς προλήψεσι καὶ τῇ καταστάσει τῶν ὀη-

μοσίων ἠθῶν. Ἑκάστη λοιπὸν τῶν ἀγγελθεισῶν μεταρρυθμίσεων ἀπήτει διπλῆν προσπάθειαν, ἀνάλογον τοῦ διπλοῦ προσκόμματος, ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ καταβληθῇ..

»Ἵνα καταμετρήσῃ τις τὸ στάδιον, ὅπερ διήλθομεν ἀπὸ δέκα ἐτῶν, ἵν' ἀποφανθῇ ἀμερολήπτως ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑποσχέσεων τοῦ 1856, ἵνα καταδικάσῃ ἢ ἀθωώσῃ τὴν διαγωγὴν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ φέρῃ κρίσιν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς πολιτικῆς της' ἀπαιτεῖται νὰ ἐξετάσῃ μετὰ προσοχῆς τὰς πράξεις της καὶ νὰ ἱκανοποιηθῇ μᾶλλον ἐκ τοῦ νικηθέντος προσκόμματος, ἢ ἐκ τοῦ ἐπιτευχθέντος ὑλικοῦ ἀποτελέσματος. Νέα τις θεσμοθεσία, ἣν μόλις εὑρίσκει τις σχεδιαγραφημένην μετὰ πολυετῆ πάλην καὶ εὐσυνειδήτους προσπαθείας, ἀποδεικνύει ἐναργέστερον τὴν πρόοδον παρ' ἄλλην τινὰ ἀναμόρφωσιν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκτελεσθεῖσαν, τῆς ὁποίας ὅμως ἡ ἐφαρμογὴ δὲν ἀντέκειτο μηδ' εἰς τὰ αἰσθήματα μηδ' εἰς τὰς προλήψεις τοῦ λαοῦ. Κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην, ἥτις ἐπιβάλλεται εἰς πᾶσαν ἀμερόληπτον κρίσιν κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν πολιτικῶν καὶ κυβερνητικῶν γεγονότων τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, τῶν ἐπακολουθησάντων τὸ πρόγραμμα τοῦ 1856, θέλει ἀναγνωρίσῃ ὅτι τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐξετελέσθη καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη, ὑπὸ μόνην τὴν λίαν δεδικαιολογημένην διαστολήν, ὅτι ἐπί τινων μερῶν αὐτοῦ τὸ ἔθνος ἀφῆκε πολὺ ὀπίσω τὰς παραδόσεις τοῦ παλαιοῦ σύστήματος, ἐνῷ ἐπί τινων ἄλλων τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα, εἰ καὶ πραγματικόν, μόλις καθίσταται ἐπαισθητόν. Ἀρκεῖ ὅμως ὅτι ἡ ἀρχὴ διῆλθεν ἐκ τῆς θεωρητικῆς καταστάσεως εἰς τὴν πρακτικήν, ἵνα ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἀποδείξῃ ὡς πρᾶγμα οὐσιῶδες καὶ ὡς ἀπόδειξιν ἀναμφισβήτητον τῶν προθέσεών της.

»Εἰς ἐποχὴν μικρὸν ἔτι ἀπέχουσαν ἀφ' ἡμῶν, δηλ. πρὸ τῆς προκηρύξεως τοῦ *Τανζιμάτου*, ὅπερ δύναται νὰ ἐπικληθῇ τὸ Σύνταγμα τῆς ἰσότητος, οἱ ὑπήκοοι τοῦ Σουλτάνου διῃροῦντο εἰς δύο τάξεις, διαχωριζομένας ἀπ' ἀλλήλων διὰ προλήψεως κατ' ἐπιφάνειαν ἀνυπερβλήτου, τὴν κυρίαρχον δηλ. τάξιν συγκειμένην ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων καὶ ἑτέραν τάξιν κατωτέραν, ἐξ ὁλοκλήρου δὲ εἰς τὴν πρώτην ὑποκειμένην, ἤτοι τὴν τάξιν τῶν μὴ μουσουλμανικῶν λαῶν. Ἡ ἀνισότης αὕτη, ἥτις εἶχε τότε ὁλην τὴν ἰσχὺν πολιτικοῦ δόγματος, χωρὶς νὰ περιβάλληται διὰ τῆς νομιμότητος, κατηργήθη διὰ τῆς πράξεως τοῦ *Γκιουλχανέ*, ἥτις διεκήρυξε τὴν πλήρη ἰσότητα ὅλων τῶν ὑπηκόων τοῦ Σουλτάνου ἄνευ διακρίσεως γένους καὶ θρησκεύματος. Ἀλλ' ἡ μεγάλη αὕτη κοινωνικὴ

ἀναμόρφωσις δὲν ἦτο ἐν ἀρχῇ ἢ ἡ καθιέρωσις δικαιώματος, ὅπερ ἠδύνατο νὰ μείνῃ στεῖρον καὶ εἰς τὴν κατάστασιν ἀφῶ ου γράμματος. Ἐπρόκειτο νὰ μεταβληθῇ εἰς γεγονός, δηλαδὴ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ ἤθη, ὅπως εἰσήχθη εἰς τὴν θεσμοθεσίαν. Εἰς τό δυσχερὲς τοῦτο ἔργον ἡ Κυβέρνησις ἀφιέρωσεν ὅλας αὐτῆς τὰς προσπαθείας καὶ σήμερον τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀποστολῆς της ἐξεπληρώθη. Ἡ ἰσότης ἐγένετο παραδεκτή, οὐχὶ μόνον δὲ ἡ ἀρχὴ δὲν ἀμφισβητεῖται πλέον, ἀλλὰ καὶ εἰσέδυσε καὶ ἑκάστοτε εἰσχωρεῖ ἔτι βαθύτερον εἰς τὰ ἤθη τοῦ λαοῦ.

»Δύναταί τις νὰ ἐξασθενήσῃ τὴν σημαντικότητα τῆς ἠθικῆς ταύτης κατακτήσεως, ὑπομιμνήσκων ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος δὲν ἐγένετο παραδεκτὴ καὶ ἐφηρμόσθη κατ' ἴσον βαθμὸν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀλλὰ τὰ παραδείγματα ἅτινα θέλει δυνηθῇ ν' ἀναφέρῃ δὲν θέλουσιν ἀποδείξῃ εἰμὴ γεγονός, ὅπερ ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ ἀμφισβητήσῃ, ὅτι δηλαδὴ ἐν Τουρκίᾳ, ὅπως καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην χώραν, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ αὕτη προωδευμένη εἰς τὸν πολιτισμόν, δὲν δύναταί τις νὰ ἐπιτύχῃ διὰ μιᾶς τὴν ἀναμόρφωσιν τῶν ἠθῶν. Ἂν λοιπὸν εἷς τινα πρόσωπα καὶ εἷς τινας χώρας, τὰς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένας τοῦ κυβερνητικοῦ κέντρου, αἱ πεποιθήσεις δὲν ἐτροποποιήθησαν εἰσέτι ὑπὸ τῶν νέων ἰδεῶν, τὸ γεγονὸς τοῦτο οὐδὲν περιέχει ἐπίφοβον καὶ οὐδὲν δυνάμενον ν' ἀναιρέσῃ τὴν πραγματικότητα ἢ νὰ ἐξασθενήσῃ τὴν σημαντικότητα τῆς ἐπιτευχθείσης παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως νίκης. Ἡ πασιφανεστάτη ἀπόδειξις, ἣν δύναταί τις νὰ φέρῃ, εἶναι ὅτι σήμερον ἤθελεν εἶσθαι ἀδύνατον εἰς τοὺς συμβουλεύοντας τὴν Τουρκίαν νὰ ζητήσωσι καὶ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην νὰ παραδεχθῇ νέαν ἀναμόρφωσιν, ὁποῖον καὶ ἂν ᾖ τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς, χωρὶς τὰ ἐξ αὐτῆς εὐεργετήματα νὰ μὴ ἐφαπλωθῶσιν ἀμέσως εἰς ὅλας τὰς κλάσεις τῶν λαῶν, οἵτινες τοσοῦτον μεταξύ των εἰσὶ συνδεδεμένοι διὰ τῆς ἰσότητος, ὥστε τὸ ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς γινόμενον ἀδύνατον νὰ μὴ ὠφελήσῃ καὶ τοὺς λοιπούς, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔποψιν καὶ κατ' ἴσον βαθμόν.

»Ὑπὸ τὴν ἰδίαν τάξιν τῶν ἰδεῶν καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἰδίων ἀληθειῶν, ὀφείλομεν νὰ ὑπομνήσωμεν νέαν τινὰ θεσμοθεσίαν, περιλαμβάνουσαν τὰς εὐρυτέρας καὶ σημαντικωτέρας ἀναμορφώσεις. Ἐννοοῦμεν τὸν δικαστικόν, διοικητικὸν καὶ οἰκονομικὸν διοργανισμὸν τῶν Νομαρχιῶν ἢ *Βιλαετίων* τῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος, προϊὸν μακρᾶς μελέτης, ἐφηρμόσθη ἤδη εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Δουνάβεως πρὸ δύο ὡς ἔγγιστα ἐτῶν καὶ ἐθριάμβευσε κατὰ τὴν πρώτην ταύτην δοκιμασίαν. Ἠδύνατο λοιπὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀληθὴς ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ

Κυβέρνησις οὐδὲν ἔπραξε, διότι ὁ θεμελιώδης νόμος τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς Αὐτοκρατορίας δὲν ἐφηρμόσθη μέχρι τοῦδε ἢ εἰς μίαν τῶν ἐπαρχιῶν της; Δὲν εἶναι δικαιότερον ν' ἀναγνωρίσῃ τις ὅτι ἐπέτυχεν ἀποφασιστικὸν ἀποτέλεσμα, εὑροῦσα σχῆμα διοικήσεως, ἱκανοποιοῦν ταὐτοχρόνως τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, τὰ ἤθη τῶν λαῶν καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἰδέας τοῦ πολιτισμοῦ, ἥτις ἐλαύνει τὴν αὐτοκρατορίαν πανταχόθεν; Ἡ ἐφάπλωσις τῶν εὐεργετημάτων τῆς θεσμοθεσίας ταύτης εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τῆς Αὐτοκρατορίας δὲν εἶναι πλέον οὐδὲ ζήτημα χρόνου, διότι τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος τοῦ ἔργου, ὅπερ ἡ Κυβέρνησις ἀνέλαβε, θέλει ἐκτελεσθῇ ἐντός τινων ἑβδομάδων, ἅμα διατάξεις τινὲς τοῦ νόμου, τῶν ὁποίων ἀπέδειξεν ἡ πεῖρα τὸ ἀτελὲς, ἀναθεωρηθῶσι δεόντως.

»Ὑπὸ τὸ εὐεργέτημα τῶν παρατηρήσεων τούτων ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὸ *Φερμάνιον* τοῦ 1856, καὶ ἐξετάζει διαδοχικῶς ἑκάστην παράγραφον τῶν εἰς ἐκεῖνο διαλαμβανομένων διατάξεων, ἀναζητοῦσα καὶ σημειοῦσα μετὰ ἀπαρεγκλίτου καλῆς πίστεως τὰ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐντελῆ ἀποτελέσματα, ἅτινα ἐπέτυχεν ἐν τῇ νέᾳ διευθύνσει, ἥτις ἐδόθη εἰς τὰς προσπαθείας της:

»1ον. Πρὸ τῆς προκηρύξεως τῶν ἀρχῶν τοῦ *Τανζιματίου* διὰ τοῦ *Χάττι-Σερηφίου* τοῦ Γκιουλχανὲ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπορρέει τὸ *Φερμάνιον* τοῦ 1856, ἡ ἐλευθερία, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἰδιοκτησία τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἦσαν ἐκτεθειμέναι εἰς τοὺς κινδύνους καὶ τὰς καταχρήσεις κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ, εἰς ὃν καὶ αὐτὴ ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων ὑπῆρχεν ἐξηρτημένη ἐκ τῆς κυριάρχου θελήσεως τῶν ἐχόντων τὴν ἐξουσίαν.

»Ἔκτοτε, εἴτε δυνάμει τῶν νέων νόμων, εἴτε διὰ τῆς ἀκριβεστέρας ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχαίων, εἴτε τέλος καὶ πρὸ πάντων διὰ τῶν βαθέων τροποποιήσεων τῶν εἰσαχθεισῶν εἰς τὰ κοινὰ ἤθη, τὸ πρόσωπον καὶ ἡ περιουσία τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν ἀρχῶν, αἵτινες διέπουσι τὰς συγχρόνους κοινωνίας, καὶ σήμερον οὐδεὶς ὑπήκοος ὀθωμανὸς, μουσουλμάνος ἢ μὴ τὸ θρήσκευμα, δύναται νὰ στερηθῇ τῆς ἐλευθερίας του ἢ τῆς περιουσίας του, εἰμὴ δυνάμει ἀποφάσεως κανονικῆς ἐκδοθείσης συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους.

»Ὁ Ποινικὸς νόμος καὶ ὁ Ἐμπορικός, δημοσιευθέντες καὶ ἐφαρμοσθέντες πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν, ἀποτελοῦσι τὰ πασιφανέστερα μνημεῖα τῆς ἀναμορφώσεως ταύτης. Τοιοῦτον δὲ ὑπάρχει τὸ σέβας τὸ ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐξασκούμενον πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε οὐδεμία ἐκτέλεσις θανατικῆς ποινῆς, ἀποφασισθείσης παρὰ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, δύ-

ναται νὰ γίνῃ ἄνευ τοῦ διπλοῦ καὶ οὐσιώδους ὅρου ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἑνὸς Αὐτοκρατορικοῦ Ἰραδὲ ἐπικυρωτικοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ κείμενον ἀναγινώσκεται δημοσίᾳ ἐνώπιον τοῦ καταδικασθέντος.

»Ματαίως ἤθελεν ἀναζητήσῃ τις εἰς τὴν περίοδον ταύτην τῶν εἴκοσιν ἐτῶν ἓν καὶ μόνον παράδειγμα βίας, ἀπογυμνώσεως ἢ δημεύσεως, ἐκτελεσθείσης ἢ διαταχθείσης ὑπὸ τῆς ἐξουσίας. Μέρη τινὰ τῆς νομοθεσίας δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἀνεπαρκῆ ἢ ἀτελῆ, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἐπικρίσεις, ἕνεκα τῆς πλήρους στερήσεως νομολογίας καὶ πείρας ἐκείνων, οἵτινες κέκληνται νὰ ἑρμηνεύσωσι τοὺς νέους νόμους, τοὺς ἀντικαταστήσαντας τοὺς ἀρχαίους, τοὺς ὁποίους εἶχον μελετήσῃ μέχρι τοῦδε· ἀλλὰ δὲν δύναταί τις ν' ἀρνηθῇ ὅτι τὸ σύστημα τῆς νομιμότητος ἐγένετο παραδεκτὸν καὶ ἀντικατέστησεν εἰς ὅλην τὴν Αὐτοκρατορίαν τὸ σύστημα τῆς αὐθαιρεσίας. Αἱ ἀτέλειαι καὶ αἱ καταχρήσεις, αἱ εἰσέτι ὑπάρχουσαι καὶ τὰς ὁποίας ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἀσχολεῖται νὰ καταργήσῃ, καθιεροῦσιν, ἀντὶ νὰ διαψεύσωσι, τὴν ὁ ιστικὴν ἀποσόβησιν τῶν ἀρχαίων παραπτωμάτων.

»2ον. Τὰ προνόμια καὶ αἱ ἀσυδοσίαι, αἱ ἔκπαλαι χορηγηθεῖσαι εἰς τὰς μὴ μουσουλμανικὰς κοινότητας, ὑπῆρξαν ἀείποτε σεβασταὶ, καὶ οὐδὲν παράπονον ἠγέρθη ὅπως καταδείξῃ προσβολήν τινα εἰς τὰ δικαιώματα τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν κοινοτήτων ἐκείνων. Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις προέβη καὶ περαιτέρω. Ὅσάκις τὰ συμβούλια τῶν κοινοτήτων ἐξεδήλωσαν τὴν εὐχὴν τῆς ἐκτάσεως τῶν προνομίων ἐκείνων, συνήνεσεν εἰς αὐτὴν ἐλευθέρως καὶ ἐφάνη εὔνους εἰς τὴν παραδοχὴν μέτρων καὶ κανονισμῶν, καταλλήλων πρὸς τὸ συναρμολογῆσαι τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν μετὰ τῶν ἠθῶν, τῶν θεσμοθεσιῶν καὶ τῶν νέων ἀναγκῶν.

»3ον. Οἱ ἰσοβίως διοριζόμενοι παρὰ τῆς Υ. Πύλης πατριάρχαι δὲν κατέβησαν οὐδέποτε τῆς ἕδρας των, εἰμὴ τῇ ρητῇ αἰτήσει τοῦ πνευματικοῦ ποιμνίου των, ἢ δυνάμει τῆς αὐθορμήτου ἀποφάσεώς των. Καὶ αἱ ἐγγυήσεις τοῦ ἀμεταθέτου, αἱ πανδήμως ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ *φερμάνιον* τοῦ διορισμοῦ των, ἐγένοντο ἀείποτε σεβασταί.

»Ὁ σεβασμὸς οὗτος πρὸς τὰς ἔκπαλαι καθιερωθείσας ἀσυδοσίας ὑπὲρ τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων δὲν ἐπέτρεψεν ἀείποτε εἰς τὴν Υ. Πύλην νὰ συμπράξῃ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν εὐχῶν τῶν μὴ ὀθωμανῶν ὑπηκόων της, ἰδίως καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸν λαὸν τῆς Βουλγαρίας, ὅστις ἀπὸ τοσούτων ἐτῶν προσπαθεῖ ν' ἀποβάλῃ τὸ γραικικὸν ἱερατεῖον ἀπὸ τῶν

ἐθνικῶν ἐκκλησιῶν του. Μ' ὅλην τὴν εἰλικρινῆ αὐτῆς διάθεσιν τοῦ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς εὐχὰς ταύτας, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ θεατὴς τῶν προσπαθειῶν τῶν Βουλγάρων ὑπηκόων της ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀντικειμένου, φοβουμένη μήπως μειώσῃ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Γραικοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐγγίσῃ τὰ προνόμιά του, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταριθμεῖται τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας.

»Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ φόροι, τῶν ὁποίων τὸ *φερμάνιον* τοῦ 1856 ὑπέσχετο τὴν κατάργησιν, δὲν εἶναι, ὡς ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ, φόροι ἐγκατασταθέντες ὑπὲρ τοῦ Κράτους, ἀλλ' εἰσὶ δοσίματα εἰδικά, ἅτινα τὰ μέλη τῆς κοινότητος πληρώνουσι πρὸς ὄφελος καὶ διὰ διατήρησιν τοῦ ἱερατείου των.

»Περὶ τῶν δοσιμάτων τούτων, ἐξ ὧν ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις οὐδὲν ἔχει συμφέρον, διότι ἔχουσι σκοπὸν τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν, ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τῆς κοινότητος, δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ λόγος ὅπως ἀπαλλαγῶσιν αὐτῶν οἱ κυβερνώμενοι. Ἐπρόκειτο μόνον νὰ ὁρισθῶσιν ἐπὶ βάσεων δικαίων καὶ νὰ παύσωσιν αἱ καταχρήσεις καὶ αἱ παραβιάσεις, αἱ συνήθως λαμβάνουσαι χώραν κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν εἰσοδημάτων ἐκείνων. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ καλὴ θέλησις τῆς Κυβερνήσεως εὗρε πρόσκομμα τὴν ἐναντίαν θέλησιν τοῦ ἱερατείου τῶν διαφόρων κοινοτήτων. Καὶ ἡ πρότασίς της τοῦ νὰ χορηγήσῃ τὸ Κράτος μισθοδοσίαν εἰς τοὺς διαφόρους ἐκκλησιαστικοὺς ὑπαλλήλους τῶν μὴ ὀθωμανικῶν κοινοτήτων, ὅπως καταργηθῇ οὕτως ἡ ἀφορμὴ καὶ ἡ πρόφασις τῶν καταχρήσεων, ἃς ἐπροσπάθει νὰ ἐξαλείψῃ, δὲν ἐγένετο παραδεκτὴ ὑπὸ τοῦ χριστιανικοῦ ἱερατείου, μὴ διατεθειμένου νὰ παραλείψῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δοσιμάτων, καὶ νὰ μισθοδοτηθῇ ἴσως παρ' ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι λοιπὸν δίκαιον ν' ἀναγνωρίσῃ τις, ὅτι ἂν ὑπάρχωσιν εἰσέτι καταχρήσεις περὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δοσιμάτων, αὗται δὲν ἦσαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Υ. Πύλης νὰ καταργηθῶσιν, οὔτε ἠδύνατο νὰ ἱκανοποιήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὰ παράπονα τῶν μὴ ὀθωμανῶν ὑπηκόων της.

»4ον. Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἰδιοκτησίαι ὑπάρχουσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κοινοῦ δικαίου, ἄλλως τε δέ, ἐξομοιοῦνται πληρέστατα ὡς πρὸς τὰ προνόμια, δι' ὧν περιβάλλονται, μὲ τὰς ἰδιοκτησίας τὰς ἐχούσας τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα ἢ τὸν αὐτὸν προορισμὸν παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς. Αὗται καὶ ἐκεῖναι, ἐφ' ὅσον εἰσὶν εὐσεβῆ ἱδρύματα, ἀπαλλάττονται τῶν δοσιμάτων, ἅτινα βαρύνουσι τὰ λοιπὰ ἀκίνητα. Ἡ ἰσότης αὕτη τῆς κατα-

στάσεως εἶναι τοιαύτη, ὥστε τὰ ἀντικείμενα τὰ προωρισμένα εἰς τὴν λατρείαν τῶν μὴ μουσουλμανικῶν θρησκευμάτων, εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, καθ' ὃν τρόπον καὶ τ' ἀντικείμενα τὰ ἀφιερωμένα εἰς τὴν θρησκείαν τῶν Μουσουλμάνων.

»5ον. Οὐδὲν πρόσκομμα ἐγένετό ποτε εἰς τὴν ἀνέγερσιν νέων ἐκκλησιῶν ἢ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἀρχαίων. Μακρὰν τοῦ νὰ φέρωσι προσκόμματα, ὁ Κυριάρχης καὶ ἡ Κυβέρνησις χορηγοῦσι πολλάκις βοηθήματα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν ἐκ ἰνων ἰδρυμάτων, εἴτε διὰ παραχωρήσεων δωρεὰν τῶν οἰκοπέδων, εἴτε διὰ χρηματικῶν ἐπιχορηγήσεων.

»6ον. Τέλος δύναταί τις νὰ διακηρύξῃ ὑψηλῇ τῇ φωνῇ ὅτι εἰς οὐδένα τόπον αἱ θρησκεῖαι λατρεύονται μετὰ πλείονος ἐλευθερίας καὶ ἀνεξιθρησκείας καὶ εἰς τρόπον πασιφανέστερον καὶ δημοσιώτερον ἢ εἰς τὴν Τουρκίαν. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι πάντες οἱ κατοικήσαντες καὶ οἱ ἐπισκεφθέντες τὸν τόπον.

»Ὡς πρὸς τοὺς προσωπικοὺς προσηλυτισμούς, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὰς αὐτὰς μαρτυρίας, ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι οὐχὶ μόνον οὐδεὶς χριστιανὸς ἢ ἄλλος μὴ μουσουλμάνος ὑπεχρεώθη οὐδὲ ἀναγκάζεται νὰ προσελθῇ εἰς τὸν ἰσλαμισμόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἰδέα τοῦ μουσουλμανικοῦ προσηλυτισμοῦ ὑπάρχει ἄγνωστος ἐν τῇ Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίᾳ, εἰς τρόπον ὥστε δύναταί τις εἰπεῖν μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαγάνδαν δὲν ὑπάρχει ἐν Τουρκίᾳ ἢ ἡ ἐνεργουμένη ὑπὸ τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων μετ' ἐλευθερίας, ἥτις δὲν ἔχει ἄλλο ὅριον παρὰ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς δημοσίας τάξεως.

»7ον. Τὰ λεχθέντα μέτρα πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως πάσης ὑβριστικῆς ἐπικλήσεως, προσερχομένης ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς θρησκείας καὶ τῆς φυλῆς, ἔλαβον πλήρες τὸ ἀποτέλεσμα καὶ αἱ ἐρεθιστικαὶ ἐκεῖναι ἐπικλήσεις ἀπεκλείσθησαν τόσον ἐκ τῶν συνήθων συνδιαλέξεων εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ ἀτόμων, ὅσον καὶ ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ συμβολαίων. Πρὸς τούτοις ὁ ποινικὸς νόμος ἐσχάτως ἐκδοθεὶς ἐψηφίσατο αὐστηρὰς ποινὰς κατὰ τῶν παραβιαζόντων τὰς ἀπαγορεύσεις ταύτας.

»8ον. Ἡ ἀρχὴ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν ὑπηκόων τοῦ Σουλτάνου, ἄνευ διακρίσεως θρησκείας, εἰς ὅλας τὰς δημοσίας θέσεις, πανδήμως διακηρυχθεῖσα ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἐτέθη ἔκτοτε εἰς ἐνέργειαν. Σήμερον δὲ εἶναι γεγονὸς τετελεσμένον. Πολλαὶ σημαντικαὶ θέσεις ὑπάρχουσιν ἤδη ἐμπεπιστευμέναι εἰς Χριστιανοὺς τόσον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς πρωτευούσης ὅσον καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ

ἐξωτερικῷ πρεσβείας. Καὶ ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸν ἀριθμὸν τῶν χριστιανῶν τῶν γενομένων παραδεκτῶν πρό τινων ἐτῶν εἰς τὰς δημοσίας θέσεις, θέλει πεισθῇ ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ ἐν πλήρει εἰλικρινείᾳ καὶ ἀμεροληψίᾳ νὰ προσκαλέσῃ τὴν σύμπραξιν τῶν μὴ μουσουλμάνων ὑπηκόων της καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλειτέραν ἀνάπτυξιν.

»9ον. Ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν σκέψιν αἱ πολιτικαὶ σχολαὶ τῆς κυβερνήσεως, ὡς τὸ σχολεῖον τῆς Ἰατρικῆς, τὸ σχολεῖον τῶν μεταλλείων, τὸ πολυτεχνεῖον, τὸ διοικητικὸν κτλ. παραδέχονται μαθητὰς ἐξ ἴσου μουσουλμάνους καὶ μή. Ὡς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν δὲ σχολήν, ἐπιφυλάξεις τινὲς εἰδέησε νὰ γίνωσι διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν μὴ μουσουλμάνων μαθητῶν. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἵτινες ἐξέρχονται τῆς σχολῆς ταύτης εἰσὶ κεκλημένοι νὰ σχηματίσωσι τὰ τάγματα στρατοῦ, συγκειμένου ἀποκλειστικῶς ὑπὸ στρατιωτῶν μουσουλμάνων· ἦτο λοιπὸν ἀνάγκη νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν χριστιανῶν ἀξιωματικῶν, τῶν κεκλημένων νὰ διοικῶσιν αὐτόν, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν καταστασθῇ ἐφικτὸν οἱ μὴ μουσουλμάνοι ὑπήκοοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν· ζήτημα σπουδαῖον, περὶ οὗ γενήσεται λόγος περαιτέρω.

»10ον. Ὡς πρὸς τὰ σχολεῖα τὰ ἱδρυθέντα καὶ διευθυνόμενα ὑπὸ τῶν κοινοτήτων, ἀφίεται αὐταῖς ἡ πληρεστέρα ἐλευθερία ἐκ μέρους τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐπεμβαίνει μόνον διὰ νὰ ἐμποδίσῃ, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ παραδοθῇ ἡ διεύθυνσις τῶν σχολείων τούτων εἰς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων αἱ ἀρχαί εἰσι πανδήμως ἐχθρικαὶ πρὸς τὴν ἐξουσίαν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἐναντίαι εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν.

»11ον. Ὅλαι αἱ ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, τὰ πλημμελήματα καὶ τὰ κακουργήματα μεταξὺ μουσουλμάνων καὶ χριστιανῶν δικάζονται ὑπὸ δικαστηρίων μικτῶν εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τὸ αὐτὸ μέτρον θέλει ἐφαρμοσθῇ λίαν προσεχῶς εἰς ἁπάσας τὰς ἐπαρχίας καὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας, δυνάμει τοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν *Βιλαγετίων*.

»12ον. Ἡ δημοσιότης τῶν συνεδριάσεων εἶναι ἐπίσης συνέπεια τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τῶν *Βιλαγετίων*. Ὑπάρχει ἤδη εἰς πολλὰ τῶν δικαστηρίων καὶ πρόκειται φυσικῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλην τὴν Αὐτοκρατορίαν. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος τῶν μαρτυριῶν τηρεῖται ἐνώπιον τῶν ἐμπορικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ποινικῶν τῶν κανονικῶς ἱδρυμένων. Ὁσάκις οἱ δικασταὶ ἐξ ἀγνοίας ἢ ἐξ ἀναμνήσεων μὴ ἀνεξιθρήσκων ἢ

προλήψεων ἠρνήθησαν νὰ σεβασθῶσι τὴν ἀρχὴν ταύτην, καὶ αἱ τοιαῦται καταχρήσεις περιῆλθον εἰς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀπένειμεν αὕτη δικαιοσύνην. Πρὸς τούτοις πᾶσα πρόφασις πρὸς τὰς ἀξιοθρηνήτους ταύτας παρανομίας θέλει ἀποκρουσθῇ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τῶν *Βιλαγετίων*, καθ' ὃν ὅλαι αἱ δίκαι ἐκτὸς τῶν ἐξαρτωμένων ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων, θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς μικτὰ δικαστήρια, παρ' οἷς ἡ μαρτυρία τῶν χριστιανῶν εἶναι φυσικῶς παραδεκτὴ ἀπαραλλάκτως ὡς ἡ τῶν μουσουλμάνων.

»13ον. Ὡς πρὸς τὰς δίκας δὲ τὰς ἐξαρτωμένας ἀπὸ τῶν θρησκευτικῶν νόμων, θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι αὗται, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἐνώπιον τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Σεριῆ διὰ τοὺς μουσουλμάνους καὶ ἐνώπιον τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν κοινοτήτων διὰ τοὺς χριστιανούς. Τὰ εἰδικὰ ταῦτα δικαστήρια κυβερνῶνται διὰ νόμων καὶ κανονισμῶν εἰδικῶν.

»14ον. Ἀπὸ τοῦ 1856 ἡ Αὐτοκρ. Κυβέρνησις ἠσχολήθη ἐπιμόνως εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ τὴν εἰς Κώδικα συλλογὴν ὅλων τῶν νόμων της. Ἐδημοσιεύθησαν ἤδη καὶ ἐφηρμόσθησαν εἷς Ἐμπορικὸς νόμος, εἷς Ποινικός, εἷς Ναυτικός, εἷς κώδιξ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ διάφοροι νόμοι καὶ κανονισμοὶ ἐπὶ εἰδικῶν ἀντικειμένων. Ὅλοι οὗτοι οἱ νόμοι συνελέγησαν εἰς συλλογὴν ὀνομαζομένην Δ'αυστούρ (συλλογὴ νόμων). Ἀσχολοῦνται ἤδη εἰς τὴν σύνταξιν ποινικῆς δικονομίας καὶ πολιτικοῦ κώδικος. Οἱ διάφοροι οὗτοι νόμοι, τῶν ὁποίων τὸ κείμενον ἐδημοσιεύθη τουρκιστὶ καὶ γαλλιστί, δὲν μετεγλωττίσθησαν καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας. Ἡ Αὐτοκρ. Κυβέρνησις ἔλαβε πρόνοιαν ἵνα συμπληρώσῃ τὸ χάσμα τοῦτο διὰ τῆς πλήρους καὶ συγχρόνου δημοσιεύσεως μεταφράσεων τῶν κωδίκων τῆς Αὐτοκρατορίας εἰς ἁπάσας τὰς γλώσσας τὰς ἐν χρήσει ἐν Τουρκίᾳ.

»15ον. Τὸ ποινικὸν ὀθωμανικὸν σύστημα ὑπέστη οὐσιώδεις τροποποιήσεις ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς φιλανθρωπίας. Μ' ὅλα ταῦτα ὁ ὀργανισμὸς τῶν φυλακῶν εἷς τινας ἐπαρχίας δεῖται τῶν σοβαρωτέρων τροποποιήσεων, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἐπιτευχθῶσι παρὰ διὰ τῆς ἐξ ὁλοκλήρου μεταμορφώσεως τῶν φυλακῶν, ὅπερ προκαλεῖ δαπάνας σημαντικάς, ἃς ἡ κατάστασις τῶν οἰκονομικῶν δὲν ἐπέτρεψε νὰ μεταβάλωμεν τόσον ταχέως ὅσον ἐπεθυμοῦμεν. Ὡς πρὸς τὰς βασάνους καὶ τὰς σωματικὰς ποινάς, ἄλλαι παρὰ τὰς εἰς τὸν Ποινικὸν Κώδικα ἀναφερομένας εἰσὶ πάντῃ ἄγνωστοι ἐν Τουρκίᾳ.

16ον. Ἡ ἀστυνομία ἐνεργεῖται διὰ τρόπου ἀποτελεσματικοῦ εἰς τὰ

μεγάλα κέντρα τοῦ λαοῦ. Ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἀσφαλείας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἐπαρχιῶν, δὲν δύνανται νὰ τελειοποιηθῶσιν εἰμὴ ἐφόσον ἐγκατασταθῶσι μεγάλα μέσα συγκοινωνίας, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀντικείμενον τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως. Κατετάχθη ἤδη εἰς τάγματα ἡ διὰ τὴν ἀστυνομίαν προωρισμένη δημοσία δύναμις καὶ ἰδρύθη εἰς σώματα χωροφυλάκων ἔν τε Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Συρίᾳ καὶ εἰς ὅλην τὴν Ρωμυλίαν, ὁ δὲ ὀργανισμὸς οὗτος θέλει ἐφαπλωθῇ, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ *Βιλαγετίων* νόμου, εἰς πάντα τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀναμόρφωσις οὐχ ἧττον ἐπιτυχὴς εἰσήχθη εἰς τὸ σύστημα τῆς ἐσωτερικῆς ἀστυνομίας, τῆς ὁποίας οἱ ὑπάλληλοι ἦσαν ἄλλοτε ἐπιφορτισμένοι καὶ μὲ τὰ καθήκοντα τῶν εἰσπρακτόρων τῶν φόρων καὶ μὲ τὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀστυνομίας. Ἡ σύγχυσις αὕτη, ἥτις ἐγέννα σοβαρὰ ἀτοπήματα, κατηργήθη καὶ σήμερον τὸ σῶμα τῶν εἰσπρακτόρων εἶναι πάντῃ χωριστὸν ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον ἀστυνομίαν, ἥτις ἐπομένως δύναται νὰ ἐνεργῇται μετὰ μείζονος ἀνεξαρτησίας καὶ περισσοτέρας ἰσχύος.

»17ον. Ἡ παραδοχὴ τῶν μὴ μουσουλμάνων ὑπηκόων εἰς τὸν ὀθωμανικὸν στρατὸν ἀπήντησε προσκόμματα, προερχόμενα σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς ἀπειρίας, ἣν ἐμπνέει εἰς τοὺς μὴ μουσουλμάνους ὑπηκόους ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἀντὶ τοῦ νὰ παραιτήσῃ τὴν ἰδέαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου, ὅπερ στρέφεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ὄφελος τῶν μουσουλμάνων, οἵτινες ἤδη ὑφίστανται μόνοι τὸν φόρον τοῦ αἵματος, ἐρευνᾷ τὰ μέσα τοῦ νὰ εἰσαγάγῃ τὸ μὴ ὀθωμανικὸν στοιχεῖον εἰς τὸν στρατόν, εἴτε δι' ἐκουσίου ἐγγραφῆς, εἴτε δι' ἄλλων ὅρων, δυναμένων ν' ἀποκρούσωσι τὰς ἀντιπαθείας ἢ τὰς προλήψεις τὰς ἔτι ὑπαρχούσας. Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις εἰς τὸν ὀθωμανικὸν στρατὸν δύο τάγματα κοζάκων μικτά, συγκείμενα ὁηλ. ἐξ ὀθωμανῶν καὶ χριστιανῶν.

»18ον. Τὸ ζήτημα τῆς συστάσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ τῶν ἐγγυήσεων καλῆς Κυβερνήσεως ἐλύθη ἐξ ὁλοκλήρου καὶ ἐλευθέρως διὰ τῆς ὀργανικῆς συστάσεως τῶν *Βιλαγετίων*.

»19ον. Νόμος θέλει δημοσιευθῇ προσεχῶς ἵνα χορηγηθῇ εἰς τοὺς ξένους ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον καθ' ὃν καὶ εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους τὸ δικαίωμα τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ πᾶς ξένος θέλει ἀπολαύῃ τοῦ εὐεργετήματος τῆς παραχωρήσεως ταύτης, συμφώνως πρὸς τὰς συμβάσεις, αἵτινες πρὸς τὸν σκοπὸν

τοῦτον ἐνεργοῦνται μεταξὺ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ξένων δυνάμεων.

»20ον. Οἱ φόροι ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον παρ' ὅλων τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων. Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ μελετᾷ ἤδη τὴν τροποποίησιν τοῦ πίνακος τῶν ἀμέσων φόρων. Γενικὴ ἀπογραφὴ ὅλων τῶν ἀκινήτων ἐκτελεῖται εἰς ἅπασαν τὴν Αὐτοκρατορίαν. Τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, περατωθὲν ἤδη ἐφ' ὅλων τῶν ἀστυκῶν ἰδιοκτησιῶν, θέλει χρησιμεύσῃ ὡς βάσις εἰς τὴν ἀνασκευὴν καὶ τὴν δικαίαν διαίρεσιν τοῦ ἐγγείου φόρου. Τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως κατηργήθη, ἐκτὸς τῶν φόρων τῶν δεκάτων, δι' οὓς τὸ σύστημα τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως ἐτέθη ὑπὸ δοκιμασίαν ἐπὶ πέντε ὁλόκληρα ἔτη καὶ δὲν παρήγαγε τὰ ἐλπιζόμενα ἀποτελέσματα. Τῳόντι ἀφ' ἑνὸς ἡ ἀπ' εὐθείας εἴσπραξις ἔφερεν ἐπαισθητὴν ἐλάττωσιν εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ δεκάτου καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ λαοὶ σχεδὸν ὁμοφώνως ἀπεφάνθησαν κατὰ τοῦ συστήματος τούτου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου προτιμῶσι σύστημα ἐπιτρέπον αὐτοῖς νὰ πληρώνωσι διὰ προϊόντων. Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη λοιπὸν νὰ παραιτήσῃ τὸ σύστημα ἐκεῖνο καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ σύστημα τῶν ἐνοικιάσεων, εἰς ὃ εἰσήγαγεν ὅμως τροποποίησιν πάνυ ἐπωφελῆ εἰς τὸν ἀγροτικὸν λαόν. Ἡ τροποποίησις αὕτη συνίσταται νὰ παραχωρῇ τὴν ἐνοικίασιν τῶν δεκάτων ἑκάστου χωρίου διὰ χωριστῆς πλειοδοσίας καὶ νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τὴν κοινότητα νὰ πλειοδοτῇ καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία διὰ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ δεκάτου ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς ἐκπλειστηριάσεως. Ἄλλη ἐλάφρυνσις γενομένη ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν δεκάτων εἶναι ἡ εἰς τὸν χωρικὸν χορηγηθεῖσα ἐκλογὴ τοῦ νὰ μεταφέρῃ ὁ ἴδιος τὸ προϊὸν τοῦ δεκάτου, ὅπερ τὸν ἐπιβαρύνει, ἢ ν' ἀπαλλάσσηται τῆς μεταφορᾶς δι' ἀποζημιώσεως πληρωνομένης εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς προϊόντα, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται ὡς ἄλλοτε νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς ἐργασίας του εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν ἡ παρουσία του εἰς τοὺς ἀγροὺς εἶναι ἀναγκαιοτάτη. Τέλος ἵνα καταργηθῇ πηγὴ καταχρήσεων συχνάκις καὶ δικαίως ὑποδειχθεῖσα, ἀπηγορεύθη εἰς πάντα ὑπάλληλον τοῦ Κράτους νὰ παρίσταται πλειοδότης εἰς τὴν ἐνοικίασιν τῶν δεκάτων, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως, ὁ δὲ ποινικὸς νόμος προβλέπει καὶ τιμωρεῖ πᾶσαν παράβασιν τῆς ἀπαγορευτικῆς ταύτης διατάξεως.

»21ον. Ἡ μέριμνα τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ μεγάλα ἔργα τῆς κοινῆς ὠφελείας καὶ ἰδίως διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν δὲν δύναται νὰ διαφιλονεικηθῇ. Ἂν δὲν ἐπέτυχε ταχύτερα ἀποτελέσματα καὶ μᾶλλον εὐχάριστα, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι αἱ θυσίαι ἃς ὤφειλε νὰ

ὑποστῇ ἔχουσιν ἀναγκαῖον ὅριον τὸ μέτρον τῶν οἰκονομικῶν μέσων της. Μολαταῦτα ὀφείλει τις νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἐκτὸς τῶν σιδηροδρόμων τῶν ἤδη κατασκευασθέντων, τῶν κατασκευαζομένων ἢ χορηγηθέντων εἰς ἑταιρίας διὰ νὰ τοὺς κατασκευάσωσι, καὶ δι' οὓς ἐγγράφεται κατ' ἔτος εἰς τὸν ἰσολογισμὸν τὸ ποσὸν 20,000,000 γροσίων ὑπὸ τὸν τίτλον τόκου ἐγγυηθέντος εἰς τὰς τυχούσας τῶν παραχωρήσεων ἑταιρίας, κατεσκευάσθησαν ἀπό τινων ἐτῶν ὁδοὶ εἰς ἔκτασιν πλέον τῶν 1500 ἀγγλικῶν μιλλίων, ἐξ ὧν πλέον τῶν 1000 μιλλίων εἰς μόνην τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Δουνάβεως.

»22ον. Οἱ ἰσολογισμοὶ ἐδημοσιεύθησαν καὶ τὰ κενὰ ἅτ να παρουσιάζει ἡ ἐκτελεσις τοῦ ἐπωφελοῦς τούτου μέτρου, ἔσχον ὡς ἀφορμὴν ἐξαιρετικὰς οἰκονομικὰς περιστάσεις. Ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὅστις ἤδη παρασκευάζεται, θέλει ἱκανοποιήσῃ πᾶσαν ἔννομον ἀπαίτησιν.

»23ον. Ὁ περὶ Βιλαγετίων νόμος πραγματοποιεῖ εἰς βαθμὸν ὑπέρτατον τὴν εἰς τὸ Φερμάνιον τοῦ 1856 ἐκφραζομένην εὐχὴν περὶ παρουσίας ἐντὸς τῶν συμβουλίων τῆς Αὐτοκρατορίας ἀριθμοῦ τινος ἀντιπροσώπων τῶν μὴ μουσουλμανικῶν λαῶν. Κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου τούτου, τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ὀφείλουσι νὰ σχηματίζωνται ἐκ μελῶν μουσουλμανικῶν καὶ μὴ μουσουλμανικῶν, ἐλευθέρως ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν λαῶν κατὰ σύστημα προσφυὲς εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἠθῶν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Αὐτοκρατορίας. Εἰς τὸ μέγα Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ ἐστὶ τὸ πρῶτον σῶμα τοῦ Κράτους, παρακάθηνται ἰσάριθμα τῶν μουσουλμάνων συναδέλφων των μέλη χριστιανῶν, οὐχὶ μόνον ὡς τὸ ὑπέσχετο τὸ Φερμάνιον τοῦ 1856 μὲ ἐξουσίαν προσωρινήν, ἀλλὰ μὲ διορισμὸν τακτικὸν καὶ διαρκῆ.

»24ον. Εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ σήμερον ἐν ἰσχύϊ εἰς ἅπασαν τὴν Αὐτοκρατορίαν ποινικοῦ νόμου προβλέπουσι καὶ τιμωροῦσι τὰ ἐγκλήματα τῆς δωροδοκίας, τῆς καταπιέσεως καὶ τῆς παρανόμου φορολογίας καὶ ἐφαρμόζονται ὁσάκις τοιαῦται πράξεις μηνύονται καὶ ἀποδεικνύονται.

»25ον. Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις εἰδέχθη εὐνοϊκὴ ἐφ' ὅσον ἠδύνατο πρὸς τὴν ἵδρυσιν μεγάλων πιστωτικῶν καταστημάτων, καταλλήλων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τοῦ τόπου. Ἐκτὸς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Τραπέζης πολλαὶ ἑταιρίαι τραπεζιτικαὶ ἐγκατέστησαν ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν ὀθωμανικῶν νόμων. Δὲν ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς θελήσεως τῆς Κυβερνήσεως νὰ ὦσι τὰ καταστήματα ταῦτα πολυαριθμότερα καὶ τὰ εὐεργετήματα αὐτῶν ἐκτενέστερα. Ἐκτὸς τούτου ἡ ἵδρυσις καταστημάτων βιομηχανικῶν, ἐμπορικῶν ἢ

γεωργικῶν εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἐλευθέρα καὶ ὑπόκειται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς δημοσίας τάξεως τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀρυσθείσας ἐκ τῶν ξένων νομοθεσιῶν τῶν μᾶλλον ἐντελῶν. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐρεύνης ἐξάγεται τὸ ἀναγκαῖον συμπέρασμα, ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις, ἐπιμένουσα εἰς τὸ νέον στάδιον, ὅπερ διεχαράχθη διὰ τῆς διακηρύξεως τοῦ Τενζιματίου, ἐξεπλήρωσεν, ἐφόσον ἐξηρτᾶτο ἀπ' αὐτῆς, τὸ πρόγραμμα ὅπερ ἐκουσίως ἀνεδέχθη κατὰ τὸ 1856 καὶ ὅτι εἰς τὴν περίοδον ταύτην τῶν ἕνδεκα ἐτῶν ἐπέτυχεν ἅπαντα τὰ ἀποτελέσματα τὰ συνάδοντα μετὰ τῶν κοινωνικῶν ἠθῶν τῆς Τουρκίας καὶ τῶν περιστάσεων.

»Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ ἀναμόρφωσις ἐξεπληρώθη. Ἐπί τινων ἀντικειμένων εἶναι πλήρης, δηλαδὴ ἡ ἀρχὴ τῶν θεσμοθεσιῶν, αἵτινες ἐξ αὐτῆς παράγονται, εἰσήχθη ταυτοχρόνως εἰς τὰ ἤθη καὶ ἐφηρμόσθη. Ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἡ πρόοδος εἶναι ἐξίσου πραγματική, εἰ καὶ ἧττον ἐντελὴς καὶ πρὸ πάντων ὀλιγώτερον καταφανής. Δὲν βασίζεται εἰμὴ εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν ἀρχῶν τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἃς ὑπῆρχε δυσμενὲς τὸ πνεῦμα τῆς ἀποκλειστικότητος καὶ αἱ προλήψεις μέρους τοῦ ἔθνους. Δύναταί τις λοιπὸν νὰ λυπῆται, διότι ὁ τόπος δὲν συνέλεξεν εἰσέτι ὅλους τοὺς καρποὺς τῶν ἠθικῶν τούτων κατακτήσεων· ἀλλ' ἡ δικαία αὕτη ἀνυπομονησία δὲν πρέπει νὰ προκαλῇ τὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως κατηγορίαν ἐπὶ ἀπειρίᾳ καὶ ἀνικανότητι, ἐνῷ ἐξετέλεσε τὸ σημαντικώτερον καὶ δυσχερέστερον μέρος τοῦ προγράμματός της καὶ δὲν τῇ ὑπολείπεται πλέον, παρὰ νὰ δώσῃ εἰς τὰς νέας θεσμοθεσίας τὴν φυσικήν των ἀνάπτυξιν, ἀφιεροῦσα τὰς προσπαθείας της εἰς τὴν ὑλικὴν πρόοδον τοῦ τόπου, ἀπαλλαγεῖσαν ἐν τῷ μέλλοντι παντὸς προσκόμματος».

Μάϊος 1867.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΧΑΤΤΙΟΝ

ἐκδοθὲν μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀνάβασιν καὶ ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸ Ὑ°ψ. Πρωθυπουργεῖον.

جلوس همايون عقبنده مقام والای صدارتعظمايه خطاباً شرفريز صدور
يورلان خط همايونك صورت مثبقه سيدر

(Δζουλούσι χουμαγιοὺν ἀκαπ'ιντὰ μεκάμι βαλιάτη σαδ'αρετ-οὐζμαγιὰ χιτάπ'εν σ'ερεφρήζι σουδοὺρ πουγιουρουλὰν χάττι χουμαγιοὺν σουρέτι μουνηφεσή δ'ιρ).

Περινούστατε Βεζύρη μου Μεχμὲτ Ἐμὴν πασσᾶ.

Θείᾳ τοῦ Παντάνακτος βουλῇ, ἀναβὰς τὸν ἔνδοξον θρόνον τῶν προγόνων Μου, διετήρησα ἐν σοὶ τὸ μέγα τῆς Βεζυρίας ἀξίωμα, διὰ τὴν δεδοκιμασμένην φρόνησιν καὶ ἀφοσίωσίν σου, ἀφῆκα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὑπουργοὺς καὶ ὑπαλλήλους εἰς τὰς θέσεις των.

Ἀγγέλλω εἰς πάντας ὅτι ὁ μέγιστος τῶν πόθων Μου εἶναι ἡ θεία συνάρσει συμπλήρωσις τῆς εὐημερίας τοῦ ὑψηλοῦ Ἡμῶν Κράτους καὶ ἡ ἐπίτευξις τῆς ἡσυχίας καὶ εὐδαιμονίας πάντων ἐν γένει τῶν ὑπηκόων τῆς κραταιᾶς Ἡμῶν Αὐτοκρατορίας. Πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἀγαθῶν τούτων προθέσεων, ἐπικυρῶ καὶ ἐνισχύω πάντας τοὺς θεμελιώδεις νόμους, τοὺς εἰσαχθέντας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν κατοίκων τῆς θεοφρουρήτου Ἡμῶν ἐπικρατείας.

Ἐπειδὴ ὁ ἱερὸς Ἡμῶν νόμος, ὡς αὐτόχρημα δικαιοσύνη, ἐστὶ τὸ μέσον τῆς κραταιώσεως τοῦ Ἡμετέρου ἰσχυροῦ βασιλείου, ἡ βάσις τῆς ἰσχύος καὶ δόξης αὐτοῦ καὶ ἡ ἐναργὴς ὁδὸς τῆς σωτηρίας πάντων ἡμῶν, ἡ ὁριστικὴ Ἡμῶν θέλησις εἶναι νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσοχὴ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν ἐνδόξων αὐτοῦ διατάξεων.

Ἐπειδὴ προσέτι πᾶν Κράτος διατηρεῖται, κρατύνεται καὶ εὐημεροῖ, ὅταν πάντες ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς κειμένους νόμους, ἄρχοντες δὲ καὶ ἀρχόμενοι περιορίζωνται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων αὐτῶν, τοὺς μὲν οὕτω ἐνεργοῦντας

πάντες θέλομεν ἀνταμείβῃ, τοὺς δὲ τὰ ἐναντία πράττοντας θέλομεν τιμωρῇ.

Ἐπὶ τούτῳ μία τῶν ἐντονωτέρων Αὐτοκρατορικῶν Ἡμῶν διαταγῶν εἶναι, ὅπως πάντες οἱ ὑπουργοί, ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται (1), ἐκτελῶσιν ἐν εὐθύτητι τὰ διάφορα ἔργα τῆς ὑπηρε-

---

(1) **Ἱεραρχία τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους.**

Οἱ βαθμοὶ καὶ τὰ ἀξιώματα τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους διαιροῦνται εἰς πολιτικούς, στρατιωτικοὺς καὶ θρησκευτικούς.

Ἀνώτατος πολιτικὸς βαθμὸς εἶναι τὸ Βεζαρὲτ (ἢ οὔτε τουγλοῦ πασ·αλήκ, διότι ἄλλοτε οἱ κάτοχοι τοῦ βαθμοῦ τούτου ἔφερον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τρεῖς ἀλουργίδας), ὁ ἀνώτατος δὲ στρατιωτικὸς βαθμὸς τὸ μουσ·ηριγὲτ (μουσ·ὴρ=ισ·αρὲτ ἰδ·ηδζὶ) ὁηλ. ὁ τοῦ στρατάρχου.

Πολιτικοὶ βαθμοὶ εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι : Βεζαρὲτ—Ρουτπ·ὲΐ π·αλιὰ (ἀνώτατος βαθμὸς)—Ρουτπ·ὲΐ οὐλιᾶ σίνφι ἐββελὴ (α′ βαθμὸς α′ τάξεως)—Ρουτπ·ὲΐ οὐλιᾶ σίνφι σανησὴ (α′ βαθμὸς β′ τάξεως)—Ρουτπ·ὲΐ σανηγὲ σίνφι ἐββὲλ μουτεμαγιζὴ (β′ βαθμὸς α′ τάξεως—μουτεμαγὴζ=διακεκριμένος μεταξὺ τῶν ὁμοβαθμίων)—Ρουτπ·ὲΐ σανηγὲ σίνφι ἐββὲλ (β′ βαθμὸς α′ τάξεως)—Ρουτπ·ὲΐ σανηγὲ σίνφι σανὴ (β′ βαθμὸς β′ τάξεως)—Ρουτπ·ὲΐ σαλισὲ (γ′ βαθμὸς)—Ρουτπ·ὲΐ ραπ·ιὰ (δ′ βαθμὸς)—Ρουτπ·ὲΐ χαμισὲ (ε′ βαθμός).

Οἱ μὲν Βεζύραι φέρουσι τὸν τίτλον Πασ·ᾶ, οἱ δὲ τῶν λοιπῶν βαθμῶν ἐφένδη· ὅσοι δὲ κατάγονται ἐξ εὐγενῶν τὸν τίτλον π·έη.

Πολλάκις οἱ βαθμοὶ βεζαρὲτ καὶ μουσ·ηριγὲτ ἀπονέμονται συνάμα τῷ αὐτῷ προσώπῳ.

Ὁ Μέγας Βεζύρης εἶναι ὁ ἀνώτατος πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς ὑπάλληλος καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάζεται Βεζύρι ἀαζάμ, Σάδρι ἀαζάμ, Βεκήλι μουτλὰκ (Μ. Βεζύρης—πρωθυπουργὸς—ἀντιπρόσωπος τοῦ Σουλτάνου).

Ἐν τῇ τάξει τῶν Βεζύρων καὶ μουσ·ήρων οἱ πρώην Μ. Βεζύραι, ὁ ἀρχιστράτηγος, ὁ στρατάρχης καὶ οἱ γαμβροὶ τοῦ Σουλτάνου προηγοῦνται τῶν λοιπῶν. Ὡσαύτως προηγοῦνται οἱ ἔχοντες τοὺς δύο βαθμοὺς βεζαρὲτ καὶ μουσ·ηριγὲτ τῶν ἁπλῶν βεζύρων ἢ μουσ·ήρων.

Εἰς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους ἀπονέμονται τὰ ἀξιώματα Ρούμελι π·εϊλὲρ π·εγὴ (=ὁ βέης τῶν βέηδων τῆς Ρωμυλίας)—Μήρι μηρὰν (ἀρχηγὸς ἀρχηγῶν)—Μὴρ-σὺλ-σύμερὰ (ὡσαύτως ἀρχηγὸς ἀρχηγῶν)—Ἰστάπλι ἀμιρὲ παγεσὴ (ἀξίωμα σταυλάρχου)—Δεγκιάχι ἀαλὴ καπουζὴ

σίας τοῦ ὑψηλοῦ Ἡμῶν Κράτους καὶ πιστῶς ἐκπληρῶσι τὰ ἀνατιθέντα αὐτοῖς καθήκοντα.

π·ασ·ηλιγὴ (ἀρχιθυρωρία Ἀνακτόρων)—Πάπ·η ἀαλὴ καπουδζὴ πασ·ηλιγὴ (ἀρχιθυρωρεία Ὑψηλῆς Πύλης).

Οἱ ἔχοντες τὰ ἀξιώματα π·εϊλὲρ π·έϊ, μήρι μηρὰν καὶ μὴρ-σὺλ-σύμερὰ τιτλοφορσῦνται πασσάδες, οἱ δὲ ἰστάπ·λι ἀμιρὲ παγεσὴ καὶ καπουδζὴ πασηλήκ, ἀγάδες.

Ἀντιστοιχοῦσι τὸ π·ελὲρ π·έϊ καὶ μήρι μηράν, τῷ βαθμῷ ρουππέϊ σύλιὰ σίνφι ἐββὲλ (α′ βαθμῷ α′ τάξεως), τὸ μὴρ-σὺλ-σύμερά· τῷ ρουππέϊ σανηγὲ σίνφι σανὴ τὸ ἰστάπ·λι ἀμηρὲ παγεσὴ τῷ ρουππ·έϊ σανηγέ, καὶ τὰ καπουδζὴ πασηλίκια τῷ βαθμῷ σαλισέ).

Στρατιωτικοὶ βαθμοί εἰσιν οἱ ἀκόλουθοι. Μουσ·ηριγέτ, marechal, (στρατάρχης)—Φερηκλὴλ (=ὑποστράτηγος) —Μήρι Λιβὰ (=ἀντιστράτηγος) —Μιραλάϊ (=συνταγματάρχης) —Καϊμμακὰμ (=ἀντισυνταγματάρχης) —Π·ὶν π·ασὴ (=ταγματάρχης)·—Ἀλάϊ ἐμηνὶ (=λοχαγὸς) Σὰγ κὸλ ἀγασὴ καὶ σὸλ κὸλ ἀγασὴ (=ὑπολοχαγὸς) Γιοὺζ πασὴ (=ἀνθυπολοχαγὸς)— Μουλιαζίμι ἐββὲλ καὶ μουλιαζίμι σανὴ (=ἐπιλοχίας) —Τσαβοὺς (=λοχίας) —Ὄν π·ασὴ (=δεκανεύς).

Οἱ στρατιωτικοὶ βαθμοὶ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ὡς ἑξῆς:

Φερὴκ	=	Α′.	βαθμὸς	Α′ τάξεως
Μήρι λιβὰ	=	Α′.	»	Β′. »
Μηραλάϊ	=	Β′.	»	Α′. »
Καϊμμακὰμ	=	Β′.	»	Β′. »
Π·ὶν π·ασ·ὴ	=	Γ′.	»	
Κὸλ ἀγασὴ	=	Δ′.	»	
Γιοὺζ π·ασ·ὴ	=	Ε′.	»	

Ὁ πρόεδρος τοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου ὡς στρατιωτικὸς βαθμοῦχος προηγεῖται τῶν ἐχόντων τὸν βαθμὸν π·αλιά, ἐὰν δὲν ὦσιν οὗτοι ὑπουργοί, καὶ οἱ λοιποὶ στρατιωτικοὶ βαθμοῦχοι προηγοῦνται τῶν ὁμοτίμων πολιτικῶν.

Ἐκ τῶν στρατιωτικῶν οἱ φερὶκ καὶ μήρι λιβὰ τιτλοφορσῦνται πασσάδες, οἱ μήρι ἀλάϊ (συνταγματάρχαι) καὶ καϊμμακὰμ (ἀντισυνταγματάρχαι), π·έϊ, οἱ π·ὶν π·ασ·ὴ (ταγματάρχαι), καὶ ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν ὅσοι εἰσὶ τελειόφοιτοι τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν λαμβάνουσι τὸν τίτλον ἐφένδη, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ἀγᾶ.

Θρησκευτικοὶ βαθμοί εἰσιν οἱ ἀκόλουθοι. Σεϊχ-σὺλ-Ἰσλὰμ (=ἀρχηγὸς

Δῆλον ὅτι αἱ μεγάλαι καὶ σπουδαῖαι τοὺς Κράτους ὑποθέσεις, τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ καὶ τῇ προσπαθείᾳ καὶ συμπνοίᾳ τῶν ἀνωτέρων τοῦ Κράτους λειτουργῶν, βαίνουσιν αἰσίως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τακτοποίησις καὶ ἡ εἰς τὸν ἀπαιτούμενον βαθμὸν τελειοποίησις τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν τοῦ ὑψηλοῦ Ἡμῶν Κράτους ἐξήρτηται ἐκ τῆς εἰλικρινοῦς καὶ τιμίας ἁπάντων συμπράξεως καὶ ἐπιμελείας, θέλομεν τὸ ἐφ' Ἡμῖν καταβάλῃ πᾶσαν σπουδὴν καὶ ἐπιτήρησιν, ὅπως ὡς οἷόν τε τάχιστα ἄρωμεν, θείᾳ ἀρωγῇ, τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, ἃς πλεῖσται ἀφορμαὶ ἀπό τινος ἤδη παρήγαγον. Ἐπίσης βούλησις Ἡμῶν ὁριστικὴ εἶναι ὅπως

τῶν πιστῶν), ὁμότιμος τῷ Μεγάλῳ Βεζύρῃ —Σουδούρι (=ἀρχιδικασταί, ὧν προεξάρχει ὁ Ρουμελὴ καζὴ ἀσκερὴ) Ἀνατολὴ παγεσὴ (=δικασταί, φέροντες τὸ ἀξίωμα ἐξάρχου τῆς Ἀνατολῆς, ὧν προεξάρχει ὁ Ἀνατολὴ καζὴ ἀσκερὴ) —Ἰσταν·ὸλ παγεσὴ (=ἔξαρχος Κωνσταντινουπόλεως, ὧν προεξάρχει ὁ Ἰσταν·ὸλ καδησὴ) —Χαρεμέϊν σ·εριφέϊν παγεσὴ (=ἔξαρχος τῶν δύο ἱερῶν πόλεων Μέκκας καὶ Μεδίνης) —Π·ιλάδ·ι χαμσὲ μεβλεβιγετὴ (ὑποψήφιοι μουλλάδες)—Κιπ·άρι μουδερρισὴν (=μεγάλοι καθηγηταὶ) — Σουλεϊμανιὲ δ·ουνιντὲ μουδερρισὴν (=καθηγηταὶ κατώτεροι τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τὸ τέμενος τοῦ Σουλεϊμανιὲ διδασκαλείου τῆς θεολογίας, νομικῆς κτλ.)

Οἱ θρησκευτικοὶ βαθμοὶ ἀντιστοιχοῦσσι πρὸς τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ὡς ἑξῆς:

Σουδούρι Ρουμελὴ καὶ Ἀνατολὴ παγεσὴ		= Ρουτπ·εῖ π·αλιά.
Ἰσταν·ὸλ παγεσὴ	= Φερὴκ	= Α′. βαθ. Α′. τάξεως.
Χαρεμέϊν σ·εριφέϊν	= Μήρι-λιβὰ	= Α′. » Β′. »
Πιλάδι χαμσὲ μεβλεβηγετὴ	= Μὶρ ἀλάϊ	= Β′. » Α′ καὶ ἐπιτίμου τάξεως.
Μαγρὲβ μεβλεβηγετὴ	= Καϊμμακὰμ	= Β′. » Β′. τάξεως.
Κιπὰρ μουδερρισὶν	= Π·ὶν π·ασ·ὴ	= Γ′. »
Σουλεϊμανιὲ μαδουνὴ μουδερρισὶν	= Ἀλάϊ ἐμηνὴ	= Δ′. »

Οἱ κληρικοὶ βαθμοῦχοι προηγοῦνται τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ σουδούρι Ρουμέλι καὶ Ἀνατολὴ παγεσὴ προηγοῦνται τῶν ἐχόντων βαθμὸν ρουτπ·εῖ π·αλιά, καὶ ὑπουργοὶ ἂν τύχωσιν ὄντες οὗτοι.

πάντα τὰ τμήματα καὶ αἱ ἀρχαὶ συμμερισθῶσιν ἐντελῶς καὶ προσηκόντως τὰς Ἡμετέρας προσπαθείας καὶ κατανοήσωσιν ὅτι ἡ μόνη Ἡμῶν φροντὶς καὶ ἐπιθυμία εἶναι ἡ αὔξησις τῆς δημοσίας πίστεως τοῦ Κράτους Ἡμῶν καὶ ἡ ἡσυχία καὶ εὐημερία τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων, ἡ εἰσαγωγὴ πασῶν τῶν ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων πρὸς περιστολὴν τῆς σπατάλης τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ ἐφαρμογὴν ἀκριβοῦς οἰκονομίας ἐν ταῖς εἰσπράξεσι καὶ δαπάναις, ἡ φρούρησις τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως, ἡ ἀνάπτυξις τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν τοῦ Κράτους δυνάμεων, τοῦ ζωτικοῦ τούτου στοιχείου τῆς ἰσχύος καὶ ἀνεξαρτησίας παντὸς Κράτους, ἡ ἑδραίωσις τῶν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῶν φίλων καὶ συμμάχων τῆς Αὐτοκρατορίας δυνάμεων, τὸ σέβας πρὸς τὰς συνθήκας καὶ ἡ κοινὴ πάντων προσπάθεια πρὸς πιστὴν καὶ ἔμφρονα ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐν παντὶ κλάδῳ τῆς διοικήσεως.

Ἐπειδὴ προσέτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Μου ἐπιθυμία περὶ ἀσφαλείας καὶ εὐημερίας τῶν ὑπηκόων Μου οὐδεμίαν ἀναγνωρίζει ἐξαίρεσιν ἢ διάκρισιν μεταξὺ αὐτῶν, πᾶσαι αἱ θρησκεῖαι καὶ αἱ φυλαὶ θέλουσι τύχῃ παρ' Ἡμῶν δικαιοσύνης, προστασίας καὶ προσοχῆς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εὐημερίας των. Ἡ ἱερωτέρα τῶν σκέψεων Ἡμῶν ἔσται αἱ ἀληθεῖς πρόοδοι, αἱ συνιστάμεναι εἰς τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τῶν μεγάλων πηγῶν τοῦ πλούτου, δι' ὧν ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν ἐπροίκισε τὰς χώρας Ἡμῶν, καὶ δι' ὧν οἱ πάντες δύνανται, θείᾳ ἐπινεύσει, νὰ εὐδαιμονήσωσι καὶ τὸ Κράτος Ἡμῶν νὰ διατηρηθῇ ἀνεξάρτητον.

Εἴθε ὁ πάροχος προόδου Θεός, τῇ μεσιτείᾳ τοῦ πεφιλημένου του Προφήτου, χορηγήσοι πᾶσιν ἡμῖν ἐπιτυχίαν.

Τῇ 23 Ζηλχητσὲ 1277.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

περὶ τῶν ἐσωτερικῶν μεταρρυθμίσεων ἀπευθυνθὲν πρὸς τὸν Ὑψηλὸν Πρωθυπουργόν.

اصلاحات داخليه يه دائر وكالت مطلقه يه خطاباً صادر اولان فرمان عالى

(Ἰσλαχάτι δ' αχηληγεγὲ δ' αὴρ βεκιαλέτι μουτλακαγιὰ χητάπ' εν σαδ' ὶρ ὁλὰν φερμάνι ἀαλῆ).

Ἡ ἐξασφάλισις τῶν δημοσίων δικαιωμάτων τυγχάνει τὸ σπουδαιότερον ἀντικείμενον παντὸς πεπολιτισμένου Κράτους. Τὰ μέσα δὲ καὶ τὰ αἴτια τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν διαφύλαξιν καὶ διατήρησιν τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἐπιτυγχάνονται διὰ τῆς ἄνευ ἐξαιρέσεως ἐφαρμογῆς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῆς κυβερνήσεως. Πᾶσαι αἱ ἀτομικαὶ ὠφέλειαι καὶ τὰ συμφέροντα δύνανται νὰ ἐξασφαλισθῶσι καὶ περιφρουρηθῶσι διὰ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀναπτύξεως τῆς πατρίδος καὶ τῆς χώρας καὶ τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ δημοσίου συμφέροντος.

Διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀναβάσεώς Μου ἅπασαι αἱ εἰς τὸν κόσμον διαδοθεῖσαι ἰδέαι καὶ μέριμναί Μου ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν θείαν ἀρωγὴν ἀνύψωσιν τῆς δόξης καὶ ἰσχύος τῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ἡσυχίας καὶ ἀναπαύσεως ἁπασῶν τῶν τάξεων τῶν ὑπηκόων Ἡμῶν καὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς προόδου, ἧς εἰσιν ἐπιδεκτικοὶ ὡς πρὸς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν· ὅθεν πρὸς πλείονα ἐπίτευξιν τῶν δικαίων καὶ εὐεργετικῶν τούτων προθέσεών Μου ἐνέκρινα ἤδη τὴν ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς προκήρυξιν παραχωρήσεων καὶ μεταρρυθμίσεων δι' ἅπαντας τοὺς ὑπηκόους Μου, ἐκδοθέντος αὐτοκρατορικοῦ Μου Ἰραδὲ πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν κατωτέρω ἄχρις οὗ εὐδοκήσῃ ὁ ὕψιστος Θεός:

Τὰ κυρίως ἐξασφαλίζοντα τὰ δικαιώματα τῶν ὑπηκόων τυγχάνουσιν ἡ μὴ ἐπέμβασις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν δικαστικὴν καὶ ἡ διαφύλαξις τῶν διατάξεων τῶν νόμων ἀπὸ πάσης καταχρήσεως· ἀλλ' ἡ ἐπίτευξις τῆς γενικῆς ἐμπιστοσύνης δὲν κατορθοῦται μόνον διὰ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν δικαστηρίων, ἀπαιτεῖται προσέτι ὅπως καὶ τὰ μέλη αὐτῶν

ἔχωσι πραγματικὴν ἱκανότητα, ἀγνότητα ἠθῶν, εὐθύτητα καὶ αἱ πράξεις αὐτῶν νὰ συνάδωσι πρὸς τὸ δίκαιον.

Ὅθεν ἡ σύστασις τοῦ συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης (Διβάνι ἀχιάμι ἀδληγέ) ἐγένετο ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ συστηθῇ δικαστήριον ἔχον τὰ προσόντα ταῦτα, ὡς ἐκ τούτου δὲ δέον νὰ τακτοποιηθῶσι καὶ βελτιωθῶσι τὰ δικαστήρια καὶ νὰ καθιερωθῶσι τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐπὶ τῶν βάσεων τούτων καὶ ἐπιτελεσθῶσιν ἐπὶ τῶν διαφόρων αὐτῶν βαθμῶν πραγματικαὶ μεταρρυθμίσεις.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἀμεροληψίας τῶν δικαστηρίων ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῶν πράξεων αὐτῶν ἀπὸ τῶν διοικητικῶν ὀργάνων καὶ ἡ κοινὴ καὶ πλήρης ἐμπιστοσύνη διὰ τῆς ἀποχῆς τῆς ἄνευ λόγου παύσεως τῶν δικαστῶν, τοῦθ' ὅπερ ἤρτηται ἐκ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκύρου ἐκλογῆς παρεχούσης πᾶσαν ἐμπιστοσύνην· διατάσσω ἵνα τὰ καθήκοντα τῆς προεδρείας τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τοῦ ἀκυρωτικοῦ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ διορισθῶσι διὰ τὰ δύο τμήματα, εἰς ἃ διαιρεῖται, εἷς πρῶτος καὶ δεύτερος πρόεδρος· νὰ προσαρτηθῶσιν αἱ δικαστικαὶ ὑποθέσεις τοῦ ἐμποροδικείου καὶ τοῦ ἐφετείου καὶ τῶν δικαστηρίων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου περιορισθῇ εἰς τὰ ἀρχικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, τὴν ἀνάπτυξιν δηλονότι τῆς ἐμπορίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας· οὕτω δὲ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐμπορικοῦ ἐφετείου καὶ τοῦ κακουργοδικείου νὰ προστεθῶσιν εἰς τὰ τοῦ ἐφετείου τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης, διαιρουμένου εἰς τρία τμήματα, εἰς τὸ τοῦ ποινικοῦ, τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ· νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν δικαστηρίων τούτων καὶ τοῦ ἀκυρωτικοῦ ἔχοντες πραγματικῶς νόμιμα προσόντα· νὰ δίδωται τοῦ λοιποῦ εἰς χεῖρας τῶν μετὰ μεγίστης προσοχῆς διοριζομένων δικαστῶν τὸ ὑψηλὸν Μου Βεράτιον διαλαμβάνον ὅτι δὲν θὰ παύωνται τῆς θέσεώς των καὶ ἀντικαθιστῶνται συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχικὴν σύστασιν τῶν δικαστηρίων, καὶ νὰ ψηφισθῇ εἰδικὸς νόμος ὁρίζων τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη διευθέτησις τοῦ ἀνωτάτου Μου συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης προτίθεται τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἱεραρ-

χίας τῶν δικαστηρίων καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς διαρκῶς κανονικῆς διεκπεραιώσεως τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων, αἱ δὲ μεταρρυθμίσεις αὗται ὑπηγορεύθησαν ὑπὸ τῆς διακαοῦς ἐπιθυμίας Μου τοῦ νὰ γενικευθῇ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια εἰς τὰ ὁποῖα τυγχάνει ἀνατεθειμένη ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἡ διαφύλαξις τῶν δικαιωμάτων τῶν ὑπηκόων Μου· χορηγεῖται ἄδεια εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπηκόους Μου ἵνα ἐκλέγωσι τὰ εἰς τὰ δικαστήρια ταῦτα καὶ τὰ διοικητικὰ συμβούλια διοριζόμενα μέλη ἐκ τῶν μουσουλμάνων τε καὶ μή, διὰ τρόπου μὴ παρακωλύοντος τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην ὡς πρὸς τὴν σύστασιν καὶ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς ἐπηρείας καὶ ἐπιδράσεως τῆς ἐξουσίας· ἐφ' ᾧ διατάσσω νὰ διαβιβασθῶσιν ἀμέσως πανταχόσε σαφεῖς ὁδηγίαι περὶ τῆς διὰ τοῦ τρόπου τούτου συστάσεως καὶ ἐκλογῆς αὐτῶν· νὰ προεδρεύωσι τῶν ἐν τοῖς κέντροις τῶν Βιλαγετίων ἐφετείων οἱ ἐν αὐτοῖς εὑρισκόμενοι ναίπαι (ἱεροδικασταί), ἐκλεγόμενοι καὶ διοριζόμενοι μεταξὺ τῶν ἱκανωτέρων· νὰ ἀνατεθῇ ἡ κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον ἐξέτασις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἱερῶν δικαστηρίων τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων εἰς τοὺς ναίπας τούτους τῶν Νομαρχιῶν· ἐπειδὴ δὲ ὁ σκοπὸς ἐν γένει τῆς συστάσεως τῶν δικαστηρίων συνίσταται εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν ἰδιωτῶν, ν' ἀνατεθῇ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια ἡ ἐκδίκασις τῶν δικῶν τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ τῶν μουσουλμάνων καὶ χριστιανῶν, ἢ μεταξὺ τῶν λοιπῶν μὴ μουσουλμάνων ὑπηκόων, ἢ χριστιανῶν καὶ ἄλλων μὴ μουσουλμάνων ὑπηκόων διάφορα ἄλλα θρησκεύματα δοξαζόντων· νὰ συμπληρωθῇ ὅσον τάχος κατὰ τὴν Αὐτοκρατορικήν Μου Διαταγὴν καὶ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ὁ νόμος περὶ τῆς εἰς τὰ δικαστήρια ἐφαρμοσθησομένης δικονομίας· ἐπειδὴ συνάμα τὸ μᾶλλον ἄξιον προσοχῆς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τυγχάνει ἡ τήρησις τῶν νόμων καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῶν δικαιούχων ἀπὸ πάσης ἀδικίας, μηδεὶς νὰ φυλακίζηται ἄνευ ἀποφάσεως, καταβαλλομένης πάσης προσπαθείας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν νόμων ἐν ταῖς ποινικαῖς δίκαις ἐπὶ τῶν ἀποδεδειγμένων πράξεων· ἐπειδὴ ἐπίσης ἡ ἀποχὴ πάσης κακώσεως καὶ βασάνων τυγχάνει ἐκ τῶν ἱερωτέρων καθηκόντων, νὰ δημοσιευθῇ ὅτι ὁριστικῶς θέλουσι τιμωρεῖσθαι αὐστηρῶς οἱ ἀποδεικνυόμενοι ὅτι

διαπράττουσι τοιαύτας πράξεις καὶ ποιοῦνται κατάχρησιν τῶν νόμων, νὰ ἐξασφαλισθῇ οὕτω τὸ κοινὸν καὶ νὰ ἀποδειχθῇ ἐκ νέου ὁ ἀπόλυτος σεβασμὸς τῆς δικαιοσύνης.

Ἓν ἐκ τῶν σπουδαίων καὶ θεμελιωδῶν μέσων τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν ὑπηκόων Μου τυγχάνει καὶ ἡ ἐφαρμογὴ δικαίας ἀναλογίας καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους φόρων.

Καίτοι ἀπαιτεῖται νὰ ἐκζητῶνται τὰ μέσα τῆς αὐξήσεως τῶν προσόδων κατὰ λόγον τῆς ἀναπτύξεως τῶν πηγῶν τοῦ πλούτου τῆς χώρας καὶ τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς εὐημερίας αὐτῶν, καθότον αἱ γενικαὶ πρόσοδοι τοῦ Κράτους Μου ἐπιβάλλονται ἀναλόγως τῶν διοικητικῶν καὶ στρατιωτικῶν δαπανῶν, ἃς ἀπαιτεῖ ἡ ἐνάσκησις τῶν καθηκόντων τῆς ἐξουσίας, ἐν τούτοις μία ἐκ τῶν Αὐτοκρατορικῶν Μου προθέσεων τυγχάνει καὶ ἡ ἐγκατάλειψις πάσης προσόδου, ἕνεκα τῆς ὁποίας πιέζεται ὁ λαός Μου χωρὶς νὰ ἐξασφαλίζηται ὠφέλειά τις τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ῥηθείσης φορολογίας, ὁ φόρος (βῃργκιοὺ) καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ ἔμμεσοι δασμοί, οὓς καταβάλλουσιν ἅπαντες οἱ ὑπήκοοί Μου, προέρχονται ἐκ διαφόρων εἰδῶν καὶ ἀντικειμένων, ὡς ἐκ τούτου δὲ κατὰ φυσικὸν λόγον ἡ διανομὴ καὶ εἴσπραξις αὐτῶν καθίσταται ἀνώμαλος καὶ ἄδικος, διατάσσω καὶ ἐπαναλαμβάνω ἵνα εὑρεθῇ τρόπος ἑνοποιήσεως τοῦ ἀντικειμένου τούτου, εἰς τρόπον ὥστε οἱ κάτοικοι τῶν Αὐτοκρατορικῶν περιφρουρήτων χωρῶν Μου ν' ἀπαλλαχθῶσι τῶν καταπιέσεων, καὶ διὰ τῆς συστάσεως δικαίας ἀναλογίας καὶ νὰ ὠφελῆται συνάμα τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους νομίμως, τεθῇ δὲ ὁ τρόπος οὗτος εὐθὺς εἰς ἐνέργειαν· ἐπίσης, μολονότι τὸ τέταρτον ὅπερ εἶχεν ἐπί τινα χρόνον προστεθῇ εἰς τὰς προσόδους τῶν δεκάτων ἀκολούθως κατηργήθη καθ' ὁλοκληρίαν, ὡς δεῖγμα τῆς πρὸς ἅπαντας τοὺς ὑπηκόους Αὐτοκρατορικῆς Μου δικαιοσύνης, διατάσσω ἵνα ἐκτελεσθῶσιν αὐστηρὰ μέτρα πρὸς παρακώλυσιν τῶν αὐθαιρεσιῶν τῶν γινομένων κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν προσόδων τῆς δεκάτης διὰ τῶν ἐνοικιαστῶν (μουλτεζίμ) καὶ τῶν ζημιῶν τῶν προσγινομένων καὶ κατὰ τῶν γεωργῶν καὶ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου ταμείου· ἐπειδή, ἐνῷ ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων, οὓς καταβάλλουσιν ἀπευθείας οἱ ὑπήκοοί Μου, τυγχάνει αὐτοτελές τι

καθῆκον, ἡ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀνάθεσις τῆς εἰσπράξεως ταύτης εἰς τὴν χωροφυλακὴν εἶναι ἄτοπος, διατάσσω ἵνα ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰσπρακτόρων χωρισθῇ ἀπὸ τῆς χωροφυλακῆς, διοριζομένων εἰσπρακτόρων ἀξιοπίστων καὶ τιμίων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων καὶ μὴ κατοίκων καὶ οὕτω διὰ τῶν μέσων τούτων ἐξασφαλισθῇ ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων, συμφώνως πρὸς τὰς ψηφισθομένας εἰδικὰς ὁδηγίας, καὶ ἐπισπευθῇ ἄνευ ἀναβολῆς ἡ βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν πράξεων καὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως.

Ἐπειδὴ ἐπίσης ἓν ἐκ τῶν ἀντικειμένων τῶν ἀφορώντων εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπηκόους Μου τυγχάνει καὶ ἡ μεταρρύθμισις τῶν τίτλων, δι' ὧν ἐξουσιάζονται τὰ ἀκίνητα κτήματα, ἡ δὲ ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἔκδοσις τῶν τίτλων τούτων κατὰ διάφορον τρόπον καὶ ἡ ἐξουσία τῶν πλείστων κτημάτων ἄνευ τίτλων συνεπάγεται δυσχερείας καὶ διενέξεις ἀπασχολούσας τὰ δικαστήρια καὶ παρεχούσας πράγματα εἰς τοὺς κατοίκους καὶ ὑποτίμησιν τῶν ἀκινήτων· πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀνωμάλου ταύτης καταστάσεως, ἀπαιτῶ ἵνα οἱ τίτλοι παντὸς εἴδους ἀκινήτων κτημάτων ἐκδίδωνται ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ Δεφτέρι χακανῆ καὶ καθιερωθῇ αὐστηρὸν σύστημα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τῶν ὑπηκόων Μου.

Ἡ περιφρούρησις τῆς περιουσίας καὶ τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς τιμῆς τῶν ὑπηκόων Μου, ὡς δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβωμεν, ἀποτελοῦσι τὴν πρωτίστην μέριμνάν Μου. Ἐπειδὴ δέ, ἓν ἐκ τῶν μέσων τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος τυγχάνει ἡ ἀστυνομία, ἀπαιτῶ ἵνα ἐκτελεσθῶσι παραχρῆμα ἡ ἐκλογὴ καὶ ὁ διορισμὸς τῆς τάξεως ταύτης ἐκ τῶν τιμιωτέρων καὶ ἀπολαυόντων τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ τόπου, καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἐξασφαλισθῇ δὲ οὕτω ἡ τάξις καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ὑπηκόων Μου.

Ἡ πρόοδος, ἡ ἀνάπτυξις καὶ ὁ πολιτισμὸς τοῦ Κράτους Μου εἶναι τὸ ἱερώτερον τῶν μελημάτων Μου· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἡ καλὴ διοίκησις ἀπαιτεῖ ἵνα ἡ αὔξησις τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ πλούτου συνδέηται μετὰ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ λαοῦ, ἀνάγκη ἵνα ὁ ζῆλος καὶ ἡ φιλοπατρία τῶν ὑπηκόων Μου, ὃν ἐπεδείξαντο ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν ὁδῶν καὶ λοιπῶν δημοσίας ὠφελείας ἔργων, προφυλαχθῇ ἀπὸ πάσης πιέσεως καὶ

καταχαρήσεως, οἵα ἡ ἀγγαρεία, ἥτις κατ' ἀρχὴν καὶ καθ'ὁλοκληρίαν εἶναι ἀπηγορευμένη, τουτέστιν ἡ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ὑπηρεσία αὐτῶν δέον νὰ μὴ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον τῆς χρηματικῆς καὶ προσωπικῆς αὐτῶν ζημίας· ἐφ' ᾧ τὸ ἐπὶ τούτου καθιερωθὲν ἀπαρέσκον σύστημα δέον νὰ μεταρρυθμισθῇ παραχρῆμα, διαβιβαζομένων ὁριστικῶς ὁδηγιῶν εἰς τοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους καὶ διαρκῶς νὰ ἐπιτηρῆται ὅπως μηδεμία πρᾶξις ἐναντία εἰς τὴν Αὐτοκρατορικήν Μου θέλησιν διαπραχθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐπειδὴ πρὸς τούτοις ἀποβαίνει ἀναγκαιοτάτη ἡ βελτίωσις καὶ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας καὶ ἐμπορίας ἐν ταῖς Αὐτοκρατορικαῖς Μου χώραις καὶ ἡ αὔξησις τοῦ πλούτου αὐτῶν, τὰ δὲ οὐσιώδη καθήκοντα τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου ὡρίσθησαν ἐκ νέου ἵνα τοῦτο ὑπηρετήσῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπὶ τούτου αὐτοκρατορικῶν Μου ἀγαθῶν προθέσεων, δέον νὰ γίνῃ ἡ δέουσα συνδιάσκεψις μεθ' ἱκανῶν καὶ ἐμπείρων ἀνδρῶν, ὑποβαλλομένων τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν εἰς τὴν Αὐτοκρατορικήν Μου κύρωσιν.

Ἐπειδή, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, ἅπασαι αἱ τάξεις τῶν ὑπηκόων Μου τῶν διαβιούντων ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου προστασίας, εἰσὶν ἴσαι ἀπέναντι τῶν φιλοστόργων καὶ φιλοδικαίων ὀφθαλμῶν Μου· ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ἵνα οἱ πατριάρχαι καὶ οἱ λοιποὶ πνευματικοὶ ἀρχηγοί, συμφώνως πρὸς τὰς ὑφισταμένας παραχωρήσεις τὰς γενομένας ὑπὲρ τῶν ἀσυδοσιῶν τῶν κοινοτήτων τῶν μὴ μουσουλμάνων ὑπηκόων Μου καὶ τῆς ἐλευθέρας ἐνασκήσεως τῶν θρησκευμάτων αὐτῶν, κεῖνται διαρκῶς ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν καὶ τὴν προστασίαν Μου ὡς πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς εἰδικὰς ὑποθέσεις αὐτῶν, συνφδὰ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ ἀδείᾳ ἣν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν πραγμάτων καὶ τῇ ἐντολῇ τῇ παραχωρηθείσῃ εἰς τὰ εἰδικὰ αὐτῶν συμβούλια, καὶ παρέχωνται πᾶσαι αἱ εὐκολίαι διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ οἰκοδομὴν τῶν ναῶν, τῶν σχολείων καὶ λοιπῶν ἐθνικῶν των κτιρίων.

Ἐπειδή, σὺν ταῖς Αὐτοκρατορικαῖς Μου ταύταις παραχωρήσεσιν, αἱ θύραι τῶν Αὐτοκρατορικῶν Μου δωρημάτων τυγχάνουσιν ἀείποτε ἠνεῳγμέναι εἰς ἁπάσας τὰς τάξεις τῶν ὑπηκόων Μου, ὅπως ἀξιῶνται βαθμῶν καὶ ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους

Μου, ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἀπαιτῶ ὁριστικῶς ἵνα ἐπεκταθῇ ὁ κύκλος τοῦ διορισμοῦ τῶν μὴ μουσουλμάνων ὑπηκόων Μου, τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τῆς εὐθύτητος, δεδοκιμασμένης ἱκανότητος, εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις.

Ὁ φόρος τῆς στρατιωτικῆς ἀπαλλαγῆς ὁ εἰσπραττόμενος ἀπὸ τῶν μὴ μουσουλμάνων ὑπηκόων Μου ὑπεβλήθη μὲν ἀπέναντι τῆς ἐνεργοῦ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τῶν μουσουλμάνων ὑπηκόων Μου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἰσότης τῶν δικαιωμάτων συνεπάγεται τὴν ἰσότητα τῶν ὑποχρεώσεων, δὲν ἐτηρήθη δὲ ἐν τῇ γενικῇ ἀναλογίᾳ ἡ ἀρχὴ αὕτη ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν κατάστασιν τῶν φορολογουμένων· ἐπειδὴ κατενοήθη ὅτι ἡ διανομὴ καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἐν ταῖς κοινότησι δὲν ὑποβάλλεται εἰς ὑγιὲς καὶ δίκαιον σύστημα· ἵνα ἀποδειχθῇ καὶ ἐπὶ τούτου τὸ πραγματικὸν ἀποτέλεσμα τῶν Αὐτοκρατορικῶν Μου προθέσεων, διατάσσω ὅπως τοῦ λοιποῦ ἡ διανομὴ τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου γίνηται κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ συμπεριλαμβάνωνται οἱ μὴ μουσουλμάνοι ὑπήκοοί Μου, οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, οἱ ὑπερβάντες τὸ τεσσαρακοσιοστὸν ἔτος αὐτῆς γέροντες, οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν καὶ ὅπως, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ παραβιασθῇ ἡ ἀρχικὴ τάξις ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ νὰ ἐξασφαλισθῶσιν αἱ πρόσοδοι τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους Μου ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τῶν φορολογουμένων, ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ εἴσπραξις αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ρηθεῖσαν ἀρχήν· οὕτω δὲ αἱ ἑκατὸν λίραι, αἱ εἰσπραττόμεναι ἀπὸ τῶν μουσουλμάνων ὑπηκόων Μου τῶν βουλομένων νὰ καταβάλλωσι χρηματικὸν ἀντίτιμον ἀντὶ τῆς ἐνεργοῦ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐλαττοῦνται εἰς πεντήκοντα λίρας κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος.

Ἐπειδὴ ἡ διατήρησις τοῦ συστήματος τοῦ νὰ μὴ δίδωνται εἰς τοὺς μὴ μουσουλμάνους ὑπηκόους Μου γαῖαι ἔν τισι μέρεσι τῶν Αὐτοκρατορικῶν Μου χωρῶν καὶ νὰ ὑπηρετῶσιν οὗτοι εἰς τὰ γαιοκτήματα, ἀντίκειται εἰς τὸν χαρακτῆρα τῆς κυβερνήσεως, καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων Μου εὐνοίας, δέον τοῦ λοιποῦ, κατὰ τὴν διὰ δημοπρασίας παραχώρησιν τῶν ἀδεσπότων γαιῶν καὶ τὴν ἐκποίησιν γαιῶν καὶ κτημάτων τῶν ἐνεργουμένων ὑπὸ ἰδιωτῶν, μηδεμία

νὰ ὑπάρχῃ διάκρισις καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ὠφέλεια πασῶν τῶν τάξεων τῶν ὑπηκόων Μου διὰ τῆς ἐν πλήρει ἰσότητι ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου περὶ γαιῶν νόμου.

Ἀπαιτῶ ἵνα αἱ διατάξεις τῶν διαθηκῶν, τῶν παρουσιαζομένων ἐν ταῖς κληρονομίαις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μὴ μουσουλμάνων ὑπηκόων Μου, ὦσι σεβασταί, καὶ μηδεμία ἐπέμβασις γίνηται εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς κληρονομικῆς περιουσίας τῶν μὴ μουσουλμάνων ὀρφανῶν τῶν ἐχόντων ἐπιτρόπους· ἀλλ' ἐν ᾗ περιπτώσει διεγερθῶσι παράπονα κατὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων ὡς κατασπαταλούντων τὰς τοιαύτας ὀρφανικὰς περιουσίας, νὰ λαμβάνῃ αὐτὰς ἡ ἐξουσία ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ ἐπιτήρησιν αὐτῆς.

Ἐπειδή, ὡς δὲν ὑφίσταται ἡ ἀνάγκη ἐπαναλήψεως, αἱ διαταγαὶ καὶ παραχωρήσεις Μου αὗται κύριον ἀντικείμενον ἔχουσι τὴν ἐπαύξησιν τῆς εὐημερίας τῶν λαῶν μου, τῆς ἐν ταῖς Αὐτοκρατορικαῖς Μου χερσὶ ὑπαρχούσης παρακαταθήκης ταύτης, ἡ δὲ διάρκεια παντὸς κράτους καὶ ἡ αὔξησις τῆς ἰσχύος καὶ ἡσυχίας αὐτοῦ ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ εὐθύτητος ἐν ταῖς πράξεσι καὶ τῷ χαρακτῆρι τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἐκτελεστικῶν τούτων ὀργάνων, τῆς ὑπακοῆς πάντων εἰς τοὺς κειμένους νόμους καὶ τῆς μὴ ὑπερβάσεως τοῦ κύκλου τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τῶν τε μεγάλων καὶ μικρῶν· πάντες οἱ συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας ἐνεργοῦντες θὰ ἀνταμείβωνται διὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου εὐνοίας, τιμωρουμένων τῶν παραβατῶν.

Διὰ ταῦτα διατάσσω, ἵνα, ἐν ᾗ περιπτώσει συμβαίνωσιν ἀδικίαι καὶ πράξεις ἀντίθετοι πρὸς τὰς Αὐτοκρατορικάς Μου διαταγὰς καὶ δικαίας προθέσεις, μελετηθῇ καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἔγκρισίν Μου κανονισμὸς περὶ τῆς μετ' εὐθύτητος ὑποβολῆς τῶν γενομένων ἐξετάσεων καὶ τῶν νομίμων αἰτήσεων ἵνα, ἐκτὸς τῶν ἐξασφαλιστικῶν μέτρων τῶν ληφθησομένων διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων, ψηφισθῶσι κανονισμοὶ καὶ ὁδηγίαι ὁρίζοντες τὰ καθήκοντα τῶν νομαρχῶν, διοικητῶν, ὑποδιοικητῶν καὶ ἐν γένει ἁπάντων τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, συμφώνως πρὸς τὰς Αὐτοκρατορικάς Μου ταύτας διαταγὰς καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς διοικήσεως.

Ἀπαιτῶ τέλος νὰ κοινοποιηθῇ ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἀριθμούμεναι φιλεύσπλαγχνοι παραχωρήσεις Μου ἐπεκτείνονται εἰς τοὺς ὑπηκόους Μου τοὺς ἐκπληροῦντας, οἷον εἰκός, τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηκοότητος καὶ πίστεως καὶ ὅτι οἱ παρεκτρεπόμενοι τῆς ὁδοῦ τῆς ὑπακοῆς καὶ εὐπειθείας, κατὰ φυσικὸν λόγον στερηθήσονται καθ' ὁλοκληρίαν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου χάριτος.

Σύ, ὅστις εἶ ὁ ἀξιέπαινον χαρακτῆρα ἔχων Σαδραζάμης, θέλεις δημοσιεύσῃ καὶ κοινοποιήσῃ τὸ Αὐτοκρατορικόν Μου τοῦτο φερμάνιον ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἐν ἁπάσαις ταῖς περιφρουρήτοις χώραις Μου καὶ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς εἰς τὸ μέλλον διαρκοῦς καὶ διηνεκοῦς ἐκτελέσεως τῶν ἀναφερομένων ἀντικειμένων.

Ἐγράφη τῇ 13 Ζηλκαδ·ὲ τοῦ 1292. (Νοεμβρίου 30 1875).

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

شورای دولت نظامنامهٔ اساسیسی

(Σ·ουράϊ δ·εβλὲτ νιζαμναμεΐ ἐσασησή).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σκοπὸς τῆς συστάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἐγκριθείσης δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος, εἶναι τὸ νὰ ἐπιτευχθῶσιν ἀλληλοδιαδόχως, συνῳδὰ τῇ Ὑψηλῇ Αὐτοκρατορικῇ βουλήσει, ἐν παντὶ κλάδῳ τῆς διοικήσεως αἱ ἀναγκαῖαι μεταρρυθμίσεις καὶ βελτιώσεις καὶ διεξάγωνται προσηκόντως πᾶσαι αἱ ὑποθέσεις τοῦ Κράτους καὶ τῶν πολιτῶν, ἐπιτευχθῇ δὲ ἡ ποθουμένη εὐνομία καὶ εὐημερία.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Συνιστᾶται συμβούλιον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Συμβούλιον τοῦ Κράτους* (Σ·ουράϊ-Δ·εβλὲτ) ὅπως ἐν αὐτῷ συζητῶνται πᾶσαι αἱ εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους ἀφορῶσαι ὑποθέσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

(Ἐτροποποιήθη) (1). Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους α' συντάσσει τὰ νομοσχέδια καὶ ἀναθεωρεῖ καὶ συζητεῖ πάντας τοὺς νόμους καὶ κανονισμούς· β' ἀνακρίνει, καθόσον εἶναι ἁρμόδιον κατὰ τὸν νόμον, τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου ὑποθέσεις καὶ ὑποβάλλει τὰς περὶ τούτου ἀποφάσεις του εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἔγκρισιν· γ' δικάζει τὰς μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν πολιτῶν διαφοράς· δ' ἐν περιπτώσει συγκρούσεως τῆς δικαιοδοσίας διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν, δικάζει τὴν σύγκρουσιν καὶ ὁρίζει τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον· ε' γνωμοδοτεῖ τῇ αἰτήσει τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ νόμων καὶ κανονισμῶν· ς' δικάζει κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, τῶν παραπεμπομένων αὐτῷ δι' Αὐτοκρ. Διατάγματος (2)· ζ' γνωμοδοτεῖ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως καὶ παντὸς ζητήματος, ὑποβαλλομένου αὐτῷ δι Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν καὶ λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκθέσεις τῶν κατ' ἔτος ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν κατὰ τὸν περὶ νομαρχιῶν νόμον συνερχομένων γενικῶν συνελεύσεων καὶ τῇ συμπράξει τῶν ὑπὸ τῶν νομαρχιακῶν συνελεύσεων ἐκλεγομένων καὶ ἀποστελλομένων εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὅπως ὑποβάλλωσιν αὐτάς, τριμελῶν ἢ τετραμελῶν ἐπιτροπῶν, ἀποφασίζει περὶ τῶν προτεινομένων ἐν αὐταῖς μεταρρυθμίσεων.

Αἱ ὑποθέσεις παραπέμπονται εἰς τὸ Συμβούλιον διὰ ψηφίσματος τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ὑποβάλλονται αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις.

Εἰς τὸ κατ' ἔτος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν συνερχόμενον εἰδικὸν συμβούλιον πρὸς ἐξέτασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν γενικῶν λογαριασμῶν ἑκάστου ὑπουργείου, παρευρίσκονται οἱ ὑποπρόεδροι καὶ ἓν μέλος ἐξ ἑκάστου τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους διαιρεῖται εἰς πέντε τμήματα. Εἰς τὸ πρῶτον ὑπάγονται αἱ διοικητικαί, στρατιωτικαὶ καὶ

(1) Ὅρα τὸν ἀμέσως ἑπόμενον ἐσωτερικὸν κανονισμόν.

(2) Ἴδε τὸν νόμον περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων.

περὶ δημοσίου ἀσφαλείας ὑποθέσεις, ἤτοι ἐξετάζονται καὶ συζητοῦνται ἐν αὐτῷ οἱ διοικητικοί, στρατιωτικοὶ καὶ περὶ δημοσίου ἀσφαλείας νόμοι καὶ κανονισμοί, οἱ συνταγσόμενοι ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ὑπουργείων, ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν Γ. Πύλην καὶ ἐπιψηφιζόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἐπιτηρεῖται δὲ ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν.

Εἰς τὸ δεύτερον ὑπάγονται αἱ οἰκονομικαὶ καὶ περὶ βακουφίων ὑποθέσεις, ἤτοι ἡ συζήτησις καὶ ἔρευνα τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν προσόδων τοῦ Κράτους, τὴν διαφύλαξιν τοῦ δημοσίου πλούτου, τὴν καλὴν αὐτοῦ διαχείρισιν καὶ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν βακουφίων, ὅσαι ἐπισήμως ὑποβάλλονται εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους.

Τὸ τρίτον μελετᾷ, συντάσσει καὶ συναρμολογεῖ τοὺς πολιτικοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς ὡς καὶ τοὺς διέποντας τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῶν ὡρισμένα δικαστήρια καὶ συμβούλια καὶ ἀποφαίνεται, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως τῆς δικαιοδοσίας τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν, ποῖον τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, κατὰ τὰ ἐν τῷ 2ῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

Τὸ τέταρτον ἐξετάζει καὶ συζητεῖ τὰ περὶ ἐμπορίου, δημοσίων καὶ κοινωφελῶν ἔργων, τὰ περὶ διευθετήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ κτιρίων, τὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας, τὰ πρὸς τοῦτο χορηγητέα προνόμια καὶ τὰς γινομένας συμφωνίας καὶ συμβόλαια.

Εἰς τὸ πέμπτον ὑπάγονται τὰ περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀγωγῆς ἐν γένει καὶ αἱ περὶ ἐκπαιδευτηρίων ὑποθέσεις

Αἱ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν ἀναφυόμεναι ὑποθέσεις ἀνατίθενται εἰς τὸ τμῆμα, εἰς ὃ ἀνάγεται τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

(Ἐτροποποιήθη) (1). Τὸ συμβούλιον τοῦ Κράτους, ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις δηλοῦται, εἶναι ἁρμόδιον νὰ συζητῇ καὶ ἀνακρίνῃ τὰς εἰς αὐτὸ ὑποβαλλομένας ὑποθέσεις, ἡ ἐκτέλεσις ὅμως τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τοὺς εἰδικοὺς ὑπαλλήλους

(1) Ὅρα τὸν ἀμέσως ἑπόμενον ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐν προοιμίῳ.

καὶ δὲν δύνατοι νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰ τῆς ἐκτελέσεως, ἀλλ' ἐπιβλέπει ἁπλῶς τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν καὶ ἀναφέρει ὅπου δεῖ τὰς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν ἀναφυομένας ἐλλείψεις.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἕκαστον τμῆμα, συζητοῦν καὶ ἀποφασίζον τὰς εἰς αὐτὸ ὑποβαλλομένας ὑποθέσεις, συντάσσει ἔκθεσιν. Αἱ ἐκθέσεις ἑκάστου τμήματος. ἐκτὸς τῆς εἰδικῆς σφραγίδος, σφραγίζονται καὶ διὰ τῆς μεγάλης σφραγίδος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Ὁ πρόεδρος σφραγίζει διὰ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ σφραγίδος τὰς ἐκθέσεις τὰς συντασσομένας περὶ ὑποθέσεων συζητουμένων ἐνώπιον αὐτοῦ. Αἱ συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις τῶν εἰδικῶν τμημάτων, αἱ ἀφορῶσαι εἰς θεμελιώδεις νόμους καὶ κανονισμούς, δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἐπικύρωσιν, πρὶν ἢ συζητηθῶσι καὶ ἐπιψηφισθῶσιν ἐν γενικῇ συνεδριάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἡ προεδρεία τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀνατίθεται εἰς ἕνα τῶν ὑπουργῶν τοῦ Κράτους, διορίζονται δὲ καὶ πέντε ἀντιπρόεδροι καὶ εἷς γενικὸς γραμματεύς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἑκάστου τμήματος δὲν δύναται νὰ ᾖ μικρότερος τῶν πέντε, οὔτε μεγαλείτερος τῶν δέκα, ὥστε ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ πεντήκοντα. Τὰ μέλη διανέμονται εἰς τὰ τμήματα κατὰ τὴν ἀνάγκην ἑκάστου αὐτῶν, ἀρκεῖ μόνον τὰ μέλη ἑκάστου τμήματος νὰ μὴ ὦσιν ὀλιγώτερα τῶν πέντε.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ὁ πρόεδρος, οἱ ἀντιπρόεδροι, ὁ γενικὸς γραμματεὺς καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους διορίζονται δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἐν ἑκάστῳ τμήματι διορίζονται πέντε βοηθοὶ (*μουαβίν*) καὶ πέντε ἀκόλουθοι (*μουλαζίμ*), ἐκλεγόμενοι μεταξὺ τῶν γραμματέων καὶ γραφέων τῶν διαφόρων τοῦ Κράτους γραφείων καὶ ἄλλων ἐχόντων τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Οἱ πρόεδροι καὶ τὰ μέλη συζητοῦσι τὰς ὑποβαλλομένας

ὑποθέσεις, οἱ βοηθοὶ συντάσουσι περίληψιν τῶν συζητητέων ὑποθέσεων, οἱ δὲ ἀκόλουθοι κρατοῦσι τὰ πρακτικά. Εἷς τῶν βοηθῶν ἑκάστου τμήματος διορίζεται καὶ γραμματεὺς αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Αἱ συζητούμεναι ὑποθέσεις ἔν τε τοῖς τμήμασι καὶ ταῖς γενικαῖς συνεδριάσεσιν ἀποφασίζονται κατὰ πλειοψηφίαν, τοῦ τε προέδρου καὶ τῶν μελῶν ἐχόντων ἀνὰ μίαν ψῆφον. Ἡ ψηφοφορία γίνεται μυστική, ὅταν τοῦτο ζητηθῇ διὰ πλειοψηφίας.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Προεδρεύει τῶν γενικῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ὁ πρόεδρος καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ εἷς τῶν ἀντιπροέδρων.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἔχουσιν ἴσην ἐξουσίαν καὶ χαίρουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα, ἀνεξαρτήτως τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ ἀξιώματός των.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Θέλει συνταχθῇ καὶ συζητηθῇ ἐν γενικῇ συνεδριάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους εἰδικὸς νόμος περὶ τῆς διευθύνσεως τῶν συζητήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῶν γραφείων του

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ὁ παρὼν θεμελιώδης κανονισμὸς θέλει ὑποστῇ τὰς δεούσας μεταβολὰς καὶ διορθώσεις, ὅταν αὗται θεωρηθῶσιν ἀναγκαῖαι καὶ ἐγκριθῶσιν Αὐτοκρατορικῷ διατάγματι.

Τῇ 8 Ζηλχιτστσὲ 1284.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ (1)

شورای دولت نظامنامهٔ داخلیسی

(Σουράϊ δεβλὲτ νιζαμναμεΐ δ'αχιλησή).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τροποποιηθέντων τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4 τοῦ θεμελιώδους Κανονισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τοῦ χρονολογουμένου τῇ 8 Ζιλχιδζδζὲ 1284 καὶ ἐπικεκυρωμένου τῇ Αὐτοκρατορικῇ ἐγκρίσει, καὶ τοῦ τμήματος τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν καὶ δημοσίας ἀσφαλείας μετὰ τοῦ τῆς παιδείας συνενωθέντων εἰς ἓν τμῆμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τμῆμα τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων, συνέστη νέον τμῆμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν δικαστικὸν ὅπως δικάζῃ τὰς εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀνατιθεμένας διοικητικὰς ὑποθέσεις.

Τοῦ θεμελιώδους κανονισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τὰ μὴ ἀντικείμενα εἰς τὰς γενομένας τροποποιήσεις ἄρθρα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ· ὁ παρὼν δὲ κανονισμὸς πραγματεύεται περὶ τοῦ τρόπου τῆς συστάσεως τοῦ δικαστικοῦ τμήματος, τῶν διαφόρων αὐτοῦ καθηκόντων, περὶ τοῦ τρόπου τῶν συζητήσεων ἐν ἑκάστῳ τμήματι καὶ ἐν ταῖς γενικαῖς συνεδριάσεσι καὶ περὶ τῶν διαφόρων καθηκόντων τοῦ προέδρου, τῶν ἀντιπροέδρων, τῶν μελῶν, τῶν βοηθῶν καὶ τῶν ἀκολούθων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ συστάσεως τοῦ δικαστικοῦ τμήματος καὶ τῶν καθηκόντων του.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Τὸ δικαστικὸν τμῆμα σύγκειται ἐξ ἑνὸς ἀντιπροέδρου, ἓξ

(1) Λιὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ζηλκαδὲ 1288 Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος διαιρεθέντος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους εἰς τρία τμήματα, αἱ ἐπὶ τούτου διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐτροποποιήθησαν.

μελῶν, τριῶν βοηθῶν, δύο ἀνακριτῶν καὶ τῶν ἀναγκαιούντων ἀκολούθων· εἷς τῶν βοηθῶν ἐκπληροῖ καθήκοντα γραμματέως τοῦ τμήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐν ἀνάγκῃ διορίζεται ἓν μέλος ἐξ ἑκάστου τῶν λοιπῶν τμημάτων, ὅπως παρίσταται εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ δικαστικοῦ τμήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὸ δικαστικὸν τμῆμα, α' διαλύει τὰς μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν, ἢ μόνον διοικητικῶν ἀρχῶν ἀναφυομένας συγκρούσεις δικαιοδοσίας καὶ ὁρίζει τὸ ἁρμόδιον συμβούλιον ἢ δικαστήριον, εἰς ὃ δέον ν' ἀνατεθῇ πρὸς ἐκδίκασιν ἀγωγή τις· β' ἀνακρίνει καὶ δικάζει τὰς μεταξὺ πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ πολιτῶν ἀναφυομένας διαφοράς, τὰς θεωρηθείσας καὶ δικασθείσας ἐν τοῖς ἁρμοδίοις συμβουλίοις καὶ ἐφεσιβληθείσας ἐνώπιον αὐτοῦ, ἢ πρωτοδίκως τὰς τῆς αὐτῆς φύσεως διαφοράς, τὰς ἀνατεθείσας ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἕνεκα τῆς σπουδαιότητός των· γ' δικάζει τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἀποδειχθέντας ἐνόχους ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας των, ὅταν ἡ ἐκδίκασις τῆς κατ' αὐτῶν κατηγορίας ἀνατεθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους· δ' ἀναθεωρεῖ καὶ δικάζει τὰς ἀφορώσας εἰς τοὺς εἰς δίκην εἰσαγομένους ὑπαλλήλους ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν Νομαρχιῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐπικύρωσις ὑπάγεται κατὰ τὸν νόμον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους· ε' ἀναθεωρεῖ καὶ δικάζει κατ' ἔφεσιν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου τὰς ὑποθέσεις τὰς θεωρηθείσας ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις τῶν Νομαρχιῶν, ἐὰν ὦσιν αὗται ἐφεσιβλητέαι.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Κατὰ τὸ πέμπτον ἄρθρον τοῦ περὶ εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων νόμου, δὲν εἰσάγονται εἰς δίκην οἱ διοικηταὶ (μουτεσαρρίφαι), οἱ ἐπόπται τῶν ἱεροδικαστῶν τῶν Νομαρχιῶν (μουφεττίσι χουκκιάμ), οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι (δεφτερδάραι), οἱ βοηθοὶ Νομαρχῶν (μουαβίναι), οἱ διευθυνταὶ τῆς ἀλληλογραφίας (μεκτουπτζῆδες) καὶ οἱ τούτοις ἰσόβαθμοι, ἅπαντες οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι τῶν θρησκευτικῶν δικαστηρίων, οἱ ἀνώτεροι κληρικοὶ καὶ πνευματικοὶ ὑπάλληλοι, ἐὰν δὲν διαταχθῇ ἡ εἰς

δίκην εἰσαγωγή των ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ἀνατεθῇ ἡ ἐκδίκασις αὐτῆς εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους (1).

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Δικαζομένης ἀγωγῆς τινος κατά τινος πολιτικῆς ἀρχῆς κατ' ἔφεσιν ἢ πρωτοδίκως, ἀποστέλλεται ἐκ μέρους τῆς δικαζομένης ἀρχῆς εἰδικὸς ὑπάλληλος εἰς τὸ δικαστικὸν τμῆμα, ὅπως ᾖ παρὼν εἰς τὰς συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις του.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἕνεκα σπουδαίων κωλυμάτων δὲν δυνηθῇ νὰ παραστῇ εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἀγωγῆς του, δύναται νὰ διορίσῃ πληρεξούσιον ἔχοντα τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα προσόντα.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ τμήματος, οὐδεμία συζήτησις γίνεται. Αἱ πολιτικαὶ ὑποθέσεις ἀποφασίζονται διὰ πλειοψηφίας, αἱ δὲ ποινικαὶ παμψηφεί.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Καθὼς κατὰ τὰ ἐν τῷ θεμελιώδει κανονισμῷ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους διαλαμβανόμενα, αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀμέσως ἐκτελεσταί, οὕτω καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστικοῦ τμήματος ἐκτελοῦνται, ἀφοῦ ἐπικυρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἐκδοθῇ Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ὁ ἐφεσιβάλλων ἀπόφασίν τινα εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, ὅπως θεωρηθῇ ἐν τῷ δικαστικῷ τμήματι αὐτοῦ, ὀφείλει ἐν τῇ ἀναφορᾷ του νὰ ἐκθέσῃ ἐν ἐκτάσει τὰς ἐνστάσεις του κατὰ τῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου ἀποφάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἂν ἐπέλθῃ ἀνάγκη ἀνακρίσεως πρὸς διασάφησιν τῆς δικαζομένης ἀγωγῆς, πρὸ τῆς ἀποφάσεως συνιστᾶται ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἐκ δύο μελῶν καὶ τῶν ἀνακριτῶν καὶ ἀνακρινομένων τῶν ἀναγκαιούντων προσώπων· αἱ ἀνακριτικαὶ ἐκθέσεις ὑπογράφονται καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῶν μελῶν, ἀνακριτῶν καὶ

(1) Ἴδε νόμον περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων.

ἀνακριθέντων καὶ ὑποβάλλονται τῷ ἀντιπροέδρῳ ὅπως ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ διαδικασίᾳ τῆς ὑποθέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Προσκαλεῖται προσωρινῶς μέλος τι ἐκ τοῦ τμήματος, εἰς ὃ ἀνάγεται ἡ δικαζομένη ὑπόθεσις, εἰς τὸ δικαστικὸν τμῆμα· τὸ μέλος τοῦτο παρίσταται εἰς τὰς συζητήσεις καὶ διασκέψεις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ σφραγίζει τὴν ἀπόφασιν.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Αἱ ποινικαὶ καὶ πολιτικαὶ ὑποθέσεις δικάζονται καὶ διεξάγονται ἐν τῷ δικαστικῷ τμήματι κατὰ τὸν γενικὸν περὶ δικαστηρίων νόμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις τμήμασι τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους θεωρουμένων ὑποθέσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ἕκαστον τμῆμα θεωρεῖ τὰς εἰς αὐτὸ ἀνατεθειμένας ὑποθέσεις κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ ἐκθέτον τοὺς ἀποχρῶντας λόγους ἀκυροῖ καὶ ἀπορρίπτει τὰς ἐναντίον τῶν νόμων γενομένας πράξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Τὸ τμῆμα τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων συζητεῖ καὶ μελετᾷ τὰ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν τμημάτων ὑποβαλλόμενα νομοσχέδια τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ διοικητικά, τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικά· ἐξετάζει τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐκθέτει τοὺς λόγους τοὺς προκαλοῦντας τὴν παῦσιν ἢ τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, θεωρεῖ τὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀναφερομένας ὑποθέσεις, ὡς καὶ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν σύστασιν πανεπιστημείων, διδασκαλείων, ὀρφανοτροφείων καὶ σωφρονιστηρίων, τὴν σύνταξιν καὶ μετάφρασιν βιβλίων καὶ συγγραμμάτων, προτείνει ἀμοιβὰς διὰ τοὺς ἐφευρέτας ἐπιστημονικῶν ἔργων καὶ ἐφορᾷ εἰς πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται ἐν γένει εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀγωγήν.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Τὸ τμῆμα τῶν οἰκονομικῶν συντάττει τὰ ἀναγκαιοῦντα νομοσχέδια ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ αἰτήσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐθναφίων καὶ ἄλλων ἀρχῶν, ἐχουσῶν ἐπιχορηγήσεις καὶ ἔξοδα ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργείων, διευθύνσεων καὶ νομαρχιῶν. Ἐξετάζει κατὰ πόσον ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους ἑκάστης διοικητικῆς περιφερείας μισθοί, μὴ περιεχόμενοι ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τῶν ἐξόδων καὶ ἐπιχορηγήσεων τῶν ὑπουργείων καὶ νομαρχιῶν, πέραν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγουμένης ἀδείας, ἐφόσον ἡ ἐξέτασις τῶν τοιούτων ἀνήκει εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους. Συσκέπτεται περὶ εὑρέσεως νέων πόρων, περὶ καταργήσεως ἢ ἐλαττώσεως τῶν ὑπαρχόντων φόρων, περὶ ὑποθέσεων ἀφορωσῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν Ἐθναφίων καὶ περὶ ἐκτάκτων ἐξόδων, ἀναγκαιούντων εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ κτιρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Τὸ νομοθετικὸν τμῆμα συσκέπτεται περὶ συντάξεως καὶ τροποποιήσεως τῶν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς δικαζομένας ὑποθέσεις ἀφορώντων νόμων καὶ κανονισμῶν καὶ συντάττει τὰ περὶ αὐτῶν νομοσχέδια.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Τὸ τμῆμα τῶν δημοσίων ἔργων μελετᾷ καὶ συζητεῖ τὰς ἐκθέσεις καὶ αἰτήσεις τῶν εἰδικῶν τμημάτων περὶ κατασκευῆς ὁδῶν καὶ διόδων, δημοσίων κτιρίων, περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας, κατασκευῆς σιδηροδρόμων, λιμένων, καθαρίσεως ποταμῶν καὶ λιμνῶν, συστάσεως ἀτμοπλοϊκῶν γραμμῶν ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ τοῖς ποταμοῖς, συστάσεως ἑταιριῶν παντὸς εἴδους, διευθετήσεως τῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν δασῶν καὶ μεταλλείων ἀφορωσῶν ὑποθέσεων, τῶν μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἱδρυτῶν τῶν ἀναλαβουσῶν ὑποχρεώσεων ἑταιριῶν γινομένων συμβολαίων καὶ τῶν ὅρων, ὑφ' οὓς χορηγοῦνται εἰς αὐτὰς προνόμια.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Αἱ ἐκθέσεις, ἃς ὑποβάλλουσι κατ' ἔτος αἱ ἐπιτροπαὶ αἱ ἐκλεγόμεναι ὑπὸ τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Νομαρχιῶν, κατὰ

τὸ εἶδος καὶ τὴν φύσιν τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν πραγματεύονται, ἀνατίθενται εἰς τὰ ἁρμόδια τμήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Ὁσάκις θεωρηθῇ ἀναγκαία ἡ σπουδαία μελέτη καὶ λεπτομερὴς συζήτησις τῶν νομοσχεδίων, τῶν πραγματευομένων περὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ διαλαμβανομένων ὑποθέσεων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, προσκαλεῖται εἷς ὑπάλληλος τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς καὶ μετ' αὐτοῦ ἀποφασίζονται· ἐν περιπτώσει δ' ἀνάγκης μεταρρυθμίσεως ἢ τροποποιήσεως τῶν νομοσχεδίων, κρατεῖται ἀλληλογραφία μετὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου ἢ τῆς διευθύνσεως, καὶ οὕτως συζητούμενα καὶ συνταττόμενα τὰ νομοσχέδια τίθενται εἰς ἐνέργειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῶν ἐν ταῖς γενικαῖς συνεδριάσεσι τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους συζητουμένων ὑποθέσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Αἱ ἐν ταῖς γενικαῖς συνεδριάσεσι τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους συζητούμεναι ὑποθέσεις εἰσί, α' αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ δικαστικοῦ τμήματος καὶ β' αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰ λοιπὰ τμήματα· ἐν τῷ πέμπτῳ κεφαλαίῳ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δηλοῦται ὁ τρόπος τῆς συγκροτήσεως τῶν γενικῶν συνεδριάσεων πρὸς συζήτησιν τῶν ὑποβαλλομένων ὑποθέσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Αἱ ἐκ τῶν ἀναγομένων τῷ δικαστικῷ τμήματι συζητούμεναι ἐν ταῖς γενικαῖς συνεδριάσεσιν ὑποθέσεις εἰσὶν αἱ ἑφεξῆς· α' αἱ σπουδαιότεραι τῶν συγκρούσεων ἁρμοδιότητος μεταξὺ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, ὡς ἐν τῷ 3ῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐδηλώθη· β' αἱ ἀποφάσεις περὶ πληρωμῆς ποσοῦ πλέον τῶν 100,000 γροσίων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς μετρητὰ ἢ διὰ συμψηφισμοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν, ἐκπεσμόν, ἢ δι' ἄλλους λόγους· γ' αἱ μεγάλης σπουδαιότητος ποινικαὶ ὑποθέσεις, ἂν ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ προεδρείου νὰ θεωρηθῶσιν ἐν τῇ γενικῇ συνεδριάσει· δ' αἱ ὑποθέσεις, ὧν ἡ ἐν τῇ γενικῇ συνεδριάσει ἀναθεώρησις καὶ

συζήτησις ζητεῖται παρὰ δύο μελῶν τοῦ δικαστικοῦ τμήματος· ε΄ ἡ σύγκρουσις μεταξὺ τῆς γνώμης τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ ἀποστελλομένου ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ὅπως παρεστῇ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν τῆς σχετιζομένης πρὸς αὐτὴν ὑποθέσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστικοῦ τμήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ἐκ τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ ἄλλα τμήματα ὑποθέσεων συζητοῦνται ἐν ταῖς γενικαῖς συνεδριάσεσιν αἱ ἐφεξῆς· α΄ πάντα τὰ νομοσχέδια, β΄ αἱ παραχωρήσεις μεταλλείων καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν προνόμια, γ΄ τὰ περὶ συστάσεως ταμιευτηρίων (Caisses d'épargne), νοσοκομείων, ὀρφανοτροφείων καὶ ἄλλων κοινωφελῶν ἱδρυμάτων, δ΄ τὰ περὶ ὁρισμοῦ τῶν διοδίων τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἄλλων ὁδῶν καὶ τὰ περὶ χορηγήσεως προνομίων, ε΄ τὰ περὶ ἀνοίξεως διωρύχων καὶ καθαρίσεως λιμνῶν καὶ ποταμῶν, ς΄ τὰ περὶ συστάσεως ἐμποροδικείων, ζ΄ τὰ περὶ συστάσεως ἐμπορικῶν ἑταιριῶν παντὸς εἴδους, η΄ τὰ περὶ κατασκευῆς γεφυρῶν διαβατῶν ἐπὶ πληρωμῇ, θ΄ τὰ περὶ αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως φόρων, τροποποιήσεως τιμολογίων τῶν ἐσωτερικῶν τελωνείων, καὶ ἀτελείας καὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, ἢ τάξεώς τινος τῶν κατοίκων.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ὑποθέσεων, θεωροῦνται ἐν ταῖς γενικαῖς συνεδριάσεσιν ἡ μεταξὺ τμήματός τινος καὶ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ἀναφυομένη διαφωνία ἐν τῇ συζητήσει ὑποθέσεώς τινος, σχετικῆς πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην· ἐπίσης αἱ εἰς εἰδικὰς μικτὰς ἐπιτροπὰς ἀνατεθεῖσαι ὑποθέσεις, αἱ ὑπαγόμεναι κατ' ἀρχὴν ἢ κατὰ τὰς ὑποδιαιρέσεις των εἰς πλείονα τμήματα, καὶ προσέτι αἱ σπουδαίως ἐνδιαφέρουσαι τὴν κυβέρνησιν ὑποθέσεις κατ' ἔγκρισιν τοῦ προεδρείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Περὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν τμημάτων τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἀντιπροέδρων, μελῶν, γεν. γραμματέων, βοηθῶν καὶ ἀκολούθων.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Πᾶσα ὑπόθεσις παραπέμπεται πρὸς συζήτησιν ἐν τῷ Συμβουλίῳ τοῦ Κράτους πάντοτε ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεμία ὑπόθεσις τίθεται ὑπὸ συζήτησιν χωρὶς νὰ παραπεμφθῇ ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Μόνον τὸ προεδρεῖον δέχεται κατ' εὐθεῖαν ἀναφορὰς σχετιζομένας πρὸς ὑποθέσεις, ἀνατεθείσας ἤδη εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Ἡ διανομὴ καὶ ἀποστολὴ τῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀποστελλομένων ἐγγράφων εἰς τὰ διάφορα τμήματα αὐτοῦ εἶναι καθῆκον τοῦ γενικοῦ γραμματέως.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Ἐν ἑκάστῳ τμήματι κρατοῦνται δύο βιβλία, τὸ μὲν πρὸς καταχώρισιν τῶν εἰς συνήθεις ὑποθέσεις ἀναφερομένων ἐγγράφων, τὸ δὲ διὰ τὰ σπουδαῖα ἔγγραφα.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Καθῆκον τοῦ ἀντιπροέδρου εἶναι νὰ ἀναθέσῃ τὰ ὑπὸ συζήτησιν τεθησόμενα ἔγγραφα εἰς ἓν τῶν μελῶν ἢ βοηθῶν ὅπως συντάξῃ περίληψιν αὐτῶν. Ὡσαύτως ὁ ἀντιπρόεδρος διορίζει ἐκ τῶν μελῶν ἢ βοηθῶν ὃν τινα ἐγκρίνει, ὅπως μελετήσῃ τὴν περίληψιν τῶν ἐγγράφων τούτων.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Ὁ ἀντιπρόεδρος κρατεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ σημειοῦται ἡ χρονολογία καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐγγράφων τῶν δοθέντων εἰς μέλος ἢ βοηθόν τινα, ὅπως συντάξῃ περίληψιν αὐτῶν καὶ ὅπερ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συζητήσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Οἱ ἀντιπρόεδροι καὶ τὰ μέλη εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι τὴν συζήτησιν τῶν εἰς τὸ τμῆμά των ἀνατεθειμένων ὑποθέσεων, οἱ βοηθοὶ τὴν μελέτην καὶ τὴν ἐν περιλήψει ἔκθεσιν τῶν σχετικῶν

αὐταῖς ἐγγράφων καὶ οἱ ἀκόλουθοι συντάττουσι καὶ γράφουσι τὰ σχέδια. Οἱ βοηθοὶ καὶ ἀκόλουθοι διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ γραμματέως τοῦ τμήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ἐν τοῖς τμήμασιν αἱ ἀποφάσεις γίνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἴσην ἐχόντων ψῆφον τοῦ τε προέδρου καὶ τῶν μελῶν· εἰς τὰς ἀποφάσεις ὅμως ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ δικαστικῷ τμήματι ἀπαιτεῖται ὁμοψηφία, ὡς ἐδηλώθη ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἄρθρῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Κατὰ τὸν θεμελιώδη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους κανονισμόν, αἱ συζητήσεις ἐν ἑκάστῳ τμήματι ἄρχονται, ὅταν ὦσι παρόντα τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Πρὸς λεπτομερῆ συζήτησιν καὶ διευκρίνισιν ὑποθέσεώς τινος, δύναται νὰ συστηθῇ ἐπιτροπή, ἧς προεδρεύει τὸ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου τμήματος ἀποστελλόμενον μέλος· ἐν ἀνάγκῃ συνενώσεως δύο τμημάτων πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεώς τινος, εἷς τῶν ἀντιπροέδρων διορίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὅπως προεδρεύῃ τῆς συζητήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀντιπροέδρου ἐπὶ εὐλόγῳ αἰτίᾳ, ἓν τῶν μελῶν τοῦ τμήματος διορίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ ἀντιπροέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Οἱ εἰσηγηταὶ ἑκάστου τμήματος παρευρίσκονται εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἐπιτρέπεται δὲ αὐτοῖς νὰ γνωμοδοτῶσιν ἐπὶ ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων ἡ μελέτη καὶ ἡ περιληπτικὴ ἔκθεσις τοῖς ἀνετέθη· τὰ γραφικὰ καθήκοντα τῶν βοηθῶν καὶ ἀκολούθων ἐκπληροῦνται συμφώνως ταῖς περὶ τῶν γραφικῶν καθηκόντων ἐν γένει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ὁδηγίαις.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Ἐν ἑκάστῳ τμήματι κρατεῖται ἓν βιβλίον πρακτικῶν, ἐν ᾧ σημειοῦται ἡ χρονολογία καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν παρευρισκομένων μελῶν, ὑπὸ ταῦτα δέ, ποία ὑπόθεσις καὶ

μέχρι τίνος βαθμοῦ συνεζητήθη, ἢ πόσαι ὑποθέσεις καὶ πῶς ἀπεφασίσθησαν, καὶ ἂν ἀπεφασίσθησαν διὰ πλειοψηφίας, ἢ παμψηφεί, καὶ ἂν διὰ πλειοψηφίας, ποῖα τὰ μειοψηφοῦντα μέλη καὶ ποία ἡ γνώμη τῶν μειοψηφούντων μελῶν, ἐὰν τὰ μέλη ταῦτα ἤθελον ἀπαιτήσῃ τὴν καταχώρησίν της ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἑπομένης συνεδριάσεως ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ καί, ἐὰν εὑρεθῶσι σύμφωνα ταῖς συζητήσεσι καὶ ἀποφάσεσι τῆς προτεραίας, ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ α' γραμματέως τοῦ τμήματος. Ἀπαγορεύονται τὰ σβέσματα καὶ ξύσματα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ἐὰν δὲ συμβῇ παρόραμά τι, σύρονται ἑκατέρωθεν αὐτοῦ χωρὶς νὰ ἐξαλειφθῇ δύο γραμμαὶ καὶ ἐν τῷ περιθωρίῳ γίνεται ἡ διόρθωσις, ὑφ' ἣν θέτουσι τὰς ὑπογραφάς των ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ τμήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Τὰ πρακτικὰ (*μαζπ·ατᾶ*) καὶ τὰ ἐν σχεδίῳ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα εἰς ὑποθέσεις ἀποφασισθείσας ἀναγινώσκονται ἐν τῷ τμήματι καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν μελῶν διορθοῦνται καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀφοῦ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐπιστρέφονται εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα, ἔνθα μετὰ δευτέραν ἀνάγνωσιν δίδονται ὅπως ἀντιγραφῶσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Αἱ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀνατεθειμένων ὑποθέσεων ἀποφάσεις ἐγγράφονται ἐν πρακτικῷ (*μαζπ·ατᾶ*) ἐσφραγισμένῳ ταῖς σφραγῖσι τῶν μελῶν· ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῶν ἀφορώντων εἰς ὑποθέσεις, εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν τῶν ὁποίων δὲν παρευρέθη ὁ πρόεδρος, τίθεται ἡ ἐπίσημος σφραγὶς τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Ἐπίσης τίθεται ἡ σφραγὶς αὕτη καὶ πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν ἐννόμως γιγνομένων προσθηκῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Τὰ νομοσχέδια συνοδεύονται καὶ ὑπὸ πρακτικοῦ, ἐξηγοῦντος τοὺς λόγους δι' οὓς συνετάχθησαν. Ὑπὸ τὰ νομοσχέδια τὰ

ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν εἰς τὸ Συμβούλιον ὑποβαλλόμενα, ἐὰν γίνωσι παραδεκτὰ καὶ ἐπικυρωθῶσιν ἄνευ τροποποιήσεώς τινος, σημειοῦται ἡ ἐπικύρωσις, εἰδικὸν δὲ πρακτικὸν (μαζπ·ατᾶς) ἐξηγεῖ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐνεκρίθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν καθ' ὁλοκληρίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν διὰ πλειοψηφίας ἀποφασισθεισῶν ὑποθέσεων, τὰ μειοψηφοῦντα μέλη δὲν θέτουσι τὰς σφραγίδας των, ἀλλὰ γράφονται τὰ ὀνόματά των, γιγνομένης μνείας περὶ τῆς μειοψηφίας αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ συνέρχεσθαι εἰς γενικὰς συνεδριάσεις, τῶν ἐν αὐταῖς συζητήσεων καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ προέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Αἱ συνεδριάσεις συγκροτοῦνται πάντοτε ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ προέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους συνέρχεται δὶς τῆς ἑβδομάδος εἰς συνεδρίασιν, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἐκτάκτως, κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Ὅσα τῶν μελῶν ἕνεκεν εὐλόγου κωλύματος δὲν δύνανται νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὰς συνεδριάσεις, ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσι τοῦτο εἰς τὸν πρόεδρον.

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου διευθύνει ἁπάσας τὰς γραφικὰς ἐργασίας, καὶ κρατεῖ τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῶν γενικῶν συνεδριάσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Αἱ δι' ὑποθέσεις τοῦ δικαστικοῦ τμήματος συγκροτούμεναι γενικαὶ συνεδριάσεις σύγκεινται ἐκ δώδεκα μελῶν, ἤτοι τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ βοηθῶν τοῦ τμήματος τούτου, καὶ τῶν μελῶν τῶν ἄλλων τμημάτων, τῶν παρευρεθέντων εἰς τὰς

συζητήσεις τοῦ δικαστικοῦ τμήματος. Δὲν ἄρχονται αἱ συζητήσεις, ἐὰν δὲν παρευρεθῶσιν ἐννέα τοὐλάχιστον τῶν μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Τὰ καταδικάζοντα τοὺς ὡς ἐνόχους θεωρουμένους ὑπαλλήλους πρακτικὰ ἀναγιγνώσκονται εἰς ἐπήκοον αὐτῶν, προσκαλουμένων εἰς τὸ συμβούλιον ἔνθα ἐρωτῶνται ἐὰν ἔχωσι νὰ ἀπαντήσωσί τι πρὸς δικαιολόγησιν, καὶ μετὰ ταῦτα ἄρχονται αἱ συζητήσεις. Ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐκδίδοται κατὰ τῶν ἐνόχων, τῇ πλειοψηφίᾳ τῶν δύο τρίτων ἐκ τῶν παρόντων μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Εἰς τὰς συζητήσεις, ἐν αἷς πρόκειται περὶ παραπόνων κατὰ ἀποφάσεως διοικητικῆς τινος ἀρχῆς ἢ τῆς διαγωγῆς αὐτῆς, ἐὰν τὰ παράπονα ταῦτα ἀπορρέωσιν ἐξ ἀποφάσεως τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τὸ μέλος, ὅπερ ἐπεφορτίσθη νὰ παρευρεθῇ εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ δικαστικοῦ τμήματος, δὲν παρευρίσκεται εἰς τὰς γενικὰς συνεδριάσεις τοῦ αὐτοῦ τμήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Αἱ διὰ τὰς λοιπὰς ὑποθέσεις τοῦ δικαστικοῦ τμήματος συγκροτούμεναι γενικαὶ συνεδριάσεις σύγκεινται ἐξ ὅλων τῶν μελῶν καὶ βοηθῶν τῶν τμημάτων καὶ οὐδεμία ἀπόφασις ἐκδίδοται, ἐὰν δὲν παρευρεθῶσι πλείονα τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 49ον.

Τὰ ἐν ταῖς γενικαῖς συνεδριάσεσι συζητηθησόμενα νομοσχέδια τυπούμενα διανέμονται ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς συνεδριάσεως εἰς τὰ μέλη καὶ τοὺς εἰσηγητάς.

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Ὅταν θεωρηθῇ ἀναγκαία ἡ συζήτησις καὶ σύσκεψις ὑποθέσεώς τινος μετὰ τῆς ἀρχῆς εἰς ἣν ἀνάγεται, προσκαλεῖται ἐγκαίρως εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίασιν ὁ διευθυντὴς τῆς ἀρχῆς ἐκείνης, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος, ὃν ἤθελεν οὗτος ὀνομάσῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 51ον.

Κατὰ τὰς γενικὰς συνεδριάσεις ἀναγινώσκεται πρῶτον τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν καὶ κατόπιν τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς συζητηθησομένας ὑποθέσεις ὑπομνήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου τῶν πρακτικῶν, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ τμήματος, ἐν ᾧ ἐθεωρήθη καὶ συνεζητήθη τὸ πρῶτον ἡ συζητητέα ἐν γενικῇ συνεδριάσει ὑπόθεσις, δίδει προφορικῶς τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις, καὶ ἐὰν ἐγκριθῇ, ἀναγινώσκονται καὶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ μετὰ ταῦτα ἄρχεται ἡ λεπτομερὴς συζήτησις.

ΑΡΘΡΟΝ 53ον.

Τὰς ἐν ταῖς γενικαῖς συνεδριάσεσι συζητητέας ὑποθέσεις προσδιορίζει καὶ διευθύνει ὁ πρόεδρος.

ΑΡΘΡΟΝ 54ον.

Κατὰ τὰς συζητήσεις, ὅσα τῶν μελῶν σκοποῦσι νὰ ὁμιλήσωσιν, ἢ νὰ ἀπαντήσωσιν εἰς τὸν ὁμιλοῦντα, ἢ νὰ ἐκφέρωσι γνώμην τινὰ ἐπὶ τῶν λεγομένων, ἀποτείνονται εἰς τὸν πρόεδρον καὶ λαμβάνουσι τὸν λόγον κατὰ τὴν σειράν, ἥτις ὁρίζεται ὑπ' αὐτοῦ. Οὐδεὶς δύναται νὰ διακόψῃ τὸν ὁμιλοῦντα· τῷ πράττοντι τοῦτο γίνονται αἱ δέουσαι παρατηρήσεις ἐκ μέρους τοῦ προέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀγορεύσεων τῶν μελῶν καὶ τῶν συζητήσεων, ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὰ μέλη περὶ τῆς γνώμης των καὶ συλλέγει τὰς ψήφους αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 56ον.

Εἰς τὰς μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τῶν μελῶν καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν συζητήσεων ὑπὸ τοῦ προέδρου ἀποτεινομένας ἐρωτήσεις, τὰ μέλη ὀφείλουσι ν' ἀπαντῶσι καταφατικῶς ἢ ἀποφατικῶς· οὐδεμία πρότασις περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφασισθεισῶν ἤδη ὑποθέσεων γίνεται δεκτή.

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

Πᾶν μέλος δύναται νὰ ἐκφέρῃ ἐλευθέρως καὶ ἀπροκαλύπτως τὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ συζητουμένου ζητήματος κατὰ τὰς γενικὰς συνεδριάσεις. Μυστικὴ ψηφοφορία γίνεται, ὅταν τοῦτο ζητηθῇ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας.

ΑΡΘΡΟΝ 58ον.

Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας, ἡ πλειοψηφία ἀποτελεῖται ἐκ τῆς συμφωνίας τῶν πλειόνων τοῦ ἡμίσεος μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 59ον.

Οἱ εἰσηγηταὶ δύνανται ἐν ταῖς γενικαῖς συνεδριάσεσι νὰ ὑποβάλλωσι προφορικῶς τὰς σκέψεις των καὶ νὰ δίδωσι διασαφήσεις ἐπὶ ὑποθέσεων, ὧν ἡ ἐπεξεργασία καὶ ἡ περιληπτικὴ ἔκθεσις τοῖς ἀνετέθη, ἀλλὰ δὲν ἀναμιγνύονται εἰς τὰς συζητήσεις ἄλλων ὑποθέσεων, οὐδὲ γνωμοδοτοῦσιν ἐν γένει.

ΑΡΘΡΟΝ 60ον.

Τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῶν γενικῶν συνεδριάσεων ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως· ὑπὸ τὰ νομοσχέδια, ὅσα ἐπικυροῦνται ἄνευ τροποποιήσεως ἐν ταῖς γεν. συνεδριάσεσι, γίνεται μνεία τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπικυρώσεώς των· καὶ ταῦτα μὲν σφραγίζονται τῇ σφραγίδι τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, αἱ δὲ περὶ τούτων ἐκθέσεις ταῖς σφραγίσιν αὐτῶν τῶν μελῶν.

Τῇ 25 Μουχαρρὲμ 1286.

Τροποποίησις τοῦ 3ου ἄρθρου τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Τὰ καθήκοντα τοῦ δικαστικοῦ τμήματος συνίστανται α' εἰς τὸ νὰ δικάζῃ πρωτοδίκως ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ποινικοῦ δικαστηρίου τὰς δίκας τὰς παραπεμπομένας εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους περὶ γεγονότων ἀφορώντων εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων· β' νὰ δικάζῃ κατ' ἔφεσιν καὶ ἀναίρεσιν, δυνάμει τοῦ ἐδαφίου τοῦ προστεθέντος εἰς τὸν περὶ διαδικασίας τῶν ὑπαλλήλων νόμον, τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους δίκας τὰς θεωρηθείσας ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν Νομαρχιῶν καὶ διοικήσεων πρωτοδίκως ἢ ἐφεσίμως καὶ γ' νὰ διαλύῃ τὰς διαφορὰς τὰς ἀναφυομένας μεταξὺ τῶν διοικητικῶν τμημάτων περὶ ἀντικειμένων ἀφορώντων εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν ὑπαλλήλων.

Αἱ μεταξὺ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν περὶ κανονισμοῦ ἁρμοδιότητος ἀναφυόμεναι διαφωνίαι ἐξετάζονται ὑπὸ συμβουλίου, συγκειμένου ἀπὸ ἓξ μελῶν, ἐξ ὧν τὰ τρία ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ τὰ λοιπὰ τρία ὑπὸ τοῦ ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Αἱ ἀπο-

φάσεις τοῦ συμβουλίου τούτου ἤρτηνται ἐκ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Τῇ 30 Ζηλχηττσὲ 1303, ἢ 7 7)βρίου 1302.

ΝΟΜΟΣ
ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ

تشكيلات ولايت نظامنامه سى

(Τεσκηλάτι βιλαγὲτ νιζαμναμεσή).

Γενικαὶ διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἡ γενικὴ διοίκησις ἑκάστης νομαρχίας ἀνατίθεται εἰς τὰς ἀρχάς, τὰς σχηματιζομένας κατὰ τὰς ἀκολούθους διατάξεις, καὶ ἔχει ἕδραν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ (*βιλαγετίου*).

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ὁ Νομὸς διαιρεῖται εἰς διοικήσεις (*σανδζὰκ ἢ λιβά*), περιλαμβανομένης καὶ τῆς εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς κεντρικῆς διοικήσεως. Ἑκάστη *διοίκησις* διοικεῖται ὑφ' ἑνὸς διοικητοῦ (*μουτεσαρριφ*), ἑδρεύοντος ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς διοικήσεως (1).

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἡ διοίκησις ὑποδιαιρεῖται εἰς πλείονας ὑποδιοικήσεις (*καζά*), ἑκάστη τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ τὴν δικαιοδοσίαν ἑνὸς ὑποδιοικητοῦ (*καϊμμακάμ*) ἑδρεύοντος ἐν τῇ κυριωτέρᾳ κωμοπόλει τῆς ὑποδιοικήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἡ ὑποδιοίκησις (*καζὰ*) διαιρεῖται εἰς χωρία καὶ κοινότητας, τῶν ὁποίων ἑκάστη ἔχει ἰδίαν δημαρχίαν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ ἄθροισμα τῶν μικρῶν χωρίων, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται ν' ἀπαρτίσωσιν ἀνεξαρτήτους ὑποδιοι-

(1) Ἐν τῇ διοικήσει τῆς κεντρικῆς Νομαρχίας δὲν ὑπάρχει μουτεσαρρίφης, διοικουμένη κατὰ μεταγενεστέραν ἀπόφασιν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

κήσεις ἕνεκα τῆς τοπογραφικῆς αὐτῶν θέσεως, προσαρτῶνται εἰς τὰς πλησιεστέρας ὑποδιοικήσεις, ὑπὸ τὸν τίτλον δῆμος (*ραχιέ*).

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Εἰς τὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις πεντήκοντα οἰκίαι τοὐλάχιστον ἀπαρτίζουσι μίαν συνοικίαν, καὶ ἑκάστη συνοικία θεωρεῖται ὡς ἓν χωρίον.

ΤΙΤΛΟΣ Α΄

Περὶ τῆς γενικῆς κεντρικῆς διοικήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Διοικητικά.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις τῶν διοικητικῶν, οἰκονομικῶν, καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων, ὡς καὶ τῆς ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ἀστυνομίας καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἡ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς ἕνα Νομάρχην (βαλῆ), διοριζόμενον ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. Ὁ Νομάρχης εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γενικῶν νόμων τῆς Αὐτοκρατορίας καί, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χορηγηθείσης αὐτῷ ἐξουσίας, τῶν διεπόντων τὴν Νομαρχίαν νόμων.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὸ λογιστικὸν τῆς Νομαρχίας ἀνατίθενται εἰς ὑπάλληλον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, φέροντα τὸν τίτλον *Δεφτερδὰρ* (οἰκονομικοῦ ἐφόρου). Οὗτος ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐξουσίαν εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Νομαρχίας· ὑποκείμενος δ' ὁ ἴδιος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Νομάρχου, τυγχάνει ἀπ' εὐθείας ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἰδιαίτερος κανονισμὸς ὁρίζει τὰ ἀμοιβαῖα καθήκοντα τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὸ λογιστικόν. Θέλει δὲ συστηθῇ ἓν λογιστήριον,

ὑπαγόμενον ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ μέλλον νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὰς ὀργανικὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Εἷς ὑπάλληλος, διοριζόμενος δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος καὶ φέρων τὸν τίτλον *μεκτουπζὴ* (διευθυντοῦ τῆς ἀλληλογραφίας), ἐπιφορτίζεται τὴν γενικὴν ἀνταπόκρισιν τῆς Νομαρχίας. Ἔχει δ' ὑφ' ἑαυτὸν ἓν γραφεῖον, ἐπιφορτισμένον ὅλην τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν ἀρχείων τῆς Νομαρχίας. Ἡ διεύθυνσις τοῦ τυπογραφίου τῆς Νομαρχίας, ἀνήκει εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀλληλογραφίας.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Εἷς ὑπάλληλος διοριζόμενος δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἐπιτηρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συνθηκῶν καὶ διευθύνει τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Νομαρχίας, οὗτος δὲ εἶναι τὸ ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὰς ἐγγράφους ἢ προφορικὰς συνεννοήσεις μεταξὺ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς καὶ τῶν πρακτόρων τῶν ξένων Δυνάμεων, περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τοὺς τελευταίους τούτους.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ἡ διεύθυνσις τῶν δημοσίων ἔργων ἀνατίθεται εἰς ὑπάλληλον διοριζόμενον δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργοῦ. Οὗτος μελετᾷ, μετὰ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγάς του τεθειμένων μηχανικῶν, τὰ σχέδια περὶ τῶν ὁδῶν, τῆς συγκοινωνίας καὶ ἄλλων ἐπιχειρήσεων δημοσίου ὠφελείας καὶ διευθύνει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἡ φροντὶς περὶ τῆς ἐπαγρυπνήσεως ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, περὶ τῆς προπαρασκευῆς τῶν πινάκων τῆς παραγωγῆς, εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῆς Νομαρχίας, ἀνατίθεται εἰς ὑπάλληλον διοριζόμενον δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Παρὰ τῷ Νομάρχῃ ὑπάρχει ἓν διοικητικὸν συμβούλιον,

συγκείμενον ἐκ τοῦ ἐπόπτου τῶν ἱεροδικαστῶν (*μουφετλσ·η χουκκιάμη σ·ερηγέ*), διοριζομένου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ β' κεφαλαίου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀλληλογραφίας, τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ τεσσάρων ἄλλων μελῶν, ὧν δύο ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων κατοίκων καὶ δύο ὑπὸ τῶν μὴ μουσουλμάνων. Τὸ συμβούλιον προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καί, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου ὃν ἐξουσιοδοτεῖ πρὸς τοῦτο (1).

---

(1) **Κανονισμὸς περὶ τῆς ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις θέσεως τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν ἄλλων μελῶν.**

Ἐπειδὴ ἡ θέσις τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν λαϊκῶν κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῶν ἐν ταῖς διαφόροις διοικητικαῖς περιφερείαις συμβουλίων, ὧν εἰσὶ μέλη, εἶναι διάφορος εἰς κάθε μέρος καὶ ἐπειδὴ ἡ κατάστασις αὕτη διεγείρει ὀσημέραι παράπονα καὶ πλείονας διενέξεις, διὰ τοῦτο πρὸς ἄρσιν τῆς ἀταξίας ταύτης ἐδέησεν ἵνα βελτιωθῇ ὁ τρόπος οὗτος καὶ τεθῇ μία τάξις ὡς κατωτέρω δηλοῦται.

1ον. Ἐπειδὴ θεωρεῖται ἐπάναγκες ὅπως οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ οἱ δι' ὑψηλοῦ βερατίου ἔχοντες πνευματικὸν βαθμὸν τυγχάνωσιν ἐπίσης καὶ πολιτικῆς τιμῆς ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ, διὰ ταῦτα οἱ μητροπολῖται, ἤτοι οἱ ἀρχιεπίσκοποι, θέλουσιν ἐδρεύῃ μετὰ τοὺς *μουφτῆδες* τοὺς παρακαθημένους τῷ *χακίμ*, οἱ δὲ ἐπίσκοποι μετὰ τοὺς *μὰλ-μουδίρηδες*, ἤτοι οἰκονομικοὺς ἐπιστάτας τῶν ὑποδιοικήσεων (καζάδων).

2ον. Ἐὰν παρευρίσκωνται εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ διαφόρων θρησκειῶν ἔχοντες ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν βαθμόν, τότε κατὰ τὰ πρεσβεῖα, ἤτοι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα τῶν βερατίων, θέλει προκάθεσθαι ὁ ἀρχαιότερος· κατὰ τὸ ἀνέκαθεν ὅμως χορηγηθὲν προνόμιον εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ τοῦ ἔθνους τούτου θέλουσι προηγεῖσθαι τῶν λοιπῶν ὁμοβαθμίων πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων ἄλλων ἐθνῶν.

3ον. Τὰ λαϊκὰ μέλη τὰ ἔχοντα βαθμὸν θέλουσι προηγεῖσθαι ἀναλόγως τῶν βαθμῶν των· ὅσοι τυχὸν ἔχουσι τὸν αὐτὸν βαθμόν, ἢ εἶναι ἄνευ βαθμοῦ, εἴτε οὗτοι εἶναι μουσουλμάνοι ἢ μή, θέλουσι προηγεῖσθαι ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τῶν διορισμῶν των.

4ον. Ἐπειδή, ὡς ἄνω εἴρηται, ἡ τάξις αὕτη βασίζεται ἐπὶ προνομίων, ἐπὶ ἱεραρχίας βαθμῶν καὶ ἀρχαιότητος, οὐδεμία θέλει ἐπιτραπῇ παράβασις ἢ τροποποίησις ἐπὶ οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ καὶ προφάσει.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον σκέπτεται περὶ παντὸς ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν μέτρων, σχέσιν ἐχόντων πρὸς τὴν Νομαρχίαν, τὰ οἰκονομικά, τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις, τὰ δημόσια ἔργα καὶ τὴν γεωργίαν· δὲν δύναται δὲ νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις. Ὁ τρόπος τῶν συνδιασκέψεων τοῦ συμβουλίου καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ θέλουσιν ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας τῆς Νομαρχίας ἀνήκει εἰς τὸν Νομάρχην, ὃς τὴν ἔνοπλον δύναμιν διανέμει εἰς τὰς ὑπὸ τὴν διοίκησίν του διοικήσεις καὶ ὑποδιοικήσεις, καὶ ἐν ἀνάγκῃ διατάσσει τὴν μετατόπισιν αὐτῶν. Εἷς ἀστυνόμος *(ἀλάϊ βέη)*, ἔχων τὸν βαθμὸν συνταγματάρχου, εἶναι τεταγμένος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Νομάρχου καὶ ἐπιφορτισμένος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κανονισμῶν τῆς ἀστυνομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Δικαστικά.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ὁ ἐπόπτης τῶν ἱεροδικαστῶν διοριζόμενος ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τῇ προτάσει τοῦ Σεϊχ-οὔλ-Ἰσλάμ, ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν ἁπάντων τῶν ἐν τῷ Νομῷ ἑδρευόντων δικαστηρίων τοῦ Σ·ερῆ. Ἀποφαίνεται δ' ἐπὶ τῶν βουλευμάτων καὶ τῶν ἀποφάσεων, τῶν προωρισμένων ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἀνωτέραν δικαστικὴν ἀρχήν (1).

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Τὰ δικαιώματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐξάσκησις ἀνατίθεται τῷ ἐπόπτῃ τῶν ἱεροδικαστῶν, ὡς καὶ ἡ λεπτομέρεια τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὁρίζονται ὑπὸ εἰδικοῦ κανονισμοῦ, ἐπεξεργασθέντος ὑπὸ τοῦ Σεϊχ-οὔλ Ἰσλάμ.

(1) Καταργηθείσης διὰ μεταγενεστέρας ἀποφάσεως τῆς θέσεως τοῦ ἐπόπτου τῶν ἱεροδικαστῶν, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἀνετέθησαν εἰς τὸν ἱεροδικαστὴν (ναΐπτην).

Πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Συνιστᾶται ἐν τῇ ἕδρᾳ παντὸς Νομοῦ ἓν ἀνώτατον δικαστήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *μεδζλίσι τεμγήζι χουκούκ* (Συμβούλιον διακριτικὸν τῶν δικαιωμάτων), ἔργον ἔχον τὸ ἀποφαίνεσθαι ἐπὶ ὑποθέσεων περὶ κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν, ἃς τὰ ἐπαρχιακὰ πολιτικὰ καὶ ποινικὰ δικαστήρια κατ' ἔφεσιν δικάσαντα ὑποχρεοῦνται κατὰ τὸν νόμον νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐφέσεων τῶν εἰσαγομένων ὑπὸ τῶν διαδίκων συμφώνως μὲ τὸν νόμον (1).

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Τὸ ἀνώτατον τοῦτο δικαστήριον, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ, σύγκειται ἀπὸ ἓξ *μουμεϊζ* (συμβούλων), ἐξ ὧν τρεῖς μουσουλμάνοι καὶ τρεῖς μὴ μουσουλμάνοι, ἐκλεγόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ ε' τίτλῳ. Εἷς δὲ ὑπάλληλος, εἰδήμων τῶν δικαστικῶν διατάξεων καὶ τῶν νόμων, διοριζόμενος παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Τὸ ἀνώτατον τοῦτο δικαστήριον δικάζει πάσας τὰς δίκας ἐκτός: α' διαφορῶν μεταξὺ μουσουλμάνων ἐξαρτωμένων ἀπὸ τῶν θρησκευτικῶν δικαστηρίων (*Σερή*), ἢ μὴ μουσουλμάνων ἐξαρτωμένων ἀπὸ τῆς ἰδιαιτέρας δικαιοδοσίας τῶν πνευματικῶν των ἀρχῶν· β' διαφορῶν ἀποκλειστικῶς ἀνηκουσῶν εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τούτου καταχωρίζονται εἰς πρακτικὸν (*μαζπατᾶ*), ὅπερ ἐσφραγισμένον ταῖς σφραγῖσι τοῦ ἀρχιδικαστοῦ καὶ τῶν συμβούλων ὑποβάλλεται εἰς τὸν Νομάρχην. Ὁ Νομάρχης ἐκτελεῖ αὐτὰς κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐξουσίας, ἣν ἔλαβε παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερ-

(1) Τὰ ὀνόματα τῶν δικαστηρίων καὶ ὁ σχηματισμὸς αὐτῶν ἐν γένει μετεβλήθησαν διὰ τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου (ἴδε σελ. 1707).

νήσεως, καὶ ἀνατίθησιν εἰς τὴν κρίσιν τῶν κεντρικῶν ἀρχῶν τὰς ἀποφάσεις, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς ἑαυτοῦ ἁρμοδιότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ἡ ἐξέτασις τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων τῶν ἀπαιτουσῶν προηγουμένην λεπτομερῆ ἔρευναν δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς ἐπιτροπὰς σχηματιζομένας προσωρινῶς παρά τινων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου.

Ἐμποροδικεῖον.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ἐν πάσῃ πρωτευούσῃ Νομοῦ συνιστᾶται ἓν ἐμποροδικεῖον ἔχον ἴδιον πρόεδρον καὶ συγκείμενον ἐξ ὡρισμένου ἀριθμοῦ μελῶν. Συγκροτεῖται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τὰς διαγραφομένας ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος καὶ περιβέβληται ἐξουσίαν ἣν ἐξασκεῖ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ κώδικος τούτου διαγραφομένων ὁρίων καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐφέσεων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐμποροδικείων τῶν ἐπαρχιῶν (1).

Ἰδιαίτεραι διατάξεις διὰ τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Ἡ κεντρικὴ νομαρχία ἔχει ἕνα διοικητὴν (*μουτεσαρρὴφ*) καὶ καθ' ὁμοίωσιν τῶν ἄλλων διοικήσεων ἓν διοικητικὸν συμβούλιον, ἓν πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον καὶ ἓν ἐμποροδικεῖον. Τὰ συμβούλια καὶ δικαστήρια ταῦτα, ἐκτὸς τῶν καθηκόντων τῶν ἀνατεθειμένων εἰς τὰ συμβούλια καὶ δικαστήρια τῆς διοικήσεως, διαχειρίζονται καὶ πάσας τὰς διοικητικὰς καὶ δικαστικὰς ὑποθέσεις τῆς κεντρικῆς ὑποδιοικήσεως. Ὁ διοικητὴς τῆς κεντρικῆς νομαρχίας συμπράττει μετὰ τοῦ Νομάρχου εἰς τὴν διοίκησιν τῶν γενικῶν ὑποθέσεων τῆς νομαρχίας καὶ προεδρεύει, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Νομάρχου, τῶν συμβουλίων, ὧν ἡ προεδρεία ἀνήκει εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον.

---

(1) Ἴδε τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Διοίκησις τῆς Νομαρχίας.

—◆—

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Συνιστᾶται γενικὸν συμβούλιον τῆς Νομαρχίας συγκείμενον ἐκ μελῶν ἐκλεγομένων ἀνὰ τέσσαρα ἐξ ἑκάστης διοικήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ε' τίτλου, ἤτοι δύο μουσουλμάνων καὶ δύο μὴ μουσουλμάνων. Τὸ γενικὸν συμβούλιον προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ὅστις διορίζει ὑποπρόεδρον ἕνα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς νομαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Τὸ γενικὸν συμβούλιον συγκαλεῖται ἅπαξ τοῦ ἔτους ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς νομαρχίας. Ἡ δὲ διάρκεια ἑκάστης συνόδου δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Τὸ γενικὸν συμβούλιον τῆς Νομαρχίας ἔχει ἀποστολὴν α' νὰ μελετᾷ τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν κατασκευήν, τὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἀστυνομίαν τῶν αὐτοκρατορικῶν ὁδῶν τῆς νομαρχίας, καθὼς καὶ τῶν ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι (καζᾶ) καὶ τοῖς δήμοις· προσέτι τὴν κατασκευήν, τὴν ἐπιδιόρθωσιν καὶ συντήρησιν τῶν δημοτικῶν οἰκοδομῶν καὶ νὰ ἐξετάζῃ τὰς αἰτήσεις τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων τὰς ἀφορώσας εἰς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα· β' νὰ συνδιασκέπτηται περὶ τῶν μέτρων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὁδῶν· γ' νὰ συζητῇ περὶ τῶν καταλλήλων πρὸς ἐπέκτασιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου μέσων· δ' νὰ μελετᾷ τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐξ ἴσου διανομὴν τῶν φόρων ἐν ταῖς διοικήσεσιν, ὑποδιοικήσεσι καὶ τοῖς δήμοις.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Ἕκαστον μέλος τοῦ γενικοῦ συμβουλίου ἔχει ἀποστολὴν νὰ διακοινώνῃ πρὸς αὐτὸ τὰς ἀναφορὰς τὰς ὑποβαλλομένας εἴτε ὑπὸ τῶν διοικήσεων, τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἀντιπρόσωπος, εἴτε ὑφ' ἑνὸς τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων ὑποδιοικήσεων. Ὀφείλει δὲ νὰ παρουσιάζῃ αὐτὰς προηγουμένως εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις ἀποφασίζει ποῖαι πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ γενικὸν συμ-

βούλιον. Τὸ δὲ συμβούλιον συζητεῖ ἐπίσης πάντα τὰ ζητήματα δημοσίου συμφέροντος, ἅτινα ὑποβάλλονται αὐτῷ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Νομάρχου. Τὸ γενικὸν συμβούλιον περιορίζεται ὅπως ψηφίζῃ περὶ ὅσων ἀπόκειται εἰς αὐτὸ νὰ συζητῇ· ἡ δὲ ἐκτέλεσις τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἑαυτοῦ συνδιασκέψεων ἀνήκει εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ γενικοῦ συμβουλίου καταχωριζόμεναι εἰς πρακτικὰ (*μαζπατᾶ*) διαβιβάζονται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐκτελοῦνται κατὰ τὸ ἐπικυροῦν αὐτὰς Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα.

ΤΙΤΛΟΣ Β'

Διοίκησις τῶν διοικήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Διοικητικά.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ἑκάστη διοίκησις (λιβᾶ), ἧς ἡ πολιτικὴ διοίκησις, τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἡ ἀστυνομία διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Νομάρχου, ἔχει ἕνα διοικητὴν (μουτεσαρρίφ), διοριζόμενον δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος καὶ ὀφείλοντα νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἁπασῶν τῶν διαταγῶν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὁδηγιῶν, αἵτινες διαβιβάζονται αὐτῷ ἢ ἀπευθύνονται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, σχετικῶς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Πρὸς τούτοις ἐξασκεῖ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ διοικήσει, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ (1).

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ἡ διεύθυνσις τῶν οἰκονομικῶν καὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς ὑποδιοικήσεως εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὸν λογιστὴν (*Μουχασεπεδζῆ*), διοριζόμενον ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ δια-

(1) Ἴδε σημείωσιν ὑπὸ τὸ 2 ἄρθρον.

τελοῦντα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς Νομαρχίας (1).

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Τὰ ἀμοιβαῖα καθήκοντα τοῦ διοικητοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὸ λογιστικόν, θέλουσιν ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ. Ἐν δὲ γραφεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ λογιστοῦ (*Μουχασεπ·εδζῆ*), ἐπιφορτίζεται τὸ λογιστικὸν μέρος τῆς διοικήσεως καὶ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ συμφώνως μὲ τὸν τρόπον, τὸν ὑποδεικνυόμενον ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς Νομαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Ἡ γραμματεία τῆς διοικήσεως ἀνατίθεται εἰς ὑπάλληλον ὀνομαζόμενον *Ταχρηρὰτ μουδηρὴ* (διευθυντὴν τῶν ἐγγράφων) καὶ διοριζόμενον ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ὡς διευθυντὴν τῆς ἐπισήμου ἀλληλογραφίας, τῶν πρωτοκόλλων καὶ τῶν ἀρχείων.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Παρὰ τῷ διοικητῇ ἑδρεύει διοικητικὸν συμβούλιον, συγκείμενον ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ (*χακίμ*) τῆς κεντρικῆς ὑποδιοικήσεως, τοῦ *Μουφτῆ* (2) τῆς πρωτευούσης τῆς διοικήσεως τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν μὴ μουσουλμάνων κατοίκων, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου, τοῦ γραμματέως καὶ ὑπὸ τεσσάρων μονίμων μελῶν, ἐξ ὧν δύο μουσουλμάνοι καὶ δύο μὴ μουσουλμάνοι. Τὸ δὲ συμβούλιον προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ὑπ' ἐκείνου τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, ὅπερ διορίζει ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτόν.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον εἶναι ἐπιφορτισμένον πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν μέτρων τῆς πολιτικῆς διοικήσεως, τῶν οἰκονομικῶν, τῆς ἀστυνομίας, τῶν δημοσίων ἔργων, καὶ

(1) Καταργηθείσης τῆς θέσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου τῆς κεντρικῆς διοικήσεως, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ προσετέθησαν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

(2) *Μουφτῆδες* καλοῦνται οἱ δικαστικοὶ σύμβουλοι τοῦ *Σερῆ*, οἵτινες ἐκδίδουσι τὰς νομικὰς ῥήτρας τὰς ὀνομαζομένας *φετβά*.

τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων, τῶν δασμῶν τῶν *βακουφίων*, τῆς προσόδου τοῦ *ταπου* καὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν γεωργίαν. Δὲν δύναται νὰ ἐπεμβαίνῃ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων· ὁ τρόπος τῶν συνδιασκέψεων καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου τούτου θέλουσιν ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Ἡ ὑποδιοίκησις (*καζᾶ*), ἐν ᾗ εὑρίσκεται ἡ πρωτεύουσα τῆς διοικήσεως, ἔχει ἕνα ὑποδιοικητὴν (*καϊμμακάμην*). Αἱ ἀναφυόμεναι ἐν τῇ ὑποδιοικήσει δικαστικαὶ ὑποθέσεις, προσάγονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῆς διοικήσεως. Ὁ ὑποδιοικητὴς (*καϊμμακάμης*) εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν πολιτικὴν διοίκησιν τῆς ὑποδιοικήσεως, συμπράττων μετὰ τοῦ διοικητοῦ ἐν τῇ γενικῇ διοικήσει. Φέρει δὲ τὸν τίτλον βοηθοῦ (*μουαβὶν*) τοῦ διοικητοῦ (1).

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Αἱ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις τῆς διοικήσεως ἐξαρτῶνται ἀπὸ τοῦ διοικητοῦ, ὅστις διανέμει αὐτὰς εἰς τὰς διαφόρους ὑποδιοικήσεις, συμφώνως πρὸς τὰς διαταγάς, ἃς λαμβάνει παρὰ τοῦ Νομάρχου, καὶ δύναται, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ μετατοπίσῃ αὐτὰς διὰ νὰ τὰς μεταφέρῃ ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον δῆμον. Ὁ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς ἀστυνομίας διοικεῖ τὴν ἀστυνομίαν τῆς διοικήσεως καὶ ἐνεργεῖ συμφώνως πρὸς τὸν περὶ ἀστυνομίας κανονισμόν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Δικαστικά.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Ἐν ἑκάστῃ διοικήσει ὑπάρχει εἷς δικαστὴς (*χακίμ*), ἔργον ἔχων νὰ δικάζῃ ἐπὶ πάσης δίκης ὑπαγομένης εἰς τὸ ἱερὸν δίκαιον (*σερή*), κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐξαρτωμένων ἀπὸ τῶν πολιτικῶν νόμων. Ὁ *χακὶμ* διορίζεται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Σεϊχ-οὖλ-Ἰσλάμ.

(1) Ἡ θέσις τοῦ κεντρικοῦ ὑποδιοικητοῦ κατηργήθη.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς διοικήσεως συνιστᾶται ἓν πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον (*Μεζλισι τεμγήζι χουκουκ βὲ Ἀζιναγέτ*). Ἀποφασίζει δὲ περὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, τῶν ὑπερβαινουσῶν τὴν ἁρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τῶν ὑποδιοικήσεων (*καζᾶ*) καὶ ἐπὶ τῶν ἐφέσεων τῶν γινομένων ὑπὸ τῶν διαδίκων κατ' ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τούτων (1).

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Τὸ πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον τῆς διοικήσεως προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ *χακὶμ* καὶ σύγκειται ἐκ τριῶν μουσουλμάνων καὶ τριῶν μὴ μουσουλμάνων δικαστῶν (*μουμεὶζ*), ἐκλεγομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τίτλου Ε'. Εἷς εἰδικὸς ὑπάλληλος, εἰδήμων τῶν δικαστικῶν δικτάξεων καὶ τῶν νόμων, ὁριζόμενος ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ δικαστηρίου τούτου.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Τὸ πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται πάσης ὑποθέσεως, ἐξαιρουμένων α' τῶν μεταξὺ μουσουλμάνων διαφορῶν, τῆς ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας τῶν ἱεροπολιτικῶν δικαστηρίων τοῦ *Σ·ερῆ*, καὶ μεταξὺ μὴ μουσουλμάνων τῆς εἰδικῆς δικαιοδοσίας τῶν πνευματικῶν των ἀρχῶν, β' τῶν ὑποθέσεων τῆς ἀποκλειστικῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου τῆς διοικήσεως καταχωρίζονται ἐν πρακτικῷ (*μαζπατᾶ*), ὅπερ, φέρον τὰς σφραγίδας τοῦ *χακὶμ* καὶ τῶν παρέδρων (*μουμεήζ*), ὑποβάλλεται εἰς τὸν διοικητήν. Οὗτος ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, καὶ διαβιβάζει ἐκείνας, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ὑπερβαίνει τὸ ὅριον τῆς ἁρμοδιότητός του, εἰς τὴν κεντρικὴν ἀρχὴν τῆς νομαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Ἑκάστη διοίκησις ἔχει ἓν ἐμποροδικεῖον, συγκεκροτημένον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος. Σύγκειται ὑφ' ἑνὸς

(1) Ἴδε τὴν ὑπὸ 18 ἄρθρον σημείωσιν.

εἰδικοῦ προέδρου καὶ ὡρισμένου ἀριθμοῦ μελῶν, καὶ ἐνεργεῖ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας, τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'

Διοίκησις τῶν ὑποδιοικήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Διοικητικά.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Εἷς ἑκάστην ὑποδιοίκησιν εἷς ὑποδιοικητὴς *(καϊμμακάμης)* διοριζόμενος ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν πολιτικὴν διοίκησιν, τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὴν ἀστυνομίαν· ἐξαρτώμενος δ' ἀμέσως ἀπὸ τὸν διοικητήν. Τὰ καθήκοντα αὐτοῦ συνίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἐκδιδομένων διαταγῶν, τῶν ἀπευθυνομένων αὐτῷ ὁδηγιῶν παρὰ τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ διοικητοῦ καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πασῶν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἐντὸς τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Τὰ οἰκονομικὰ τῆς ὑποδιοικήσεως συνιστάμενα εἰς τὴν εἴσπραξιν καὶ τὴν διαβίβασιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ὑποδιοικήσεως τῶν προσόδων τοῦ Κράτους καὶ τὴν χρῆσιν τῶν προσδιωρισμένων διὰ τὰς δαπάνας τῆς ὑποδιοικήσεως ποσοτήτων ἀνήκουσιν εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ὑποδιοικητοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Τὸ λογιστικὸν καὶ ἡ ἀλληλογραφία τῆς ὑποδιοικήσεως ἀνατίθενται εἰς ἕνα, ἢ ὑπαρχούσης περιπτώσεως, εἰς δύο γραμματεῖς.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Ὁ ὑποδιοικητὴς συμπράττει μετὰ τριῶν μελῶν μουσουλμάνων καὶ ἑτέρων δύο μὴ μουσουλμάνων τοῦ διοικητικοῦ συμβου-

λίου, ἅτινα θέλουσιν ἐκλέγεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ε΄ τίτλου.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Ἡ ὑποδιοίκησις ἔχει ἐν διοικητικὸν συμβούλιον προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ ὑποδιοικητοῦ καὶ συγκροτούμενον ὑπὸ τοῦ *χακίμ* καὶ τοῦ *μουφτῆ* τῆς ἕδρας, τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν τῶν μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, τοῦ γραμματέως τῆς ὑποδιοικήσεως καὶ τριῶν μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀνήκει πᾶν ὅ,τι ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων, τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν διαχείρισιν, τὴν ἀστυνομίαν, τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, τὰ δημόσια ἔργα, τὰς προσόδους τοῦ *ταπου*, καὶ τὴν γεωργίαν ἐν τῇ ὑποδιοικήσει, χωρὶς ἐν τοσούτῳ νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις. Ὁ τρόπος τῶν συνδιασκέψεων καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου τούτου θέλουσιν ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἡ διὰ τὴν ἀστυνομίαν τῆς ὑποδιοικήσεως ἔνοπλος δύναμις τίθεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑποδιοικητοῦ, ὅστις διαθέτει αὐτὴν κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ διοικητοῦ καὶ συνῳδὰ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ γενικοῦ περὶ ἀστυνομίας κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Δικαστικά.

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Ἐν ἑκάστῃ ὑποδιοικήσει εἷς *χακίμ* ἀποφασίζει περὶ πάντων τῶν ζητημάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ *σερῆ* χωρὶς νὰ ἐπεμβαίνει εἰς τὰς δίκας τὰς διεπομένας ὑπὸ τῶν πολιτικῶν νόμων. Ὁ *χακίμ* διορίζεται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Σ·ειχ-οὖλ-Ἰσλάμ.

ΑΡΘΡΟΝ 51ον.

Ἐν ἑκάστῃ πρωτευούσῃ ὑποδιοικήσεως (καζᾶ), ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ *χακίμ* σχηματίζεται δικαστήριον, ὑπὸ τὴν

ἐπωνυμίαν *Μεδζλίσι δεάβή*, συγκείμενον ἐκ τριῶν μελῶν μουσουλμάνων καὶ μὴ μουσουλμάνων. Τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου τούτου, ἔχοντα τὸν τίτλον δικαστῶν *(μουμεήζ)*, ἐκλέγονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ε΄ τίτλου.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Τὸ δικαστήριον τῆς ὑποδιοικήσεως δικάζει περὶ πάσης ὑποθέσεως, ἐξαιρουμένων α΄ τῶν διαφορῶν μεταξὺ μουσουλμάνων καὶ ἰδίως τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἱερῶν δικαστηρίων *(σερῆ)*, ἢ μεταξὺ μὴ μουσουλμάνων καὶ ἰδίως τῆς δικαιοδοσίας τῶν πνευματικῶν του ἀρχῶν· β΄ τῶν ὑποθέσεων τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ποινικῶν δικαστηρίων· γ΄ τῶν τῆς ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐμποροδικείων τῆς διοικήσεως. Δικάζει ἐπίσης πάντα τὰ πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐκδίκασις δὲν ὑπερβαίνει τὴν ἁρμοδιότητά του,

ΑΡΘΡΟΝ 53ον.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου τῆς ὑποδιοικήσεως καταχωρίζονται εἰς πρακτικὸν *(μαζπαπάρ)*, ὅπερ, φέρον τὰς σφραγίδας τοῦ χακὶμ καὶ τῶν δικαστῶν, διαβιβάζεται πρὸς τὸν ὑποδιοικητήν. Οὗτος ἐκτελεῖ αὐτὰς ἐντὸς τῶν δικαιωμάτων του καὶ μεταβιβάζει πρὸς τὸν διοικητὴν τὰς ἀποφάσεις, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας του.

ΤΙΤΛΟΣ Δ΄

Διοίκησις τῶν χωρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 54ον.

Ἐν ἑκάστῳ χωρίῳ ἐκλέγονται δύο σφραγιδοφύλακες (μουχτὰρ) ὑφ' ἑκάστης ἐνορίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ε΄ τίτλου.

Ἕκαστον χωρίον ἔχον ὀλιγωτέρας τῶν εἴκοσιν οἰκιῶν δὲν ἔχει δικαίωμα ἐκλογῆς, εἰμὴ ἑνὸς μόνου σφραγιδοφύλακος.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν σφραγιδοφυλάκων γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ὑποδιοικητὴν καὶ ἐπικυροῦται ὑπ' αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 56ον.

Ἐν τοῖς χωρίοις οἱ σφραγιδοφύλακες ἑκάστης κοινότητος εἰσὶ τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων καὶ τὰς λοιπὰς πράξεις τῆς διοικήσεως. Αἱ δημοτικαὶ ὑποθέσεις ἐν τοῖς χωρίοις ἀνήκουσιν εἰς τοὺς σφραγιδοφύλακας πάσης κοινότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν φύλαξιν τῶν χωρίων, ὡς οἱ φύλακες (*μπεκτσῆδες*), οἱ δασοφύλακες (*κορουδζήδες*) καὶ ἄλλοι, ὑπάγονται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν σφραγιδοφυλάκων, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὸν ἀφορῶντα εἰς αὐτοὺς εἰδικὸν κανονισμόν.

ΑΡΘΡΟΝ 58ον.

Ἐν τοῖς χωρίοις θέλει συστηθῇ δημογεροντία (*ἰχτιὰρ μεδζλισή*), ἧς ὁ ἀριθμὸς δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τοὺς δώδεκα, μηδὲ νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν τριῶν. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τούτου ἐκλέγονται κατὰ τὸν τρόπον τὸν ὁριζόμενον ἐν τῷ Ε′ τίτλῳ. Οἱ ἐν ταῖς κοινότησιν *ἰμάμαι* καὶ οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ οἱ μὴ μουσουλμάνοι αὐτοδικαίως εἰσὶ μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς δημογεροντίας τῶν οἰκείων ἐνοριῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 59ον.

Αἱ δημογεροντίαι ἔχουσιν ἀποστολὴν νὰ ἐποπτεύωσι τὴν κατὰ τοὺς νόμους διανομὴν τῶν φόρων τῶν κοινοτήτων εἰς ἃς ἀνήκουσι· νὰ συνδιασκέπτωνται περὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν καθαριότητα τῶν ὁδῶν ἐν τοῖς δήμοις, τὴν δημοσίαν ὑγιεινὴν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς γεωργίας καὶ λύωσιν εἰρηνικῶς πᾶσαν διαφοράν, δυναμένην νὰ περαιωθῇ διὰ τῆς συνδιαλλαγῆς τῶν διαφερομένων, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφόμενα ὅρια.

ΑΡΘΡΟΝ 60ον.

Πᾶν δημοτικὸν ἢ περὶ γεωργίας ζήτημα, ἀφορῶν εἰς τὰ γενικὰ συμφέροντα τῶν μικτῶν κοινοτήτων, συζητεῖται παρὰ τῶν συμβουλίων τῶν δημογερόντων, συνερχομένων ἐπὶ τὸ αὐτό. Αἱ δὲ διενέξεις μεταξὺ διαδίκων, ἀνηκόντων εἰς διάφορα θρησκεύματα, ἀποφασίζονται εἰρηνικῶς ὑπὸ μικτοῦ συμβουλίου, συγκειμένου ὑπὸ ἓξ τοὐλάχιστον ἢ δώδεκα τὸ πολὺ δημογερόντων,

λαμβανομένων ἐκ τῶν θρησκευμάτων καὶ συνερχομένων κατ' ἴσον ἀριθμόν. Ἡ προεδρεία τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὸν γεροντότερον τὴν ἡλικίαν ἐκ τῶν σφραγιδοφυλάκων (*μουχτάριδων*) τῆς κοινότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 61ον.

Οἱ σφραγιδοφύλακες θέλουσι λαμβάνῃ παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς ὁδηγίας διά τε τ' ἀφορωντα εἰς τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα ὡς πρακτόρων τῆς ἀρχῆς ταύτης, καὶ διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ χωρίου. Ἑκάστη κοινότης εὐθύνεται ἀλληλεγγύως διὰ τὴν ταμιακὴν διαχείρισιν, τὴν ἀνατεθεῖσαν εἰς τοὺς σφραγιδοφύλακας αὐτῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 62ον.

Οἱ σφραγιδοφύλακες καὶ οἱ δημογέροντες ἐκλέγονται δι' ἓν ἔτος. Ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν δύναται ἐπ' ἀόριστον νὰ ἐπαναλαμβάνηται. Δύνανται νὰ παυθῶσι διὰ παράλειψιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ συμβουλίου τῆς δημογεροντίας.

ΤΙΤΛΟΣ Ε'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ τῶν ἐν τοῖς χωρίοις ἐκλογῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 63ον.

Πάντες οἱ ὑπήκοοι ὀθωμανοί, πάσης κοινότητος, συμπληρώσαντες τὸ δέκατον καὶ ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἔχοντες συμφέροντα ἐν τῷ χωρίῳ καὶ ἀποτίοντες πεντήκοντα γροσίων τοὐλάχιστον ἄμεσον φόρον κατ' ἔτος, συνέρχονται κατ' ἔτος εἰς συνέλευσιν ἐν ἑκάστῳ χωρίῳ πρὸς ἐκλογὴν τῶν σφραγιδοφυλάκων καὶ τῶν δημογερόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 64ον.

Πᾶς ὀθωμανὸς ὑπήκοος, ἔχων συμπεπληρωμένον τὸ τριακοστὸν τῆς ἡλικίας του ἔτος, ἔχων συμφέροντα ἐν τῷ χωρίῳ καὶ ἀποτίων ἑκατὸν γρόσια τοὐλάχιστον κατ' ἔτος εἰς ἀμέσους φόρους, δύναται νὰ ἐκλεχθῇ σφραγιδοφύλαξ ἢ δημογέρων.

ΑΡΘΡΟΝ 65ον.

Τὸ τῶν ἐκλογῶν ἀποτέλεσμα καταχωρίζεται κατ' ἔτος εἰς πρακτικὸν σφραγιζόμενον ἢ ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν ἐκλογέων τοῦ χωρίου καὶ διαβιβαζόμενον πρὸς τὸν καϊμμακάμην τῆς ὑποδιοικήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 66ον.

Οἱ σφραγιδοφύλακες καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τῶν δημογερόντων ἐκλέγονται δι' ἓν ἔτος, δύνανται ὅμως καὶ νὰ ἐκλεχθῶσιν αὖθις διὰ τὰ ἐπιόντα ἔτη. Ἐν περιπτώσει κενώσεως θέσεως, συνεπείᾳ παύσεως ἑνὸς ἐκ τῶν σφραγιδοφυλάκων δι' ἕνα τῶν ἐν τῷ 62 ἄρθρῳ προβλεπομένων λόγων ἢ ἀποβιώσεως, εἴτε σφραγιδοφύλακός τινος, εἴτε μέλους τοῦ συμβουλίου τῶν δημογερόντων, οἱ τοῦ χωρίου ἐκλογεῖς συνέρχονται ἐκτάκτως καὶ προβαίνουσιν εἰς νέαν ἐκλογήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τῶν ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσιν ἐκλογῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 67ον.

Κατὰ διετίαν ὁ καϊμμακάμης τῆς ὑποδιοικήσεως, ὁ χακίμ, ὁ μουφτῆς, οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ ἁπασῶν τῶν μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων καὶ οἱ γραμματεῖς τῆς ὑποδιοικήσεως (καζᾶ) συνέρχονται εἰς ἐκλογικὴν συνέλευσιν. Ἡ συνέλευσις αὕτη ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων τῶν κατοικούντων ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ τῆς ὑποδιοικήσεως καὶ τοῖς ἄλλοις χωρίοις, ἀποτιόντων δὲ ἐνιαυσίως ἑκατὸν πεντήκοντα γρόσια εἰς ἀμέσους φόρους καὶ ἐχόντων συμπεπληρωμένον τὸ τριακοστὸν αὐτῶν ἔτος, προτιμωμένων ὅσον τὸ δυνατὸν τῶν γινωσκόντων νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ γράφωσι, θέλει ἐκλέξῃ:

Α'. Διὰ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ἀριθμὸν ὑποψηφίων τριπλάσιον τοῦ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, τοῦ ὁποίου τὸ ἥμισυ, ἀνῆκον εἰς τοὺς μὴ μουσουλμάνους κατοίκους, δέον νὰ ληφθῇ μεταξὺ τῶν διαφόρων μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, θέλει δηλαδὴ ἐκλέξῃ ἐννέα ὑποψηφίους διὰ τὸ πρῶτον ἔτος· ὁ ἀριθμὸς οὗτος θέλει καταβιβασθῇ εἰς πέντε διὰ τὰς μετὰ τὴν πρώτην διετῆ περιόδου ἐκλογάς.

Β΄. Διὰ τὸ δικαστήριον τῶν ὑποδιοικήσεων (καζᾶ), ἰσαρίθμους ὑποψηφίους καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὅροις.

ΑΡΘΡΟΝ 68ον.

Τὰ ὀνόματα τῶν ὑπὸ τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς ὁριζομένων ὑποψηφίων, ἐπὶ τοῖς ὅροις τοῖς διαγραφομένοις ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἐγγράφονται ἐπὶ ἐντύπου στελέχους κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον ὑπόδειγμα· τὸ στέλεχος τοῦτο ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ὑποδιοικήσεως (καζᾶ), καὶ κατόπιν διαβιβάζεται εἰς ἕκαστον χωρίον τῆς ὑποδιοικήσεως.

Ἅμα ὡς ληφθῇ ὁ κατάλογος οὗτος ἀναγινώσκεται ἐν γενικῇ συνελεύσει τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων τοῦ χωρίου, συνερχομένων ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἡ δὲ συνέλευσις ἐκλέγει ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου ἀριθμὸν ἀτόμων διπλάσιον τοῦ τῶν μελῶν, τῶν διορισθησομένων ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ καὶ τῶν δικαστῶν τοῦ δικαστηρίου τῆς ὑποδιοικήσεως, δηλαδὴ ἓξ ἐπὶ ἐννέα ἐκλεξίμων, καὶ ἐγγράφει τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ, ὅστις, ὑπογραφεὶς καὶ σφραγισθείς, ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἕδραν τῆς ὑποδιοικήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 69ον.

Ἐκτὸς τῶν προμνησθέντων καταλόγων, ἡ ἐκλογικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν δημογερόντων θέλουσι συντάξῃ καὶ ὑπογράψῃ πρακτικὰ (μαζπατᾶ) τῶν οἰκείων ἐργασιῶν, ἅπερ θέλουσι κατατεθῇ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ὑποδιοικήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 70ον.

Ἅμα ὡς ληφθῶσιν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ὑποδιοικήσεως οἱ κατάλογοι τῶν ἐκλεξίμων, οἱ συντεταγμένοι ὑπὸ τῶν χωρίων, ἀποσφραγίζονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς ὑποδιοικήσεως ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δώδεκα ἐγγεγραμμένων ἐκλεξίμων ἐπὶ τοῦ πρώτου καταλόγου καταβιβάζεται εἰς τὰ δύο τρίτα, ἀφαιρουμένων δι' ἕκαστον χωρίον τῶν ὀνομάτων ἅτινα θέλουσι τύχῃ ὀλιγωτέρων ψήφων ἐν τοῖς χωρίοις, καὶ ἐπὶ τούτῳ διαβιβάζεται πρὸς τὸν διοικητὴν πρακτικὸν τῶν ἐκλογικῶν πράξεων, ἀναφέρον τὰ ὀνόματα, ἅτινα ἤθελον ἔχῃ τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν καὶ

τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ ὦσι διπλάσια τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας διορισθησομένων μελῶν.

Ἕκαστον χωρίον θεωρεῖται ὡς κάτοχος μιᾶς μόνον ψήφου, καὶ οἱ ἔχοντες τὰς ψήφους τῶν πλείστων χωρίων θεωροῦνται ὡς ἔχοντες τὴν πλειοψηφίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 71ον.

Ὁ διοικητὴς διορίζει μεταξὺ τῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς ὑποδιοικήσεως προσώπων τοὺς διοικητικοὺς συμβούλους καὶ τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου τῆς ὑποδιοικήσεως. Δύναται νὰ λάβῃ τὴν γνώμην τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς διοικήσεως περὶ τῶν ἐν λόγῳ διορισμῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 72ον.

Διαταγαὶ (*μπουγιουρουλδού*) τοῦ διοικητοῦ ἐπικυροῦσαι τὴν ἐκλογὴν καὶ τὸν διορισμὸν τῶν συμβούλων καὶ τῶν δικαστῶν τῆς ὑποδιοικήσεως θέλουσι διαβιβασθῇ αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ὑποδιοικητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῶν ἐν ταῖς διοικήσεσιν ἐκλογῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 73ον.

Ἐν ἑκάστῃ διοικήσει σχηματίζεται ἐκλογικὴ ἐπιτροπή, συγκειμένη ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ, τοῦ *χακίμ*, τοῦ *μουχασεπεδζῆ* τοῦ *μουφτῆ* τῆς πόλεως, τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν τῶν μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων καὶ τοῦ διοικητικοῦ γραμματέως. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου τῶν ἐκλεξίμων, τῶν διαμενόντων ἔν τε τῇ ἕδρᾳ τῆς διοικήσεως καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτῆς ὑποδιοικήσεως, ἐκλέγει διὰ μὲν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀριθμὸν προσώπων τριπλάσιον τοῦ τῶν μελῶν, τῶν μελλόντων νὰ διορισθῶσιν ἐν τῷ συμβουλίῳ τούτῳ, τοῦ ἡμίσεος ἐξ αὐτῶν ἀντιπροσωπεύοντος τοὺς μουσουλμάνους κατοίκους, καὶ τῶν λοιπῶν τὰς μὴ μουσουλμανικὰς κοινότητας, διὰ δὲ τὸ πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον, ἀνάλογον ἀριθμὸν προσώπων, ἐκλεγομένων ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὅροις. Ὁ κατάλογος τῶν προσώπων τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῆς ἐπιτρο-

πῆς, συνταξόμενος σύμφωνα πρὸς τοὺς περὶ ὑποδιοικήσεως διαγραφομένους κανόνας, διανέμεται εἰς τὰς διαφόρους ὑποδιοικήσεις τὰς συγκροτούσας τὴν διοίκησιν.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καὶ τὸ δικαστήριον ἑκάστης ὑποδιοικήσεως συνερχόμενα ἐκλέγουσιν ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου ἀριθμὸν ἐκλεξίμων διπλάσιον τοῦ τῶν μελῶν τῶν διορισθησομένων εἰς τὸ συμβούλιον καὶ εἰς τὸ πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον τῆς διοικήσεως καὶ διαβιβάζουσι τὸν κατάλογον τῶν ἐκλογῶν, φέροντα τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 74ον.

Οἱ ὑπὸ τῶν ὑποδιοικήσεων συντεταγμένοι ἐκλογικοὶ κατάλογοι, ἅμα ὡς φθάσωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως, ἀποσφραγίζονται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ γραμματέως ἐνώπιον τῶν ἐπὶ τούτῳ συνερχομένων μελῶν τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγεγραμμένων ἐκλεξίμων ἐπὶ τοῦ πρώτου καταλόγου καταβιβάζεται εἰς τὰ δύο τρίτα, ἀφαιρουμένων δι' ἑκάστην κοινότητα τῶν ὀνομάτων, ὅσα ἔτυχον ὀλιγωτέρων ψήφων ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι καὶ διευθύνεται πρὸς τὸν Νομάρχην πρακτικόν, περιέχον τὰ ὀνόματα, ἅπερ ἔχουσι τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν καὶ τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ ὦσι τὸν ἀριθμὸν διπλάσια τῶν μελῶν, τῶν διορισθησομένων ὑπὸ τῆς ἀρχῆς.

Ἑκάστη ὑποδιοίκησις ἔχει μίαν μόνην ψῆφον καὶ οἱ συνενοῦντες τὰς ψήφους τοῦ μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ τῆς ὑποδιοικήσεως θεωροῦνται ὡς ἔχοντες τὴν πλειοψηφίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 75ον.

Ὁ Νομάρχης διορίζει ἐκ τῶν ἐκλεχθέντων ἐν τῇ διοικήσει τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς δικαστὰς τοῦ πολιτικοῦ καὶ ποινικοῦ δικαστηρίου τῆς διοικήσεως.

Δύναται νὰ λαμβάνῃ τὴν γνώμην τοῦ κεντρικοῦ συμβουλίου περὶ τῶν διορισμῶν τούτων.

ΑΡΘΡΟΝ 76ον.

Αἱ διαταγαὶ (*μουγιουρουλδού*) τοῦ Νομάρχου αἱ περιέχουσαι τὴν ἐκλογὴν καὶ τὸν διορισμὸν τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ

συμβουλίου καὶ τῶν δικαστῶν τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου διαβιβάζονται διὰ τῶν διοικητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Νομαρχίας ἐκλογῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 77ον.

Ὁ ἐπόπτης τῶν ἱεροδικαστῶν (1), ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀλληλογραφίας, ὁ τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ὑπάλληλος, ὁ μουφτῆς, ὁ χακὶμ καὶ οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων συνεδριάζοντες αὐτοδικαίως εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Νομαρχίας, συνέρχονται εἰς ἐκλογικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Νομάρχου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐκλέγει ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων τῶν διαμενόντων ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ τῆς Νομαρχίας καὶ ταῖς διοικήσεσι καὶ ταῖς πρωτευούσαις τῶν ὑποδιοικήσεων, τῶν ἀποτιόντων πεντακοσίων τοὐλάχιστον γροσίων κατ' ἔτος ἄμεσον φόρον, ἀπολαυόντων ἐμπιστοσύνης καὶ ὑπολήψεως ἐν τῇ Νομαρχίᾳ καὶ γνωριζόντων ν' ἀναγινώσκωσι καὶ γράφωσι, τριπλάσια τὸν ἀριθμὸν πρόσωπα, τῶν μελῶν τῶν διορισθησομένων εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καὶ τὸ πολιτικὸν καὶ ποινικὸν δικαστήριον.

Ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεξίμων περιορίζεται εἰς τὰς ἕδρας τῶν διοικήσεων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν συμβούλων καὶ δικαστῶν τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων.

Τὰ πρακτικὰ τὰ περιέχοντα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογικῶν τούτων ἐργασιῶν, τὰ ὑπὸ τῶν πρωτευουσῶν τῶν διοικήσεων ἀποστελλόμενα, ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Νομάρχην, ὅστις ὑποβάλλει εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην τὰ ὀνόματα τῶν προσώπων, ἅτινα ἤθελεν ἐκλέξῃ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων. Αἱ ἐκλογαὶ ἐπικυροῦνται διὰ βεζυρικῶν ἐπιστολῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 78ον.

Οἱ τέσσαρες σύμβουλοι τῶν ὑποδιοικήσεων ἑκάστης διοική-

(1) Ἡ θέσις αὕτη κατηργήθη.

σεως συνέρχονται ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας ἕνα μῆνα πρὸ τῆς συγκαλέσεως τοῦ γενικοῦ συμβουλίου, ὅπερ θέλει συνέρχεσθαι κατ' ἔτος ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Νομαρχίας, ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογήν, ἐκ καταλόγου τῶν κατοίκων τῶν τε πρωτευουσῶν τῆς διοικήσεως καὶ τῶν ὑποδιοικήσεων αὐτῆς, τριῶν προσώπων κεκτημένων τὰ προσόντα τοῦ ἐκλέγεσθαι ὡς σύμβουλοι, καὶ κεκλημένων ὅπως ἀποτελέσωσι μέρος τοῦ γενικοῦ συμβουλίου. Μεταβαίνουσι δὲ εἰς τὴν ἕδραν τῆς κεντρικῆς διοικήσεως, τῇ προσκλήσει τοῦ διοικητοῦ.

Οἱ σύμβουλοι τῶν ὑποδιοικήσεων, οἱ μεταβάντες εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως ὅπως ἐκλέξωσι τὰ μέλη τοῦ γενικοῦ συμβουλίου, ἐγχειρίζουσιν αὐτοῖς καὶ διὰ μέσου αὐτῶν διαβιβάζουσι πρὸς τὸν Νομάρχην ἁπάσας τὰς αἰτήσεις τῶν ὑποδιοικήσεων, τὰς ἀφορώσας εἰς τὰ ἔργα τῆς δημοσίου ὠφελείας, τὰς ὁδούς, τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ ἄλλα ζητήματα, δυνάμενα ν' ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον συζητήσεως ἐν τῷ συμβουλίῳ.

Ἄρθρον εἰδικόν.

Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὡς καὶ οἱ δικασταὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων θέλουσιν ἀνανεοῦσθαι κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης διετίας. Αἱ ἐκλογαὶ θέλουσιν ἐπαναλαμβάνεσθαι κατ' ἔτος διὰ τὸ ἥμισυ τῶν συμβούλων καὶ δικαστῶν, οἵτινες δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν οἱ αὐτοὶ ἐκ νέου.

Τὸ γενικὸν συμβούλιον θέλει ἀνανεοῦσθαι ὁλοσχερῶς κατ' ἔτος. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τούτου θέλουσιν εἶσθαι ἐπίσης ἐκλέξιμα καὶ αὖθις.

Συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 10, 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος νόμου, αἱ ἐξωτερικαὶ ὑποθέσεις, ἡ γεωργία καὶ τὰ δημόσια ἔργα ἀνατίθενται εἰς εἰδικοὺς ὑπαλλήλους. Οὐχ ἧττον ὅμως πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διεκπεραιώσεως τῶν ὑποθέσεων, τὰ χρέη τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων διευθυντοῦ προστίθενται εἰς τὰ τοῦ βοηθοῦ *(μουάβιρ)* τοῦ Νομάρχου καὶ τὰ καθήκοντα τῶν διευθυντῶν τῆς γεωργίας καὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἑνοῦνται, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ὑπάλληλος ὁ κατέχων τὴν θέσιν τοῦ βοηθοῦ ἔχει συνάμα καὶ τὴν ἐπιστασίαν τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων,

καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς γεωργίας καὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἀνατίθεται εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὑπάλληλον (1).

Τῇ 7 Δζεμαζηλαχὴρ 1281.

Παράρτημα.

Δὲν δύνανται νὰ τεθῶσιν ὡς ὑποψήφιοι διὰ τὴν θέσιν συμβούλου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες συγγενεῖς, δηλαδὴ οἱ γονεῖς, οἱ πάπποι, τὰ τέκνα καὶ οἱ ἔγγονοι συμβούλου τινὸς καὶ οἱ συνδεόμενοι μετ' αὐτοῦ διὰ δευτέρου, τρίτου καὶ τετάρτου βαθμοῦ συγγενείας ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας, οἷος ὁ ἀδελφός, ὁ ἐκ πατρὸς θεῖος, ὁ ἐκ μητρὸς θεῖος, ὁ γαμβρός, ὁ πενθερός, ἢ ὁ πατὴρ τοῦ γαμβροῦ.

Τῇ 27 Ζηλκαδὲ 1306, ἢ 13 Ἰουλίου 1305.

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

ادارهٔ عمومیهٔ ولایات نظامنامه سیدر

(Ἰδαρεῖ οὐμουμηγεῖ βιλαγιὰτ νιζαμναμεσή δ·ιρ).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Οἱ θεμελιώδεις νόμοι τῶν Νομῶν ὡρίσθησαν ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7 Δζεμαζηλαχὴρ 1281 δημοσιευθέντι νόμῳ· τούτου ἕνεκα ὁ παρὼν νόμος οὐδόλως πραγματεύεται περὶ δικαστηρίων, ὑπὸ ἰδιαιτέρου ρυθμιζομένων κανονισμοῦ, ἀλλ' ὁρίζει μόνον τὰ καθήκοντα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τῶν διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τὰ τῆς διοικήσεως τῶν δήμων *(ναχιέων)*.

ΤΙΤΛΟΣ Α'

Περὶ τῶν διαφόρων διαιρέσεων τῶν Νομῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Οἱ Νομοὶ διαιροῦνται εἰς διοικήσεις, αὗται δὲ εἰς ὑποδιοική-

(1) Ἡ θέσις βοηθοῦ κατηργήθη.

σεις ὑποδιαιρουμένας εἰς δήμους καὶ οὗτοι εἰς χωρία· ἀρχηγὸς καὶ προϊστάμενος τῆς γενικῆς διοικήσεως τοῦ Νομοῦ εἶναι ὁ Νομάρχης (Βαλῆς).

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἕκαστος ὑπάλληλος, ἐν οἱῳδήποτε κλάδῳ τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἂν διατελῇ, ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας του εἶναι ἐν πρώτοις ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου αὐτοῦ ὑπαλλήλου· ἡ δ' ἄμεσος αὕτη εὐθύνη ἀλληλεγγύως φθάνει καὶ μέχρι τοῦ Νομάρχου.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, οἵτινες ἀποτελοῦσι τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ, σύγκειται ἀπὸ τοῦ Μουδίνη (βοηθοῦ), Δεφτερτάρη (οἰκονομικοῦ ἐφόρου), Μεκτουπτσῆ (διευθυντοῦ τῆς ἀλληλογραφίας), ἀπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, τοῦ ἐμπορικοῦ κλάδου, τῆς γεωργίας καὶ τῆς παιδείας, ἀπὸ τῶν γενικῶν ἐπιστατῶν τῆς ὁδοποιΐας, ἀπὸ τῶν προϊσταμένων ὑπαλλήλων τῶν διευθύνσεων τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ, τῶν κτημάτων, τῆς ἀπογραφῆς καὶ τῶν βακουφίων, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς. Ἄμεσος ὑπεύθυνος προϊστάμενος τῆς διοικήσεως (λιβὰ) εἶναι ὁ διοικητὴς (μουτεσαρρίφης), ἡ δὲ ἐκτελεστικὴ αὐτῆς ἐξουσία ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Μουχασεπεδζῆ (λογιστοῦ) τοῦ ταχρηρὰτ μουδίρη (γραμματέως τῆς διοικήσεως), τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Δεφτέρι χακανῆ καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς τῆς διοικήσεως.

Προϊστάμενος καὶ ὑπεύθυνος τῆς διοικήσεως τοῦ Καζᾶ εἶναι ὁ Καϊμμακάμης (ὑποδιοικητής), ἡ δὲ ὑπαλληλία του συνίσταται ἀπὸ τοῦ γραμματέως τῆς ὑποδιοικήσεως, τοῦ Δεφτέρι χακανῆ, τῶν κτημάτων καὶ τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς χωροφυλακῆς.

Προϊστάμενος καὶ ὑπεύθυνος τῆς διοικήσεως τοῦ δήμου (ναχηγέ), εἶναι ὁ μουδίρης, ἡ δὲ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις αὐτοῦ εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Προϊστάμενοι τῆς διοικήσεως τῶν χωρίων εἶναι οἱ μουχτάριδες· προϊστάμενος καὶ ὑπεύθυνος ὡς πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς

κυβερνήσεως καὶ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως εἶναι ὁ προϊστάμενος τῆς χωροφυλακῆς.

ΤΙΤΛΟΣ Β΄

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν Νομῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Νομάρχου, περιλαμβάνοντα πάντας τοὺς κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ, ἤτοι τὸν διοικητικόν, τὸν οἰκονομικόν, τὸν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, τῶν δημοσίων ἔργων, τῆς ἀστυνομίας καὶ πᾶσαν ἐνέργειαν ποινικὴν καὶ πολιτικήν, ὑποδιαιροῦνται εἰς διάφορα μέρη. Τὸν Νομάρχην ἀπόντα ἀντιπροσωπεύει ὁ μουαβίνης (βοηθός) του καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ὁ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας ἐκλεχθεὶς παρὰ τοῦ Νομάρχου (1).

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν εἰς τὸν διοικητικὸν κλάδον.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ὁ Νομάρχης α΄ ἐπιτηρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θεμελιωδῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ Κράτους, β΄ ἐκτελεῖ τοὺς ἰδιαιτέρους νόμους καὶ κανονισμοὺς καὶ τὰς διαταγὰς καὶ ἀποφάσεις τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως τοῦ Κράτους, γ΄ ἐξελέγχει τὰς πράξεις ἀμέσως μὲν τῶν διοικητῶν (μουτεσαρρὶφ) καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας, ἐμμέσως δὲ καὶ διὰ μέσου τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων τὴν διαγωγὴν καὶ τὰς πράξεις τῶν ὑπαλλήλων παντὸς διοικητικοῦ κλάδου, καὶ δ΄ λαμβάνει τὰ κατάλληλα μέτρα περὶ τῆς παύσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀμε-

(1) Τὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν ἐπεξετάθησαν διὰ τῶν κατόπιν τοῦ νόμου τούτου δημοσιευομένων «Ὁδηγιῶν περὶ τῆς γενικῆς διοικήσεως τῶν Νομῶν».

λούντων τὰ καθήκοντά των καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν διοίκησιν, ε΄ ἐὰν ἡ παῦσις ὑπαλλήλου τινὸς ἔχῃ αἰτίαν κακούργημά τι ἢ πταῖσμα, ἐκδίδει διαταγὴν ἵνα τεθῇ ὑπὸ δίκην, συμφώνως τῷ περὶ διαδικασίας τῶν ὑπαλλήλων κανονισμῷ· ς΄ γενομένης ἐξελέγξεως, ἐὰν ὁ Νομάρχης πληροφορηθῇ ὅτι ἡ ἔλλειψις καὶ τὸ σφάλμα δὲν συνεπάγεται τὴν παῦσιν τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἂν τὸ σφάλμα ἢ ἡ ἔλλειψις αὕτη εἶναι τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Νομαρχίας, διορθοῖ αὐτὸ ὁ ἴδιος, ἐὰν δὲ εἶναι τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, ἀναθέτει τὴν διόρθωσίν του εἰς τοὺς διοικητάς (μουτεσαρρίφ)· κατὰ τὸν ἰδιαίτερον κανονισμὸν ἐκλέγει τοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, ὧν ἡ ἐκλογὴ καὶ ὁ διορισμὸς εἶναι ἀνατεθειμένος εἰς αὐτόν, η΄ συγκαλεῖ τὰ συμβούλια τῶν δήμων, ἐγκρίνει τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν, ὅσαι ἤθελον τῷ διαβιβασθῇ διὰ τῶν διοικητῶν, ἐξαιτούμενος τὴν ἄδειαν ἵνα ἐνεργηθῶσι καθόσον συνάδουσι πρὸς τοὺς γενικοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τῶν Βιλαγετίων, καθυποβάλλει τὰς μὴ τοιαύτας εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ διαβιβάζει τὰς δεούσας διαταγὰς κατὰ τὴν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ἤθελε λάβῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ὁ Νομάρχης, προκειμένου περὶ ὑποθέσεων ἐκτὸς τῆς ἁρμοδιότητός του ἀλλὰ σχετικῶν πρὸς τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν, εἰ μὲν ἡ ἐνέργεια αὐτῶν ἤρτηται ἐκ τῶν διαταγῶν τῆς Ὑψ. Πύλης, ἀναφέρει εἰς αὐτὴν ἐν λεπτομερείᾳ τὰς ἐπὶ τοῦ αἰτιολογικοῦ καὶ ἐκτελεστικοῦ αὐτῶν μέρους παρατηρήσεις του, καὶ ἐνεργεῖ κατ' εὐθεῖαν μόνον τὰς τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας ὑποθέσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Οἱ Νομάρχαι περιέρχονται ἅπαξ ἢ δὶς τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ Νομοῦ πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' οὐδέποτε ἡ περιοδεία των αὕτη δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας. Οὐχ ἧττον, λόγῳ σπουδαίων γεγονότων καὶ ἐκτάκτων περιστάσεων, δύναται ὁ Νομάρχης νὰ ἐξέλθῃ εἰς περιοδείαν, ἥτις θεωρουμένη ἐξαιρετικὴ δὲν ὑπάγεται εἰς προθεσμίαν· τὴν ἀνάγκην ὅμως καὶ τὴν σπουδαιότητα αὐτῆς ἀναγγέλλει τῇ Ὑψ. Πύλῃ ἅμα ὡς ἐκτελέσῃ αὐτήν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ὁ Νομάρχης ἐπιτηρεῖ α' τὰς εἰσπράξεις πάντων τῶν εἰσοδημάτων καὶ φόρων τοῦ Νομοῦ· β' τὴν γενικὴν διεύθυνσιν ἁπάντων τῶν εἰσπραχθέντων ποσῶν· γ' πάσας τὰς φιλονεικίας καὶ διαφοράς, αἵτινες ἤθελον πηγάσῃ ἐκ τούτων καὶ δ' τὰς καθόλου πράξεις καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν εἰσπρακτόρων.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἡ οἰκονομικὴ διεύθυνσις τοῦ Νομοῦ καὶ ὁ διορισμὸς τῶν εἰσπρακτόρων ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους περὶ αὐτῶν κανονισμούς. Αἱ αἰτήσεις, διαφοραὶ καὶ φιλονεικίαι, αἵτινες ἤθελον πηγάσῃ ἐκ τῆς διανομῆς τῶν φόρων, ὡς πρὸς τὸ γενικὸν μὲν μέρος αὐτῶν ἐξετάζονται ἐν τῷ νομαρχιακῷ συμβουλίῳ, ὡς πρὸς τὸ ἰδιαίτερον δὲ ἐξετάζονται ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους περὶ αὐτῶν κανόνας καὶ ἐάν, ἀφοῦ ληφθῶσιν αἱ ἐξετάσεις καὶ γνωμοδοτήσεις αὐτῶν, τὸ ἀποτέλεσμά των ἐπιφέρῃ τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων τῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰσπραττομένων, χωρὶς νὰ προξενήσῃ βλάβην τινὰ εἰς τὴν γενικὴν αὐτῶν ἀναλογίαν, ὁ Νομάρχης ἐκτελεῖ κατ' εὐθεῖαν τὴν ὡς εἴρηται ἐλάττωσιν, ἀκολούθως δὲ διαβιβάζει τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον· ἀλλ' ἐὰν ἀποφασισθῇ ἡ μεταβολὴ τῆς γενικῆς ἀναλογίας οἱουδήποτε φόρου, ἡ τοιαύτη μεταβολὴ ἤρτηται ἐκ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ ἂν ὑπάρξῃ ἀνάγκη νὰ ἀφεθῇ μικρὸν ἢ μέγα μέρος ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, ἅτινα εἰσπράττονται εἴτε ἐμμέσως, εἴτε ἀμέσως.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἀναφυομένης τῆς ἀνάγκης μικρᾶς ἢ μεγάλης τινὸς δαπάνης μὴ συμπεριλαμβανομένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου Νομοῦ, ἔνθα εἰσὶ προσδιωρισμένα τὰ διὰ τὴν διοίκησιν καὶ διὰ τὰς γενικὰς ἀνάγκας τοῦ νομοῦ ποσά, ἐκτίθενται τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης δαπάνης καὶ ζητεῖται ἡ ἄδεια τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐνόσῳ δὲν ὑπάρχῃ ἐπίσημος ἄδεια περὶ τούτου, δὲν δύναται οὔτε λεπτὸν νὰ δαπανηθῇ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν εἰς τοὺς κλάδους τῆς παιδείας καὶ τῶν δημοσίων ἔργων.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ἄμεσα καθήκοντα αὐτῶν θεωροῦνται α' ἡ κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους νόμους γενικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ἠθικοποίησις τῶν κατοίκων· β' ἡ ἀνάπτυξις καὶ πρόοδος τοῦ ἐμπορίου, τῆς γεωργίας καὶ τῶν τεχνῶν· γ' ἡ κατασκευὴ καὶ ἐπισκευὴ τῶν ὁδῶν ἐν γένει· δ' ἡ κατασκευὴ λιμένων καὶ προκυμαιῶν ἐν τοῖς παραλίοις· ε' τὸ ἄνοιγμα διορύχων· ς' ἡ ἐκκαθάρισις ποταμῶν καὶ ἀποξήρανσις λιμνῶν· ζ' ἡ προφύλαξις τῆς δημοσίου ὑγιείας· η' ἡ καλλιέργεια ἐγκαταλελειμμένων γαιῶν· θ' ἡ σύνταξις στατιστικῶν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου· ι' ἡ σύστασις κοινωφελῶν, πιστωτικῶν καὶ ἀποταμιευτικῶν ταμείων, νοσοκομείων, ἑταιριῶν καὶ βιομηχανικῶν καταστημάτων· ια' ἡ αὔξησις τῶν ἐκ τῶν μεταλλείων καὶ δασῶν ὠφελειῶν καὶ ἡ προφύλαξις αὐτῶν. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων ἀνατίθεται εἰς τὰ ἁρμόδια τμήματα καὶ τὰς διευθύνσεις (1).

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν χωροφυλακήν.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ὁ Νομάρχης εὐθύνεται α' περὶ τοῦ καταρτισμοῦ καὶ τῆς διοικήσεως τῆς χωροφυλακῆς ἐντὸς τοῦ κύκλου τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτῆς κανονισμοῦ, β' περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ὁδῶν καὶ τῆς ἑδραιώσεως τῆς δημοσίου ἡσυχίας, γ' περὶ τῆς συλλήψεως τῶν ἐνεργούντων κατὰ τῆς κυβερνήσεως, κοινότητος, ἢ ἀτόμου τινός, συνῳδὰ τοῖς ὑφισταμένοις νόμοις τοῦ Κράτους καὶ δ' περὶ τῆς ἐκτελέσεως διαφόρων ἐρευνῶν, ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν πόλεων ἢ καὶ σύμπαντος τοῦ βιλαετίου.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ἐν περιπτώσει μικροῦ ἢ μεγάλου κινήματος, ἐσωτερικοῦ ἢ

(1) Τὰ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν ὡρίσθησαν μεταγενεστέρως διὰ τοῦ 12ου ἄρθρου τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Δημοσίων ἔργων.

ἐξωτερικοῦ, σκοπὸν ἔχοντος τὴν προσβολὴν τοῦ νομοῦ, τῶν δικαιωμάτων τοῦ Κράτους, ἢ τὴν διατάραξιν τῆς ἀσφαλείας καὶ τῶν συμφερόντων τῶν κατοίκων, οἱ Νομάρχαι ἀμέσως θέλουσιν ἐκθέσῃ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην τὴν πηγὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως, τὴν δύναμιν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ κινήματος, ἀναμένοντες ὁδηγίας ἐπὶ τῶν γενικῶν μέτρων. Οὐχ ἧττον δύνανται οὗτοι νὰ λάβωσι καὶ ἐνεργήσωσιν ἀμέσως προσωρινὰ μέτρα ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτῶν εὐθύνην, χάριν τῆς γενικῆς καὶ μερικῆς ἀσφαλείας· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐν τῷ 10 ἄρθρῳ διατάξεων καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτῶν εὐθύνην, λαμβάνουσιν ἀμέσως τὰ ἀπαιτούμενα χρηματικὰ ποσά, ἀναγγέλλοντες τοῦτο πάραυτα πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ἐὰν τὰ κινήματα ταῦτα διαταράξωσι τὴν ἡσυχίαν ἑνὸς βιλαετίου καὶ ἑπομένως παρουσιασθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς χρήσεως τακτικοῦ στρατοῦ πρὸς καταρτισμὸν δυνάμεως, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἡ χωροφυλακή, τότε ὁ Νομάρχης ἐκθέτει ἐπισήμως δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸν ἀνώτερον στρατιωτικὸν ἀρχηγὸν τῆς δικαιοδοσίας του τὰς ἐπιτακτικὰς αἰτίας τῆς χρήσεως τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, καὶ δυνάμει τοῦ ἐγγράφου τούτου προσλαμβάνεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἡ ἀναγκαία στρατιωτικὴ δύναμις (1).

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

Καθήκοντα τῶν νομαρχῶν ὡς πρὸς τὸ ἐκτελεστικὸν μέρος τῶν ποινικῶν καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ἐκδοθείσης ποινικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον ἁρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου κατ' ἀτόμου τινὸς ταράξαντος τὴν δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ἡσυχίαν, οἱ Νομάρχαι δύνανται, ἐὰν ὑπάρχῃ ἔκτακτος περίστασις μὴ ἐπιτρέπουσα ἄνευ βλάβης τοῦ Κράτους τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως μέχρις ἐγκρίσεως τῆς Ὑψ. Πύλης, νὰ ἐκτελέσωσιν ἀμέσως τὴν περὶ

(1) Τὰ καθήκοντα ταῦτα τῶν Νομαρχιῶν ἐπεξετάθησαν διὰ τοῦ 27ου ἄρθρου τῶν περὶ καθηκόντων αὐτῶν· (ἴδε κατωτέρω).

ἧς ὁ λόγος ἀπόφασιν, ὑποχρεούμενοι νὰ ἐκθέσωσιν ἀμέσως τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ αἴτια πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Οἱ Νομάρχαι ἐκτελοῦσι προσέτι τὰς ἐπὶ ποινικῶν καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ, ὅταν αὗται κατὰ τὴν δικονομίαν δὲν δύνανται νὰ ἐκκληθῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν (1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Καθήκοντα τῶν βοηθῶν τῶν Νομαρχῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ὁ βοηθὸς (2) βοηθεῖ τὸν Νομάρχην εἰς τὴν γενικὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τοῦ Βλαετίου, συνεργαζόμενος μετ' αὐτοῦ εἰς παντὸς εἴδους ὑποθέσεις, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Νομάρχου καὶ περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἐν τῷ Α΄ κεφαλαίῳ· ἀναγινώσκων δὲ τὰ ἔγγραφα τὰ ἐκ τῶν διαφόρων γραφείων τοῦ Νομοῦ πρὸς τὸν Νομάρχην ὑποβαλλόμενα καθὼς καὶ ὅσα ἔγγραφα καὶ ἐπιστολὰς οὗτος ἤθελε τῷ δώσῃ τὴν ἄδειαν ν' ἀναγνώσῃ, παραπέμπει αὐτὰ εἰς τὰ ἁρμόδια γραφεῖα, καθυποβάλλει διὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀρχείων εἰς τὸν Νομάρχην περίληψιν τῶν ἐπιψηφιζομένων ἐγγράφων, σημειοῖ καὶ γράφει τὴν γνώμην καὶ ἀπόφασιν τῆς Νομαρχίας καὶ καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῆς ὅσα ἐξ αὐτῶν χρήζουσι τῆς ἰδικῆς γνώμης καὶ ἀποφάνσεως αὐτοῦ. Τὰ καθήκοντα τοῦ βοηθοῦ τοῦ Νομάρχου δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι καὶ εἰς ἕνα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Καθήκοντα τῶν Δεφτερτάριδων (Οἰκονομικῶν ἐφόρων).

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Τὰ καθήκοντα αὐτῶν συνίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν

(1) Τὰ ἐπὶ τῶν ποινικῶν καὶ πολιτικῶν δικῶν καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν ἐτροποποιήθησαν διὰ τῆς ποινικῆς καὶ πολιτικῆς δικονομίας.

(2) Ἡ θέσις τοῦ βοηθοῦ κατηργήθη.

διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου τοῦ Νομοῦ. Δικαιοῦνται νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Νομοῦ ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν οὗτοι δὲν παρουσιάσωσι λογαριασμοὺς συμφώνως πρὸς τὰ διαγεγραμμένα, καθυποβάλλουσι τὴν γνώμην των πρὸς τὸν Νομάρχην περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀτελείας καὶ τῆς διορθώσεως αὐτῆς, καὶ τὰς παρατηρήσεις των περὶ τῆς παύσεως καὶ διορισμοῦ τῶν μουχασεπεδζίδων (λογιστῶν) καὶ τῶν μὰλ μουδήριδων (οἰκονομικῶν ἐπιστατῶν).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Καθήκοντα τῶν μεκτουπτσήδων (γραμματέων τοῦ Νομοῦ).

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Νομοῦ καὶ ἡ διατήρησις καὶ συλλογὴ τῶν πρωτοκόλλων αὐτῶν ἀνάγονται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ μεκτουπτσῆ, ὅστις τὴν μὲν γραφικὴν ἐργασίαν ἐνεργεῖ διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ γραφείου τοῦ καλουμένου *μεκτουπτσῆ καλεμή*, τὴν δὲ πρωτοκολλητικὴν διὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀρχείων τοῦ Νομοῦ τοῦ καλουμένου ἐβρὰκ μουδηρῆ.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Ἡ τε διεύθυνσις τοῦ τυπογραφείου τοῦ νομοῦ καὶ ἡ σύνταξις καὶ ἐξέλεγξις τῶν γραφησομένων ἔν τινι ἐφημεριδι, ἐπισήμως ἢ μή, ἀνατίθεται εἰς τὸν μεκτουπτσῆν.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Ὁ μεκτουπτσῆς ὑπογράφει τά τε ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ μεκτουπτσῆ καλεμῆ συνταχθέντα ἔγγραφα παρατηρῶν καὶ διορθώνων αὐτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Καθήκοντα τῶν διευθυντῶν τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ὁ διευθυντὴς τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἀνταποκρίνεται καὶ

λαμβάνει συνεντεύξεις μετὰ τῶν προξένων, ἀφοῦ προηγουμένως λάβῃ τὴν γνώμην καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ Νομάρχου, ἐπὶ ἀντικειμένων ἀφορώντων εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ Νομοῦ καὶ καθυποβάλλει προφορικῶς ἢ ἐγγράφως τὰς ἐπὶ τῶν διαβιβαζομένων αὐτῷ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων παρατηρήσεις καὶ σκέψεις αὐτοῦ, ἀρυόμενος αὐτὰς ἐκ τῶν συνθηκῶν καὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

Καθήκοντα τῶν διευθυντῶν τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Καθῆκον τοῦ διευθυντοῦ τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου εἶναι α΄ νὰ εἰσάγῃ τὰς εἰς τὴν γεωργίαν ἀπαιτουμένας μεταρρυθμίσεις, ἀναλόγως τῆς γεωγραφικῆς θέσεως καὶ τῆς φυσικῆς ἐπιδεκτικότητος ἑκάστου τόπου τοῦ Νομοῦ, β΄ νὰ ἐφευρίσκῃ, προσδιορίζῃ καὶ ἐγγράφως καθυποβάλλῃ εἰς τὸν Νομάρχην ἅπαντα τὰ εἰς τὴν πρόοδον τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου τοῦ Νομοῦ ἀφορῶντα μέτρα, γ΄ νὰ συντάσσῃ καὶ συλλέγῃ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν καὶ τὴν γεωργίαν τοῦ Νομοῦ· δ΄ νὰ ἐφορεύῃ εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας ἐνεργείας.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Ὁ διευθυντὴς τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους συντάσσει ἔκθεσιν συνοπτικὴν τῶν πράξεων, ἃς ἤθελε κάμῃ, συμφώνως πρὸς τὸ 23ον ἄρθρον, καὶ διευθύνει αὐτὴν εἰς τὸν Νομάρχην, ἵνα καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην (1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

Καθήκοντα τῶν διευθυντῶν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Ὁ διευθυντὴς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως προεδρεύει τοῦ ἐπὶ

(1) Ἴδε κατωτέρω τὸν περὶ γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων νόμον.

τούτῳ συμβουλίου τοῦ Νομοῦ, ἐφορεύει α΄ ἐπὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑποθέσεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν τοῦ Νομοῦ καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀποφασισθεισῶν βελτιώσεων· β΄ εἰς τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν τε διατάξεων τοῦ περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου καὶ τῶν ὁδηγιῶν τῶν ληφθησομένων παρὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως· γ΄ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν καὶ ἐπιτήρησιν τῆς καταστάσεως τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Νομοῦ σχολείων καὶ βιβλιοθηκῶν καὶ ἰδίως τῶν μαθηματικῶν καὶ ἀνωτέρων σχολῶν, ὡς καὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν λυκείων· δ΄ εἰς τὴν χρῆσιν καὶ δαπάνην τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα συμφώνως τῷ κανονισμῷ προσδιορίζονται ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τοῦ Νομοῦ· ἄμεσος δὲ ὑπεύθυνος τῆς χρήσεως τῶν ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τοῦ Νομοῦ χρημάτων εἶναι ὁ διευθυντής.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Ὁ διευθυντὴς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κατ' ἔτος συντάσσει ἔκθεσιν τῶν ἐνεργειῶν καὶ βελτιώσεων τῶν ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους εἰσαχθεισῶν εἰς τὴν γενικὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ Νομοῦ καὶ παραπέμπει ταύτην εἰς τὸν Νομάρχην ἵνα δι' αὐτοῦ καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

Καθήκοντα τῶν ἐπιτηρητῶν τῶν ὁδῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Οἱ ἐπιτηρηταὶ τῶν ὁδῶν α΄ προσκαλοῦσι καὶ συνάγουσιν εἰς τὰς ὡρισμένας ἐποχὰς τοὺς πρὸς τοῦτο ὑποχρεουμένους· β΄ διαχειρίζονται τὰ διὰ τὴν δαπάνην τῶν ὁδῶν ποσά· γ΄ κρατοῦσι λογαριασμοὺς καὶ σημειώσεις ἐπ' αὐτῶν, ἐγκαίρως καθυποβάλλοντες εἰς τὸν Νομάρχην καταλόγους περιλαμβάνοντας τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τῶν καθ' ὑποχρέωσιν ἐργασθέντων, τὸ ἐλλεῖπον μέρος τῆς ὑπηρεσίας, καθὼς καὶ τὴν ποσότητα τῶν καθυστερουμένων χρημάτων· δ΄ ἑτοιμάζουσι καὶ προμηθεύονται τὰ διάφορα ἐργαλεῖα τὰ χρησιμεύοντα εἰς τὰς χωρομετρικὰς ἐργασίας τῶν μηχανικῶν τοῦ Νομοῦ καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν

ἐργασιῶν· ε' καθυποβάλλουσιν ἐγγράφως τὰς σκέψεις των περὶ τῆς καλῆς πορείας τῆς κατασκευῆς τῶν ὁδῶν καὶ ἐκτελοῦσι πᾶσαν ἄλλην ὑπηρεσίαν σχετιζομένην πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν ὁδῶν, ἐξαιρέσει ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἡ ἐπιτήρησις ἀνήκει εἰς τὸν πρῶτον μηχανικὸν τοῦ Νομοῦ καὶ εἶναι σχετικὴ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ μέρους τῶν γενικῶν ἢ μερικῶν ὁδῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ πρακτικοῦ μέρους.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Οἱ τῶν ὁδῶν ἐπιτηρηταὶ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους συντάττουσι συνοπτικὴν ἔκθεσιν περὶ τῶν κατὰ τὸ 27ον ἄρθρον ἐνεργειῶν των, καὶ ἐπιδίδουσι ταύτην εἰς τὸν Νομάρχην ὅπως καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην (1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Καθήκοντα τῶν διευθυντῶν τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ τοῦ Βιλαετίου.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ τοῦ Βιλαετίου α' ἐφορεύει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ νόμων, κανονισμῶν καὶ ὁδηγιῶν περί τε τῆς διευθύνσεως ἐν γένει τῶν κτημάτων, γαιῶν καὶ περὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐνεργειῶν πρὸς κατοχὴν κτημάτων καὶ γαιῶν· β' ἐπιτηρεῖ τὰς πράξεις τῶν ἐν ταῖς διοικήσεσι καὶ ἐπαρχίαις ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου του, καὶ ἐν περιπτώσει ὑπερβάσεώς τινος ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτῶν, καθυποβάλλει ἐγγράφως εἰς τὸν Νομάρχην σκέψεις περί τε τῆς διορθώσεως καὶ τοῦ διορισμοῦ ἢ παύσεως τῶν προϊσταμένων ὑπαλλήλων τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους συντάσσει ἰδιαιτέραν συνοπτικὴν ἔκθεσιν τῶν πράξεών

(1) Τὰ καθήκοντα τῶν ἐπιτηρητῶν τῶν ὁδῶν ἀνετέθησαν εἰς τὰς δημαρχίας· (ἴδε κατωτέρω τὸν περὶ δημαρχιῶν νόμον).

του, ἂς συμφώνως πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας του ἐνήργησε, καὶ καθυποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸν Νομάρχην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

Καθήκοντα τῶν ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τῶν κτημάτων καὶ προσώπων ὑπαλλήλων.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπὶ τῶν κτημάτων καὶ προσώπων ὑπαλληλίας συνοψίζονται, κατὰ τοὺς εἰδικοὺς περὶ τούτου κανονισμούς, α΄ εἰς τὴν διατήρησιν κτηματολογίου ἤτοι τῶν ἐγχωρίων καθολικῶν βιβλίων τῶν τε κτημάτων καὶ γαιῶν, καὶ τῶν εἰς ταῦτα ὑπαγομένων, ὡς καὶ τοῦ εἴδους, τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν ἐτησίων προσόδων καὶ ὡρισμένων φόρων αὐτῶν καὶ τὴν ἐν αὐτῷ καταχώρησιν τῶν εἰς ταῦτα ἐπιγινομένων μεταβολῶν, ἤτοι πωλήσεων ἢ μεταβιβάσεων αὐτῶν· β΄ εἰς τὴν καθ' ὡρισμένας ἐποχὰς σύνταξιν συνοπτικῶν βιβλίων τῶν ἐγγείων φόρων καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν καθολικῶν βιβλίων τῶν προσωπικῶν φόρων τοῦ τόπου, τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν· γ΄ εἰς τὴν καθ' ὡρισμένους χρόνους καὶ ἐν ἀνάγκῃ σύνταξιν περιληπτικῶν βιβλίων τῶν προσωπικῶν φόρων· δ΄ εἰς τὴν σύνταξιν στατιστικῆς τοῦ πληθυσμοῦ μνημονευούσης καὶ τῶν ἐπ συμβαινουσῶν εἰς τοὺς κατοίκους γεννήσεων, θανάτων καὶ μεταβολῆς κατοικίας· ε΄ εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν διατυπώσεων τῶν διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν διαβατηρίων· καὶ ς΄ εἰς τὴν δικαίαν διανομὴν τῶν τε ἐμμέσων καὶ ἀμμέσων φόρων, ἐγκρίσει τῶν διοικητικῶν συμβουλίων καὶ δυνάμει ὑψηλῆς διαταγῆς, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ἐκτεθησομένων παραγράφων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Καθήκοντα τῶν διευθυντῶν τῶν βακουφίων.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν βακουφίων (ἐβκὰφ μουδηρὴ) φροντίζουσι

α' περὶ τῆς ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῶν βακουφικῶν χρημάτων καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν ἐντὸς τοῦ ὡρισμένου χρόνου εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει κεντρικὸν ταμεῖον τῶν βακουφίων, β' περὶ τοῦ λογιστικοῦ μέρους καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν βιβλίων τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν· γ' εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους θεωροῦσι τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν βακουφίων ἐφόρων (μουτεβελήδων) καὶ ἐκ τοῦ μένοντος περισσεύματος πληρώνουσι τὰ νόμιμα τέλη εἰς τὸ ταμεῖον, εἰς τὸν ἐξελεγκτὴν τῶν λογαριασμῶν καὶ εἰς τοὺς γραφεῖς, δ' ἐνεργοῦσι τὰς ἐπισκευὰς καὶ ἀγορὰς τῶν ἐμμέσως διοικουμένων καὶ προσηρτημένων (ἐβκάφι μουλχακὰ) βακουφίων· ε' ἐξετάζουσι τὰς περὶ ἀπονομῆς θέσεων πράξεις τῶν βακουφίων καὶ τὰ ἔχοντα μέρη ὑπὲρ ὧν ἀφιερώθησαν (μεσρούτουν λέχ), ς' ἐφορεύουσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ βακουφικοῦ ταμείου καθὼς καὶ εἰς τὰς παραχωρήσεις, μεταβιβάσεις καὶ εἰς τὰ ἀδέσποτα (μαχλοὺλ) καὶ τέλος φροντίζουσι περὶ πιστῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ βακουφίων ἐν γένει κανονισμῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἀρχείων (ἐβκὰφ μουδῆραι) ἐνεργοῦσι τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθήκοντα, συμφώνως τῷ κανονισμῷ τῷ δημοσιευθέντι ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δζεμαζηλαχὴρ 1280.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Καθήκοντα τῶν ἀστυνόμων (ἀλάη μπέηδων).

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Ἡ γενικὴ εὐθύνη τῆς χωροφυλακῆς τοῦ Νομοῦ ἀνήκει εἰς αὐτόν, τὰ δὲ καθήκοντά του εἰσὶ διαγεγραμμένα ἐν τῷ περὶ χωροφυλακῆς κανονισμῷ καὶ ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις περὶ αὐτῶν ὁδηγίαις.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'

Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν διοικήσεων καὶ λοιπῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Διοίκησις τῶν διοικήσεων (λιβά).

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Οἱ διοικηταὶ (μουτεσαρρίφαι) εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι α' τὴν διοίκησιν τοῦ διοικητικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ κλάδου καὶ τὰ τῆς χωροφυλακῆς· β' τὴν ἐκτέλεσιν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς νομίμου αὐτῶν ἁρμοδιότητος τῶν ποινικῶν καὶ πολιτικῶν ἀποφάσεων· γ' εἰσὶ συνυπεύθυνοι μετὰ τῶν Νομαρχῶν ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ὡρίσθησαν ἐν τῷ β' τίτλῳ καὶ σχετίζονται μὲ τὴν διαχείρισιν τῶν διοικήσεων καὶ δ' συγκαλοῦσι τῇ ἀδείᾳ τῶν Νομαρχῶν τὰ συμβούλια τῶν δήμων (ναχιέδων) καὶ ἐπιτρέπουσιν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑποδιοικητοῦ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατεπειγουσῶν ἀποφάσεων τῶν συμβουλίων τούτων κατ' ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου καὶ πάσης ἄλλης ληφθείσης μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τῆς διοικήσεως καὶ σχετιζομένης πρός τε τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς τοῦ Κράτους καὶ πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς διοικήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Οἱ διοικηταὶ ἐκτελοῦσι τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τὰς ὁποίας λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Νομάρχου, ἐπιτηροῦσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων τοῦ Κράτους καὶ ἐν γένει τὰς πράξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ὑπάλληλός τις ἤθελε παραβῇ τοὺς νόμους καὶ κανονισμούς, διαβιβάζουσιν εἰς τὸν Νομάρχην τόν τε βαθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῆς γενομένης παραβάσεως, ὡς καὶ τὰς σκέψεις αὐτῶν περὶ τῆς ἐπανορθώσεώς των καὶ τὰς συνεχεῖς ἐρεύνας καὶ ἐλέγχους αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὰ δημόσια ἔργα καὶ τὸ μέρος τῶν καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουσι σχέσιν μὲ τὴν διαχείρισιν τῆς διοικήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ μουχασεπ·ετζῆ (λογιστοῦ) τῆς διοικήσεως συνίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν παντὸς ὅπερ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῶν Νομαρχιῶν σχετίζεται μὲ τὰ οἰκονομικὰ αὐτῶν ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν διοικήσεων· ἡ δὲ λογιστικὴ διαχείρισις γίνεται κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος (Δεφτερδάρης) τοῦ Νομοῦ ἤθελε διαβιβάσῃ διὰ τοῦ Νομάρχου εἰς τὸν διοικητήν.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς διοικήσεως εἰσὶν ἡ διεύθυνσις πάντων τῶν τῆς ἀλληλογραφίας ἐγγράφων τῆς διοικήσεως καὶ ἡ συλλογὴ καὶ διατήρησις τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν· τὴν μὲν γραφικὴν ἐργασίαν ἐκτελεῖ διὰ τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγάς του γραφείου τοῦ κολουμένου ταχρηρὰτ καλεμῆ, τὴν δὲ πρωτοκόλλησιν δι' ὑπαλλήλου ἐκλεγομένου ἐκ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγάς του γραφεων τοῦ ταχρηρὰτ καλεμῆ.

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ ἐν τῇ διοικήσει συνίστανται εἰς τὰς πράξεις ὧν, κατὰ τὸ 29ον ἄρθρον, μέρος ἀνήκει εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς διοικήσεως· ἡ διαχείρισις τοῦ κλάδου τούτου ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ὁ διευθυντὴς τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ τοῦ Νομοῦ ἤθελε διαβιβάσῃ διὰ τοῦ Νομάρχου εἰς τὸν διοικητήν.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Ἡ ὑπηρεσία τῆς καταγραφῆς τῶν κτημάτων τῆς διοικήσεως ὡς καὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων συνίστανται ἐπίσης εἰς τὴν ἐν τῇ διοικήσει ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν διαγραφομένων ἐν τῷ 31ῳ ἄρθρῳ περὶ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν κτημάτων, τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῶν πράξεων τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν διαβατηρίων τῆς ὑποδιοικήσεως τῆς προσηρτημένης συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς διατάξεις εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως. Τὰ εἴδη καὶ οἱ βαθμοὶ τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὑπόκεινται εἰς ἰδιαιτέρους κανονισμούς.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Ἡ γενικὴ εὐθύνη τῆς χωροφυλακῆς τῆς διοικήσεως εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ προϊσταμένου τούτου εὑρηνται εἰς τὸν περὶ χωροφυλακῆς κανονισμὸν καὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ὑποδιοικήσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Οἱ ὑποδιοικηταὶ (καϊμμακὰμ) εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι τὴν διαχείρισιν τῶν διοικητικῶν, οἰκονομικῶν καὶ τῶν τῆς δημοσίας τάξεως ὑποθέσεων ὡς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἐντὸς τῆς νομίμου αὐτῶν ἁρμοδιότητος (1). Ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν διοικητῶν, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἐν τοῖς ἄρθροις 35 καὶ 36, τὰ εἰς τὰς ὑποδιοικήσεις ἀναγόμενα ἀφορῶσιν εἰς τοὺς ὑποδιοικητάς.

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Μεταξὺ τῶν καθηκόντων τῶν ὑποδιοικητῶν ὑπάρχουσι α' ἡ ἐκλογὴ τῶν μουδήριδων τῶν δήμων (ναχηγέ), συμφώνως πρὸς τὸν ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ ὑποδειχθησόμενον κανόνα· β' ἡ παραχώρησις ἀδείας περὶ τῆς ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ συγκλήσεως τῶν συμβουλίων τῶν δήμων συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ· γ' ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων τὰς ὁποίας ὁ μουδίρης τοῦ δήμου ἤθελε καθυποβάλῃ αὐτῷ, ἀφοῦ πρῶτον μελετηθῶσι καὶ συζητηθῶσιν ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῆς ὑποδιοικήσεως καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀφοῦ ληφθῇ καὶ ἡ ἐπὶ τούτῳ ἄδεια τοῦ διοικητοῦ, καὶ δ' ἡ ἐξέλεγξις τῆς καταστάσεως τῶν δήμων τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑποδιοικητοῦ διατελούντων.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ μὰλ μουδήρη (οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου) τῆς ὑποδιοικήσεως, εἶναι ἡ ἐκτέλεσις τῶν πράξεων ἐκείνων τὰς ὁποίας ὁ περὶ Νομῶν νόμος ὁρίζει ἐν τῷ περὶ οἰκονομικῶν μέρει ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν ὑποδιοικήσεων· ἡ λογιστικὴ δια-

(1) Κατὰ τὰς δικαστικὰς μεταρρυθμίσεις ἀπηγορεύθη πᾶσα ἀνάμιξις τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰ δικαστικά.

χείρισις γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ὁ μουχασεπ·ετζῆς (λογιστὴς) τῆς διοικήσεως ἤθελε διὰ τοῦ διοικητοῦ διαβιβάσῃ πρὸς τὸν ὑποδιοικητήν.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Τὰ καθήκοντα τῶν γραμματέων τῆς ὑποδιοικήσεως συνίστανται εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἀντιγραφὴν ἁπάσης τῆς ἀλληλογραφίας καὶ εἰς τὴν συλλογὴν καὶ διατήρησιν τῶν πρωτοτύπων ἐπιστολῶν. Ὁσοιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν οἱ γραμματεῖς τῆς ὑποδιοικήσεως, βοηθοῦσιν εἰς τὴν γραφικὴν ἐργασίαν τοῦ διοικητικοῦ καὶ πολιτικοῦ δικαστηρίου τῆς ὑποδιοικήσεως καὶ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην γραφικὴν ἐργασίαν αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων τῆς καταγραφῆς τῶν κτημάτων καὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων τῆς ὑποδιοικήσεως εἰσὶ α΄ ἡ διατήρησις τῶν βιβλίων τῆς γενικῆς ἀπογραφῆς, β΄ ἡ σύνταξις στατιστικῶν πινάκων ὡς πρὸς τὰ κτήματα καὶ τὸν πληθυσμὸν τῶν κατοίκων, συνοδὰ ταῖς ἀλλεπαλλήλως γενομέναις ἐπισήμοις ἐρεύναις καὶ συμφώνως τοῖς ἐπὶ τούτῳ κανονισμοῖς καὶ γ΄ ἡ διαχείρισις, κατὰ τὰ διαγεγραμμένα, τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐγχωρίων καὶ ἐξωτερικῶν διαβατηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Ἡ γενικὴ εὐθύνη τῆς χωροφυλακῆς τῆς ὑποδιοικήσεως ἀνήκει εἰς τὸν προϊστάμενον ἀρχηγὸν αὐτῆς ἐν τῇ ὑποδιοικήσει ἐκείνῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 49ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ προϊσταμένου τούτου εὑρηνται εἰς τὸν περὶ χωροφυλακῆς κανονισμὸν καὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ναχιέδων (δήμων)

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Τὰ χωρία καὶ ἀγροκτήματα (τσιφλίκια), τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἑκάστης ὑποδιοικήσεως ἀναλόγως τῆς μεταξύ των γειτνιάσεως καὶ σχέσεως διατελοῦντα, θὰ διαιρεθῶσιν εἰς ἓν ἢ πολλὰ τμήματα καλούμενα δῆμοι (ναχιγέ).

ΑΡΘΡΟΝ 51ον.

Ἕκαστος δῆμος ἔχει ἓν διοικητικὸν κέντρον, ἐξ οὗ ἐπιτηρεῖται ἅπας ὁ δῆμος. Τὸ κέντρον τοῦτο πρέπει νὰ ᾖ εἰς κατάλληλον θέσιν τοῦ δήμου.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Τὰ ἐντὸς τοῦ δήμου κείμενα χωρία καὶ ἀγροκτήματα μὴ ἔχοντα πληθυσμὸν τοὐλάχιστον πεντακοσίων ἀρρένων, δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν ἰδιαίτερον δῆμον.

ΑΡΘΡΟΝ 53ον.

Ἡ πρωτεύουσα καὶ τὰ ὅρια τῶν δήμων προσδιορίζονται ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις τῶν ὑποδιοικήσεων, ἡ δ' ἐπὶ τούτῳ ἀπόφασις, ἀφοῦ μελετήσῃ καὶ συζητήσῃ αὐτὴν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς διοικήσεως, τίθεται ὑπὸ συζήτησιν καὶ ἐν τῷ νομαρχιακῷ συμβουλίῳ, οὗ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ καθυποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ συνεπείᾳ ὑψηλοῦ ἰραδὲ τὰ ὅρια καὶ τὸ κέντρον τοῦ δήμου προσδιορίζονται ὁριστικῶς.

ΑΡΘΡΟΝ 54ον.

Ἕκαστος δῆμος ἔχει ὡς προϊστάμενον αὐτοῦ ἕνα μουδήριν, ὅστις κατὰ τὰ ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ ἐκτεθησόμενα ἔχει ἓν συμβούλιον καλούμενον διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου (ἰδαρέϊ ναχηγὲ μεδζλισὶ) μεθ' οὗ θέλει συσκέπτεσθαι.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Διὰ νὰ διορισθῇ τις μουδίριος ἀπαιτεῖται α' νὰ μὴ κατεδικάσθη διὰ κακούργημα, ἢ νὰ μὴ ἐστερήθη τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων· β' νὰ γνωρίζῃ ὁπωσοῦν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν· γ' νὰ μὴ ᾖ δυσφημισμένος καὶ δ' νὰ ἔχῃ ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 25 ἐτῶν. Ὁ διορισμὸς των ἐπικυροῦται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν.

Καθήκοντα τῶν μουδήριδων.

ΑΡΘΡΟΝ 56ον.

Τὰ διοικητικὰ αὐτῶν καθήκοντα εἰσὶ τὰ ἑξῆς: α' δημοσιεύουσι τοὺς νόμους, κανονισμούς, διαταγὰς καὶ ἐντολὰς τῆς Κυβερνήσεως· β' ἐξελέγχουσι τὰς ἐξετάσεις τῶν μουχτάριδων ὡς πρὸς τοὺς τοκετοὺς καὶ τὰς ἀποβιώσεις· γ' ὡς πρὸς τοὺς

ἔχοντας ἀνηλίκους κληρονόμους ἢ ἀπόντας διαβιβάζουσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὰς πληροφορίας, ἃς ἤθελον λάβῃ περὶ ἀδεσπότων ἢ κεκρυμμένων γαιῶν· δ' ἐπιτηροῦσι τὴν ἐκλογὴν τῶν μουχτάριδων καὶ τῶν δημογερόντων καὶ ἐξελέγχουσι τὴν διαγωγὴν αὐτῶν, εἰδοποιοῦντες περὶ τούτου τὴν ὑποδιοίκησιν· ε' ἐξετάζουσι τὰ παράπονα τῶν κατοίκων κατὰ τῶν μουχτάριδων καὶ δημογερόντων ὡς πρὸς τὰς εἰσπράξεις ἢ κλήσεις καὶ ἀφοῦ ἐξακριβώσωσι τὴν πηγὴν καὶ τὴν πραγματικότητα τοῦ παραπόνου, ἀναφέρουσι πρὸς τὸν ὑποδιοικητήν· ς' ἐπιστατοῦσιν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν εἰς τὴν ὁδοποιΐαν ὑποχρεωμένων ἐργατῶν· ζ' ἐφορεύουσιν ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα, εἰς ἃ, κατὰ τοὺς γενικοὺς νόμους τοῦ Κράτους, εἰσὶν ἁρμόδιοι· η' κοινοποιοῦσιν ὅπου δεῖ τὰς διαμαρτυρήσεις καὶ κατασχέσεις· θ' προεδρεύουσιν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ὁσάκις τοῦτο συνέρχεται, καὶ τὰς γιγνομένας ἀποφάσεις κοινοποιοῦσιν εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν καὶ ἀναλόγως τῆς ἀδείας ἣν θέλουσι λάβῃ, εἰδοποιοῦσι τὰ χωρία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, προσέχοντες νὰ μὴ συμβῇ κατάχρησίς τις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

Τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα τῶν μουδήριδων συνίστανται α' εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶσι τὰς πρώτας ἀνακρίσεις ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε διαπραχθῇ κακούργημά τι, εἰδοποιοῦντες περὶ τούτου καὶ τὸν ὑποδιοικητήν· β' ἐκτελῶσι τὰς διαταγάς, ἃς λαμβάνουσι παρὰ τοῦ ὑποδιοικητοῦ ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς ἀσφαλείας τοῦ δήμου· γ' ἐπιτηρῶσι τὴν διαγωγὴν τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων καὶ τῶν δημοσίων ἐνοικιαστῶν· δ' διανέμωσιν εἰς τοὺς μουχτάριδας τῶν χωρίων τὰς ἀποδείξεις, αἱ ὁποῖαι περιέχουσι τὴν διανομὴν τῶν φόρων καὶ ε' προσέχωσιν εἰς τὴν ἄμεσον παράδοσιν τῶν χρηματικῶν ποσῶν τῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰσπραττομένων.

ΑΡΘΡΟΝ 58ον.

Οἱ μουδῆραι τῶν δήμων θέλουσιν ἀπέχῃ α' τοῦ νὰ ἐπιβάλλωσι παντὸς εἴδους ποινήν· β' νὰ κρατῶσιν ἢ φυλακίζωσιν ἄνθρωπον· γ' νὰ θεωρῶσι δίκην καὶ δ' νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰ καθήκοντα τῶν δημογεροντιῶν· ἄλλως κατὰ νόμον καθίστανται

ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν πρᾶξιν, τὴν ὁποίαν ἤθελον κάμῃ ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Διοίκησις τῶν χωρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 59ον.

Ἕκαστον χωρίον περιλαμβανόμενον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου ὡς καὶ τὸ πρωτεῦον χωρίον δύναται νὰ ἔχῃ ἀνάλογον ἀριθμὸν μουχτάριδων (σφραγιδοφυλάκων) καὶ δημογεροντιῶν· ὁ διορισμὸς καὶ ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας των, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι, ὁρίζονται ἐν τῷ περὶ συστάσεως τῶν Νομῶν νόμῳ.

Καθήκοντα τῶν μουχτάριδων.

ΑΡΘΡΟΝ 60ον.

Καθῆκον αὐτῶν εἶναι α΄ νὰ δημοσεύωσιν εἰς τὰ ἰδιαίτερα χωρία των τοὺς νόμους, κανονισμοὺς καὶ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς ὁποίους τοῖς κοινοποιεῖ ὁ μουδήρης τοῦ δήμου· β΄ νὰ εἰσπράττωσι τοὺς δημοσίους φόρους, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν δημογεροντιῶν καὶ τὸν διανεμητικὸν κατάλογον, τὸν ὑπὸ τοῦ μουδήρη σταλησόμενον· γ΄ νὰ κοινοποιῶσι τὰς κλήσεις εἰς τοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κλητευομένους χωρικούς, νὰ δίδωσιν ἀπάντησιν εἰς τὸν κομιστὴν τῆς κλήσεως, ὁσαδήποτε καὶ ἂν ᾖ, περὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ κλητευόμενος θέλει μεταβῇ εἰς τὸ διοικητήριον· δ΄ νὰ λαμβάνωσιν ἐγγυήσεις παρ' ἐκείνων, δι' οὓς ἤθελεν ἐκδοθῇ διαταγὴ τῆς Κυβερνήσεως ἵνα πεθῶσιν ὑπὸ ἐγγύησιν· ε΄ νὰ κοινοποιῶσιν ἐγκαίρως κατασχέσεις καὶ διαμαρτυρήσεις· ς΄ νὰ δίδωσιν ἀποδείξεις, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν, εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἤθελον ζητήσῃ διαβατήρια· ζ΄ νὰ εἰδοποιῶσι τὸν μουδίρην εἰς ὡρισμένας ὥρας τοῦ ἔτους περὶ τῶν γεννήσεων, ἀποβιώσεων τοῦ χωρίου ἢ ἀγροκτήματος (τσιφλικίου) των· η΄ νὰ πληροφορῶσι τὸν μουδίρην περὶ τῶν μετὰ θάνατον ἐγκαταλειπόντων ἀνηλίκους ἢ ἀπόντας κληρονόμους· θ΄ νὰ γνωστοποιῶσιν ὅσον τάχιστα εἰς αὐτὸν τοὺς λαμβάνοντας χώραν τραυματισμοὺς ἢ φόνους καὶ νὰ βοηθῶσι τὸ κατὰ δύναμιν τὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν παράδοσιν τῶν

ἐνόχων· ι' νὰ πληροφορῶσι τὸν μουδίρην περί τε τῶν ἀδεσπότων ἢ κεκρυμμένων γαιῶν καὶ περὶ τῶν οἰκοδομῶν, αἵτινες κτίζονται παρὰ τὸν κανονισμόν· ια' νὰ ἐφορεύωσιν ἐπὶ τῶν ἀγροφυλάκων καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων, τῶν διοριζομένων ὑπὸ τῶν δημογεροντιῶν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου καὶ τέλος νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν ὑπόθεσιν διαβιβαζομένην εἰς αὐτούς.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'

Περὶ διοικητικῶν συμβουλίων (μετζλίσι ἰδαρέ).

ΑΡΘΡΟΝ 61ον.

Πρὸς συζήτησιν τῶν σχετικῶν ὑποθέσεων πρὸς τὴν γενικὴν καὶ μερικὴν διαχείρισιν τῶν Νομῶν, περὶ ὧν ρηθήσεται κατωτέρω, ἐσυστήθησαν α' τὸ ἅπαξ κατ' ἔτος συνερχόμενον γενικὸν συμβούλιον τοῦ Νομοῦ καὶ β' τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν Νομαρχιῶν, τῶν διοικήσεων καὶ τῶν ὑποδιοικήσεων, τὰ ὁποῖα διαρκῶς συνεδριάζουσιν ἐν ταῖς ἕδραις των. Ἐκτὸς δὲ τούτων ὑπάρχουσιν ἰδιαίτερα συμβούλια εἰς τὰ χωρία, τοὺς δήμους καὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις, διὰ νὰ θεωρῶσι τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα καὶ ὑποθέσεις ἑκάστης ἐθνότητος ὡς καὶ τὰς συνήθεις ὑποθέσεις αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Καθήκοντα τοῦ γενικοῦ συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 62ον.

Τὸ γενικὸν συμβούλιον διασκέπτεται α' περὶ τῆς ταχτοποιήσεως τῶν ὁδῶν καὶ τοῦ περιεχομένου τῶν καταστρωθησομένων πινάκων, οἵτινες κατὰ τὸν περὶ ὁδοποιίας κανονισμὸν συντάσσονται ἐπὶ τούτῳ καὶ περιλαμβάνουσι τὰς ἐργασίας, τὰς δαπάνας καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ὁδῶν, αἵτινες φαίνονται ἀναγκαῖαι νὰ κατασκευασθῶσιν ἐντὸς τοῦ Νομοῦ ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους· β' περὶ τῆς προαγωγῆς καὶ διευκολύνσεως τοῦ

ἐμπορίου καὶ τῶν τεχνῶν· γ' περὶ τῆς διαδόσεως τῶν γραμμάτων καὶ τῆς παιδείας, δ' περὶ τῆς διανομῆς καὶ διαρρυθμίσεως τῶν φόρων, χωρὶς νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν ποσόν, ε' περὶ συστάσως νέων φόρων, ς' περὶ βελτιώσεως τοῦ εἴδους τῶν φυσικῶν προϊόντων καὶ τοῦ γένους τῶν ζώων, καὶ περὶ τῆς καθόλου εὐημερίας ἐν γένει, ζ' περὶ ἀγοραπωλησίας καὶ ἀνταλλαγῆς δημοσίων περιπάτων, πλατειῶν, λειβαδίων καὶ ἐν γένει τοιούτων κτημάτων πρὸς γενικὴν ὠφέλειαν χρησίμων· η' περὶ ἀνανεώσεως δημοσίων οἰκοδομῶν, οἷον, νοσοκομείων καὶ ὀρφανοτροφείων καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν· θ' περὶ συμβάσεων γενικῆς ὠφελείας τοῦ τόπου καὶ περὶ συνδρομῆς αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ἐξόδων των καὶ ι' περὶ τῆς συστάσεως ἐπωφελῶν καθιδρυμάτων, ἅτινα δι' ἐκτάκτων κόπων καὶ ἐργασιῶν δύνανται νὰ συστηθῶσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 63ον.

Τὸ γενικὸν συμβούλιον θεωρεῖ καθ' ἕκαστον ἔτος τὰ βιβλία τῆς διανομῆς τῶν ἐτησίων φόρων τοῦ Νομοῦ καθὼς καὶ τὰς ἐκθέσεις τὰς συντασσομένας ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν Νομαρχιῶν περὶ τῆς διαρρυθμίσεως καὶ πληρωμῆς τῶν φόρων.

ΑΡΘΡΟΝ 64ον.

Αἱ περὶ διαρρυθμίσεως τῶν φόρων ὑποδιοικήσεώς τινος ἀναφοραί, ἀφοῦ μελετηθῶσιν ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις τῶν διοικήσεων, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ γενικῷ συμβουλίῳ καὶ τὸ περὶ αὐτῶν ἀποφασισθησόμενον πάραυτα κοινοποιεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

ΑΡΘΡΟΝ 65ον.

Ὅταν οἱ φόροι τοῦ Νομοῦ αὐξηθῶσι, τὸ γενικὸν συμβούλιον, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδιαιτέρων διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως, συζητεῖ καὶ συσκέπτεται περὶ τῆς διανομῆς τῶν προσθετέων φόρων.

ΑΡΘΡΟΝ 66ον.

Τὸ γενικὸν συμβούλιον, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις δηλουμένων ὑποθέσεων, ἀποφαίνεται καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης ὑποθέσεως διαβιβαζομένης αὐτῷ πρὸς συζήτησιν, εἴτε ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης, εἴτε ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

ΑΡΘΡΟΝ 67ον.

Τὸ γενικὸν συμβούλιον ἑκάστου Νομοῦ, κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, συνέρχεται εἰς καταλλήλους ὥρας τοῦ ἔτους καί, κατὰ τὸ 26ον ἄρθρον τοῦ περὶ συστάσεως τῶν Νομῶν ὀργανικοῦ κανονισμοῦ, ὁ χρόνος τῆς συνόδου αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 40 ἡμέρας.

ΑΡΘΡΟΝ 68ον.

Τὸ γενικὸν συμβούλιον, κατὰ τὰς περιστάσεις, δύναται νὰ συνεδριάσῃ καὶ ἐν σώματι καὶ κατὰ τμήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 69ον.

Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως τοῦ γενικοῦ συμβουλίου, ἂν ὁ Νομάρχης δὲν δύναται δι' ἰσχυρὸν λόγον νὰ παρευρεθῇ αὐτοπροσώπως, προεδρεύει ἀναπληρωματικῶς κατὰ διαταγήν του εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων. Ὅταν τὸ συμβούλιον συνεδριάζῃ κατὰ τμήματα, ὁ Νομάρχης ἐκλέγει ὡς πρόεδρον τοῦ τμήματος ἐκ τῶν παρόντων μελῶν τοῦ συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 70ον.

Τὸ γενικὸν συμβούλιον δὲν δύναται νὰ συνδιασκεφθῇ, ἂν δὲν παρευρίσκωνται τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 71ον.

Ἰδιαίτεραι ὑποθέσεις (μεβάδ·. χουσουσηγὲ) εἶναι αἱ σχετιζόμεναι μὲ τὰ ἰδιαίτερα δικαιώματα καὶ τὰς ὑποθέσεις ἑκάστου ἔθνους ἰδιαιτέρως. Αἱ ὑποθέσεις αὗται συζητοῦνται εἰς ἰδιαίτερον τμῆμα τοῦ γενικοῦ συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 72ον.

Ἐκτὸς τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὰς συζητήσεις αὐτοῦ, εἴτε ἐν σώματι εἴτε κατὰ τμήματα συνεδριάζοντος.

ΑΡΘΡΟΝ 73ον.

Τὸ γενικὸν συμβούλιον συνεδριάζον λαμβάνει ὡς βάσιν τῶν συζητήσεών του τὰς περιληπτικὰς ἐκθέσεις, τὰς ὁποίας ἑκάστη διεύθυνσις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καθυποβάλλει περὶ ὁδοποιίας, περὶ κτημάτων, περὶ τῆς καθόλου παιδείας, περὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας καὶ ἐπὶ τούτων συζητεῖ καὶ ἐρευνᾷ δι.ά τε τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον.

ΑΡΘΡΟΝ 74ον.

Συζητουμένων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένων περιληπτικῶν ἐκθέσεων, ὁ σχετικὸς ὑπάλληλος τῆς διευθύνσεως, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ συζητουμένη ὑπόθεσις, παρευρίσκεται ἐν τῷ γενικῷ συμβουλίῳ καὶ δίδει τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 75ον.

Αἱ συζητήσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου γίνονται κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα, ὅστις ὡρίσθη διὰ τὰς συζητήσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Καθήκοντα τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 76ον.

Αἱ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας θεωρούμεναι ὑποθέσεις ὑπάγονται εἰς δύο κατηγορίας: α΄ καθαρῶς διοικητικὰς καὶ β΄ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Διοικητικαὶ ὑποθέσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 77ον.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Νομαρχίας δύναται α΄ νὰ ἐνεργῇ παντὸς εἴδους ἀγορὰς διὰ λογ]σμὸν τοῦ δημοσίου καὶ νὰ συντάττῃ καὶ ὑπογράφῃ τὰ ἐπὶ τούτου συμβόλαια· β΄ νὰ ἐκμισθοῖ καὶ παραχωρῇ κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ κανονισμοὺς τὰ δέκατα καὶ τὰς λοιπὰς ἐμμέσους δημοσίας προσόδους· γ΄ νὰ ἐκθέτῃ εἰς δημοπρασίαν τὰ δημόσια δάση καὶ ἐξελέγχῃ 1ον τὴν κατάστασιν ἐν γένει τῶν δασῶν καὶ τῶν μεταλλείων, 2ον τὰς κατασκευὰς τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, 3ον τὰς δαπάνας καὶ τὰ ὡρισμένα ποσὰ πρὸς τροφὴν καὶ μισθοδοσίαν τῶν τε χωροφυλάκων καὶ τῶν εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις διοριζομένων φυλάκων τῆς δημοσίου τάξεως καὶ τῆς ἀστυνομίας· δ΄ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν ἐν γένει προσόδων καὶ δαπανῶν τῆς Νομαρχίας· ε΄ νὰ ἐπιτηρῇ καὶ φυλάττῃ πάντα τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα τοῦ δημοσίου· ς΄ νὰ ἐρευνᾷ τὰς ἀποφά-

σεις τῶν δημαρχιακῶν συμβουλίων (π·ελεδ·ηγέ)·ζ΄ νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῶν ὁδῶν, αἵτινες θέλουσι κατασκευασθῇ μεταξὺ τῶν διοικήσεων· η΄ νὰ ἐπιτηρῇ τὰς προσόδους τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν λοιπῶν γενικῶν συμφερόντων τῆς Νομαρχίας· θ΄ νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς προσαρτήσεως τῶν ὑποδιοικήσεων ἐκ τῶν χωρίων· ι΄ νὰ ἐπιτηρῇ τὴν δημοσίαν ὑγείαν· ια΄ νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς διανομῆς καὶ εἰσπράξεως κατὰ διοικήσεις φόρου τινὸς περὶ τοῦ ὁποίου ἤθελεν ἀποφασίσῃ τὸ Κράτος ἢ τὸ συμβούλιον· ιβ΄ ἀφοῦ ληφθῇ ἡ συγκατάθεσις τῆς Ὑψ. Πύλης, νὰ συνιστᾷ ὀρφανοτροφεῖα, νοσοκομεῖα καὶ πτωχοκομεῖα· ιγ΄ νὰ προσδιορίζῃ τὰ μέρη ἔνθα πρόκειται νὰ γενῇ πανήγυρις ἢ ἀγορὰ ἢ νεκροταφεῖον, ἢ τὰ ὑπάρχοντα νὰ μεταθέτῃ ἀλλαχόσε· ιδ΄ νὰ ἐξετάζῃ τὰς ὑποθέσεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν διοικήσεων θεωροῦσι πρωτοδίκως καὶ αἵτινες σχετίζονται πρὸς ἀγοραπωλησίαν ἢ μεταλλαγὴν ἢ προσωρινὴν ἐγκατάλειψιν ἢ χρῆσιν πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον καὶ ὄφελος ἀδεσπότων μερῶν καὶ τέλος ιε΄ νὰ συζητῇ παντὸς εἴδους ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας διευθύνει εἰς αὐτὸ ὁ Νομάρχης, τὰς περὶ τούτου ἀποφάσεις του διὰ πρακτικοῦ καθυποβάλλον εἰς τὴν Νομαρχίαν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἀγωγαὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 78ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας ὡς πρὸς τὰς ἀγωγὰς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ εἰσὶ τὰ ἑξῆς: α΄ κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ κανονονισμοὺς ἀνακρίνει καὶ δικάζει τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Νομοῦ διὰ πταίσματα τὰ ὁποῖα ἤθελον κάμῃ ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν· β΄ αἴρει τὰς συγκρούσεις αἵτινες ἤθελον παρουσιασθῇ, λόγῳ ἁρμοδιότητος, μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας ἢ μεταξὺ τῶν συμβουλίων τοῦ Νομοῦ, ἢ μεταξὺ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας· γ΄ δικάζει τὰς διαφορὰς τὰς σχετιζομένας πρὸς παράπονα τῶν κατοίκων κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐξουσίας, ἢ πρὸς τὴν μεταξὺ τῶν κατοίκων διανομὴν τῶν δημοσίων φόρων· δ΄ θεωρεῖ τὰς ὑφισταμένας

δίκας μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν κατοίκων, τὰς πηγαζούσας εἰς τὴν ἐκμίσθωσιν δημοσίων προσόδων ἢ διαφόρων ἄλλων συμφωνιῶν.

Γενικαὶ διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 79ον.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Νομαρχίας οὐδόλως δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς ἰδιωτικὰς δίκας, θεωρουμένας εἰς τὰ πολιτικὰ ἢ ἱερὰ δικαστήρια.

ΑΡΘΡΟΝ 80ον.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Νομαρχίας δύναται, ὅταν θέλῃ, νὰ τροποποιήσῃ τὰ εἰς αὐτὸ διαβιβαζόμενα μέτρα.

ΑΡΘΡΟΝ 81ον.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, δι' ἃς συνῳδὰ τοῖς κανονισμοῖς πρέπει νὰ λαμβάνηται ἡ ἄδεια τῆς Ὑψ. Πύλης, δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι πρὶν ἢ αὕτη ἐρωτηθῇ διὰ τοῦ Νομάρχου καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθῇ Αὐτοκρατορικὸς Ἰραδές· ἐξαιρεῖται τοῦ κανόνος τούτου ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων, αἵτινες ἐκδίδονται ἐπὶ παραπόνων καὶ διαφορῶν πηγαζουσῶν ἀπὸ δικῶν σχετιζομένων μὲ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐξουσίας. Μολαταῦτα ἂν ὁ Νομάρχης δηλώσῃ τὴν ἀνάγκην ταχείας ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων, περὶ ὧν πρέπει νὰ ἐκδοθῇ Αὐτοκρατορικὸς Ἰραδὲς καὶ ἀναδεχθῇ ὁ ἴδιος τὴν εὐθύνην τῆς ἐνεργείας, δύναται κατ' εὐθείαν νὰ τὰς ἐκτελέσῃ ὑπὸ τὸν ὅρον μεταγενεστέρας ἐγκρίσεως δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Ἰραδέ.

ΑΡΘΡΟΝ 82ον.

Προκειμένου περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον δὲν δύναται ν' ἀρχίσῃ τὰς συζητήσεις του, ἐὰν δὲν παρευρίσκωνται πέντε μέλη· προκειμένου δὲ περὶ ὑποθέσεων διοικητικῶν ἀπαιτεῖται τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον πλέον ἑνὸς τοῦ ὅλου τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 83ον.

Αἱ κατὰ πλειοψηφίαν ἀποφάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων πρέπει ν' ἀπαρτίζωνται ἀπὸ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ τῶν μελῶν· ἐπὶ ὑποθέσεων ἄλλης κατηγορίας, ἐν περιπτώσει ἰσοψη-

φίας, ἡ γνώμη τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν καὶ προεδρεύοντος ὑπερισχύει καὶ σχηματίζει πλειοψηφίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 84ον.

Ὅταν εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας δὲν ὑπάρχῃ ὁμοψηφία, ἡ γνώμη καὶ οἱ λόγοι τῆς μειοψηφίας καταχωροῦνται εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν, ὡς ἐν τῷ 88ῳ ἄρθρῳ γενήσεται λόγος.

ΑΡΘΡΟΝ 85ον.

Ἡ γραφικὴ ἐργασία τοῦ συμβουλίου τούτου ἐστὶν ἀνατεθειμένη εἰς ἕνα ἀρχιγραμματέα, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου τίθεται ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς γραφέων λαμβανομένων ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Μεκτουπτσῆ.

ΑΡΘΡΟΝ 86ον.

Ἡ εὐθύνη ἁπάσης τῆς γραφικῆς καὶ πρωτοκολλητικῆς ἐργασίας τοῦ συμβουλίου τούτου ἐπιβαρύνει τὸν γραμματέα.

ΑΡΘΡΟΝ 87ον.

Ὁ ἀρχιγραμματεὺς ἢ οἱ βοηθοί του τῇ διαταγῇ του Νομάρχου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ποιοῦσι περίληψιν τῶν εἰς τὸ συμβούλιον παραπεμφθέντων ἐγγράφων πρὸς συζήτησιν, μεθ' ὃ ἄρχεται ἡ συζήτησις αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 88ον.

Αἱ συζητήσεις τοῦ συμβουλίου τούτου γίνονται ὡς ἑξῆς· ὑπάρχει ἰδιαίτερον βιβλίον πρακτικῶν, ἐν ᾧ ἄνωθεν γράφονται τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων μελῶν, ἡ χρονολογία καὶ ἡ ὥρα τῆς συζητήσεως, οἱ ἀριθμοὶ τῆς παραπεμφθείσης εἰς συζήτησιν ὑποθέσεως καὶ τῶν σχετικῶν αὐτῆς ἐγγράφων· ἔπειτα καταχωροῦνται α' ἡ περίληψις τῆς ὑπὸ συζήτησιν τεθείσης ὑποθέσεως, αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου μὲ τὰς ἀπαιτουμένας λεπτομερείας, γενομένης μνείας περὶ τοῦ ἂν ἐξεδόθησαν παμψηφεὶ ἢ κατὰ πλειοψηφίαν, γ' ἐν περιπτώσει πλειοψηφίας, οἱ γραμματεῖς οἱ συνεργαζόμενοι μετὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως λαμβάνουσι τοὺς λόγους τῶν μειονοψηφούντων μελῶν καὶ συντάσσουσι πρακτικὰ τῆς μειονότητος δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν ἰδιαιτέρως, τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν πρὸ πάσης ἄλλης συζητήσεως· ἐὰν δ' ὑπάρχῃ τι ἐλλειπὲς ἢ πρόσθετον, διορ-

θώνει αὐτὸ ὁ ἀρχιγραμματεύς, μεθ' ὃ καταχωροῦνται εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ ἐντύπους τὰς διαφόρους γραμμάς. Αἱ καθημεριναὶ συζητήσεις ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ ἀρχιγραμματέως.

ΑΡΘΡΟΝ 89ον.

Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἔχει καὶ τρία ἄλλα βιβλία πρὸς καταχώρισιν τῶν νόμων, τῶν γενικῶν καὶ τῶν μερικῶν κανονισμῶν· προσέτι τὰ ἔγγραφα τὰ παραπεμπόμενα εἰς τὸ συμβούλιον ἢ καὶ τὰ ὑπομνήματα καὶ αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τοῦ συμβουλίου θέλουσι καταχωρεῖσθαι εἰς ἰδιαίτερα βιβλία· τὰ βιβλία εἰς ἃ πρωτοκολλοῦνται τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα ὡς καὶ ἐκεῖνα εἰς ἃ καταχωροῦνται αἱ ἀποφάσεις θέλουσιν ἐπικυροῦσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς διοικήσεως (λιβᾶ).

ΑΡΘΡΟΝ 90ον.

Μεταξὺ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ εἰσὶ α' ἡ κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους κανονισμοὺς ἐξέλεγξις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς διοικήσεως β' ἡ ἐπιτήρησις τῶν λογαριασμῶν τῶν γενικῶν κοινωφελῶν ταμείων τοῦ Νομοῦ, γ' ἡ ἐποπτεία καὶ ἡ διατήρησις πάντων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων τῆς ἐξουσίας, δ' αἱ δίκαι τῶν ὑπαλλήλων ἐντὸς τῆς νομίμου ἁρμοδιότητος τοῦ συμβουλίου, ε' ἡ συζήτησις τῆς κατασκευῆς τῶν μεταξὺ τῶν ὑποδιοικήσεων μερικῶν ὁδῶν· ς' ἡ κατ' εὐθεῖαν ἐκτέλεσις τῆς δημοπρασίας καὶ ἐκμισθώσεως τῶν εἰσοδημάτων τῆς κυβερνήσεως, ζ' ἡ ἀπ' εὐθείας διεκπεραίωσις τῶν πλειστηριασμῶν, πωλήσεων, συμφωνιῶν καὶ δαπανῶν, κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ κανονισμοὺς καὶ διαταγὰς τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ διοικητοῦ, η' νὰ συλλέγῃ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τῆς ἁρμοδιότητός του, πληροφορίας ὅπως καθυποβάλῃ εἰς τὸ διοικητικὸν σύμβούλιον τῆς Νομαρχίας, θ' νὰ συσκέπτηται περὶ τῶν κοινωφελῶν καθιδρυ-

μάτων, περὶ τῆς εὐκολίας καὶ προαγωγῆς τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς παιδείας καὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων, περὶ τῆς δημοσίου ὑγείας ἐντὸς τῆς διοικήσεως, περὶ τῆς διανομῆς τῆς ὑποδιοικήσεως καὶ εἰσπράξεως φόρου, ὃν τῇ ἐπισήμῳ ἀποφάσει τοῦ Κράτους τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Νομαρχίας ἤθελε διανείμῃ εἰς τὰς διοικήσεις καὶ ι' νὰ συζητῇ τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα περὶ τοιούτων ὑποθέσεων ἤθελον σταλῇ εἰς τὰς ὑποδιοικήσεις. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς διοικήσεως καθυποβάλλονται εἰς τὸν διοικητήν.

ΑΡΘΡΟΝ 91ον.

Αἱ συζητήσεις, ἡ σύνταξις τῶν πρακτικῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς διαδικασίας ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῆς διοικήσεως, ὑπόκεινται εἰς τοὺς αὐτοὺς κανόνας, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἐν τῷ περὶ γενικῶν διατάξεων Β' κεφαλαίῳ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ὑποδιοικήσεων (καζά).

ΑΡΘΡΟΝ 92ον.

Εἰς τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὑπάγονται α' ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν ὑποδιοικήσεων· β' ἡ ἐξέλεγξις τῶν λογ]σμῶν τῶν δημοσίου ὠφελείας ταμείων· γ' ἡ διεύθυνσις καὶ φύλαξις ἁπάσης τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Κράτους· δ' ἡ κατὰ συνοικίας καὶ χωρία διανομὴ τῶν ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου τῆς διοικήσεως ὁριζομένων φόρων· ε' ἡ λῆψις παντὸς εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἀφορῶντος μέτρου· ς' ἡ διεξαγωγὴ δικῶν ὑπαλλήλων ἐν αἷς θεωροῦνται κατὰ νόμον ἁρμόδια· ζ' ἡ κατασκευὴ τῶν ἰδιωτικῶν ὁδῶν τῶν μεταξὺ ὑποδιοικήσεων καὶ τῶν ἰδίᾳ διοικουμένων δήμων· η' ἡ ἀπ' εὐθείας ἐνέργεια πλειοδοσιῶν, πωλήσεων, συμβολαίων καὶ δαπανῶν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑποδιοικήσεων ὑπαγομένων δυνάμει νόμου ἢ ὑψηλῆς διαταγῆς καὶ θ' ἡ προπαρασκευὴ προκαταρκτικῶν τινων διασαφήσεων καὶ ἐνεργειῶν διὰ τὸ συμβούλιον τῆς διοικήσεως, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ὑποδιοικητοῦ ὑποθέσεις· τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ὑποδιοικήσεων

αἱ ἀποφάσεις ἐπιδίδονται τῷ ὑποδιοικητῇ διὰ πρακτικοῦ (μαζπ·ατᾶ).

ΑΡΘΡΟΝ 93ον.

Αἱ συζητήσεις, τὰ πρακτικὰ τῶν διοικητικῶν τούτων συμβουλίων καὶ ὁ τρόπος τῆς διαδικασίας ἐνεργοῦνται κατὰ τοὺς ἐν τῷ περὶ γενικῶν διατάξεων τμήματι τοῦ δευτέρου κεφαλαίου κανόνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Περὶ τῶν συμβουλίων τῶν δήμων.

ΑΡΘΡΟΝ 94ον.

Τὰ συμβούλια τῶν δήμων ἀποτελοῦνται ἐκ μελῶν τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων τῶν χωρίων, ἅτινα εὑρισκόμενα ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν δήμων ἀποτελοῦσι τὰς ἕδρας αὐτῶν. Τὰ μέλη ταῦτα ἀνὰ τέσσαρα τὸ πολὺ προσκαλοῦνται καθ' ὡρισμένον χρόνον εἰς τὰς ἕδρας τῶν δήμων.

ΑΡΘΡΟΝ 95ον.

Τὰ συμβούλια ταῦτα, ὧν προεδρεύει ὁ μουδήρης, συγκαλοῦνται εἰς τὴν ἕδραν τῶν δήμων τετράκις τοῦ ἔτους, καθ' ὃν χρόνον ἐγκρίνει ὁ Νομάρχης, ἡ δὲ διάρκεια ἑκάστης συνόδου δὲν ὑπερβαίνει τὴν μίαν ἑβδομάδα.

ΑΡΘΡΟΝ 96ον.

Τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως αὐτῶν γνωστοποιεῖ τῷ μουδήρῃ ὁ ὑποδιοικητής, καθ' ἣν λαμβάνει διαταγὴν παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 97ον.

Αἱ συζητήσεις ἄρχονται διὰ προσκλήσεως ἣν ποιεῖται ὁ μουδήρης τοῦ δήμου πρὸς τὰ ἐκλεχθέντα καὶ ὁρισθέντα ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του χωρίοις μέλη· ἀλλ' οὐδέποτε δύναται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τὰ δημογεροντικὰ συμβούλια προσκληθησομένων μελῶν νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς τέσσαρας.

ΑΡΘΡΟΝ 98ον.

Ἐν ταῖς συζητήσεσιν αὐτῶν ὑπερισχύει ἡ πλειοψηφία, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας ἰσχύει ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 99ον.

Ἐὰν τὰ μέλη δὲν συνέλθωσι κατὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον, ὁ μουδήρης τοῦ δήμου δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συγκρότησιν τῆς συνόδου ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας· δύναται ὅμως τὸ συμβούλιον νὰ συνεδριάσῃ νομίμως, ἐὰν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ συνελθόντα μέλη ἀποτελῶσι πλειοψηφίαν, σχετικῶς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δήμου χωρίων, ὡς ἐὰν συνέλθωσι μέλη ἐκ τριῶν μόνον χωρίων, ἐνῷ δῆμός τις ἀποτελεῖται ἐκ πέντε τοιούτων.

ΑΡΘΡΟΝ 100ον.

Καθήκοντα αὐτῶν ἔσονται α' ἡ διάσκεψις καὶ συζήτησις περὶ συστάσεως ὠφελίμων καθιδρυμάτων διὰ τῆς ἔργῳ καὶ χρήματι συνδρομῆς τῶν κατοίκων τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δήμου εὑρισκομένων χωρίων, περὶ κατασκευῆς ἰδιωτικῶν ὁδῶν μεταξὺ τῶν χωρίων, καὶ περὶ τῶν εἰς τὰς ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὸν δῆμον ἀνηκούσας βοσκάς, δάση, θαμνῶνας, χειμάδια καὶ κτήματα ἀναφερομένων ὑποθέσεων· β' ἡ μελέτη τῶν ὑπὸ τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων καθυποβαλλομένων ὑποθέσεων σχετικῶς πρὸς τὴν γεωργίαν, βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον· γ' τῶν ἀντικειμένων περὶ τῆς αὐξήσεως καὶ πολλαπλασιασμοῦ τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ ζώων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ δήμου καὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν· δ' τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν μεταξὺ τῶν δήμων κοινὴν καθαριότητα καὶ τακτοποίησιν· ε' τῶν ἀποφάσεων τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων τῶν χωρίων περὶ διανομῆς τῶν φόρων καὶ τελευταίων, ἡ ἐξέτασις τῶν ὑποχρεώσεων τῶν δήμων, ὧν ἤθελε ζητηθῇ ἡ τοποποίησις. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπὶ τῶν ἄνω ὑποθέσεων μελέτης καθυποβάλλεται ὑπὸ τοῦ μουδήρου εἰς τὸν ὑποδιοικητήν.

ΑΡΘΡΟΝ 101ον.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν συμβουλίων τούτων, μὴ οὖσαι τελεσίδικοι, ἐκτελοῦνται ἀναλόγως τῆς ἀδείας τῆς χορηγουμένης ὑπὸ τοῦ ὑποδιοικητοῦ πρὸς τὸν μουδήρην τοῦ δήμου.

ΑΡΘΡΟΝ 102ον.

Ἡ ἰσοπέδωσις ἰδιωτικῶν ὁδῶν καὶ ἡ διὰ τῆς ἀνιδρύσεως δημοσίων οἰκοδομῶν καὶ ἐνεργείας κοινωφελῶν ἔργων ἐπιχείρησις καὶ ἐκτέλεσις ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἀνάγονται εἰς τὴν δικαιο-

δοσίαν τῶν ὑποδιοικήσεων· ἐπομένως τὰ τῶν δήμων συμβούλια δὲν δύνανται νὰ ἐπεμβαίνωσι περιοριζόμενα μόνον νὰ συζητῶσι τὰς εἰς αὐτὰ παραπεμπομένας ὑποθέσεις καὶ κοινοποιῶσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διασκέψεως των διὰ τοῦ μουδήρου τοῦ δήμου εἰς τὸν ὑποδιοικητήν.

ΑΡΘΡΟΝ 103ον.

Ἀπαγορεύεται αὐτοῖς νὰ συζητῶσιν ὑποθέσεις, ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ὁρισθέντων καθηκόντων αὐτῶν, οἷα ἡ ἐκδίκασις δικῶν καὶ ἡ εἴσπραξις προστίμων.

ΑΡΘΡΟΝ 104ον.

Τὸ εἰς ἕκαστον δῆμον ἀναλογοῦν ποσὸν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰς δημαρχίας τῆς κεντρικῆς ὑποδιοικήσεως ὁρισθεισῶν προσόδων, καὶ εἰδικῶν δωρεῶν, καταλογίζεται ὡς ἀντίκρυσμα διὰ τὰ δημόσια ἔργα τὰ ἐκτελεσθησόμενα τῇ ἀποφάσει τῶν συμβουλίων τοῦ δήμου. Τὰ ποσὰ ταῦτα φυλάττονται ἐν ταῖς ἕδραις τῶν δήμων, τῇ ἐπιτηρήσει καὶ τῶν μελῶν τῶν συμβουλίων αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 105ον.

Ἅμα τῇ λήξει τῆς συνόδου τῶν συμβουλίων τούτων, τὰ συνελθόντα μέλη ἀπέρχονται εἰς τὰ χωρία των· δὲν δύνανται ὅμως προσκαλούμενα εἰς ἔκτακτον σύνοδον ὑπὸ τοῦ μουδήρου τοῦ δήμου καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ὑποδιοικήσεως ν' ἀρνηθῶσι νὰ προσέλθωσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 106ον.

Τὰ ἄνευ προσκλήσεως τοῦ οἰκείου μουδήρου αὐτοβούλως συνεδριάζοντα μέλη τοιούτων συμβουλίων εἴτε μόνα εἴτε καὶ συνεννοούμενα μετὰ μελῶν ἄλλου συμβουλίου γειτνιάζοντος δήμου, εὐθύνονται κατὰ τὸν Νόμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Περὶ δημογεροντικῶν συμβουλίων ἐν τοῖς χωρίοις.

ΑΡΘΡΟΝ 107ον.

Τὰ καθήκοντα τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων εἶναι δύο εἰδῶν· α' θεωροῦσι συμβιβαστικῶς τὰς μεταξὺ τῶν κατοίκων

ἑνὸς χωρίου ἀναφυομένας ἰδιωτικὰς δίκας· ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως, οἱ βαθμοὶ καὶ τὰ ὅρια τῆς ἐνεργείας των ταύτης ἐδηλώθησαν ἐν τῷ κανονισμῷ τῷ περὶ σχηματισμοῦ τακτικῶν δικαστηρίων ἐν ταῖς Νομαρχίαις καὶ δ' διασκέπτονται περὶ τῶν εἰδικῶν ἀναγκῶν τοῦ οἰκείου αὐτοῖς χωρίου, περὶ ὧν κατωτέρω ρηθήσεται ἐν ἐκτάσει (1).

ΑΡΘΡΟΝ 108ον.

Ὁσάκις οἱ κάτοικοι χωρίου τινὸς ἀποτελοῦνται ἐκ διαφόρων τάξεων, αἱ ἰδιαίτεραι μιᾶς ἑκάστης αὐτῶν ὑποθέσεις διεξάγονται ὑπὸ δημογεροντίας ἐκλεγομένης παρὰ τῶν συγκροτούντων τὴν τάξιν ταύτην· ὁσάκις δ' ἀναφύονται ἰδιωτικαὶ δίκαι μεταξὺ δύο ἢ πολλῶν ἀτόμων δύο διαφόρων χωρίων πρὸς συμβιβαστικὴν λύσιν τῶν τοιούτων δικῶν ἀναφέρονται εἰς τὴν δημογεροντίαν τοῦ χωρίου, ὅπερ εἶναι ἡ ἕδρα τοῦ δήμου· αἱ δὲ δίκαι αἱ ἀναφυόμεναι μεταξὺ διαφόρων τάξεων χωρίου ἔχοντος μικτοὺς κατοίκους, διεκπεραιοῦνται συμφώνως πρὸς τὸν περὶ συστάσεως τῶν Νομαρχιῶν νόμον.

ΑΡΘΡΟΝ 109ον.

Καθήκοντα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος συμβουλίων ἔσονται τὰ ἑξῆς: α' διασκέπτονται περὶ τῆς καθαριότητος τοῦ χωρίου· β' ἐκλέγουσι τοὺς εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ χωρίου ἀναγκαίους ἀγροφύλακας καὶ φύλακας (κουρουτζῆδες καὶ πεκτζῆδες)· γ' φροντίζουσι περὶ τῆς διευκολύνσεως τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου τοῦ χωρίου· δ' ἀπορασίζουσι περὶ τῆς καλῆς διανομῆς τῶν διαφόρων φόρων ἑκάστου χωρίου καὶ ἐφορῶσιν ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν· ε' ἀποδέχονται διὰ διαθήκης εἰς θεοσεβῆ ἔργα γινόμενα κληροδοτήματα καὶ μεταχειρίζονται ταῦτα διὰ τὸν πρὸς ὃν ὅρον· ς' ἐποπτεύουσιν ἐπὶ τῆς καλῆς τηρήσεως τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἐγκαταλειπόντων μετὰ θάνατον κληρονόμους ἀνηλίκους ἢ ἀπόντας· ζ' παρέχουσι διὰ τῶν μουχτάριδων τῶν χωρίων πληροφορίας εἰς τὸν μουδήρην τοῦ δήμου, περὶ τῶν χέρσων γαιῶν, αἵτινες εἶναι ἐπιδεκτικαὶ καλλιεργείας, η' ἐφορῶσιν ἐπὶ

(1) Ἴδε τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμον σελ. 1708—1709 ἄρθρα 2—5.

τῶν ἐν τῷ χωρίῳ δημοσίων ἔργων καὶ σχολείων· θ' διαχωρίζουσι τοὺς εἰς τὴν μερίδα ἑκάστου χωρίου ἀναλογοῦντας ὑποτελεῖς εἰς ἐργασίαν ἐργάτας, ι' ἐκτελοῦσι τὰς προκαταρκτικὰς ἐν τῷ χωρίῳ ἐρεύνας περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν πράξεων τῶν εἰς τὴν ἀρχὴν παραδοτέων ἐγκλημάτιῶν· καὶ ια' ἐν περιπτώσει καταχρήσεως ἐκ μέρους τῶν μουχτάριδων, γνωστοποιοῦσι τοῦτο εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν διὰ τοῦ μουδήρου τοῦ δήμου.

ΑΡΘΡΟΝ 110ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ ἀποφασίζωσι περὶ οἱασδήποτε ποινικῆς πράξεως· ὡσαύτως, προκειμένου περὶ ὑποθέσεων, ὧν ἡ ὠφέλεια ἔσται κοινὴ εἰς τοὺς κατοίκους ἑνὸς ἢ πολλῶν χωρίων, οἷα ἡ γεωργία, τὸ ἐμπόριον, ἡ δασονομία κλπ. ἡ κατασκευὴ ἰδιωτικῶν ὁδῶν πρὸς συγκοινωνίαν μετὰ τῶν πέριξ χωρίων, καὶ ἡ ἐπισκευὴ γεφυρῶν, ὑδραγωγείων καὶ κρηνῶν, ἐξάπαντος ἀπαιτεῖται ἡ συζήτησις τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δήμου συνερχομένου δημαρχιακοῦ συμβουλίου καὶ ἡ διὰ τοῦ μουδήρου ἄδεια τοῦ ὑποδιοικητοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Περὶ τῶν δημαρχιακῶν συμβουλίων τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων (1).

ΑΡΘΡΟΝ 111ον.

Ἐν ἑκάστῃ πόλει καὶ κωμοπόλει ἐν ᾗ ἑδρεύει Νομάρχης, διοικητὴς καὶ ὑποδιοικητὴς ὑπάρχει ἀνὰ ἓν δημαρχιακὸν συμβούλιον διὰ τὰς δημοτικὰς ὑποθέσεις.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν δημαρχιακῶν συμβουλίων καὶ σχετικῶν αὐτῷ.

ΑΡΘΡΟΝ 112ον.

Τὸ δημαρχιακὸν συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς προέδρου, ἑνὸς βοηθοῦ, ἓξ μελῶν καὶ δύο συμβούλων, ἤτοι ἑνὸς γεωμέτρου

(1) Τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ εἰδικοῦ περὶ δημαρχιῶν νόμου (ἴδε κατωτέρω).

καὶ τοῦ ἰατροῦ τοῦ τόπου· ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ συμβουλίου τούτου εἰσὶν εἷς γραμματεύς, εἷς ταμίας καὶ οἱ ἀναγκαιοῦντες ὑπάλληλοι.

ΑΡΘΡΟΝ 113ον.

Τὰ μέλη τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου πρέπει νὰ ἀποτελῶνται ἐκ κτηματιῶν διαφόρων τάξεων, ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν ἐστὶ διετής, τὸ δ' ἥμισυ αὐτῶν ἀνανεοῦται κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου ἔτους· δύνανται ὅμως μετὰ τὸ πέρας τῆς ὑπηρεσίας των νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου τῇ ὁμοφωνίᾳ ἢ πλειοψηφίᾳ τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης, κατὰ τὸν περὶ γενικῶν ἐκλογῶν τῶν Νομαρχιῶν νόμον, ἐκ τῶν κεντρικῶν συμβουλίων τῶν δήμων καὶ τῶν δημογεροντιῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 114ον.

Κωλύονται νὰ ἐκλεχθῶσι μέλη αὐτῶν α' οἱ ἐπὶ πλημμελήματι ἢ κακουργήματι καταδικασθέντες· β' οἱ εἰς στρατιωτικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν ὑπηρετοῦντες· γ' οἱ θέσιν ναίπου ἢ καθ' ἣν κατέχοντες ἐντὸς τοῦ δημαρχιακοῦ τμήματος καὶ δ' οἱ ἀποδεχθέντες οἱανδήποτε ἀρχιτεκτονικὴν ἐργασίαν τοῦ δημαρχιακοῦ τμήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 115ον.

Δὲν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι μέλη αὐτοῦ οἱ ἔχοντες ἡλικίαν κατωτέραν τῶν εἴκοσι πέντε ἐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 116ον.

Δὲν δύναταί τις νὰ ἐκλεχθῇ μέλος δύο συγχρόνως δημαρχιακῶν συμβουλίων.

ΑΡΘΡΟΝ 117ον.

Ὁ γραφεὺς καὶ ταμίας τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου μισθοδοτοῦνται, τὰ δὲ μέλη ὑπηρετοῦσι δωρεάν.

ΑΡΘΡΟΝ 118ον.

Ὁ διορισμὸς τοῦ προέδρου τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου χρήζει καὶ τῆς τοῦ Νομάρχου ἐπικυρώσεως μετὰ τὴν τοῦ διοικητοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 119ον.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ᾖ ταμίας τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου ἄνευ ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 120ον.

Τὸ δημαρχιακὸν συμβούλιον συγκαλεῖται τακτικῶς μὲν δὶς τῆς ἑβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 121ον.

'Απόντος δὲ τοῦ προέδρου τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ βοηθός, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ καὶ τούτου, ὁ πρεσβύτερος ἐκ τῶν μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 122ον.

Τὸ δημαρχιακὸν συμβούλιον δὲν δύναται νὰ συνεδριάσῃ νομίμως, ἐνόσῳ δὲν παρευρεθῶσι τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν αὐτοῦ. 'Εν δὲ ταῖς ψηφοφορίαις ἰσχύει πάντοτε ἡ πλειοψηφία, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου ἐστὶν ἐπικρατεστέρα.

ΑΡΘΡΟΝ 123ον.

'Ο πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου εὐθύνονται διὰ τὰς γραφικὰς καὶ πρωτοκολλητικὰς ἐργασίας καὶ διὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν συζητήσεων συμφώνως πρὸς τὸ περὶ διοικητικῶν σύτημα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ καθηκόντων τῶν δημαρχιακῶν συμβουλίων.

ΑΡΘΡΟΝ 124ον.

Ταῦτα α' ἐφορεύουσιν ἐπὶ τῆς κατασκευῆς πασῶν τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ πᾶσα πρᾶξις αὐτῶν σχετικὴ πρὸς βακούφια ὑπάγεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ 'Εκκαφίου· β' φροντίζουσι περὶ τῆς διευκολύνσεως τῶν μέσων, μεταφορᾶς καὶ συγκοινωνίας, προλαμβάνοντα τοὺς ἐκ τῆς κατεδαφίσεως ἑτοιμορρόπων ἢ ἀτελῶς κατεσκευασμένων κτιρίων κινδύνους, περὶ τῆς καθαριότητος καὶ τῆς διακοσμήσεως τῆς πόλεως καὶ τῆς τακτοποιήσεως τῶν δημοσίων μερῶν, ἀλλὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας· γ' ἐπαγρυπνοῦσιν ἐπὶ τῆς ἐλαττώσεως καὶ ἀναλόγου διατιμήσεως τῶν μισθωμάτων, ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ ἐπὶ τῶν πυροσβεστικῶν ἀντλιῶν· δ' συζητοῦσι περὶ συστάσεως ἀποβαθρῶν, πλατειῶν καὶ περιπάτων καὶ περὶ φωτισμοῦ τῶν ὁδῶν· ε' διευθύνουσι τὰς τῶν ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ τῶν δήμων, ὁδῶν, διόδων καὶ πο-

ταμῶν ἐργασίας· ς' διαχειρίζονται τέλος τὰ ἰδιαίτερα ἔξοδα καὶ ἔσοδα τοῦ δημαρχείου καὶ τὰς πράξεις τῶν ἐνοικιαστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 125ον.

Τὸ δημαρχιακὸν συμβούλιον εἶναι ἁρμόδιον νὰ εἰσπράττῃ τὸ ὀφειλόμενον πρόστιμον ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων εἰς τὰς δημαρχιακὰς διαταγάς.

ΑΡΘΡΟΝ 126ον.

Τὰ ἔσοδα αὐτοῦ σύγκεινται α' ἐκ τῶν τελῶν, ἅπερ ὁρίζει ἡ κυβέρνησις· β' ἐκ τῶν δασμῶν οἵτινες εἰσπράττονται ἀπὸ τῶν ἐπωφελουμένων ἐκ τῆς τακτοποιήσεως τῆς χώρας· γ' ἐκ τῶν προστίμων, ἅτινα ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπράττῃ· δ' ἐκ τῶν πρωτοκολλητικῶν εἰσπράξεων τῶν περὶ ἐνοικίου συμβολαίων· ε' ἐκ τῶν πρὸς τὸ δημαρχεῖον δωρεῶν καὶ συνδρομῶν καὶ ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ὅπερ ἀποφέρουσι τὰ διὰ ρυμοτομήσεως ἢ εὐρύνσεως ὁδῶν ἐγκαταλειπόμενα κενὰ μέρη. Τὰ δὲ ἔξοδα αὐτῶν συνίστανται· α' ἐκ τῶν δι' οἰκοδομὴν καὶ κατασκευὴν δημοσίων ἔργων, ὁδῶν καὶ διόδων δαπανῶν, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας περὶ τούτου ὁδηγίας, καὶ ἐκ τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσιν εἰς τὰς εἰς τὸ 124 ἄρθρον μνημονευομένας ἐργασίας· β' ἐκ τοῦ ἐνοικίου τοῦ κτιρίου τῆς δημαρχίας, ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων καὶ τῶν λοιπῶν δαπανῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 127ον.

Ὁ ἐπιβληθησόμενος φόρος εἰς τοὺς ἐπωφελουμένους ἐκ τῆς τακτοποιήσεως τοῦ τόπου ὁρίζεται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, ληφθείσης τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀδείας.

ΑΡΘΡΟΝ 128ον.

Τὸ δημαρχιακὸν συμβούλιον συντάττει καθ' ἕκαστον μῆνα κατάλογον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὃν πέμπει εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς διοικήσεως· ὁ κατάλογος οὗτος ἀφοῦ μελετηθῇ ἐν αὐτῷ, ἐπιθεωρεῖται ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας, μετὰ δὲ τὴν ἐπικύρωσιν στέλλεται ὑπὸ τῆς Νομαρχίας διὰ τοῦ διοικητοῦ κεκυρωμένον ἀντίγραφον εἰς τὸ δημαρχιακὸν συμβούλιον, ὅπερ τὸν ἐπιστραφέντα τοῦτον κατάλογον φυλάττει ὡς ἀπόδειξιν. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους συντάσσεται ἰδιαίτερος ἐτήσιος ἰσολογισμός, περιλαμβάνων τοὺς λογαριασμοὺς τῶν μηνιαίων καταλόγων, καὶ πέμπεται μετὰ

τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ ἑπομένου ἔτους εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 129ον.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν δημαρχιακῶν συμβουλίων ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

Ἀκυροῦνται ἐκ τοῦ περὶ συστάσεως τῶν Νομαρχιῶν νόμου αἱ σχετικαὶ διατάξεις, τὰ καθήκοντα καὶ αἱ πράξεις τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομαρχιῶν καὶ τῶν κεντρικῶν αὐτῶν γραφείων, καθόσον ἀντιβαίνουσι πρὸς τὸν παρόντα νόμον· ὡσαύτως καὶ αἱ ὁδηγίαι αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν δημαρχιακῶν συμβουλίων.

Τῇ 29 Σεβδὰλ 1287.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΑΙ
ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΒΙΛΑΕΤΙΩΝ ΝΟΜΟΥ

Ἡ Μεγάλη Βεζυρία πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἡ Μεγάλη Βεζυρία ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας.

«Οἱ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν Νομῶν θεσπισθέντες νόμοι καὶ κανονισμοὶ περὶ τοῦ διοικητικοῦ διοργανισμοῦ αὐτῶν καὶ περὶ τῶν διοικητικῶν, οἰκονομικῶν, δικαστικῶν, ἀστυνομικῶν καὶ τῶν ταύταις παρεπομένων ὑποθέσεων τῶν μερῶν, ὅσα μὴ ὑπαχθέντα εἰς τὸ σύστημα τῶν νομῶν διοικοῦνται ὡς μουτεσαριφλίκια, καθὼς καὶ αἱ βραδύτερον ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ δυνάμει Αὐτ. Διαταγμάτων ἐπὶ τῶν νόμων τούτων ἐπενεχθεῖσαι τροποποιήσεις ἰσχύουσιν ὡς καὶ πρότερον. Διὰ τῶν παρουσῶν δὲ ὁδηγιῶν προτιθέμεθα νὰ δώσωμεν ἁπλῶς διασαφήσεις τινὰς περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον. Ἐκ τῶν ἐν τῷ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Νομῶν κανονισμῷ ἀναφερομένων ἀντικειμένων εἶχον καταργηθῇ πρό τινος αἱ θέσεις τοῦ βοηθοῦ τοῦ Νομάρχου, τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς γεωργίας ὑπαλλήλου. Ἐσχάτως δὲ ἀπεφασίσθη πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ διορισμὸς ἰδιαιτέρων προέδρων διὰ τὰ ἐφετεῖα τῶν Νομαρχιῶν

ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε προεδρευόντων ἐποπτῶν τῶν ἱεροδικαστῶν(μουφεττίσι χουκιάμ). Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν ἐν ταῖς διοικήσεσι διοικητικῶν συμβουλίων καὶ δικαστηρίων περιωρίσθη εἰς τέσσαρα, ὁ δὲ τῶν πρωτοδικείων τῶν ὑποδιοικήσεων εἰς τρία, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐκλέγεσθαι καὶ τοῦ λειποῦ κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὁριζομένας διατυπώσεις. Τὰ κατὰ πᾶν ἔτος εἰς τὰς ἑδρας τῶν Νομῶν συνερχόμενα γενικὰ συμβούλια θὰ ἐξακολουθήσωσι συγκαλούμενα ὅπως συζητῶσι τὰς εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των ὑπαγομένας ὑποθέσεις. Βραδύτερον εἶχε καθιερωθῇ σύστημά τι, καθ' ὃ δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου τούτου ἔδει νὰ πέμπωνται εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ μέρος τοῦτο δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς περὶ τῆς ὠφελιμότητος αὐτοῦ προσδοκίας, κατηργήθη ἤδη, καὶ τοῦ λοιποῦ θὰ πέμπωνται εἷς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην μόνον ἐκεῖναι ἐκ τῶν ἐκθέσεων τοῦ γενικοῦ συμβουλίου, ὅσαι περιέχουσιν ὡρισμένα ἀντικείμενα καὶ εἰσὶ κατάλληλοι ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς ἀνωτέρας ἀρχάς.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον. Διὰ τὰς οἰκονομικὰς ὑποθέσεις τῆς **Νομαρχίας**, ἤτοι τὸ σύνολον τῶν λογαριασμῶν αὐτῆς, εἶναι συνυπεύθυνος ὁ **Νομάρχης** μετὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου· ἐν ταῖς διοικήσεσιν ὁ διοικητὴς μετὰ τοῦ λογιστοῦ· ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσιν ὁ ὑποδιοικητὴς μετὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιστάτου· τουτέστι καθὼς ἐν οἱαδήποτε ὑποδιοικήσει ὁ ὑποδιοικητὴς καὶ ὁ γραμματεύς εἰσιν ἀπὸ κοινοῦ ὑπεύθυνοι ὅπως ἐγκαίρως καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα διανέμωσι καὶ εἰσπράττωσι τοὺς φόρους τῆς κυβερνήσεως, προσπαθῶσιν ἐντὸς τῶν διαγεγραμμένων ὁρίων περὶ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν προσόδων τοῦ Κράτους, δαπανῶσιν ἢ φυλάττωσι τὰ εἰσπραττόμενα ἀναλόγως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγουμένης αὐτοῖς ἁρμοδιότητος, ἢ πέμπωσι ταῦτα εἰς τὴν ἑδραν τῆς διοικήσεως καὶ τέλος διατηρῶσιν ἐν τάξει τοὺς λογαριασμοὺς ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἡ αὐτὴ εὐθύνη διὰ μὲν τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῆς διοικήσεως ἐπιβαρύνει ἀπὸ κοινοῦ τὸν διοικητὴν καὶ τὸν λογιστὴν αὐτοῦ, διὰ δὲ τὴν τῆς **Νομαρχίας** τὸν **Νομάρχην** καὶ οἰκονομικὸν ἔφορον. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ ἤδη ἀποφασισθὲν νέον μέτρον ἡ σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν προσόδων καὶ δαπανῶν ἑκάστου νομοῦ, ἡ συμφώνως πρὸς τας λεπτομερείας αὐτοῦ διαχείρισις τῶν προσόδων, ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐξόδων ἀναλόγως τῶν ὑπαρχουσῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν καὶ ἡ πληρωμὴ αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰς ἐντεῦθεν δοθησομένας διαταγὰς ἀνατίθενται κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν τῶν **Νομαρχῶν** καὶ οἰκονομικῶν ἐφόρων, εἶτα δὲ τῶν ὑπαλλήλων τῶν διαφόρων τάξεων, ἤτοι τῶν διοικητῶν, λογιστῶν, ὑποδιοικητῶν καὶ γραμματέων· διὰ τοῦτο

μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐν λόγῳ μέτρου οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς καὶ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους δικαίως θέλουσιν ἐπισύρῃ ἐφ' ἑαυτῶν εὐθύνην. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη εὐθύνη ὅπως συμβιβάζηται πρὸς τοὺς βαθμοὺς τῆς εἰς τοὺς διαφόρους ὑπαλλήλους χορηγουμένης ἀμοιβιότητος, θέλει ἀνταναλλᾶσθαι ἀπὸ τοῦ ὑποδιοικητοῦ μέχρι τοῦ Νομάρχου ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑπηρεσίας, πρὸς ἣν σχετίζεται, ὅ ἐστιν ἐὰν ὁ ὑποδιοικητὴς ἢ γραμματεὺς ἢ ἄλλος τις τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων πταίσῃ ἢ παρεκτραπῇ εἰς ἐγκληματικὴν πρᾶξιν, ὡς λόγου χάριν εἰς σφετερισμὸν δημοσίων χρημάτων, κυρίως μὲν εὐθύνεται ὁ αὐτουργός, οὐχ ἧττον ὅμως ἡ εὐθύνη συνεπιβαρύνει καὶ τοὺς ὁπωσδήποτε σχετιζομένους πρὸς τὴν πρᾶξιν καὶ δικαίωμα ἐπιτηρήσεως ἔχοντας ὑπαλλήλους, οἷοι οἱ διοικηταὶ μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν Νομαρχῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐφόρων χρείας τυχούσης, ἐπιτιμωμένους τοὐλάχιστον, διότι διετήρησαν ὑπὸ τὰς διαταγάς των τοιοῦτον ἀνίκανον ὑπάλληλον. Ἐπειδὴ δὲ οὕτως ἕκαστος τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων θὰ ἔχῃ ὡς νέον καθῆκον ὅπως προσέχῃ ἵνα οἱ ὑπάλληλοι, ὧν προΐσταται κατὰ διαφόρους βαθμούς, ὦσιν ἱκανοὶ καὶ ὅπως ἐν περιπτώσει παρεκτροπῆς τινος σπεύδῃ νὰ ἐνεργῇ τὰ δέοντα· τούτων ἕνεκα τῶν λόγων συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους ὅπως ἐξετάσωσιν αὐστηρῶς τὰ καθέκαστα τῆς διαγωγῆς τῶν ὧν προΐστανται κατωτέρων ὑπαλλήλων, ἤτοι οἱ μὲν Νομάρχαι καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς πάντας ἐν γένει τοὺς ὑπαλλήλους, οἱ δὲ διοικηταὶ καὶ λογισταὶ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτῶν διατελούντων, τουτέστι τῶν ὑποδιοικητῶν, γραμματέων, ταμιῶν καὶ λοιπῶν μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν μυοδήρων τῶν δήμων (ναχιὲ) καὶ παύωσι μὲν ἀμέσως τοὺς μὴ παρέχοντας τὰς ἀνωτέρω ἐγγυήσεις, σπεύδωσι δὲ ν' ἀντικαταστήσωσιν αὐτοὺς δι' ἄλλων προσώπων, ἐφ' ὧν δύνανται νὰ ἔχωσι πεποίθησιν ἀνάλογον τῆς εὐθύνης, ἣν ὡς προείρηται ἔχουσιν ἀπέναντι τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Ὡς πρὸς τὸ λογιστικὸν ὁ περὶ Νομαρχιῶν νόμος βάσιν ἔχει τὴν περὶ τῶν οἰκονομικῶν εἰδικὸν κανονισμόν, καθ' ὃν πάντες οἱ τοῦ κλάδου τούτου ὑπάλληλοι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι γραμματέων μέχρι τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Νομαρχίας οἰκονομικῶν ἐφόρων ὀφείλουσι νὰ κρατῶσι καθημερινὴν βιβλίον εἰσόδων καὶ ἐξόδων, ὁμοίων δὲ καὶ οἱ ταμίαι. Τὰ εἰς διπλοῦν ταῦτα βιβλία δέον νὰ σφραγίζωνται καθ' ἑκάστην μετὰ προηγουμένην ἀντιπαραβολήν, ἐκτὸς δὲ τοῦ καθολικοῦ εἰσόδων καὶ ἐξόδων δέον νὰ κρατῶνται ἰδιαίτερα βιβλία διὰ τοὺς ἐνοικιαζομένους φόρους, τὰ καθυστερούμενα καὶ τὰς λοιπὰς κατηγορίας τῶν εἰσπράξεων καὶ ὀπα-

νῶν· κατὰ τὴν διανομὴν τῶν φόρων ἑκάστης κωμοπόλεως ἢ κώμης διορίζονται εἰσπράκτορες καὶ ἀντίγραφον τοῦ περὶ τῆς διανομῆς τοῦ φόρου καταλόγου φυλάσσεται ἐν τῇ ἑδ α τῆς οἰκείας ὑποδιοικήσεως· ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐγγείου καὶ τοῦ εἰς χρήματα στρατιωτικοῦ φόρου ὁρίζεται εἰς δέκα δόσεις ἀρχομένας ἀπὸ τοῦ μαρτίου ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ ἀπαιτῆται παρὰ τῶν κατοίκων περισσότερόν τι τοῦ ὀφειλομένου, ἀπέναντι δὲ τῶν εἰσπράξεων διὰ πᾶσαν πενταδα γροσίων δίδονται εἰς τοὺς κατοίκους ἀποδεικτικὰ καὶ ἐν γένει ἐφαρμόζονται ἀκριβῶς πᾶσαι αἱ περὶ τούτων καθιερωθεῖσαι σχετικαὶ διατυπώσεις. Ἐν τούτοις ὅμως εἰς μέρη τινὰ δεικνύεται ἀσύγγνωστος ἀμέλεια περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατυπώσεων τούτων, ἐνῷ ἄλλως ὑπηγορεύθησαν ὑπὸ προνοίας περὶ τοῦ συμφέροντος τῆς τε κυβερνήσεως καὶ τοῦ λαοῦ. Ἐπειδὴ δὲ τοῦ λοιποῦ πᾶσα περὶ αὐτὰς ἔλλειψις θὰ θεωρῆται ὡς ἐπιβαρύνουσα τοὺς οἰκείους ὑπαλλήλους, δέον ὅπως αὗται ἐφαρμόζωνται μετ' ἀκριβείας καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εἴς τινα τόπον ἡ ἐφαρμογὴ ἀποβαίνῃ ἀδύνατος ἢ ἀκροσφαλής, οἱ Νομάρχαι συνεννοοῦνται περὶ τούτου μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Κατὰ τὴν προλαβόντως εἰς τοὺς Νομάρχας χορηγηθεῖσαν ἄδειαν περὶ ἐνοικιάσεως τῆς δεκάτης, ἡ ἐπὶ δημοσίου πλειστηριασμοῦ κατὰ χωρία παραχώρησις αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ἱκανότητα τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν. Καίτοι δὲ τὸ σύστημα τοῦτο ἐκ πείρας ἀπεδείχθη ὠφελιμον, εἴς τινα μέρη δὲν ἐξετιμήθη δεόντως ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων καὶ κατὰ συνέπειαν οὗτοι ἐξακολουθοῦσιν ὅπως ἤποτε ἀπευθυνόμενοι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔν τε περιπτώσει ἀνάγκης καὶ μή. Ἀλλὰ τοῦτο προξενοῦν χρονοτριβὰς συνεπιφέρει τὸ ἀναποφάσιστον τῶν δεκατιστῶν· οὕτω δὲ χαλαροῦται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τούτου. Εἰς ἄλλα δὲ πάλιν μέρη ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται οὕτως ἐλλειπῶς καὶ ἀτάκτως, ὥστε ἀφοῦ παραχωρηθῇ ὁριστικῶς ἡ δεκάτη χωρίου τινός, κατόπιν ἀκυροῦται ἡ πρᾶξις αὕτη. Ἡ συνεχὴς ἐπανάληψις τῶν τοιούτων γεγονότων θὰ ἠνάγκαζε φυσικῷ τῷ λόγῳ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸ κατ' εὐθεῖαν τὴν ἐκποίησιν ἢ τὴν διὰ λογαριασμὸν τῆς κυβερνήσεως εἰσπραξιν τῶν δεκάτων. Ἐπειδὴ ὅμως πολλοὶ Νομάρχαι, οἰκονομικοὶ ἔφοροι, διοικηταὶ καὶ λογισταὶ ἀπολαύοντες τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς κυβερνήσεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπιφορτισμένοι τοσαύτας ὑποθέσεις, δὲν λείπουσιν ἀναμφιβόλως, ἐν τῷ χαρακτηρίζοντι αὐτοὺς ζήλῳ, ἐκτελοῦντες μετ' εὐθύτητος τὸ ἑαυτῶν καθῆκον, ὀλίγοι δὲ μόνον ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως δὲν παρέχουσι τὰς πρὸς τοῦτο ἐγγυήσεις, οὔτε τῆς ἐμπιστοσύνης ταύτης θεω-

ρούνται ὡς ἄξιοι· τούτου ἕνεκα τινὲς τῶν ἀπαριθμηθεισῶν ἀνωμαλιῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκποίησιν τῶν δεκάτων ἀποδοτέαι εἰς τὸ ἐλλειπὲς τῶν μέχρι τοῦδε ἀλλεπαλλήλως ἐκδοθεισῶν σχετικῶν ὁδηγιῶν, τῶν ὁποίων αἱ διατάξεις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντιφάσκουσι πρὸς ἀλλήλας. Ὅθεν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀντὶ πασῶν τῶν προηγουμένων ὁδηγιῶν μέλλει νὰ ἐφοδιάσῃ τοὺς ὑπαλλήλους διὰ νέων τοιούτων, καθ' ἃς ἡ ἐκποίησις τῶν δεκάτων καὶ ἄλλων κατὰ τόπους παραχωρουμένων προσόδων τῆς κυβερνήσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Νομαρχῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐφόρων, ἀμφοτέρων ὀφειλόντων κατὰ συνέπειαν νὰ φροντίζωσι περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ταμείου, κατά τε τὴν παραχώρησιν καὶ τὴν κατ' εὐθεῖαν διὰ λογαριασμὸν τῆς κυβερνήσεως καλὴν διαχείρησιν τῶν εἰρημένων φόρων.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον. Παρατρέχοντες ἐνταῦθα ὅτι αἱ ἀστυνομικαὶ ὑποθέσεις παντὸς τόπου χρήζουσιν ἐνόπλου δυνάμεως, οἵα ἐστὶν ἡ χωροφυλακή, ἀρχόμεθα ἐπαναλαμβάνοντες τὰ ἐν τῇ προλαβόντως ἐκδοθείσῃ ἐγκυκλίῳ εἰρημένα περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ διοργανισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς, ὅτι τὰ περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν πλείστων Νομαρχιῶν ἐκτεθέντα προέρχονται, ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς πείρας ἀπεδείχθη, οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀνεπαρκοῦς ἀριθμοῦ τῶν χωροφυλάκων, ἀλλ' ἐκ τῆς χρήσεως αὐτῶν εἰς ἔργα πάντῃ ἀλλότρια καὶ ἄσχετα πρὸς τὰ ἰδιαίτερα καθήκοντά των. Ἡ χωροφυλακὴ εἶναι στρατὸς ἐπιφορτισμένος τὴν ἀστυνομίαν τοῦ τόπου, ἤτοι τὴν φροντίδα ὅπως μηδὲν πρόσωπον ἢ μηδεμία τάξις ἀνθρώπων τολμᾷ νὰ διαπράττῃ καθ' ἑτέρου προσώπου ἢ τάξεως πρᾶξιν προσβάλλουσαν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας, ζωῆς καὶ τιμῆς, συλλαμβάνῃ δὲ τὸν ἔνοχον, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τοιοῦτόν τι ἤθελε συμβῇ. Καὶ ταῦτος μὲν κυρίως ὁ προορισμὸς τῆς χωροφυλακῆς, ἀναγκαῖαι δὲ συνέπειαι αὐτοῦ εἶναι τὸ νὰ φρουρῶσι τὰς φυλακάς, παρουσιάζωσι τοὺς πεφυλακισμένους ὅπου δεήσει, συνοδεύωσιν εἴς τινα μέρη τοὺς ταχυδρόμους καὶ φρουρῶσιν ἐν τοῖς σταθμοῖς. Προσέτι δὲ εἶχεν ἀνατεθῇ εἰς τοὺς χωροφύλακας τὸ νὰ κλητεύωσι πρόσωπα ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς, κομίζωσι τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν, εἰσπράττωσι τοὺς φόρους καὶ τὰ ὅμοια. Ἀλλ' ἅμα τῇ συστάσει τῶν Νομαρχιῶν ἡ μὲν εἴσπραξις τῶν φόρων ἀνετέθη εἰς ἰδιαιτέρους εἰσπράκτορας, διὰ δὲ τὴν κλήτευσιν καθιερώθη ἡ χρῆσις κλητηρίων ἐγγράφων καὶ οὕτως ἀνεκουφίσθησαν κατὰ τὰ ἔργα ταῦτα οἱ χωροφύλακες, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀλληλογραφίας, ὁρισθεισῶν πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρων ἡμερῶν, καὶ τοῦτο μέχρις οὗ γενικευθῇ ἡ σύστασις τῶν ταχυδρομείων. Ὥστε ἐὰν ἤδη πανταχοῦ καταβάλληται ἡ

δέουσα προσοχὴ εἰς ταῦτα, κατ' ἀναγκαίαν συνέπειαν καὶ ἡ χωροφυλακὴ θελει περιορισθῇ ἐντὸς τοῦ κυρίου αὐτῆς κύκλου· ἄλλως τε ἡ δημοσία ἀσφάλεια, ὁ κύριος οὗτος σκοπὸς τῆς χωροφυλακῆς, δὲν ἤρτηται ἐν παντὶ τρόπῳ καὶ περιστάσει ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἀλλὰ τοὐναντίον, διὰ τὴν περιστολὴν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τοῦ ἀδικεῖν ἀλλήλους καὶ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, συντελεῖ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἡ ἀκριβὴς ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης, ἡ αὐστηρὰ κατὰ τῶν ἐνόχων ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου, ὥστε μηδεὶς νὰ δύναται νὰ διαφύγῃ τὰς συνεπείας αὐτοῦ. Ἐὰν λοιπὸν αἱ ἀρχαὶ προσέχωσι πάντοτε εἰς τὴν βάσιν ταύτην καὶ προσπαθῶσι νὰ μὴ μεταχειρίζωνται τὸν στρατὸν εἰς ἔργα ἀλλότρια τοῦ καθήκοντός του, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι φυσικῷ τῷ λόγῳ θὰ περιορισθῶσι μὲν τὰ ἀνωτέρω ἀτοπήματα, θὰ ἐκλίπωσι δὲ καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν ἀπορρέουσαι δυσκολίαι.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον. Ἐπειδὴ ἡ στολή, τὰ σιτηρέσια καὶ οἱ μισθοὶ τῶν χωροφυλάκων διέφερον κατὰ τόπους, συνεπείᾳ τοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους συνταχθέντος κανονισμοῦ, αἱ ἀπολαυαὶ αὐτῶν ὡρίσθησαν ἀναλόγως τῶν ἰδιαιτέρων ἀναγκῶν ἑκάστου τόπου. Κατόπιν ὅμως, συνεπείᾳ παραστάσεων, ἐπηνέχθησαν προσθῆκαι καὶ ἐλαττώσεις τινές, εἶτα ἐπῆλθεν ἡ ἔκπτωσις τῶν 2, βραδύτερον δὲ τῶν 5 τοῖς 0]0 λόγῳ δικαιώματος συντάξεως, καὶ τέλος αἱ τελευταῖαι ἐπὶ τῶν μισθοδοσιῶν γενικαὶ οἰκονομίαι, ὥστε ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων τροποποιήσεων οἱ μισθοὶ τῶν χωροφυλάκων κατήντησαν οὐχὶ πλέον δυσανάλογοι, ἀλλ' ὅλως ἀκατάλληλοι, ἐκ δὲ τούτου προέκυψαν διάφοροι ἀνωμαλίαι καὶ ἀτοπήματα. Διὰ ταῦτα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου δέον νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ ἑξῆς ὑπὸ τῶν συνταγματαρχῶν καὶ λοιπῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς. Οἱ μισθοὶ θέλουσιν ἐκ νέου τροποποιηθῇ. Ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων θέλει ἀνατεθῇ εἰς ἰδιαιτέραν τάξιν ὑπαλλήλων, ὅπως ἀποβῇ περιττὴ ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρῆσις ἐνόπλων χωροφυλάκων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ χρῆσις τῶν ἀστυνομικῶν ἐποπτῶν (τεφτῆς) ἀπεδείχθη ὠφελιμωτάτη διὰ τὰς ἀστυνομικὰς ἐρεύνας, δέον νὰ εὑρίσκωνται ἐκ τούτων τοὐλάχιστον ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Νομαρχιῶν καὶ διοικήσεων ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς λαμβανόμενοι ἐκ τῶν χωροφυλάκων, νὰ γνωστοποιηθῇ ἐνταῦθα. Εἷς τινας Νομαρχίας οἱ συνταγματάρχαι, ταγματάρχαι καταλυματίαι καὶ ἐπικαταλυματίαι νομίζουσιν ὅτι τὸ καθῆκον αὐτῶν περιορίζεται μόνον εἰς τὰ γυμνάσια καὶ εἰς τὸ λογιστικὸν τοῦ στρατοῦ, ἐνῷ οὕτοι ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ τοῦ ἀξιώματός των, ὄντες οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῆς ἀστυνομίας, εἰσὶν ὑπεύθυνοι διὰ πᾶν τὸ εἰς αὐτὴν ἀναγόμενον,

ἤτοι ὅπως φροντίζωσι περὶ τῆς συλλήψεως τῶν κατηγορουμένων καὶ περὶ τῶν μετὰ τὴν σύλληψιν ἀπαιτουμένων ἐρευνῶν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἀνακρίσεως καὶ διαδικασίας των, ἐξετάζωσιν αὐτοπροσώπως τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς κατακρατουμένους, προσέχωσιν ἵνα μηδεὶς κατακρατῆται ἄνευ προηγουμένης διαδικασίας, ἀναζητῶσι τὰ σχετικὰ περὶ τούτων ἔγγραφα καὶ δίδωσιν αὐτοῖς τὴν ὑπὸ τῆς σειρᾶς τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτουμένην πορείαν καὶ τέλος κρατῶσιν ἰδιαίτερον βιβλίον τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον. Ἐν τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων τῆς πολιτείας εἶναι καὶ ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία. Ἐπὶ τούτῳ τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους εἶχε συντάξῃ διαφόρους νόμους ἀφορῶντας εἰς τὴν ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι (Καζᾶ) καὶ ταῖς πρωτευούσαις τῶν διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν πρωτοδίκως ἢ κατ' ἔφεσιν διεξαγωγὴν τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων. Ἐσχάτως δὲ πρὸς πλείονα διευκόλυνσιν τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, ἐπεξετάθη ἡ ἁρμοδιότης τῶν νομαρχιακῶν ἐφετείων, διὰ τὰ ὁποῖα διωρίσθησαν ἐντεῦθεν ἰδιαίτεροι πρόεδροι. Τὰ ἐφετεῖα ταῦτα ὄντα τὰ ἀνώτατα ἐν ταῖς Νομαρχίαις δικαστήρια περὶ πολλοῦ βεβαίως ποιοῦνται τὴν εὐθυδικίαν ἔν τε ταῖς ποινικαῖς καὶ πολιτικαῖς δίκαις· ὅπως ἐπιτευχθῇ ὅμως ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός, δὲν ἀρκεῖ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ δέον ὅπως φροντίζωσι περὶ τῆς αὐστηρᾶς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης τὰ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν ὑπὸ τῶν ἱεροδικαστῶν (ναΐπιδων) αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ἐν ταῖς δίκαις ὑπὸ τῶν οἰκείων ἱεροδικαστῶν προεδρευόμενα δικαστήρια. Δέον προσέτι ὅπως οἱ ἀποτελοῦντες τὰ δικαστήρια ταῦτα ὑπάλληλοι, ἐν περιπτώσει παρεκτροπῆς των, εἰσάγωνται εἰς δίκην καὶ ἀποδεικνυομένης τῆς ἐνοχῆς των, ὑποβάλλωνται εἰς τὴν βαρυτέραν τῶν διὰ τὴν πρᾶξιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων ποινῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ μὲν τῶν δύο τούτων τάξεων διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν νομαρχιακῶν ἐφετείων, ἅπαντα δὲ ὁμοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν κατὰ τόπους Νομαρχῶν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ἀπολύτου ἀποχῆς ἀπὸ τῶν διαδικασιῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων, διὰ ταῦτα ἕκαστος Νομάρχης ἐξετάζων διαρκῶς τὴν πορείαν τῶν δικαστηρίων θέλει φροντίζῃ ὅπως αἱ εἰς αὐτὰ παραπεμπόμεναι δίκαι διεξάγωνται ἄνευ ἀναβολῶν, ἐκτελῇ ταχέως τὰς ὑπὸ τῶν ἐφετείων ἐκδιδομένας ἀποφάσεις κατὰ τῶν παρεκτρεπομένων δικαστῶν, καὶ ἐν περιπτώσει ἀπροσδοκήτου παρεκτροπῆς τινος τῶν ἐν τῷ νομαρχιακῷ ἐφετείῳ διατελούντων ὑπαλλήλων, δέον νὰ σπεύδωσι ν' ἀναγγέλλωσι ταύτην ἐνταῦθα μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον. Τὰ τέλη καὶ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα εἰσπράττονται

διὰ τὰς ὑπὸ τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων συντασσομένας διαφόρους πράξεις, ἀποφάσεις κλπ. ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων δικαιώματα ἀνήκουσιν εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον, ὅπως καλύπτωνται αἱ πρὸς διατήρησιν τῶν δικαστηρίων τούτων δαπάναι καὶ μισθοδοσίαι. Περὶ δὲ τῆς δικαίας καὶ τιμίας αὐτῶν εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως ὑπάρχουσιν εἰδικαὶ ὁδηγίαι, καθ' ἃς συνετάχθησαν καὶ τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα βιβλία. Ἐν τούτοις εἴς τινα μέρη μὴ διδομένης, ὡς πληροφορούμεθα, προσοχῆς εἰς τὴν τήρησιν τοῦ κανόνος τούτου, μέρος τῶν τοιούτων τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀπόλλυται. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ μισθοδοσίαι τῶν ἐν πάσῃ νομαρχίᾳ δικαστῶν θὰ ὦσι βεβαίως ὡρισμέναι ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων τῶν δικαστηρίων, οἱ πρόεδροι αὐτῶν καὶ οἱ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν ὁλοσχερῆ εἴσπραξιν τῶν δικαιωμάτων τούτων καὶ εἰς τὴν τακτικὴν καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας χρῆσιν τῶν βιβλίων· ἐν περιπτώσει δὲ ἀπωλείας τινὸς ἐκ τῶν εἰσπράξεων τούτων, αἵ ὁποῖαι συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς προσόδους τῆς κυβερνήσεως, φροντίζουσιν ὅπως νομίμως τιμωρῶνται οἱ παραίτιοι· αἱ δὲ μισθοδοσίαι τῶν ἀποτελούντων μέρος δικαστηρίων, ὧν τὰ εἰσοδήματα εἶναι ἀνεπαρκῆ, θέλουσιν ὁρισθῆ ἀναλόγως τῶν εἰσπράξεων αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον. Τὰ ἀληθῆ μέσα τῆς εὐημερίας παντὸς Νομοῦ περιλαμβάνονται κυρίως εἰς τὰ ἑξῆς· α' οἱ κάτοικοι δέον ν' ἀπολαύωσι πλήρους ἀσφαλείας, β' νὰ προστατεύωνται τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ, γ' οἱ παρὰ τῶν κατοίκων πρὸς ὄφελος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ταμείου εἰσπρακτέοι δημόσιοι φόροι νὰ βασίζωνται ἐπὶ ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι μήτε τοὺς φορολογουμένους νὰ ζημιῶσι, μήτε τὰς πηγὰς τοῦ πλούτου καὶ τοῦ ἐμπορίου των νὰ ἐξαντλῶσι καὶ δ' ν' ἀναπτύσσηται καὶ προάγηται ἡ γεωργία καὶ βιομηχανία ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους. Ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος τῶν ἀνωτέρω ὅρων βαίνουσι παραλλήλως πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναπτυχθεισῶν ἐνεργειῶν τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ τῆς ἀστυνομίας, ὃ ἐστιν ὅσον καλλίτερα διωργανισμένα εἰσὶ τὰ δικαστήρια τόπου τινός, ὅσον αὐστηρότερον ἀπονέμεται ἡ δικαιοσύνη καὶ ὅσον ἐναργέστερον ἐκδηλοῦνται τὰ πρακτικὰ τούτων ἀποτελέσματα, τόσον βεβαιοτέρα κατὰ φυσικὸν λόγον θέλει εἶσθαι ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ καὶ ἡ προστασία τῆς δικαιοσύνης· τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον φέροντα μέσα εἰσὶν ἡ βελτίωσις τῶν δικαστηρίων, ἡ ἐν τῇ ἀστυνομικῇ ὑπηρεσίᾳ, τῷ ὀργάνῳ τούτῳ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, τάξις καὶ ἡ καλὴ διατήρησις καὶ χρῆσις τῶν ὑπαλλήλων. Ἡ προπο-

ποίησις τῶν δημοσίων φόρων ὑπάγεται μόνον μέχρις ὡρισμένου τινὸς σημείου εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Νομαρχιῶν, ἤτοι οἱ δημόσιοι φόροι πάσης τάξεως καὶ κατηγορίας εἰσὶν ὡρισμένοι ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀνεπίδεκτοι ἄλλως πάσης κατ' ἀρχὴν τροποποιήσεως ὑπὸ τῶν Νομαρχιῶν, μὴ δυναμένων λόγου χάριν νὰ ἐλαττώσωσι τὸ ὅλον τοῦ ἐγγείου φόρου τοῦ Νομοῦ, μηδὲ νὰ τροποποιήσωσι τὰ τιμολόγια τῶν προσόδων, μηδὲ νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ἐπὶ τῶν φυσικῶν προϊόντων πληρωμὴν φόρου 9 ἢ 11 τοῖς ο/ο ἀντὶ τῆς δεκάτης. Οὐχ ἧττον ὅμως οἱ κατὰ τόπους Νομάρχαι καὶ οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ἔχουσι σπουδαῖα ἀπέναντι τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντα ἐπὶ τῶν ἐξῆς σχετικῶν πρὸς τὴν φορολογίαν περιστάσεων. Ἀποδειχθέντος π. χ. ὅτι ὁ ἔγγειος φόρος διοικήσεώς τινος ἢ δήμου κατέστη προϊόντος τοῦ χρόνου δυσβάστακτος, ὀφείλουσι κατόπιν συσκέψεως τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου νὰ ἀνακουφίζωσι μὲν τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐπιβάλλωσι δὲ τὸ προκύψαν ἔλλειμμα εἰς ἄλλο μέρος σχετικῶς ὀλιγώτερον φορολογούμενον. Ἐὰν δὲ μεταξὺ τῶν ἐμμέσων φόρων εὑρίσκωνταί τινες, ὧν ἡ ὕπαρξις παραβλάπτει τοὺς καταίκους καὶ ἀληθῶς παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν εὐπορίαν καὶ εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, ὑπάρχῃ δὲ τρόπος ὅπως ἀντικατασταθῶσιν οἱ φόροι οὗτοι δι' ἑτέρων συμφερωτέρων πρὸς τὸν λαόν, δέον ν' ἀναφέρωσιν ἐνταῦθα τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις μετ' ἀποχρώντων λόγων καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν ὅπως ὁ λαὸς ζημιοῦται ἀδίκως κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῆς δεκάτης. Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν, πρὸς ἀνάπτυξιν αὐτῶν δὲν ἀρκεῖ μόνον τὸ νὰ προτρέπηται πρὸς τοῦτο ὁ λαὸς καὶ νὰ τίθενται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἓν ἢ δύο παραδείγματα, ἀλλὰ πρὸς ἀληθῆ ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ δέον ἐν πρώτοις νὰ δοθῇ προσοχὴ εἰς διάφορα σπουδαῖα ἔργα. Ἀπαιτεῖται π. χ. μεταξὺ τῶν ἄλλων α' ἡ βελτίωσις τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν ὅπως καταστα θῇ ἡ συγκοινωνία δυνατὴ καὶ εὔκολος ἐν οἱᾳδήποτε ὥρᾳ τοῦ ἔτους· β' ν' ἀνοιχθῶσι νέαι ὁδοὶ συνδεόμεναι μετὰ τῶν παραλίων, ποταμῶν καὶ σιδηροδρόμων· γ' πρὸς εὔκολον προμήθειαν κεφαλαίων εἰς τοὺς γεωργοὺς καὶ ἐμπόρους, συστηθῶσιν ἐν πάσῃ διοικήσει ἀποθεματικαὶ τράπεζαι καὶ ἐπαυξηθῶσι τὰ κεφάλαιά των· δ' πολλαπλασιασθῶσι τὰ παντοειδῆ σχολεῖα καὶ συστηθῶσιν ἰδιαίτερα ὀρφανοτροφεῖα· ε' καθαρισθῶσι καὶ χρησιμοποιηθῶσιν ὑπὲρ τῆς συγκοινωνίας οἱ πλώϊμοι ποταμοί· στ' δοθῇ ὥθησις εἰς ἐπιχειρήσεις μεταλλείων, δασῶν καὶ ἐργοστασίων, ἐξοικειωθῶσι πρὸς ταύτας οἱ κάτοικοι καὶ οὕτω προαγάγωσι τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. Δι' ἕκαστον τῶν ἔργων τούτων ἀπαιτεῖται εἰλικρινεστάτη ἀφοσίωσις καὶ προθυμία· ὅθεν δίδομεν τὰς ἐξῆς περὶ αὐτῶν ἐξηγήσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον. Περὶ τῆς ἐν τοῖς Νομοῖς ὁδοποιΐας εἶχον συνταχθῇ κατ' ἀρχὰς ἰδιαίτεραι ὁδηγίαι, ὧν ἐμπράκτως κατεφάνη ἡ ὠφελιμότης, καὶ καθ' ἃς δέον νὰ κατασκευάζωνται ἐν πρώτοις αἱ κυριώτεραι ὁδοί, τῶν ἐργασιῶν διανεμομένων εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν ἐπωφεληθησομένους κατοίκους, κατόπιν δὲ τῆς τοιαύτης κατασκευῆς τῶν μεγάλων ὁδῶν ἄρχηται ἡ τῶν δευτερευουσῶν, τριτευουσῶν καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἀλλ' εἴς τινα μέρη δὲν ἐπετεύχθη δυστυχῶς ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός, ὡς ἀπαντήσας διαφόρους ἀνωμαλίας καὶ δυσκολίας· ἀντὶ τῆς ἐργασίας π. χ. ἐλαμβάνοντο παρὰ τῶν κατοίκων χρήματα, οὕτω δὲ πολλοὶ οὐδὲν συμφέρον ἔχοντες ἐκ τῶν νέων ὁδῶν κατηναγκάζοντο εἰς τὰς ἐργασίας τῆς κατασκευῆς των καὶ οὐδεμία ἐδίδετο προσοχὴ περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁπότε τοιαύτας ἐργασίας χρόνου καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ κάτοικοι ἠναγκάζοντο νὰ διακόπτωσι τὰς γεωργικάς των ἀσχολίας ἀκριβῶς κατὰ τὴν προσφορωτέραν δι' αὐτὰς ὥραν τοῦ ἔτους καὶ τέλος παρίστατο ἐνταῦθα ὡς ἀναγκαία ἡ ἀποστολὴ πολυαρίθμων μηχανικῶν καὶ ἐργαλείων ἀδιαφόρως διά τε τὰ πλέον ἀσήμαντα καὶ σπουδαῖα ἔργα τῆς ὁδοποιΐας. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ ὁδοποιΐα δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ παρ' ἡμῖν ἄλλως εἰμὴ διὰ τοῦ τρόπου ὅστις ἄλλοτε ἐφαρμοσθεὶς εἴς τινας Νομοὺς ἀπεδείχθη ἐκ πείρας ὠφελιμώτατος καὶ ὅστις κατὰ συνέπειαν δέον νὰ διατηρηθῇ καὶ τοῦ λοιποῦ· ἡ κατασκευὴ δηλαδὴ ἑκάστης ὁδοῦ νὰ ἐπιβάλληται κατὰ τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας μετὰ προηγουμένην καταμέτρησιν ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τοὺς ἄρρενας κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τῆς νέας ὁδοῦ καὶ νὰ παύσῃ ἐντελῶς τὸ σύστημα τοῦ λαμβάνειν παρὰ τῶν κατοίκων χρήματα, ἢ τοῦ ἐπιβάλλειν εἰς τὸν λαὸν ἡμερησίας μερίδας ἐργασίας. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δύναται ν' ἁπλοποιηθῇ καὶ διευκολυνθῇ ὡς ἑξῆς: Ὁ μηχανικὸς τοῦ νομοῦ, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου εἷς ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ τελειοδίδακτος τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, ἢ ἕτερός τις ἐκ τῶν περὶ ταῦτα εἰδημόνων, διαχαράττει τὴν κατασκευασθησομένην ὁδόν. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ πληθυσμὸς τῶν ἐκ τῆς νέας ὁδοῦ ἐπωφεληθησομένων καὶ ἡ εἰς ἕκαστον ἄτομον ἀναλογοῦσα μερὶς τῆς ἐκτάσεως τῆς ὁδοῦ εἰς μέτρα, ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ὁρίζεται ἡ εἰς ἑκάστην κώμην ἢ συνοικίαν ἀναλογοῦσα μερίς. Ἐπειδὴ αἱ εἰς ἑκάστην αὐτῶν ἀνήκουσαι ἐργασίαι ἐπιβαρύνουσι τοὺς μεριδούχους, πρὸς τοῦτο δίδονται αὐτοῖς προθεσμία τριῶν ἢ τεσσάρων ἢ καὶ ἓξ μηνῶν κατὰ τὰς περιστάσεις. Οἱ μεριδοῦχοι προσκαλοῦνται ἐγγράφως εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τούτων ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας καὶ συμφώνως

πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ μηχανικοῦ ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου. Ἀφ' ἑτέρου τοποθετοῦνται διακριτικὰ σημεῖα, δεικνύοντα τὴν διαχαραχθεῖσαν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ καὶ ἕτερα μερικώτερα κατ' αὔξοντα ἀριθμόν, δηλοῦντα τὴν εἰς ἑκάστην κώμην ἢ συνοικίαν ἀνήκουσαν μερίδα. Εἰς τὰς διανεμηθησομένας προσκλήσεις ἀναφέρεται καθαρῶς ὅτι ἡ εἰς τὴν δεῖνα κώμην ἢ συνοικίαν ἀναλογοῦσα μερὶς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ δεῖνος ἀριθμοῦ καὶ λήγει εἰς τὸν δεῖνα καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἀποπερατοῦντες ὁλόκληρον τὴν μερίδα των ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται δι' ἰδιαιτέρου ἀποδεικτικοῦ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου. Ἐὰν δέ, ἀφοῦ αἱ ἁμαξιταὶ ὁδοὶ οὕτως ἰσοπεδωθῶσι καὶ κατασκευασθῶσι, μένωσι τεχνικὰ ἔργα, διὰ τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις προσώπων εἰδικῆς ἱκανότητος. ὡς γέφυραι, ὀχετοὶ κτλ. τὸ μὲν ὑλικόν, οἷον λίθοι, ξυλική, ἄσβεστος καὶ ἄμμος, προμηθεύονται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων κατοίκων, καθόσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ἅλων καὶ τὰ ἡμερομίσθια τῶν λιθοτόμων καὶ τεκτόνων, ταῦτα δὲν ἀπαιτοῦσιν ὑπέρογκα ποσὰ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶναι προσδιωρισμένα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως 1000 γρόσια δι' ἑκάστην ὥραν ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς κατασκευαζομένης ὁδοῦ, ὅπως καλύπτωνται τὰ διὰ τὴν κατασκευὴν γεφυρῶν, τοίχων καὶ ὀχετῶν ἀναγκαῖα ἡμερομίσθια, ὥστε ὁ Νομάρχης, εἰς οὗ τὴν γνώμην ἀνατίθεται ἡ διαχείρισις τῆς δαπάνης ταύτης, ὀφείλει νὰ φροντίζῃ ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως καὶ τῶν τιμημένων ἐλλείψεων. Ἐνὶ λόγῳ ἡ ὁδοποιία κατέχει σπουδαίαν θέσιν μεταξὺ τῶν καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν καὶ διοικητῶν καὶ εἶναι ἐπάναγκες ὅπως ἐν ἑκάστῳ νομῷ γίνῃ ἀμέσως ἔναρξις τῶν τοιούτων ἐργασιῶν συμφώνως πρὸς τὰς ῥηθείσας διατάξεις καὶ κατορθωθῇ ἡ ἀποπεράτωσίς των ἐντὸς δύο ἢ κατ' ἀνώτατον ὅρον τριῶν ἐτῶν· ὅθεν οἱ κατὰ τόπους διοικηταὶ ὀφείλουσι νὰ λάβωσι τὰ ἀνήκοντα μέτρα ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἁρμοδιότητός των καὶ ὑποβάλλωσιν ἐνταῦθα τὰς ἐντὸς ἑκάστου ἔτους ἀποπερατωθείσας ἐργασίας. Προσέτι δὲ κατὰ τὸ εἰς τινας Νομοὺς ἐφαρμοσθὲν σύστημα, ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκατάστασις ἰδιαιτέρων ὑπαλλήλων εἰς πᾶσαν δίωρον ἢ τρίωρον ἀπόστασιν ὅπως ἐκτελῶσι τὰς μικρὰς ἐπισκευὰς τῶν ὁδῶν, διατηρῶσι ταύτας καὶ τὰς ἐπὶ τῶν πλευρῶν δενδροστοιχίας ἐν καλῇ καταστάσει καὶ ἐν ἄλλαις λέξεσι πρὸς πλείονα διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τούτου καὶ διαρκῆ ἐπιτήρησιν τῆς ὁδοῦ, δέον νὰ διατηρῆται μὲ μισθὸν εἷς ἐκ τῶν χωρικῶν ἐγκαθιστάμενος οἰκογενειακῶς ἐν τῇ παρὰ τὴν ὁδὸν καλύβῃ του, παρὰ τὴν ὁποίαν δυνατὸν νὰ τῷ χορηγηθῇ καὶ κατάλληλος ἔκτασις γαιῶν πρὸς καλλιέργειαν, οὕτως ὥστε ἡ ὁδὸς θὰ ἐποπτεύηται διαρκῶς ὑπ' αὐτοῦ, μισθοδοτουμένου ἐκ τῆς ἀποθεματικῆς τρα-

πέζης ἑκάστης διοικήσεως. Ὅθεν δέον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Νόμους νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ αὐτὸ σύστημα ἢ ἄλλο προτιμότερον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον. Αἱ εἴς τινας Νομαρχίας συστηθεῖσαι ἀποθεματικαὶ τράπεζαι ἔχουσι κοινωφελῆ προορισμόν, ὅ ἐστιν, ἐγένοντο κυρίως ὅπως οἱ γεωργοὶ εὑρίσκωσιν ἐκεῖσε καὶ δανείζωνται ἐν παντὶ καιρῷ καὶ μετ' εὐκολίας χρήματα πρὸς προμήθειαν ζώων καὶ γεννημάτων διὰ σποράν. Τὰ δὲ ἐκ τῆς πείρας αὐτῆς ἀποδειχθέντα σπουδαῖα πλεονεκτήματα τοῦ συστήματος τούτου ἔδει φυσικῷ τῷ λόγῳ νὰ ἐμπνεύσωσιν εἴς τε τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν λαὸν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς γενικεύσεώς των. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὰ περισσότερα μέρη δὲν ἐδόθη ἡ ἀπαιτουμένη προσοχὴ πρὸς ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ σχηματισμοῦ κεφαλαίων διὰ τὰς τραπέζας ταύτας κανόνος, παρεμορφώθη ὁλοσχερῶς ἡ θεμελιώδης αὐτῶν ἀρχὴ καὶ οὕτω τὰ πρὸς σχηματισμὸν κεφαλαίων ἀπαιτούμενα ποσὰ ἤρξαντο νὰ ἐπιβάλλωνται καὶ εἰσπράττωνται ὡς νέος τις φόρος, ὥστε σύστημα, τὸ ὁποῖον καθιερώθη ὅπως παρέχῃ εὐκολίας εἰς τὸν λαόν, ἔλαβε τὴν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον τροπὴν καὶ παρήγαγε δυσχερείας καὶ προσκόμματα. Τούτου ἕνεκα αἱ τράπεζαι αὗται δὲν προήχθησαν ὡς ἔδει, εἰς ὀλίγα δέ τινα μέρη οὔτε ἐσυστήθησαν ὅλως. Ὅθεν πρὸς ἄρσιν τῶν προσκομμάτων, προαγωγὴν τῶν νῦν ὑπαρχουσῶν τραπεζῶν καὶ σύστασιν τοιούτων ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἤδη, δέον νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἀκριβῶς αἱ πρό τινος χρόνου δημοσιευθεῖσαι εἰδικαὶ ὁδηγίαι, ὧν αἱ διατάξεις συμπεριλαμβάνονται ἐν τοῖς ἑξῆς.

Τὰ κατ' ἔτος διὰ τὰ κεφάλαια τῶν ὑπαρχουσῶν ἢ νεωστὶ συστηθησομένων ἀποθεματικῶν τραπεζῶν πάσης διοικήσεως ἀπαιτούμενα ποσὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπράττωνται παρὰ τοῦ λαοῦ ἐν εἴδει φορολογίας, μήτε συλλέγωνται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον γεννήματα ἐκ τῶν ἁλωνίων, ἀλλὰ ζητῆται μερὶς ἐξ ἄλλων προϊόντων, οἷον βουτύρου, τυροῦ κτλ. Ὁπουδήποτε ὅθεν ὑπάρχει τοιοῦτόν τι σύστημα, θέλει καταργηθῇ καὶ ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ ἐν ταῖς εἰδικαῖς ὁδηγίαις ἀναπτυσσομένου γενικοῦ συστήματος, κατὰ τὸ ὁποῖον εἰς πᾶσαν κωμόπολιν θέλει προσδιορισθῇ ὑπὲρ τῆς ἀποθεματικῆς τραπέζης χωράφιον καταλλήλου ἐκτάσεως, ἐκλεγόμενον μεταξὺ τῶν ἀκαλλιεργήτων ἢ εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ταμείου περιελθουσῶν γαιῶν, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦται, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, λαμβανόμενον μὲ ἐνοίκιον παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου. Εἰς τὸ χωράφιον τοῦτο σπείρεται τὸ καταλληλότερον εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ἐδάφους προϊόν, οἱ δὲ κάτοικοι, κατὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς

σχολάζουσιν ἀπὸ τῶν ἰδιαιτέρων ἐργασιῶν των, φροντίζουσι δωρεὰν περὶ τῆς περαιτέρω καλλιεργείας τῶν σπαρτῶν, ἀρδεύοντες καὶ περιποιούμενοι ταῦτα, καὶ ἐν καιρῷ τῆς συγκομιδῆς συλλέγοντες τοὺς καρποὺς εἰς ἰδιαίτερον μέρος. Τὰ ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς ὑποδιοικήσεως οὕτω συλλεγόμενα προϊόντα ἐναποταμιεύονται εἰς τὴν ἕδραν αὐτῆς. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τούτου ζητοῦνται ὁδηγίαι παρὰ τῆς ἕδρας τῆς διοικήσεως, καὶ τῇ συναινέσει τοῦ συμβουλίου τῆς διοικήσεως καὶ τῶν διοικητῶν πωλοῦνται τὰ ἐν λόγῳ προϊόντα τοῦ δημοσίου πλειστηριασμοῦ, τὸ δὲ προκύψον χρηματικὸν ἐναποταμιεύεται εἰς τὰς ἀποθεματικὰς τραπέζας, παρὰ ταῖς ὁποίαις ἐκτὸς τοῦ καθημερινοῦ βιβλίου καὶ τοῦ ταμείου κρατοῦνται καὶ ἰδιαίτερα, ἐν οἷς σημειοῦται χωριστὰ ὁ λογαριασμὸς ἑκάστου χωρίου, εἰς ὃν προστίθενται κατ' ἔτος τὰ ἐκ τῆς πωλήσιως τῶν προϊόντων προκύπτοντα καὶ ἐναποταμιευόμενα νέα ποσά. Καὶ τοιαύτη μὲν ἡ πρὸς σχηματισμὸν κεφαλαίων προσφορωτέρα μέθοδος. Οὐδεμία δὲ ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅσον ἀφθονώτερα κεφάλαια διαθέτει ἡ ἀποθεματικὴ τράπεζα τόπου τινός, τόσον περισσότερον ἀκριβῶς εὑπορεῖ καὶ ἡ γεωργικὴ τάξις, ὅτι τοιουτοτρόπως προλαμβάνονται διάφορα ἀτοπήματα, ὡς τὸ νὰ συνομολογῇ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ μὲν καὶ τοῦ δὲ δάνεια ἐπὶ ὑπερόγκοις τόκοις, ὡς ἐγίνετο εἴς τινα μέρη καὶ νὰ ἐκποιῇ τὰ προϊόντα αὐτοῦ εἰς τιμὰς κατωτέρας τῆς πραγματικῆς των ἀξίας, καὶ ὅτι ἀφ' ἑτέρου διευκολύνεται καὶ ἡ τῶν δημοσίων φόρων εἴσπραξις. Ἑκάστη ἀποθεματικὴ τράπεζα διευθύνεται ὑπὸ δύο κατοίκων ἀπολαυόντων γενικῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ὑπολήψεως, ἔχει δὲ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου ἕνα ἢ δύο γραμματεῖς μισθοδοτουμένους ὑπὸ τῆς τραπέζης, εἴς τινα δὲ μέρη διατηρεῖται καὶ ἰδιαίτερος ἔμμισθος ταμίας. Ὁ κακῶν οὔτ ος θέλει ἰσχύῃ ἀπαραλλάκτως καὶ τοῦ λοιποῦ. Πάντες οὗτοι οἱ ὑπάλληλοι κατὰ πᾶσαν διετίαν ἀντικαθίστανται δι' ἑτέρων προσώπων, διοριζομένων κατόπιν ἐκλογῆς καὶ ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ἧς τὸ ἔγγραφον παρακατατίθεται ἐν τῷ λογιστηρίῳ τῆς διοικήσεως, ἅπαξ δὲ τοῦ ἔτους πέμπονται ὑπὸ τῆς Νομαρχίας μία ἢ δύο συνοδίαι εἰδικῶν ἐξεταστῶν, οἵτινες ἐξελέγχουσι τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἀποθεματικῶν τραπεζῶν καὶ ἐξομαλύνουσι πᾶσαν ἐν αὐτοῖς ἀταξίαν καὶ σύγχυσιν, τουτέστιν, ἐπειδὴ εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον τὸ δανείζειν ἐκ τῶν ἀποθεματικῶν τραπεζῶν χρήματα εἰς μὴ γεωργούς, οἱ ὑπάλληλοι, οἱ διαπράττοντες τοιαύτην κατάχρησιν, θεωροῦνται ὡς ὑπόλογοι, καὶ θὰ ὑποχρεῶνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα κακῶς διεχειρίσθησαν, ἐφαρμοζομένου ἀμέσως τοῦ νόμου καὶ καθ' οἱασδήποτε ἄλλης περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ταύ-

την παρεκτροπῆς των Οἱ διὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν ἀποστελλόμενοι ὑπάλληλοι θὰ λαμβάνωσι παρὰ τῶν ἀποθεματικῶν τραπεζῶν ἀνὰ 5 γρόσια καθ' ἑκάστην ὥραν δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῆς ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν μεταβάσεώς των, καὶ ἀνὰ 20 γρόσια καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὡς ἀνταμοιβὴν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν. ἥτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ παραταθῇ πλέον τῶν 4—5 ἡμερῶν. Ἐκτὸς τῶν ποσῶν τούτων οὐδεμίαν ἄλλην δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀπαίτησιν. Αἱ περιλήψεις τῶν λογαριασμῶν τῶν ἀποθεματικῶν τραπεζῶν παρουσιάζονται κατ' ἔτος ἐνώπιον τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει πᾶσαν ἐπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταρρύθμισιν. Αἱ τράπεζαι αὗται ἐλάμβανον μέχρι τοῦδε διὰ τὰ πρὸς τοὺς γεωργοὺς δάνεια ἐτήσιον τόκον 12 τοῖς 0]0. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ κεφάλαια τῶν τραπεζῶν τούτων εἰσὶ περιουσία αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἡ δὲ χρῆσις τῶν κεφαλαίων των προώρισται ἀποκλειστικῶς πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐργασιῶν των, ἀπεφασίσθη ὅπως ἀπὸ τῆς 1 μαρτίου 1873 ὁ τόκος αὐτῶν ἐλαττωθῇ εἰς 9 τοῖς 0]0. Δέον ὅπως οἱ ὑπάλληλοι τῶν τραπεζῶν τούτων εἰδοποιηθῶσιν ἀπὸ τοῦδε περὶ τοῦ νέου τούτου μέτρου καὶ ἀπὸ τῆς 1 μαρτίου ὑπολογίζωσι τοὺς τόκους τῶν εἰς τοὺς γεωργοὺς δανειζομένων χρημάτων πρὸς 9 τοῖς 0]0.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον. Ἐν προσέτι ἐκ τῶν πρὸς ὥθησιν τῆς βιομηχανίας ἐφαρμοστέων μέτρων θεωρεῖται ἥ τε σύστασις ἑνὸς ὀρφανοτροφείου ἢ πολυτεχνείου τοὐλάχιστον ἐν ἑκάστῃ πρωτευούσῃ νομοῦ, ὅπως οἱ παῖδες τῶν κατοίκων διδάσκωνται ἐν αὐτῷ διαφόρους τέχνας, καὶ ὁ βαθμιαῖος πολλαπλασιασμὸς τῶν τοιούτων καταστημάτων. Μόνα ὅμως τὰ σχολεῖα ταῦτα δὲν ἀρκοῦσιν εἰς τὰς ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν τεχνῶν ἀνάγκας τῶν κατοίκων ὁλοκλήρου Νομοῦ, ἀλλ' ἡ ἐπίτευξις τοῦ σκοποῦ τούτου ἤρτηται ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν λοιπῶν σχολείων καὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς νεολαίας. Ὁ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους συνταχθεὶς καὶ δημοσιευθεὶς περὶ ἐκπαιδεύσεως κανονισμὸς ἀρκεῖ μὲν ἐφαρμοζόμενος πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἀλλ' ἡ ἐντελὴς τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἐφαρμογή, δεῖται πολλοῦ κόπου καὶ χρόνου. Ἐν τούτοις ὁ σκοπὸς τῆς καθιερώσεως τοῦ περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου δὲν εἶται ἡ ἄμεσος καὶ ἐντελὴς αὐτοῦ ἐφαρμογὴ ἀλλ' ἡ διατύπωσις τοῦ πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας ἐφαρμοστέου συστήματος καὶ τῶν ἐπιδιωκομένων ἀποτελεσμάτων, ἤτοι τὸ ὑποδεῖξαι ὅτι οὕτω δέον νὰ διευθύνηται ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ὅτι ἵνα φθάσῃ εἰς τὸ ἐπιδιωκόμενον σημεῖον ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῶσι πάντα τὰ πρὸς τοῦτο φέροντα μέτρα, ὥστε δὲν ἀπαιτεῖται ἀπολύτως ἡ ἄμεσος

ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τούτων, ἐξ ὧν κατὰ πρώτιστον μὲν λόγον δέον νὰ διοργανισθῶσι καὶ πολλαπλασιασθῶσι τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, κατὰ δεύτερον δὲ τὰ λοιπά. Διὰ τοῦτο αἱ Αὐτεκτορικαὶ ἀρχαὶ παντὸς Νομοῦ ἐκ τῶν σκέψεων τούτων πάντοτε καθοδηγούμεναι ὀφείλουσι νὰ φροντίσωσιν ἐν πρώτοις, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου, περὶ τῆς συστάσεως δημοτικῶν σχολείων ἐν πάσῃ κώμῃ καὶ συνοικίᾳ, εἶτα δὲ βαθμηδὸν ὁσάκις παρουσιάζεται περίστασις καὶ ὑπάρχουσι τὰ μέσα, τῆς συστάσεως ἐπαρχιακῶν καὶ προκαταρκτικῶν στρατιωτικῶν σχολείων, συῳδὰ πρὸς τὸν περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμον, καὶ ὀρφανοτροφείων καὶ πολυτεχνείων. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ συνιστῶνται τοιαῦτα καταστήματα, ἀλλὰ συγχρόνως δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν καὶ ἐφαρμόζωνται καὶ τὰ μέσα τῆς διατηρήσεως καὶ προαγωγῆς αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ ὅταν τὸ κατὰ πρώτην φορὰν ἐφαρμοζόμενον μέτρον εἶναι μὲν κάλλιστον καὶ ἀξιολογώτατον, στερῆται ὅμως τῶν στοιχείων τῆς διαρκείας καὶ προαγωγῆς καὶ ἐντὸς ὀλίγου καταστρέφηται, τότε καὶ τοῦ πρωτουργοῦ αἱ φροντίδες ματαιοῦνται καὶ ἡ δαπάνη ἀνωφελῶς γίνεται, ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ περίστασις αὕτη τόσον ὀλεθρίως ἐπενεργεῖ καὶ ἐπὶ ἄλλων τῆς αὐτῆς κατηγορίας μέτρων, ὥστε ἡ ὕπαρξις καθίσταται ἐπιβλαβεστέρα τῆς ἐλλείψεως· τούτου ἕνεκα ἡ περὶ τούτων πρόνοια καὶ ἐνέργεια τῶν περαιτέρω ἀνατίθεται ἰδίως εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν τῶν Νομαρχῶν καὶ διοικητῶν,

ΑΡΘΡΟΝ 19ον. Πρὸς καθαρισμὸν καὶ καλλωπισμὸν τῶν ἐν ἑκάστῳ Νομῷ πόλεων καὶ κωμοπόλεων εἰς πολλὰ μέρη ἐσυστήθησαν δημαρχίαι, Κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεως αὐτῶν εἶναι α' ἡ κατασκευὴ λιθοστρώτων ὁδῶν, ὑδραγωγείων, γεφυρῶν καὶ ἄλλων τοιούτων, β' ἡ εὔρυνσις τῶν ὁδῶν, 3ον ὁ ἐπὶ τὸ κανονικώτερον μετασχηματισμὸς τῆς πόλεως· δ' ἡ ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται οἱ ἔμποροι, καὶ ἡ περιστολὴ πάσης περὶ ταῦτα καταχρήσεως· ε' ἡ διαρκὴς ἐποπτεία ἐπὶ τῆς ποιότητος καὶ τῶν τιμῶν τῶν ἀπολύτου ἀνάγκης προϊόντων, τροφίμων καὶ ποτῶν καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῶν κατοίκων οὐ μόνον ἀπὸ τῆς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐξασκουμένης ἀπάτης καὶ ἀδικίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς βλάβης ἥτις προκύπτει ἐκ τῆς πωλήσεως βεβλαμμένων, σεσηπότων καὶ τῇ ὑγιείᾳ ἐπιζημίων τροφίμων· στ' ἡ σύστασις εἰ δυνατὸν νοσοκομείων πρὸς περίθαλψιν τῶν πασχόντων ἀπόρων καὶ ἀπροστατεύτων· ζ' ἡ διατήρησις τακτικῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων καὶ ἡ ἐν αὐτοῖς καταχώρησις τῶν καθ' ἑκάστην γεννήσεων καὶ ἀποβιώσεων τῶν συμβαινουσῶν οὐ μόνον ἐν τῇ πόλει ἢ κωμοπόλει, ὅπου ἐδρεύει ἡ δημαρχία,

ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμέναις καὶ εἴτε ὑπὸ ὀθωμανῶν εἴτε ὑπὸ μὴ ὀθωμανῶν κατοικουμέναις κώμαις καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ τὸ προσπαθεῖν ἐμπράκτως καὶ ὑλικῶς ὑπὲρ τοῦ καλλωπισμοῦ τοῦ τόπου καὶ τῆς περὶ τὰ ἤθη καὶ τὰς ἕξεις βελτιώσεως τῶν κατοίκων. Πρὸς πραγματοποίησιν δὲ αὐτῶν τὸ Αὐτοκρ. ταμεῖον παρεχώρησεν εἰς τὰς δημαρχίας ἐμμέσους τινὰς φόρους, ἐκτὸς δὲ τούτου ἐπετράπη αὐτοῖς νὰ σχηματίσωσι καὶ νέας προσόδους ἐξ ὡρισμένων ἀντικειμένων καὶ εἰδικαὶ συνετάχθησαν ὁδηγίαι περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου τούτου. Ἐν τούτοις, ἀντὶ νὰ καταφανῇ ὡς ἔδει τὸ σωτήριον ἀποτέλεσμα τοιούτων διατάξεων, δυστυχῶς εἷς τινα μέρη αἱ δημαρχίαι περιορίζουσι τὸ καθῆκόν των μόνον εἰς τὴν εἴσπραξιν εἰσοδημάτων, χωρὶς μηδεμίαν νὰ δίδωσι προσοχὴν εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις ἐκείνας, διὰ τὰς ὁποίας εἰσὶ προωρισμένα τὰ εἰσοδήματα ταῦτα, ἀλλαχοῦ δέ, ὡς λέγεται, συμβαίνουσι καὶ καταχρήσεις. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ δημοτικαὶ ὑποθέσεις παντὸς τόπου εἰσὶ μὲν ἀνατεθειμέναι εἰς τὸν πρόεδρον καὶ τὰ ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐκλεγόμενα μέλη τοῦ συμβουλίου, ἀλλ' ἅπασα αὐτῶν ἡ ἐνέργεια διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἀπὸ τοῦ ὑποδιοικητοῦ μέχρι τοῦ Νομάρχου, καὶ ἰδίως τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, δέον ὅπως α' ἐν ἑκάστῳ τόπῳ ὅπου ἐδρεύει δημαρχία ἐξελεγχθῶσι κατὰ πρῶτον οἱ λογαριασμοὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου· β' παρουσίᾳ καταλλήλων προσώπων ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων κατοίκων καὶ ἐμπόρων τοῦ τόπου ἁρμοσθῇ ὁ νόμος ἀναλόγως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξελέγξεως· γ' διορισθῶσι νέος πρόεδρος καὶ μέλη· δ' δαπανῶνται τὰ εἰσοδήματα τῆς Νομαρχίας κατὰ τὸν ἀληθῆ προορισμόν των, τὰ δὲ βιβλία τῶν λογαριασμῶν ἐξελέγχωνται καὶ ἐπικυρῶνται ἐτησίως ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον διαβιβάζει καὶ εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην περίληψιν αὐτῶν.

Τῇ 5 Σ'αβ'ὰν 1289, ἢ 26 Σεπτεμβρίου 1872.

ΟΔΗΓΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ (1).

ادارهٔ عمومیهٔ ولایات حقنده تعلیماتدر

(Ἰδ'αρέϊ οὐμουμὶγέϊ βιλαγιὰτ χακκηντὰ ταλημάτ δ'ιρ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ τῶν ἀρχικῶν καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Αἱ χῶραι τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας διαιροῦνται εἰς διάφορα τμήματα ὑπὸ τὸ ὄνομα *Νομοί* (βιλαγέτ). Ἡ διοίκησις ἑκάστου Νομοῦ ἀνατίθεται ἐνὶ Νομάρχῃ (βαλῆ).

---

(1) Ἡ Μεγάλη Βεζυρεία διεβίβασε πρὸς τὰς Νομαρχίας τὴν ἑπομένην ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Μουχαρρὲμ 1293 καὶ 9 Φεβρουαρίου 1876 ἐγκύκλιον, ἐπεξηγοῦσαν τὰς ἀνωτέρω ὁδηγίας περὶ τῶν εἰσαχθησομένων μεταρρυθμίσεων:

Ἐξοχώτατε,

«Ἐγκλείστως διαβιβάζω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ἀντίτυπον τῶν γενικῶν ὁδηγιῶν, ἐπικυρωθεισῶν ὑπὸ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, αἵτινες κανονίζουσι τὸν βαθμὸν τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὁρίζουσι τὴν φύσιν καὶ τὸ εἶδος τῶν μέτρων καὶ βελτιώσεων, τῶν εἰσαχθησομένων εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς πολιτικῆς διοικήσεως τῶν νομῶν, συνῳδὰ τῷ Αὐτοκρατορικῷ φερμανίῳ περὶ τῶν νέων μεταρρυθμίσεων.

Καθὰ καὶ ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης θέλει κατανοήσῃ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἐγγράφου τούτου, αἱ γενικαὶ αὗται ὁδηγίαι διαιροῦνται εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιλαμβάνει τὰ καθήκοντα τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς εἰσαχθησομένας μεταρρυθμίσεις, τὸ δὲ δεύτερον τὰ γενικὰ αὐτῶν καθήκοντα καὶ αἵτινες ἀφ' ἑνὸς μὲν κανονίζουσι καὶ ὁρίζουσι τὸν βαθμὸν τῶν καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν, τῶν διοικητῶν, τῶν ὑποδιοικητῶν καὶ τῶν μουδηρῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς εὐθύνας ἑκάστου τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη, νομίζομεν, νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ἡ ἐξασφάλισις τῶν δικαιωμάτων, ἥτις εἶναι καὶ τὸ μέγιστον καὶ σπουδαιότερον τῶν καθη-

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Πάντες οἱ ὑπήκοοι τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, οἱασδήποτε τάξεως, ἀπέναντι τοῦ νόμου εἰσὶν ἀνεξαιρέτως ἴσοι κατά τε τὰ δίκαια καὶ τὰς πράξεις, ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ σχη-

---

κόντων τῆς κυβερνήσεως, κατορθοῦται καὶ εἰς πέρας αἴσιον ἄγεται διὰ τῆς εἰλικρινοῦς συνεργασίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ φερμανίου, τοῦ ἐκδοθέντος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξαιωθῇ καὶ παγιωθῇ ἡ εὐημερία τῆς τε Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ὅπως αἱ ἐνέργειαι καὶ προσπάθειαι πάντων τείνωσι πρὸς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπόν, καθόσον πᾶσα ἀδράνεια καὶ ἀμέλεια ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θέλει ἐπισύρῃ εὐθύνας σπουδαιοτάτας.

Πρωτίστη ἀρετή, ἣν ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι πάντες οἱ τὰ τῆς κυβερνήσεως διευθύνοντες, εἶναι ἡ ἔμφρων ἐνέργεια καὶ συνεχὴς πραγματοποίησις μέτρων ἐπωφελῶν εἴς τε τὸ Κράτος καὶ τὸ δημόσιον. Διὰ τούτου δὲ τοῦ μέσου τὸ δημόσιον ἐξασφαλίζεται ὅτι τὰ ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως προτιθέμενα μέτρα τῶν δημοσίων συμφερόντων δὲν μένουσι γράμματα νεκρὰ ἐπὶ χάρτου μόνον καὶ ὅτι αἱ ὑποσχέσεις αὐτῆς ἐκτελοῦνται πάντοτε καὶ διαρκῶς.

Πρὸς ἐπιμαρτύρησιν τῆς σπουδαιότητος τῶν τελευταίων τούτων ἀποφάσεων τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως συνέστη ἐν τῇ Ὑψ. Πύλῃ μέγα ἐκτελεστικὸν συμβούλιον, ἐπιφορτισμένον τὴν ἐξέλεγξιν τῶν πράξεων τῶν ὑπαλλήλων, διωρίσθησαν δὲ εἰδικοὶ ἐλεγκταὶ καὶ παρεχωρήθη τοῖς πολίταις ἡ ἄδεια ὅπως ἀπευθύνωσι τὰ παράπονα αὐτῶν κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν καὶ τέλος ἐξουσιοδοτήθησαν τὰ διοικητικὰ συμβούλια νὰ ἐξελέγχωσι καὶ καταγγέλλωσι τῇ Αὐτοκρατορικῇ κυβερνήσει πᾶσαν τυχὸν ἔκνομον διοικητικὴν πρᾶξιν.

Ἐπειδὴ ἡ μόνη ἔφεσις τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου εἶναι ἡ εὐημερία καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῶν δικαιωμάτων τῶν ὑπηκόων Αὐτοῦ διὰ τῆς ἐνεργείας ἁπασῶν τῶν ὁδηγιῶν τούτων τῶν κοινωφελῶν μέτρων, διὰ ταῦτα προσκαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ἀνωτέρω ὁδηγίας, διαβιβάσητε ἀντίτυπον αὐτῶν εἰς πάντας τοὺς διοικητάς, ὑποδιοικητάς, μουδίρας, συμβούλια καὶ ὅπου δεῖ ἀλλαχοῦ καὶ συστήσητε τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Ἐπὶ τούτοις δ' ἀπεστάλη ἡ παροῦσα ἡμῶν ἐγκύκλιος».

ματισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ τῆς κυβερνήσεως ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων πάντων.

Οὕτω δὲ τὸ πρώτιστον καὶ σπουδαιότερον τῶν καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν εἶναι ἡ ἐξασφάλισις καὶ προστασία τῶν δικαίων τῶν ὑπηκόων ἑκάστης τάξεως καθόλου τε καὶ κατὰ μέρος καὶ ἡ προφύλαξις καὶ προστασία ἑνὸς ἑκάστου κατὰ πάσης τυραννίας καὶ πιέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Οἱ Νομάρχαι ἐξασκοῦσι μὲν ἐλευθέρως τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, εἰσὶν ὅμως ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ Κράτους ἀπ' εὐθείας.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Διὰ τῶν ὁδηγιῶν τούτων τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας τῶν Νομαρχῶν διηρέθησαν εἰς δύο: α' εἰς μεταρρυθμιστικὰ καὶ β' εἰς καθήκοντα διαρκῆ.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Τὸ μεταρρυθμιστικὸν καθῆκον εἶναι ἡ ἀκριβὴς καὶ πλήρης ἐκτέλεσις τῶν μέτρων, ὅσα θέλουσι τεθῇ εἰς ἐνέργειαν συνωδὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ περὶ μεταρρυθμίσεων διατάγματος. Τὸ δὲ διαρκὲς καθῆκον εἶναι ἡ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ καθήκοντος τακτικὴ ἐπαγρύπνησις πρὸς διαφύλαξιν τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ, ἅμα δὲ καὶ ἡ συμφώνως πρὸς τὰ συμφέροντα ταῦτα τοῦ Κράτους καὶ τῆς χώρας γενικὴ πολιτικὴ διοίκησις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τῶν μεταρρυθμιστικῶν καθηκόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Τὰ μεταρρυθμιστικὰ καθήκοντα ὑποδιαιροῦνται εἰς τὰ ἑπόμενα: α' εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου συστήματος τῶν ἐκλογῶν καὶ τῆς συγκροτήσεως τῶν δικαστηρίων καὶ συμβουλίων· β' εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τάξεων διὰ τὴν χωροφυλακήν, τὴν ἀστυνομίαν, τοὺς εἰσπράκτορας, ὡς καὶ διὰ τοὺς κλητῆρας καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν δικαστηρίων καὶ συμβουλίων· γ' εἰς τὴν διεύ-

θυνσιν καὶ διακανόνισιν τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν· δ' εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ συστήματος τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατὰ νόμον δικαίων ἑκάστου ἐν τῇ μεταβιβάσει τῶν γαιῶν· ε' εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῶν φόρων τῆς στρατιωτικῆς ἀπαλλαγῆς καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀναλογίας ἐν τῇ εἰσπράξει τοῦ φόρου τούτου· ς' εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων ἐν ταῖς ὁδοποιίαις καὶ λοιπαῖς ἐργασίαις κατὰ τὸ ἀληθὲς μέτρον καὶ δίκαιον· ζ' εἰς τὴν φροντίδα ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς γεωργίας, ὑπὲρ τῆς καλῆς χρήσεως τῶν κεφαλαίων τῶν γεωργικῶν τραπεζῶν, ὡς καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν· η' εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῶν βάσεων καὶ λεπτομερειῶν τῶν ἐσωτερικῶν ἐμμέσων τε καὶ ἀμέσων φόρων καὶ τὴν ἐξασφάλισιν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἐκ τῶν μεταρρυθμιστικῶν καθηκόντων τὸ σπουδαιότατον καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν δικαστηρίων καὶ συμβουλίων εἶναι ἡ παρακώλυσις πάσης οἱασδήποτε παραβιάσεως τῆς ἐλευθερίας, ἥτις ἐδόθη ἐνὶ ἑκάστῳ τῶν ὑπηκόων τοῦ Σουλτάνου κατ' Αὐτοκρατορικὴν παραχώρησιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν.

Ἑπομένως οἱ Νομάρχαι α' φροντίζουσι νὰ μὴ ἐκλέγωνται διὰ τῆς πιέσεως κυβερνητικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ τινος τῶν προϊσχόντων τοῦ τόπου οἱ ἐκλογεῖς τῶν χωρίων ὡς καὶ οἱ ὑπὸ τῶν ἐκλογέων τούτων ὑποδειχθησόμενοι πληρεξούσιοι διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῶν δικαστηρίων καὶ συμβουλίων· β' τὸ παραπέμπειν εἰς δίκην πᾶν ἄτομον, οἱασδήποτε τάξεως καὶ περιωπῆς, ὅπερ ἤθελε φωραθῇ ὡς ἐκφοβίζον τοὺς ἐκλογεῖς, εἴτε διαρρήδην, εἴτε κρύφα, ὅπως ἐμποδίσῃ ἐκ προσωπικῶν παθῶν τὴν ὑποψηφιότητα ἀτόμου χαίροντος τὴν ὑπόληψιν αὐτῶν καὶ ἐπηρεάσῃ οὕτω τὰς ψήφους αὐτῶν. Ἡ ποινὴ ἡ καταγνωσθησομένη ἐπὶ τοῦ ἀτόμου τούτου κατὰ νόμον θέλει ἐκτελεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Νομάρχου· γ' ἐκ τῶν ὑποψηφίων οὓς θέλουσιν ἐκλέξῃ οἱ κάτοικοι, κατὰ τὰς δοθείσας αὐτοῖς ὁδηγίας, εἰς ἀριθμὸν διπλοῦν τοῦ ὡρισμένου, ὁ Νομάρχης ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς· διὰ τὸν ὡρισμένον ἀριθμὸν τῶν μελῶν, ἀλλὰ θέλει ζητήσῃ μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τούτων τοὺς ἀπολαύοντας

μᾶλλον παντὸς ἄλλου τῆς γενικῆς ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τάξεων τῆς χωροφυλακῆς, τῶν εἰσπρακτόρων, τῶν ἀστυνόμων καὶ τοῦ προσωπικοῦ, ἥτις ἀποτελεῖ μέρος τῶν μεταρρυθμιστικῶν καθηκόντων τοῦ Νομάρχου, οὗτος θέλει ἐνεργήσῃ συμφώνως μὲ τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τάξεων τούτων. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι κατ' οὐσίαν τὰ καθήκοντα ἅπερ ἐπιβάλλονται εἰς τὰς τάξεις ταύτας ἐμπεριλαμβάνονται ἐντὸς τῶν καθηκόντων τῶνΝομαρχῶν,τουτέστιν αἱ τάξεις αὗται ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν θεωροῦνται ὡς ὄργανα τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς, ἥτις κατ' οὐσίαν συγκεντροῦται ἐν τῷ ἀτόμῳ τοῦ Νομάρχου. Τοιουτοτρόπως οἱ Νομάρχαι εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ ἐπιβλέπωσιν ὅπως αἱ τέσσαρες αὗται τάξεις ἐκτελῶσι τὰ ἀνατιθέμενα αὐταῖς καθήκοντα ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν σχετικῶν εἰδικῶν ὁδηγιῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ προσωπικοῦ τῆς τε χωροφυλακῆς καὶ τῶν λοιπῶν τριῶν τάξεων δέον νὰ καταβληθῇ μεγίστη προσοχὴ ὅπως ἐκλέγωνται μόνον οἱ παρὰ τοῖς κατοίκοις ἔντιμοι καὶ οὐχὶ οἱ ἐπιληψίμου διαγωγῆς. Ἐπομένως ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν ἐκλογῶν οἱ Νομάρχαι θέλουσι διατάσσῃ τοὺς ἁρμοδίους νὰ προσέχωσι πολὺ εἰς τοῦτο. Μετὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν τάξεων τούτων, ἐὰν ὁ Νομάρχης ἀμελήσῃ νὰ τιμωρήσῃ ἐκεῖνον, ὅστις φωραθεὶς ἐπὶ καταχρήσει καὶ παραβιάσει τῶν εἰδικῶν ὁδηγιῶν τῆς τάξεως αὐτοῦ ἤθελεν ἐπισύρῃ ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν ποινὴν τοῦ νόμου, ἔσται ὑπεύθυνος.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Εἰς δύο τινὰ περιστρέφεται τὸ καθῆκον τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ βελτιώσεως τῶν φυλακῶν· α' εἰς τὸ νὰ μὴ φυλακίζωνται ἐν τῷ αὐτῷ μέρει οἱ ὑπόδικοι καὶ οἱ κατάδικοι καὶ β' νὰ μὴ φυλακίζηται οὐδεὶς ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ παρὰ τὸ δέον.

Ἡ ἐπιτήρησις τῶν φυλακῶν ἀνατέθειται ἐν μὲν ταῖς ἕδραις τῶν νομῶν εἰς τοὺς Νομάρχας, ἐν δὲ ταῖς διοικήσεσιν εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι (καζὰ) εἰς τοὺς ὑποδιοικητὰς (καϊμμακάμ).

Ἑκάστη φυλακὴ διευθύνεται ὑφ' ἑνὸς γραμματέως, ἐκλεγομένου ὑπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ κρατοῦντος τά τε μητρῶα καὶ τὰς αἰτιολογικὰς ἐκθέσεις περὶ τῶν φυλακισμένων.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Οἱ Νομάρχαι ἀφοῦ πρῶτον λάβωσι τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς σύστασιν τῶν συμβουλίων κατὰ τὸν ἀνωτέρω ὑποδειχθέντα τρόπον καὶ διορίσωσι τοὺς διευθυντὰς τῶν φυλακῶν καὶ τοὺς δεσμοφύλακας, θέλουσι προβῆ ἀκολούθως εἰς τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἐλεγκτῶν (τεφρὴκ δζεμἠγετὴ) συγκειμένων ἐξ ἑνὸς προέδρου καὶ δύο μελῶν, μουσουλμάνου τε καὶ χριστιανοῦ, ἔν τε τῇ ἕδρᾳ τοῦ Νομοῦ καὶ εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστης τῶν διοικήσεων αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Τὸ καθῆκον τῶν ἐλεγκτικῶν τούτων ἐπιτροπῶν εἶναι ἡ ἐξέτασις τῶν αἰτίων τῆς συλλήψεως τῶν ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων συλλαμβανομένων καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν προσαγομένων ἀτόμων καὶ ἡ φυλάκισις καὶ ἀνάκρισις μὲν τῶν κατὰ νόμον ἐνόχων ἀποδειχθέντων, ἡ ἀπόλυσις δὲ ἀπέναντι ἐγγυήσεως ἐκείνων ὅσοι συνελήφθησαν δι' αἴτιον μὴ συνεπαγόμενον τὰς ποινὰς τοῦ νόμου, ἐνὶ λόγῳ ἡ παρακώλυσις τῆς ἄνευ λόγου φυλακίσεως τῶν κατοίκων. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται θέλουσι παρουσιάζῃ καθημερινῶς εἰς τὴν ἀρχὴν ἡμερολόγιον (ζουρνὰλ) περὶ τῶν φυλακιζομένων καὶ ἀπολυομένων ἐκ τῶν εἰς τὴν ἀρχὴν προσαγομένων ἀτόμων.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ὥρισται ὅπως πάντες οἱ ὑπήκοοι τοῦ Σουλτάνου πάσης τάξεως θεωρῶνται ὡς ἴσοι ἐν τῇ ἀγοραπωλησίᾳ τῶν γαιῶν, εἴτε ὅταν αἱ γαῖαι αὗται ἀγοράζονται καὶ πωλῶνται μεταξὺ ἰδιωτῶν, εἴτε ὅταν πωλῶνται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πλειστηριασμοῦ ὡς χηρεύσασαι ἢ ἀδέσποτοι.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸ σύστημα τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας, τὴν βάσιν καὶ τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῆς στρατιωτικῆς ἀπαλλαγῆς, τὸ σύστημα τῆς ὁδοποιΐας καὶ ἑτέρων κοινωφελῶν ἔργων, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, τὴν διαχείρισιν τῶν γεωργικῶν τραπεζῶν, τὴν

διακανόνισιν τῶν βάσεων ὡς καὶ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν ἐμμέσων τε καὶ ἀμέσων ἐσωτερικῶν φόρων, αἱ εἰδικαὶ ὁδηγίαι, αἵτινες θέλουσι συνταχθῇ περὶ αὐτῶν, θὰ καθορίζωσι συνάμα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν ὡς πρὸς ταῦτα, οὗτοι δὲ ἐν τῇ ἐκτελέσει παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς αὐτά, θέλουσιν ἐνεργῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ὁδηγιῶν τούτων. Δέον ὅμως νὰ ᾖ γνωστὸν ὅτι οἱ Νομάρχαί εἰσιν ἐλεύθεροι εἰς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν πάσης ὑποθέσεως καθοριζομένης διὰ τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶν ὁδηγιῶν, διατελοῦντες συνάμα ὑπεύθυνοι ὡς ἐκ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς ἢ τῆς καταχρήσεως αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῶν διαρκῶν καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Κατ' οὐσίαν τὰ διαρκῆ καθήκοντα συνίστανται εἰς τὴν διαφύλαξιν καὶ ἐξασφάλισιν παντὸς μέτρου ἀπορρέοντος ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐν τῷ κεφαλαίῳ Α' διαλαμβανομένου μεταρρυθμιστικοῦ καθήκοντος.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Οἱ Νομάρχαί εἰσιν ἐπιφορτισμένοι διὰ τῶν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ διαρκῶν καθηκόντων, περιπλέον δὲ ἐπαγρυπνοῦσι διηνεκῶς ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων παντὸς κλάδου καὶ εἴδους τῶν ὑποθέσεων τῆς Νομαρχίας, νὰ ἐπιβλέπωσιν ἂν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἐκτελῶσιν ἢ μὴ τὰ εἰδικὰ αὐτῶν καθήκοντα.

Ἐκ τῶν ἀμέσως ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ εὑρισκομένων ὑπαλλήλων ὁ Νομάρχης παύει ἀπ' εὐθείας καὶ ἀντικαθίστησι, μετὰ προηγουμένην αὐτῶν ἐξέλεγξιν ἢ διαδικασίαν, ἀναλόγως τῆς περιστάσεως καὶ κατὰ τὸν σχετικὸν νόμον, τοὺς μὴ ἐκτελοῦντας τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἢ παραβαίνοντας τὸν νόμον, τὸ σύστημα καὶ τὰς εἰδικὰς αὐτῶν ὁδηγίας. Εἰς τὴν παῦσιν ταύτην θέλει προβαίνῃ ὁ Νομάρχης ἀπ' εὐθείας, ὅταν ὁ ὑπάλληλος εἶναι τοιοῦτος, ὥστε ν' ἀποβαίνῃ περιττὴ ἡ ἐπερώτησις εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, ἐπιφυλαττόμενος νὰ διαβιβάσῃ βραδύτερον ἔκθεσιν τῶν αἰτίων τῆς παύσεως ταύτης. Περὶ τῶν ὑπαλλήλων ὅμως, δι' οὓς ἡ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην ἐπερώτησις εἶναι ἀναγκαία,

ὁ Νομάρχης ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ αὐτῇ ἔκθεσιν τῶν λόγων τῶν προκαλούντων τὴν παῦσιν.

Περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν μὴ ὑπαγομένων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Νομάρχην, ἀλλ' ἐξαρτωμένων ἐξ ἄλλου ὑπουργείου ἢ διευθύνσεως, ὁ Νομάρχης ὑποχρεοῦται ν' ἀναφέρηται εἰς τὸ γενικὸν ὑπουργεῖον ἢ τὴν σχετικὴν διεύθυνσιν ἐπὶ πάσης ἀξιοποίνου πράξεως τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

Θεωρεῖται ὡς ὑπεύθυνος ὁ Νομάρχης ὅστις ἤθελε καταστῇ ἔνοχος ἀμελείας ἐν τῇ ἐξελέγξει τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς αὐτοῦ καὶ λαμβάνουσι τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ἐν ταῖς ὑποθέσεσι τῆς δημοσίας ἀσφαλείας οἱ Νομάρχαι λαμβάνουσιν ἐλευθέρως παντὸς εἴδους μέτρα. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν ἤθελον φανῇ σημεῖα ἐκτάκτων περιστάσεων, δυναμένων νὰ διαταράξωσι τὴν δημοσίαν ἡσυχίαν, ὡς καὶ ἐν πάσῃ εὐλόγῳ ἀνωτέρᾳ ἀνάγκῃ, ὁ Νομάρχης λαμβάνων ἐπιτοπίως τὰ δέοντα μέτρα ὀφείλει συνάμα νὰ συμβουλευθῇ ἐπὶ τούτου καὶ τὴν Ὑψ. Πύλην.

Ἐν παραπλησίαις περιπτώσεσιν οἱ διοικηταὶ (μουτεσαρρὶφ) ὑποχρεοῦνται νὰ ζητῶσι τὰς ὁδηγίας τοῦ Νομάρχου καὶ νὰ λαμβάνωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἀλλ' οὐδόλως ἀπαγορεύεται αὐτοῖς καὶ τὸ νὰ συμβουλεύωνται τὴν Ὑψ. Πύλην ἀπ' εὐθείας, ἀναλόγως τῶν ἀποστάσεων καὶ τῶν περιστάσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς Νομάρχας νὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὑπηρεσίαν ὑφ' οἱονδήποτε τίτλον καὶ λόγον τούς τε στρατιώτας καὶ ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἀφορᾷ ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς διοικητάς, ὑποδιοικητὰς καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Οἱ χωρικοὶ εἶσιν ἐλεύθεροι ν' ἀναφέρωνται εἰς τὴν ἀρχὴν ὁσάκις οἱ χωροφύλακες, οἱ εἰσπράκτορες καὶ οἱ λοιποὶ πράκτορες τῆς ἐγχωρίου δυνάμεως λάβωσι παρὰ τῶν κατοίκων δωρεὰν καὶ ἱπποφορβὰς καὶ τροφάς.

Οἱ Νομάρχαι θέλουσιν ἐπαγρυπνῇ διηνεκῶς ἐπὶ τούτου, ἐφαρμόζοντες τὰς ποινὰς τοῦ νόμου κατὰ παντὸς παραβάτου τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Οἱ Νομάρχαι θέλουσιν ἐμποδίζῃ ἀείποτε πᾶσαν κατάχρησιν ἢ πίεσιν καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν προμήθειαν ὑποζυγίων πρὸς μεταφορὰν πραγμάτων τοῦ δημοσίου καὶ πολεμεφοδίων.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Οἱ Νομάρχαι ἐξετάζουσι πάντοτε τὴν κατάστασιν τῶν φυλακῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς πεφυλακισμένων καὶ φροντίζουσι περὶ τῆς ὑγιείας ὡς καὶ περὶ τῆς ἐνασχολήσεως αὐτῶν εἴς τινα ἔργα· θέλουσιν ἀπολύῃ τῆς φυλακῆς ἄνευ ἀναβολῆς πάντας ὅσων ἡ ποινὴ ἔληξε καὶ προσέχῃ ὅπως μηδεὶς διατελῇ ὑπὸ κράτησιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν αἱ ὑποθέσεις πεφυλακισμένων ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως βραδύνωσιν ἐν τῷ οἰκείῳ δικαστηρίῳ, οἱ Νομάρχαι θέλουσιν ὑπενθυμίζῃ εἰς τὰ δικαστήρια ταῦτα, ὅτι πρέπει νὰ σπεύσωσι καὶ θέλουσιν ἐκτελῇ τὰς ἐκδοθησομένας ἀποφάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ἐν τῇ ἐποπτείᾳ τῶν φυλακῶν καὶ τῇ ἐξελέγξει τῆς καταστάσεως τῶν πεφυλακισμένων οἱ Νομάρχαι προσλαμβάνουσι καὶ τοὺς προέδρους τῶν ἐφετείων.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Οἱ Νομάρχαι ὀφείλουσι νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκθέσεις καὶ τὰ ὑπομνήματα τῶν διευθυντῶν τῶν φυλακῶν εἴτε περὶ βελτιώσεων εἰσακτέων ἐν ταῖς φυλακαῖς, εἴτε περὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως τῶν πεφυλακισμένων.

Ὁ Νομάρχης παντὸς νομοῦ θέλει πέμπῃ καθ' ἑκάστην τριμηνίαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Νομαρχίας αὐτοῦ εἰσελθόντων ἀτόμων, ὡς καὶ ἐκείνων οἵτινες ἀπελύθησαν τῆς φυλακῆς ἢ διατελοῦσιν ἔτι ὑπὸ κράτησιν.

Τὰ ἀνωτέρω περὶ φυλακῶν ἀφορῶσι καὶ εἰς τοὺς διοικητὰς (μουτεσαρρὶφ) ὡς καὶ εἰς τοὺς ὑποδιοικητὰς τῶν καζάδων.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Οἱ Νομάρχαι δὲν ἐπεμβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῶν δικαστηρίων οὔτε εἰς δικαστικὰς συζητήσεις.

Χρεωστοῦσιν ὅμως νὰ ἐπισπεύδωσι τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν διὰ παρατηρήσεων ἀπευθυνομένων ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς προέδρους τῶν δικαστηρίων, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ διὰ κοινοποιήσεων πρὸς αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, εἴτε ὁσάκις βλέπουσι βραδύτητα ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν δικῶν, εἴτε ὁσάκις ἀναφέρεται πρὸς αὐτοὺς εἷς τῶν διαδίκων παραπονούμενος κατὰ τῶν δικαστῶν.

Ὁ Νομάρχης ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἄνευ λόγου βραδύτητος ἐν τῇ ἐκτελέσει ὑποθέσεως ἐπιδικασθείσης (1).

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Ἀπαγορεύεται ὁριστικῶς καὶ κατὰ νόμον ἡ μικρὰ ἢ μεγάλη ἐπίδρασις τοῦ Νομάρχου διαρκούσης τῆς διαδικασίας καὶ ἡ ἔνδειξις σημείων προστασίας αὐτοῦ ὑφ' ἑνὸς τῶν διαδίκων.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἐπὶ ἀστυκῶν τε καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων θέλουσι συντάττεσθαι ὀθωμανιστί· θέλουσι δὲ ἐπισυνάπτεσθαι αὐταῖς καὶ μεταφράσεις αὐτῶν εἰς τὴν ἀραβικήν, ἑλληνικήν, βουλγαρικήν, βοσνιακὴν καὶ ἀρμενικὴν γλῶσσαν κατὰ τὸν τόπον (2).

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Ἐν γένει ἡ ἐποπτεία τῆς εἰσπράξεως, διαφυλάξεως, ἐμβάσεως καὶ δαπάνης τῶν δημοσίων χρημάτων ἀνατέθειται τῷ Νομάρχῃ, ὅστις εἶναι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συνυπεύθυνος μετὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου (δεφτερδάρ). Οἱ βαθμοὶ τῆς ἀμοιβαίας ταύτης εὐθύνης εἰσὶν ὡρισμένοι δι' εἰδικῶν κανονισμῶν καὶ ὁδηγιῶν, θέλουσι δὲ φροντίζῃ νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς διατάξεις τῶν νόμων καὶ ὁδηγιῶν τούτων.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Ὁ Νομάρχης δὲν δικαιοῦται οὔτε νὰ ὁρίσῃ νέον φόρον τῶν

(1) Κατὰ τὰς νέας μεταρρυθμίσεις αἱ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων.

(2) Ἡ διάταξις αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῶν νέων μεταρρυθμίσεων καθιερωθείσης τῆς ἐπισήμου ὀθωμανικῆς γλώσσης ἀνεξαιρέτως εἰς πάντας τοὺς Νομούς.

κατοίκων ἄνευ εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Σουλτάνου ἢ τῆς Πύλης, ἀλλ' οὔτε νὰ ἐλαττώσῃ τινὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ, ἄνευ ἀδείας. Τοὐναντίον τὸ καθῆκον τοῦ Νομάρχου ἐν τῇ διευθύνσει τῶν οἰκονομικῶν εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἔγκαιρος ἅμα δὲ καὶ πρέπουσα εἴσπραξις τῶν ἐν ἰσχύϊ φόρων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ οἰκονομία ἐν τῇ δαπάνῃ, ἤτοι ἡ προφύλαξις τῶν συμφερόντων τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους ἐν τῇ τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ δαπάνῃ καὶ ἐν γένει ἡ προφύλαξις τοῦ δημοσίου πλούτου ἀπὸ τῆς σπατάλης.

Περιπλέον ἀνάγκη ὁριστικὴ ὁ Νομάρχης νὰ ἐπιτηρῇ ἵνα μήτε ἀδικία γίνηται τοῖς φορολογουμένοις μήτε καθυστερούμενα ἀφίενται εἰς τὸ Κράτος διὰ τῆς ἀμελείας τῶν ὑπαλλήλων.

Ἐὰν φαίνηται ἀδικία εἴτε ἐν τῷ ὁρισμῷ εἴτε ἐν τῷ ποσῷ τῶν ἐν ἰσχύϊ προσόδων, ὁ Νομάρχης δικαιοῦται νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς τροποποιήσεως καὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ φόρου καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὰς σκέψεις αὐτοῦ εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην.

Ὁ Νομάρχης εἶναι ἐπιτετραμμένος νὰ ἐξακριβώνῃ ἂν οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι συμμορφῶνται πράγματι ἢ μὴ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν εἰς αὐτοὺς ἀφορωσῶν ὁδηγιῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ἀπαγορεύεται ὁριστικῶς ἡ ἀγγαρεία ἐν ταῖς ὁδοποιίαις καὶ λοιποῖς δημοσίοις ἔργοις. Ταῦτα θέλουσιν ὑπαχθῇ ὑπὸ εἰδικὰς ὁδηγίας προσεχῶς συνταχθησομένας.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Αἱ διατάξεις τῶν διαθηκῶν τῶν χριστιανικῶν περιουσιῶν εἰσὶ σεβασταί. Ἡ περιουσία τῶν ὀρφανῶν, μουσουλμάνων τε καὶ μή, τῶν ὑπὸ κηδεμονίαν ἢ ἐποπτείαν διατελούντων, κηρύσσεται ἀπαραβίαστος, σεβασταὶ δὲ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ τούτων νόμου καὶ τῶν ἀρχῶν (1).

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Οἱ Νομάρχαι δικαιοῦνται νὰ διεξάγωσι μὲν ἄνευ βραδύτητος τὰς ὑποθέσεις τῶν ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἕδρας αὐτῶν ἐξαρτωμένων μερῶν, καὶ τοῦτο ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐντολῆς αὐτῶν, νὰ διαβιβάζωσι δὲ τὰς ὁδηγίας αὐτῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς

(1) Ἴδε ἐγκύκλιον τοῦ Πρωθυπουργείου 2789.

διοικητικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς καὶ νὰ ἐφαρμόζωσι πᾶσαν ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεως. Οἱ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξουσίαν τοῦ Νομάρχου τεθειμένοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἀναφέρονται εἰς αὐτοὺς ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ τοὺς συμβουλεύονται.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Περὶ τῶν δικαστικῶν οἱ διοικηταὶ ὀφείλουσι ν' ἀναφέρωνται διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν δικαστικὴν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, νὰ λαμβάνωσι καὶ ἐκτελῶσι παρ' αὐτοῦ τὰς συμβουλὰς καὶ ἀποφάσεις κοινοποιοῦντες συνάμα τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς τὸν Νομάρχην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ τῆς ἐξουσίας τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Οἱ διοικηταὶ (μουτεσαρρίφαι) θεωροῦνται ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ οὗ Νομάρχου, τὰ δὲ καθήκοντα αὐτῶν εἰσὶν ἀπαράλλακτα μὲ τὰ καθήκοντα τοῦ Νομάρχου ὡς καθωρίσθησαν ἐν τοῖς προτροηγουμένοις. Καθὼς ὁ Νομάρχης εἶναι ὁ ἀνώτερος ἐπόπτης τῶν διοικήσεων, οὕτω καὶ ὁ διοικητὴς εἶναι ὁ ἀνώτερος ἐπόπτης τῶν ἐκ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ ἐξηρτημένων ὑποδιοικήσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Οἱ διοικηταὶ ἐπιβάλλουσι καὶ ἀναθέτουσιν εἰς τοὺς ὑποδιοικητὰς ἀπ' εὐθείας τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰς αὐτοὺς ἐκτεθειμένων ὑποθέσεων· τὰς δὲ ὑπερβαινούσας τὴν ἐντολὴν αὐτῶν ὑποθέσεις δὲν ἐκτελοῦσι πρὶν ἢ ζητήσωσι τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν τοῦ Νομάρχου.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Διὰ πᾶσαν ἔκτακτον ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀστυνομίαν τῆς διοικήσεως αὐτῶν, οἱ διοικηταὶ συμβουλεύονται τὸν Νομάρχην, ἐν ἀνάγκῃ δὲ ἀπευθύνουσιν ἔκθεσιν καὶ εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην. Διὰ δὲ τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις οἱ διοικηταὶ δικαιοῦνται νὰ ἀπευθύνωνται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Ὁ ὑποδιοικητὴς (καζᾶ) θεωρεῖται ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ διοι-

κητοῦ εἰς ὃν ὑπάγεται ἡ ὑποδιοίκησις. Τὸ καθῆκον αὐτοῦ εἶναι α') ἡ ἐκτέλεσις πάσης ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς τὴν διοίκησιν τῶν καζάδων καὶ ἀπορρεούσης ἐκ τῶν γενικῶν διατάξεων τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν καὶ β' ἡ διεκπεραίωσις τῶν ἀστυνομικῶν, οἰκονομικῶν, πολιτικῶν καὶ δικαστικῶν ὑποθέσεων τῶν ὑποδιοικήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν δικαστηρίων καὶ συμβουλίων.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Τὰ καθήκοντα τῶν μελῶν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου καὶ ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης. Τὰ δικαστήριά εἰσιν ἀμερόληπτα, κατὰ συνέπειαν τὰ μέλη χαίρουσι πλήρη ἐλευθερίαν ψήφου. Τὰ δικαστικὰ σώματα ἐν ὅλῳ ἐξήρτηνται ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Τὰ διοικητικὰ συμβούλια διατελοῦσιν ἐν μὲν τῇ Νομαρχίᾳ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Νομάρχου, ὑπὸ τὴν τοῦ διοικητοῦ ἐν τῇ διοικήσει καὶ τὴν τοῦ ὑποδιοικητοῦ ἐν τῷ καζᾷ. Τὰ συμβούλια ταῦτά εἰσιν ἐπιτετραμμένα τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ τε Κράτους καὶ τοῦ τόπου. Τὸ δὲ καθῆκον αὐτῶν εἶναι τὸ συζητεῖν ἐλευθέρως πᾶσαν ὑπόθεσιν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν τάξιν.

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων δὲν εὐθύνονται διὰ πᾶσαν παράνομον ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου αὐτῶν. Ὀφείλουσιν ὅμως ν' ἀπέχωσι πάσης καταχρήσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν κατά τε τὸν νόμον καὶ τὴν τάξιν. Ἡ εὐθύνη τῆς παρανόμου ἢ ἀναιτίου βραδύτητος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἐπιβαρύνει τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Ὅταν τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου παρατηρήσωσιν ἐν ταῖς ἐνεργείαις τῆς ἀρχῆς παράνομόν τι καὶ ἄτακτον, δι-

καιοῦνται νὰ κοινοποιῶσιν ἀπ' εὐθείας μέχρι τῆς Ὑψ. Πύλης τὰς ἐξακριβώσεις αὐτῶν, ἀρκεῖ μόνον αὗται νὰ ὦσι δίκαιαι.

Ἕκαστος τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μεγαλειότητος δικαιοῦται νὰ καταφεύγῃ μέχρι τῆς Ὑψ. Πύλης ὅταν ἀδικῆται καὶ τυραννῆται εἴτε ἐν τῷ προσώπῳ εἴτε ἐν ταῖς ὑποθέσεσιν αὐτοῦ. Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ παράπονα ταῦτα ἀπορρέουσιν ἐξ ἀτομικῶν παθῶν, τότε ὁ παραπονούμενος θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸν νόμον ὡς συκοφάντης.

Ἐπίλογος.

Τὸ ἐλεγκτικὸν σῶμα τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῶν ἐκτελέσεων εἶναι ἐπιτετραμμένον τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν τρόπων, καθ' οὓς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀνὰ χεῖρας ὁδηγιῶν.

Πᾶσα δὲ παράβασις αὐτῶν τιμωρεῖται κατὰ τὸν νόμον.

Τῇ 25 Μουχαρρὲμ 1293.

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ (ΝΑΧΗΓΕ).

ادارهٔ نواحی نظامنامهسیدر

(Ἰδ·αρεῖ νεβαχὴ νιζαμναμεσήδ·ιρ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς συστάσεως καὶ διαιρέσεως τῶν δήμων.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Τὰ χωρία, τὰ ἀγροκτήματα (τσιφτλίκια) καὶ αἱ λοιπαὶ διεσπαρμέναι οἰκίαι, διαιρεθήσονται εἰς τμήματα ὑπὸ τὸ ὄνομα δῆμος (ναχηγέ), ἀναλόγως τῆς προσεγγίσεως, τῆς θέσεως καὶ τῶν σχέσεων αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Οἱ δῆμοι εἰσὶ δύο εἰδῶν, διαιροῦνται α' μεμονωμένως καὶ β' συνηνωμένως. Οἱ μεμονωμένως σχηματισθησόμενοι δῆμοι δέον νὰ ὦσι χωρία περιέχοντα διακοσίας καὶ πλείους οἰκίας, οἱ δὲ

συνενωμένως καταρτισθησόμενοι δέον νὰ συνίστανται ἐπί τινων χωρίων καὶ συνοικιῶν περιλαμβανουσῶν περὶ τὰς δ ακοσίας οἰκίας. Τὰ χωρία τὰ περιέχοντα ἄνω τῶν πεντήκοντα οἰκιῶν, καὶ ἀναλαμβάνοντα τὴν πληρωμὴν τῶν ἐν τῷ θῳ ἄρθρῳ ὁριζομένων δαπανῶν, δύνανται νὰ σχηματίσωσι μεμονωμένον τμῆμα, ἀλλὰ δέον νὰ συνενωθῶσι μετ' ἄλλων.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὸ μέρος ὅπερ ὁρισθήσεται ὡς ἕδρα τοῦ δήμου τῶν χωρίων τὰ ὁποῖα θὰ σχηματίσωσιν αὐτά, δέον νὰ μὴ ἀπέχῃ περισσότερον τῶν τριῶν ὡρῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατακερμάτισις χωρίου τινὸς ὁσασδήποτε οἰκίας καὶ ὁσονδήποτε πληθυσμὸν περιέχει καὶ ἡ προσάρτησις αὐτοῦ εἰς ἄλλο τμῆμα. Ἡ εἰς ἑτέραν ὑποδιοίκησιν προσέγγισις χωρίου τινὸς ὑποκειμένου εἰς τὴν διοίκησιν ὑποδιοικήσεώς τινος δὲν συνεπάγεται τὴν εἰς ἐκείνην προσάρτησιν αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ὁ δῆμος ὁ ἀποτελούμενος ἀπὸ ἑνὸς χωρίου λαμβάνει τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου τούτου. Ἐὰν δὲ ὁ δῆμος σύγκηται ἔκ τινων χωρίων καὶ μερῶν, τὸ μεγαλείτερον τούτου ὁρίζεται ὡς ἕδρα τοῦ δήμου, ὅστις ἐπίσης λαμβάνει τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου ἐκείνου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ μεταβολὴ τῶν ὀνομάτων τῶν ἐκ τοῦ δήμου τούτου προσηρτημένων μερῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Τὰ κτήματα, αἱ γαῖαι, αἱ βοσκαί, τὰ θέρετρα, τὰ χειμάδια καὶ αἱ τοιαῦται ἰδιαίτεραι γαῖαι χωρίου τινὸς προσαρτηθέντος εἰς δῆμον σχηματισθέντα μεμονωμένως ἢ συνενωμένως, μένουσιν ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ παραβλαφθῶσι καὶ χωρισθῶσι τὰ σύνορα αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως τῶν δήμων.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Πᾶς δῆμος ἔχει ἕνα μουδήρην καὶ ἓν συμβούλιον συγκείμενον

ἐξ ἐκλεκτῶν μελῶν οὐχὶ περισσοτέρων τῶν ὀκτὼ καὶ ὀλιγωτέρων τῶν τεσσάρων, ἓν ἐκ τῶν ὁποίων τυγχάνει βοηθὸς τοῦ μουδήρου. Εἰς δὲ τὸ συμβούλιον διορίζεται εἷς γραμματεύς.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἕκαστον χωρίον ἔχει, ὡς καὶ πρότερον, ἀνὰ ἕνα μουχτάρην. Ἐὰν δὲ χωρίον τι σύγκηται ἐκ πολλῶν συνοικιῶν καὶ κατοίκων διαφόρων ἐθνοτήτων, ὑπάρχει ἰδιαίτερος μουχτάρης διὰ πᾶσαν ἐθνότητα καὶ πᾶσαν συνοικίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἐπειδὴ οἱ μουδῆραι καὶ βοηθοὶ τῶν δήμων καὶ τὰ μέλη τῶν συμβουλίων ἐκτελοῦσι τὰ καθήκοντα τὰ ὁριζόμενα διὰ τοὺς συμπολίτας αὐτῶν, θέλουσιν ὑπηρετῇ ἄνευ μισθοῦ· ἀλλ' ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ δήμου θέλει ὁρίζεσθαι καὶ δίδοσθαι κατάλληλόν τι ποσὸν ἐτησίως εἰς τοὺς μουδήρας ὡς ἀντίκρυσμα τῶν δαπανῶν αὐτῶν (1). Ἐπίσης εἰς τὸν γραμματέα τὸν διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ συμβουλίου δίδοται μέτριόν τι ἐτήσιον ποσόν. Τὰ οὕτω ἐγκριθησόμενα ἐτήσια ποσὰ καὶ ὁ τρόπος τῆς διανομῆς καὶ εἰσπράξεως αὐτῶν ἐγγράφεται καὶ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῶν προσόντων τῶν μουδήρων, τῶν συμβούλων καὶ τῶν μουχτάριδων καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν καὶ τῶν σχετικῶν πράξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Οἱ διορισθησόμενοι ὡς μουδῆραι καὶ σύμβουλοι τοῦ δήμου δέον νὰ ὦσιν ἐκ τῶν κτηματιῶν τοῦ δήμου, ὑπήκοοι ὀθωμανοί, νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν οὐχὶ μικροτέραν τῶν τριάκοντα ἐτῶν, νὰ δίδωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Κράτος φόρον ἑκατὸν γροσίων τοὐλάχιστον καὶ νὰ μὴ ὦσι καταδεδικασμένοι ἐπὶ κακουργήματι.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ὁ μουδήρης δέον νὰ γινώσκῃ ὁπωσδήποτε ἀνάγνωσιν καὶ

(1) Οἱ μουδῆραι διοριζόμενοι ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως μισθοδοτοῦνται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

γραφήν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ μουδῆραι οὗτοι ἐκλέγονται διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν κατοίκων, κατὰ φυσικὸν λόγον οἱ κάτοικοί εἰσιν ἐγγυηταὶ αὐτῶν. Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν κατοίκων ἀγωγὴν τῶν μουδηρῶν, τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῇ ὑποβαλλομένῃ διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς τὸν Νομάρχην, ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν ἐπικυροῦται δι' ἐγγράφου τοῦ Νομάρχου (1).

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Οἱ ἱμάμαι τῶν μουσουλμάνων κατοίκων, οἱ ἱερεῖς τῶν μὴ μουσουλμάνων, οἱ διδάσκαλοι τῶν σχολείων καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι μουδῆραι.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ἐὰν οἱ κάτοικοι ἐν γένει δήμου τινος ὦσι τῆς αὐτῆς ἐθνότητος, ὁ μουδήρης, οἱ σύμβουλοι καὶ ὁ βοηθὸς ἐκλέγονται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς ἐθνότητος αὐτῶν· ἐὰν δὲ οἱ κάτοικοι σύγκηνται ἐκ μουσουλμάνων καὶ μή, τὸ ἥμισυ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐκλέγεται ἐκ μουσουλμάνων καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἐκ μὴ μουσουλμάνων κατοίκων, τοῦ μὲν μουδήρου ἐκλεγομένου ἐκ τῆς ἐθνότητος ἧς ὁ πληθυσμὸς εἶναι μεγαλείτερος, τοῦ δὲ βοηθοῦ ἐκ τῆς ἑτέρας ἐθνότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ὁ μουδήρης καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἐκλέγονται ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ δήμου τῶν ἐχόντων τὰ ἐν τῷ 11 ἄρθρῳ διαγραφόμενα προσόντα οὕτως: ἐὰν ὁ δῆμος ἀποτελῆται ἐξ ἑνὸς χωρίου, οἱ κάτοικοι αὐτοῦ συνερχόμενοι ἐν ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ, ἐκλέγουσι τὸν μουδήρην καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου· ἐὰν δὲ ἀποτελῆται ἔκ τινων χωρίων, συνέρχονται ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δήμου ἀπεσταλμένοι χαίροντες τὴν γενικὴν ἐμπιστοσύνην τῶν κατοίκων παντὸς χωρίου καὶ προβαίνουσιν ἐπίσης εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ μουδήρου καὶ τῶν συμβούλων.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ὁ μουδήρης καὶ οἱ σύμβουλοι κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν συνεδρίασιν ἐκλέγουσι διὰ πλειοψηφίας μεταξύ των τὸν βοηθόν, ὁ ὁποῖος ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ μουδήρου ἀντιπροσωπεύει αὐτόν, θεωρούμενος ὡς σύμβουλος ὅταν ὁ μουδήρης εἶναι παρών.

(1) Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ νόμου δὲν ἐφαρμόζεται.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Οἱ μουδῆραι ἀντικαθίστανται ἅπαξ κατὰ διετίαν, οἱ δὲ ἡμίσεις σύμβουλοι ἀνὰ πᾶν ἔτος, ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τοῦ μουδήρου καὶ τῶν συμβούλων. Ἐὰν οἱ σύμβουλοι τυγχάνωσι μουσουλμάνοι καὶ μή, ἀντικαθίστανται ἐξ ἡμισείας, οἱ δὲ ἀντικαταστήσοντες αὐτοὺς λαμβάνονται ἐκ τῆς ἐθνότητος αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Χηρευούσης τῆς θέσεως τοῦ μουδήρου καὶ τῶν συμβούλων, διορίζονται ἀντ' αὐτῶν εἰς τὴν θέσιν ταύτην οἱ ἐπιλαχόντες κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἵνα συμπληρώσωσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρόνου.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Οἱ μουχτάριδες τῶν χωρίων ἐκλέγονται ἐκ τῶν ἐντοπίων οἱ μᾶλλον ἀξιόπιστοι, ἀντικαθιστάμενοι κατ' ἔτος.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Ἐγειρομένων παραπόνων κατά τινος ἐκ τῶν συμβούλων τῆς διοικήσεως τοῦ δήμου ἢ κατὰ τῆς ὁλομελείας καὶ ἀποδεικνυομένων δικαστικῶς, οὗτοι ἀντικαθίστανται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ μουδήρου καὶ τῆς ὁλομελείας τοῦ συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Τὰ συμβούλια τῶν δήμων συνέρχονται δὶς τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Ὁ μουδήρης τοῦ δήμου ἐκτελεῖ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τὰς διαβιβαζομένας ὑπὸ τῆς ἕδρας τῆς ὑποδιοικήσεως εἰς ἣν ὑπάγεται, γνωστοποιῶν τὰ δέοντα καὶ τὰς διαταγὰς εἰς τὸν λαόν. Ἀνακοινοῖ δι' ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν τοῦ καζᾶ ἐκ τῶν αἰτήσεων τῶν γενομένων ἀπὸ μέρους τῶν κατοίκων τὰς ἀπαιτούσας ἐξουσιοδότησιν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων, ἐνεργῶν ἐπιτοπίως τὰς προανακρίσεις τῶν διαπραττομένων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων.

Ἀποστέλλει δὲ εἰς τὴν ἕδραν τῆς ὑποδιοικήσεως τοὺς διαπράττοντας πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, οὓς συλλαμβάνει τῇ βοηθείᾳ τῶν κατοίκων εἰς μέρη ἔνθα δὲν ὑπάρχει χωροφυλακή.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Τὰ συμβούλια τῶν δήμων ἐπιτηροῦσι τὴν ἐξασφάλισιν τῶν μέσων τῶν συντελούντων εἰς τὴν ἀγαθὴν συμβίωσιν τῶν κατοίκων, δύνανται δὲ νὰ διεξάγωσι συμβιβαστικῶς τὰς μικρὰς πολιτικὰς ἀγωγάς. Συμφιλιοῦσι τοὺς ἔχοντας διενέξεις, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς ἀγωγάς, ὧν ἡ λύσις ἤρτηται ἐκ διαδικασίας καὶ νὰ συμβιβάζωσι δίκας ἐπὶ πλημμελήμασι καὶ κακουργήμασι. Ἐν ᾗ περιπτώσει συμβῶσι γεγονότα, οἷα τὸ ν' ἀναφανῶσιν εἰς τὰ περίχωρα τοῦ δήμου λησταὶ καὶ κλέπται καὶ ἀναφυῇ ἡ ἀνάγκη τῆς συνδρομῆς τῆς χωροφυλακῆς, ὁ μουδήρης ἀποτείνεται εἰς τὴν πλησιεστέραν διοίκησιν, ἢ εἰς τοὺς χωροφύλακας, περὶ τοῦ τρόπου τοῦ διορισμοῦ τῶν ὁποίων διαπραγματεύεται τὸ 28ον ἄρθρον.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν συμβουλίων τῶν δήμων τυγχάνει καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν προσόδων τῆς κυβερνήσεως ἀπὸ τῶν φορολογουμένων κατοίκων καὶ ἡ παράδοσις αὐτῶν εἰς τὴν ἀρχήν, ἑπομένως ταῦτα εἰσὶν ἐντεταλμένα νὰ εἰσπράττωσι τὰς δημοσίας προσόδους καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς τὴν ἕδραν τῆς ὑποδιοικήσεως. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἀπαντῶσι δυσκολίας εἰς τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν, ἀποτείνονται εἰς τὸν ἐν τῇ ὑποδιοικήσει εὑρισκόμενον ἐλεγκτὴν τῶν εἰσπράξεων, ὅστις ἐν ἀνάγκῃ ἐπικαλεῖται καὶ τὴν βοήθειαν τῆς ἕδρας τῆς ὑποδιοικήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Εἰς πᾶσαν ἕδραν τοῦ δήμου εὑρίσκεται ἡ ἐγγραφὴ τοῦ ἀμέσου φόρου (βηργκιού), τοῦ ἀντιτίμου τῆς στρατιωτικῆς ἀπαλλαγῆς, τῶν δεκάτων καὶ τῶν λοιπῶν δημοσίων φόρων κατὰ χωρία, συμφώνως πρὸς τὸ ἐκ τῆς ὑποδιοικήσεως ἀποστελλόμενον βιβλίον.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Τὰ συμβούλια τοῦ δήμου θέλουσι προθυμοποιεῖσθαι νὰ εἰσπράττωσιν ἐγκαίρως τοὺς φόρους τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν μερῶν, χωρὶς νὰ μένωσι καθυστερούμενα. Κατὰ τὴν λῆξιν δὲ

τοῦ ἔτους θέλουσιν ὑποβάλλῃ τοὺς λογαριασμοὺς ἁπασῶν τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ὑποδιοικήσεως παραδοθέντων ποσῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Ὁ γραμματεὺς παντὸς δήμου ἐστὶν ἐντεταλμένος νὰ θεωρῇ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ δήμου. Δικαιοῦται δὲ νὰ ἐκδίδῃ ἐν ἀνάγκῃ ἀποδείξεις (ἠλμουχαπ·ὲρ) κεκυρωμένας τῇ σφραγίδι τῶν συμβούλων δι' ὑποθέσεις μὴ ἀφορώσας εἰς τὰς εἰσπράξεις. Οἱ γραμματεῖς οὗτοι διορίζονται δι' ἐγγυήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Τὰ συμβούλια τῶν δήμων ἔχουσιν ἀνὰ μίαν ἰδιαιτέραν σφραγίδα.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Διορισθήσεται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀνὰ εἷς ὑπάλληλος τῆς χωροφυλακῆς, ἐπὶ καταλλήλῳ μισθῷ, ἵνα διοικῇ τοὺς χωροφύλακας τοὺς εὑρισκομένους πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἡσυχίας εἰς τὰ σπουδαιότερα μέρη ὑποδιοικήσεων τινῶν καὶ εἰς μέρη οἷα οἱ πύργοι καὶ αἱ κλεισώρειαι (δερπ·έντ). Οὗτοι φροντίζουσι περὶ τῆς ἀστυνομίας τῶν δήμων.

Τῇ 11 Ρεπ·ηουλεθθὲλ 1293, ἢ 25 Μαρτίου 1292.

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

مأمورين محاكمسنه دائر نظامنامه

(Μεεμουρὶν μουχακεμεσινὲ δ·αὶρ νιζαμναμέ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πρᾶξίς τις ὑπαλλήλου συνεπάγεται ποινήν, ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἀνακρίνεται κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἢ τῆς διευθύνσεως ἀφ' ἧς ἐξαρτᾶται, τῆς δὲ γενομένης ἀνακρίσεως ὑπογραφομένης καὶ σφραγιζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνακρινομένου, σημειοῦται κάτωθεν αὐτῆς ἡ περίληψις τοῦ τε ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἐξαγομένου συμπεράσματος καὶ τῶν γενομένων ἐξετάσεων, ἣν σφραγίζουσιν οἱ ἀνακριταί.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἡ ἀνωτέρω ἀνάκρισις, γινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἢ τῆς διευθύνσεως ἀφ' ἧς ἐξαρτᾶται ὁ ἔνοχος ὑπάλληλος, θεωρεῖται ἁπλῶς ὡς προανάκρισις, ἥτις δὲν θεωρεῖται ὡς μέσον καταδίκης, ἀλλὰ μόνον ὡς λόγος διαδικασίας.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὸ ἔγγραφον τὸ συνταχθησόμενον συνεπείᾳ τῶν προανακρίσεων, συνῳδὰ πρὸς τὰς κατωτέρω ἐκτεθησομένας διατυπώσεις, παραπέμπεται εἰς τὸ συμβούλιον, ὅπερ θέλει διενεργήσῃ τὴν διαδικασίαν τοῦ ὑπαλλήλου. Ἐν γένει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας παρευρίσκεται καὶ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου ἢ τῆς διευθύνσεως, ἀφ' ἧς ἐξαρτᾶται οὗτος, ὑπάλληλός τις ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἐνάγοντος.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἀναφυομένης τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκδικάσεως ὑπαλλήλων μικροτέρων, θεωρουμένων ὡς ὑπηρετῶν, οἷοι οἱ χωροφύλακες, φύλακες καὶ τελωνοφύλακες, ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἐὰν ἡ ἐνοχὴ αὐτῶν συνεπάγηται φυλάκισιν ἑνὸς μηνός, ἢ πρόστιμον μέχρι δύο λιρῶν, ἢ ἀποζημίωσιν, ἡ τοιαύτη δίκη δικάζεται ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῆς ὑποδιοικήσεως (καζᾶ), ὑφ' οὗ ἐκδίδοται καὶ ἐκτελεῖται ἡ ἐπὶ ταύτης ἀπόφασις· ἐὰν δὲ τὸ ἔγκλημα συνεπάγηται φυλάκισιν ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἢ πρόστιμον ἀπὸ δύο μέχοι πέντε λιρῶν καὶ ἀποζημίωσιν, τότε αἱ διαδικασίαι γίνονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῆς ὑποδιοικήσεως καὶ αἱ ἀποφάσεις ἐπικυροῦνται καὶ ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῆς διοικήσεως καὶ ἐκτελοῦνται ὑπ' αὐτῶν· ἐὰν δὲ ἡ πρᾶξις συνεπάγηται φυλάκισιν ἀπὸ ἑνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν, ἢ πρόστιμον περισσότερον τῶν πέντε λιρῶν καὶ ἀποζημίωσιν, ἡ διαδικασία ἐκτελεῖται ἐν τοῖς συμβουλίοις τῶν διοικήσεων, ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις ἐπικυροῦνται καὶ ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις διοικητικῶν συμβουλίων· δίκη δὲ συνεπάγουσα ποινὴν μεγαλειτέραν, διενεργεῖται μὲν ἐν τοῖς διοικητικοῖς τῶν Νομαρχιῶν συμβουλίοις, ἀλλὰ περὶ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ζητεῖται ἡ ἄδεια τῆς Ὑψ. Πύλης.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ὑπαρχούσης ἀνάγκης τῆς διαδικασίας ὑπαλλήλων ἐχόντων

ἀνώτερον βαθμὸν τῶν ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ ἀναφερομένων ὑπαλλήλων, ἐὰν οὗτοι ὦσιν ἰσοβάθμιοι τῶν ἑκατοντάρχων καὶ *τεφτίσιδων*, ἡ εἰς δίκην παραπομπὴ αὐτῶν ἤρτηται ἐκ τῆς διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ (μουτεσαρρίφ), ἐὰν δὲ ἔχωσιν ἀνώτερον βαθμόν, ἐκ τῆς διαταγῆς τοῦ Νομάρχου. Αἱ δίκαι τῶν ὑπαλλήλων τῶν εἰσαγομένων εἰς δίκην τῇ διαταγῇ τοῦ Νομάρχου δικάζονται, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις τῆς διοικήσεως· ἡ δὲ ἐν τοῖς συμβουλίοις τῆς διοικήσεως ἐκδιδομένη ἀπόφασις δικάζεται ὑπὸ τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου. Ἡ ἀπόφασις ἡ συνεπαγομένη ποινὴν φυλακίσεως ἑνὸς ἔτους, ἐκτελεῖται μὲν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, γνωστοποιεῖται ὅμως τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων κατὰ τῶν ἀνωτέρων τούτων ἤρτηται ἐκ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Ἡ εἰς δίκην ὅμως εἰσαγωγὴ ὑπαλλήλων ἐχόντων εἰδικόν τι ὑπούργημα, οἷον διοικητῶν, ἐποπτῶν, ἱεροδικαστῶν, οἰκονομικῶν ἐφόρων, βοηθῶν, ἀρχιγραμματέων (μεκτουπτσῆ) ἁπάντων τῶν ἱεροδικαστῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν, ἀπαιτεῖ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Ὑψ. Πύλης.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐάν τις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπαλλήλων φωραθῇ ἐπὶ ἀξιοποίνῳ πράξει, ἢ καταγγελθῇ ἐπὶ τοιαύτῃ ἔξωθεν, εἰ μέν ἐστι διωρισμένος δι' Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, ἡ δίκη του ἐκτελεῖται ἐν τῷ Συμβουλίῳ τοῦ Κράτους, εἰ δὲ μή, δικάζεται ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῆς πρωτευούσης. Οἱ τοιοῦτοι ὑπάλληλοι ἐὰν τυγχάνωσιν ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων, αἱ ἀποφάσεις ἐπὶ ποινῶν φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ προστίμου μέχρι πέντε λιρῶν καὶ ἀποζημιώσεως, ἐκτελοῦνται διὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου· αἱ δὲ περὶ ἀνωτέρας τῶν μνησθεισῶν ποιναί, ὡς καὶ αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς ὑπαλλήλους ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἐκτελοῦνται τῇ ἐπικυρώσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἐν τῇ ὡς ἀνωτέρω διαδικασίᾳ ἀποφαινόμενον περὶ τῆς καταδίκης τοῦ ἐνόχου, ἐρωτᾷ, συνῳδὰ ταῖς διατυπώσεσι, τὸν ἔνοχον, ἐὰν ἔχῃ τι νὰ ἀντείπῃ· ἀφοῦ δὲ ληφθῇ ἡ τελευταία αὐτοῦ ἀπάντησις, ἀναγινώσκεται ἐνώ-

πιον τοῦ ἐνόχου τὸ ἄρθρον τοῦ νόμου, καθ' ὃ ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, γνωστοποιουμένης σαφῶς τῆς ποινῆς, καταχωρεῖται δὲ τοῦτο ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῇ ἀποφάσει.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἐὰν ἡ ἐναντίον ὑπαλλήλου καταγγελθεῖσα ἐνοχὴ ἀποδειχθῇ ἀβάσιμος καὶ καθαρὰ συκοφαντία, τὸ ὑπουργεῖον ἢ ἡ διεύθυνσις, ἀφ' ἧς οὗτος ἐξαρτᾶται, ὑποβάλλει ἔκθεσιν περὶ ἀγωγῆς ἐπὶ συκοφαντίᾳ, ἡ δὲ διαδίκασις τοῦ συκοφάντου ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερομένους βαθμοὺς καὶ διατυπώσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Οἱ ὑπάλληλοι, ὧν ἡ δίκη δικάζεται ἐν τοῖς συμβουλίοις τῶν ὑποδιοικήσεων, ἡ δὲ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἐν αὐτοῖς, δικαιοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν ἔφεσιν εἰς τὰ συμβούλια τῆς διοικήσεως, οἱ δὲ δικαζόμενοι καὶ καταδικαζόμενοι ἐν ταῖς διοικήσεσιν εἰς τὰς Νομαρχίας· ὅσοι δὲ καταδικάζονται ἐν τοῖς συμβουλίοις τῶν Νομαρχιῶν καὶ κατὰ τὸ 6ον ἄρθρον ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' αἰτήσεώς των πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην ἐφεσιβάλλουσι τὰς κατ' αὐτῶν ἀποφάσεις εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους. Τὰ τυχὸν προκύψοντα ἔξοδα κατὰ τὰς ἐφέσεις, εἴτε ἕνεκα ἀποστολῆς εἰδικοῦ ὑπαλλήλου, εἴτε πρὸς προσαγωγὴν μαρτύρων, καταβάλλονται ἐκ μέρους τοῦ καταδικασθησομένου ὑπὸ τοῦ ἐφετείου.

Τῇ 3 Ρεπ·ηυλεββὲλ 1288.

Παράρτημα.

Ἡ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ὑποδιοικήσεως πρωτοδίκως ἐκδιδομένη ἀπόφασις ἐφεσιβάλλεται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς διοικήσεως, τοῦ ὁποίου αἱ πρωτοδίκως ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας, οὗτινος αἱ πρωτόδικοι ἀποφάσεις ἐφεσιβάλλονται ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Αἱ πρωτόδικοι ἀποφάσεις τοῦ δικαστικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐφεσιβάλλονται ἐνώπιον συμβουλίου καταρτιζομένου ἐκ τῶν λοιπῶν τμημάτων, ἐκτὸς αὐτοῦ, καὶ λαμβανομένων ἀνὰ τριῶν συμβούλων καὶ προεδρευομένου ὑφ' ἑνὸς τῶν ἀντιπροέδρων τῶν λοιπῶν τμημάτων.

Αἱ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων κατ' ἔφεσιν ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ὑποβαλλόμεναι ἀναιρέσεις δικάζονται ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τοῦ ὁποίου αἱ κατ' ἔφεσιν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἀναιροῦνται ἐνώπιον συμβουλίου καταρτιζομένου ἐκ τῶν λοιπῶν τμημάτων, ἐκτὸς αὐτοῦ, καὶ λαμβανομένων ἀνὰ τριῶν συμβούλων καὶ προεδρευομένου ὑφ' ἑνὸς τῶν ἀντιπροέδρων τῶν λοιπῶν τμημάτων. Αἱ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τούτου κατ' ἔφεσιν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἀναιροῦνται ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Δὲν δύνανται νὰ ὦσι παρόντες οἱ σύμβουλοι τοῦ δικαστικοῦ τμήματος εἰς τὸ συμβούλιον ὅπερ δικάζει κατ' ἔφεσιν, ἢ κατ' ἀναίρεσιν τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ συμβουλίου τούτου τὰ μέλη δὲν δύνανται ἐπίσης νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Ἕτερον παράρτημα.

Λαμβάνονται κατ' ἀποκοπὴν τέλη διακοσίων γροσίων ἀπὸ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων κατ' ἀναίρεσιν ἐκ τῶν δικαστηρίων τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, συνεπείᾳ αἰτήσεων ἐπὶ ἀρμοδιότητι, κανονισμῷ δικαιοδοσίας καὶ μεταθέσει δίκης καὶ ἐνστάσεων γινομένων κατὰ τῶν βουλημάτων τοῦ παραπεμπτικοῦ συμβουλίου.

Τῇ 1 Μουχαρρὲμ 1305, ἢ 7 7βρίου 1303.

Ἕτερον παράρτημα.

Κατόπιν τῶν συμφώνως τῷ νόμῳ γενομένων προανακρίσεων εἰσάγονται εἰς δίκην οἱ ὑποδιοικηταί, οἵτινες δέον νὰ δικασθῶσιν ἕνεκα πράξεως ἀναγομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Ἰραδὲ ἐκδιδομένου ἐπὶ τούτῳ.

Τῇ 29 Σαπ'ὰν 1305, ἢ 28 Ἀπριλίου 1304.

Ἕτερον παράρτημα.

Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι πρωτοδίκως ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ἀνεξαρτήτως διοικουμένων διοικήσεων ἐφεσιβάλλονται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς πλησιεστέρας Νομαρχίας· ἐπίσης αἱ πρωτόδικοι ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ἀνεξαρτήτως διοικουμένων διοικήσεων

τῶν κειμένων περὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Τῇ 18 Ζηλχητστσὲ 1305, ἢ 14 Αὐγούστου 1305.

Ἕτερον παράρτημα.

Διὰ νὰ ἐφεσιβληθῶσιν ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ ἐφετείου τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους αἱ πρωτοδίκως ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, ἐκτὸς τῆς προθεσμίας τῆς ὁριζομένης διὰ τοῦ 187 ἄρθρου τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὑπολογίζεται καὶ ἡ ἀπόστασις ἡ ὑπάρχουσα μεταξὺ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ 26 Σ·εββὰλ 1307 ἢ 12 Ἰουνίου 1305.

Ἕτερον παράρτημα.

Ἡ δίκη τῶν ὑπαλλήλων τῶν διαπραττόντων ἐγκλήματα ἐκ συνεργείας μετά τινος ἰδιώτου δικάζεται ἐνώπιον τῶν κοινῶν δικαστηρίων καθ' ὑποταγὴν τῷ ἰδιώτῃ. Ἀλλ' ὅταν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δεήσῃ νὰ εἰσαχθῇ εἰς δίκην ὑπάλληλός τις, ὑποβάλλονται τὰ ἔγγραφα εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσιν αἱ προανακρίσεις, συμφώνως πρὸς τὸν περὶ διαδικασίας τῶν ὑπαλλήλων νόμον καὶ τὰς ἐπεξηγητικὰς αὐτοῦ ὁδηγίας, ἀποφασισθῇ ὅτι δέον νὰ παραπεμφθῇ εἰς δίκην καὶ ἐκδοθῇ Αὐτοκρατορικὸς Ἰραδές, προκειμένου περὶ ὑπαλλήλου, διὰ τὴν δίκην τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἡ ἔκδοσις τοιούτου Ἰραδέ.

Τῇ 25 Σαφὲρ 1307, ἢ 8 Ὀκτωβρίου 1305.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

ΠΕΡΙ ΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἐγκύκλιος περὶ τῶν πράξεων τῶν ἐνεργουμένων κατὰ τὴν ἐνοχοποίησιν ἢ ἀθώωσιν τοῦ ὑπαλλήλου.

مأمورينك تحت وبرائى حالنده اولنه‌جق معامله‌ده دائر تحريرات عموميه

(Μεεμουρηνὶν τοχμὲτ οῦ π·εραετὴ χαλιντὰ ὀλουναδζὰκ μουαμελατὰ δ·αὴρ ταχρηράτι οὺμουμηγέ).

Καίτοι, ὅταν καθορῶνται περιπτώσεις ἄξιαι προσοχῆς καὶ ἐνοχο-

ποιητικαὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ αἴτια τῆς παύσεως τῶν ὑποδιοικητῶν καὶ μουδηρῶν, ὧν ζητεῖται ἡ παῦσ ς, πρὶν ἢ πρὸς ἀνάκρισιν προσκληθῶσιν εἰς τὴν ἕδραν τῆς Νομαρχίας καὶ συμπληρωθῶσιν αἱ ἐξετάσεις καὶ ἡ διαδικασία αὐτῶν, συνεπε΄α κακῆς διαγωγῆς καὶ διοικήσεως, ἢ κατόπιν τῶν γενομένων κατ' αὐτῶν παραπόνων, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους· ἐν τούτοις ἐπειδὴ πρὸς ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως ἀναφύεται ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἀπευθύνωνται ἐπιτοπίως, ἔνθα κατὰ φυσικὸν λόγον τυγχάνουσι γνωστὰ τὰ κατ' αὐτούς, τοῦθ' ὅπερ συνεπάγεται τὴν ἀνωφελῆ παράτασιν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν· τὸ διοικητικὸν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀπεφήνατο δι' ἐκθέσεώς του, ὅτι δέον νὰ γνωστοποιηθῇ δι' ἐγκυκλίου εἰς τοὺς Νομάρχας καὶ τὰς ἀνεξαρτήτως διοικουμένας διοικήσεις ὅτι, ἐγειρομένης ὑπονοίας τινὸς ἐν τῇ Νομαρχίᾳ κατά τινος ὑπαλλήλου, δέον νὰ ἐνεργῶνται αἱ προανακρίσεις καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει διορῶνται τεκμήρια ἐνοχῆς, νὰ διορίζηται εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος, ἀποσύρηται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας ὁ ὑπάλληλος καὶ θεωρουμένης τῆς δίκης αὐτοῦ νὰ ἐπιβάλληται ἡ δέουσα ποινή, ἀποδεικνυομένης νομίμως τῆς ἐνοχῆς καὶ ἀποστέλληται ἡ ἔκθεσις ἡ περιέχουσα τὴν καταδίκην, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ἀποδεικνύηται ἀθῶος νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ τρόπος οὗτος ἐπεκυρώθη μὲν καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς ἐκλογικῆς τῶν ὑπαλλήλων ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἐν περιπτώσει παρατάσεως τῆς ὑποθέσεως δέον νὰ ἀναφέρωνται ἀμέσως οἱ λόγοι τῆς προσκλήσεως καὶ ἀνακρίσεως τῶν τοιούτων ἐνταῦθα, ὅπως ἐπιδιώκηται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἀποτέλεσμα· συνάμα δὲ ἐπειδὴ οἱ μὲν παυόμενοι ἕνεκεν ἀμελείας αὐτῶν περὶ τὴν εἴσπραξιν, προσάγουσι καὶ ἐπιδεικνύουσι, κατὰ τὴν εἰς αὐτοὺς ἀνακοίνωσιν τῶν αἰτίων τῆς ἀπολύσεώς των, ἐκθέσεις τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας των, κεκυρωμένας ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν, οὕτω δὲ προσφέρονται δι' αὐτῶν νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι καλῶς ὑπηρέτησαν καὶ διεγείρουσι παράπονα καὶ ἀνησυχίας, οἱ δὲ ἀπολυόμενοι, λόγῳ ὅτι τυγχάνουσιν ἀνίκανοι περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς καθηκόντων, διϊσχυρίζονται ὅτι αἱ κατ' αὐτῶν ἐκθέσεις δὲν στηρίζονται ἐπὶ νομίμων ἐξετάσεων, ἀλλὰ πηγάζουσιν ἐκ ψευδῶν κατηγοριῶν καὶ ἐμπαθῶν μηνύσεων καὶ προσάγουσιν ἔγγραφα ἀποσταλέντα αὐτοῖς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ὑπὸ τῶν διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν, ἐπιδοκιμαζουσῶν τὰς πράξεις αὐτῶν καὶ ἐκφραζουσῶν τὴν εὐχαριστίαν των

καὶ δοθέντα αὐτοῖς ὑπὸ τῶν κατοίκων· ἐπειδὴ ἡ παῦσις τῶν ὑπαλλήλων ἕνεκα τοιούτων λόγων δέον νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῶν νομίμων ἐξετάσεων τῶν διαγραφομένων ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ τοῦ περὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων νόμου (1).

Διὰ ταῦτα ἐθεωρήθη ὡς ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ καὶ ἀνακοινωθῇ σαφῶς ὅτι τοῦ λοιποῦ καὶ οἱ τοιοῦτοι ὑπάλληλοι δέον νὰ παραπέμπωνται εἰς δίκην, προσκαλῶνται ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, νὰ ἀποδεικνύωνται ἐνώπιον αὐτῶν τὰ γεγονότα καὶ ἡ διοίκησις αὐτῶν καὶ νὰ ἀπολύωνται τῆς ὑπηρεσίας των, ὅταν ὁριστικῶς ἀποδεικνύηται, μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἐξέτασιν, ὅτι εἰσὶν ἀνίκανοι.

Ἐφ' ᾧ ἐνεργηθέντων τῶν δεόντων παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελῆτε κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὰ εἰκότα.

Τῇ 3 Δζεμαζηλεββὲλ 1297, ἢ 2 Ἀπριλίου 1296.

Ἐγκύκλιοι περὶ τῶν πράξεων τῶν ἐνεργουμένων κατὰ τὴν παῦσιν τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

مأمورين ملكيه‌نك عزللرى حاللنده اولنه‌جق معاملاته دائر تحريرات عمومیه

(Μεεμουρήνι μουλκηγενὶν ἀζιλλερὴ χαλιντὰ ὀλουναζὰκ μουἀμελατὰ δ'αὴρ ταχρηράτι οὐμουμηγέ).

Πληροφορούμεθα ὅτι ὑποδιοικηταί τινες καὶ οἰκονομικοὶ ἐπιστάται ὑποδιοικήσεών τινων καταχρώμενοι τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ διαπράττοντες παρανομίας, παύονται μὲν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν εἰσάγονται εἰς δίκην, λόγῳ ὅτι ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ πράξεις αὐτῶν δὲν προέρχονται ἐξ ἰδιοτελείας.

Ἐπειδή, ὡς δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἐπαναλήψεως, ὁ ὑπάλληλος ὁ παραμελῶν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς νομίμου εὐθύνης, λόγῳ ὅτι ἡ πρᾶξις αὐτοῦ δὲν εἶναι ἰδιοτελής, ἀλλὰ συνεπάγεται ἀρχῆθεν καὶ ἐξ ὑπαρχῆς εὐθύνην. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν πράξεων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κράτους καὶ τῶν ὑπηρετῶν τῆς κυβερνήσεως ἀπαιτεῖται νὰ καταβάλληται πᾶσα προσοχὴ καὶ προσπάθεια κατὰ πρῶτον λόγον παρὰ τῶν διοικήσεων καὶ κατὰ δεύτερον παρὰ τῶν Νομαρχιῶν ὅπως ἐφαρμοσθῇ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἐνεργηθῶσιν ἀναλόγως τῆς

---

(1) Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος 4ον ἄρθρον ἀναφέρεται εἰς τὸν ἀπὸ 13 Σεββὰλ 1298 νόμον ἀκυρωθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Ρεδζὲπ 1301 κατωτέρω δημοσιευομένου νόμου.

ὑποθέσεως ἀκριβεῖς καὶ δίκαιαι ἐξετάσεις· τὸ ἐσωτερικὸν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀπεφήνατο δι' ἐκθέσεώς του παραπεμφθείσης ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Ὑψηλοτάτου μεγάλου Βεζύρου ὅτι δέον νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ δέουσαι ἀνακοινώσεις κατὰ τὰ ἀνωτέρω, εἰς τρόπον ὥστε κατὰ τὴν παῦσιν καὶ διαδικασίαν τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων νὰ μὴ συμβαίνωσι τοιαῦτα ἀτοπήματα.

Ἐφ' ᾧ γνωστοποιηθέντος τοῦ πράγματος δι' ἐγκυκλίου εἰς τὰς Νομαρχίας καὶ τὰς ἀνεξαρτήτως διοικουμένας διοικήσεις, παρακαλεῖσθε ἵνα καὶ ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ὑμῶν ἐνεργεῖτε τὰ δέοντα κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Τῇ 24 Δζεμαζηλεββὲλ 1298, ἢ 11 Ἀπριλίου 1297.

Ἐγκύκλιος περὶ τῶν εἰσαγγελέων τῶν συμβουλίων τῶν δικαζόντων τοὺς ὑπαλλήλους.

مأمورين محاكماتى رؤيت ايدەجك مجالس مدعى عموميلرحقنده تحريرات عموميه

(Μεεμουρὴν μουχακεματινὴ ρουγὲτ ἠδεζὲκ μεδζάλις ιουδἄη οὐμουμηλερὴ χακκηντὰ ταχρηράτι οὐμουμηγέ).

Κατὰ τὸ ἄρθρον 315 τῆς ποινικῆς δικονομίας τῆς ἐφαρμοζομένης καὶ εἰς τὰς κατὰ τῶν ὑπαλλήλων δίκας, δύνανται μὲν οἱ εἰσαγγελεῖς νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ κακουργημάτων ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν πράξεων καὶ ἀνακρίσεων, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ προσβληθῇ ἡ περὶ ἀθωώσεως ἀπόφασις· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουσιν εἰσέτι εἰσαγγελεῖς παρὰ τοῖς συμβουλίοις τοῖς ἐντεταλμένοις τὴν ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τῶν ὑπαλλήλων ἀγωγῶν, τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους δι' ἐκθέσεώς του ἐνέκρινεν ἵνα, ἄχρις οὗ διορισθῶσι τοιοῦτοι εἰσαγγελεῖς, ἐκλεχθῇ καὶ διορισθῇ ἀνὰ εἷς ἱκανὸς καὶ κατάλληλος ὑπάλληλος ἐκ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῆς τε Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς ὃν νὰ ἀνατεθῇ τὸ καθῆκον τοῦτο καὶ κοινοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα εἰς τὰ τμήματα καὶ τὰς Νομαρχίας.

Ἐπειδὴ ἡ ἔκθεσις αὕτη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους μελετηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐθεωρήθη ὡς σύμφωνος πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ διετάχθη νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὰς Νομαρχίας καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὁ Ὑψηλότατος πρωθυπουργὸς διέταξε νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Ἐφ' ᾧ ἐνεργηθέντων τῶν δεόντων παρακαλεῖσθε νὰ ἐκτελέσητε καὶ ὑμεῖς τὰ εἰκότα.

Τῇ 8 Σεββὰλ 1299 ἢ 10 Αὐγούστου 1298.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῶν μαρτύρων τῶν προσκαλουμένων καὶ προσαγομένων ἐπὶ τῶν δικῶν τῶν ὑπαλλήλων.

مأمورين محاكمنده جلب واحضار اولنان مشاهدلر مصارفنك صورت تسويه‌سى حقنده عدليه نظارتنك تحريرات عوميه‌سيدر

(Μεεμουρὴν μουχακεματιντὰ ὄζελπ οὖ ἰχζὰρ ὁλουνὰν σ᾽αχιτλὲρ μεσαριφινὶν σουρέτι τεσθὴγεσὴ χακκηντὰ ἀδληγὲ ναζαρετινὶν ταχρηράτι οὐμουμηγεσήὸ᾽ιρ.

Παρεπέμφθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους αἱ ἐκθέσεις τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν Νομαρχιῶν Ἀϊδινίου καὶ Κασταμονῆς, ἐξαιτουμένων τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ πληρώνωνται τὰ ἔξοδα τῶν μαρτύρων καὶ μηνυτῶν τῶν προσκαλουμένων διὰ τὰς δίκας τῶν ὑπαλλήλων ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, καθόσον μὴ ὄντος ἀποφασισμένου τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, οἱ πλεῖστοι τῶν μαρτύρων καὶ μηνυτῶν προφασιζόμενοι τὴν ἔνδειάν των δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὴν γενομένην πρόσκλησιν, ἄδικον δὲ ὅλως ἤθελεν εἶσθαι νὰ ἐκδίδωται κατ᾽ αὐτῶν ἔνταλμα προσαγωγῆς καὶ νὰ λαμβάνηται πρόστιμον, καθόσον μάλιστα τὰ ποσά, ἅτινα δέον νὰ δίδωνται καὶ δαπανῶνται διὰ τοὺς μάρτυρας καὶ μηνυτὰς ἐν τοῖς κοινοῖς δικαστηρίοις, καταβάλλονται ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ πληρωθῶσι κατόπιν ὑπὸ τοῦ ἡττωμένου.

Ἐπειδή, λαμβανομένων ὑπ᾽ ὄψιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 79 τῆς ποινικῆς δικονομίας, καθ᾽ ἃς ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνωνται αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων καὶ μηνυτῶν ὑπὸ τῶν ἀνακριτῶν τῆς διαμονῆς αὐτῶν, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐξετάζονται οἱ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ ἁρμοδίου πρὸς ἐκδίκασιν τοῦ κατηγορουμένου δικαστηρίου κατὰ παραπομπήν, δὲν ὑφίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς προσκλήσεως αὐτῶν καὶ τῆς καταβολῆς ἐξόδων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ διατιμήσεως τῶν δικαστικῶν τελῶν νόμου, τὰ ἐγκρινόμενα ἔξοδα τῶν μαρτύρων καὶ μηνυτῶν, ὧν ἡ πρόσκλησις δέον νὰ γίνηται ἀπ᾽ εὐθείας ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ κατηγορουμένου, καταβάλλονται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ πληρωθῶσι κατόπιν ὑπὸ τοῦ ἡττωμένου· ἐπειδή, καί τοι ἡ κατάθεσις τινῶν ἐκ τῶν μαρτύρων τούτων τῶν προσκαλουμένων καὶ προσαγομένων ἐπὶ τῶν δικῶν τῶν ὑπαλλήλων, δυνατὸν νὰ ᾖ ἐναντία τῶν διοικητικῶν τμημάτων, οὐχ ἧττον τοῦτο δὲν κωλύει τὴν ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ δημοσίου πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῶν μαρτύρων τούτων, οἱ ὁποῖοι

δέον νὰ προσκαλῶνται διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης· ἐπειδὴ ἐν ᾗ περιπτώσει καταδικασθῇ ὁ κατηγορούμενος ὑπάλληλος, τὰ γενόμενα ἔξοδα λαμβάνονται ἀπ' αὐτοῦ, ἡ δὲ ἐναντίᾳ περιπτώσει συμφώνως τῷ νόμῳ παραδοχὴ καὶ πληρωμὴ τῶν δαπανῶν τούτων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως συνάδει πρὸς τὸ δίκαιον· ἐπειδὴ συναμα λαμβάνονται τέλη κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἑπομένως τὰ τοιαῦτα τέλη δὲν μένουσιν ἄνευ ἀντικρύσματος· διὰ ταῦτα τὸ νομοθετικὸν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους δι' ἐκθέσεως ἀπεφήνατο ἵνα δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὰς εἰρημένας δύο Νομαρχίας, κοινοποιηθῇ δι' ἐγκυκλίου εἰς τὰς λοιπὰς Νομαρχίας καὶ τὰς ἀνεξαρτήτως διοικουμένας διοικήσεις καὶ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι τὰ ἔξοδα τῶν μηνυτῶν καὶ μαρτύρων τῶν προσκαλουμένων καὶ προσαγομένων τῇ ἀποφάσει τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, δέον νὰ προκαταβάλλωνται, ὡς συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν κοινῶν δικαστηρίων, ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ καταβληθῶσι κατόπιν ὑπὸ τοῦ ἡττωμένου.

Ἐπειδὴ τὸ Ὑψ. Πρωθυπουργεῖον, κατόπιν τῆς ἀνταλλαγείσης ἀλληλογραφίας, διέταξε τῇ ἀποφάσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἵνα τὰ ἔξοδα τῶν μαρτύρων καὶ μηνυτῶν, τῶν προσκαλουμένων ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων καὶ τῶν δικαιολογουμένων ὅτι ἕνεκα τῆς ἐνδείας αὐτῶν ἀδυνατοῦσι νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὴν γενομένην πρόσκλησιν, προκαταβάλλωνται ἐκκρεμῶς ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ λαμβάνωνται κατόπιν ἀπὸ τῶν ἡττωμένων, τοῦθ' ὅπερ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸν ἐν τοῖς ποινικοῖς δικαστηρίοις ἰσχύοντα κανόνα· τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν γνωστοποιῆσαν ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαταγὴν ἐνηργήθησαν τὰ δέοντα, εἰσηγήσατο ὅτι δέον ἀναλόγως νὰ ἐκτελῶνται τὰ εἰκότα καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐφ' ᾧ ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ὅπως κοινοποιηθῶσι τῆς ἁρμοδίοις δικαστικοῖς ὑπαλλήλοις πρὸς γνῶσιν των.

Τῇ 8 Ζηλκαδ·ὲ 1306, ἢ 23 Ἰουνίου 1305.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀγωγῶν τῶν ἐγειρομένων ἐναντίον τῶν κληρονόμων τῶν ἀποθνησκόντων ὑπαλλήλων, ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων.

وقات ایدن مأمورینك وریثسی علیهنده اقامه اولنه‌جق دعاوینك
مرجعنده رؤیی حقنده تحریرات عدلیه

(Βεφὰτ ἠδ᾽ἐν μεεμουρηνὶν βερεσεσὴ ἀλεηχιντὲ ἰκαμὲ ὀλουναδζὰκ δ᾽εαθηνὶν μεροζήιντὲ ρουγετὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδληγέ).

Καίτοι δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, αἱ λόγῳ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν κατὰ τῶν ὑπαλλήλων ἐγειρόμεναι ἀγωγαὶ δικάζονται ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, εἴτε ἀφορῶσιν εἰς τὸ κοινὸν δίκαιον, εἴτε οὐχί, ἐν τούτοις αἱ ἀγωγαὶ αἱ κινούμεναι κατὰ τῶν κληρονόμων τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀποθνησκόντων πρὸ τῆς διαδικασίας αὐτῶν, καὶ ἀναγόμεναι εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, δὲν πρέπει νὰ δικάζωνται ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, ἀλλ᾽ ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων. Ἐπειδὴ τὸ Ὑψηλὸν Πρωθυπουργεῖον διέταξεν ὅτι οὕτως ἀπεφάνθη τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ κεκυρωμένα ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου καὶ παρακαλεῖσθε νὰ ἐνεργῆτε ἀναλόγως τὰ δέοντα.

Τῇ 11 Ρεπ᾽ηουλαχὴρ 1307 ἢ 22 Νοεμβρίου 1305.

Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν δικῶν αἱ ὁποῖαι δέον νὰ ἐνεργῶνται κατὰ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ προσωπικῶν ἐγκλημάτων.

جرائم شخصیه‌دن طولای مأمورین ملکیه حقلرنده اجراسی لازمکلان
تحقیقات و محاکمات صورت اجراسنه دائر تحریرات عمومیه

(Δζερατήμι σ᾽αχσηγεδ᾽ὲν δ᾽ολαγὴ μεεμουρήνι μουλκηγὲ χακκλαριντὰ ἰδζρασὴ λαζὶμ γκελὲν ταχκηκὰτ οὔ μουγακεματὶν σουρέτι ἰδζρασινὰ δ᾽αὴρ ταχρηράτι οὐμουμηγέ).

Τὸ νομοθετικὸν τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, δι᾽ ἐκθέσεως αὐτοῦ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν δικῶν, αἱ ὁποῖαι δέον νὰ γίνωνται κατὰ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, καθ᾽ ὧν ὑποβάλλονται καταγγελίαι ἕνεκα προσωπικῶν ἐγκλημάτων, ἀπεφήνατο ὅτι, ἐπειδή, ἐκτὸς τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν εἰδικὸν νόμον ἐξετάζονται καὶ

δικάζονται ἐνώπιον τῶν τοπικῶν διοικητικῶν συμβουλίων, δὲν ὑπάρχει ἐξαιρετικόν τι σύστημα καὶ νομικὴ διάταξις διὰ τὰς διαδικασίας τὰς ἐνεργηθησομένας συνεπείᾳ προσωπικῶν ἐγκλημάτων, ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργῶνται αἱ ἐξετάσεις καὶ δίκαι κατὰ τῶν κατηγορουμένων διοικητικῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἀνακριτῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς κοινοὺς τύπους καὶ κανόνας. Ἐπειδὴ ὅμως, ἐκτὸς τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγκλημάτων, δυνατὸν μεταξὺ τῶν γενομένων καταγγελιῶν κατὰ τῶν ὑπαλλήλων, νὰ ὑπάρχωσι καὶ ἀβάσιμοι καὶ κατὰ τὸν νόμον νὰ παρακωλυθῇ ἡ δίκη αὐτῶν, ἑπομένως ἡ πρόσκλησις τῶν καταγγελλομένων ὑπαλλήλων εἰς τὰς ἀνακριτικὰς ἀρχὰς καὶ ἡ ἀνάκρισις αὐτῶν συνεπείᾳ παντὸς εἴδους καταγγελίας, δύναται νὰ προσβάλλῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν· ἵνα μὴ συμβαίνῃ τὸ τοιοῦτον, δέον ἵνα οἱ ἀνακρινταί, μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς καταγγελίας καὶ τῶν μαρτύρων, προσκαλῶσι διὰ καταλλήλου τρόπου, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, τὸν κατηγορούμενον ἢ ἐρωτῶσιν αὐτὸν ἐγγράφως. Ἐὰν δὲ ἡ καταγγελλομένη πρᾶξις συνεπάγηται φυλάκισιν ἢ βαρυτέραν ποινὴν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου, οὗτος δὲν προσωποκρατεῖται ἀμέσως, ἀλλ' ἵνα ληφθῶσι διοικητικῶς τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, οἷα ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ δι' ἄλλου, δίδονται ἀντίγραφον τοῦ συνταχθησομένου βουλεύματος εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ. Ἐὰν ἡ καταγγελλομένη πρᾶξις τυγχάνῃ ἐλαφρὸν πλημμέλημα ἢ πταῖσμα, καὶ ἕνεκα τῆς ὑπάρξεως τῶν νομίμων τεκμηρίων, δὲν ὑφίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς εἰς τὸν ἀνακριτὴν παραπομπῆς αὐτῆς, ζητεῖται ἡ ἄμεσος εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγὴ καὶ ἡ πρᾶξις αὕτη συνεπάγηται φυλάκισιν, ἐπίσης ὁ εἰσαγγελεὺς ἀναφέρει τὸ γεγονὸς εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ καταγγελλομένου ὑπαλλήλου, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ὑπάλληλος τυγχάνει ἐκ τῶν διορισθέντων δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ἀποσύρεται τῆς ὑπηρεσίας δυνάμει τοῦ προκληθησομένου Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος· ἐὰν δὲ δὲν εἶναι ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῶν διοριζομένων διὰ Διατάγματος, ἀποσύρεται κατόπιν διαταγῆς τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου ἢ τῆς Νομαρχίας καὶ ἐνεργεῖται καὶ συμπληροῦται ἡ διαδικασία αὐτοῦ.

Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς διαπράττοντας ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγκλήματα, ἐπειδή, ἕνεκα τῆς ἐκτάκτου σπουδαιότητος τῶν ἐγκλημάτων τούτων, ὁ τρόπος τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν διέπεται ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων, ἡ δὲ παραμικροτέρα ἐπιείκεια ἡ γεννησομένη εἰς τὴν σύλληψιν καὶ κράτησιν τῶν κατηγορουμένων, ἐνῷ αἱ ἐνδείξεις καὶ τὰ τεκμήρια τῆς πράξεως τυγχάνωσι φανερά, παρέχει τὰ μέσα τῆς δραπετεύσεως αὐτοῦ, τοῦθ'

ὅπερ ἐπηρεάζει τὴν δημοσίαν τάξιν, οὕτω δὲ δὲν δίδονται ἀφορμὴ εἰς παρατηρήσεις καὶ ἀντιλογίας ἕνεκα ὑπαλλήλου δημοσίᾳ διαπράξαντος ἔγκλημα· διὰ ταῦτα ὁ διαπράξας ἐπ' αὐτοφώρῳ ἔγκλημα ὑπάλληλος, δέον νὰ συλαμβάνηται καὶ κρατῆται ἀμέσως καὶ ἀναφέρηται τὸ γεγονὸς τηλεγραφικῶς εἰς τὸν προϊστάμενόν του. Ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων, οἵ ὁποῖοι δέον νὰ προσκληθῶσι καὶ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἀνακριτῶν ὡς μάρτυρες, ἐφαρμόζονται οἱ κοινοὶ τύποι καὶ κανόνες. Τὰ ἀνωτέρω δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν καὶ ἀξιωματικῶν τῶν διαπραττόντων προσωρινὰ ἐγκλήματα, δι' ἃ ἐκτελοῦνται τὰ εἰθισμένα.

Ἐπειδὴ τὸ ὑψηλὸν Πρωθυπουργεῖον ἐδήλωσεν ἡμῖν ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπεκυρώθη δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος καὶ ὅτι ἀνεκοινώθη τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ διετάχθη ἵνα ἐκτελῶνται οὕτω τὰ δέοντα καὶ παρὰ τῷ ὑμετέρῳ ὑπουργείῳ, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ ἐνεργῶνται τὰ εἰκότα κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον.

Τῇ 10 Ρεδζὲπ 1307, ἢ 17 Φεβρουαρίου 1305.

Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ ὅτι οἱ ὡς καταχρασταὶ ἀποδεικνυόμενοι ὑπάλληλοι θὰ τιμωρῶνται αὐστηρῶς.

ارتكابلرى بين ايدن مأمورلر مجازات شديده يه اوغرايه جقلرى حقنده تحريرات عدليه

(Ἰρτικιαπλαρὴ τεπ·εγὶούν ἠδ·ὲν μεεμουλερὶν μουδζαζάτι σ·εδ·ηδ·εγὲ ὀγραγιαδζακλαρὴ χακκηντὰ ταχρηράτι ἀδ·ληγέ).

Τὸ ὑψηλὸν Πρωθυπουργεῖον ἐκοινοποίησεν ἡμῖν ὅτι ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ἐπιτάσσεται ἵνα οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπαλλήλων ὑπομνήσωσιν αὐτούς, ὅτι αὐστηραὶ ἐπιβληθήσονται ποιναὶ κατὰ τῶν μὴ ἐκπληρούντων τὰ καθήκοντα αὐτῶν, μὴ ἐφαρμοζόντων ἀκριβῶς τὰς διατάξεις τῶν νόμων, παρορώντων τὰ πταίσματα αὐτῶν καὶ ὑπερασπιζόντων τοὺς τοιούτους συνεπείᾳ τῶν ὑποβαλλομένων παρακλήσεων εἴς τε τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους καὶ τὰ λοιπὰ δικαστήρια, καθόσον δέον νὰ τιμωρῶνται αὐστηρῶς οἱ ἀποδεικνυόμενοι ὅτι ζημιοῦσι τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους καὶ διαπράττουσι δολιότητας καὶ καταχρήσεις, πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ὁμοίων των.

Ἀνακοινωθέντος τοῦ πράγματος εἰς ἅπαντας τοὺς παρὰ τοῖς ἐφετείοις τῶν Νομαρχιῶν εἰσαγγελεῖς, ἀποστέλλονται ὑμῖν ἐπισυνημμένως ὧδε ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, ἵνα κοινοποιήσητε αὐτὰ οἷς δεῖ καὶ προσέχητε διαρκῶς, συμφώνως πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν διαταγήν, εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Τῇ 14 Ζηλχηττατσὲ 1307, ἢ 19 Ἰουλίου 1306.

ΝΟΜΟΣ
ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΟΔΟΣΙΑΣ

كفالت نظامنامه‌سی

(Κεφαλὲτ νιζαμναμεσή).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Οἱ ὀφείλοντες νὰ παράσχωσιν ἐγγύησιν ὑπάλληλοι εἰσὶν οἱ λογισταὶ τῶν ταμείων καὶ τμημάτων, οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι (δ·εφτερδ·άρ), οἱ λογισταὶ τῶν διοικήσεων (μουχασεπ·εδζῆ), οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐδκαφίων καὶ τῶν γαιῶν, οἱ οἰκονομικοὶ ἐπιστάται τῶν ὑποδιοικήσεων (μὰλ μουδ·ηρή), οἱ ἐπόπται καὶ διευθυνταὶ τῶν τελωνείων καὶ ἐν γένει οἱ ταμίαι οἱ διοριζόμενοι εἰς τὰ ταμεῖα καὶ τὰ τμήματα τοῦ Κράτους καὶ τὰ παραρτήματα αὐτῶν, εἰς τὰς δημαρχίας καὶ εἰς τὰ ἐναποταμιευτήρια (ἐμν.γὲτ σαντ.γή), οἱ ταμίαι τῶν Νομαρχιῶν, τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων καὶ τῶν δημαρχιῶν αὐτῶν, τῶν ταμείων τῶν ὠφελειῶν (μεναφὴ σαντιγή), οἱ εἰσπράκτορες (ταχσηλδ·ὰρ) καὶ οἱ παραλῆπται χρημάτων (καπ·ζιμὰλ) καὶ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῶν τελωνείων οἱ χρησιμεύοντες ὡς ὄργανα εἰσπράξεως ἐμπορευμάτων καὶ χρημάτων, οἱ λαμβάνοντες ἐν ταῖς διόδοις καὶ ταῖς γεφύραις διόδια καὶ οἱ ἐντεταλμένοι τὴν παραλαβήν, φύλαξιν καὶ κατανάλωσιν γεννημάτων καὶ παντὸς εἴδους πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἡ ἐγγύησις τῶν ἐγγυηθησομένων ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀναφερομένων ὑπαλλήλων, ὑπηκόων ὀθωμανῶν, γίνεται παραδεκτὴ μετὰ τὴν προσαγωγὴν κεκυρωμένου καὶ ἐσφραγισμένου

πιστοποιητικοῦ περὶ τῆς εὐπορίας καὶ τοῦ ἀξιοχρέου αὐτῶν, τῶν μὲν ἐμπόρων, ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου γραφείου εἰς ὃ ὑπάγονται, τῶν δὲ ἀνηκόντων εἰς συντεχνίας, ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἁρμοδίων συντεχνιῶν (κεχαγιά), τῶν γραμματέων, ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν γραφείων, τῶν μελῶν τῶν συμβουλίων, ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν συμβουλίων, τῶν ὑπαλλήλων τῶν τμημάτων, ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου προϊσταμένου τοῦ ὑπουργείου καὶ τῶν λοιπῶν, ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τοῦ τόπου, ἢ τῶν συμβολαιογράφων.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Οὐδεὶς διορισμὸς ὑπαλλήλου εἰς τὰς ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀναφερομένας θέσεις ἐπιτρέπεται, ἂν μή, συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον, παράσχῃ ἐγγύησιν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Τὸ λαμβανόμενον ἐγγυητικὸν φυλάττεται ἐν τῷ τμήματι, εἰς ὃ ὑπάγονται οἱ ὑπάλληλοι, μετὰ τὴν παῦσιν τῶν ὁποίων, ἀποδεικνυομένου ὅτι δὲν ὀφείλουσιν εἰς τὸ δημόσιον, ἀποδίδοται εἰς τὸν κύριόν του, ἀφοῦ προηγουμένως σημειωθῇ καὶ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τοῦ λογιστηρίου ὄπισθεν αὐτοῦ ὅτι οὐδὲν ὀφείλει.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης τὸ ἀλληλέγγυον ἐγγυητῶν τινων ὑπὲρ ἑνὸς ὑπαλλήλου.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Γίνεται παραδεκτὴ ἡ ἐν τῷ Νομῷ, εἰς ὃν διορίζεται ὁ ὑπάλληλος, παροχὴ ἐγγυητοῦ ὑπὲρ ὑπαλλήλου διοριζομένου ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγγυοδοσία ὑπὲρ ὑπαλλήλου διοριζομένου ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ὁ ὑπάλληλος ὁ ὑποχρεούμενος νὰ παράσχῃ ἐγγύησιν, μετατιθέμενος εἰς ἄλλην θέσιν, δι' ἣν ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγυητήν, ἢ ἐπερχομένης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του δι' οἱονδήποτε λόγον ἐλαττώσεως τῆς περιουσίας καὶ τοῦ ἀξιοχρέου τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἢ ἀποθνήσκοντος, ἢ παραιτουμένου τοῦ ἐγγυητοῦ, ὀφείλει ν' ἀνανεώσῃ τὴν ἐγγύησιν.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἀποθνήσκοντος ἢ παραιτουμένου τοῦ ἐγγυητοῦ ὑπαλλήλου

τινός, οὗτος ὀφείλει ἐντὸς δύο μηνῶν νὰ παράσχῃ ἕτερον ἐγγυητήν. Οἱ μὴ ἀνανεοῦντες τὴν ἐγγύησιν ὑπάλληλοι θεωροῦνται ὡς παραιτούμενοι τὴν ὑπηρεσίαν των.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς:

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἀποθνήσκοντος ἢ παραιτουμένου τοῦ ἐγγυητοῦ ὑπαλλήλου τινός, οὗτος ὀφείλει ἐντὸς δύο μηνῶν νὰ παράσχῃ ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον ἐγγυητήν, οὗτινος ἡ ἐγγύησις ἰσχύει ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ θανάτου ἢ τῆς παραιτήσεως τοῦ πρώτου, ἐπιθεωρουμένου ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἀφεύκτως τοῦ λογαριασμοῦ του καὶ εὐθυνομένων τῶν ὑπαιτίων τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐξελέγξεως τοῦ λογαριασμοῦ τούτου.

Ὁ μὴ ἀνανεώσας τὴν ἐγγύησιν ὑπάλληλος θεωρεῖται ὡς παραιτηθείς.

Τῇ 10 Σαφὲρ 1305, ἢ 5 Ὀκτωβρίου 1303.

Τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἐτροποποιήθη αὖθις τῇ 14 Ρεδζὲπ 1306 ἢ 7 Μαρτίου 1305 ὡς ἑξῆς:

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἐὰν ὁ ἐγγυητὴς ὑπαλλήλου τινὸς ἀποθάνῃ ἢ παραιτηθῇ, ὁ ὑπάλληλος οὗτος ὀφείλει ἀντὶ τοῦ ἐγγυητοῦ τούτου νὰ παράσχῃ ἐντὸς δύο μηνῶν ἕτερον, οὗτινος ἡ ἐγγύησις ἰσχύει ἀπὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς παραιτήσεως τοῦ πρώτου. Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιθεωρεῖται ἀφεύκτως ὁ λογαριασμός του, εὐθυνομένων τῶν ὑπαιτίων τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐξελέγξεως τοῦ λογαριασμοῦ τούτου. Ὁ μὴ ἀνανεῶν τὴν ἐγγύησιν ὑπάλληλος θεωρεῖται ὡς παραιτηθείς. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου ἢ τῆς παραιτήσεως τῶν ἐγγυητῶν τινος ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῶν βεβαρημένων διὰ τοῦ καθήκοντος τοῦ νὰ παραλαμβάνῃ ἐμπράκτως καὶ φυλάττῃ χρήματα, μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς ὡρισμένης διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐγγυήσεως, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἐπιτηρεῖ ὁ ἀνώτερος αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ἐγγύησιν ὑπηρετῶν ὑπάλληλος, ὅστις θεωρεῖται ὡς συνυπεύθυνος, ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ ὑπάλληλος ἐκεῖνος καταστῇ ὀφειλέτης χρημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἅμα τῇ παραιτήσει τοῦ ἐγγυητοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὀφει-

λόντων ν' ἀνανεώσωσι τὴν ἐγγύησιν, ἐπιθεωρεῖται ὁ λογαριασμὸς αὐτῶν, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ὀφείλουσιν εἰς τὸ δημόσιον, ἐπιστρέφεται τὸ ἐγγυητικὸν τοῦ πρώτου ἐγγυητοῦ καὶ λαμβάνεται ἀπὸ τοῦ ἐκ νέου προσφερομένου ἐγγυητοῦ ἕτερον κατὰ τὴν τάξιν. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἀποδειχθῇ τις ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου καὶ δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του, ἀποζημιοῖ ὁ ἐγγυητὴς ἐκεῖνος, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ὁποίου ἐχρεώθη διὰ τῶν δημοσίων χρημάτων, ἐφαρμοζομένων συνάμα τῶν διατάξεων τοῦ 90οῦ ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου κατὰ τῶν τοιούτων ὀφειλετῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἀποδεικνυομένης τῆς ὀφειλῆς ὑπαλλήλου τινός, ζητεῖται ἡ πληρωμὴ ἀπ' αὐτοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ του· μὴ καταβαλλόντων δὲ τούτων τοῖς μετρητοῖς τὴν ὀφειλήν, εἰσπράττεται αὕτη ἐκ τῆς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Διοριζομένου ἄνευ ἐγγυητοῦ ὑπαλλήλου τινὸς ὑποχρεωμένου νὰ παράσχῃ ἐγγύησιν καὶ ἀποδεικνυομένου ὅτι χρεωστεῖ χρήματα ἢ πράγματα, ὀφείλει ἀποζημίωσιν ὁ διορίσας αὐτὸν προϊστάμενος.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Οἱ ὑπάλληλοι οἱ διοριζόμενοι δι' ἐγγυήσεως κλέπτοντες χρήματα ἢ πράγματα παρακατατεθέντα αὐτοῖς, ἢ χρεούμενοι δι' αὐτῶν, ἢ ἐπιτρέποντες νὰ χρεωθῶσιν ἄλλοι, τιμωροῦνται συμφώνως πρὸς τὸ 82ον καὶ 90ὸν ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐκ τούτων δὲ οἱ ἀποδεικνύμενοι ὡς κλέπται τιμωροῦνται διὰ τῆς νομίμου ποινῆς τῆς διαρκοῦς ἀποπομπῆς των ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς κυβερνήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ἡ ἐκ νέου ἐκλογὴ καὶ ὁ διορισμὸς ὑπαλλήλου τινὸς εἰς οἱονδήποτε τμῆμα καὶ νομὸν καὶ εἰς οἱονδήποτε γραφεῖον καὶ ἐξάρτημα αὐτῶν ἤρτηται ἐκ τῆς προσαγωγῆς ἐπισήμου ἐγγράφου ἀποδεικνύοντος τὸ ἀχρεώστητον αὐτοῦ, ἐὰν ὑπηρέτησεν εἰς θέσεις οἰκονομικῶν διαχειρίσεων. Ἀποδεικνυομένου ὅτι ὁ διορισθεὶς εἰς ἄλλην θέσιν, χωρὶς νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἀχρεώστητον αὐτοῦ, ὀφείλει ἐκ τῆς προηγουμένης αὐτοῦ ὑπηρεσίας, ἡ ποινὴ καὶ ἡ

ἀποζημίωσις ἡ ἐπιβαλλομένη αὐτῷ κατὰ τὸν νόμον, ἐφαρμόζεται ἀπὸ κοινοῦ καὶ κατὰ τῶν προϊσταμένων τῶν ἐκλεξάντων καὶ διοριστάντων αὐτόν.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος :

Τῇ 24 Μουχαρρὲμ 1297, ἢ 26 Δεκεμβρίου 1295.

Παράρτημα.

Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου πρὸς ἐγγυοδοσίαν ὑποχρεούμενοι ὑπάλληλοι ἔχουσι τὴν ἐπιλογὴν ἀντὶ τῆς προσωπικῆς ἐγγυήσεως νὰ καταθέσωσι τοῖς μετρητοῖς παρακαταθήκην εἰς ὃ ὑπάγονται τμῆμα, ἢ παράσχωσιν ἀσφάλειαν διὰ τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν κτημάτων, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον πᾶν ὑπουργεῖον καὶ πᾶσα διεύθυνσις νὰ ὁρίσῃ τὸ ποσὸν τῆς δοθησομένης χρηματικῆς παρακαταθήκης ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν θὰ διορισθῶσιν οἱ ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουσι κατὰ τὸν εἰδικὸν νόμον νὰ παράσχωσιν ἐγγυητήν, ἢ τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων, ἅτινα θὰ δείξωσι καὶ νὰ συντάσσῃ κατάλογον αὐτῶν· ἐκ δὲ τῶν ὑπαλλήλων τῶν καθυποβληθησομένων εἰς ἐγγύησιν καὶ βουλομένων νὰ παράσχωσι τοιαύτην ἐγγύησιν, λαμβάνονται ἐξασφαλίσεις κατὰ τὸν κατάλογον τοῦτον. Οἱ τίτλοι τῶν κτημάτων τῶν δοθησομένων ὡς ἐγγύησις παρακατατίθενται εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἢ εἰς τὴν διεύθυνσιν, εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ ὑπάλληλος· γνωστοποιουμένου δὲ τοῦ πράγματος ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἢ τῆς διευθύνσεως εἰς τὸν δεφτερχανέν, σημειοῦται ἐπὶ τῶν ἐγγράφων ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσι τὰ κτήματα ἐφόσον διαρκῇ ἡ ὑπηρεσία τοῦ κυρίου των. Ἀπολλυμένης τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων ἕνεκα πυρκαϊῶν ἢ καταρρεύσεως, δέον νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἐξασφάλισις.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος :

20 Σαφὲρ 1300, ἢ 20 Δεκεμβρίου 1298.

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (1)

مأمورين ملكيه ترقى وتقاعد قرارنامه سى

(Μεεμουρήνι μουλκηγὲ τερακὴ βὺ τεκαοὺδ· καραρναμεσή).

ΤΙΤΛΟΣ Α΄

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων, τῆς προαγωγῆς καὶ τῆς παύσεως αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Προσόντα τῶν ὑπαλλήλων καὶ εἰσαγωγὴ αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους δέον νὰ ὦσιν ὑπήκοοι αὐτοῦ, νὰ ἔχωσι συμπεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, νὰ ὦσι χρηστοήθεις, καὶ νὰ ἀποδείξωσι διὰ τοῦ διπλώματος τῆς σχολῆς ἐν ᾗ ἐξεπαιδεύθησαν, ἢ δι' ἐξετάσεων γινομένων ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐξ εἰδημόνων, ὅτι κατέχουσι τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν θὰ διορισθῶσιν. Διὰ τοὺς διοριζομένους ὡς ἀκολούθους τῶν γραφείων ἀρκεῖ ἡ ἡλικία δέκα ἓξ συμπεπληρωμένων ἐτῶν. Οἱ τοιοῦτοι ἀκόλουθοι δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μικρὸν ἢ μεγάλον μισθόν, πρὶν ἢ συμπληρώσωσι τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐπιτρέπεται ἐν ἀνάγκῃ ἡ δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος παραδοχὴ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους τῶν ἀλλοδαπῶν τῶν κατόχων εἰδικῶν γνώσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους

(1) Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἀκυροῦται ὁ ἀπὸ 13 Σεββὰλ 1298 νόμος.

οἱ καταδικασθέντες εἰς φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους καὶ εἰς ἴσην ἢ ἀνωτέραν ποινήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Διαγωγὴ τῶν ὑπαλλήλων.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Πᾶς ὑπάλληλος ὑποκείμενος εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς κανονισμοὺς τοῦ ὑπουργείου καὶ τοῦ τμήματος ἐν ᾧ εὑρίσκεται, ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς τὰ ἐπιβεβλημένα αὐτῷ καθήκοντα.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Πᾶς ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ σέβηται καὶ ὑπολήπτεται τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ καὶ νὰ ὑπακούῃ αὐτῷ. Ἡ ὑπακοὴ τοῦ ὑπαλλήλου περιορίζεται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ νόμου, ἢ τῶν εἰδικῶν κανονισμῶν τοῦ Ὑπουργείου ἢ τοῦ τμήματος. Ἐν περιπτώσει ἀπειθείας γιγνομένης ἐντὸς τοῦ κύκλου τούτου, ὁ προϊστάμενος μὴ προβαίνων εἰς τὴν παῦσιν ἢ τὴν ἀποπομπὴν τοῦ ὑπαλλήλου, ἐνεργεῖ συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους νόμους τὰς προανακρίσεις, ἀπευθυνόμενος εἰς τὸν Νομάρχην διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Νομοῦ καὶ εἰς τὸν ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ τμήματος εἰς ὃ ὑπάγεται προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἀπαιτεῖται πρὶν ἢ ἀποφασισθῇ περὶ τῆς κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἣν εὑρίσκεται ὁ ὑπάλληλος, ποινῆς αὐτοῦ, νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ δέουσαι προανακρίσεις. Ὁ ὑπάλληλος ὁ μὴ παραδεχόμενος τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν, δύναται ν' ἀποταθῇ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸν καθ' ἕνα βαθμὸν ἀνώτερον προϊστάμενον πρὸς ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων του. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου εἶναι ὁριστική.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἐάν, κατόπιν ἀτόπου διαγωγῆς ὑπαλλήλου τινός, ἡ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατήρησις αὐτοῦ παρέχῃ ἐλλόγους ὑπονοίας κακῶν συνεπειῶν, ὑπάρχῃ δὲ λόγος κωλύων τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ

νὰ ἀναμείνῃ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ὅπως ὁ καταδικασθεὶς ἀποταθῇ κατὰ τὸ 6ον ἄρθρον εἰς τὸν ἀνώτερόν του, ὃ ἀμέσως προϊστάμενος δύναται, ἀναλαμβάνων τὴν εὐθύνην νὰ παύσῃ προσωρινῶς αὐτὸν τῆς ἐργασίας του. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ὑπάλληλος διατηρεῖ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ τοῦ νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸν καθ' ἕνα βαθμὸν ἀνώτερον ὑπάλληλον.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Εἰς πάντα ὑπάλληλον δοθήσεται παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνὰ ἓν ἠριθμημένον καὶ ἔντυπον ἀποδεικτικόν, περιέχον τὰς ἐν τῷ μητρώῳ ἐγγεγραμμένας σημειώσεις περὶ τοῦ ἀποδεδειγμένου χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ καὶ τῆς βιογραφίας του. Τὰ διὰ τοὺς ἐν τοῖς Νομοῖς προωρισμένα ἀποδεικτικὰ ἀποστέλλονται εἰς τὴν οἰκείαν Νομαρχίαν ἐπικεκυρωμένα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἐπικύρωσιν καὶ ἐγγραφὴν ἐν τῷ ἐκεῖ βιβλίῳ τῶν συνταξιούχων παραδίδονται εἰς τοὺς δικαιούχους.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου πάντες οἱ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ λάβωσιν ἀποδεικτικὸν τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν εἰσήχθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, οἱ μὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, οἱ δὲ ἐν ἐν τοῖς Νομοῖς ἀπὸ τῆς ἁρμοδίας Νομαρχίας καὶ οἱ κατέχοντες θέσεις ἐν ἑτέρῳ μέρει, ἀπὸ τῆς Νομαρχίας ἐν ᾗ κατὰ πρῶτον εἰσήχθησαν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Οἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου εἰσαχθησόμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, ἐπίσης ὀφείλουσι νὰ λάβωσιν ἀποδεικτικὰ δηλοῦντα τὴν ἐποχὴν τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἰσαγωγῆς των, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων καὶ διευθύνσεων, ἐν δὲ τοῖς Νομοῖς ἀπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ἐν παντὶ ὑπουργείῳ καὶ τμήματι εὑρίσκεται κώδηξ διηρημένος εἰς στήλας, ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν ὁποίων ὑπάρχει καὶ στήλη τῶν παρατηρήσεων. Οὗτος περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον

ἁπάντων τῶν ὑπαλλήλων, τὰ προσόντα, τὰ περὶ τῆς ἱκανότητός των πιστοποιητικά, ὁ τρόπος τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων καὶ τὰς ἀμοιβὰς καὶ ποινὰς ἃς ἔλαβον καὶ ὑπέστησαν. Ἑκάστη σελὶς τοῦ κώδικος τῆς διαγωγῆς εἶναι ἠριθμημένη καὶ σεσημασμένη τῇ σφραγίδι τοῦ οἰκείου ὑπουργοῦ, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν σελίδα προστίθεται ἡ φράσις (κώδηξ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων) καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν σελίδων, κάτωθεν δὲ σφραγίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ. Ὁ κώδηξ οὗτος φυλάττεται παρὰ τῷ ἀρχαιοτέρῳ ὑπαλλήλῳ (μουμεγλὶζ) τοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργείου ἢ τοῦ τμήματος καὶ ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ, ἀπαγορευομένου παντὸς ξέσματος καὶ ἀπαλείψεως. Πᾶς ὑπάλληλος δικαιοῦται νὰ ζητῇ καὶ λαμβάνῃ ἀντίγραφον τῶν παρατηρήσεων τῶν γεγραμμένων εἰς τὴν ἄκραν τῆς σελίδος, ἐν ᾗ τυγχάνει ἐγγεγραμμένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, βλέπων δὲ ἐσφαλμένην τὴν περὶ αὐτοῦ σημείωσιν δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ προϊσταμένου του τὴν διόρθωσιν αὐτῆς. Ὁ ὑπουργὸς ἢ ὁ προϊστάμενος τοῦ τμήματος λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τοὐλάχιστον ἅπαξ κατὰ τριμηνίαν τὸν κώδικα τοῦτον, ἐξελέγχει τὴν ἐνέργειαν τῶν πράξεων καὶ χορηγεῖ τὰς ἀπαιτουμένας παραγγελίας εἰς τοὺς ὑπαλλήλους. Κατὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων, ἵνα γνωσθῇ ἡ διαγωγὴ καὶ τὰ προσόντα αὐτῶν, λαμβάνεται κατὰ πρῶτον ὑπ' ὄψιν ὁ κώδηξ οὗτος τῆς διαγωγῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ Νομάρχας νὰ διορίζωσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας των τὸν πατέρα, τὰ τέκνα, τὸν ἀδελφόν, τὸν πενθερόν, τὸν γαμβρόν, τὸν γυναικάδελφον, τὸν ἐκ πατρὸς καὶ ἐκ μητρὸς θεῖον, τὸν ἐξ ἀδελφῆς γαμβρὸν καὶ τὸν ἀνεψιὸν αὐτῶν καὶ νὰ προκαλῶσι τὸν τοιοῦτον διορισμόν των. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται καὶ εἰς τοὺς ὑποδεεστέρους ὑπαλλήλους νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς αὐτοὺς συγγενεῖς ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας των. Οἱ προηγουμένως παρ' ἄλλων διωρισμένοι δὲν παύονται τῆς ὑπηρεσίας των, οὔτε παρακωλύεται ὡς ἐκ τούτου ἡ κατὰ τὸν νόμον προαγωγὴ αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Προαγωγὴ τῶν ὑπαλλήλων.

—◆—

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ἐξαιρουμένων τῶν διὰ διπλώματος τῆς Αὐτοκρατορικῆς πολιτικῆς σχολῆς ἀποφοιτώντων, οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους ἄρχονται ἀπὸ τῆς κατωτάτης βαθμίδος τοῦ σταδίου των. Ὁ ὑπάλληλος ὁ μὴ ἐκπληρῶν ἐπαξίως ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον τὴν ὑπηρεσίαν του δὲν ἀποκτᾷ δικαίωμα προαγωγῆς εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν θέσιν. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ ἐκλογὴ καὶ ὁ διορισμὸς παρὰ τὸν κανόνα τοῦτον τῶν Νομαρχῶν, τῶν Πρέσβεων καὶ τῶν Ὑφυπουργῶν ἐκ τῆς τάξεως αὐτῶν ἢ ἐξ ἄλλων τάξεων τῶν ὑπαλλήλων, ὅταν ἡ κυβέρνησις θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν μόνον τῆς προτεραιότητος, ἀλλὰ καὶ τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς πείρας αὐτῶν. Ἡ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους εἰσαγωγὴ καὶ προαγωγὴ τῶν ἀποφοίτων τῆς πολιτικῆς σχολῆς ὑπάγεται εἰς τὸν θεμελιώδη κανονισμὸν τῆς εἰρημένης σχολῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Οἱ ἀκόλουθοι τῶν γραφείων τῆς Ὑψ. Πύλης, καθὰ ρηθήσεται ἐν τῷ κανονισμῷ τῶν τμημάτων εἰς ἃ ὑπάγονται, διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, τὰ γραφεῖα τῶν Ὑπουργείων εἰς δύο ἢ τρεῖς, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, καὶ τὰ γραφεῖα τῶν Νομαρχιῶν ὡσαύτως εἰς δύο τάξεις. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἑκάστῃ τάξει γραμματέων ὁρίζεται ἀναλόγως τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας. Οἱ διοριζόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα δέον νὰ ὦσι κάτοχοι διπλώματος τῆς προκαταρκτικῆς πολιτικῆς σχολῆς, ἢ ἐξεταζόμενοι νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι εἰσὶ κάτοχοι γνώσεων τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ καὶ νὰ ἔχωσιν ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν τοιοῦτον πιστοποιητικόν. Οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν τάξιν ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ὡς ἀκόλουθος ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὸ γραφεῖον ἔνθα ὑπηρετεῖ καὶ δὲν ἀποδείξῃ δι' ἐξετάσεων τὴν ἱκανότητά του. Οἱ ἀποκτῶντες τὸ δικαίωμα τῆς εἰς τὴν τάξιν εἰσαγωγῆς κατατάσσονται εἰς τὴν κατωτέραν τάξιν τοῦ γραφείου, μὴ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν τάξιν προαγωγῆς, ἐὰν μὴ μένωσιν ἐπὶ δύο ἔτη ἓν τινι τάξει καὶ μὴ ἀπο-

δειχθῶσιν δι' ἐξετάσεως ἱκανοί. Μεταξὺ τῶν ἐν ταῖς τοιαύταις τάξεσιν ἰσοδυνάμων ἀποδεικνυομένων προτιμῶνται οἱ ἀρχαιότεροι.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Οἱ Νομάρχαι, διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταὶ διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις. Οἱ βουλόμενοι νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑποδιοικητῶν ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ πρῶτον διορίζονται ὑποδιοικηταὶ τρίτης τάξεως, προαγόμενοι ἀκολούθως βαθμηδόν. Οὐδεὶς μὴ ὑπηρετήσας ἐπὶ δύο ἔτη ἔν τινι τάξει ἀποκτᾷ δικαίωμα προαγωγῆς εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν τάξιν. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐμμέσων φόρων (ρουσουμάτ), τοῦ Ἐβκαφίου, τοῦ Δεφτέρι Χακανῆ, τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων καὶ λοιποὶ θέλουσιν ἐπίσης διαιρεθῇ ὑπὸ τῶν οἰκείων τμημάτων, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐσωτερικοὺς κανονισμούς των, εἰς δύο ἢ τρεῖς τάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Παῦσις τῶν ὑπαλλήλων.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ὁ ὑπάλληλος παύεται τῆς θέσεώς του, α' ἐὰν διωρίσθη παρανόμως· β' ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἐτιμωρήθη τρὶς κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τοῦ ὑπουργείου ἢ τοῦ τμήματος εἰς ὃ ὑπάγεται, καὶ διαγράφη τὸ ἕκτον ἄρθρον· γ' ἐὰν καταργηθῇ ἡ θέσις εἰς ἣν εὑρίσκεται, ἢ παρέλθῃ ὁ χρόνος ὁ ὡρισμένος διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῆς θέσεως ἐκείνης, ἢ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν του καὶ γίνῃ αὕτη παραδεκτή· δ' ἐὰν ἡ κυβέρνησις θεωρήσῃ τοῦτο ὡς ἀναπόφευκτον ἀνάγκην· ε' ἐὰν συνεπείᾳ πλημμελήματος καταδικασθῇ εἰς φυλάκισιν ἢ ὑπερορίαν καὶ ς' ἐὰν ἀποδειχθῇ ὁριστικῶς ἡ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἀνικανότης του. Οἱ Ὑπουργοὶ καὶ Νομάρχαι δύνανται συμφώνως πρὸς τοὺς ὡρισμένους κανόνας νὰ παύωσι τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς μὴ διωρισμένους δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος. Ἡ παῦσις τῶν δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος διωρισμένων ὑπαλλήλων ἤρτηται ἐκ τῆς ἐκδόσεως Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, ἀφοῦ προηγουμένως προταθῇ εἰς τὰς

οἰκείας προϊσταμένας ἀρχὰς καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν μεγάλην Βεζυρίαν. Ἡ ὕπαρξις τῆς ἀναποφεύκτου ἀνάγκης ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Εἰς τοὺς δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος διωρισμένους ὑπαλλήλους, ὧν ἡ θέσις κατηργήθη, ἢ εἰς τοὺς παραιτουμένους, περὶ τῶν ὁποίων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον βεβαιωθῇ ἐκ τῆς μελέτης τοῦ κώδικος τῆς διαγωγῆς, ὅτι εἰσὶ χρηστοὶ καὶ τίμιοι καὶ ὅτι οὐδέποτε ἐκηλιδώθησαν ἀπέναντι τοῦ Κράτους, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἕνεκα ἀναποφεύκτου ἀνάγκης τῆς κυβερνήσεως παυομένους χορηγεῖται παρὰ τοῦ ταμείου τῆς κυβερνήσεως μισθὸς διαθεσιμότητος ἴσος πρὸς τὸ τρίτον μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ μισθοῦ, ὃν ἐλάμβανεν εἰς τὴν θέσιν ἀφ' ἧς ἐπαύθη.

Εἰς τοὺς καταλαβόντας τὴν θέσιν τῆς μεγάλης Βεζυρίας χορηγεῖται τὸ διπλάσιον τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τοῦ μισθοῦ τῆς διαθεσιμότητος, εἰς δὲ τοὺς καταλαβόντας θέσιν Σεϊχ-οὖλ-Ἰσλὰμ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Διατυπώσεις ἐφαρμοζόμεναι ἐν περιπτώσει ἐγκλήματος τῶν ὑπαλλήλων.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Ἐγειρομένης ἀγωγῆς κατὰ τῶν ἐν τοῖς ὑπουργείοις, τοῖς τμήμασι καὶ τοῖς νομοῖς κατωτέρων ἢ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, σχετιζομένης πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δικαιοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ Βιλαετίων νόμου.

ΤΙΤΛΟΣ Β΄

Σύνταξις ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ὅροι τῆς συντάξεως.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Χαίρουσι τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενον δικαίωμα

τῆς συντάξεως, ἐξαιρέσει τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν τάξιν (ταρήκη-ἡλμηγέ), τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, τῆς ἀστυνομίας, τῶν δημαρχιῶν (1) καὶ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν δ' ατελούντων ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς τμήμασιν ἢ τυγχανόντων προϊσταμένων ἢ γραμματέων τῶν στρατιωτικῶν γραφείων, πάντες οἱ λοιποὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους ἀνώτεροί τε καὶ κατώτεροι εἰς οἱονδήποτε τμῆμα καὶ ἂν εὑρίσκωνται καὶ οἱ ἐν τοῖς διοικητικοῖς καὶ δικαστικοῖς τμήμασι γραμματεῖς, καβάσιδες, δικαστικοὶ κλητῆρες, οἱ φύλακες τῶν τελωνείων καὶ οἱ ὑπηρέται τῆς διοικήσεως. Οἱ ὑπηρέται ὅμως οἱ ἐργαζόμενοι χωρὶς νὰ θεωρῶνται καὶ κυβερνητικοὶ ὑπηρέται καὶ λαμβάνοντες ἡμερομίσθιον, δὲν χαίρουσι τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, οὔτε κρατοῦνται ἐκ τῆς μισθοδοσίας των τὰ 5 ο)ο διὰ τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Τὰ δι' ἐκλογῆς τῶν κατοίκων ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον ἐκλεγόμενα μέλη τῶν συμβουλίων, ἐπίτιμά τε καὶ ἔμμισθα καὶ οἱ διὰ συμβουλίων ἢ ἀντὶ ἡμερησίου μισθοῦ ὑπηρετοῦντες δὲν χαίρουσι δικαίωμα συντάξεως, οὔτε κρατοῦνται ἐκ τῆς μισθοδοσίας των τὸ 5 τοῖς ο)ο.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Ὡς ἀρχὴ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων, γραμματέων καὶ ὑπηρετῶν, λογίζεται ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν εἰκοσαετεῖς ἤρξαντο νὰ λαμβάνωσι κατ' εὐθεῖαν παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους ἀπέναντι τῆς ἐργασίας των πολὺν ἢ ὀλίγον μισθὸν ἢ σιτηρέσιον. Ὁ χρόνος ὁ διανυόμενος εἰς σπουδὰς ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς σχολείοις εἰς ἃ δίδοται σιτηρέσιον, δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον τῆς συντάξεως, καθὼς καὶ ὁ τῶν κατὰ τὰ κατωτέρω τῶν εἴκοσι ἐτῶν τῆς ἡλικίας λαμβανόντων μισθόν, πρὶν ἢ φθάσωσιν εἰς τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των δὲν συνυπολογίζονται, ἀλλ' οὔτε

(1) Κατόπιν συζητήσεων ἐν τῷ Συμβουλίῳ τοῦ Κράτους τῇ 16 Ἰουνίου 1290 ἀπεφασίσθη ἵνα οἱ ὑπάλληλοι τῆς Νομαρχίας τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν δημαρχιακῶν αὐτῆς τμημάτων ἀπολαύωσι τῶν ὠφελειῶν τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τοῦ περὶ τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων νόμου.

κρατεῖταί τι ἐκ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν κατὰ τὸ διάστημα ἐκεῖνο.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Οἱ κεκτημένοι τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ ζητοῦντες νὰ λάβωσιν αὐτήν, ὑποβάλλουσιν αἴτησιν ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον εἰς ὃ ὑπάγονται, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τοὺς Νομάρχας. Ἐν τῇ αἰτήσει ταύτῃ σημειοῦσι α' τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν χρονολογίαν καθ' ἣν εἰσῆλθον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους καὶ τὸ ποσὸν τοῦ μισθοῦ τὸν ὁποῖον ἐλάμβανον, β' τὰς θέσεις εἰς ἃς διωρίσθησαν κατόπιν, τὸν χρόνον καθ' ὃν ὑπηρέτησαν, τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἔλαβον εἰς ἑκάστην τῶν θέσεων, τὸ αἴτιον τῆς παύσεώς των, ἐὰν συνέβη τοιαύτη, καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἔμειναν διαθέσιμοι, γ' ἐὰν κατεδικάσθησαν ἢ μὴ κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον καὶ δ' ἐάν, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπευθύνουσι τὴν αἴτησίν του διατελῶσιν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἐν διαθεσιμότητι, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ζητοῦσι τὴν σύνταξιν λόγῳ σωματικῆς παθήσεως, τὸν χρόνον καθ' ὃν ὑπέστησαν τὴν πάθησιν. Ταῦτα πάντα ἐξετάζονται καὶ ἀποστέλλονται τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξετάσεως μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν Νομαρχιῶν δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου τῆς συντάξεως, ἐκεῖθεν δὲ ἐρευνόμενα παραπέμπονται δι' ἐπισημειώσεως εἰς τὸ συμβούλιον τῆς διευθύνσεως τῶν συντάξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Οὐδεὶς ὑπάλληλος τίθεται ὑπὸ σύνταξιν ἂν μὴ ὑποβάλῃ αἴτησιν, ἢ ἂν δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι πάσχει εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας του.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Διπλασιάζεται ὁ χρόνος τοῦ πολέμου καὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι εὑρέθησαν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης καὶ συνελήφθησαν ὡς αἰχμάλωτοι.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Ὁ μισθὸς τῆς συντάξεως εἶναι δύο εἰδῶν, ὁ μὲν εἷς ὁρίζεται ἕνεκα ὡρισμένου χρόνου ὑπηρεσίας, ὁ δὲ ἕτερος ἕνεκα σωματικῆς παθήσεως. Ὅρος ἀπαραίτητος πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώ-

ματος συντάξεως ἀπέναντι ὑπηρεσίας εἶναι ἡ τριακονταετὴς παρὰ τῇ κυβερνήσει ὑπηρεσία τοῦ ὑπαλλήλου.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Θεωρεῖται ὡς ἀρχὴ τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως ἀπέναντι ὑπηρεσίας, ὡς διαγράφει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ὁ χρόνος καθ' ὃν οἱ δικαιούμενοι πρὸς σύνταξιν ἀποσύρονται τῆς θέσεως, εἰς ἣν τελευταῖον εὑρίσκοντο. Ἀθροίζεται ὁ μισθὸς τῆς διαρκοῦς ὑπηρεσίας δέκα ἐτῶν ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ προσδιορίζεται ὡς μηνιαία σύνταξις τὸ ποσὸν 50 τοῖς ο)ο τοῦ δωδεκάτου τοῦ δεκάτου τοῦ ἀθροίσματος (1). Ἐὰν δὲ οἱ δικαιούμενοι πρὸς σύνταξιν δὲν ὑπηρέτησαν συνεχῶς ἐπὶ δέκα ἔτη ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς τελευταίας ὑπηρεσίας αὐτῶν, ὑπολογίζονται οἱ μισθοὶ τῶν ἡμέσως προηγουμένων ἐτῶν μέχρι τῆς δεκαετίας καὶ οὕτω προσδιορίζεται ἐπίσης τὸ ποσὸν τῆς δεκαετοῦς μισθοδοσίας των, ἀφ' ἧς ὁρίζεται ἡ μηνιαία σύνταξις.

Δι' ἕκαστον ἔτος τῆς ἀνωτέρας τῶν τριάκοντα ἐτῶν ὑπηρεσίας αὐτῶν προστίθεται εἰς τὴν εἰρημένην μισθοδοσίαν τὸ τριακοστὸν τοῦ μισθοῦ, ὃν ἔλαβον ἐπὶ τριάκοντα ἔτη, κατὰ δὲ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον προσδιορίζεται ὡς μηνιαία σύνταξις τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ὑπηρετήσαντος ἐπὶ τεσσαράκοντα πέντε ἔτη τὸ ποσὸν 75 τοῖς ο)ο τοῦ δωδεκάτου τοῦ δεκάτου τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῆς δεκαετοῦς μισθοδοσίας του. Εἰς τοὺς ὑπηρετήσαντες πέραν τῶν τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν δὲν δίδοται τι περιπλέον, ὁριζομένης ἐπίσης ὡς μηνιαίας συντάξεως τῆς τεσσαρακονταπενταετοῦς.

Ἐὰν τὸ ποσόν, ὅπερ ὑπάλληλός τις ὑπηρετήσας ἐπὶ τριάκοντα ἔτη δικαιοῦται νὰ λάβῃ, εἶναι ὀλιγώτερον τῶν ἑκατὸν γροσίων, προσδιορίζονται ἑκατὸν γρόσια, καὶ ἂν τὸ ποσόν, ὅπερ ὑπάλληλός τις ὑπηρετήσας ἐπὶ τεσσαράκοντα πέντε ἔτη, δικαιοῦται νὰ λάβῃ, εἶναι μικρότερον τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα γροσίων, ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀναβιβάζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν

(1) Ἐν ἄλλαις λέξεσι διαιρεῖται τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῆς τελευταίας δεκαετοῦς μισθοδοσίας διὰ τοῦ 240 καὶ τὸ πηλίκον ἀποτελεῖ τὴν μηνιαίαν σύνταξιν.

ἑκατὸν πεντήκοντα γροσίων, μὴ προσδιοριζομένου ὡς μηνιαίας συντάξεως ποσοῦ ὀλιγωτέρου τῶν ποσῶν τούτων (1).

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Ἐν περιπτώσει ἀλλαγῆς σταδίου τῶν ἀνωτέρω ἐπιστημονικῶν ὑπαλλήλων (ἠλμηγὲ) καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς, τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ στρατιωτικὰ τμήματα, τῶν προϊσταμένων καὶ γραμματέων τῶν γραφείων τῶν μετατιθεμένων εἰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας, ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ σταδίῳ καταλογίζεται εἰς τὸν νόμιμον χρόνον τὸν ὡρισμένον διὰ τὴν σύνταξιν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων τοῦ προτέρου σταδίου αὐτῶν μεταφέρονται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν, ἂν εἶχον τοκισθῇ (2).

---

(1) Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διὰ τῆς ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1297 ἀποφάσεώς του ὥρισεν ὅπως, ἐὰν οἱ δεκαετεῖς μισθοὶ οἱ ὑπολογισθησόμενοι διὰ τὴν σύνταξιν συμπίπτωσι μὲ μισθοδοσίας προηγουμένας τῆς περὶ διακανονίσεως τῶν μισθῶν ἀποφάσεως, ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν ποσοτήτων τῶν ὁριζομένων ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ καὶ ἐκ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν θέσεων τῶν μὴ συμφωνούντων πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐκπίπτεται, λόγῳ διαφορᾶς νομίσματος, τὸ πέμπτον.

Ἐπειδὴ εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν πρέσβεων τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὰς περὶ διακανονίσεως τῶν μισθῶν ἀποφάσεις ὑπάρχουσι προστεθειμέναι καὶ αἱ δαπάναι τῶν πρεσβειῶν, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἀπεφάσισεν ἵνα χωρίζωνται αἱ δαπάναι καὶ μὴ κρατουμένων ἐξ αὐτῶν τῶν 5 τοῖς 0)0, ἐκ τοῦ ὑπολοίπου, ὅπερ μένει λόγῳ μισθοδοσίας εἰσπράττηται ὡς ἐπιχορήγησις τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων. Ἐνεργηθέντων τῶν δεόντων καὶ ἀποσταλέντος τοῦ βιβλίου τοῦ διαχωρίζοντος τὰ ποσὰ ταῦτα, ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1298 Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα, διατάσσον ὅπως οἱ μισθοὶ τῶν πρέσβεων οἱ ὁρισθησόμενοι κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ὑπαλλήλων ὑπολογίζονται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἐγγεγραμμένα ποσά.

(2) Τὸ ὑψηλὸν Πρωθυπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 8 μαρτίου 1300 διαταγῆς αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ὅτι δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος τὰ ποσά, ἅπερ οἱ ἀλλάζοντες στάδιον ἀπὸ θέσεως ἐχούσης ἰδιαίτερον τα-

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶν ὑπαλλήλων, χωρὶς νὰ ἀλλάξωσι στάδιον, καταβάλλουσι τὰ ποσά, ἅπερ δέον νὰ διδωνται ἐκ τῶν μισθῶν αὐτῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων, ὁ δὲ προηγηθεὶς χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς θέσεις καταλογίζεται εἰς τὸν νόμιμον χρόνον τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν σύνταξιν· ὁ μισθὸς ὅμως τῆς συντάξεως, ἣν θὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τοῦ ταμείου, ὑπολογίζεται ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐν τῇ πολιτικῇ θέσει.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Οἱ ἰσοβίως στερούμενοι τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, καὶ οἱ καταδικαζόμενοι εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἀπωλείας τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, χάνουσι τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, προσδιοριζομένου ὅμως μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν μισθοῦ συντάξεως, συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον, εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν. Οἱ κάτοχοι ἐπισήμου ἰδιότητος τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, εἴτε εὑρίσκονται ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ, εἴτε εἰσὶ πεπαυμένοι, εἰσαγόμενοι εἰς ξένην ὑπηρεσίαν, χωρὶς νὰ λάβωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, χάνουσι τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως αὐτῶν διὰ τὰς προηγουμένας ὑπηρεσίας των καὶ ἂν διατελῶσιν ὑπὸ σύνταξιν, παύει ὁ μισθὸς τῆς συντάξεως αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ἐὰν ὑπάλληλός τις τυγχάνῃ ἀπόπληκτος καὶ κατάκοιτος εἰς βαθμὸν τοῦ νὰ μὴ δύναται νὰ θεραπευθῇ διὰ φαρμάκου, τυφλὸς κατὰ τοὺς δύο ὀφθαλμούς, παράφρων καὶ πάσχων εἰς βαθμὸν τοῦ νὰ ἔχῃ ἀνάγκην τῆς σωματικῆς βοηθείας ἄλλου, τίθεται ὑπὸ σύνταξιν λαμβάνων τὸ ἥμισυ τῆς διακανονισθείσης μισθοδοσίας τῆς τελευταίας διαρκοῦς θέσεώς του. Ἐπίσης ὁ πάσχων ἄλλην ἀσθένειαν, ἐκτὸς τῶν εἰρημένων ἀσθενειῶν, του-

---

μεῖον συντάξεως καὶ καταταχθέντες εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν ὑπάλληλοι, εἶχον καταθέσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς συντάξεως τοῦ προτέρου αὐτῶν σταδίου, λαμβάνει τὸ γενικὸν ταμεῖον τῶν συντάξεων καὶ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀποδίδονται.

τέστιν ὁ πάσχων εἰς βαθμὸν τοῦ νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην τῆς σωματικῆς βοηθείας ἄλλου καὶ δυνάμενος νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν λαμβάνει τὸ τέταρτον τῆς διακανονισθείσης μισθοδοσίας τῆς διαρκοῦς τελευταίας θέσεώς του, ἐὰν δὲ ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὑπερβαίνῃ τὰ δέκα ἔτη, λαμβάνει τὸ τρίτον τοῦ μισθοῦ του.

Ἡ πάθησις τῶν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω δύο βαθμοὺς ἀσθενῶν δέον ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει νὰ ἀναφέρηται εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς ἰατρικῆς σχολῆς πιστοποιούσης ὅτι ἐξετάσθη καὶ ἀπεδείχθη ἐν τῷ ἰατρικῷ συμβουλίῳ, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις δι' ἐκθέσεως τῶν τοπικῶν ἰατρῶν, ἐπικυρουμένης παρὰ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατρικοῦ συμβουλίου. Ἐκτὸς τούτου ἡ χορηγία συντάξεως εἰς τοὺς τοιούτους γίνεται παραδεκτὴ μετὰ τὴν πιστοποίησιν τῆς παθήσεως ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τῆς διευθύνσεως τῶν συντάξεων.

Ἀποδεικνυομένου ὅτι συνεπληρώθη ὁ διὰ τὴν σύνταξιν ὡρισμένος χρόνος τῶν συνεπείᾳ παθήσεως ἐξαιτουμένων σύνταξιν, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀλλὰ τίθενται οὗτοι ὑπὸ σύνταξιν ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις καὶ τοὺς ὅρους τοὺς διαγραφομένους ὑπὸ τοῦ νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῶσιν αὖθις εἰς ὑπηρεσίαν οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου τιθέντες ὑπὸ σύνταξιν. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει προσληφθῇ ἐκ τῶν συνταξιούχων τις αὖθις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, συνεπείᾳ ἀνάγκης ἐγκριθείσης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, παύει ὁ μισθὸς τῆς συντάξεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ἀποχώρησίν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐκείνης χορηγεῖται αὐτῷ ὁ προηγούμενος μισθὸς τῆς συντάξεώς του, χωρὶς νὰ προστεθῇ τι διὰ τὴν ἐν τῷ τελευταίῳ χρόνῳ ὑπηρεσίαν του, οὔτε δικαιοῦται οὗτος νὰ ἐγείρῃ ἀξίωσίν τινα ἕνεκα τῶν ποσῶν, ἅπερ φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐλήφθησαν ὑπὸ τοῦ ταμείου ἐκ τῆς τελευταίας μισθοδοσίας του. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων αὖθις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε τεθέντων ὑπὸ σύνταξιν (1).

(1) Συνεπείᾳ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καθιερώθη τῇ

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Ἡ χορηγία συντάξεως εἰς τοὺς δικαιούχους ἄρχεται ἀπὸ τῆς παύσεως τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, ἂν τυγχάνωσιν ἔμμισθοι, καὶ ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς αἰτήσεώς των, ἂν δὲν ὦσιν ἔμμισθοι (1).

---

22 Αὐγούστου 1297 ὁ κανὼν τοῦ νὰ ἐπιστρέφηται ἐντόκως τὸ περιπλέον τῶν ποσῶν, ἅπερ παρανόμως λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ ταμείου αἱ ὑπανδρευόμεναι χῆραι καὶ τὰ ὀρφανά.

(1) Τῇ 9 Ἰανουαρίου 1297 ἀπεφασίσθη ἵνα καθιερωθῇ ὡς κανὼν τὸ νὰ ἐκδίδωνται αἱ περὶ χορηγίας τῶν εἰς τοὺς συνταξιούχους ὁριζομένων μισθῶν ἀποφάσεις ἐντὸς τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς αἰτήσεως καὶ νὰ χορηγῶνται οἱ μισθοὶ ἐκείνων, ὧν αἱ πράξεις διεξεπεραιώθησαν πρὸ τῆς τριμηνίας τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος.

Ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ τῆς χρονολογίας τῆς αἰτήσεως κανόνος ἀπεφασίσθη δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος τῇ 8 Φεβρουαρίου 1297 ὡς ἀκολούθως :

α' Καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια ὅπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν διενεργῶνται αἱ πράξεις. β' Ὡς ἔναρξις τῆς χρονολογίας τῆς αἰτήσεως θεωρεῖται ἡ χρονολογία τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως εἰς τὸ τμῆμα ἢ τὴν Νομαρχίαν καὶ τῆς παραπομπῆς αὐτῆς εἰς τὸ Γραφεῖον. γ' Ἐπειδὴ ὁ ὑπάλληλος ὀφείλει κατὰ τὸν νόμον τοῦτον νὰ ὑποβάλῃ τὴν αἴτησίν του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἢ τὴν Νομαρχίαν εἰς ἣν ὑπάγεται, δὲν ἰσχύει ἡ χρονολογία τῆς ἀναφορᾶς τῆς ὑποβαλλομενης εἰς ἑτέραν ἀρχήν, θεωρουμένης ὡς ἀρχῆς τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ἀποστείλῃ αὐτὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἢ τὴν Νομαρχίαν εἰς ἣν ὑπάγεται καὶ ἀρχίσῃ ἐκεῖ ἡ ἐνέργεια καὶ δ' Δὲν ἰσχύει ἡ χρονολογία τῆς αἰτήσεως τῆς ὑποβαλλομένης καθ' ὃν χρόνον ὁ ὑπάλληλος διατελεῖ ὑπόδικος, θεωρουμένης ὡς ἀρχῆς τῆς χρονολογίας τῆς ἐπισήμου ἀποφάσεως τῆς κοινοποιουμένης εἰς τὸν αἰτοῦντα περὶ τῆς ἀθωώσεώς του.

Διὰ τῆς ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1300 καὶ ὑπ' ἀριθ. 5 Βεζυρικῆς διαταγῆς διετάχθη, συνεπείᾳ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἵνα μὴ παύῃ ὁ μισθὸς τῶν αἰτούντων νὰ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων, πρὶν ἢ ἐνεργηθῶσιν αἱ περὶ συντάξεως διατυπώσεις καὶ, ἐκδιδομένου Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, ὁρισθῇ ὁ μισθὸς τῆς συντάξεώς των καὶ ἵνα δίδωται ὁ μισθὸς τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἄχρις οὗ τεθῶσιν οὗτοι ὑπὸ σύνταξιν.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

(1) Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ παῦσις ὑπαλλήλου δὲν ἀποτελεῖ ποινὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην, τὸ διάστημα τῆς διαθεσιμότητός του συγκαταλογίζεται εἰς τὸν πρὸς σύνταξιν χρόνον ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους. Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἔλαβεν ἰδιαίτερον μισθὸν διαρκούσης τῆς διαθεσιμότητός του καὶ ἐπλήρωσεν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ 5 τοῖς 0)0, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ διάστημα τῆς διαθεσιμότητός του, συγκαταλογίζεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸν πρὸς σύνταξιν χρόνον. Ἀλλ' ἐκ τῶν διατελεσάντων ἐν διαθεσιμότητι ἄνευ μισθοῦ, ἐὰν μὲν αὕτη διήρκεσε μέχρι δύο ἐτῶν, ὁλόκληρον τοῦτο τὸ διάστημα συγκαταλογίζεται εἰς τὸν πρὸς σύνταξιν χρόνον, ἐὰν δὲ διήρκεσε μέχρι τεσσάρων ἐτῶν, τότε τὰ μὲν δύο ἔτη συγκαταλογίζονται ὁλόκληρα, τῶν δὲ ἑτέρων δύο μόνον τὸ ἥμισυ. Τὸ δὲ ἄνω τῶν τεσσάρων ἐτῶν διάστημα τῆς διαθεσιμότητος δὲν συγκαταλογίζεται.

Εἰς τοὺς ἀπομακρυνθέντας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας πέντε ἔτη πρὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1296 ἤτοι πρὸ τῆς ἐποχῆς (2) καθ' ἣν ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὁ παρὼν νόμος καὶ ἔκτοτε ἐν διαθεσιμότητι διατελοῦντας, καθὼς καὶ εἰς τὰ ὀρφανὰ καὶ τὰς χήρας τῶν πέντε ἐτῶν πρὸ τῆς εἰρημένης ἐποχῆς ἀποβιωσάντων οὐδεμία χορηγεῖται παρὰ τοῦ ταμείου σύνταξις.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Ὡς ὅρος ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐκ τοῦ ταμείου χορηγίαν συν-

(1) Τὸ 33ον τοῦτο ἄρθρον ἐτροποποιήθη ὡς ἀνωτέρω, ἀκυρωθέντος τοῦ πρότερον ὡς τοιούτου, ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους τῇ 9 Δζεμαζηλαχὴρ 1300, ἢ 5 Ἀπριλίου 1299, συνεπείᾳ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθέντος Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος.

(2) Ἡ δευτέρα αὕτη παράγραφος ἠκυρώθη συνεπείᾳ τοῦ δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος εἰς ἐφαρμογὴν τεθέντος κανονισμοῦ τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1298, καθ' ὃν τὸ Αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον χορηγεῖ ἐκ τῶν ἀδεσπότων μεινάντων (μαχλοὺλ) καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων ὑπαγομένων μηνιαίων τῶν ἀρχαίων συνταξιούχων, σύνταξιν εἰς τοὺς ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετίας πρὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1296 ἀπομακρυνθέντας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰσέτι ἐν διαθεσιμότητι διατελοῦντας καὶ ἀπευθύνοντας αἴτησιν περὶ συντάξεως, ὡς καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν κατὰ τὴν εἰρημένην δεκαετίαν ἀποβιωσάντων.

τάξεως πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ὑπηρεσίας, ἀπαιτεῖται ἡ πληρωμὴ τῶν 5 τοῖς 0)0 ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπειδὴ δὲ ὅταν ὑπάλληλός τις συμπληρώσας τὸν πρὸς σύνταξιν ὡρισμένον χρόνον ἀπευθύνῃ αἴτησιν, τῷ προσδιορίζεται μηνιαῖον ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν ἐξ αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν ἐτῶν καθ' ἃ ἐκρατήθησαν τὰ 5 τοῖς 0)0, μένουσι καὶ ἄλλα προγενέστερα ἔτη, καθ' ἃ δέον νὰ ληφθῶσι τὰ 5 τοῖς 0)0, τότε μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ συνόλου αὐτῶν κρατοῦνται 10 τοῖ 0)0 ἐκ τῆς συντάξεως αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσίν του ἐκ τῆς εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ μεταβιβαζομένης συντάξεώς του.

Ἀπαραλλάκτως διακανονίζονται καὶ αἱ διὰ τὰς συζύγους ὁριζόμεναι συντάξεις. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν συντάξεων τῶν προσδιωρισμένων πρὸ τῆς 19 Ἀπριλίου τοῦ 1300, καθ' ἣν ἐτροποποιήθη ὁ παρὼν νόμος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Βαθμοὶ τῶν συντάξεων τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς συγγενεῖς τῶν συνταξιούχων.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Εἰς τὸ ὀρφανὸν τοῦ συμπληρώσαντος τὸν πρὸς σύνταξιν ὡρισμένον χρόνον τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀποβιώσαντος πρὶν ἢ τεθῇ ὑπὸ σύνταξιν, τοῦ ἀποθανόντος ἀφοῦ κατὰ τὸ 39 ἄρθρον ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας του συνεπληρώθη ἀκριβῶς εἰς 10 ἔτη, ὡς καὶ τοῦ ἀποβιώσαντος ἀφοῦ ἐτέθη ἢ πρὶν τεθῇ ὑπὸ σύνταξιν συνεπείᾳ τῶν ἐν τῷ 30 ἄρθρῳ μνημονευομένων περιπτώσεων, χορηγεῖται τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως, ἣν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ ὁ ἀποβιώσας, ἐὰν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ 500 γρόσ.α. Ἐὰν τὰ ὀρφανὰ ὦσι πλείονα τοῦ ἑνός, τὸ ἥμισυ τοῦτο τῆς συντάξεως διανέμεται ἐξ ἴσου μεταξὺ αὐτῶν. Αἱ ἐκ τῆς συνταξεως ταύτης μερίδες τῶν ἀποβιούντων καὶ τῶν συμπληρωσάντων τὸ εἰκοστὸν ἔτος, ἀποκόπτονται καὶ προστίθενται εἰς τὰ μηνιαῖα τῶν λοιπῶν ἀρρένων καὶ θηλέων ὀρφανῶν.

Ὁσάκις δὲ τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως, ἣν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ ὁ ἀποβιώσας, ὑπερβαίνῃ τὰ 500 γρόσια, ἐὰν μὲν πρόκηται

περὶ ἑνὸς μόνου ὀρφανοῦ, ὁρίζονται αὐτῷ τὰ 500 γρόσια μετὰ τοῦ ἡμίσεος τοῦ περιπλέον ποσοῦ, ἐὰν δὲ τὰ ὀρφανὰ ὦσι δύο, τὰ 500 γρ. καὶ τὰ τρία τέταρτα τοῦ περιπλέον ποσοῦ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μένει πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου. Ἐὰν δὲ τὰ ὀρφανὰ ὦσι τρία ἢ καὶ πλείονα, τότε δίδοται αὐτοῖς ὁλόκληρον τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως, ἣν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ ὁ ἀποβιώσας. Αἱ μερίδες δὲ τῶν ἐκπιπτόντων τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως καὶ τῶν ἀποθνησκόντων ἀποκόπτονται καὶ, ἐὰν μὲν μένῃ ἓν ὀρφανόν, ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῆς συντάξεως, ἣν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ ὁ πατήρ, ὁρίζονται τὰ 500 γρ. καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ περιπλέον ποσοῦ, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ μένει πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου. Ἐὰν δὲ μείνωσι δύο ὀρφανά, τότε ὁρίζονται αὐτοῖς τὰ 500 γρ. καὶ τὰ τρία τέταρτα τοῦ περιπλέον ποσοῦ, τὸ δὲ ἕτερον τέταρτον μένει πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου. Ἐὰν δὲ μείνωσι τρία ὀρφανὰ ἢ καὶ πλείω, τότε αἱ διαθέσιμοι μείνασαι μερίδες προστίθενται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰ μηνιαῖα αὐτῶν.

Τὸ παρὸν ἄρθρον ἰσχύει ἐπὶ τῶν διὰ τὰς συζύγους συντάξεων, τῶν ὡρισμένων πρὸ τῆς 19 Ἀπριλίου 1300, καθ' ἣν ἐτροποποιήθη ὁ παρὼν νόμος.

Παράρτημα.

Εἰς τὴν γυναῖκα, ἥτις κατὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτῆς τυγχάνει ἔγγαμος, κατόπιν δὲ διαζεύγνυται, ἢ ἀποθνήσκει ὁ σύζυγος αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου δὲν ἀρύεται δικαίωμα συντάξεως, ὁρίζεται μισθὸς συντάξεως, ὃν δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

Τῇ 14 Σαφὲρ 1307, ἢ 27 Σεπτεμβρίου 1305.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Ἡ σύζυγος ἢ πᾶσαι ὁμοῦ αἱ σύζυγοι ἐκείνων, ὧν τὰ ὀρφανὰ χαίρουσι δικαίωμα συντάξεως κατὰ τὸ 35ον ἄρθρον, θεωροῦνται ὡς ἓν ὀρφανόν, καθὼς καὶ ἡ μήτηρ καὶ ἡ μάμμη, ὁμοῦ λαμβανόμεναι. Ἐὰν ὑπάρχωσι πολλαὶ σύζυγοι, διανέμεται ἐξ ἴσου μεταξὺ αὐτῶν ἡ εἰς μίαν καὶ μόνην σύζυγον ἀνήκουσα μερίς, καθὼς καὶ ὑπαρχουσῶν συγχρόνως μητρὸς καὶ μάμμης, διανέμεται μεταξὺ αὐτῶν ἐξ ἴσου ἡ τῆς μητρὸς μερίς. Ἐὰν δὲ ὁ ἀποβιώσας δὲν καταλείπῃ ὀρφανά, ἀλλὰ μόνον σύζυγον, ἢ μητέρα ἢ μάμμην, αὗται χαίρουσι τὸ δικαίωμα τῆς

συντάξεως. Ὑπαρχουσῶν πολλῶν συζύγων, αἱ μερίδες τῶν στερουμένων τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως ἢ ἀποβιουσῶν, αἱ κατὰ τὴν προειρημένην διανομὴν ὁρισθεῖσαι ἀποκόπτονται καὶ προστίθενται εἰς τὴν μερίδα τῆς ἐπιζώσης συζύγου. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τῆς μητρὸς ἢ μάμμης. Δὲν χαίρουσι τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως αἱ διεζευγμέναι σύζυγοι καὶ οἱ λοιποὶ συγγενεῖς τοῦ ἀποβιώσαντος.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Ἐὰν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν εἰς ἕκαστον ὀρφανὸν ἢ χήραν ἀναλογήσωσι λόγῳ συντάξεως ὀλιγώτερα τῶν 30 γροσίων, ἀναπληροῦται τὸ ἔλλειμμα καὶ ἡ σύνταξις ὁρίζεται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς 30 γρόσια. Ἀπὸ τῆς ἀποκοπτομένης συντάξεως τῶν ἀποθνησκόντων ἐκ τούτων καὶ συμπληρούντων τὸ εἰκοστὸν ἔτος καὶ συζευγνυμένων, ἀφαιρουμένου τοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 30 γροσίων ὑπὸ τοῦ ταμείου ὡρισμένου ποσοῦ, τὸ ὑπόλοιπον διανέμεται ἐξ ἴσου μεταξὺ τῶν δικαιούχων.

Παράρτημα.

Διὰ τὴν γυναῖκα τὴν ἔχουσαν σύζυγον καὶ ἕνα ἢ πολλοὺς υἱούς, ἐξ ὧν ὁ μὲν εὑρίσκετο εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὁ δὲ ἕτερος εἰς πολιτικὴν καὶ ἕνεκα τοῦ θανάτου ἀμφοτέρων τούτων δικαιουμένην νὰ λάβῃ, κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς συντάξεως νόμους, καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη μισθόν, ὁρίζεται ὡς μισθὸς τὸ μεγαλείτερον ποσόν, ὅπερ πρόκειται νὰ δοθῇ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, μὴ καταβαλλομένου τοῦ μικροτέρου ποσοῦ.

Τῇ 25 Ζηλκαδὲ 1301 ἢ 4 Σεπτεμβρίου 1300.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Ἡ δικαιουμένη κατὰ τὸν νόμον σύνταξιν νὰ λάβῃ θυγάτηρ ἐπὶ τῇ ἰδιότητι τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου της ὡς ὑπαλλήλου τῆς κυβερνήσεως, (1) ἐὰν ἀποβιώσῃ κατόπιν ὁ πατήρ της κε-

(1) Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τῇ 13 ὀκτωβρίου 1299 καθιερώθη τὸ σύστημα, καθ' ὃ ἡ κατὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρός της χήρα διατελοῦσα θυγάτηρ δικαιοῦται ἐν οἱᾳδήποτε περιπτώσει εἰς σύνταξιν ἕνεκα τοῦ πατρός της.

κτημένος τὸ τῆς συντάξεως δικαίωμα, δὲν λαμβάνει χωριστὴν διὰ τοῦτο σύνταξιν· ἐὰν δὲ ἡ χορηγηθεῖσα αὐτῇ σύνταξις εἶναι ὀλιγωτέρα ἐκείνης, ἥτις θὰ τῇ ἐχορηγεῖτο ἄλλως ἕνεκα τοῦ πατρός, ἀναπληροῦται τὸ ἔλλειμμα.

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Εἰς τὰ τέκνα καὶ τὰς συζύγους τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλων, οἵτινες μὴ κεκτημένοι δικαίωμα συντάξεως ἤθελον ἀποβιώσῃ πρὸ τῆς συμπληρώσεως δεκαετίας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, χορηγεῖται τὸ τρίτον τῆς συντάξεως, τῆς διδομένης εἰς τὰ τέκνα καὶ τὰς συζύγους τῶν μετὰ τριακονταετῆ ὑπηρεσίαν συνταξιούχων· ἐὰν δὲ ὁ τῆς ὑπηρεσίας των χρόνος ὑπερέβη τὴν δεκαετίαν, ἡ σύνταξις ὁρίζεται προστιθεμένου καὶ τοῦ εἰς τὰ περὶ πλέον ἔτη ἀναλογοῦντος ποσοῦ. Ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ 41 ἄρθρῳ ὁριζομένων περιστάσεων οὐδεμία χορηγεῖται σύνταξις εἰς τὰ τέκνα καὶ τὰς συζύγους τῶν πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς δεκαετίας ἀποβιούντων.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Αἱ εἰς τὰ ἄρρενα ὀρφανὰ χορηγούμεναι συντάξεις ἀποκόπτονται ἅμα ὡς συμπληρώσωσι τὸ εἰκοστὸν ἔτος (1), αἱ δὲ εἰς τὰ θήλεα ὀρφανά, τὰς συζύγους, μητέρας καὶ μάμμας χορηγούμεναι ἀποκόπτονται ἅμα συζευχθῶσιν (2). Σημειωτέον ὅμως ὅτι αἱ συντάξεις τῶν στερουμένων τῆς ὁράσεως, παραλύτων, κλινήρων, παραφρόνων καὶ ἀποπλήκτων, ὡς καὶ τῶν πασχόντων εἰς ἀνάλογον βαθμὸν καὶ μὴ δυναμένων νὰ πορίζωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἐξακολουθοῦσι χορηγούμεναι ἰσοβίως.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Εἰς τὰ τέκνα καὶ τὰς συζύγους τῶν μὴ συμπληρωσάντων τὸν τῆς συντάξεως ὡρισμένον χρόνον καὶ ἀποβιωσάντων, εἴτε

(1) Τῇ 16 αὐγούστου 1298 κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἐθεσπίσθη ὅπως χορηγῆται ἰσόβιος σύνταξις εἰς τὰ ἄρρενα τέκνα, τὰ συμπληρώσαντα τὸ εἰκοστὸν ἔτος, ἐὰν ἀποδειχθῇ ἰατρικῶς ὅτι ὑπέστησαν πάθησιν εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ πορίζωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ ὅτι κέκτηνται κατὰ νόμον τὸ τῆς συντάξεως δικαίωμα.

(2) Ἐὰν δὲ πρόσωπόν τι ἐκ τούτων, ἀποβαλὸν τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ μὴ εἰδοποιῆσαν περὶ τούτου, λάβῃ μισθόν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν σημειώσεων τοῦ 31 ἄρθρου.

διότι περιῆλθον εἰς τὰς ἐν τῷ 30ῷ ἄρθρῳ μνημονευομένας περιστάσεις, εἴτε διότι ἐξετέθησαν εἰς κίνδυνον μεταβαίνοντες εἰς τὸν τόπον τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἐπιστρέφοντες, ἢ τὸ καθῆκον αὐτῆς ἐκπληροῦντες, χορηγεῖται ὡς σύνταξις τὸ τέταρτον τῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ θέσει μισθοδοσίας των.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Οἱ δικαίωμα συντάξεως χαίροντες συγγενεῖς τοῦ συνταξιούχου ὑπαλλήλου, ἐὰν μὲν εὑρίσκωνται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπευθύνουσι τὰς αἰτήσεις των εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, ἐὰν δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, διὰ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν πρὸς τὸν Νομάρχην. Ἐὰν δὲ μετὰ τὰς ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ἢ Νομαρχῶν γενησομένας ἐρεύνας, ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ αἰτῶν κέκτηται τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα, ἡ αἴτησις μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ τῆς περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν γενομένων ἐξακριβώσεων σημειώσεως, διαβιβάζεται δι' ἐκθέσεως παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου ἢ τῆς Νομαρχίας εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων, καὶ θέλει σημειοῦσθαι εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα πόσοι εἰσὶν οἱ ἄρρενες καὶ θήλεις συγγενεῖς, καὶ ἂν ἔχωσι μητέρα καὶ μάμμην.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Ἐὰν εἰς τὰς συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ὁριζομένας συντάξεις ὑπὲρ τῶν συνταξιούχων ἢ τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν των τύχῃ κλάσμα εἰς παράδες, παραλείπεται καὶ προσδιορίζεται μόνον τὸ ἀκέραιον ποσόν.

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Οἱ ὅροι περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων μεταβιβασθεισῶν συντάξεων ὀρφανῶν καὶ χηρῶν ἰσχύουσιν ὡς καὶ πρότερον, καὶ οὐδεμία ἐπιτρέπεται ἐπ' αὐτῶν ἐλάττωσις ἢ αὔξησις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ταμεῖον τῶν συντάξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συντάξεων τῶν συνταξιούχων, τῶν

ὀρφανῶν καὶ χηρῶν αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποκτησάντων τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ἀλλ' ἀποβιωσάντων πρὶν ἢ λάβωσι τοιαύτην, θέλει σχηματισθῇ ἰδιαίτερος κλάδος ὑπὸ τὸ ὄνομα Διεύθυνσις τῶν συντάξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τούτου ἀποτελοῦνται α' ἐκ τῶν 5 ο)ο, ἅτινα θέλουσι κρατεῖσθαι ἐκ τῆς μισθοδοσίας πάντων τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἐπωφεληθησομένων ὑπαλλήλων ἀνωτέρων τε καὶ κατωτέρων, προϊσταμένων γραφείων, γραμματέων καὶ ὑπηρετῶν, πεπαυμένων καὶ προσωρινῶν ὑπαλλήλων· β' ἐκ τῶν 5 ο)ο, ἅτινα θέλουσι κρατεῖσθαι ἐκ τῶν συντάξεων τῶν μέχρι τοῦδε ὑπὸ σύνταξιν τεθέντων καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τεθησομένων· γ' (1) ἐκ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀπὸ μιᾶς τάξεως εἰς ἑτέραν προαγομένων ὑπαλλήλων, ἥτις θέλει κρατεῖσθαι κατὰ τὸν πρῶτον μόνον μῆνα καὶ ἥτις ἔσται ἴση πρὸς τὴν διαφορὰν τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῆς προτέρας των μισθοδοσίας καὶ τῆς διὰ τὴν νέαν θέσιν των ὡρισμένης. Ἐὰν δὲ δὲν ἤλλαξαν θέσιν, κρατεῖται μόνον ἡ εἰς τὸν πρῶτον μῆνα ἀναλογοῦσα περιπλέον μισθοδοσία· δ' (2) ἐκ τοῦ ἅπαξ διὰ παντὸς

(1) Ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους τῇ 25 Αὐγούστου 1297 καὶ 31 Ὀκτωβρίου 1297 ἐθεσπίσθησαν τὰ ἑξῆς:

Ὅταν μουσῆραι (στρατάρχαι) διορίζωνται εἰς πολιτικὰς θέσεις, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν τριῶν εἰδῶν μισθοῦ, τῶν ὁριζομένων ἐν τῇ κυβερνητικῇ ἀποφάσει περὶ διακανονίσεως τῶν μισθῶν, καὶ τοῦ μισθοῦ, ὃν θὰ λάβωσι διὰ τὰς πολιτικὰς θέσεις, ἀνήκει εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων, καθὼς καὶ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει διὰ τοὺς φερὶκ (στρατηγοὺς) καὶ ἄλλους ἀξιωματικοὺς ἀναλόγως τοῦ στρατιωτικοῦ των βαθμοῦ ὁριζομένων μισθῶν καὶ ἐκείνων, οὓς θὰ λάβωσι διὰ τὰς πολιτικὰς θέσεις. Τὰ δὲ 5 τοῖς ο)ο ἐπὶ τῶν 7000 γροσίων, ἅτινα ὁρίζονται διὰ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως ὡς μισθὸς ἰδιάζων τοῦ βαθμοῦ τῶν μουσηρῶν, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν ἰδιαζόντων εἰς τοὺς βαθμοὺς τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν, ἀνήκουσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων καὶ τὰ 5 τοῖς ο)ο τοῦ περιπλέον ποσοῦ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων.

(2) Κατὰ τὸ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1298 καθιερωθὲν σύστημα, ἀπὸ τοὺς ἐκ νέου εἰς θέσιν δι-

κρατηθησομένου ἡμίσεος μηνιαίου τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐξ ὑπαρχῆς εἰς διαρκῆ τινα θέσιν διορισθησομένων· ε΄ (1) τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν συντάξεων τῶν ὡρισμένων εἰς συνταξιούχους, πολιτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τῶν γραφείων, καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποβιωσάντων πρὶν ἢ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῆς συστάσεως τοῦ εἰρημένου ταμείου θέλει μεταβιβασθῇ εἰς αὐτὸ ἐκ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Αἱ ἀδέσποται μείνασαι συντάξεις λογίζονται πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου αὐτῶν. Ἀλλ' (2) ὅταν τὰ ὀρφανὰ καὶ αἱ χῆραι τῶν ἀρχαίων συνταξιούχων, οἵτινες ἀπεβίωσαν ἐντὸς τῆς τελευταίας πενταετίας ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ τῶν ὁποίων αἱ συντάξεις ἐκρατήθησαν ὑπὸ τοῦ ταμείου τῆς Κυβερνήσεως, ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἁρμό-

---

ριζομένους ἐνῷ ἐλάμβανον σύνταξιν ἢ μισθὸν διαθεσιμότητος, κρατεῖται διὰ τὸ ταμεῖον οὐχὶ τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, ἀλλ' ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ τῆς νέας θέσεως καὶ ἐκείνου, ὃν ἐλάμβανον λόγῳ συντάξεως ἢ διαθεσιμότητος.

(1) Ἐπειδὴ ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ ἡμίσεος μισθοῦ στηρίζεται κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πρόσληψιν προσώπων ἄνευ θέσεως καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεμία ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ τῶν κατὰ πρώτην φορὰν εἰς θέσιν διοριζομένων καὶ τῶν κατόπιν διαθεσιμότητος ἐκ νέου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προσλαμβανομένων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1297 καθιερώθη τὸ σύστημα, καθ' ὃ κρατεῖται τὸ ἥμισυ τοῦ πρώτου μηνιαίου ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν.

(2) Ἡ τελευταία αὕτη παράγραφος, ἤτοι τὸ ἀπὸ τῆς λέξεως *ἀλλὰ* καὶ κατωτέρω μέρος τοῦ 47 ἄρθρου, ἠκυρώθη διὰ τοῦ δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος εἰς ἐφαρμογὴν τεθέντος κανονισμοῦ τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1298, καθ' ὃν οἱ ἀπομακρυνθέντες τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τῆς πρὸ τοῦ Μαρτίου 1296 δεκαετίας, εἰσέτι ἐν διαθεσιμότητι διατελοῦντες καὶ αἰτοῦντες σύνταξιν, καθὼς καὶ αἱ αἰτοῦσαι σύζυγοι τῶν ἐντὸς τῆς δεκαετίας ταύτης ἀποβιωσάντων, λαμβάνουσι σύνταξιν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων ἀνηκόντων ἀδεσπότων μηνιαίων τῶν ἀρχαίων συνταξιούχων.

διον Ὑπουργεῖον ἢ τὴν Νομαρχίαν καὶ ἀποδειχθῇ ἡ ὕπαρξις τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων δικαιωμάτων καὶ ὅρων, χορηγεῖται τότε παρὰ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως, ἣν ἐλάμβανεν ὁ ἀποβιώσας (1).

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Τὰ 5 τοῖς 0)0, τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως ὡς ἀντίκρυσμα τῶν συντάξεων, τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς συνταξιούχους καὶ τὰ ὀρφανὰ καὶ τὰς χήρας αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποβιούντων πρὶν ἢ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν, κρατοῦνται καθ' ἕκαστον μῆνα ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Νομαρχῶν, τῶν Ὑπουργείων καὶ διευθύνσεων ἐκ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων, γραμματέων τῶν γραφείων, ὑπηρετῶν, πεπαυμένων, προσωρινῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων. Ἀπαραλλάκτως θέλει κρατεῖσθαι τὸ πρῶτον μηνιαῖον τὸ ἀναλογοῦν ἐκ τῆς προσθήκης, ὁσάκις αὐξάνηται μισθοδοσία τις, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ πρώτου μηνιαίου τῶν ἐξ ὑπαρχῆς διοριζομένων εἰς θέσιν τινά. Τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ διαβιβάζωνται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδίδῃ ἀποδείξεις παραλαβῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Διοίκησις τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 49ον.

Τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ, ἑνὸς λογιστοῦ, ἑνὸς ἀρχιγραμματέως μετὰ τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἀριθμοῦ γραμματέων, ὑπηρετῶν καὶ ἐκ τοῦ κυρίως προσωπικοῦ τοῦ ταμείου.

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Ὁ διευθυντὴς διορίζεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ δὲν μι-

(1) Ἐπειδὴ αἱ σύζυγοι τῶν πρὸ τοῦ 1296 ἔτους ἀπομακρυνθέντων τῆς ὑπηρεσίας, λαβόντων σύνταξιν διαθεσιμότητος, πληρωσάντων τὰ 5 τοῖς ο)ο μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων καὶ ἀποβιωσάντων μετὰ τὸ 1296 δέον ν' ἀπολαύωσι τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ταμείου τούτου, τῇ 15 Ἰουνίου 1298 καθιερώθη τὸ σύστημα ὅπως εἰς τὰς συζύγους τῶν τοιούτων προσδιορίζηται σύνταξις ὑπὸ τοῦ ταμείου.

σθοδοτεῖται· ὁ δὲ λογιστής, ὁ ἀρχιγραμματεύς, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκλέγονται, διορίζονται καὶ μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 51ον.

Διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων θέλει ὑπάρχῃ ἐν τῷ τμήματι τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ διευθυντοῦ. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐκλέγονται καὶ διορίζονται, λαμβανομένου ἑνὸς προσώπου ἐκ τῶν μελῶν τῆς γερουσίας, τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ Ἐθκαφίου, τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Οἴκου, τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν Δημοσίων Ἔργων, τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου, τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, τῶν γενικῶν διευθύνσεων τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ τοῦ ἐγγείου φόρου (βεργκιοῦ) καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν τηλεγράφων καὶ ταχυδρομείων. Εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς συγκαταριθμοῦνται προσέτι ὁ λογιστὴς καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς διευθύνσεως τῶν συντάξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύσης θέλουσι συνέρχεσθαι τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐν γενικῇ συνεδριάσει. Διὰ τὴν διαρκῆ δὲ διεύθυνσιν τοῦ ταμείου σχηματίζουσι μεταξὺ αὐτῶν διοικητικὸν συμβούλιον, ἐκλέγονται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἓν μὲν πρόσωπον ὡς ἀντιπρόεδρον, ἕτερα δὲ ἓξ ὡς μέλη. Τοῦ συμβουλίου τούτου συνερχομένου τοὐλάχιστον ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος προεδρεύει ὁ διευθυντής. Ἀπόντος τοῦ διευθυντοῦ, ὁ ἀντιπρόεδρος προεδρεύει τῆς τε ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Ὁ λογιστὴς καὶ ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων εἶναι φυσικὰ μέλη τοῦ ἐν λόγῳ συμβουλίου. Ὁ ἀντιπρόεδρος διορίζεται δι' ἓν ἔτος, ἐκ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, ἀνανεοῦνται τὸ ἥμισυ κατὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν, τῶν ἀντικαταστατῶν ἐκλεγομένων αὖθις μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὰ κατὰ τὴν πρώτην ἑξαμηνίαν ἀντικατασταθησόμενα μέλη προσδιορίζονται διὰ κλήρου. Παρὰ τοῦ λογιστοῦ καὶ ταμείου λαμβάνεται ἀξ ὀχρεως ἐγγύησις.

ΑΡΘΡΟΝ 53ον.

Εἰς τὸν διευθυντὴν θέλουσι χορηγεῖσθαι ἐτησίως ὑπὸ τὸν τί-

τλον δώρου πεντακόσιαι Ὀθωμανικαὶ λίραι, διὰ δὲ τὸ ἔμμισθον προσωπικὸν τοῦ ταμείου ὡρίσθησαν ἐτησίως 213,000 γρ. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελε θεωρηθῇ ἀληθῶς ἀναγκαία ἡ αὔξησις τοῦ ποσοῦ τούτου, ἡ ὑπόθεσις θέλει ἐξετάζεσθαι καὶ ἐπικυροῦσθαι καὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ κατόπιν θὰ ἐκτελῶνται τὰ δέοντα, συμφώνως πρὸς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθησόμενον Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα.

ΑΡΘΡΟΝ 54ον.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς συνίστανται εἰς τὰ ἑξῆς: α' ἐξετάζει τὰς ὑπὸ τοῦ λογιστηρίου τοῦ ταμείου γινομένας διατυπώσεις καὶ τὴν συντασσομένην πρᾶξιν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων, τῶν ἐπιδιδομένων παρὰ τῶν ἀποκτησάντων τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ εἰς ἃ ὑπάγονται Ὑπουργεῖα καὶ τμήματα, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην, καὶ πεμπομένων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν συντάξεων, καὶ βεβαιοῦται ἂν ὁ αἰτῶν ὑπάλληλος κέκτηται ἢ μὴ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα δικαιώματα, καὶ ἐὰν τὸ προτεινόμενον ποσὸν τῆς συντάξεως συνάδῃ ἢ μὴ πρὸς τὸν νόμον· β' ἐξετάζει τὸν βαθμὸν τῆς παθήσεως τῶν σωματικῶς κωλυομένων καὶ πασχόντων· γ' ἐξελέγχει καὶ ἐπιθεωρεῖ τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ταμείου καὶ δ' δανείζει ἐπὶ τόκῳ τὰ ἐν αὐτῷ διαθέσιμα χρήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Ἡ περὶ ὑπαλλήλου τινός, ὡς ἀποκτήσαντος δικαίωμα ἐπὶ τῆς συντάξεως ἔκθεσις, ἣν ἡ ἐπιτροπὴ συντάττει κατὰ τὸ 57ον ἄρθρον κατόπιν τῶν προκαταρκτικῶν ἐρευνῶν αὐτῆς, ἐξεταζομένη καὶ ἐπικυρουμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὑποβάλλεται εἰς τὴν Μεγάλην Βεζυρίαν, καὶ ἡ μὲν σύνταξις τῶν δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος διωρισμένων ὑπαλλήλων ὁρίζεται πάλιν δι' ὁμοίου Διατάγματος, ἡ δὲ τῶν ἄνευ τοιούτου διωρισμένων ὁρίζεται διὰ *πουγιουρουλτίου* τῆς Μεγάλης Βεζυρίας.

ΑΡΘΡΟΝ 56ον.

Ἐν τῷ λογιστικῷ γραφείῳ τῆς διευθύνσεως τῶν συντάξεων θέλουσιν ὑπάρχει δι' ἑκάστην Νομαρχίαν καὶ δι' ἕκαστον Ὑπουργεῖον ἢ τμῆμα ἰδιαίτερα ἔντυπα καὶ κατὰ στήλας διηρημένα

βιβλία καταστάσεων. Αἱ σελίδες ἑκάστου αὐτῶν θὰ ὦσιν ἠριθμημέναι, ἡ δὲ τελευταία θὰ φέρῃ τὴν ἐξῆς σημείωσιν «βιβλίον καταστάσεως τῶν συνταξιούχων, περιέχον . . . . σελίδας», ἐσφραγισμένην διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ Ὑπουργείου. Τὸ βιβλίον τοῦτο θέλει ἀναφέρῃ περιληπτικῶς καὶ κατὰ τάξεις τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῆς μισθοδοσίας τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων ὑπαλλήλων, γραμματέων καὶ ὑπηρετῶν, συμφώνως πρὸς τὸν θεμελιώδη πίνακα, ὃν θὰ πέμψῃ ἅπαξ διὰ παντὸς ἕκαστον Ὑπουργεῖον, τμῆμα καὶ Νομαρχίᾳ κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ πρότυπον. Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ θὰ σημειοῦνται προσέτι καὶ αἱ μεταθέσεις, παύσεις τῶν ὑπαλλήλων, ἡ αὔξησις ἢ ἐλάττωσις τῆς μισθοδοσίας των, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μηνιαίων πινάκων, οὓς θὰ πέμπῃ ἕκαστον μέρος κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνός, συμφώνως πρὸς τὸ ἐπὶ τούτῳ ὑπάρχον πρότυπον.

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

(1) Οἱ Ὑπουργοί, Νομάρχαι καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνεξαρτήτως διοικουμένων σαντζακίων ὀφείλουσι νὰ πέμπωσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων τοὺς ἐν τῷ 56 ἄρθρῳ μνημονευομένους πίνακας, θεμελιώδεις καὶ μηνιαίους. Ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἀποστολῆς αὐτῶν, οἱ ὑπαίτιοι τῆς τοιαύτης βραδύτητος θεωροῦνται ὡς ὑπεύθυνοι.

ΑΡΘΡΟΝ 58ον.

Αἱ συνταξόμεναι ἐπίσημοι ἐκθέσεις πρὸς πιστοποίησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀποδειξάντων τοιαῦτα ἐπὶ τῆς συντάξεως, τῆς νομίμου ἀναλογίας καὶ ποσότητος τῶν χορηγητέων αὐτοῖς συντάξεων καὶ τῆς βάσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ τῶν ἀποδειχθέντων

(1) Διὰ διατάγματος τῆς 25 Ζεμαζηλεββὲλ 1300 καθιερώθη τὸ σύστημα, καθ' ὃ ἐὰν μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν, Νομαρχῶν, διοικητῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ὑπάρχωσί τινες ὑποβαλόντες αἴτησιν περὶ συντάξεως, αἱ αἰτήσεις αὐτῶν νὰ μένωσιν ἀνενέργητοι ἄχρις οὗ φθάσωσι πάντα τὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐκείνου, τῆς Νομαρχίας καὶ τῆς διοικήσεως ζητούμενα βιβλία, οἱ πίνακες καὶ τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν μετὰ τοῦ τόκου. Ἡ δὲ χρονολογία τῆς αἰτήσεώς των θεωρεῖται ὡς ἀρχομένη μόνον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν συμπληρωθῇ ἡ ἀποστολὴ τῶν εἰρημένων βιβλίων, πινάκων καὶ χρημάτων.

δικαιωμάτων, ἐπιδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους.

ΑΡΘΡΟΝ 59ον.

Ἀφοῦ αἱ ἐν τῷ 54 ἄρθρῳ μνημονευόμεναι ἐκθέσεις ἐξετασθῶσι καὶ ἐπικυρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ ἐκδοθῇ Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα ἢ *ὑψηλὸν πουγιουρουλτῆ* περὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀποδειχθέντων τὰ ἐπ' αὐτῆς δικαιώματά των, ἐπιδίδοται εἰς αὐτοὺς δωρεὰν παρὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διβανίου ὑψηλὸν βεράτιον (δίπλωμα) πιστοποιοῦν τὴν ἀπολαυὴν τῆς συντάξεως καὶ τὸ ποσὸν αὐτῆς. Οἱ διὰ τοιούτων διπλωμάτων ἐφωδιασμένοι ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ θέλουσι λαμβάνῃ τὴν σύνταξίν των παρὰ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων, ἐν δὲ ταῖς Νομαρχίαις παρὰ τῶν κατὰ τόπους κυβερνητικῶν ταμείων, τὰ ὁποῖα θέλουσι συνεννοεῖσθαι κατόπιν μετὰ τοῦ εἰρημένου ταμείου.

ΑΡΘΡΟΝ 60ον.

Τὸ λογιστικὸν γραφεῖον τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων συντάσσει περὶ τὰ τέλη τοῦ Φεβρουαρίου ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμὸν τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου, ὅστις ἐξελεγχόμενος ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπικυρούμενος διὰ πράξεως, παραπέμπεται μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς διευθύνσεως τοῦ ταμείου εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, ὑπόθεν, ἀφοῦ ἐξελεγχθῇ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου τμήματος καὶ τῆς ὁλομελείας, ἐὰν εὑρεθῇ ἐν τάξει, διαβιβάζεται εἰς τὴν Μεγάλην Βεζυρίαν ὅπως ὑποβληθῇ εἰς τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτάνον· ἐκδοθέντος δὲ τοῦ ἐπὶ τούτῳ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος φυλάσσεται ἐν τῷ λογιστικῷ γραφείῳ τοῦ ταμείου καὶ δημοσιεύεται διὰ τῶν ἐφημερίδων.

ΑΡΘΡΟΝ 61ον.

Κατὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν θέλει γίνεσθαι ἐξέλεγξις τῶν συντάξεων, τῶν εἴτε ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μεταβιβασθεισῶν, εἴτε συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν χορηγουμένων εἰς συνταξιούχους καὶ εἰς τὰς ὑπὸ σύνταξιν χήρας καὶ ὀρφανά, αἱ δὲ ἀδέσποτοι μείνασαι συντάξεις θὰ ἀναγγέλλωνται εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων. Ἡ ἐξέλεγξις αὕτη θέλει ἐκτελεῖσθαι ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ ὑπὸ τῆς

διευθύνσεως τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 62ον.

Δεν ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις, ἡ κατακράτησις, ἡ ἐλάττωσις καὶ ἔκπτωσις τῶν μισθῶν τῶν συντάξεων, κρατουμένου μόνον οὐχὶ πλέον τοῦ τετάρτου τῆς μισθοδοσίας τῶν συνταξιούχων τῶν ὀφειλόντων εἰς τὸ δημόσιον ἢ τῶν βεβαρημένων διὰ προνομιούχων χρεῶν ὁριζομένων καὶ ἐκτιμωμένων διὰ τοῦ ἱεροῦ νόμου ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ γάμου καὶ τῆς διατροφῆς. Μὴ ἐπαρκοῦντος τοῦ τετάρτου τῆς μισθοδοσίας διὰ τὴν διατροφήν, κρατεῖται ἴσον τῇ διατροφῇ ποσόν.

ΑΡΘΡΟΝ 63ον.

Ἐὰν οἱ ἐν πᾶσι τοῖς τμήμασι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει γραφείων ἐντεταλμένοι τὴν λογιστικὴν διαχείρισιν καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι καταβάλωσιν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἢ τοὺς πολιτικοὺς συνταξιούχους τοὺς μισθοὺς αὐτῶν, ἢ ἐπιτρέψωσι νὰ πληρωθῶσιν οὗτοι, χωρὶς νὰ κρατήσωσι τὸ 5 τοῖς 0)0, δηλαδὴ ἀνὰ 2 παράδες ἐπὶ τοῦ γροσίου, ὅπερ δέον νὰ ἀφαιρῆται ἐκ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν, ἡ διεύθυνσις τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων ἐπιβάλλει ἀποζημίωσιν τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς ἐκεῖνον, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ὁποίου ἐδόθη καὶ ζητεῖ τόκον ὑπερημερίας πρὸς 12 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος ἀπὸ τῶν κρατούντων καὶ μὴ ἀποστελλόντων τὰ ποσὰ ταῦτα διὰ πρώτης εὐκαιρίας (1). Διὰ τοῦτο πᾶς ὑπάλληλος καὶ συνταξιοῦχος λαμβάνων τὸν μισθὸν αὐτοῦ ἐκδίδει μὲν ἀπόδειξιν τοῦ ὅλου μισθοῦ του, ἀλλὰ τὸ 5 τοῖς 0)0 σημειοῦται ὄπισθεν, καταβαλλομένου τοῦ ὑπολοίπου.

(1) Τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους τὸ ὑψηλὸν Πρωθυπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 14 ἀπριλίου 1300 διαταγῆς διέταξεν ἵνα, οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι, οἱ λογισταί, οἱ διευθυνταὶ καὶ ὑπάλληλοι τῶν τελωνείων, οἱ διευθυνταὶ τῶν τηλεγράφων καὶ τῶν ταχυδρομείων, οἱ λογισταὶ τῶν ἐθναφίων καὶ οἱ ὑπάλληλοι οἱ ἐπιπεφορτισμένοι νὰ κρατῶσι τὰς χορηγίας τοῦ ταμείου, μὴ δίδωσιν εἰς τοὺς ἀπολυομένους ὑπαλλήλους τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀχρεωστήτου αὐτῶν (τεπ·ρηγεΐ ζιμμὲτ μαζπ·ατασή).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Τοκισμός τοῦ κεφαλαίου τοῦ ταμείου.

—◆—

ΑΡΘΡΟΝ 64ον.

Τὸ κεφάλαιον τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων μὴ διδόμενον εἰς τὸν τυχόντα ὡς δάνειον διεσκορπισμένον, κατατίθεται καὶ τοκίζεται εἰς τὰς μᾶλλον ἀξιοχρέους καὶ ἀσφαλεῖς τραπέζας ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ δέχωνται κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν ὁσονδήποτε ποσὸν ζητηθῇ, νὰ ὁρισθῇ ὁ τόκος ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπηται ὁ τοκισμὸς κατ' ἄλλον τρόπον, θ' ἀνοιχθῇ δὲ τρεχούμενος λογαριασμὸς μεταξὺ τῆς διευθύνσεως τοῦ ταμείου καὶ τῆς τραπέζης διὰ τὰς παραδόσεις καὶ παραλαβάς.

ΑΡΘΡΟΝ 65ον.

Τοῦ ταμείου τούτου ἅπασαι αἱ ληψοδοσίαι γίνονται κατὰ τὴν ταμιακὴν διατίμησιν τοῦ νομίσματος.

ΑΡΘΡΟΝ 66ον.

Ἐντὸς παντὸς μηνὸς συντάσσεται ὑπὸ τοῦ λογιστηρίου περιληπτικὴ κατάστασις τῶν πράξεων τοῦ ταμείου, ἐπικυρουμένη καὶ σφραγιζομένη κάτωθεν ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ· ἀφοῦ δὲ δοθεῖσα εἰς τὴν διεύθυνσιν ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἀποστέλλεται δι' ὑπομνήματος τῆς διευθύνσεως εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, ὅπερ ἐξελέγχον αὐτὴν ἐπικυροῖ, ἂν τὴν θεωρήσῃ ὡς τακτικήν, καὶ ἐπιστρέφει αὖθις εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 67ον.

Μὴ ὑπάρχοντος κεφαλαίου τοῦ ταμείου αἱ περὶ συντάξεως ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις ἐκτελοῦνται κατὰ σειρὰν τῆς χρονολογίας αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 68ον.

Ὁ τρόπος τῆς διευθύνσεως τοῦ ταμείου καὶ αἱ λοιπαὶ πράξεις αὐτοῦ ἐνεργοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ του.

ΑΡΘΡΟΝ 69ον.

Ὁ μὴ ἔχων μὲν δικαίωμα συντάξεως καὶ προσπαθῶν δι' εἰκονικοῦ δικαιώματος καὶ ὀνόματος νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ὑπη-

ρεσίας καὶ τῶν προσόντων ἄλλου, λαμβάνει ἀπορριπτικὴν ἀπάντησιν καὶ τιμωρεῖται διὰ τὸν νόμον ἀναλόγως τοῦ εἴδους καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐνοχῆς του.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος:
5 Ρεδζὲπ 1301, ἢ 13 Ἀπριλίου 1300.

Ἐγκύκλιος περὶ τῆς ἐντόκου ἀποζημιώσεως ὑπὸ τῶν λογιστικῶν ὑπαλλήλων τῶν μὴ κρατούντων ἐγκαίρως τὰ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων ἀνήκοντα μερίδια.

قاعد صندغی عائداتی وقتیله توقیف إعیان امورحسابیه مأمورلرندن
مع القائض تضمینی حقنده محرر ات عمومیه

(Ταχαὺδ· σαντηγὴ ἀηδ·ατινὴ βακτῆλε τεὼκὴφ ἤτιμεγεν οὐμούρι χισαπ·ηγὲ μεεμουρλεριντὲν μὰ ἓλ φαὴζ ταζιμηνὴ χακκηντὰ ταχρηοάτι οὐμουμηγέ).

Τὸ προεδρεῖον τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου (ὀ·ιβάνι μουχασεπ·ὰτ) παρατηρῆσαν ὅτι τὸ λογιστήριον τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ 1303ου ἔτους ἐκράτησε, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ 61 ἄρθρου τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου, ἀπὸ τῶν μισθῶν τῶν συνταξιούχων, τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τετάρτου αὐτῶν καὶ ποιησάμενον λόγον περὶ τῶν μετὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων διαμειφθέντων, ἐδήλωσεν ὅτι ἐπειδὴ κατὰ τὸ 63 ἄρθρον τοῦ ρηθέντος νόμου, τὸ 5 τοῖς ο)ο ἐκ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ὑπαλλήλων τὸ ἀνῆκον εἰς τὰ ταμεῖα τῶν συντάξεων δέον νὰ κρατῆται ὑπὸ τῶν λογιστῶν κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν καὶ νὰ ἀποζημιῶσι διὰ τὸ εἰς τὸ ταμεῖον ἀνῆκον μερίδιον, ἐν ᾗ περιπτώσει καταβάλλουσι τὰς μισθοδοσίας χωρὶς νὰ κρατήσωσιν αὐτὸ καὶ νὰ πληρώνωσι τόκον ὑπερημερίας· δὲν εἶναι δίκαιον οὔτε σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου 63 ἄρθρου νὰ πληρώνηται ἐκ τῶν ὑπὲρ τῶν συνταξιούχων τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν χηρῶν ὁρισθέντων μισθῶν ἡ εἰς τὸ ταμεῖον ἀνήκουσα μερίς, ἥτις δὲν ἐκρατήθη ἕνεκα τῆς ἀμελείας καὶ ῥαθυμίας τῶν λογιστῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ὑπέβαλεν ὑπόμνημα, δι' οὗ ἐρωτᾶται τὸ δέον γενέσθαι.

Παραπεμφθέντος τοῦ ὑπομνήματος τούτου τοῦ ρηθέντος προεδρείου τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τὸ νομοθετικὸν τμῆμα αὐτοῦ δι' ἐκθέσεώς του ἀπεφήνατο ὅτι, ἐπειδὴ τὸ εἰρημένον ἄρθρον διαγράφει ὅτι αἱ κρατήσεις γίνονται ὑπὸ τῶν λογιστῶν καὶ ὁρίζει οὕτω τὸ πόθεν θὰ λαμβάνωνται

αὗται, οὐδόλως ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τὴν διάταξιν ταύτην ἐνέργεια· εἶναι δὲ ὅλως ἄτοπον ἡ μὴ κρατουμένη μερὶς τοῦ ταμείου νὰ πληρώνηται διὰ τῆς κρατήσεως τοῦ τετάρτου τῆς μισθοδοσίας τῶν συνταξιούχων, τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν· δέον νὰ ἀνακοινωθῇ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας καὶ τὰς ἀνεξαρτήτως διοικουμένας διοικήσεις καὶ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ρηθὲν ἄρθρον, ἀποζημιούντων ἐντόκως τῶν λογιστῶν τῶν μὴ κρατούντων ἐγκαίρως τὴν εἰς τὸ ταμεῖον ἀνήκουσαν μερίδα.

Ἐνεργηθεισῶν τῶν ἀπαιτουμένων ἀνακοινώσεων, παρακαλεῖσθε ἵνα καὶ ἐν τῷ ὑμετέρῳ ὑπουργείῳ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Τῇ 21 Ζηλχητστσὲ 1307. ἢ 26 Ἰουλίου 1306.

ΝΟΜΟΣ

περὶ τῆς συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ γραμματέων τῶν διοριζομένων εἰς τὰ στρατιωτικὰ γραφεῖα.

دوائر عسكريه‌ده مستخدم مأمورين و كتبهٔ ملكيه تقاعد نظامنامه‌سى

(Δ'εβαήρι ἀσκερηγεδ'ὲ μουταχδ'ὲμ μεμουρὴν οὖ κετεπ'εῖ μουλκηγὲ τεκαοὖδ' νιζαμναμεσή).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ὡς ἀρχὴ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ γραμματέων θεωρεῖται ἡ χρονολογία, καθ'ἣν ἤρχισαν, εἰκοσαετεῖς γενόμενοι, νὰ λαμβάνωσι πολὺν ἢ ὀλίγον μισθὸν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους ἀπέναντι τῆς ὑπηρεσίας των.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ὁ ἐκ τῶν δικαιουμένων πρὸς σύνταξιν ἐξαιτούμενος αὐτήν, ὑποβάλλει αἴτησιν ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἢ τὸ τμῆμα εἰς ὃ ὑπάγεται, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸν ἀνώτερον προϊστάμενόν του. Ἐν τῇ αἰτήσει ταύτῃ σημειοῖ α' τὴν ἡλικίαν του καὶ τὴν χρονολογίαν, καθ' ἣν εἰσήχθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους καὶ τὸ ποσὸν τοῦ μισθοῦ ὃν ἔλαβε,

6′ τὰς θέσεις εἰς ἃς μετὰ ταῦτα ὑπηρέτησε, τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του, τὸ ποσὸν ὅπερ ἐλάμβανεν εἰς ἑκάστην θέσιν, τὸν λόγον τῆς παύσεώς του, ἐὰν εἶχε παυθῇ καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν διετέλεσε πεπαυμένος, γ′ ἂν ἐπεβλήθη αὐτῷ ποινὴ ἢ οὐχὶ καὶ δ′ ἂν, καθ' ἣν ἐποχὴν ζητεῖ νὰ τεθῇ ὑπὸ σύνταξιν, διατελῇ πεπαυμένος ἢ ἐν ἐνεργείᾳ, ἐὰν δὲ ζητῇ σύνταξιν λόγῳ παθήσεως, τὸν χρόνον καθ' ὃν ὑπέστη τὴν πάθησιν· διὰ δὲ τοῦ λογιστηρίου τοῦ τμήματος συντάσσεται κατάστασις κατὰ τὸ ὑπόδειγμα. Ἡ κατάστασις αὕτη μετὰ τῶν ἐγγράφων τῶν ἀποδεικνυόντων τὸ περιεχόμενον αὐτῶν ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἐκλογικὴν τῶν γραμματέων ἐπιτροπήν, ἥτις μετ' ἀκριβῆ ἐξέτασιν ὁρίζει τὸ νόμιμον ποσὸν τῆς μισθοδοσίας καὶ μετὰ τῆς συνταχθησομένης ἐκθέσεως ὑποβάλλει τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων· ἀφοῦ δὲ ἐξελεγχθῶσιν ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ λογιστηρίου καὶ μετὰ τὴν γενομένην ἐπισημείωσιν ἐπικυρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς διευθύνσεως τῶν συντάξεων, ἐπιστρέφονται εἰς τὸ τμῆμα ἀπὸ τοῦ ὁποίου προῆλθον. Ἐπίσης οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ γραμματεῖς τοῦ ταμείου τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων ὑποβάλλουσι τὴν περὶ τῆς συντάξεως αἴτησιν αὐτῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων, ἀφοῦ δὲ τὸ λογιστήριον τοῦ ταμείου συντάξῃ τὴν κατάστασιν, ἐξελεγχθῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἐπικυρωθῇ δ.' ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου, ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς διευθύνσεως δι' ὑπομνήματος εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Οὐδεὶς ὑπάλληλος τίθεται ὑπὸ σύνταξιν ἂν μὴ ὑποβάλῃ αἴτησιν καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι ἀσθενεῖ καὶ εἶναι ἀνίκανος εἰς βαθμὸν τοῦ νὰ μὴ δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης εὑρισκομένων καὶ τῶν αἰχμαλωτισθέντων προστίθεται ἴσος χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῆς ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης διαμονῆς των.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Οἱ μισθοὶ τῶν συντάξεων εἰσὶ δύο εἰδῶν: α′ ὁρίζεται ἀπέ-

ναντι ὑπηρεσίας ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον, 6′ ἕνεκα παθήσεως. Πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως ἀπέναντι ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖται νὰ ἐργασθῇ τις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους ἐπὶ τριάκοντα ἔτη.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ὡς μηνιαία σύνταξις τῶν δικαιουμένων ἀπέναντι ὑπηρεσίας νὰ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν τοῦ δωδεκάτου τοῦ δεκάτου τοῦ ἀθροίσματος τῶν μισθοδοσιῶν του δέκα ἐτῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἀποσύρονται, ἢ, ἐὰν δὲν ἀπεσύρθησαν εἰσέτι, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς αἰτήσεώς των καὶ ὑπολογιζομένων ἀναδρομικῶς. Ἀλλ' ἐὰν συμπίπτωσι μισθοὶ προγενέστεροι τοῦ 1296 ἔτους, οὗτοι ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν ποσῶν τῶν ὁρισθέντων διὰ τῆς περὶ διακανονίσεως τῶν μισθοδοσιῶν ἀποφάσεως, ἐκπιπτομένου τοῦ πέμπτου ἐκ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν μὴ καταχωρηθεισῶν ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ. Ἐὰν οἱ δικαιούμενοι νὰ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν δὲν ὑπηρέτησαν συνεχῶς ἐπὶ δέκα ἔτη ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν τελευταῖον ὑπηρέτησαν, ὑπολογίζονται κατὰ σειρὰν οἱ προγενέστεροι μισθοὶ αὐτῶν καὶ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῆς δεκαετοῦς μισθοδοσίας των. Δι' ἕκαστον ἔτος τῆς ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἔτη ὑπηρεσίας αὐτῶν προστίθεται εἰς τὴν ρηθεῖσαν σύνταξιν τὸ τριακοστὸν τῆς μισθοδοσίας, ἣν ἔλαβον κατὰ τὰ τριάκοντα ἔτη, κατὰ δὲ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦτον ὡς σύνταξις ὑπαλλήλου, ὑπηρετήσαντος ἐπὶ τεσσαράκοντα πέντε ἔτη, προσδιορίζεται τὸ ποσὸν 75 τοῖς 0)0 τοῦ δωδεκάτου τοῦ δεκάτου τοῦ ἀθροίσματος τῆς δεκαετοῦς μισθοδοσίας αὐτοῦ. Εἰς τοὺς ὑπηρετήσαντας πλέον τῶν τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν δὲν δίδοταί τι περιπλέον, ὁριζομένης ἐπίσης ὡς μηνιαίας συντάξεως τῆς τεσσαρακονταπενταετοῦς. Ἐὰν τὸ ποσὸν ὅπερ δικαιοῦται κατὰ τὸν νόμον νὰ λάβῃ ὁ ὑπάλληλος ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ τριακονταετίαν, εἶναι μικρότερον τῶν ἑκατὸν γροσίων, προσδιορίζονται ἑκατὸν γρόσια, καὶ τὸ ποσόν, ὅπερ ὑπάλληλός τις ὑπηρετήσας ἐπὶ τεσσαράκοντα πέντε ἔτη εἶναι ὀλιγώτερον τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα γροσίων, ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀναβιβάζεται εἰς τὰ ἑκατὸν πεντήκοντα γρόσια, μὴ προσδιοριζομένης συντάξεως μικροτέρας τοῦ ποσοῦ τούτου.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἐν περιπτώσει μεταθέσεως ὑπαλλήλου τινὸς ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ σταδίου ἢ τῶν λοιπῶν ἐπ σήμων τμημάτων εἰς τὰ στρατιωτικὰ γραφεῖα καὶ τμήματα ἢ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων, ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἰς τὰς προηγουμένας θέσεις ὑπολογίζεται εἰς τὸν νόμιμον χρόνον τὸν ὡρισμένον διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ταμείου τούτου. Τὰ χρήματα, ἅπερ ἔδωκαν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων τῆς θέσεως ἐν ᾗ διετέλουν οἱ ἐξ ἄλλων τμημάτων μετατιθέμενοι, μεταβιβάζονται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων μετὰ τοῦ ληφθέντος τόκου αὐτῶν, ἀποδιδόμενα ἐπίσης ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Οἱ ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ σταδίου εἰς τὴν στρατ ωτικὴν ὑπηρεσίαν διοριζόμενοι χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ στάδιον αὐτῶν, καταβάλλουσιν ἐκ τοῦ μισθοῦ των τὰ ποσά, ἅπερ δέον νὰ δίδωνται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων. Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ στρατιωτικῷ καὶ ἐπιστημονικῷ σταδίῳ προηγηθείσης αὐτῶν ὑπηρεσίας δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν νόμιμον χρόνον τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν σύνταξιν, ἀλλ' ὁ μισθὸς τῆς συντάξεως ὃν θὰ λάβωσιν ἐκ τοῦ ταμείου, ὑπολογίζεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν τῷ στρατιωτικῷ σταδίῳ ὑπηρεσίας των.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Οἱ καταδικαζόμενοι εἰς ἰσόβιον στέρησιν τοῦ βαθμοῦ, τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, χαίρουσι τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως. Μετὰ τὸν θάνατον ὅμως αὐτῶν ὁρίζεται διὰ τὰς οἰκογενείας των σύνταξις, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ ἔχοντες ἐπίσημον ἰδιότητα τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους εἴτε ἐν ἐνεργείᾳ διατελοῦντες, εἴτε πεπαυμένοι, εἰσαγόμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ξένου κράτους χωρὶς νὰ λάβωσι τὴν ἄδειαν δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, δὲν ἔχουσι δικαίωμα συντάξεως διὰ τὰς προηγουμένας ὑπηρεσίας αὐτῶν· ἐὰν δὲ διατελῶσιν ὑπὸ σύνταξιν, παύει ἡ μισθοδοσία των.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Οἱ βαρέως πάσχοντες, τουτέστιν οἱ ἀπόπληκτοι, οἱ κατάκοιτοι, οἱ παράφρονες, οἱ τυφλοὶ κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλ-

μοὺς εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀναρρώσωσι διὰ θεραπείας, ἢ οἱ μετρίως μὲν πάσχοντες, ἀλλ' ἔχοντες ἀνάγκην σωματικῆς βοηθείας ἄλλου, λαμβάνουσιν, ἐφ' ὅσον χρόνον καὶ ἂν ὑπηρέτησαν, ὡς σύνταξιν τὸν ἥμισυν μισθὸν τῆς τελευταίας θέσεώς των, ἀφοῦ ἰατρικῶς ἀποδειχθῇ ἡ πάθησίς των. Οἱ πάσχοντες ἄλλας ἀσθενείας, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, δηλαδὴ οἱ πάσχοντες εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσιν ὑπηρεσίαν ἄλλην ἢ τὴν τῆς θέσεως ἣν κατέχουσι, χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἀνάγκην τῆς σωματικῆς βοηθείας ἄλλου, λαμβάνουσιν ὡς σύνταξιν τὸ τέταρτον τῆς διακανονισθείσης μισθοδοσίας τῆς τελευταίας θέσεώς των, ἐὰν δὲ ὑπηρέτησαν περισσότερον τῶν δέκα ἐτῶν, λαμβάνουσι τὸ τρίτον τῆς μισθοδοσίας των. Ἡ πάθησις τῶν κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ἀνωτέρω βαθμοὺς ἀσθενούντων ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει ἀποδεικνύεται, μετὰ τὴν γενομένην ἐξέτασιν, δι' ἐκθέσεως τῶν ὑγειονομικῶν τμημάτων τῆς διευθύνσεως εἰς ἣν ὑπάγονται, μὴ ὑπάρχοντος δὲ τοιούτου τμήματος, δι' ἐκθέσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν· ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις δέον νὰ ἐξελεγχθῇ καὶ ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑγειονομικοῦ τμήματος ἡ ἔκθεσις ἡ ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος τῶν Αὐτοκρατορικῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ἢ τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν τῶν διωρισμένων ὑπὸ τῆς διευθύνσεως εἰς ἣν ὑπάγονται οἱ ἀνήκοντες εἰς ἄλλα τμήματα· ἐκτὸς τούτου διὰ νὰ τεθῶσιν οἱ τοιοῦτοι ὑπὸ σύνταξιν δέον νὰ ἐπικυρωθῇ καὶ γίνῃ παραδεκτὸς ὁ βαθμὸς τῆς παθήσεως αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τῆς διευθύνσεως τῶν συντάξεων. Ἀποδεικνυομένου ὅτι οἱ λόγῳ παθήσεως ἐξαιτούμενοι σύνταξιν συνεπλήρωσαν τὸν ὡρισμένον διὰ τὴν σύνταξιν χρόνον, τίθενται ὑπὸ σύνταξιν οὐχὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀλλ' ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, κατὰ τὰς διατάξεις καὶ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπάνοδος τῶν δυνάμει τοῦ νόμου τούτου τεθέντων ὑπὸ σύνταξιν. Ἐάν, τυχόν, συνεπείᾳ ἀνάγκης τοῦ Κράτους συνταξιοῦχός τις εἰσαχθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὁρισθῇ αὐτῷ μισθός, παύει ὁ μισθὸς τῆς συντάξεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του, μετὰ δὲ τὴν ἀποχώρησιν

αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης ὑπηρεσίας δίδοται αὐτῷ ὁ προηγούμενος μισθὸς τῆς συντάξεως, χωρὶς νὰ προστεθῇ ἢ ἀφαιρεθῇ τι διὰ τὸν χρόνον τῆς τελευταίας ὑπηρεσίας του. Οἱ λόγῳ ἀνάγκης διοριζόμενοι εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ πολιτικὰ τμήματα, ἀφοῦ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν, δὲν δικαιοῦνται νὰ διεγείρωσιν οἱανδήποτε ἀπαίτησιν ἕνεκα τοῦ 5 τοῖς ο)ο τοῦ κρατηθησομένου ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων ἐκ τῶν μισθῶν, οὓς θὰ λάβωσιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης, ἢ λόγῳ διαφορᾶς μισθοῦ. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων κρατούμενον ποσὸν ἐκ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν οὕτως εἰς πολιτικὰ τμήματα διοριζομένων ἀποστέλλεται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων, τὸ δὲ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων κρατούμενον ἐκ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν διοριζομένων εἰς τὰ στρατιωτικὰ τμήματα ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τοῦ τμήματος, εἰς ὃ ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας, εἰς τὸ ταμεῖον τῶν γενικῶν στρατιωτικῶν συντάξεων. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε εἰσαχθέντων αὖθις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν συνταξιούχων. Οἱ τοιοῦτοι καθὼς καὶ τὰ ὀρφανά, αἱ συζευγνύμεναι χῆραι καὶ οἱ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἐκπίπτοντες τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως, ἐπιστρέφουσι μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν ὅσα ποσὰ ἤθελον λάβῃ παρανόμως.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Οἱ δικαιοῦχοι τίθενται ὑπὸ σύνταξιν ἐὰν μὲν ὦσιν ἔμμισθοι μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς παύσεως τοῦ μισθοῦ των, εἰ δὲ μὴ ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῶν αἰτήσεών των. Ὁ μισθὸς ἐκείνων, διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ὁποίων ἐνεργοῦνται αἱ δέουσαι πράξεις πρὶν ἢ παρέλθῃ ἡ τρίμηνος προθεσμία ἡ ὁρισθεῖσα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων τούτων, δίδοται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος. Ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῆς περὶ τῆς χρονολογίας τῆς αἰτήσεως διατυπώσεως ἐνεργεῖται ὡς ἑξῆς: α΄ καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια ὅπως διεκπεραιωθῶσιν αἱ πράξεις ἐντὸς τριῶν μηνῶν, β΄ ὡς ἀρχὴ τῆς χρονολογίας τῆς αἰτήσεως θεωρεῖται ἡ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἢ τὸ ἁρμόδιον τμῆμα, εἰς ὃ ὑπάγεται, ἡμερομηνία τῆς ἐπιδόσεως καὶ ἡ εἰς τὸ γραφεῖον παραπομπή, γ΄ ἐπειδὴ ὁ ὑπάλληλος ὀφείλει κατὰ τὸν νόμον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἢ τὸ ἁρμόδιον τμῆμα, εἰς ὃ ὑπάγεται, τὴν αἴτησιν αὐτοῦ, θεωρεῖται

ὡς ἀρχὴ ἡ χρονολογία, καθ' ἣν ἀρχίζει ἡ ἐνέργεια ἐκεῖ μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς αἰτήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἢ τὸ ἁρμόδιον τμῆμα καὶ δ' δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ χρονολογία τῆς αἰτήσεως τῆς διδομένης παρ' ὑποδίκου ὑπαλλήλου, ἀλλὰ θεωρεῖται ὡς ἀρχὴ ἡ χρονολογία τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπισήμου ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν αἰτοῦντα.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ὁ μισθὸς τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐξκιτουμένων νὰ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων δὲν παύει πρὶν ἢ συμπληρωθῶσιν αἱ περὶ τῆς συντάξεώς των πράξεις, ἐκδοθῇ τὸ Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα καὶ προσδιορισθῇ ὁ μισθὸς τῆς συντάξεως αὐτῶν, πρὸς οὓς δίδοται ὁ μισθὸς τῆς ὑπηρεσίας των ἄχρις οὗ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ἐὰν ἡ παῦσις ὑπαλλήλου τινὸς δὲν ἀποτελῇ ποινὴν ἐπιβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ νόμου, ὁ χρόνος τῆς παύσεώς του ὑπολογίζεται εἰς τὸν τῆς συντάξεώς του κατὰ τοὺς κατωτέρω ὅρους: Ὁσοσδήποτε εἶναι ὁ χρόνος τῆς παύσεως τῶν ἐχόντων μισθὸν διαθεσιμότητος καὶ καταβαλλόντων εἰς τὸ ταμεῖον τὸ 5 τοῖς 0)0 ὑπολογίζεται ὁλόκληρος εἰς τὸν χρόνον τῆς συντάξεώς των· ἀλλ' ἡ παῦσις τῶν μὴ λαβόντων μισθὸν διαθεσιμότητος ἐπὶ δύο μὲν ἔτη ὑπολογίζεται, ἐκ τῶν τεσσάρων δὲ ἐτῶν τὰ δύο ἔτη ὑπολογίζονται ὁλόκληρα, τὰ δὲ ὑπολειπόμενα δύο ἔτη κατὰ τὸ ἥμισυ, μὴ ὑπολογιζομένου τοῦ μακροτέρου τούτου χρόνου τῆς παύσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Διὰ νὰ ὁρισθῇ ἀπὸ τοῦ ταμείου μισθὸς συντάξεως ἀπέναντι ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖται νὰ δίδωνται εἰς τὸ ταμεῖον 5 τοῖς 0)0 ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας. Ἐπειδὴ εἰς τὸν ὑπάλληλον τὸν συμπληρώσαντα τὸν ὡρισμένον τῆς συντάξεως χρόνον καὶ ζητήσαντα σύνταξιν ὁρίζεται μισθὸς συντάξεως ἀνάλογος πρὸς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἐκτὸς τοῦ 5 τοῖς 0)0 τοῦ κρατηθέντος ἀπὸ τῶν μισθοδοσιῶν αὐτοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του, κρατεῖται καὶ λαμβάνεται πρὸς 10 τοῖς ο)ο ἀπὸ τοῦ μισθοῦ τῆς συντάξεως αὐτοῦ ἢ μετὰ τὸν θάνατόν του ἀπὸ τοῦ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ μεταβιβασθέντος μισθοῦ μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῶν 5 τοῖς 0)0 τῶν προη-

γομένων μισθοσιῶν του ἀφ' ὧν ἔδει νὰ ληφθῇ τοῦτο. Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν χηρῶν, τοὺς ὁρισθέντας κατὰ τὸν ἀπὸ 24 Δζεμαζηλεββὲλ 1288 ἀκυρωθέντα νόμον περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν γραμματέων, ἀλλὰ μόνον εἰς μισθοὺς τῆς συντάξεως τοὺς ὁρισθέντας προηγουμένως, καὶ εἰς τοὺς ὁρισθέντας ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου τοῦ 1301 ἔτους, συμφώνως πρὸς τὸ περὶ ὀρφανῶν καὶ χηρῶν κεφάλαιον τοῦ περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Βαθμοὶ μισθῶν διδομένων εἰς τοὺς συγγενεῖς τῶν συνταξιούχων.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Εἰς τὰ ὀρφανὰ τῶν συμπληρωσάντων τὸν διὰ τὴν σύνταξιν ὡρισμένον χρόνον τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀποβιωσάντων πρὶν ἢ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν, τῶν ἀποθνησκόντων ἀφοῦ κατὰ τὸ 19 ἄρθρον ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας των συνεπληρώθη ἀκριβῶς εἰς δέκα ἔτη καὶ τῶν ἀποθανόντων ἀφοῦ ἐτέθησαν ὑπὸ σύνταξιν ἕνεκα τῶν ἐν τῷ 9ῳ ἄρθρῳ διαγραφομένων περιπτώσεων, ἢ ἀποθανόντων πρὶν ἢ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν, δίδοται τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ τῆς συντάξεως ἣν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ ὁ ἀποθανών, ἂν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ πεντακόσια γρόσια. Ἐὰν τὰ ὀρφανὰ ὦσι πολλά, τὸ ἥμισυ τοῦτο τῆς συντάξεως διανέμεται ἐξ ἴσου μεταξὺ αὐτῶν. Αἱ ἐκ τῆς συντάξεως ταύτης μερίδες τῶν ἀποβιούντων, τῶν συμπληρούντων τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας των ἀρρένων καὶ συζευγνυμένων θηλέων ἀποκόπτονται καὶ προστίθενται εἰς τὰ μηνιαῖα τῶν λοιπῶν ἀρρένων καὶ θηλέων ὀρφανῶν. Ὅταν τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως, ἣν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ ὁ ἀποβιώσας, ὑπερβαίνῃ τὰ 500 γρόσια, εἰς μὲν τὸ ἓν ὀρφανὸν ὁρίζονται ἀκριβῶς τὰ πεντακόσια γρόσια μετὰ τοῦ ἡμίσεος τοῦ περιπλέον ποσοῦ· ἐὰν τὰ ὀρφανὰ ὦσι δύο, τὰ 500 γρόσια καὶ τὰ τρία τέταρτα τοῦ περιπλέον ποσοῦ, τοῦ ὑπολοίπου μένοντος πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου. Ἐὰν δὲ τὰ ὀρφανὰ ὦσι τρία ἢ καὶ πλείονα, τότε δίδοται αὐτοῖς ὁλόκληρον τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως, ἣν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ ὁ ἀποβιώσας. Αἱ μερίδες τῶν

ἐκπιπτόντων τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως καὶ τῶν ἀποθνησκόντων ἀποκόπτονται, καὶ ἂν μὲν μένῃ ἓν ὀρφανόν, ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῆς συντάξεως, ἣν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ ὁ ἀποθανών, ὁρίζονται τὰ 500 γρόσια καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ περιπλέον ποσοῦ, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος μένοντος πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου. Ἐὰν δὲ μείνωσι δύο ὀρφανά, τότε ὁρίζονται αὐτοῖς 500 γρόσια καὶ τὰ τρία τέταρτα τοῦ περιπλέον ποσοῦ, τοῦ ἑτέρου μένοντος πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου. Ἐὰν δὲ μείνωσι τρία ἢ καὶ πλείω ὀρφανά, τότε αἱ διαθέσιμοι μείνασαι μερίδες προστίθενται καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὰ μηνιαῖα αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ἡ σύζυγος ἢ πᾶσαι αἱ σύζυγοι ἐκείνων, ὧν τὰ ὀρφανὰ χαίρουσι δικαίωμα συντάξεως κατὰ τὸ 15 ἄρθρον, θεωροῦνται ὡς ἓν ὀρφανὸν καθὼς καὶ ἡ μήτηρ καὶ ἡ μάμμη ὁμοῦ λαμβανόμεναι. Ὑπαρχουσῶν πολλῶν συζύγων, διανέμεται ἐξίσου μεταξὺ αὐτῶν ἡ εἰς μίαν καὶ μόνην σύζυγον ἀνήκουσα μερίς, καθὼς καὶ ὑπαρχουσῶν συγχρόνως μητρὸς καὶ μάμμης, διανέμεται μεταξὺ αὐτῶν ἐξίσου ἡ τῆς μητρὸς μερίς. Ἐὰν δὲ ὁ ἀποβιώσας δὲν καταλείπῃ ὀρφανά, ἀλλὰ μόνον σύζυγον, ἢ μητέρα ἢ μάμμην, αὗται χαίρουσι τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως. Ὑπαρχουσῶν πολλῶν συζύγων, αἱ μερίδες τῶν στερουμένων τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως καὶ ἀποβιουσῶν, αἱ ἀναλογήσασαι αὐταῖς κατὰ τὴν γινομένην διανομὴν ἀποκόπτονται, προστιθέμεναι εἰς τὸν μισθὸν τῆς ζώσης συζύγου. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀποθνησκούσης μητρὸς καὶ μάμμης. Αἱ διεζευγμέναι σύζυγοι στεροῦνται μισθοῦ, αἱ δὲ λοιπαὶ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος δὲν δύνανται νὰ λάβωσι τοιοῦτον.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Ἐὰν οἱ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν ὁρισθησόμενοι μισθοὶ ὦσιν ὀλιγώτεροι τῶν τριάκοντα γροσίων, ἀναπληροῦται τὸ ἐλλεῖπον καὶ συμπληροῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τριάκοντα γρόσια. Τὸ ποσὸν τὸ ὁριζόμενον ἐκ τοῦ ταμείου πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τριάκοντα γροσίων κρατεῖται ὑπὲρ τοῦ ταμείου ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ἀποκοπτομένων ἐκ τῶν ἀποθνησκόντων, τῶν συμπληρούντων τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος καὶ τῶν συζευγνυμένων, διανεμομένου τοῦ ὑπολοίπου μεταξὺ

αὐτῶν. Εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἔχουσαν σύζυγον καὶ ἕνα ἢ πλείους υἱούς, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἷς ἦν εἰς τὴν στρατιωτικήν, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἀμφότεροι ἀπέθανον, ὁρίζεται κατὰ τὸν περὶ στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν συντάξεων νόμον μισθὸς ὃν ἐξ ἀμφοτέρων δικαιοῦται νὰ λάβῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Αἱ θυγατέρες αἱ διατελοῦσαι χῆραι κατὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός των ἔχουσι δικαίωμα συντάξεως.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Εἰς τὰ ὀρφανὰ καὶ τὰς χήρας τῶν ὑπαλλήλων καὶ γραμματέων τῶν ἀποθνησκόντων ἐνῷ διατελοῦσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ δέκα ἔτη συμπεπληρωμένα, ὁρίζεται ὡς σύνταξις τὸ τρίτον τοῦ μισθοῦ, ὃν δικαιοῦνται νὰ λάβωσι τὰ τέκνα καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ τιθεμένου ὑπὸ σύνταξιν μετὰ τριακονταετῆ ὑπηρεσίαν, προστιθεμένου τοῦ περιπλέον ἀναλογοῦντος ποσοῦ διὰ τὰ ὀρφανὰ καὶ τὰς χήρας τῶν ὑπηρετησάντων περισσότερον τῶν δέκα ἐτῶν. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ 21ῳ ἄρθρῳ διαγραφομένων περιπτώσεων, οὐδὲν δίδοται εἰς τὰ τέκνα καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀποθνησκόντων πρὶν ἢ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ δέκα ἔτη.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Ὁ μὲν μισθὸς ὁ διδόμενος εἰς τὰ ἄρρενα ὀρφανὰ παύει ἅμα ὡς συμπληρώσωσι τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ὁ δὲ χορηγούμενος εἰς τὰ θήλη ὀρφανά, τὰς συζύγους, τὰς μητέρας καὶ μάμμας, ἅμα ὡς συζευχθῶσιν· ἀλλ' οἱ παραλυτικοί, οἱ κλινήρεις, οἱ παράφρονες, οἱ ἀπόπληκτοι, λαμβάνουσι τὸν μισθόν των ἰσοβίως. Ἐπίσης χορηγεῖται μισθὸς εἰς τὰ συμπληρώσαντα τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος ἄρρενα, διὰ τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύεται ἰατρικῶς ὅτι ἀσθενοῦσιν εἰς βαθμόν, καθ' ὃν οὐδόλως κατὰ τὰς εἰρημένας περιπτώσεις δύνανται νὰ ἐργασθῶσι καὶ δικαιοῦνται κατὰ τὸν νόμον νὰ λάβωσι σύνταξιν. Εἰς τοὺς ἀπολέσαντας τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ λαβόντας μισθοὺς χωρὶς νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ 10ῳ ἄρθρῳ διαγραφόμενα.

Παράρτημα.

Εἰς τὴν γυναῖκα, ἥτις κατὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτῆς

τυγχάνει ἔγγαμος, κατόπιν δὲ διαζεύγνυται, ἢ ἀποθνήσκει ὁ σύζυγος αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου δὲν ἀρύεται δικαίωμα συντάξεως, ὁρίζεται ὁ μισθὸς ὃν δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

Τῇ 14 Σαφὲρ 1307, ἢ 27 Σεπτεμβρίου 1305.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Δίδοται τὸ τέταρτον τῆς τελευταίας μισθοδοσίας αὐτῶν εἰς τὰ τέκνα καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν μὴ συμπληρωσάντων τὰ ὡρισμένα ἔτη τῆς συντάξεως καὶ τῶν ἀποθνησκόντων ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἐν τῷ 9 ἄρθρῳ ὁριζομένων, ἢ περιπεσόντων εἰς κινδύνους ἐνῷ μετέβαινον εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν, ἢ ἐνῷ ἐπανήρχοντο ἀπ' αὐτῆς, ἢ ἐνῷ ἐξεπλήρουν τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Οἱ δικαιούμενοι νὰ λάβωσι σύνταξιν συγγενεῖς τῶν πρὸς σύνταξιν δικαιουμένων ὑπαλλήλων ὑποβάλλουσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα. Κατόπιν τῆς αἰτήσεως ταύτης συντάσσεται διὰ τοῦ ἁρμοδίου τμήματος καὶ τοῦ λογιστηρίου τοῦ Ὑπουργείου, εἰς ὃ ὑπάγονται, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπόδειγμα, κατάστασις, καὶ ἀφοῦ διὰ τῆς ἐκλογικῆς τῶν γραμματέων ἐπιτροπῆς ἐνεργηθῶσιν αἱ δέουσαι ἐξετάσεις, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ αἰτῶν δικαιοῦται νὰ λάβῃ μισθὸν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, σημειοῦται τὸ ποσὸν τοῦ ὁρισθησομένου ποσοῦ καὶ ἀποστέλλονται δι' ἐκθέσεως αἱ αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων σὺν ταῖς γενομέναις ἐξετάσεσιν. Ἐν τοῖς ἐγγράφοις τῶν γενομένων ἐξετάσεων καταχωρεῖται λεπτομερῶς ἐκ πόσων ἀρρένων καὶ θηλέων σύγκεινται οἱ εἰρημένοι συγγενεῖς καὶ ἂν αἱ μητέρες καὶ αἱ μάμμαι ὦσιν ἄποροι καὶ κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον δικαιοῦνται νὰ διατρέφωνται ἢ μή. Διὰ νὰ ὁρισθῇ μισθὸς εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπαλλήλων καὶ γραμματέων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ταμεῖον τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων, αἱ συνταχθησόμεναι αἰτήσεις δίδονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταμείου καὶ ἀφοῦ συνταχθῇ κατάστασις ὑπὸ τοῦ λογιστηρίου τοῦ ταμείου καὶ ἐνεργηθῶσιν ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ

συμβουλίου αἱ ἐξετάσεις καὶ ἐπικυρωθῶσι δι' ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου, ἀποστέλλονται δι' ὑπομνήματος ὑπὸ τῆς διευθύνσεως εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Ἐὰν εἰς τὰς συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ὁριζομένας διατάξεις ὑπὲρ τῶν συνταξιούχων, τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν χηρῶν τύχῃ κλάσμα τι εἰς παράδες, παραλείπεται καὶ προσδιορίζεται μόνον τὸ ἀκέραιον ποσόν.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Οἱ εἰς τὰ ὀρφανὰ καὶ τὰς χήρας δοθησόμενοι μισθοὶ προσδιορίζονται καὶ χορηγοῦνται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιτρόπου (βελῆ) αὐτῶν, ἐφόσον ὑπάρχῃ ἀντίκρυσμα ἐν τῷ ταμείῳ, μὴ ὑπάρχοντος δὲ τοιούτου ὁρίζονται κατὰ τὸ 34ον ἄρθρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ταμεῖον τῶν συντάξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Τὰ ταμεῖα τῶν συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων καὶ γραμματέων τῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης στρατιωτικῶν γραφείων καὶ τῶν χωροφυλάκων καὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν συνενοῦνται μετὰ τοῦ γενικοῦ ταμείου τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Τὸ κεφάλαιον τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων ἀποτελεῖται α' ἐκ τῶν 5 τοῖς ο)ο, ἅτινα θέλουσι κρατεῖσθαι κατὰ μῆνα ἐκ τῆς μισθοδοσίας πάντων τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἐπωφεληθησομένων ὑπαλλήλων τῶν γραφείων, τῶν προϊσταμένων καὶ γραμματέων αὐτῶν, τῶν πεπαυμένων καὶ τῶν προσωρινῶν ὑπαλλήλων· β' ἐκ τῶν 5 τοῖς ο)ο, ἅτινα θέλουσι κρατεῖσθαι ἐκ τῶν συντάξεων τῶν μέχρι τοῦδε ὑπὸ σύνταξιν τεθέντων καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τεθησομένων· γ' ἐκ τῆς κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα κρατουμένης προσθήκης, ἥτις εἶναι ἴση πρὸς τὴν διαφορὰν τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῆς προτέρας μισθοδοσίας τῶν προαγομένων εἰς ἀνωτέραν θέσιν καὶ τῶν δι' ἀπὸ τὴν νέαν θέσιν ὁριζομένων, ἢ

ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἀλλάσσουσι θέσιν, ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ προστιθεμένου εἰς τὸν προηγούμενον μισθὸν αὐτῶν καὶ κρατουμένου κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα· δ' ἐκ τοῦ ἅπαξ κρατηθησομένου ἡμίσεος μηνιαίου τῆς μισθοδοσίας τῶν κατὰ πρῶτον εἰς διαρκῆ τινα ὑπηρεσίαν διοριζομένων· ε' ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς μισθοδοσίας ὅπερ ἀναλογεῖ πρὸς τὸν παρελευσόμενον χρόνον ἀπὸ τῆς χρονολογίας καθ' ἣν χηρεύει θέσις τις, μέχρις οὗ μετατεθῇ καὶ διορισθῇ εἰς αὐτὴν ἕτερος ὑπάλληλος καὶ ἐκ τῆς ἀναλόγου μισθοδοσίας τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς ἀπουσιάζουσιν οἱ ὑπάλληλοι χωρὶς νὰ λάβωσιν ἄδειαν. Οἱ ὑπεύθυνοι λογισταὶ τῶν γραφείων ἀποστέλλουσι καὶ παραδίδουσιν εἰς τὸ γενικὸν στρατιωτικὸν γραφεῖον τῶν συντάξεων τὰ ἀνωτέρω ποσά, ἐκ δὲ τοῦ ταμείου δίδοται διὰ ταῦτα ἀπόδειξις παραλαβῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Ἀπὸ τῶν ἐκ νέου εἰς θέσιν διοριζομένων, ἐνῷ ἐλάμβανον σύνταξιν ἢ μισθὸν διαθεσιμότητος, δὲν κρατεῖται ὑπὲρ τοῦ ταμείου τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας, ἀλλ' ἡ τοῦ πρώτου μηνὸς διαφορὰ μεταξὺ τῆς μισθοδοσίας τῆς θέσεως καὶ τοῦ μισθοῦ τῆς συντάξεως ἢ τῆς διαθεσιμότητος· ἐπίσης κρατεῖται καὶ παραδίδοται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς συντάξεως τὸ ἥμισυ τῶν πρώτων μισθοδοσιῶν τῶν κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους εἰσαγομένων καὶ τῶν αὖθις διοριζομένων εἰς θέσιν, ἀφοῦ ἐπαύθησαν μὴ λαμβάνοντες μισθόν.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ἀφοῦ ἡ ἔκθεσις, ἡ ἀποσταλησομένη κατὰ τὸ 2ον καὶ 22ον ἄρθρον ὑπὸ τοῦ τμήματος εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ ὑπάλληλος περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως αὐτοῦ ἢ τοῦ προσδιορισμοῦ μισθοῦ ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, ἐξετασθῇ ἐν τῷ λογιστηρίῳ τοῦ ταμείου τῆς συντάξεως καὶ μετὰ τὴν ἐπισημείωσιν ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἐπιστρέφεται εἰς τὸ τμῆμα εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ ὑπάλληλος ἐκεῖνος, ἡ δὲ διεύθυνσις τοῦ τμήματος ἐκείνου ἀποστέλλει εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην ὑπόμνημα, ἐν ᾧ ἐπισυνάπτει καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἐπικυρωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ μετὰ τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐξέλεγξιν διαβιβάζεται πρὸς ἐκτέλεσιν. Οἱ μισθοὶ τῆς συντάξεως τῶν δι' Αὐ-

τοκρατορικοῦ Διατάγματος διορ.ζομένων ὑπαλλήλων ὁρίζονται δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος· οἱ δὲ τῶν μὴ διοριζομένων διὰ Διατάγματος, καθὼς καὶ οἱ μισθοὶ ἁπασῶν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν διὰ Βεζυρικῆς Διαταγῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ σχηματισμοῦ τῆς διευθύνσεως τοῦ ταμείου καὶ περὶ ἐκτελέσεως τῶν πράξεων αὐτοῦ νόμῳ καὶ ἐν ταῖς εἰδικαῖς ὁδηγίαις, ἐν ᾗ περιπτώσει ζητήσωσι νὰ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν οἱ ὑπεύθυνοι μικροί τε καὶ μεγάλα ὑπάλληλοι οἱ μὴ ἀποστείλαντες τὰς καταστάσεις τὰς περιεχούσας τὰς ἐξελεγχθείσας κυρίας προσόδους τοῦ ταμείου καὶ τὰ ἀπέναντι τούτων ἐνεργηθέντα ἐμβάσματα, καθὼς καὶ τὰς κρατηθείσας ἐκ τῶν δοθέντων μισθῶν μερίδας τοῦ ταμείου, αἱ αἰτήσεις τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων κρατοῦνται, ἀναβαλλομένης τῆς διεκπεραιώσεως αὐτῶν, ἄχρις οὗ ἀφιχθῶσιν αἱ ὑπὸ τοῦ τμήματος ἐκείνου, ἢ τῶν Αὐτοκρατορικῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ἢ τῶν ἀνεξαρτήτων συνταγμάτων, ἢ ταγμάτων, ἢ λόχων ζητούμεναι καταστάσεις καὶ βιβλία, καθὼς καὶ ἅπασαι αἱ κρατηθεῖσαι μερίδες μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν, θεωρουμένης ὡς ἀρχῆς τῆς χρονολογίας τῆς αἰτήσεως αὐτῶν τῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν ἀφιχθῶσι τὰ βιβλία καὶ αἱ καταστάσεις αὗται καὶ συμπληρωθῶσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἐν τῷ 25 ἄρθρῳ ὁριζόμενα ἐξέτασιν καὶ ἐπικύρωσ.ν τῶν ἐκθέσεων καὶ ὑπομνημάτων ἐν τῷ Συμβουλίῳ τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἔκδοσ.ν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, ἢ τῆς Βεζυρικῆς Διαταγῆς περὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀποδεικνυόντων τὰ ἐπὶ τούτου δικαιώματά των, ἀποστέλλεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ταμείου ἐκ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διβανίου δωρεὰν ἔντυπον Ὑψ. Βεράτιον ἐπικυροῦν τὴν σύνταξιν καὶ περιέχον τὸ ποσὸν τοῦ μισθοῦ, ὅπως μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς καταχωρήσεως αὐτοῦ δοθῇ εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ. Οἱ κάτοχοι τοῦ βερατίου τούτου λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς συντάξεώς των ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τοῦ ταμείου τούτου, ἐν δὲ ταῖς Νομαρχίαις ἀπὸ τῶν τοπικῶν ταμείων κατὰ τὰς ἐκχωρήσεις τὰς γενησομένας ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ ταμείου. Διὰ τοὺς μισθοὺς

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Τὰ ψηφοδέλτια γίνονται δεκτὰ ἐν τῇ κάλπῃ ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 10 Φεβρουαρίου. Κατὰ τὴν λῆξιν τῆς δεκαημερίας ἀνοίγεται ἡ κάλπη, ἀριθμοῦνται τὰ ψηφοδέλτια καὶ καταγράφονται ἐν ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ. Ἐν περιπτωσει, καθ' ἣν ἐν τῇ διαλογῇ εὑρεθῶσι ψηφοδέλτια δυσανάγνωστα ἢ δυσνόητα, ἀπορρίπτονται, φυλαττόμενα ἰδιαιτέρως. Γενομένης τῆς διαλογῆς, συντάσσεται πρὸ τῆς 15 Φεβρουαρίου ἔκθεσις περιέχουσα τὰ ὀνόματα τῶν νομίμως πλειοψηφησάντων καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχήν, ἥτις, ἀφοῦ καταγράψῃ τὰ ἐν αὐτῷ ὀνόματα ἐν τῷ μητρώῳ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἐπικυρώσῃ αὐτά, ἀποστέλλει εἰς τοὺς ἀναδειχθέντας δημοτικοὺς συμβούλους τὸν ἐπίσημον διορισμὸν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Κατὰ τὴν δευτέραν ἐκλογὴν ἀφοῦ ἀναγνωσθῶσι τὰ ὀνόματα τῶν πρότερον ἐκλεχθέντων συμβούλων ἐνώπιον τῶν ὑπαρχόντων συμβούλων καὶ τῶν μελῶν τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς, ἀφαιροῦνται οἵτε κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο διὰ κληρώσεως ἀντικατασταθησόμενοι καὶ οἱ περατώσαντες κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὴν ἐκλογικὴν αὐτῶν περίοδον.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Οὐδεὶς δύναται, ὡς διαγράφει τὸ 7ον ἄρθρον, νὰ ᾖ σύμβουλος εἰς δύο ἢ πλείονα δημοτικὰ συμβούλια· ἂν δὲ ἐκ τῆς ἐκλογῆς προκύψῃ τοιοῦτόν τι, ὀφείλει ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν νὰ ἐκλέξῃ ἕν.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Οἱ περατώσαντες τὴν ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ ὡρισμένην περίοδον αὐτῶν σύμβουλοι, δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Διὰ τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς συντάσσεται κατάλογος δεικνύων, γινομένης ἀρχῆς ἀπὸ τῶν πλειοψηφησάντων κατὰ τὴν ἐκλογήν, τὰς ψήφους ἃς πάντες ἔλαβον διὰ τὴν θέσιν τοῦ συμβούλου καὶ περιέχει κατὰ σειρὰν διπλάσια ὀνόματα τῶν ἐκλεχθέντων συμβούλων καὶ ἀναρτᾶται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ συμβουλίου ὅπως ἐν ἀνάγκῃ συμβουλεύωνται αὐτόν.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Οἱ παραιτούμενοι ἢ ἀποθνήσκοντες ἐκ τῶν ἐκλεχθέντων συμβούλων διορίζονται ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων ἐκλεξίμων τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ εἰς τὸ 37ον ἄρθρον ἀναφερομένῳ καταλόγῳ. Τοῦ ἀντικαταστάτου τούτου ἡ περίοδος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ὑπολειτόμενον ἐκλογικὸν διάστημα τοῦ ἀντικατασταθέντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Πρόσοδοι τῆς δημαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Αἱ πρόσοδοι τῆς δημαρχίας σύγκεινται α' ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ὁρισθέντων ἐμμέσων φόρων καὶ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων δημοτικῶν φόρων τῶν διανεμηθησομένων καὶ εἰσπραχθησομένων δυνάμει τοῦ ἐκδοθησομένου Αὐτοκρατορικοῦ Ἰραδέ· ϐ' ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν μερῶν ἅτινα θέλουσι μείνῃ μετὰ τὴν διακανόνισιν καὶ τακτοποίησιν τῶν ὁδῶν καὶ διόδων καὶ πωληθῇ εἰς τοὺς αἰτοῦντας καὶ ἐκ τοῦ *σερεφηγὲ* τοῦ ληφθησομένου ἀπὸ τῶν ὠφεληθησομένων ἐκ τῆς διακανονίσεως ταύτης· γ' ἐκ τῶν προστίμων τὰ ὁποῖα δικαιοῦται νὰ λάβῃ· δ' ἐκ τῶν τελῶν ἐπὶ τῶν στατήρων (καντάρ) τσεκίων, κοιλῶν, ἐνοικιαστηρίων καὶ σραγείων (ζιπ·χηγέ), τῶν ἐπὶ τῆς ἀγοραπωλησίας τῶν ζώων λαμϐανομένων ἐμμέσων φόρων *ἰχτισαπ·ηγέ*, καὶ ἄλλων διαφόρων ρόρων ἐγκαταλειπομένων εἰς τὰς δημαρχίας καὶ ε' ἐκ τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν δωρεῶν τῶν γενομένων ποὸς αὐτήν.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Ἐὰν οἱ μὴ ὀφείλοντες εἰς τὰς δημαρχίας καὶ συστρατεύοντες νὰ πληρώσωσιν ὧσιν ἔμμισθοι ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως, γραμματεῖς καὶ λοιποὶ ὑπηρέται, ἢ εἶναι κύριοι σεχμίων καὶ κατ' ἀποκοπὴν μισθωμάτων (μουκατᾶ) ἐκχωρηθέντων ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, τὰ καθυστερούμενα αὐτῶν εἰσπράττονται ἐκ τῆς μισθοδοσίας ἢ τῶν σεχμίων ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου· ἐὰν δὲ ὦσιν ἰδιῶται, τὰ καθυστερούμενα αὐτῶν εἰσπράττονται μὴ διδομένης ἀδείας πρὸς μετακόμισιν τῶν ἐπίπλων τῶν ἐνοικιαστῶν κατὰ τὴν ἐνοικίασιν τῶν κτημάτων των, ἢ μὴ ἐνερ-

τὰ ἐπ' ὀνόματι τῆς δημαρχίας συναπτόμενα συμβόλαια καὶ ἐνοικιαστήρια, ἐξετάζωσι τοὺς λόγους τῶν παύσεων καὶ τῶν διορισμῶν τῶν ὑπαλλήλων, οὓς συνιστᾷ ὁ πρόεδρος καὶ ὧν ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ μισθοδοσία ὁρίζεται ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ καὶ ἐπικυροῦσιν αὐτοὺς ἀποδεικνυομένους νομίμους· ἐξελέγχωσι κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς τὰς κατὰ τοὺς μηνιαίους ἀπολογισμοὺς τοῦ ταμείου εἰσπράξεις καὶ δαπάνας αὐτοῦ καὶ καταμετρῶσι τὰ ὑπάρχοντα ἐν αὐτῷ ποσά, καὶ ἐπιτηρῶσιν ἐμπράκτως τὰς ὑπὸ τῶν γεωμετρῶν ἐνεργουμένας ἐργασίας.

Καθήκοντα τοῦ γραμματέως τοῦ συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Οἱ γραμματεῖς τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐνεργοῦσι τὴν γραφικὴν καὶ λογιστικὴν ἐργασίαν, φυλάττουσιν ἅπαντα τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα αὐτῶν καὶ συντάσσουσι τὰ περὶ τούτων πρωτόκολλα.

Καθήκοντα τοῦ γεωμέτρου τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ γεωμέτρου τῆς δημαρχίας συνίστανται εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσι τὰ δέοντα ἐπὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνατιθεμένων ὑποθέσεων τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὰς ὁδούς, τὰς οἰκοδομὰς καὶ πᾶσαν ἐν γένει τεχνικὴν ἐργασίαν· φυλάττωσιν ἐν καλῇ καταστάσει τοὺς ὑπὸ τῆς δημαρχίας συντασσομένους καὶ τοὺς ἔξωθεν ὡς ἐκ τῆς ὑποβέσεως ἐπεξεργαζομένους τυπογραφικοὺς χάρτας καὶ σχέδια, ὡς καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν τεχνικὴν ἐργασίαν του ἔγγραφα.

Καθήκοντα τοῦ γραφείου τοῦ κτηματολογίου καὶ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δημ. συμβουλίων.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Τοῦ γραφείου τούτου τὰ καθήκοντα συνίστανται εἰς τὸ νὰ καταγράφῃ εἰς ἰδιαίτερα βιβλία τὴν ὁδόν, τὸν ἀριθμόν, τὸ εἶδος, τὴν ἀξίαν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου ἁπάντων τῶν κτημάτων, καὶ εἰς ἕτερον βιβλίον, τὸν ὑπάρχοντα πληθυσμὸν τῆς πόλεως καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰς πράξεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὰς πωλήσεις καὶ μεταβιβάσεις τῶν κτημάτων, τὸν πληθυσμόν, τὰς γεννήσεις, τὰς ἀποβιώσεις καὶ τὰ γεγονότα.

Καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐνοικιαστηρίων ὑπαλλήλου τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Τὰ καθήκοντα τῶν ἐπὶ τῶν ἐνοικιαστηρίων ὑπαλλήλων συνίστανται εἰς τὸ νὰ διεκπεραιῶσι κατὰ τὸν εἰδικὸν νόμον πάντα τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς δημαρχίας συνταχθησόμενα ἐνοικιαστήρια, καταχωρίζοντες αὐτὰ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον· ἐκδίδωσιν ἐνσφράγιστον ἀπόδειξιν περὶ τῆς εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον πληρωμῆς τῶν καταβαλλομένων τελῶν· ὑποβάλλουσι κατὰ μῆνα εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεώς των, ἀντιπαραβαλλόμενον μετὰ τῶν βιβλίων τοῦ ταμείου καὶ σφραγιζόμενον ὑπὸ τοῦ ταμίου, λαμβάνωσι τὰς προσωρινὰς ἀποδείξεις, ὑπογράφοντος τοῦ ταμίου τὸ ἄθροισμα τοῦ βιβλίου. Ἐν μικραῖς πόλεσι καὶ κωμοπόλεσι τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως τῶν ἐνοικιαστηρίων ἀνατίθενται τῷ γραμματεῖ τῆς δημαρχίας.

Καθήκοντα τοῦ ταμίου τῆς δημαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 49ον.

Ὁ ταμίας παντὸς δημοτικοῦ συμβουλίου, ὑπὸ ἀξιόχρεων διατελῶν ἐγγύησιν, παραλαμβάνει καὶ ἐξοδεύει τὰς δημοτικὰς προσόδους, ὑποχρεούμενος ἀνὰ πᾶσαν ἑσπέραν νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς δημαρχίας κατάστασιν περιέχουσαν τὰς εἰσπράξεις καὶ δαπάνας, τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ ταμείου καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐναποταμιευομένων νομισμάτων· ὁ ταμίας οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ πληρωμήν, ἐνόσῳ δὲν προσεπιγραφῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου ἡ πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγὴ διὰ τῆς λέξεως *πληρωθήτω* (βερηλέ), χρονολογηθῇ δὲ ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ ὑπογραφῇ προσηκόντως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Δημοτικὴ συνέλευσις.

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Δὶς κατ' ἔτος συνέρχεται δημοτικὴ συνέλευσις ἀπαρτιζομένη ὑπὸ τοῦ τοπικοῦ διοικητικοῦ καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 51ον.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ ἀντ πρόεδρος τῆς δημοτικῆς συνελεύσεύσεως ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν μελῶν δι ἀ πλειονοψηφίας. Τὸν πρόεδόεδρον ἀπουσιάζοντα ἀναπληροῖ ὁ ἀντιπρόεδρος.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Ἡ δημοτικὴ συνελευσις συνέρχεται δὶς κατ' ἔτος τῇ πρ προσκλήσει τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς· ἡ πρώτη συνέλευσις συνέρχεχεται κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἑκάστου ἔτους καὶ διαρκεῖ τὸ πολὺ ἐπὶ πὶ 15 ἡμέρας· ἐν τῇ πρώτῃ ταύτῃ συνελεύσει ἐξελέγχονται καὶ εἰ ἐπικυροῦνται οἱ γενικοὶ λογαριασμοὶ τῶν ἐξόδων τῆς δημαρχαρχίας τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ πᾶν σχετικὸν αὐτῆς· ἡ δευτέρα σε συνέλευσις συνέρχεται τὸν Νοέμβριον ἑκάστου ἔτους καὶ ἐξελέγλέγχει καὶ ἐπικυροῖ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπιόντος ἔτους, τὰς ἐς ἐνεργηθησομένας ἐργασίας καὶ οἰκοδομὰς κατὰ τὸ ἐπιόν, ὡς ὸς καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς αὐτάς.

ΑΡΘΡΟΝ 53ον.

Ἡ δημοτικὴ συνέλευσις ἐξελέγχει τὴν γενικὴν κατάσταστασιν τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, συσκέπτεται περὶ τῶν ἐπενεχνεχθησομένων βελτιώσεων, τῆς τροποποιήσεως ἢ καταργήσεως ς τῶν κανονισμῶν αὐτῶν, ὑποβάλλουσα δι' ἐκθέσεως αὐτῆς τὰς ος σκέψεις της εἰς τὸν Νομάρχην, ὅπως δι' αὐτοῦ ὑποβληθῶσινσιν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τῆς Νομιομαρχίας. Ἡ τοπικὴ ἀρχὴ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς δημοτικῆς ςῃ ςυνελεύσεως ἀναγγέλλει τὰς περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, τῶν λολογαριασμῶν, τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐργασιῶν ἀποφάσεις τῆς δημημοτικῆς συνελεύσεως εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὅπερ καὶ ἐνερνεργεῖ αὐτάς. Αἱ ἐκθέσεις περὶ τῶν ἀγορασθησομένων κτημάτάτων, συνῳδὰ τῷ εἰδικῷ νόμῳ, πρὸς δημοσίαν ὠφέλειαν, ὡς καὶ αἱ τῆς τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ ὑποβάλλονται ἐγγράφως εἰς ἰς τὴν Νομαρχίαν, ὅπως συζητηθῶσιν ἐν τῷ γενικῷ συμβουλίῳ ῳ τῆς Νομαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 54ον.

Ἡ δημοτικὴ συνέλευσις ἐπ' οὐδενὸς ἀντικειμένου δύναται αι νὰ ἀποφασίσῃ ἂν δὲν παρίστανται ἓν πλέον τοῦ ἡμίσεος τῶν ὧν μελῶν αὐτῆς. Ἐὰν μετὰ δευτέραν πρόσκλησιν δὲν προσέλθλθωσι τόσα μέλη ὅσα ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀπαρτίαν, ἐν τῇ τρίτῃ πρ προσ-

κλήσει ἡ γνώμη καὶ ἀπόφασις τῶν παρόντων μελῶν γίνεται παραδεκτή.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Πᾶσα ἀπόφασις τῆς δημοτικῆς συνελεύσεως ἐκδίδοται τῇ πλειονοψηφίᾳ τῶν παρόντων μελῶν· ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Καθήκοντα τῶν κλητήρων τῆς δημαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 56ον.

Ἐν ἑκάστῳ δημοτικῷ συμβουλίῳ διορίζονται εἷς ἐλεγκτὴς (μουφεττὶς) καὶ σχετικῶς τῆς σπουδαιότητος καὶ πληθύος τῶν ὑποθέσεων αὐτῆς ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς κλητήρων· ὁ ἐλεγκτὴς τυγχάνει ἀρχηγὸς τῶν κλητήρων· Ὁ ἐλεγκτὴς καὶ οἱ κλητῆρες ἐνεργοῦσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

Ἐλεγκταὶ καὶ κλητῆρες διορίζονται ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ καὶ οἱ μὲν ἐλεγκταὶ δέον νὰ γινώσκωσιν ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν, πάντες δὲ νὰ ὦσιν ὑγιεῖς καὶ ἀρτιμελεῖς, μηδέποτε καταδικασθέντες ἐπὶ κακουργήματι καὶ νὰ διατελῶσιν ὑπὸ ἐγγύησιν. Ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ αὐτὰ προσόντα προτιμῶνται οἱ ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀπολυθέντες. Ἐὰν νῦν ὑπάρχωσιν ἐλεγκταὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν δημαρχιῶν ἀγνοοῦντες ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν δὲν ἀπολύονται, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἀντικαταστάσεως αὐτῶν ἢ διορισμοῦ νέων ἐκλέγονται καὶ διορίζονται οἱ γινώσκοντες γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 58ον.

Ἐν περιπτώσει χηρείας θέσεώς τινος ἐλεγκτοῦ, ἐὰν μεταξὺ τῶν κλητήρων ὑπάρχῃ τις ἔχων τὰ ἀνωτέρω προσόντα, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκλογὴ ἀνδρὸς ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας διατελοῦντος, ἀλλ' ὑποβαλλομένων τῶν κλητήρων εἰς ἐξετάσεις, διορίζεται ὁ ἀριστεύσας ἐν αὐταῖς κατὰ τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ὁ πλείονας κεκτημένος γνώσεις τῶν διατάξεων τοῦ περὶ δημαρχιῶν νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 59ον.

Ὁ ἐλεγκτὴς καὶ οἱ κλητῆρες ἐκτελοῦσι πάσας τὰς ὑπηρεσίας, ἃς ἐπιβάλλει αὐτοῖς ἡ δημαρχία καὶ ἐπιβλέπουσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἁπάντων ἐν γένει τῶν δημοτικῶν νόμων καὶ διατάξεων, καταγγέλλοντες ἐγγράφως τοὺς παραβάτας πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ ἐπικαλούμενοι ἐν ἀνάγκῃ τὴν συνδρομὴν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Ἐν περιπτώσει δὲ πυρκαϊᾶς εἰδοποιοῦσι τὸν πλησιέστερον ἀστυνομικὸν σταθμόν, καὶ σπεύδουσιν εἰς τὸ μέρος τοῦ κινδύνου, φροντίζοντες ὅπως ἐργάζωνται ταχέως οἱ ὑδροφόροι (σακάδες) καὶ προφυλάττωσι τοὺς πολίτας πάσης βλάβης καὶ κινδύνου.

ΑΡΘΡΟΝ 60ον.

Ἐπιτρέπεται οἱ ἐλεγκταὶ καὶ οἱ κλητῆρες, πρὸς ἔρευναν καὶ ἐξέτασιν πάσης ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων των ὑποθέσεως, νὰ εἰσέρχωνται ἐντὸς χανίων, λουτρώνων, ἐργαστηρίων, καταστημάτων, θεάτρων, σχοινοβατείων, καφφενείων καὶ λεσχῶν, ὡς καὶ ἄλλων μερῶν, ἔνθα δύνανται νὰ συνέρχωνται οἱ πολῖται πρὸς δοσοληψίαν καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 61ον.

Οἱ κλητῆρες ἐκτελοῦσι κοσμίως τὰ καθήκοντα αὐτῶν, περιπολοῦντες ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ὁριζομένων αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν. Ἀπαγορεύεται αὐτοῖς νὰ καπνίζωσιν ἐντὸς τῶν ὁδῶν σιγάρα, ἢ καπνοσύριγγας, νὰ κρατῶσιν ἀλεξήλια καὶ ράβδους καὶ νὰ συγχρωτίζωνται καὶ συνδιαλέγωνται, ἐκτὸς τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἐν ταῖς ὁδοῖς μετὰ τῶν πολιτῶν, καὶ νὰ κάθηνται εἰς οἰνοπωλεῖα, καφενεῖα καὶ λέσχας, ἐπιτρεπομένου μόνον πρὸς ἀνάπαυσιν νὰ κάθηνται εἰς τὰ ἐνδότερα τῶν καφενείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Πράγματα ἀπαγορευόμενα ὑπὸ τῆς Δημαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 62ον.

Ἡ δημαρχία ἀπαγορεύει νὰ ριπτωνται περισαρώματα ἐν

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΑΡΧΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

درسعادت بلدیه قانونی

(Δέρισεάδ·ὲτ π·ελεδ·ηγὲ κανουνού).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ὅρια καὶ καθήκοντα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει δημαρχιακῶν τμημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Τὰ ὅρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς δεικνύει ὁ χάρτης αὐτῆς, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Φαναράκι Ρούμελης περιλαμβάνουσι τὰ μέρη τὰ περιεχόμενα ἐντὸς τῆς γραμμῆς τῆς διερχομένης ἔμπροσθεν τοῦ Ζεκεργιά-κιοϊ καὶ Βαγτσέ-κιοϊ καὶ ὄπισθεν τοῦ τσιφτλικίου Ἀγιὰζ Ἀγᾶ, τοῦ Κεατχανέ, Ἀλῆ-Π·έη-κιοϊ, Κιουτσούκ-κιοϊ, τὰ τσιφτλίκια Ραμῆ καὶ Δ·αβοὺτ-πασσᾶ, Χαζηνεδὰρ καὶ Ἁγίου Στεφάνου καὶ παρατεινομένης εἰς τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νήσων, καὶ τὰ μέρη τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς γεφύρας Π·οσταντζῆ-πασ·η καὶ περιλαμβάνοντα τὸ Ἐρέν-κιοι, Κὸζ-Γιαταγῆ, Νερδ·ιπ·άν-κιοι, Λιπ·αδ·έ, Τσακὰλ-Δ·αγῆ καὶ τὰ ὄπισθεν τοῦ δ·ερὲ τοῦ Γκιοκσοῦ καὶ ἔμπροσθεν τῶν χωρίων Ἀκ-Πασᾶ, Καπ·ακὸζ μέχρι τοῦ Ἀναδ·ολῆ Φαναρέκι.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Τὰ μέρη τὰ περιεχόμενα ἐντὸς τῶν ἐν τῷ 1ῳ ἄρθρῳ διαγραφομένων ὁρίων, διαιροῦνται εἰς εἴκοσι δημαρχιακὰ τμήματα.

Τὸ πρῶτον τμῆμα εἶναι τὸ τοῦ Π·αγεζήτ, περιλαμβάνον τὰ μέρη τὰ περιεχόμενα ἐντὸς τῆς γραμμῆς τῆς παρατεινομένης παραλίως ἀπὸ Ἀχοὺρ Καποῦ μέχρι τῆς προκυμαίας τοῦ Οὖν Καποῦ, ἐσωτερικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ Ζεηρέκ, Σερρατσχανὲ-Π·ασή, Σ·αχζαδ·ὲ-Π·ασή, Μερκεπτσηλὲρ-Καπουσοὺ καὶ Χασὰν-Πασ·ᾶ Καρακολού, μέχρι τοῦ Δ··ηβὰν Γιολοὺ καὶ Σουλτὰν Ἀχμὲτ καὶ ἐκεῖθεν ἀπὸ τῆς λεωφόρου Ἰσχὰκ-Πασ·ᾶ μέχρι τοῦ Ἀχοὺρ-Καποῦ.

Τὸ δεύτερον τμῆμα εἶναι τὸ τοῦ Σουλτὰν-Ἀχμέτ, περι-

ὀπώρας καὶ ἐδώδιμα καὶ ἄλλα, μεμιγμένους καφέδες, ἔλαια καὶ λοιπά, ἄρτους ἐλλειπεῖς κατὰ τὸ βάρος καὶ ἐφθαρμένους τὴν ζύμην· νὰ ὦσιν αἱ πρὸ τῶν ἐργαστηρίων προεκτεινόμεναι σκηναὶ στενότεραι 5 πήχεων· νὰ ἀφίνωνται αὗται τεταμέναι κατὰ τὰς νύκτας· νὰ κόπτωνται ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁδῶν ξύλα οὕτως ὥστε νὰ ἐμποδίζηται ἡ διάβασις τῶν πολιτῶν· νὰ διέρχωνται ζῶα διὰ τῶν πεζοδρομίων· νὰ ἐλαύνωσιν ἀπὸ ρυτῆρος ζῶα ἐν ταῖς ὁδοῖς· νὰ ἀφίνωσιν ἐλεύθερα τὰ ζῶα φορτωμένα ἢ μὴ ἐν ταῖς ὁδοῖς χωρὶς νὰ προσδένωσι τὸ μὲν κατόπιν τοῦ δέ, νὰ ἱππεύωσιν ἐπὶ τῶν φορτωμένων ζώων καὶ δέρωτιν αὐτά· νὰ ὁδηγῶσιν αὐτὰ φορτωμένα ξυλείαν ἢ ἐλάσματα σιδηρᾶ, ἐνῷ αἱ ἄνραι αὐτῶν σύρονται κατὰ γῆς· νὰ μεταφέρωνται ἐν καιρῷ νυκτὸς φορτία εἰς ὁδοὺς μὴ φωτιζομένας διὰ φανῶν· νὰ φορτώνωσι ζῶα ἰσχνά, πληγωμένα καὶ ἀνάπηρα· νὰ φορτώνωσιν ἐπὶ μὲν τῶν ὑγιῶν φορτηγῶν ἵππων φορτία πλέον τῶν 120 ὀκάδων, ἐπὶ δὲ τῶν ὄνων πλέον τῶν 60 ὀκάδων· νὰ συσσωρεύωνται ἐντὸς τῶν ἐργαστηρίων ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν δέρματα, ὀστᾶ, κέρατα, ῥάκη καὶ ἄλλα παραπλήσια δυσώδη ἐμπορεύματα· νὰ χύνωνται ὄμβροι εἰς τὰς ὁδοὺς κατὰ τὰς βάσεις τῶν τοίχων· νὰ στρώννυνται πρὸ τῶν ὀπωροπωλείων, παντοπωλείων καὶ τῶν ἐργαστηρίων ἄλλων συντεχνιῶν δέρματα καὶ σάκκοι· νὰ δένωσι σχοινία πρὸ τῶν ἐργαστηρίων, ἢ ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ οἱ πλύσται, βαφεῖς καὶ κηλιδοκαθαρισταὶ καὶ νὰ ἁπλώνωσιν ἐπ' αὐτῶν ἐνδύματα καὶ τὰ παραπλήσια· νὰ ψήνωσι καὶ πωλῶσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπὶ δίσκων καὶ ἄλλων ψητὰ καὶ ἐδώδιμα· νὰ εὑρίσκωνται ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τῶν ἀρτοποιῶν καὶ διπυροπώλων, οἵτινες δὲν ἔχουσιν ὑπογείους ἀποθήκας καὶ ἐν γένει εἰς μέρη, ἅτινα δὲν ὡρίσθησαν ὑπὸ τῆς δημαρχίας, ῥικανίσματα, ξηρὰ χόρτα καὶ ἄλλαι εὔφλεκτοι ὕλαι ἢ δυσώδη καὶ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἀντικείμενα· νὰ ἀφίνωσιν ἐλεύθερα καὶ μὴ προσδεδεμένα διὰ τῶν κεράτων εἰς μέρη μὴ ὁρισθέντα ὑπὸ τῆς δημαρχίας, πρόβατα, ἀγελάδας, βόας, αἶγας καὶ ἄλλα παρόμοια ζῶα καὶ νὰ περιφέρωνται αὐτὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς· νὰ δένωσι πρὸ τῶν ἐργαστηρίων πρόβατα καὶ ἄλλα ζῶα· νὰ εἰσέρχωνται εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν, ὡς καὶ πᾶν ὅ,τι ἄξιον ἀπαγορεύσεως ὑπάρχει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

Τὰ ὑπὸ τῆς δημαρχίας ἐκτελεστέα.

ΑΡΘΡΟΝ 63ον.

Ἡ δημαρχία ὀφείλει νὰ ἐποπτεύῃ ὅπως τοποθετῶνται ἡ πρὸς ἐπισκευὴν ἢ κατασκευὴν τῶν οἰκοδομῶν χρησιμεύουσα ξυλεία, λίθοι, ἄσβεστος καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια ἐντὸς τοῦ κήπου, τῆς αὐλῆς, ἢ τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς κατάλληλον γειτνιάζον οἰκόπεδον, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐντὸς περιφράγματος ἑνὸς πήχεως, στηνομένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρὸ τῆς οἰκοδομῆς· ἀφαιρῶνται παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἅμα τῇ πυρκαϊᾷ ἢ ἄλλῃ τινὶ αἰτίᾳ οἱ ἐν ταῖς ὁδοῖς σχηματιζόμενοι σωροὶ χωμάτων καὶ λίθων· περιφράττωνται διὰ ξυλίνων φρακτῶν ἅπαντα ἐν γένει τὰ γήπεδα καὶ οἰκόπεδα· κλείωνται ἀμέσως οἱ κατ' ἀνάγκην ἀνοιγόμενοι ἀπόπατοι καὶ τὰ ὑδραγωγεῖα ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται καὶ ἐπισκευάζωνται τὰ ἐπ' αὐτῶν λιθόστρωτα, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κλείωνται αὐθημερόν, τοποθετῶνται τὴν νύκτα ἐπ' αὐτῶν παρὰ τῶν καθαριστῶν φανοί· σκάπτωνται οἱ τάφοι κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ δημοτικοῦ ἰατροῦ· κλείωνται αὐθωρεὶ ὑπὸ τῆς δημαρχίας τὰ τῇδε κἀκεῖσε ἐγκαταλελειμμένα ἀνοικτὰ φρέατα· διατηρῶνται καθάρια ἅπαντα ἐν γένει τὰ τῶν συντεχνιῶν ἐργαστήρια· πλύνωνται καθ' ἑκάστην τὰ κρεωπωλεῖα· τίθενται τὰ κρέατα διὰ νὰ προφυλάττωνται ἀπὸ τῶν μυιῶν ἐντὸς δικτύων ἢ κρέμανται περιτετυλιγμένα διὰ λεπτοῦ ὑφάσματος (τουλπανίου).

ΑΡΘΡΟΝ 64ον.

Τὰ μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ δέον νὰ ὦσιν ἀνελλιπῆ καὶ σεσημασμένα. Πάντα δὲ τὰ ὑπὸ τῶν συντεχνιῶν μέχρι πέντε ὀκάδων βάρους πωλούμενα ἐμπορεύματα καὶ ἐδώδιμα πρέπει νὰ ζυγίζωνται διὰ τῆς πλάστιγγος, τὰ δὲ ἀνωτέρου βάρους διὰ τοῦ στατῆρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

Περὶ ποινῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 65ον.

Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν διατάξεων τῆς

κὸν νόμον τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Νομαρχίας· παραπέμπει εἰς τὸ γενικὸν δημοτικὸν συμβούλιον τὰς καταστάσεις τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων προσόδων καὶ ἐξόδων πασῶν τῶν δημαρχιῶν, τοὺς ἐτησίους ἀπολογισμοὺς αὐτῶν καὶ τὰς ἐκθέσεις τὰς ὑποβαλλομένας ὑπὸ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων περὶ τῶν δανείων, ἅτινα ἐν ἀνάγκῃ πρόκειται νὰ συνάψωσι ταῦτα καθ' ὑπέρβασιν τῆς ἐντολῆς αὐτῶν, τῶν κτημάτων τῶν ἀγορασθησομένων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος καὶ περὶ τῶν σπουδαίων στολισμῶν τῆς πόλεως, κοινοποιῶν τὴν ἐπὶ τούτων ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν καὶ ὑποβάλλων εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβλητέας καὶ ἀποτείνεται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, ὅταν βλέπῃ τὴν ἀνάγκην τῆς στρατιωτικῆς καὶ ἀστυνομικῆς δυνάμεως.

Καθήκοντα τοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Τὸ συμβούλιον τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης συσκέπτεται ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς δημοτικῆς διοικήσεως καὶ τῶν ὑπὸ τῶν δημαρχιῶν ὑποβαλλομένων ἐρωτήσεων· ἐκτελεῖ τὰς νομίμους προανακρίσεις τῶν κατηγορουμένων ὑπαλλήλων τῶν δημαρχιῶν, παραπέμπον τοὺς ἐνόχους εἰς τὰ ἁρμόδια δικαστήρια· ἐλέγχει καὶ ἐπικυροῖ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Νομαρχίας, τοὺς ἐτησίους ἀπολογισμούς, τὰς γενομένας δαπάνας, τοὺς χωρογραφικοὺς χάρτας τοὺς σχεδιαζομένους καὶ πρὸς ἐπικύρωσιν ἀποστελλομένους ὑπὸ τῶν δημαρχιῶν, δι' ὧν κατὰ τὸν περὶ οἰκοδομῶν νόμον, διαιροῦνται αἱ ὁδοὶ εἰς διαφόρους τάξεις καὶ ὁρίζεται τὸ πλάτος καὶ ἡ εὐθύτης αὐτῶν· δικάζει τὰς περὶ δημοτικῶν φόρων διενέξεις καὶ τὰς περὶ ἀφέσεως καὶ ἐλαττώσεως αἰτήσεις· ἐκτίθησιν εἰς πλειστηριασμὸν καὶ παραχωρεῖ τὰ τέλη τὰ διαχειριζόμενα κατ' ἀποκοπήν· δικάζει συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τὰ ὑπομνήματα τὰ ὑποβαλλόμενα ὑπὸ τῶν συντεχνιῶν καὶ τὰ ἐκδιδόμενα ἐπὶ ἀγωγῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὰς κατόπιν παραπομπῆς· ὁρίζει καὶ διαχωρίζει τὴν μερίδα πάσης δημαρχίας ἐπὶ τῶν μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων δημαρχιῶν ἐπικοίνων ἐργασιῶν, παρόντων ἀνὰ δύο συμβούλων τῶν σχετικῶν δημαρχιῶν. Ὁ λογιστὴς μετὰ δύο συμβούλων καὶ δύο γραμματέων τοῦ λογιστηρίου ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐξελέγχει, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς:

καταστάσεως τῆς ὑποβληθησομένης ὑπὸ τοῦ ταμείου κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ μηνός, τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐπιθεωρῶν καὶ καταμετρῶν τὰ ἐν τῷ ταμείῳ ὑπάρχοντα χρήματα.

Καθήκοντα τοῦ Λογιστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ λογιστηρίου συνίστανται εἰς τὴν τακτικὴν κατάστρωσιν τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Νομαρχίας τῆς πόλεως, τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογιστικῶν καταστάσεων καὶ βιβλίων τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν δημαρχιῶν, τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς Νομαρχίας, τὴν ἔγκρισιν τῶν ἐξόδων, ἂν ὦσι σύμφωνα πρὸς τὸν νόμον, τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων διὰ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγάς του εἰσπρακτόρων καὶ τὴν συμφώνως τῷ νόμῳ διευθέτησιν τῶν οἰκονομικῶν ἀντικειμένων τῆς Νομαρχίας.

Καθήκοντα τῆς γραμματείας

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Τὰ καθήκοντα τῆς γραμματείας συνίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς γραφικῆς ἐργασίας τῆς Νομαρχίας, τὴν διαφύλαξιν τῶν ἐγγράφων αὐτῆς καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πρωτοκόλλων τῶν ἐργασιῶν τούτων.

Καθήκοντα τοῦ ἀρχιγεωμέτρου.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ ἀρχιγεωμέτρου συνίστανται εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὁδῶν καὶ τὴν ἐκτίμησιν ἐν γένει, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων ἐπὶ τῶν τεχνικῶν ἀντικειμένων τῶν παραπεμπομένων αὐτῷ καὶ εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν χωρογραφικῶν χαρτῶν τῶν σχεδιαζομένων ἐν τῷ γεωμετρικῷ τμήματι τῆς Νομαρχίας καὶ τῶν ὑποβαλλομένων παρὰ τῶν δημαρχιῶν καὶ τῶν λοιπῶν σχετικῶν ἐγγράφων τοῦ τμήματος τούτου.

Καθήκοντα τῆς διευθύνσεως τῶν ὑδάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Τὰ καθήκοντα τῆς διευθύνσεως τῶν ὑδάτων συνίστανται εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇ τὰς δεούσας ἐρεύνας καὶ ἀνακαλύπτουσα μικρὰς

ἢ μεγάλας βλάβας εἰς τὰ πέντια, τοὺς δημοσίους ἢ ἰδιωτικοὺς ὑδραγωγούς, τὰς πηγὰς καὶ τὰς κρήνας, νὰ γνωστοποιῇ τοῦτο παραχρῆμα εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ ἐνεργῇ τὴν ἐπισκευήν, δι' ἐξόδων οὗτινος ἀνήκει, νὰ ἐνεργῇ τὰς δεούσας πράξεις ἐπὶ τῶν πωλήσεων καὶ μεταβιβάσεων καὶ νὰ ἐπιτηρῇ ἐπὶ πάντων ἐν γένει τῶν ἐπιστατῶν τῶν ὑδάτων.

Καθήκοντα τοῦ ταμίου τῆς Νομαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ ταμίου τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης συνίστανται εἰς τὸ νὰ παραλαμβάνῃ καὶ δαπανᾷ τὰς προσόδους τῆς Νομαρχίας, διατελῶν ὑπὸ ἐγγύησιν, καὶ ὑποβάλλων κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν κατάστασιν τῶν ἐντὸς τῆς ἡμέρας γενομένων εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν καὶ τῶν ἐν τῷ ταμείῳ μετρητῶν. Ὁ ταμίας δὲν δύναται νὰ δώσῃ οὐδ' ὀβολὸν εἰς τινα ἐκ τοῦ ταμείου, ἂν μὴ σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ὁ Νομάρχης τὸ *πληρωθήτω* καὶ ἂν μὴ ὁ λογιστὴς θέσῃ χρονολογίαν καὶ ὑπογραφήν.

Καθήκοντα τῶν ἐλεγκτῶν καὶ τῶν κλητήρων τῆς Νομαρχίας

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ὁ ἐλεγκτὴς καὶ οἱ κλητῆρες τῆς Νομαρχίας εἰσπράττουσι τὰς προσόδους αὐτῆς καὶ ἐνεργοῦσι συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς.

Καθήκοντα τῶν προέδρων τῶν δημαρχιῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Οἱ πρόεδροι τῶν δημαρχιῶν προεδρεύουσι τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, ἅπερ τακτικῶς ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος συνέρχονται, συγκαλοῦντες ἐν ἀνάγκῃ αὐτὰ ἐκτάκτως· διορίζουσι τοὺς δημαρχιακοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν συμβουλίων· ἐκτελοῦσιν ἅπαντα τὰ ἀντικείμενα, ἐφ' ὧν ἀποφασίζουσιν, ἐντὸς τῆς γενικῆς αὐτῶν ἁρμοδιότητος, τὰ δημοτικὰ συμβούλια· ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν Νομαρχίαν ἐκ τῶν ἀποφάσεων τῶν συμβουλίων τὰς ὑποκειμένας εἰς ἐξουσιοδότησιν· δημοσιεύουσι τὰς προκηρύξεις καὶ ὁδηγίας ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ὑποθέσεων, ἐκτελοῦντες τὰς διατάξεις αὐτῶν· προκαλοῦσι τὴν σύνταξιν τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, ὑπο-

βάλλοντες αὐτὸν εἰς τὸ συμβούλιον· εἰσπράττουσι τὰς προσόδους τῶν δημαρχιῶν· δαπανῶσι, τῇ ἐγκρίσει καὶ ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου, τὰ ποσὰ τὰ περιεχόμενα ἐν τῷ ἐπικεκυρωμένῳ πρϋπολογισμῷ· σφραγίζουσιν ἢ καὶ ὑπογράφουσι μετὰ τοῦ λογιστοῦ τὰ συμβόλαια τὰ συναπτόμενα ἐπ' ὀνόματι τῆς δημαρχίας καὶ τὰ ἐπικυρωθέντα ὑπὸ τοῦ συμβουλίου καὶ ἀποστέλλουσιν εἰς τὴν Νομαρχίαν τὰς μηνιαίας καταστάσεις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς δημαρχίας καὶ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμόν.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Αἱ ποιναὶ αἱ ἐπιβλητέαι κατὰ τῶν διαπραττόντων ἐκ τῶν ἐν τῷ τρίτῳ τίτλῳ τοῦ ποινικοῦ νόμου διαγραφομένων πταισμάτων τὰ εἰς τὰς δημοτικὰς ὑποθέσεις ἀναγόμενα καὶ κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν διαταγῶν ἐν γένει τῆς δημαρχίας, ὁρίζονται καὶ ἐκτελοῦνται ἀφοῦ ἐξεταοθῶσιν ἐν συμβουλίῳ συγκειμένῳ ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τοῦ ἀρχιγραμματέως καὶ τοῦ ἀρχιγεωμέτρου.

Καθήκοντα τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Τὰ καθήκοντα τῶν δημοτικῶν συμβουλίων συνίστανται εἰς τὸ νὰ συνδιασκέπτωνται καὶ ἀποφασίζωσιν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὰ γενικὰ καθήκοντα αὐτῶν τὰ διαγραφόμενα ἐν τῷ 3ῳ ἄρθρῳ· νὰ ἐλέγχωσι καὶ ἐπικυρῶσι τοὺς τακτικοὺς καὶ ἐκτάκτους προϋπολογισμοὺς τῆς δημαρχίας καὶ τοὺς ἐτησίους ἀπολογισμούς· νὰ ἐξελέγχωσι τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν βιβλία· νὰ ὁρίζωσι τὸν τρόπον καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς δαπάνης τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς δημαρχίας συμπεριλαμβανομένων ποσῶν· νὰ ἀποφασίζωσιν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἰδιαιτέρων κτημάτων τῆς δημαρχίας καὶ ἐπὶ τῶν ἀνταλλαγῶν, διανομῶν καὶ πωλήσεων αὐτῶν· νὰ διανέμωσιν ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης ἑκάστης συνοικίας τὰς οἰκοδομὰς καὶ ἐργασίας τὰς γενησομένας ἐντὸς ἑνὸς ἔτους· νὰ ἐκτελῶσι συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ἁπάσας τὰς πλειοδοσίας καὶ μειοδοσίας· νὰ ἐξετάζωσι καὶ ἐπικυρῶσιν ἅπαντα τὰ συμβόλαια καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια τὰ συναπτόμενα ἐπ' ὀνόματι τῆς δημαρχίας· νὰ διασκέπτωνται περὶ τῶν δημοτικῶν βελτιώσεων

ἂς κρίνουσιν ἀναγκαίας, ὑποβάλλοντα αὐτὰς ἐν ἐκθέσει διὰ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης εἰς τὸ γενικὸν δημοτικὸν συμβούλιον καὶ νὰ ἐξετάζωσι καὶ ἐπικυρῶσι τοὺς ὑπὸ τοῦ προέδρου προτεινομένους διορισμοὺς καὶ τὰς παύσεις τῶν ὑπαλλήλων, ὧν ὁ μισθὸς καὶ ὁ ἀριθμὸς περιέχεται ἐν τῷ κεκυρωμένῳ προϋπολογισμῷ.

Ἕκαστον δημοτικὸν συμβούλιον δικαιοῦται ἐν ἀνάγκῃ νὰ δανεισθῇ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων γροσίων ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ καλύψῃ καὶ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ δάνειον τοῦτο ἐκ τῶν προσόδων τοῦ ἔτους ἐκείνου· πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ γενικοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Δύο δημοτικοὶ σύμβουλοι μετὰ τοῦ λογιστοῦ ἐξελέγχουσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταστάσεως, ἣν κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς ὑποβάλλει τὸ ταμεῖον, ἅπαξ τοῦ μηνός, τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ ἐξετάζουσι καὶ καταμετροῦσι τὰ ἐν τῷ ταμείῳ ὑπάρχοντα μετρητά.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Τὰ δημοτικὰ συμβούλια συνέρχονται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος καὶ ἐν ἀνάγκῃ, τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου, δίς. Κατὰ πᾶσαν συνεδρίασιν τοῦ συμβουλίου ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, ὑπογραφόμενα παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν συμβούλων.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν συμβουλίων γίνονται τῇ πλειοψηφίᾳ τῶν παρευρισκομένων συμβούλων, τῇ αἰτήσει δὲ δύο συμβούλων ἐνεργεῖται μυστικὴ ψηφοφορία.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Ἐν ἰσοψηφίᾳ προτιμᾶται ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος, ἢ ἡ τοῦ ἀντιπροέδρου ἀπόντος τοῦ προέδρου.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Μὴ παρευρισκομένων τοὐλάχιστον ἑνὸς πλέον τοῦ ἡμίσεος τῶν συμβούλων, οὐδεμία δύναται νὰ ἀποφασισθῇ ὑπόθεσις. Ἐὰν δὲ προσκληθέντων δὶς ἐγγράφως τῶν συμβούλων δὲν καταρτισθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς αὐτῶν (ἀπαρτία), ὁσοιδήποτε σύμβουλοι καὶ ἂν ὦσι κατὰ τὴν τρίτην πρόσκλησιν, γίνεται παραδεκτὴ ἡ γνώμη καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν παρευρισκομένων.

Διὰ νὰ ἀποφασισθῇ δαπάνη ἀνωτέρα τῶν δέκα χιλιάδων

γροσίων καὶ δάνε ον ὅπερ δικαιοῦται τὸ συμβούλιον νὰ συνάψῃ καὶ νὰ ἐπικυρωθῇ ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς καὶ ὁ ἀπολογισμός, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν δύο τρίτων τῶν συμβούλων.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ἐπειδὴ οἱ σύμβουλοι οἱ προσκαλούμενοι τρὶς καὶ μὴ προσερχόμενοι, μὴ ὑπάρχοντος νομίμου λόγου, θεωροῦνται ὡς παραιτηθέντες, εἰς τὴν θέσιν τῶν τοιούτων ὡς καὶ τῶν ἐπισήμως παραιτουμένων ἢ τῶν ἀποθνησκόντων συμβούλων, διορίζονται οἱ ἐπιλαχόντες διὰ περισσοτέρων ψήφων ἐν τῇ ἐκλογικῇ συνελεύσει, ζητουμένης τῆς ἀδείας τῆς Νομαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Οἱ ὑπάλληλοι ἑκάστης δημαρχίας καὶ τὸ ποσὸν τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν ὁρίζονται, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς εὐπορίας αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν Νομαρχίαν· κατ' οὐδένα δὲ τρόπον ἐπιτρέπεται τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τῆς δημαρχίας νὰ ὑπερβῇ τὸ πέμπτον τῶν ἐσόδων αὐτῆς. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει δημαρχία τις δὲν κατορθοῖ διὰ τοῦ πέμπτου τῶν προσόδων αὐτῆς νὰ προμηθευθῇ τοὺς ἀπαιτουμένους ὑπαλλήλους, ὑποχρεοῦται διὰ τὴν προσθήκην, ἣν θεωρεῖ ὡς ἀναγκαίαν, νὰ ὑποβάλῃ λεπτομερῆ καὶ δικαιολογημένην ἔκθεσιν καὶ λάβῃ τὴν ἄδειαν τοῦ γενικοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Ἕκαστον δημοτικὸν συμβούλιον ἐκλέγει διὰ πλειοψηφίας ἀντιπρόεδρον. Οἱ ἀντιπρόεδροι ἐργάζονται ἐπὶ ἓν ἔτος δωρεάν.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Ἀπόντος τοῦ προέδρου προεδρεύει τοῦ συμβουλίου ὁ ἀντιπρόεδρος, καὶ τούτου ἀπόντος, ὁ κατὰ τὰς ἐκλογὰς περισσοτέρας ψήφους λαβών.

Καθήκοντα τῶν ἀρχιγραμματέων τῶν δημαρχιῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Τὰ καθήκοντα τῶν ἀρχιγραμματέων τῶν δημαρχιῶν συνίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς γραφικῆς ἐργασίας τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, τὴν διαφύλαξιν ἁπάντων τῶν ἐγγράφων τῆς δημαρχίας καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐπὶ τούτου πρωτοκόλλων.

Ὁ διευθυντὴς τῶν ἀρχείων εὑρίσκεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχιγραμματέως.

Καθήκοντα τῶν λογιστῶν τῶν δημαρχιῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Τὰ καθήκοντα τῶν λογιστῶν τῶν δημαρχιῶν συνίστανται εἰς τὴν ἀκριβῆ σύνταξιν τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς δημαρχίας, τῶν μηνιαίων καταστάσεων, τῶν ἐτησίων ἀπολογισμῶν καὶ προϋπολογισμῶν, τὴν ἔγκρισιν τῶν δαπανῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἀκριβῶς ἐφαρμοζομένου, τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν προσόδων καὶ τὴν διευθέτησιν τῶν οἰκονομικῶν ἀντικειμένων, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον.

Καθήκοντα τοῦ γεωμέτρου τῆς δημαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ γεωμέτρου τῆς δημαρχίας συνίστανται εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇ τὰ δέοντα ἐφ' ἅπασῶν τῶν εἰς αὐτὸν παραπεμπομένων ὑποθέσεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὰς ὁδούς, τὰ κτίρια καὶ τῶν τεχνικῶν τῆς δημαρχίας ἀντικειμένων καὶ νὰ διαφυλάττῃ τοὺς χάρτας καὶ τὰ σχέδια τοὺς σχεδιαζομένους ἐν τῇ δημαρχίᾳ, τοὺς ὑπὸ τῆς Νομαρχίας κεκυρωμένως ἀποστελλομένους καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς τὸ γεωμετρικὸν τμῆμα ἔγγραφα.

Καθήκοντα τοῦ γραφείου τῶν κτημάτων, τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν ἐνοικιαστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Τὰ καθήκοντα τοῦ γραφείου τούτου συνίστανται εἰς τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἀριθμῶν, τοῦ εἴδους, τῆς ἀξίας καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ἰδιοκτητῶν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς δημαρχίας κειμένων κτημάτων ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ καὶ τοῦ ὑπάρχοντος πληθυσμοῦ ἐν ἑτέρῳ καὶ εἰς τὴν σημείωσιν τῶν πωλήσεων καὶ μεταβιβάσεων τῶν κτημάτων, τῶν γεννήσεων, τῶν θανάτων καὶ τῶν γεγονότων.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ὁ ταμίας πάσης δημαρχίας διατελῶν ὑπὸ ἐγγύησιν ὑποχρεοῦται νὰ παραλαμβάνῃ καὶ δαπανᾷ τὰς προσόδους αὐτῆς,

νὰ συντάσσῃ κατάστασιν τῶν ἡμερησίων εἰσπράξεων, τῶν πληρωμῶν καὶ τῶν ἐν τῷ ταμείῳ εὑρισκομένων χρημάτων καὶ νὰ παραδίδῃ αὐτὴν κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν εἰς τὸν πρόεδρον. Ὁ ταμίας οὐδ' ὀβολὸν δύναται νὰ δώσῃ ἐκ τοῦ ταμείου εἴς τινα, ἐὰν ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ὁ πρόεδρος δὲν σημειώσῃ τὸ *πληρωθήτω* καὶ τεθῇ ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ χρονολογία καὶ ὑπογραφή.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Τὰ καθήκοντα τῶν ἐπὶ τῶν ἐνοικιαστηρίων ὑπαλλήλων συνίστανται εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσι συμφώνως τῷ νόμῳ τὰ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς δημαρχίας συναπτόμενα ἐνοικιαστήρια καὶ ἀντιγράφωσιν αὐτὰ ἐν τῷ βιβλίῳ, νὰ ἐκδίδωσιν ἐσφραγισμένην ἀπόδειξιν ἵνα παραδοθῶσιν εἰς τὸ δημαρχιακὸν ταμεῖον τὰ τέλη καί, ἀφοῦ ὑποβάλλοντες κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον κατάστασιν τῶν γενομένων πράξεων ἐντὸς τοῦ μηνός, παραβάλλωσιν αὐτὴν πρὸς τὸ βιβλίον, ὅπερ κρατοῦσι, μετὰ τοῦ ταμίου, λαμβάνωσι τὰς ἀποδείξεις, σφραγίζοντος τοῦ ταμίου κάτωθεν τοῦ ἀθροίσματος τοῦ βιβλίου.

Καθήκοντα τῶν δημαρχιακῶν ἐλεγκτῶν καὶ τῶν κλητήρων.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Οἱ δημαρχιακοὶ ἐλεγκταὶ καὶ κλητῆρες φροντίζουσι νὰ ἐκτελῶσι τὰς ὑπηρεσίας τὰς ἀνατεθειμένας αὐτοῖς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων των ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς δημαρχίας εἰς ἃς τυγχάνουσι διωρισμένοι καὶ ἐν γένει τὰς διατάξεις τῶν νόμων καὶ ὁδηγιῶν, ἀποστέλλοντες εἰς τὴν δημαρχίαν τοὺς παραβάτας μετ' ἐκθέσεως τῶν γεγονότων.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ κλητῆρες καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν δημαρχιῶν δικαιοῦνται, πρὸς ἔρευναν καὶ ἐξέτασιν τῶν εἰς τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἀνηκομένων ἀντικειμένων, νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ χάνια, τοὺς λουτρῶνας, τὰ καταστήματα, τὰ θέατρα, τὰ σχοινοβατεῖα, τὰ καφφενεῖα, τὰς λέσχας καὶ τὰ παρόμοια ἐν γένει ἐργαστήρια καὶ εἰς τὰ μέρη ἔνθα τὸ κοινὸν δύναται νὰ εἰσέρχηται πρὸς ληψοδοσίαν καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰ καθήκοντά των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Γενικὸν δημοτικὸν συμβούλιον.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Τὸ γενικὸν δημοτικὸν συμβούλιον συνέρχεται δὶς τοῦ ἔτους ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Νομάρχου τῆς πρωτευούσης ἐν τῷ καταστήματι τῆς Νομαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Τὸ γενικὸν δημοτικὸν συμβούλιον διορίζει διὰ πλειοψηφίας δύο ἀντιπροέδρους ἐκ τῶν συμβούλων αὐτοῦ. Ἀπόντος τοῦ προέδρου προεδρεύει ἐκ τούτων ὁ λαβὼν περισσοτέρας ψήφους. Ὁ γραμματεὺς τοῦ γενικοῦ τούτου συμβουλίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ προεδρείου.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Τὸ γενικὸν δημοτικὸν συμβούλιον συνέρχεται τῇ προσκλήσει τοῦ Νομάρχου τῆς πρωτευούσης, ἑκάστης συνελεύσεως διαρκούσης τὸ πολὺ ἐπὶ ἕνα μῆνα. Ἡ πρώτη συνέλευσις αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Μαΐου ἑκάστου ἔτους· κατ' αὐτὴν δὲ ἐξετάζονται καὶ ἐγκρίνονται οἱ τοῦ προηγουμένου ἔτους γενικοὶ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων τῆς τε Νομαρχίας καὶ τῶν δημαρχιῶν καὶ τὰ τούτοις σχετικὰ ἀντικείμενα. Ἡ δευτέρα συνέλευσις γίνεται τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους· κατ' αὐτὴν δὲ ἐξετάζονται καὶ ἐγκρίνονται οἱ τοῦ ἐπιόντος ἔτους προϋπολογισμοὶ τῆς Νομαρχίας καὶ τῶν δημαρχιῶν, αἱ οἰκοδομαὶ καὶ ἐργασίαι· αἱ ὁποῖαι ἀπεφασίσθησαν νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐν ἑκάστῃ δημαρχίᾳ κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος καὶ τὰ τούτοις σχετικὰ ἀντικείμενα. Αἱ συνδιασκέψεις τοῦ γενικοῦ συμβουλίου γίνονται δημοσίᾳ, ἀλλ' ὅταν ἀποφασίζηταί τι διὰ πλειοψηφίας δύνανται νὰ γίνωσι καὶ ἰδιαιτέρως. Ἐξελεγχόμενα κατ' ἔτος τὰ βιβλία τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν τῶν δημαρχιῶν, δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος μετὰ τὴν ἀποφάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Τὸ γενικὸν δημοτικὸν συμβούλιον δικαιοῦται νὰ ἐξετάζῃ τὴν γενικὴν κατάστασιν τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην

δι' ἐκθέσεως τὰς περὶ καταρρυθμίσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν κανονισμῶν τῶν δημαρχιῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως σκέψεις του. Αἱ καταστάσεις τοῦ γενικοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ αἱ ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν ἐργασιῶν ἀποφάσεις αὐτοῦ, μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ συμβουλίου, γνωστοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου τῆς πρωτευούσης εἰς τὰς δημαρχίας καὶ ἐκτελοῦνται. Αἱ περὶ τροποποιήσεως τῶν κανονισμῶν, τῶν ἀγορασθησομένων κτημάτων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος καὶ ἐν γένει περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς ἐξουσιοδοτήσεως τῶν δημαρχιῶν δανείων ἐκθέσεις ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου τῆς πρωτευούσης εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην ἧς ζητεῖται ἡ ἄδεια.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι παρόντες εἷς πλέον τοῦ ἡμίσεος τῶν συμβούλων τοῦ γενικοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δὲν δύναται νὰ ἀποφασισθῇ τι ἐπ' οὐδενὸς ἀντικειμένου. Μὴ σχηματιζομένης δὲ ἀπαρτίας μετὰ δευτέραν πρόσκλησιν γίνεται παραδεκτὴ ἡ γνώμη καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν παρευρισκομένων συμβούλων μετὰ τὴν τρίτην πρόσκλησιν.

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ γενικοῦ συμβουλίου καταρτίζεται τῇ πλειοψηφίᾳ τῶν παρευρισκομένων συμβούλων· ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ προτιμᾶται ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Πᾶς ἄρρην κατοικῶν ἐντὸς τοῦ δημαρχιακοῦ τμήματος, συμπληρώσας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καταβάλλων ἐτήσιον φόρον (βηργκιοὺ) ἑκατὸν γροσίων, διὰ τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δημαρχίας ἐκείνης κείμενα κτήματά του, ὑπήκοος ὀθωμανός, ἀπολαύων τῶν πολιτικῶν καὶ προσωπικῶν δικαιωμάτων, μὴ καταδικασθεὶς ἐπί τινι κακουργήματι, δικαιοῦται νὰ ψηφοφορήσῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Διὰ νὰ δύναταί τις νὰ ἐκλεγῇ ὡς μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δέον νὰ κατοικῇ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δημαρχίας ἐκείνης, νὰ ἔχῃ συμπεπληρωμένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, νὰ πληρώνῃ ἐτήσιον φόρον διακοσίων πεντήκοντα γροσίων διὰ τὰ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς κείμενα κτήματά του, νὰ ᾖ ὑπήκοος ὀθωμανός, νὰ δύναται νὰ ὁμιλῇ τουρκιστί, νὰ ἔχῃ σώας τὰς φρένας, νὰ μὴ τυγχάνῃ ὑπηρέτης τινός, νὰ μὴ ἀπώλεσε τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα ἐν συνόλῳ ἢ ἐν μέρει, νὰ ἀποκατεστάθη, ἂν εἶχε κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, νὰ μὴ κατεδικάσθη διὰ πλημμέλημα συνεπαγόμενον φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους ἢ ἴσην αὐτῆς ἑτέραν ποινὴν καὶ ὡς τυχοδιώκτης, νὰ μὴ ἔχῃ τὸ προνόμιον προσωρινῆς ὑπηρεσίας εἰς ξένον κράτος, νὰ μὴ ἀντιποιῆται ξένην ἐθνικότητα, νὰ μὴ διατελῇ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν δημαρχιακῶν τμημάτων, νὰ μὴ ᾖ ἀνάδοχος τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐργασιῶν τῶν δημαρχιῶν ἢ καὶ ἐγγυητὴς δι' αὐτάς, νὰ μὴ τυγχάνῃ εἰς τὴν ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικὴν καὶ ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ μὴ ᾖ εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἐντὸς τοῦ δημαρχιακοῦ τμήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Τὸ ἐκλογικὸν ἔτος τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἄρχεται κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου καὶ περατοῦται, ὡς ρηθήσεται ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις, ἀφεύκτως κατὰ τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ ἐκλογικοῦ ἔτους ζητοῦνται τὰ ὀνόματα δύο ἀτόμων ἐκ τῶν προκρίτων τῆς συνοικίας καὶ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς ἀπὸ τοῦ ἰμάμη καὶ τῶν μουχτάριδων πάσης συνοικίας κειμένης ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δημαρχίας, πρὸς σχηματισμὸν δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς ἵνα ἐπιτηρῇ τὰς ἐκλογάς. Ἅπαντες δὲ οὗτοι, ὁσοιδήποτε καὶ ἂν συμποσωθῶσι, προσκαλοῦνται εἰς τὴν ἕδραν τῆς δημαρχίας καὶ παρόντων τοὐλάχιστον εἴκοσι, κληροῦνται τὰ ὀνόματα ἀπάντων τῶν προσκληθέντων καὶ χωρίζονται ἐξ αὐτῶν δέκα, ἐξ ὧν σχηματίζεται ἡ δημαιρεσιακὴ ἐπιτροπή. Ἡ σύστασις τῆς

ἐπιτροπῆς ταύτης περατοῦται τὴν δεκάτην τὸ πολὺ τοῦ μηνός· προεδρεύει δὲ αὐτῆς ὁ πρόεδρος τῆς δημαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Παραιτουμένου τινὸς ἐκ τῶν κληρωθέντων ὡς μελῶν τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς, διορίζεται ἀντ' αὐτοῦ αὖθις, διὰ κληρώσεως τῶν μὴ κληρωθέντων ὀνομάτων, ὁ λαχών.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Ζητεῖται διὰ τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τῶν συνοικιῶν ὁ κατάλογος τῶν ἐντὸς τοῦ τμήματος ἐκλογέων καὶ ἐκλεξίμων καὶ μετὰ τὴν παραβολὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ κτηματολόγιον, συντάσσονται, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, δύο τοιοῦτοι, ἀνὰ ἓν δὲ ἀντίγραφον αὐτῶν ἀναρτᾶται κατὰ τὴν 25ην τοῦ μηνὸς ἐν τῷ καταστήματι τῆς δημαρχίας καὶ πλησίον τῶν θυρῶν τῶν δζαμίων καὶ τῶν λοιπῶν ναῶν. Οἱ κατάλογοι οὗτοι μένουσιν ἀνηρτημένοι ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, ἀνατιθεμένης τῆς διαφυλάξεως αὐτῶν εἰς τοὺς παρακειμένους ἀστυνομικοὺς σταθμούς.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Αἱ ἐνστάσεις αἱ γινόμεναι ἐντὸς τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν, καθ' ἃς μένουσιν ἀνηρτημένοι οἱ ἐν τῷ 45 ἄρθρῳ ὁριζόμενοι κατάλογοι, ὑπὸ τοῦ διϊσχυριζομένου ὅτι τὸ ὄνομα αὐτοῦ δὲν ἐνεγράφη ἐν τῷ καταλόγῳ, ἀκούονται καὶ ἐξετάζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκτελουμένων τῶν δεόντων, ἐὰν πρέπῃ νὰ διορθωθῶσιν οἱ κατάλογοι. Αἱ μετὰ παρέλευσιν τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν ὑποβαλλόμεναι ἐνστάσεις ἀπορρίπτονται μὴ ἀκουόμεναι.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Αἱ ἐνστάσεις αἱ γινόμεναι ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας εἰς τὴν δημαιρεσιακὴν ἐπιτροπὴν ἐξετάζονται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Οἱ μὴ ἀποδεχόμενοι τὴν ἀπόφασιν τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς δικαιοῦνται νὰ ἐκκαλέσωσιν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης. Ἡ ἔφεσις αὕτη δέον νὰ γίνηται ἐντὸς τὸ πολὺ ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αἱ δημαιρεσιακαὶ ἐπιτροπαὶ περατοῦσι τὴν δίκην, μετὰ παρέλευσιν δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐκπίπτουσι τοῦ δικαιώματος τῆς ἐφέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 49ον.

Τὸ νομαρχιακὸν τῆς πρωτευούσης συμβούλιον ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 48 ἐφεσιβαλλομένων δικῶν ἐντὸς τὸ πολὺ ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ἔφεσις.

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Πᾶσα δημαιρεσιακὴ ἐπιτροπὴ καταγράφει ἐν τακτικῷ βιβλίῳ τὰς γενομένας διασκέψεις καὶ ἀποφάσεις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῆς μέχρι τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν της, κατὰ τὴν λῆξιν τῶν ὁποίων παραδίδει αὐτὸ εἰς τὸ τμῆμα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς δημαρχίας εἰς ἣν ἀνή ει, ἵνα φυλαχθῇ.

ΑΡΘΡΟΝ 51ον.

Πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναρτήσεως τῶν ἐν τῷ 46 ἄρθρῳ διαγραφομένων καταλόγων δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ προέδρου διὰ τῶν ἐφημερίδων διαφόρων γλωσσῶν καὶ γνωστοποιεῖται δι' ἰδιαιτέρων ἐγγράφων εἰς τὰς συνοικίας ἡ ἡμέρα τῆς ἀναρτήσεως τῶν καταλόγων, ἡ ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας ἀνάρτησις αὐτῶν, αἱ προθεσμίαι τῶν γεννησομένων ἐνστάσεων καὶ τῆς ἐφέσεως κατὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων τούτων ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων, ἡ μὴ παραδοχὴ ἐνστάσεως καὶ ἐφέσεως μετὰ τὴν λῆξιν τῶν προθεσμιῶν τούτων, ἡ κατὰ τὴν πρώτην Φεβρουαρίου ἔναρξις τῶν ἐκλογῶν καὶ ἡ ἡμέρα τῆς προσελεύσεως τῶν ἐκλογέων ἑκάστης συνοικίας.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Ἀρχομένης τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὴν πρώτην Φεβρουαρίου, ἕκαστος ἐκλογεὺς γράφει ἐπὶ ψηφοδελτίου τὰ ὀνόματα δώδεκα ἐκλεξίμων διὰ τὸ πρῶτον ἔτος καὶ ἓξ διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη, ὑπογράφων δὲ ἢ καὶ σφραγίζων τὸ ψηφοδέλτιον θέτει αὐτὸ ἐντὸς φακέλλου καὶ κλείων αὐτὸν ρίπτει ἐντὸς τῆς διὰ τὰ ψηφοδέλτια ὡρισμένης κάλπης. Ἡ κάλπη αὕτη ἔχει δύο κλεῖθρα, ἀνοιγόμενα δι' ἰδιαιτέρων κλειδίων, ἄνωθεν δὲ ὀπὴν δι' ἧς νὰ δ.έρχηται λεπτὴ ἐπιστολή. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκλογῆς τὸ μὲν ἓν κλειδίον κρατεῖ ὁ πρόεδρος τῆς δημαρχίας, τὸ δὲ ἕτερον ὁ πρεσβύτερος τῶν μελῶν τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 53ον.

Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ προσέλθῃ ἵνα αὐτοπροσώπως ψηφοφορήσῃ, δύναται νὰ ψηφοφορήσῃ ἐγγράφως. Ὁ τοιοῦτος θέτει

τὸ ψηφοδέλτιον αὐτοῦ ἐντὸς φακέλλου, ὃν μετὰ τοῦ ἐγγράφου, ὅπερ θ' ἀπευθύνῃ εἰς τὸν πρόεδρον, ἐγκλείει ἐν ἑτέρῳ φακέλλῳ καὶ ἀποστέλλει αὐτόν. Κατὰ τὴν σειρὰν ἐν ᾗ ψηφοφοροῦσιν οἱ τῆς συνοικίας, ἔνθα κατοικοῦσιν οἱ κύριοι τῶν τοιούτων ἐγγράφων, ἀνοίγεται μόνον ὁ ἔξω φάκελλος, χωρὶς νὰ ἀνοιχθῇ ὁ ἐσώκλειστος, καὶ καταχωρουμένου τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀτόμου ἐκείνου ἐν τῷ εἰδικῷ καταλόγῳ, ρίπτεται διὰ χειρὸς τοῦ προέδρου εἰς τὴν κάλπην.

ΑΡΘΡΟΝ 54ον.

Ἐφόσον τίθενται τὰ ψηφοδέλτια εἰς τὴν κάλπην, σημειοῦνται κατὰ σειρὰν τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλογέων.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Τὰ ψηφοδέλτια γίνονται δεκτὰ ἐν τῇ κάλπῃ ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 10ης Φεβρουαρίου. Κατὰ τὴν λῆξιν τῆς δεκαημέρου προθεσμίας τῆς ἐκλογῆς ἀνοίγεται ἡ κάλπη ὑπὸ τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀριθμούμενα τὰ ψηφοδέλτια καταγράφονται εἰς δύο καταλόγους, καὶ ἐπὶ τέλους συντάσσεται ἔκθεσις τῶν πλειοψηφησάντων ὀνομάτων, ἂν ὑποδειχθῇ ὅτι αἱ ἐκλογαὶ ἐνηργήθησαν συμφώνως τῷ νόμῳ, καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης, ἥτις καταγράφουσα τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγέντων ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ ἀνακοινοῖ αὐτοῖς δι' ἐγγράφου τὸν δ ορισμόν των. Μέχρι τοῦ διορισμοῦ τῶν νέων συμβούλων, οἱ προκάτοχοι ἐξακολουθοῦσι μεταβαίνοντες εἰς τὸ δημαρχακὸν συμβούλιον, μὴ παραβλαπτομένων τῶν ὑποθέσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 56ον.

Δὲν γίνεται παραδεκτὸν τὸ ψηφοδέλτιον, ὅπερ φέρει τις μετὰ τὴν λῆξιν τῆς δεκαημέρου προθεσμίας τῶν ἐκλογῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

Δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διαλογὴν τὰ δυσανάγνωστα καὶ δυσνόητα ψηφοδέλτια, φυλαττόμενα ἰδιαιτέρως.

ΑΡΘΡΟΝ 58ον.

Κατὰ τὴν δευτέραν ἐκλογὴν ἀναγινώσκονται τὰ ὀνόματα τῶν προηγουμένως ἐκλεγέντων μελῶν τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, ἐνώπιον τῶν ὑπαρχόντων συμβούλων καὶ τῶν δημαιρεσιακῶν ἐπιτροπῶν καὶ διὰ τοὺς ἡμίσεις τῶν συμβούλων γίνε-

ται κλήρωσις καὶ ἀφαιροῦνται ἐκεῖνοι ὧν τὰ ὀνόματα ἔλαχον διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη οἱ συμπληρώσαντες τὴν ἐκλογικὴν περιοδόν των.

ΑΡΘΡΟΝ 59ον.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ᾖ μέλος εἰς περισσότερα τοῦ ἑνὸς δημοτικὰ συμβούλια· ἂν δὲ ἐκ τῆς ἐκλογῆς προκύψῃ τοιοῦτόν τι, ὀφείλει ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν νὰ προτιμήσῃ τὸ ἕν.

ΑΡΘΡΟΝ 60ον.

Οἱ περατώσαντες τὴν ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ ὡρισμένην περιοδον αὐτῶν σύμβουλοι δύνανται ἐκ νέου νὰ ἐκλεχθῶσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 61ον.

Διὰ τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς συντάσσεται κατάλογος τριάκοντα ὀνομάτων δεικνύων κατὰ σειρὰν τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων, οὓς πάντες ἔλαβον διὰ τὴν θέσιν τοῦ συμβούλου, γινομένης ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ λαβόντος περισσοτέρας ψήφους καὶ ἀναρτᾶται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ συμβουλίου, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ παρατηρῶσιν αὐτόν.

ΑΡΘΡΟΝ 62ον.

Οἱ παραιτούμενοι ἢ ἀποθνήσκοντες ἐκ τῶν ἐκλεχθέντων δημοτικῶν συμβούλων ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐπιλαχόντων ἐκλεξίμων μετὰ τὸν παραιτηθέντα ἢ ἀποθανόντα, κατὰ τὸν ἐν τῷ 61 ἄρθρῳ ἀναφερόμενον κατάλογον. Τοῦ ἀντικαταστάτου ἡ περίοδος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ὑπολειπόμενον ἐκλογικὸν διάστημα τοῦ ἀντικατασταθέντος.

ΑΡΘΡΟΝ 63ον.

Αἱ πρόσοδοι τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν δημαρχιῶν, σύγκεινται α' ἐκ τῶν τελῶν ἐπὶ τῶν στατήρων καὶ *τσεκίων* καὶ τῶν ἐνοικιαστηρίων· β' τοῦ ἐμμέσου φόρου *ἰχτισαπ·ηγὲ* καὶ τοῦ τέλους τῶν ἀδειῶν τῶν συντεχνιῶν (ἐσνὰφ) τοῦ ὀνομαζομένου *πατέντα*· γ' τοῦ φόρου τῶν συντεχνιῶν καὶ διαφόρων ἄλλων τελῶν λαμβανομένων ὑπὸ τῆς Νομαρχίας καὶ τῶν δημαρχιῶν· δ' τῶν ἐκτάκτων καὶ τακτικῶν δημοτικῶν φόρων τῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ συνεπείᾳ ἐγκρίσεως τοῦ γενικοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κυβερνητικῶς γεννησομένων παραδεκτῶν. Ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσιν αἱ γενόμεναι ἐτήσιοι πληρωμαί, ἐκ τῶν προσόδων τῆς Νομαρχίας, τῶν ὁρισθησομέ-

νων τῇ προτάσει αὐτῶν ὑπὸ τοῦ γενικοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὡς ἀντίκρυσμα τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ περιεχομένων δαπανῶν καὶ τῶν παλαιῶν χρεῶν, τὸ πλεόνασμα διανέμεται διὰ τοῦ γενικοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὰς ἀνάγκην ἐχούσας δημαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 64ον.

Ἐὰν οἱ ὀφείλοντες εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης καὶ τὰς δημαρχίας φόρους, καὶ διάφορα τέλη καὶ δυστροποῦντες νὰ πληρώσωσιν ὧσιν ἔμμισθοι ὑπάλληλοι, γραμματεῖς καὶ λοιποὶ ὑπηρέται, ἢ κύριοι κατ' ἀποκοπὴν μισθωμάτων (μουκατὰ) καὶ σεχιμίων, τὸ χρέος αὐτῶν εἰσπράττεται ἀφαιρούμενον ὑπὸ τοῦ ταμείου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν δὲ ὦσιν ἰδιῶται καὶ κύριοι οἰκίας, ἐργαστηρίων καὶ λοιπῶν κτημάτων, διὰ τῆς ἀναβολῆς καὶ μὴ ἐκτελέσεως τῶν πράξεων τῶν ἀπαιτουμένων νὰ γίνωσι διὰ τὴν πώλησιν καὶ μεταβίβασιν τῶν κτημάτων των ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν δημαρχιῶν ἐκδιδομένων πιστοποιητικῶν. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς καταβάλῃ τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου τὸ προερχόμενον ἐκ τοῦ κτήματος ἐκείνου, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ συμψηφίσῃ αὐτὸ κατόπιν εἰς τὸ ἐνοίκιον, γίνεται παραδεκτόν. Ἐν ᾗ περιπτώσει διὰ τῶν μέσων τούτων δὲν διευκολύνεται ἡ εἴσπραξις, ἀποστέλλεται ὑπὸ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, εἰς ἃ ὑπάγονται οἱ ὀφειλέται, ἐπιταγὴ εἰς αὐτοὺς καὶ ἐὰν δὲν πληρώνωσι τὸ χρέος των ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐπιταγῆς, ἢ δὲν προσενέγκωσιν ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν ὑποχρεούμενον νὰ πληρώσῃ ἐντὸς ἑνὸς μηνός, προσωποκρατοῦνται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ εἰσπράττεται τὸ χρέος αὐτῶν, συνεπείᾳ ἀπιφάσεως ἐκδιδομένης ὑπὸ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

ΑΡΘΡΟΝ 65ον.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος περὶ δημαρχίας νόμου καταργοῦνται ὁ ἀπὸ 18 Δζεμαζηλαχὶρ 1285 νόμος τῆς δημαρχίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ ἀπὸ 11 Δζεμαζηλεββὲλ 1274 καὶ ἀπὸ 24 Σεββὰλ 1277 δύο νόμοι τοῦ ἕκτου τμήματος.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος
27 Ραμαζὰν 1294, ἢ 23 Βρίου 1293.

ΟΔΗΓΙΑΙ

περὶ ἀποθηκῶν πετρελαίου καὶ οἰνοπνευμάτων, ἐπικυρωθεῖσαι δι' Αὐτοκρ. Διατάγματος.

حقنده ارادهٔ سنیه شرفتعلق بیوریلان غاز و اسپرتو انبارلرینه دائر تعلیمات

Χακκηντὰ ἰραδεΐ σενηγὲ σ'ερὲφ μουτεαλὴκ π'ουγιουρουλάν γκὰζ βὲ ἰσπίρτο ἀνπαρλαρινὰ δαὴρ τἀλημάτ.

—◆—

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἐν πάσῃ πόλει καὶ κωμοπόλει θὰ ὑπάρχῃ ἀνὰ μία ἀποθήκη ἵνα ἀποθηκεύωνται ἐν αὐτῇ τὰ πετρέλαια καὶ τὰ οἰνοπνεύματα. Αἱ ἀποθῆκαι αὗται οἰκοδομηθήσονται ὑπὸ τῶν δημαρχιῶν εἰς μέρη ἀπηλλαγμένα τοῦ κινδύνου τῆς πυρκαϊᾶς.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Τὰ πετρέλαια καὶ οἰνοπνεύματα τὰ εἰσαγόμενα εἰς μέρη, ἔνθα ὑπάρχει τοιαύτη ἀποθήκη, εἴτε πρόκειται νὰ καταναλωθῶσιν ἐπιτοπίως, εἴτε νὰ μετακομισθῶσιν εἰς ἄλλο μέρος, ἀναποθηκεύονται εἰς τὰς ἀποθήκας ταύτας, μὴ κρατουμένων ἐν τοῖς καταστήμασι πλέον τῶν ἓξ κιβωτίων πετρελαίου καὶ τριῶν καντηλίων οἰνοπνεύματος.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὸ ποσὸν τοῦ τέλους τοῦ ληφθησομένου ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ ἀποτεθησομένων πετρελαίων καὶ οἰνοπνευμάτων ὁρίζεται ὑπὸ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τῇ ἐγκρίσει τῶν διοικητικῶν συμβουλίων λαμβάνεται, ἀναλόγως τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν, οἷαι τὰ ἔξοδα τῆς ἀποθήκης, οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ ἀσφάλιστρα κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τοὺς τεσσαράκοντα παράδες τὸ πολὺ δι' ἓν κιβώτιον πετρελαίου καὶ τὰ δύο γρόσια δι' ἓν καντάριον οἰνοπνεύματος ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας μέχρις ἑνὸς μηνός, λαμβανομένου ἀπὸ τῶν πετρελαίων καὶ οἰνοπνευμάτων τῶν μενόντων ἐν τῇ ἀποθήκῃ πέραν τοῦ ἑνὸς μηνὸς ἐπίσης δι' ἕκαστον μῆνα τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Τὰ ἐν τῇ ἀποθήκῃ ἀποτιθέμενα πετρέλαια καὶ οἰνοπνεύ-

ματα καταχωροῦνται παραχρῆμα ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸ βιβλίον, διδομένης ἐσφραγισμένης ἀποδείξεως (σεργκὴ) εἰς τὸν κύριον αὐτῶν. Διὰ δὲ τὰ ἐκ τῶν ἁλειμμάτων ἐξαγόμενα πετρέλαια καὶ οἰνοπνεύματα ἐνεργοῦνται αἱ δέουσαι σημειώσεις ἔν τε τῷ βιβλίῳ καὶ τῇ ἀποδείξει.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἀνακαλυπτομένου ὅτι ἐν τοῖς καταστήμασιν ὑπάρχουσι πλείω τῶν ἓξ κιβωτίων πετρελαίου καὶ τριῶν κανταρίων οἰνοπνεύματος, τὸ περιπλέον κατάσχεται καὶ πωλεῖται, καταχωρουμένης τῆς ἀξίας αὐτοῦ ὡς προσόδους τῆς δημαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁδηγιῶν τούτων.

Ἐπεκυρώθη δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος.

Τῇ 22 Σεβάλ 1305, ἢ 20 Ἰουνίου 1304.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ἐπικυρωθεῖσα δι' Αὐτοκρ. Διατάγματος περὶ καθαριότητος.

حقنده اداره سنیه شرفیعلق بیورلدلر تنظیفات قرارنامه سی

(Χαχχηντὰ ἰραδέϊ σενηγὲ σ'ερεφμουτεάλὴκ π'ουγιουρουλὰν τενζηφὰτ καραρναμεσή.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Τὰ περισαρώματα ἁπασῶν τῶν οἰκιῶν, τῶν ἐργαστηρίων, τῶν καταστημάτων καὶ τῶν ὁδῶν, μεταχομίζονται ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς καθαριότητος ὑπαλλήλων δι' ἁμαξῶν, τὰ δὲ τῶν ὁδῶν ἐν αἷς δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν ἅμαξαι, δι' ἵππων μετὰ κοφίνων ἢ καὶ ἄλλων μέσων.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Τῶν μὲν πολυανθρώπων συνοικιῶν τὰ περισαρώματα μεταχομίζονται καθημερινῶς τὴν πρωΐαν, τῶν δὲ κατοικήτων μερῶν ἐπιθεωρουμένων ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης ἅπαξ ἀνὰ δύο ἢ ἀνὰ τρεῖς ἡμέρας· οὕτω δὲ ἐφίσταται ἡ προσοχὴ ἐπὶ

τῆς καθαριότητος. Ἐν ᾗ περιπτώσει μένουσιν εἰς τοιαῦτα μέρη περισαρώματα πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, οἱ ἰμάμαι καὶ οἱ κάτοικοι ὑποβάλλουσι παράπονα εἰς τὴν δημαρχίαν, θεωρουμένων ὡς ὑπευθύνων τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπιτιμωμένων.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Λαμβάνεται τέλος καθαρισμοῦ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις, τοῖς ἐργαστηρίοις, τοῖς καταστήμασι κατοικούντων κατὰ τὴν κατωτέρω διατίμησιν, μὴ λαμβανομένου τοιούτου τέλους ἀπὸ τῶν οἰκιῶν, ἐργαστηρίων καὶ καταστημάτων, καθ' ὃν χρόνον μένουσι κεναί.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ὁ ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ εἰσπράττῃ κατὰ μῆνα τὸ ἐπὶ τοῦ καθαρισμοῦ τέλος τῶν δημαρχιῶν, οἱ δὲ κατοικοῦντες ἐν ταῖς οἰκίαις, τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ τοῖς καταστήμασιν, ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσι τὸ τέλος, λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ὑπαλλήλων κατὰ μῆνα ἔντυπον ἀπόδειξιν παραλαβῆς, ἐσφραγισμένην διὰ τῆς ἐπισήμου σφραγίδος τῆς δημαρχίας καὶ περιέχουσαν τὸν ἀριθμὸν τῆς οἰκίας, τοῦ ἐργαστηρίου καὶ τοῦ καταστήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἀπὸ τῶν ἀρνουμένων νὰ καταβάλλωσι τὰ τοῦ καθορισμοῦ τέλη κατὰ μῆνα, ἢ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους, τὰ τέλη ταῦτα εἰσπράττονται, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 64ου ἄρθρου τοῦ περὶ τῆς δημαρχίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως νόμου, μὴ ἐνεργουμένων ὑπὸ τῶν δημαρχιῶν καὶ ἀναβαλλομένων τῶν πράξεων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν πώλησιν καὶ μεταβίβασιν τῶν κτημάτων καὶ ἀφαιρουμένων τῶν τελῶν τούτων ἀπὸ μισθοδοσιῶν, τῶν σεχιμίων καὶ τῶν κατ' ἀποκοπὴν μισθωμάτων, ἂν ἔχωσι τοιαῦτα.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἡ Νομαρχία τῆς πρωτευούσης ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἥτις πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς δημοσιευθήσεται διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ ἀνακοινωθήσεται δι' ἀντιτύπων εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν συντεχνιῶν.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΤΕΛΩΝ

Οἰκίαι.

					Κατὰ μῆνα Γρόσ.	Πάρ.
Ἐξαιρουμένων τῶν οἰκιῶν τῶν ἀπόρων, ὧν ἡ ἐκτιμηθεῖσα ἀξία εἶναι μικροτέρα τῶν 5,000 γροσίων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας των, ὁρισθείσης κατὰ τὴν καταγραφὴν τῶν κτημάτων,						
Ἀπὸ	5,000	γρ.	μέχρι	20,000	1	
»	20,001	»	»	50,000	2	20
»	50,001	»	»	100,000	5	
»	100,001	»	»	150,000	10	
Διὰ τὰς οἰκίας τὰς ἐκτιμημένας ἄνω τῶν				150,000	15	

Ἐργαστήρια, καταστήματα, ξενοδοχεῖα, ζυθοπωλεῖα, λουτρῶνες καὶ σφαγεῖα

			μέχρι	5,000	1	
Ἀπὸ	5,001	γρ.	»	10,000	2	
»	10,001	»	»	15,000	3	
»	15,001	»	»	20,000	4	
»	20,001	»	»	50,000 καὶ ἐπέκεινα	5	

Τῇ 14 Ρεδζὲπ 1306 ἢ 4 Μαρτίου 1305.

ΝΟΜΟΣ
ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ (1)

ابنیه قانونی

(Ἐπ. νηγὲ κανουνσύ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Αἱ ὁδοὶ ὡς πρὸς τὸ πλάτος αὐτῶν διαιροῦνται εἰς πέντε κατηγορίας. Τὸ πλάτος τῆς α΄ κατηγορίας ἔσται εἴκοσι πήχεων (ζηρκὰ) τοὐλάχιστον, καταμετρουμένων τῶν δύο μερῶν τῶν οἰκοδομῶν ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῶν πατωμάτων τοῦ ἑδάφους· τῆς β΄ δέκα πέντε πήχεων· τῆς γ΄ δώδεκα πήχεων· τῆς δ΄ δέκα πήχεων καὶ τῆς ε΄ ὀκτὼ πήχεων. Αἱ ἤδη ὑπάρχουσαι ἀτραποὶ θὰ ἔχωσι πλάτος ἀπὸ ἓξ μέχρι τὸ πολὺ ὀκτὼ πήχεων (ἀρσοὺν).

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ὁ ἐν χρήσει ἀρχιτεκτονικὸς πῆχυς εἶναι ἴσος πρὸς τὰ 3)4 καὶ 8 χιλιοστόμετρα τοῦ μέτρου (γαλλικοῦ). Ὁριζομένων τῶν πήχεων τοῦ πλάτους, ὅπερ δέον νὰ περιλαμβάνῃ κατὰ τοὺς νόμους πᾶσα ὁδός, ἀναρτᾶται ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς ὁδοῦ πίναξ ἐφ᾽ οὗ γράφεται τὸ πλάτος.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ὁ καθορισμὸς τοῦ πλάτους τῶν ὁδῶν ἐν μὲν τῇ Κωσταν-

(1) Διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀκυροῦνται α΄ ὁ ἀπὸ 7 Δζεμαζηλεββὲλ 1288 περὶ ὁδῶν καὶ οἰκοδομῶν κανονισμὸς μετὰ τοῦ παραρτήματος αὐτοῦ, ὁ κατακεχωρημένος ἐν τῇ 499 σελίδι τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ Δουστούρ· β΄ ὁ ἐν τῇ 515 σελίδι τοῦ αὐτοῦ τόμου κατακεχωρημένος κανονισμὸς περὶ τῶν τελῶν τῶν λαμβανομένων ἀπὸ παντὸς εἴδους οἰκοδομῶν· γ΄ ὁ ἐν τῇ 526 σελίδι τοῦ αὐτοῦ τόμου κατακεχωρημένος κανονισμὸς ἀπὸ 15 Ρεπ. ἡουλεββὲλ 1280 καὶ δ΄ ὁ ἐν τῇ 517 σελίδι τοῦ τρίτου τόμου κατακεχωρημένος κανονισμὸς ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου 1230 περὶ τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἀνεγειρομένων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι.

τινουπόλει γίνεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης, συνεπείᾳ δηλώσεως τῶν δημαρχιῶν, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, ἐπὶ τῇ ἀποφάσει καὶ δηλώσει τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Αἱ ὁδοὶ αἱ ὁποῖαι ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτῶν καταστάσει εἰσὶν εὐρύτεραι τῆς πρώτης κατηγορίας, ἀφίνονται ὡς ἔχουσιν· ἐν ἀνάγκῃ τὸ πλάτος αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἐκ νέου εὐρυνθησομένων ἐκτάκτως μεγάλων ὁδῶν ἔσται, ἀναλόγως τῆς θέσεως, ἀπὸ εἴκοσι μέχρι τεσσαράκοντα πήχεων.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἀπαγορεύεται ἡ οἰκοδομὴ κτιρίων ἐν ταῖς αὐλαῖς τῶν ναῶν, ταῖς ἀποβάθραις, ταῖς δημοσίαις πλατείαις, τοῖς περιπάτοις καὶ ἐν γένει ἐν ταῖς πρὸς δημοσίαν χρῆσιν ἀφιεθεῖσι τόποις, μὴ ἐπιτρεπομένου νὰ μεταβληθῶσι τὰ μέρη ταῦτα δι' οἱουδήποτε τρόπου εἰς ἰδιωτικά. Ἀλλ' ἐπιτρέπεται ἐν ἀνάγκῃ ἐγκρινομένῃ ὑπὸ τῶν δημαρχιῶν, νὰ παραχωρηθῇ ἄδεια πρὸς οἰκοδομήν, κατὰ τὸ διὰ τὴν μετατροπὴν τῶν θέσεων τῶν ἀρχαίων κτιρίων τῶν κειμένων πέριξ τῶν πλατειῶν ὡς συμπλήρωμα τῆς ρυθμίσεως καὶ διευθετήσεως προκληθησόμενον Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ μεταβληθῇ καὶ ἐλαττωθῇ ἡ ὑπάρχουσα εὐρύτης τῶν πλατειῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ νέου οἰκοδομὴ κτιρίου ἐν εἴδει γεφύρας ἄνωθεν παντὸς εἴδους μεγάλης καὶ μικρᾶς ὁδοῦ, ἡ κατεδάφισις καὶ ἀνέγερσις τῶν ὑπαρχουσῶν τοιούτων ὁδῶν, καὶ ἡ ἐπισκευὴ αὐτῶν ἐν εἴδει σκελετοῦ (καφὲς σουρετῆλε), ἐπιτρεπομένης τῆς ἁπλῆς ἐπιδιορθώσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἐν τῇ Χρυσοπόλει ἄνωθεν τοῦ Πασσᾶ Λιμάνι, καὶ κατὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν ὄχθην ἄνωθεν τοῦ Ὀρτάκιοϊ ἐν τῷ Βοσπόρῳ, δύνανται νὰ κατασκευασθῶσι ὑποχρεούτων[illegible] πλάτος καὶ μῆκος οὐχὶ μεγαλείτερον τῶν αὐτά. Ὁ κύριος τῆς οἰκοδο[illegible]ναι ἀπὸ ὕψους ἓξ πήχεων ἀπὸ τῆς [illegible]σίαν δημοσίᾳ τὴν ἀξίαν τῆς [illegible]σι εἰς τοὺς ὄπισθεν τῶν παρα[illegible]ς οἰκίας του νὰ λάβῃ τὸ ὁρισθησόμε[illegible] καὶ λοιπὰ προσαρτήμ[illegible]ευάσῃ τὸ κτίριόν του ὡς βούλεται.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Τὰ μέρη τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸ ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀναφερόμενον πλάτος, λαμβάνονται ἐξ ἡμισείας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν τῆς ὁδοῦ. Ἐν δὲ ταῖς ὁδοῖς, ἐν αἷς ἀνεγείρονται οἰκοδομαὶ μόνον εἰς τὴν μίαν αὐτῶν πλευράν, λαμβάνεται ἐπίσης τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτουμένης γῆς, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος μέλλοντος νὰ ληφθῇ ἐκ τῶν ἀπέναντι πλευρῶν κατὰ τὴν οἰκοδομὴν ἢ ἀνοικοδόμησιν τῶν κτιρίων. Τὰ τοιαῦτα μέρη παραχωροῦνται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν δωρεάν.

Ἐὰν τὰ μέρη τὰ ὁποῖα θὰ ἀφεθῶσιν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑπερβαίνωσι τὸ τέταρτον τοῦ βάθους τῆς οἰκίας, τὸ ἀντίτιμον τοῦ πλεονάσματος πληρώνεται εἰς τοὺς δικαιούχους ὑπὸ τῆς δημαρχίας, συμφώνως πρὸς τὸν περὶ ἀγορᾶς κτημάτων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος νόμον.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Αἱ ὁδοί, ὧν τὸ πλάτος εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ ἐν τῷ 1ῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενον, ἢ καὶ περισσότερον, μένουσιν ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει, δεικνυομένης ἐν τῷ χάρτῃ τῆς εὐθυγραμμίας, κατ' οὐδένα δὲ τρόπον δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ μέρος τῆς ὁδοῦ· ἐὰν ὅμως ἀπαιτῆται διὰ τὴν εὐθυγραμμίαν οἰκοδομή τις νὰ λάβῃ μέρος ἐκ τῆς ὁδοῦ, πρέπει δὲ νὰ ληφθῇ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους ἢ ἐκ τῆς ὁδοῦ δοθησομένη γῆ καὶ τὸ ὅλον τῆς γῆς, ὅπερ θὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν ὁδὸν διὰ νὰ συρθῇ ὀπίσω ἡ οἰκοδομή, ἢ τὸ πλέον τῆς μερίδος της, ἐκτιμᾶται ἡ ἀξία τῆς γῆς, ἣν ὁ ἕτερος δὲν ἀφῆκε, κατὰ τὸ ἐν τῷ περὶ ἀγορᾶς κτημάτων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος νόμῳ διαγραφόμενον σύστημα καὶ λαμβάνεται ἀφ' οὗτινος ἀνήκει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Εὐθύτης τῶν ὁδῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἀποφασισθείσης, καθὰ διὰ αὐτοῦ τοῦ 12 ἄρθρου, τῆς εὐθυγραμμίας ὁδοῦ [illegible] 1280 καὶ δ' ἐπὶ τοῦ χάρτου αὐτῆς, ἀναρτᾶται εἰς τὴν [illegible] κατακεχωρημένος κανονισμὸς ἀπὸ τῷ 2 ἄρθρῳ ἀναφερόμενος [illegible] οἰκοδομῶν τῶν ἀνεγειρομένων ἐν Κωνσταν[illegible]είρονται ἐκεῖ καὶ ἀν[illegible] χάρτην.
[illegible]σι πόλεσι.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 8 καὶ 9 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν πλατειῶν, τῶν μερῶν ἔνθα συνενοῦνται πολλοὶ ὁδοί, τῶν προκυμαιῶν τῶν χρησιμευουσῶν ὡς δημόσιαι ὁδοὶ καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν, εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ἀνεγερθῶσι κτίρια. Τῶν μερῶν τούτων σχεδιάζονται οἱ χάρται, ὁριζομένου τοῦ πλάτους αὐτῶν ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ κατ' αὐτοὺς ἀνεγείρονται καὶ ἀνοικοδομοῦνται τὰ κτίρια.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης σχηματισμοῦ νέων ὁδῶν εἰς τόπον ἔνθα ὑπάρχουσιν ἢ οὐχὶ οἰκοδομαί, ἢ πρὸς εὔρυνσιν καὶ ρυμοτόμησιν τῶν ὑπαρχουσῶν, οἱ χάρται τούτων σχεδιάζονται ὑπὸ τῆς δημαρχίας, καὶ γνωστοποιεῖται τοῦτο εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου, λαμβανομένης ἀποδείξεως κεκυρωμένης ὑπὸ τῆς συνοικίας περὶ τῆς ἀναγγελίας ταύτης. Ἐὰν οὗτοι μετὰ τὴν μελέτην τοῦ χάρτου ἔχωσι ν' ἀντιτάξωσί τι, δέον νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως. Οἱ χάρται οὗτοι καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ γινόμεναι παρατηρήσεις, μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς δημαρχίας ἀποστέλλονται ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχήν. Μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν καὶ ἐπικύρωσιν τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, ἐκτελοῦνται αἱ ἐπὶ τῶν ληφθησομένων καὶ δοθησομένων μερῶν πράξεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 9ου ἄρθρου.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἀπαιτεῖται νὰ κοπῇ κτίριόν τι, συμφώνως πρὸς τὸν ἐν τῷ 12ῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον χάρτην, καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, ὑπὸ τῆς δημαρχίας, αὕτη ὀφείλει νὰ οἰκοδομήσῃ τὴν πρόσοψιν τοῦ κοπέντος κτιρίου ὡς εἶχε πρότερον, ἂν δὲ τὸ ἔνδον τοῦ κτιρίου ἢ τὸ λίθινον δωμάτιον καὶ ὑπόγειον αὐτοῦ, ἡ δεξαμενὴ καὶ τὰ τοιαῦτα προσαρτήματα καταστῶσιν ἄχρηστα, ὑποχρεοῦται ἐπίσης ἡ δημαρχία νὰ ἐπισκευάσῃ καὶ διορθώσῃ αὐτά. Ὁ κύριος τῆς οἰκοδομῆς δικαιοῦται ἐκθέτων εἰς μειοδοσίαν δημοσίᾳ τὴν ἀξίαν τῆς κοπείσης καὶ ἐπισκευασθησομένης οἰκίας του νὰ λάβῃ τὸ ὁρισθησόμενον ἀντίτιμον καὶ κατασκευάσῃ τὸ κτίριόν του ὡς βούλεται.

Ἐὰν ἀφοῦ κοπῇ ἡ πρόσοψις κτιρίου τινός, τοῦτο περιέχει ὑπὸ τὴν γῆν δωμάτιον, ὑπόγειον, δεξαμενὴν καὶ τὰ παρόμοια, καὶ μέρος αὐτῶν μένῃ ὑπὸ τὴν ὁδόν, τὰ δὲ καταλειπόμενα μέρη ὦσιν ἐπιδεκτικὰ χρήσεως, αἱ δαπάναι τοῦ τοίχου καὶ ἄλλων οἰκοδομῶν, αἵτινες ἀπαιτοῦνται νὰ γίνωσιν ὅπως χωρισθῶσι τὰ ἐπιδεκτικὰ χρήσεως μέρη, καταβάλλονται μετὰ τῶν ἐξόδων τῆς προσόψεως τοῦ κτιρίου· ἀλλ' ὁ ἰδιοκτήτης διϊσχυριζόμενος κατοχὴν ἐπὶ τοῦ ὑπογείου καὶ τῆς δεξαμενῆς τῆς κειμένης κάτωθεν τῆς κοπείσης προσόψεως, τοῦ κτιρίου καὶ τῶν μερῶν, ὧν ἀπώλεσε τὴν κατοχήν, δὲν δικαιοῦται νὰ ζητῇ ἰδιαίτερον ἀντίτιμον.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης κτιρίου κοπέντος κατὰ τὸν ἐν τῷ 13ῳ ἄρθρῳ διαγραφόμενον τρόπον ὑποχρεωθῇ νὰ ἀφήσῃ, ἐντὸς τοῦ διὰ τὴν εὐθυγραμμίαν τῆς ὁδοῦ ἀπαιτουμένου νομίμου μέρους, καὶ ἄλλην γῆν, τὸ ἀντίτιμον τοῦ πλεονάσματος τούτου ἐκτιμώμενον ὑπὸ τῆς δημαρχίας, συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τὸ διαγεγραμμένον ἐν τῷ περὶ ἀγορᾶς κτημάτων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος νόμῳ, καταβάλλεται ὑπ' αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς συγκαταθέσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν μὴ συναινούντων εἰς τὴν κατὰ τὸ 13ον καὶ 14ον ἄρθρον διαρρύθμισιν, τὸ κτίριον αὐτῶν κόπτεται καὶ διαρρυθμίζεται διὰ τῆς δημαρχίας καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, συμφώνως πρὸς τὸν περὶ ἀγορᾶς κτημάτων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος νόμον.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Οἱ βουλόμενοι νὰ πωλήσωσι κατὰ τμήματα γῆν ἵνα σχηματίσωσι συνοικίαν δι' οἰκοδομῶν κτιρίων ἐπὶ χέρσων γαιῶν, ἀμπέλων καὶ κήπων, ὑποχρεοῦνται ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης νὰ ἀφήσωσιν ἐκεῖ δωρεὰν μέρος δι' ἀστυνομικὸν σταθμὸν καὶ σχολεῖον, νὰ κατασκευάσωσι μέχρι τῆς ἄκρας τῶν ὁρίων ὑπονόμους καὶ νὰ πληρώσωσιν εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης τέσσαρας παράδες ἐπὶ ἑκάστου πήχεως ἐκ τῆς ἀξίας τῶν πωλουμένων μερῶν δι' ἔξοδα λιθοστρώτου. Ὁ ἰδιοκτήτης τοιούτων γαιῶν ὑποβάλλει κατὰ πρῶτον μετὰ τῆς αἰτήσεώς του χάρτην,

ἀφοῦ δὲ διὰ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τῶν ἁρμοδίων τμημάτων ἐξετασθῇ, ἂν ὑπάρχῃ κώλυμά τι ἵνα αἱ γαῖαι ἐκεῖναι μετατραπῶσιν εἰς συνοικίαν, ἢ ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ ἀνεγερθῇ ἐκεῖ ἀστυνομικὸς σταθμὸς καὶ σχολεῖον καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει τι τὸ κωλύον ὅπως μετασχηματισθῇ εἰς συνοικίαν, σχεδιάζονται ἐπὶ χάρτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, αἱ ὁδοί, καὶ ὁ ἀστυνομικὸς σταθμὸς καὶ τὸ σχολεῖον, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἀνεγέρσεως τοιούτων, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, παραχωρουμένης τῆς ἐπισήμου ἀδείας δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ὁρίζεται μίσθωμα (ἰδζαρέ), ὡς κατ' ἀποκοπὴν μίσθωμα τῆς γῆς (μουκατᾶϊ ζεμήν), ὅπως αἱ ἐν τῷ 16ῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι γαῖαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνεγείρονται οἰκοδομαί, ὧσι καθαραὶ ἰδιοκτησίαι (μούλκ), εἴτε τυγχάνουσι δημόσιαι, εἴτε βακουφικαί.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους νὰ χωρίζηται τμῆμά τι οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς στρέμματος ἐκ τῶν ἀμπέλων καὶ κήπων τῶν κειμένων εἰς τὸ Καδήκιοϊ, τὴν Τσάμλιτζα καὶ τὸν Βόσπορον καὶ κτίζηται ἐπ' αὐτοῦ περίπτερον. Πρὸς τοῦτο οἱ κύριοι τῶν ἀμπέλων καὶ κήπων ἀποτεινόμενοι εἰς τὸ γεωμετρικὸν τμῆμα τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης προκαλοῦσι τὴν σχεδιογράφησιν δύο χαρτῶν, ἐν οἷς ὁρίζονται τὰ σύνορα καὶ οἱ πήχεις τοῦ χωρισθησομένου μέρους καὶ μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ χάρτου ὑπὸ τοῦ γεωμετρικοῦ τμήματος καὶ τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου χορηγεῖται ἡ ἄδεια νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα, ἀφιεμένου τοῦ ἑνὸς τῶν χαρτῶν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, τοῦ δὲ ἑτέρου φυλαττομένου ἐν τῷ γεωμετρικῷ τμήματι.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Ὁ κύριος τῶν μερῶν τῶν διὰ τὴν διαχάραξιν ἢ εὕρυνσιν τῶν ὁδῶν ἀφεθέντων καὶ ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀπώλεσε τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς, δὲν δύναται νὰ σκάψῃ ὑπ' αὐτὰ ὑπόγεια καὶ ἄλλα, ὑποχρεούμενος νὰ ἀποσύρῃ ἐκεῖθεν τοὺς λίθους, τοὺς πλίνθους καὶ πᾶσαν ἄλλην ὕλην τοίχων, ὅταν διαταχθῇ ὑπὸ τῆς δημαρχίας. Ἐὰν δὲ ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἀποσύρῃ ταῦτα,

ἀφοῦ δὶς ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν διαταχθῇ δι' ἐπιταγῆς, ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα ὑπὸ τῆς δημαρχίας, αἱ δὲ δαπάναι καταβάλλονται ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῆς πωλήσεως τῆς ὕλης ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Πυρποληθεῖσαι συνοικίαι.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Πυρπολουμένων τῶν πανταχόθεν ὑπὸ ὁδῶν περιστοιχουμένων τμημάτων (ἀδ·ά), ἢ ὁλοκλήρων συνοικιῶν, ἢ περισσοτέρων τῶν δέκα οἰκιῶν, τὰ μέρη ἐκεῖνα διαιροῦνται ἐκ νέου καὶ διευθετοῦνται ὡς ἀγροί. Σχεδιαγραφεῖται γενικὸς χάρτης τῆς θέσεως ἐκείνης ὡς εἶχε πρότερον, τουτέστι χαράσσονται ἐν αὐτῷ αἱ πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς ὑπάρχουσαι ὁδοὶ καὶ ἡ ἐπιφάνεια παντὸς γηπέδου καὶ ἀφοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 8 ἄρθρου χαραχθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ δι' ἐρυθρᾶς γραμμῆς τὸ πλάτος καὶ ἡ εὐθυγραμμία τῶν πέριξ καὶ τῶν ἐντὸς ὁδῶν, ἐκ τῆς ἐπιγεννητομένης γενικῆς ἀφαιρέσεως ἐξάγεται τὸ ποσόν, ὅπερ ἀναλογεῖ πρὸς τὴν προηγουμένην ἔκτασιν παντὸς γηπέδου καὶ ἐνεργεῖται ἡ διαίρεσις ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ γίνωσιν, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, τὰ γήπεδα τετράγωνα ἢ παραλληλόγραμμα, νὰ τηρῆται ἡ ἀρχαία τιμὴ καὶ ἀξία αὐτῶν καὶ νὰ ὑπολογίζηται καὶ τηρῆται ἀναλογία μεταξὺ τοῦ μήκους τῆς νέας προσόψεως καὶ τοῦ μήκους τῆς ἀρχαίας· οὕτω δὲ κατὰ τὸν χάρτην δίδοται ἀνὰ μίαν ἀπόδειξις, ἐφ' ἧς εἶναι κεχαραγμένος ὁ χάρτης, εἰς τοὺς κυρίους τῶν οἰκοπέδων.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Αἱ ἀτραποὶ αἱ κείμεναι ἐν τοῖς τμήμασι (ἀδ·ά) τοῖς ἀναφερομένοις ἐν τῷ 20 ἄρθρῳ, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς ἐπιδεκτικότητος, ἢ ἀνοίγονται, ἢ κλείονται διανεμόμεναι εἰς τὸ τμῆμα.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ὁ τρόπος τῆς ἐγκρίσεως καὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐν τῷ 20 ἄρθρῳ ἀναφερομένου χάρτου ἐνεργηθήσεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 12 ἄρθρου. Κατὰ δὲ τὴν διαχάραξιν τῶν

τοιούτων ὁδῶν οἱ κύριοι αὐτῶν ἀφίνουσι δωρεὰν τὸ μέρος, ὅπερ ἀπαιτεῖται ν' ἀφεθῇ διὰ τὴν εὕρυνσιν τῶν ὁδῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ τέταρτον τὸ πολὺ τῆς ἐπιφανείας τῶν οἰκοπέδων των. Οἱ ἐντὸς ἢ πλησίον τῶν πυρποληθέντων μερῶν κείμενοι κῆποι, αἱ ἄμπελοι καὶ τὰ γήπεδα θεωρούμενοι ὡς πυρποληθέντες περιλαμβάνονται ἐν τῇ διαιρέσει ταύτῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ὅταν ἀπαιτῆται ἡ μετάθεσις τῆς θέσεως τῶν οἰκοπέδων ἕνεκα διευθετήσεως τῶν τμημάτων (ἀδ·ά), πᾶς κύριος οἰκοπέδου δύναται νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ νέον οἰκόπεδόν του τὸ ἐπὶ τοῦ προηγουμένου οἰκοπέδου ὑπάρχον ὑλικόν.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Τὰ κτίρια τὰ ὁποῖα ἔμειναν εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν ἐπὶ πυρποληθέντος καὶ διευθετουμένου τμήματος (ἀδ·ὰ) καὶ τῶν ὁποίων δὲν ἀπαγορεύεται ἡ ἐπισκευὴ κατὰ τὸ 51 ἄρθρον, καίπερ καέντων μερῶν τινων αὐτῶν, δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ 20 ἄρθρου ὑπαγόμενα εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 10 καὶ 11 τῶν πραγματευομένων περὶ τῶν ὁδῶν ὧν ἡ εὐθύτης ἀπεφασίθη.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Ὅταν, ἕνεκα ρυμοτομήσεως νέας ὁδοῦ, ἢ εὐρύνσεως ἢ διαχαράξεως τῆς εὐθυγραμμίας αὐτῆς, μείνῃ οἰκόπεδόν τι μικρὸν ἢ ἀκατάλληλον διὰ νέαν οἰκοδομὴν οἰκίας, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν παρακειμένων οἰκιῶν ὑποχρεοῦνται νὰ δώσωσιν ἀντὶ τοῦ κατ' ἐκτίμησιν ἀντιτίμου κατάλληλόν τι μέρος εἰς τὸν κύριον, οὗτινος τὸ οἰκόπεδον ἔμεινε μικρὸν καὶ ἄχρηστον ἐν ᾧ χρόνῳ οἰκοδομοῦσι τὰς οἰκίας αὐτῶν· ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ μικροῦ οἰκοπέδου δὲν συγκατατίθηται, προτείνεται εἰς αὐτὸν νὰ πωλήσῃ αὐτὸ εἰς τὸν κύριον τοῦ μεγάλου οἰκοπέδου. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ἀρνοῦνται ἀμφότερα τὰ μέρη, ἡ δημαρχία ἀγοράζει τὸ μικρὸν οἰκόπεδον, ἀφοῦ διατάξῃ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἐξοχαὶ τῶν πρὸς τὴν ὁδὸν προσόψεων τῶν κτιρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Ἐκ τῶν ἐξοχῶν τῶν ὁριζομένων διὰ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ,

δὲν κατασκευάζονται ἐξοχαὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν, παντὸς δὲ πατώματος αἱ ἐξοχαὶ ὑπολογίζονται ἀναλόγως τῆς εὐθυγραμμίας τοῦ ἰδίου πατώματος. Ἡ εὐθυγραμμία τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πατώματος ὁρίζεται συμφώνως τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ, ἡ δὲ τῶν ἄνω πατωμάτων δύναται νὰ προεκβληθῇ ἀναλόγως τῆς εὐθυγραμμίας τοῦ πατώματος τοῦ ἐδάφους, ἐὰν ὦσιν ἐξῳσταιι (σ·αχνισ·ὴν) ἢ βαλκόνια ἐσκεπασμένα δὲν δύνανται ὅμως νὰ ὑπερβῶσι τὰ ἐξῆς ὅρια:

	Πήχ.	Δάκ.
Ἐν ταῖς πλατείαις καὶ προκυμαίαις	1	18
Ἐν ταῖς ὁδοῖς πλάτους 12 πήχεων καὶ ἐπέκεινα	1	12
Ἐν ταῖς ὁδοῖς πλά ους 8 πήχεων	1	6

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Ἐπιτρέπεται ἡ οἰκοδομὴ ἐξωστῶν καὶ ἐσκεπασμένων π·αλκονίων εἰς τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πατώματα τῶν κτιρίων πρὸς τὰς προσόψεις τῶν οἰκιῶν ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσιι τὰ ἐν τῷ 21 ἄρθρῳ ὁριζόμενα ὅρια. Ταῦτα δέον νὰ οἰκοδομῶνται εἰς ὕψος τοὐλάχιστον πέντε πήχεων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους,, τὸ δὲ πλάτος αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ δύο τρίτα τοῦ μήκους τῆς προσόψεως τοῦ πατώματος εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται· μὴ ὑπάρχοντος δὲ τεχνικοῦ λόγου, δὲν δύναται νὰ κατασκευασθῇ ἐξώστης κυρτὸς εἰς τὴν πρὸς τὴν ὁδὸν πρόσοψιν.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Μεταξὺ τῶν ἐξωστῶν καὶ π·αλκονίων δύο γειτνιαζουσῶν οἰκιῶν ἀφίεται διάστημα τεσσάρων τοὐλάχιστον πήχεων· ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτῳ προκύψῃ φιλονεικία μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν,, ἀμφότεροι οὗτοι ὀφείλουσι νὰ οἰκοδομήσωσι τοὺς ἐξώστας καὶ τὰ π·αλκόνια αὐτῶν δύο πήχεις μακρὰν τῶν ὁρίων τοῦ γείτονός των. Οἱ ἐξῳσταιι οἵτινες ὑπάρχουσιν ἤδη εἰς ὕψος ὀλιγώτερον τῶν πέντε πήχεων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους κρημνίζονται κατὰ τὴν ἐπισκευήν.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Αἱ ἐπὶ τῆς εὐθυγραμμίας ἐξοχαὶ δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὰ ἐξῆς ὅρια:

	Πηχ.	Δακ.
Ἡ πρὸ τῶν θυρῶν φλοιὰ (σκαλοπάτι)	0	1
Οἱ στρογγύλοι καὶ ἐπίπεδοι στύλοι καὶ τὰ κιονόκρανα	0	2
Αἱ στιφάναι (περβάζια) τῶν παραθύρων ἢ σίδηρα καὶ παραθυρόφυλλα	0	4
Σωλῆνες τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ὀμβροδέκται (σαντούκα), τὰ ἔμπροσθεν τῶν ἐργαστηρίων ὑελοφράγματα (δζὰμ-περτσεβέ), σιδηρᾶ κιγκλίδες, (τσεμπέρια) τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πατωμάτων καὶ τῶν τιθεμένων ἐπὶ τῶν παραθύρων τῶν ἐργαστηρίων, καὶ τὰ εἰς τὴν πρόσοψιν τῶν ἐργαστηρίων ἀναρτώμενα κρεμαστάρια	0	6
Καταπακτὶ θύραι (κεπέγκια), ἅτινα δέον νὰ ὦσι τοὐλάχιστον κατὰ 4 πήχεις ἄνω τοῦ ἐδάφους καὶ τὰ σαδζάκια αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰ καὶ τῶν ὀμβρίων σωλήνων	1	0
Αἱ σκηναὶ (τέντα) ἀναστρόμεναι ἔμπροσθεν τῶν ἐργαστηρίων καὶ κτημάτων, αἱ ὁπαῖαι δέον νὰ ὦσι κατὰ τέσσαρας πήχεις ἄνω τοῦ ἐδάφους, οἱ δοκοὶ τούτων οἱ στηριζόμενοι ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ τὰ στηρίγματα αὐτῶν, οἵτινες δέον νὰ ὦσιν εἰς ὕψος τριῶν πήχεων ἄνω τοῦ ἐδάφους καὶ ἡ κλίσις τῶν ὁποίων δέον νὰ σχηματίζῃ γωνίαν 45 βαθμῶν	2	0
Οἱ κρεμαστοὶ φανοὶ πετρελαίου οἵτινες δέον νὰ ὦσιν ἄνω τοῦ ἐδάφους εἰς ὕψος τεσσάρων πήχεων	2	2

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ἀπαγορεύεται καθ' ὁλοκληρίαν ἡ ἐπὶ τῶν ὁδῶν οἰκοδομὴ ἐξοχῶν, οἷαι ἡ κλίμαξ, ἡ βαθμίς, τὸ διάφραγμα καὶ τὸ παράθυρον τοῦ ὑπογείου.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Αἱ διατάξεις τῶν περὶ ἐξωστῶν ἄρθρων ἀνάγονται καὶ εἰς τὰς προσόδους τῶν κτιρίων τῶν κειμένων ἐπὶ τῶν ὁδῶν τῶν πλατειῶν καὶ τῶν προκυμαιῶν· τὰς λοιπὰς προσόψεις τῆς οἰκοδομῆς δύναται ὁ ἰδιοκτήτης νὰ κατασκευάσῃ ὡς βούλεται.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Ἀπαγορεύεται πᾶσα εἰς τὴν θάλασσαν προεκβολὴ πέραν τῆς ἄκρας τῆς γραμμῆς τῆς δεικνυομένης εἰς τὸν γενικὸν χάρτην παντὸς εἴδους κτιρίου καὶ προκυμαίας κατασκευαζομένης εἰς τὰ παράλια τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Κόλπου κατὰ τὴν φυσικὴν αὐτῶν κυρτότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Ὕψος τῶν οἰκοδομῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Τὸ ὕψος τῆς προσόψεως πανταχόθεν κτιρίου τινὸς ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν τῆς ὁδοῦ μετρούμενον ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τῆς ἀνωτάτης ὀροφῆς ἐπιτρέπεται νὰ ᾖ διὰ πᾶν λιθόκτιστον κτίριον κείμενον ἐπὶ ὁδοῦ ἐχούσης πλάτος 8—10 πήχεων εἴκοσι τεσσάρων πήχεων, διὰ πᾶν δὲ ξύλινον δέκα ἕξ· ἐν ταῖς ὁδοῖς ταῖς ἐχούσαις πλάτος 12—15 πήχεων, τὸ ὕψος τῶν λιθοκτίστων ὁρίζεται εἰς εἴκοσιν ὀκτὼ πήχεις καὶ τῶν ξυλίνων εἰς δέκα ὀκτώ· ἐν ταῖς ὁδοῖς ταῖς ἐχούσαις πλάτος ἄνω τῶν 15 πήχεων, τὰ τῶν λιθοκτίστων ὁρίζονται εἰς τριάκοντα καὶ τῶν ξυλίνων εἰς εἴκοσι πήχεις. Τὸ ὕψος τῶν θερινῶν ξυλίνων οἰκιῶν τῶν ἐξοχῶν (σαηφηγέ) ἐπιτρέπεται νὰ φθάσῃ εἰς ὕψος εἴκοσι πήχεων. Τὸ ὕψος τῶν καλυβῶν (δ·ὰμ), τῶν ἡλιακῶν (ταχταπὸς) καὶ ἀστέγων περιπτέρων (μεχταπ·ηγὲ) δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ καθ' ἓξ πήχεις τὰ ρηθέντα ὅρια.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Τὸ ὕψος τοῦ ἐπὶ ἀνηφόρου οἰκοδομηθησομένου κτιρίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ καθ' ἓξ πήχεις τὰ νόμιμα ὅρια ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ χαμηλοτέρου μέρους, λαμβανομένου τοῦ μέσου ὅρου μεταξὺ τοῦ ὑψηλοτέρου καὶ χαμηλοτέρου.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Τὸ ὕψος τῶν μονορόφων ἄνευ δωματίων λιθοκτίστων ἐργαστηρίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ μετρούμενον ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τῆς ὀροφῆς τὰς δέκα πήχεις. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τὰ ξύλινα ἐργαστήρια, τὸ ὕψος αὐτῶν, ἂν μὴ ἔχωσιν ἐπ' αὐτῶν

δωμάτια, δὲν ὑπερβαίνει τοὺς ἓξ πήχεις, ἂν δὲ ἔχωσι δωμάτια, τοὺς δέκα πήχεις. Ἡ θύρα ὅμως τῶν δωματίων ἔσται ἀφεύκτως ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Τὸ ὕψος τῶν λιθίνων ἐργαστηρίων τῶν κειμένων ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς (τσαρσὶ) καὶ ἐχόντων ἐπ' αὐτῶν πάτωμα καὶ δωμάτιον ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 33 ἄρθρου.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 33, 34 καὶ 35 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ δημοσίων καὶ κοινωφελῶν κτιρίων. Ἐπὶ τῶν κτημάτων ὅμως τῶν προσηρτημένων εἰς ταῦτα ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ρηθέντων ἄρθρων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Μέτρα πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Αἱ ἑστίαι κτίζονται θολωταὶ ἐκ πυρίτου λίθου (ὀτ ταστὶ) ἢ πλίνθων, αἱ δὲ καπνοδόχαι αὐτῶν κάτωθεν ἕως ἄνω μὲ πλίνθους ἢ πεπληρωμέναι μὲ λίθους (σὸμ-ταστὶ) καὶ μὲ μίγμα ἀσβέστου καὶ κεραμοκονίας (χαλὶς χάρτς), ἐξέχουσι δὲ τοὐλάχιστον κατὰ δύο πήχεις ὑψηλότερον τῶν ὀροφῶν· ὅσαι δὲ εἰσὶ συνηνωμέναι μετὰ ξυλίνων χωρισμάτων καὶ αἱ κείμεναι πλησίον ξυλίνων οἰκοδομῶν κατὰ δύο πήχεις, κτίζονται κατὰ δύο πήχεις ὑψηλότερον τῶν ξυλίνων οἰκοδομῶν. Τὸ πάχος τῶν καπνοδοχῶν τῶν ἀνυψουμένων ἀνὰ μέσον ξυλίνων οἰκοδομῶν δὲν πρέπει νὰ ᾖ στενώτερον μιᾶς πλίνθου, δηλαδὴ ὀκτὼ δακτύλων καὶ νὰ κατασκευάζωνται ἐκ πλινθίνων σωλήνων (κιούγκια).

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῶν θερμαστρῶν καὶ τῆς ἑστίας τοῦ καφφὲ δέον νὰ καταστρωθῇ διὰ μετάλλων πέντε τοὐλάχιστον δακτύλων· οἱ δὲ σωλῆνες τῶν θερμαστῶν καὶ παντὸς εἴδους καπνοσωλῆνος τοποθετοῦνται πανταχόθεν μακρὰν ἀπὸ τῶν ξύλων κατὰ ἓξ δακτύλους.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Ἡ διάμετρος τῆς ὀπῆς, δι' ἧς ἐκβάλλονται οἱ σωλῆνες τῆς θερμάστρας ἀπὸ ξυλίνων οἰκοδομῶν, ἔστω κατὰ δύο δακτύλους μεγαλειτέρα τῆς διαμέτρου τῶν σωλήνων, τὸ δὲ μέρος τῆς ὀπῆς, ὅπερ μένει ἀνοικτόν, καλύπτεται μὲ σιδηροῦν ἔλασμα (σάτσι) ἢ πλίνθους.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Οἱ διὰ ξυλίνου στρώματος διερχόμενοι μεταλλικοὶ σωλῆνες δέον νὰ περιβάλλωνται δι' ἑτέρων πλινθίνων σωλήνων (κιούνκια) νὰ μένῃ δὲ μεταξὺ αὐτῶν κενὸν δύο δακτύλων. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κατασκευάζωνται μαγειρεῖα εἰς τὰ πατώματα τῶν ξυλίνων κτιρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Οἱ ξενῶνες (χάνια) δέον νὰ ὦσι λίθινοι, ἐκτὸς δὲ τῶν σανιδωμάτων, τῶν ἁρμαρίων (δολάπ), καὶ τῶν ὁμοίων οὐδὲν ἕτερον ἔσται ξύλινον, ἀπαγορευομένης πάσης ξυλίνης οἰκοδομῆς ἔξωθεν τῶν δωματίων καὶ τῆς αὐλῆς τοῦ ξενῶνος. Καίτοι ἐπιτρέπεται ἡ οἰκοδομὴ λιθίνων ἐργαστηρίων, τῇ πλειοψηφίᾳ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς τοῦ ξενῶνος, ἐν τούτοις μεταξὺ τῶν τεσσάρων μερῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς προσόψεως τῶν τοίχων τοῦ ξενῶνος δέον ν' ἀφεθῇ κενὸν διάστημα ὀκτὼ τοὐλάχιστον πήχεων.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Οἱ κλίβανοι, οἱ λουτρῶνες, τὰ ἐργοστάσια (φάπρικα) καὶ τὰ ἐργαστήρια, ἐν οἷς ἐργάζονται τὴν νύκτα καὶ γίνεται χρῆσις πυρός, δέον νὰ ὦσι περιτριγυρισμένα μὲ τοῖχον καὶ αἱ θύραι, τὰ θυρόφυλλα καὶ αἱ καταπακταὶ νὰ περιβάλλωνται διὰ σιδηρῶν ἐλασμάτων. Τὰ ἐργοστάσια τῶν χυτηρίων (δοκιμεδζῆ) καὶ τὰ ἐργαστήρια τῶν σιδηρουργῶν πρέπει νὰ ὦσι λίθινα θολωτά, αἱ θύραι δὲ καὶ αἱ καταπακταὶ σιδηραῖ, καὶ ἐν γένει τὰ δώματα νὰ ἐπιστρώνωνται διά τινος μεταλλικῆς ὕλης ἢ κεράμων μὲ μίγμα ἀσβέστου καὶ κεραμοκονίας (χάρτς).

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Τὰ καταστήματα ἐν οἷς ἐναποτίθενται χάρτης, τεμάχια πανίων, ρυκανίσματα οἷς χρῶνται ἐν τοῖς κλιβάνοις, χόρτα, τεμάχια ξύλων καὶ εὔπρηστοι ὕλαι, δέον νὰ ὦσι λίθινα, αἱ δὲ

θύραι καὶ αἱ καταπακταὶ σιδηραῖ. Τὸ ἔδαφος τῶν καταστημάτων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐναποθηκεύονται ἐλαιόλαδα, ἄσφαλτοι, καὶ λοιπαὶ εὔφλεκτοι ὕλαι, ἔσται κατὰ ἕνα τοὐλάχιστον πῆχυν χαμηλότερον τῆς ἐπιφανείας τῆς ὁδοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Τὰ καύσιμα ξύλα ὧν γίνεται χρῆσις εἰς τοὺς κλιβάνους καὶ τοὺς λουτρῶνας καὶ ἡ πρὸς πώλησιν ξυλεία τίθενται ἢ ἐντὸς λιθίνων ἀποθηκῶν ἢ εἰς εὐρυχώρους πλατείας. Τὰ δὲ καταστήματα τῶν ἀνθρακοπωλῶν δέον νὰ ἔχωσι λιθίνους τοίχους, νὰ ὦσι θολωτὰ ἢ νὰ κτίζωνται διὰ σιδηρῶν δοκῶν καὶ ἀψίδων ἐκ πλίνθων.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Ἐπιτρέπεται μὲν ἡ οἰκοδομὴ ἡλιακῶν καὶ ἐστέγων περιπτέρων ἐπὶ τῶν κτιρίων, ἀλλὰ δέον νὰ ἐπιστρώννυνται διὰ λίθων, πλίνθων, σιδηρῶν ἐλασμάτων καὶ μίγματος ἀσβέστου καὶ κεραμοκονίας. Ἐν ταῖς ξυλίναις οἰκοδομαῖς κατασκευάζονται ἡλιακοί, ἀλλὰ δέον νὰ ἐπιστρώννυνται δια σιδηρῶν ἐλασμάτων καὶ πέριξ αὐτῶν νὰ ὑπάρχωσι σιδηραῖ ράβδοι.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Αἱ δαπάναι τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπισκευῶν τῶν γενικῶν ὑπονόμων, τῶν ὑδραγωγείων καὶ τῶν γενικῶν σωλήνων τοῦ φωταερίου καταβάλλονται ὑφ' οὗτινος ἀνήκει. Ἡ οἰκοδομὴ καὶ ἐπισκευὴ τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω διὰ τὰς οἰκίας χωριζομένων μερικῶν ὑπονόμων, ὑδραγωγείων καὶ τῶν σωλήνων τοῦ φωταερίου ἐπιβαρύνει καθ' ὁλοκληρίαν τοὺς κυρίους τῶν κτημάτων· ἀλλ' αἱ ἰδιωτικαὶ αὗται οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ ἐκτελοῦνται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν δημαρχιῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Διὰ τὴν κατεδάφισιν τοίχων καὶ κτιρίων ἐτοιμορρόπων, ἐπιθύνων καὶ τῶν ἀποφασισθέντων ἕνεκα ἐλαττωματικῆς κατασκευῆς νὰ κρημνισθῶσιν, ὁρίζεται ὑπὸ τῆς δημαρχίας δεκαπενθήμερος προθεσμία, ἀποστελλομένης δὶς εἰς τὸν κύριον αὐτῶν ἐπιταγῆς· ἐὰν δὲ ἐντὸς τῆς ρηθείσης προθεσμίας δὲν κατεδαφίσῃ αὐτά, ἢ δὲν παραδεχθῇ νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐπιταγήν, αὕτη σφραγιζομένη ὑπὸ τοῦ ἰμάμη καὶ τῶν μουχτάριδων φυλάττεται ἐν τῇ δημαρχίᾳ, ἥτις κατὰ τὸν κατωτέρω τρόπον κατεδαφίζει

αὐτά, αἱ δὲ γενόμεναι δαπάναι καταβάλλονται διὰ τῆς ἐκποιήσεως ἐπαρκοῦς μέρους τοῦ ὑλικοῦ, παρόντων τοῦ ἰμάμη καὶ τῶν μουχτάρδων τῆς συνοικίας καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου. Τῶν ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως ὑπαλλήλων ὑποβαλλόντων ἐπισήμως καὶ ἐγγράφως ὅτι δέον παραχρῆμα νὰ κατεδαφισθῶσι τὰ τοιαῦτα κτίρια, καθόσον ἐκ τῆς ἀναβολῆς δύναται νὰ προκύψῃ κίνδυνος, προτείνεται τῷ ἰδιοκτήτῃ νὰ κατεδαφίσῃ αὐτὰ παραχρῆμα· τοῦ ἰδιοκτήτου δὲ μὴ πράττοντος τοῦτο, οἱ ἐνεργήσαντες τὴν ἐξέτασιν ὑπάλληλοι, οἱ ἀρχιτέκτονες, ὁ ἰμάμης καὶ οἱ μουχτάρδες τῆς συνοικίας καὶ ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ πλησιεστέρου ἀστυνομικοῦ τμήματος συντάσσουσιν ἔκθεσιν καὶ σφραγίζουσιν αὐτὴν ἅπαντες, μεθ' ὃ κατεδαφίζεται τὸ κτίριον τοῦτο, καταβαλλομένων τῶν δαπανῶν, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Χ΄

Ἀπαγορευόμεναι ἐπισκευαί.

ΑΡΘΡΟΝ 49ον.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν ἁπάσαις ταῖς ὁδοῖς ἐπισκευὴ ἐξωστῶν, ὧν τὸ ὕψος εἶναι ὀλιγώτερον τῶν πέντε πήχεων (ἀρσ·ήν), διὰ βάσεων καὶ στηριγμάτων ἐκ μετάλλου, ξύλων καὶ πλίνθων.

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπισκευὴ τῶν τῆς προσόψεως πατωμάτων τῶν κτιρίων, ἅτινα ὑποχρεοῦνται νὰ μετατεθῶσιν ὀπίσω εἰς τὰς ὁδούς, ὧν ἡ εὐθυγραμμία ἀπεφασίσθη· ἀπαγορεύονται ὅμως αἱ γενικαὶ ἐπισκευαὶ αἱ γινόμεναι ἐν εἴδει δικτυωτοῦ (καφὲς σουρετῆλε) καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἐγγιχθῇ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πάτωμα, πρὶν ἡ ἀφεθῇ εἰς τὴν ὁδὸν ἐκ τοῦ κτιρίου τόπος.

ΑΡΘΡΟΝ 51ον.

Ἀπαγορεύεται ἡ γενικὴ ἐπισκευὴ τῶν κήπων ἐν ταῖς συνοικίαις τῶν πόλεων, ὧν ἡ εὐθυγραμμία ὡρίσθη, ἂν μὴ παραχωρηθῇ ἡ γῆ, ἥτις πρόκειται νὰ ἀφεθῇ, ἐξαιρουμένων μικρῶν τινων ἐπισκευῶν, οἷαι τὸ μύστρισμα καὶ τὸ κονίαμα (δ·ὲρ βὲ π·αδ·ανὰ) τῶν τοίχων αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

Ἔγγραφον ἀδείας.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Οἱ οἰκοδομοῦντες καὶ ἐπισκευάζοντες κτίρια ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσι τὰ ἐν τῷ Θ΄ κεφαλαίῳ ὁριζόμενα τέλη. Ἡ ἀπόδειξις τῆς παρακαταβῆς τῶν ὡρισμένων τελῶν ἐπέχει τόπον ἐγγράφου ἀδείας· ἐκτὸς δὲ τῶν ἐν τῷ Ζ΄ κεφαλαίῳ διαγραφομένων περιπτώσεων, αἱ ἐργασίαι ἐκτελοῦνται ἐλευθέρως, συμφώνως πρὸς τὰς τεχνικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 53ον.

Ὑποβαλλομένης αἰτήσεως κατὰ τῶν οἰκοδομούντων καὶ ἐπισκευαζόντων κτίρια περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν, ἕνεκα λόγων σχετικῶν πρὸς τὸ κτίριον, ἡ δημαρχία λαμβάνει ἀπὸ τοῦ αἰτοῦντος ἔγγραφον καὶ ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν περὶ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν βλάβην καὶ ζημίαν, ἐν ᾗ περιπτώσει δικαιοῦται μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κτιρίου ἵνα θελήσῃ ἢ τὸ δικαστήριον καὶ διατάσσει τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ μέρους, περὶ τοῦ ὁποίου ἀνακέφεται ὁ αἰτῶν, ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας· ἐὰν δὲ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ δικαστήριον δὲν ὁρίσῃ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς καὶ δὲν γνωστοποιήσῃ ἐπισήμως εἰς τὴν δημαρχίαν ὅτι αὕτη θὰ παραταθῇ, δίδοται ἡ ἄδεια τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν ἐργασιῶν κατὰ τὴν δεκάτην ἕκτην ἡμέραν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

Τέλη τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπισκευῶν κτιρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 54ον.

Λαμβάνεται τέλος εἴκοσι παράδων ἐπὶ ἑκάστου πήχεως τοῦ οἰκοδομηθησομένου κτιρίου μετὰ τῶν προταρτημάτων αὐτοῦ, ἐκτὸς τοῦ λουτρῶνος, ὑπολογιζομένων τῶν τετραγωνικῶν πήχεων ἁπάντων τῶν πατωμάτων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καὶ τῶν ἐξωστῶν (σαχνισήν), ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἄθροισμα τοῦ ἐδάφους τῆς οἰκίας καὶ τῶν παραρτημάτων δὲν συμποσοῦται εἰς ἑκατὸν πήχεις καὶ σύγκειται ἐκ δύο πα-

τωμάτων· ἐὰν δὲ τὸ ἔδαφος εἶναι περισσότερον τῶν ἑκατὸν πήχεων, ἢ ὀλιγώτερον μὲν τῶν ἑκατόν, ἀλλὰ σύγκειται ἐκ τριῶν πατωμάτων, λαμβάνεται τέλος τεσσαράκοντα παράδων ἐπὶ ἑκάστου πήχεως.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν πῆχυν τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις λουτρώνων, λαμβάνεται τέλος δέκα γροσίων· εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τέλους τὰ ὑπόγεια, αἱ δεξαμεναί, αἱ ἀποθῆκαι ὕδατος, τὰ φρέατα, αἱ ὑπόγειαι ἀποθῆκαι, τὰ παντζούρια, αἱ ξύλιναι καὶ σιδηραῖ κιγκλίδες, ἡ διευθέτησις τῶν κεραμιδίων, (ἀκταρμά), ἡ ἐπιστεγὴ τῆς παρωροφίδος (γελκοβάν), ἡ σκιάς, (ἐσμὰ τσαρδάκι), ἡ ξυλίνη φραγὴ (ταχτὰ περδέ), οἱ τοῖχοι τῶν οἰκοπέδων καὶ τὸ μαγγανοπήγαδον.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 55ον.

Δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν πῆχυν τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις λουτρώνων, λαμβάνεται τέλος δέκα γροσίων· εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τέλους τὰ ὑπόγεια, αἱ δεξαμεναί, αἱ ἀποθῆκαι ὕδατος, τὰ φρέατα, αἱ ὑπόγειαι ἀποθῆκαι, τὰ παντζούρια, αἱ ξύλιναι καὶ σιδηραῖ κιγκλίδες, ἡ διευθέτησις τῶν κεραμιδίων (ἀκταρμά), ἡ ἐπιστεγὴ τῆς παρωροφίδος (γελκοβάν), ἡ σκιάς, (ἐσμὰ-τσαρδάκι), ἡ ξυλίνη φραγὴ (ταχτὰ περδέ), οἱ τοῖχοι τῶν ἄνευ κτιρίων οἰκοπέδων καὶ τὰ μαγγανοπήγαδα.

Τῇ 5 Μουχαρρὲμ 1302, ἢ 13 Ὀκτωβρίου 1300.

ΑΡΘΡΟΝ 56ον.

Εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τέλους τὰ ἐπὶ τῆς δημοτίας ὁδοῦ κατασκευαζόμενα ἐξέχοντα παράθυρα (δζούμπα) καὶ οἱ ἐξῶστραι μέχρι δύο πήχεων μήκους δι' ἕκαστον πάτωμα. Διὰ τὸ πλεόνασμα αὐτῶν λαμβάνεται τέλος εἴκοσι γροσίων ἐπὶ ἑκάστου πήχεως.

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

Λαμβάνεται τέλος δύο γροσίων δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν πῆχυν τῆς ὅλης ἐπιφανείας τῶν ἐργαστηρίων, τεσσαράκοντα παράδων δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν πῆχυν τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους καὶ τῶν προσαρτημάτων τῶν ἐν ταῖς ἀγοραῖς λουτρώνων, πέντε γροσίων δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν πῆχυν τοῦ ἐσωτερικοῦ

μέρους τῶν λουτρώνων, ἑκατὸν παράδων δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν πῆχυν τοῦ ἀθροίσματος τῆς ἐπιφανείας πάντων τῶν πατωμάτων τῶν ξενώνων (χανίων), εἴκοσι παράδων δι' ἕκαστον πῆχυν μόνον τοῦ μήκους τοῦ τοίχου, τῶν ἄνευ καὶ μετὰ κτιρίων οἰκοπέδων, καὶ χιλίων γροσίων δι' ἕκαστον λέβητα τῶν ἐργαστηρίων τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, ἐκτὸς τοῦ τέλους τοῦ κτιρίου αὐτῶν, ὅπερ δέον νὰ εἰσπράττηται κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 57ον.

Λαμβάνεται τέλος δύο γροσίων δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν πῆχυν τῆς ὅλης ἐπιφανείας τῶν ἐργαστηρίων, τεσσαράκοντα παράδων δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν πῆχυν τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους καὶ τῶν παραρτημάτων τῶν ἐν ταῖς ἀγοραῖς λουτρώνων, πέντε γροσίων δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν πῆχυν τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τῶν λουτρώνων, ἑκατὸν παράδων δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν πῆχυν τοῦ ἀθροίσματος τῆς ἐπιφανείας πάντων τῶν πατωμάτων τῶν ξενώνων (χανίων), εἴκοσι παράδων δι' ἕκαστον πῆχυν μόνον τοῦ μήκους τοῦ τοίχου τῶν μετὰ κτιρίων οἰκοπέδων καὶ χιλίων γροσίων δι' ἕκαστον λέβητα τῶν ἐργαστηρίων τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, ἐκτὸς τοῦ τέλους τῶν κτιρίων αὐτῶν, ὅπερ δέον νὰ εἰσπράττηται κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

Τῇ 5 Μουχαρρὲμ 1302, ἢ 13 Ὀκτωβρίου 1300.

ΑΡΘΡΟΝ 58ον.

Δὲν λαμβάνεται τέλος οἰκοδομῶν καὶ ἐπισκευῆς ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν τοίχων τῶν διαφραγμάτων τῶν κήπων καὶ ἐκ πάντων τῶν ναῶν, τῶν σχολείων, τῶν στρατώνων, τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν παρομοίων δημοσίων καὶ φιλανθρωπικῶν κτιρίων, διδομένου ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀδείας δωρεάν. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν προσηρτημένων εἰς ταῦτα ἐκτελοῦνται αἱ πράξεις αἱ γινόμεναι ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων, λαμβανομένου παντὸς εἴδους τελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 59ον.

Λαμβάνεται τὸ ἥμισυ τοῦ τέλους τῶν οἰκοδομῶν ἐκ τῆς ἐπισκευῆς τῆς γινομένης ἐν εἴδει δικτυωτοῦ· ἐκ δὲ τῶν ἁπλῶν ἐπισκευῶν λαμβάνεται τέλος πέντε γροσίων διὰ τὰς οἰκίας τὰς

ἐχούσας ἐπιφάνειαν μέχρι 50 πήχεων, δέκα γροσίων διὰ τὰς οἰκίας τὰς ἐχούσας ἐπιφάνειαν 50—100 τετραγωνικῶν πήχεων, τριάκοντα γροσίων διὰ τὰς οἰκίας τὰς ἐχούσας μὲν ἐπιφάνειαν μεγαλειτέραν τῶν ἑκατὸν πήχεων, ἀλλ' οὐχὶ καὶ προσαρτήματα καὶ τεσσαράκοντα γροσίων διὰ τὰς οἰκίας ἐπιφανείας μεγαλειτέρας τῶν ἑκατὸν πήχεων καὶ ἐχούσας συνάμα προσαρτήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 60ον.

Λαμβάνεται τέλος δέκα πέντε γροσίων διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐργαστηρίων ἐπιφανείας τριάκοντα τετραγωνικῶν πήχεων καὶ τριάκοντα γροσίων διὰ τὴν τῶν μεγαλειτέρων ἐκτάσεων. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας, τὸ λαμβανόμενον διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν οἰκιῶν, δὲν ἰσχύει διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὑπὸ ταύτης ἐργαστηρίων, λαμβανομένης ἰδιαιτέρας ἀδείας δι' ἕκαστον τούτων.

ΑΡΘΡΟΝ 61ον.

Λαμβάνεται τέλος τριάκοντα γροσίων διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἀντιθαλάμου (δζαμεκιάν), τοῦ σταύλου, τοῦ δωματίου τῶν ἐργατῶν, τοῦ πλυντηρίου καὶ τῆς ἑστίας τῶν λουτρώνων τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λοιπῶν προσαρτημάτων αὐτῶν, διὰ δὲ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐσωτερικῶν μερῶν τοῦ λουτρῶνος λαμβάνεται τέλος ἑνὸς γροσίου ἐπὶ ἑκάστου πήχεως.

ΑΡΘΡΟΝ 62ον.

Κατὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐντὸς τῶν ξενώνων δωματίων καὶ ἀποθηκῶν λαμβάνεται τέλος δέκα πέντε γροσίων διὰ τὰ ἔχοντα ἐπιφάνειαν τριάκοντα πήχεων, καὶ τριάκοντα γροσίων διὰ τὰ τῶν μεγαλειτέρων ἐκτάσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 63ον.

Διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν τοίχων τῶν κήπων καὶ οἰκοπέδων, λαμβάνεται τέλος δέκα γροσίων, ἡ δὲ ἐπισκευὴ τοῦ τοίχου τοῦ ἔχοντος οἰκοδομὰς οἰκοπέδου ἐκτελεῖται διὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀδείας τοῦ λαμβανομένου διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ κτιρίου του.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς :

ΑΡΘΡΟΝ 63ον.

Διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν τοίχων κήπου καὶ οἰκοδομὰς ἔχοντος οἰκοπέδου λαμβάνεται τέλος δέκα γροσίων, ἡ δὲ ἐπισκευὴ τοῦ

τοίχου τοῦ οἰκοδομὰς ἔχοντος τοιούτου κήπου ἐκτελεῖται διὰ τῆς ἀδείας τῆς δοθείσης πρὸς ἐπισκευὴν τῆς οἰκοδομῆς αὐτοῦ, ἂν ἐλήφθη τοιαύτη ἄδεια, μὴ λαμβανομένου ἰδιαιτέρου ἐγγράφου ἀδείας.

Τῇ 5 Μουχαρρὲμ 1302, ἢ 13 Ὀκτωβρίου 1300.

ΑΡΘΡΟΝ 64ον.

Ἡ δημαρχία δικαιοῦται νὰ μὴ λάβῃ τέλος ἀδείας μέχρι πεντήκοντα γροσίων ἀπὸ τῶν ἀποδεδειγμένως πενήτων.

ΑΡΘΡΟΝ 65ον.

Ἐκτὸς τοῦ ὡρισμένου τέλους τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐπισκευῆς τῆς περιλαμβανομένης ἐν ταῖς διατάξεσι τοῦ 8 καὶ 10 ἄρθρου, λαμβάνεται ἐπίσης τέλος προσόψεως τῆς οἰκοδομῆς. Τὸ τέλος τοῦτο ὑπολογίζεται ἀναλόγως τοῦ μήκους τῆς προσόψεως πάντων τῶν οἰκοδομουμένων πατωμάτων· ἂν δὲ τὸ κτίριον δὲν ἔχῃ ὑπόγειον, ἀλλ' ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, καταμετροῦνται ἰδιαιτέρως αἱ προσόψεις τῶν πατωμάτων καὶ λαμβάνεται ἐκ τοῦ ἀθροίσματος ἓν γρόσιον δι' ἕκαστον πῆχυν τοῦ μήκους τῶν οἰκιῶν τῶν ἐχουσῶν ἐπιφάνειαν ἑκατὸν πήχεων τετραγωνικῶν, ἀνὰ τέσσαρα γρόσια ἐπὶ τοῦ μήκους τῶν οἰκιῶν τῶν ἐχουσῶν ἐπιφάνειαν μεγαλειτέραν τῶν ἑκατὸν τετραγωνικῶν πήχεων, ἀπὸ τῶν ἐργαστηρίων ἀνὰ ὀκτώ, ἀπὸ τῶν λουτρώνων καὶ τῶν ξενώνων ἀνὰ δέκα καὶ ἀπὸ τῶν προφυλακτικῶν τοίχων ἀνὰ ἓν γρόσιον. Οὐδὲν τέλος λαμβάνεται διὰ τὰ κλάσματα τὰ μὴ συμποσούμενα εἰς πέντε πήχεις.

ΑΡΘΡΟΝ 66ον.

Τὸ ἔγγραφον ἀδείας τὸ λαμβανόμενον διὰ τὰς ἐπισκευὰς ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 67ον.

Εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τοῦ τέλους οἰκοδομῆς τὰ γεωργικὰ κτίρια, οἷα αἱ καλύβαι, οἱ σταῦλοι, οἱ ἀχυρῶνες, τὰ δωμάτια τῶν γεωργῶν τὰ οἰκοδομούμενα ἐν τοῖς ἀγροκτήμασι (τσιφτλὶκ) τοῖς κειμένοις ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν δημαρχιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

Τέλη κεσφίου.

ΑΡΘΡΟΝ 68ον.

Δὲν λαμβάνεται τέλος οἰκοδομῆς καὶ ἐπισκευῆς τῶν τεμενῶν (δζαμῆ), τῶν σχολείων, τῶν στρατώνων, τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν παρομοίων φιλανθρωπικῶν, δημοσίων καὶ βακουφικῶν κτιρίων, ὧν ἡ ἐξέτασις ἐνεργεῖται διὰ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης.

ΑΡΘΡΟΝ 69ον.

Δίδοται εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης ἀποστελλομένους πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐξέλεγξιν (κὲσφ) τῶν φιλανθρωπικῶν, δημοσίων καὶ βακουφικῶν κτιρίων ἀρχιτέκτονας ἀπὸ μέρους τῶν προκαλούντων τὴν ἐξέτασιν, ἀναλόγως τῆς εὐπορίας αὐτῶν καὶ τῆς ὥρας τοῦ ἔτους, δέκα μέχρι πεντήκοντα γροσίων δι' ἡμερομίσθιον, ναῦλον ἀτμοπλοίου, ἀγώγιον ἵππου καὶ λοιπῶν ἐξόδων· ἐπίσης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δίδονται ἡμερομίσθια καὶ ἔξοδα εἰς τοὺς ἀρχιτέκτονας διὰ τὰς λοιπὰς ἐξετάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 70ον.

Λαμβάνεται τὸ ἡμερομίσθιον τῶν ἀρχιτεκτόνων τῶν μεταβαινόντων πρὸς ἐξέτασιν καὶ ὅταν τὰ ἐξεταζόμενα φιλανθρωπικά, δημόσια καὶ βακουφικὰ κτίρια πρόκηται νὰ ἀνεγερθῶσιν ἢ ἐπισκευασθῶσιν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς διευθύνσεως αὐτῶν, ἢ καὶ ὅταν ἐγκαταλειφθῇ ἡ ἀνέγερσις ἢ ἡ ἐπισκευὴ αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 71ον.

Λαμβάνεται τέλος εἴκοσι πέντε γροσίων διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν κτιρίων τῶν ἀνηκόντων εἰς ὀρφανὰ καὶ ἐχόντων ἀξίαν χιλίων μέχρις εἴκοσι χιλιάδων γροσίων, τῶν δὲ ἐχόντων ἀξίαν ἀνωτέραν τῶν εἴκοσι χιλιάδων γροσίων, πεντήκοντα παράδων ἐπὶ τοῖς χιλίοις γροσίοις.

ΑΡΘΡΟΝ 72ον.

Λαμβάνεται τέλος δέκα γροσίων ἐπὶ τοῖς χιλίοις διὰ τὰ λεπτομερῆ κέσφια τὰ γινόμενα μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν ἀρχιτεκτόνων.

ΑΡΘΡΟΝ 73ον.

Διὰ τοὺς μηχανικοὺς καὶ ἀρχιτέκτονας τοὺς ἀποστελλομένους

πρὸς ἐξέτασιν διαφορῶν λαμβάνονται ἀνὰ πεντήκοντα γρόσια δι' ἡμερομίσθιον καὶ εἴκοσι πέντε γρόσια διὰ τὸν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν κλητῆρα, παραδιδόμενα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Νομαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 74ον.

Τὸ ἐν τῷ 77ῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον ἡμερομίσθιον λαμβάνεται προκαταβολικῶς ἀπὸ τοῦ ἐνάγοντος, ὅταν δὲ ἀπαιτῆται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ δικαστήριον, λαμβάνεται τὸ ἥμισυ. Τὰ σχέδια καὶ οἱ χάρται δίδονται δωρεάν, ἀποδεικνυομένου δὲ ὅτι ὁ ἐνάγων εἶναι πένης, λαμβάνεται τὸ ἥμισυ τοῦ ἡμερομισθίου.

ΑΡΘΡΟΝ 75ον.

Διὰ τὴν ὁροθεσίαν καὶ τὴν σχεδιαγράφησιν τοῦ χάρτου τῶν χέρσων μερῶν, λαμβάνονται τρεῖς παράδες ἐπὶ ἑκάστου πήχεως μέχρι τῶν 5000 πήχεων, δύο παράδες ἀπὸ 5000—10000 πήχεων, καὶ εἷς παρὰς ἐπὶ ἐκτάσεως μεγαλειτέρας τῶν 10000 πήχεων. Αἱ δημόσιαι καὶ βακουφικαὶ γαῖαι ὑπάγονται ἐπ[illegible] εἰς τὸν κανόνα τοῦτον. [illegible]ν οἰκιῶν

ΑΡΘΡΟΝ 76ον. [illegible]ος μετὰ

Διὰ τὴν σχεδιαγράφησιν χάρτου πρὸς μετασχηματισμ[illegible] εἶναι τὰ χέρσων μερῶν εἰς συνοικίαν, λαμβάνεται τέλος τεσσάρων παρ[illegible] δων δι' ἕκαστον πῆχυν ἐπὶ ἐκτάσεως μέχρι τῶν 5000 πήχεων, [illegible]ων τριῶν παράδων δι' ἕκαστον πῆχυν ἀπὸ 5000—10000, καὶ δύο παράδων διὰ μεγαλειτέρας ἐκτάσεις. Αἱ δημόσιαι καὶ βακουφικαὶ γαῖαι ὑπάγονται ἐπίσης εἰς τὸν κανόνα τοῦτον.

ΑΡΘΡΟΝ 77ον.

Λαμβάνονται ἀπὸ τοῦ ἐνάγοντος γρόσια εἴκοσι πέντε, ἐπιβαρύνοντα τὸν ἡττηθησόμενον, ὡς δικαίωμα κλητῆρος ἀποστελλομένου ἐν περιπτώσει διενέξεως πρὸς διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῶν οἰκοδομῶν ἢ διὰ πρόσκλησιν καὶ προσαγωγήν.

ΑΡΘΡΟΝ 78ον.

Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἀποστελλομένους πρὸς ἐξέτασιν δημοσίων καὶ βακουφικῶν οἰκοδομῶν οὐδὲν δίδοται, ἐὰν αὗται κεῖνται ἐντὸς τῶν τοίχων· ἂν δὲ κεῖνται ἐκτὸς τῶν τοίχων, δίδονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου τμήματος τὰ ἀπαιτούμενα ἔξοδα, οἷον ναῦλος ἀτμοπλοίου καὶ ἀγώγιον ἵππου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Οἰκοδομαὶ ἰδίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 79ον.

Ἔσονται λίθινα τὰ κτίρια, τὰ ὁποῖα ἀνεγερθήσονται ἐκ νέου μετὰ μεγάλην πυρκαϊὰν εἰς μέρη, ἅπερ διακανονισθέντα συμφώνως τῷ νόμῳ, μετασχηματισθησαν εἰς εἶδος ἀγροῦ, εἰς τὰ ὁποῖα διεχαράχθησαν τακτικοὶ ὁδοὶ καὶ ὧν ὡρίσθη ἡ εὐθυγραμμία καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος τῆς περαιτέρω εὐρύνσεως καὶ διακανονίσεως αὐτῶν, καθὼς καὶ εἰς μέρη πέριξ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι λίθιναι οἰκοδομαί.

ΑΡΘΡΟΝ 80ον.

σ
πικεῖς τινα μέρη, μικρᾶς ἀξίας, κείμενα εἰς τὰς ἄκρας τῶν μέρων, ἐξ ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων δέον νὰ ἀνεγείρωνται αὐτῶν κτίρια, ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς, καὶ ἂν ἀκόμη διεχαράδι' ἡμερ τακτικοὶ ὁδοὶ καὶ ὡρίσθη ἡ εὐθυγραμμία αὐτῶν, ν' ἀνεπῶν ἐξόχ ξύλ νει οἰκοδομαί, ἐὰν ἀποδειχθῇ κατόπιν ἐξετάσεωσθια καθ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Συμ-
του τοῦ Κράτους, ὅτι ἕνεκα πενίας καὶ ἀνεχείας οἱ κύοι αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ οἰκοδομήσωσιν αὐτὰς λιθίνους, καὶ ἐκδοθῇ ἐπὶ τούτου Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα.

ΑΡΘΡΟΝ 81ον.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις ξυλίνων οἰκοδομῶν εἰς τὰ παράλια τοῦ Βοσπόρου καὶ ξυλίνων περιπτέρων ἐν ταῖς ἀμπέλοις ἄνευ ὅρου καὶ περιορισμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 82ον.

Ἐπιτρέπεται, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς διαγραφομένους ἐν τῷ 83 ἄρθρῳ, νὰ ἀνεγερθῶσι ξύλινα κτίρια εἰς ἄλλα μέρη, ἐκτὸς ἐκείνων, ἐντὸς τῶν ὁποίων κατὰ τὸ 79ον ἄρθρον δέον νὰ οἰκοδομηθῶσι λίθινα κτίρια.

ΑΡΘΡΟΝ 83ον.

Οἱ κύριοι τῶν κτιρίων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ 82ον ἄρθρον ἐπιτρέπεται νὰ ἀνεγείρωσι ξύλινα, δύνανται κατὰ βούλησιν νὰ οἰκοδομήσωσιν αὐτὰ ἔξωθεν διὰ ἐπικαλύμματος (καπλαμά), ἢ διὰ ἐπιχρίσεως ἀσβέστου (σηβά)· πᾶς ὅμως ἰδιοκτήτης κτιρίου συνε-

χομένου μετ' ἄλλης οἰκοδομῆς ὀφείλει κατὰ τὴν ἀνέγερσιν νὰ κτίσῃ πρὸς τὰ δεξιά, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, ἐκ λίθων ἢ πλίνθων τοῖχον ὑψηλότερον τῆς στέγης κατὰ δύο πήχεις.

Ἂν τὸς εἴδους κτίριον οἰκοδομούμενον εἰς μέρος μετασχηματιζόμενον ἀπὸ χέρσων γαιῶν εἰς συνοικίαν, ἐπιτρέπεται νὰ ἀνεγερθῇ ξύλινον, ὅταν ἀπέχῃ τῶν ἄλλων τοὐλάχιστον κατὰ ὀκτὼ πήχεις. Ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ το αὖτα κτίρια ἀπέχωσι τῶν ἄλλων ὀλιγώτερον τῶν ὀκτὼ πήχεων ἢ συνέχονται, δέον μεταξὺ ἀμφοτέρων, ἐπίσης ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, νὰ ἀνεγερθῇ ἐκ λίθων ἢ πλίνθων τοῖχος ὑψηλότερον τῆς στέγης κατὰ δύο πήχεις.

ΑΡΘΡΟΝ 84ον.

Τὰ λιθ.να κτίρια δέον νὰ κατασκευάζωνται ἐκ λίθων ἢ πλίνθων μετ' ἀσβέστου καὶ κεραμοκονίας, τὰ δὲ ἐντὸς διαχωρίσματος διὰ ξύλων.

ΑΡΘΡΟΝ 85ον.

Ἀφοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπικαλύμματος τῆς στέγης τῶν λιθίνων οἰκιῶν καὶ ἐργαστηρίων στρωθῶσι πλίνθοι π·εη.lix ἢ ἄσβεστος μετὰ κεραμοκονίας καὶ ἀχύρων (σαμανλῆ χάρτς), ἐπιτίθενται τὰ κεραμίδια.

ΑΡΘΡΟΝ 86ον.

Οἱ τοῖχοι τῶν πλευρῶν συνεχόμενοι ἢ καὶ κεχωρι-μένοι δέον νὰ ὦσιν ὑψηλότεροι τῆς στέγης τοῦ οἰκοδομήματος κατὰ ἕνα πῆχυν· ἐὰν δὲ ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθ.νοῦ μέρους κατασκευασθῇ δῶμα (τεράσα), δέον νὰ ἀνεγερθῇ τοῖχος καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας πλευράς.

ΑΡΘΡΟΝ 87ον.

Τῶν λιθίνων κτιρίων τὰ ἐξέχοντα παράθυρα (δζούμπα) καὶ οἱ ἐξῶσται (παλκὸν) κατασκευάζονται πρὸς τὴν ὁδὸν λίθινοι εἰς οἱονδήποτε πάτωμα καὶ ἂν ὦσιν, εἰς ὕψος πέντε πήχεων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους.

ΑΡΘΡΟΝ 88ον.

Ἐπιτρέπεται νὰ προστεθῶσι ξύλινα πατώματα ἐπὶ τῶν ξυλίνων οἰκοδομῶν ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων καὶ εἰς τὰ πατώματα νὰ κατασκευασθῶσι δωμάτια.

ΑΡΘΡΟΝ 89ον.

Τῶν ἐργαστηρίων καὶ καταστημάτων, ἐν οἷς ἐξασκεῖται

τέχνη τις διὰ πυρός, ἢ φυλάττονται καὶ πωλοῦνται εὔφλεκτοι ὕλαι, εἴτε ταῦτα ὦσι μεμονωμένα εἴτε κάτωθεν οἰκιῶν κατεσκευασμένα διὰ σιδηρῶν δοκῶν καὶ πλίνθων, αἱ θύραι δέον νὰ ὦσι θολωταὶ καὶ σιδηραῖ καὶ τὰ παράθυρα λίθινα, αἱ δὲ ἑστίαι νὰ κῆνται ὄπισθεν τοῦ ἐργαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 90ον.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἐργαστηρίων καὶ καταστημάτων, τὰ ἐργαστήρια τῶν συντεχνιῶν καὶ τὰ καφφενεῖα ἐν οἷς γίνεται χρῆσις πυραύνων (μαγγάλ) δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τὰ ἐντὸς ὅμως καὶ αἱ ὀροφαὶ δέον νὰ ἐπιχρίωνται δι' ἀσβέστου μετὰ κεραμοκονίας (χαλὶς χάρτς).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Ποιναί.

ΑΡΘΡΟΝ 91ον.

Θεωροῦνται ὡς ὑπεύθυνοι οἱ ἀρχιτέκτονες καὶ ἰδιοκτῆται τῶν κτιρίων, ἐκτελοῦντες τι παρὰ τὸ περιεχόμενον τῆς αἰτήσεως καὶ τοῦ σχεδίου, ὅπερ ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν δημαρχίαν, περιέχον τὴν θέσιν καὶ τὸ εἶδος τοῦ κτιρίου, τὸ ποσὸν τῆς ἐπιφανείας τῶν κατασκευασθησομένων πατωμάτων καὶ τῶν προσόψεων αὐτοῦ καὶ τὸ μῆκος τῶν ἐξεχόντων παραθύρων καὶ ἐξωστῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 92ον.

Ἀπὸ τῶν ποιουμένων ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν, χωρὶς νὰ πληρώσωσι τὸ τέλος τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀδείας τὸ ὁριζόμενον διὰ τοῦ παρόντος νόμου, λαμβάνεται, ἐκτὸς τοῦ νομίμου τέλους, καὶ πρόστιμον ἴσου ποσοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ [illegible]ον.

Ἀποδεικνυομένου ὅτι ἐξετελέσθησαν ἐργασίαι παρὰ τὰς ἐν τῷ 92 ἄρθρῳ ἀναφερομένῳ σχεδίῳ ὁρισθείσας, λαμβάνεται ἀπὸ τοῦ αἰτήσαντος ἐκτὸς τοῦ νομίμου τέλους καὶ πρόστιμον ἴσου ποσοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 94ον.

Ἐν ταῖς πόλεσιν, αἱ ὁποῖαι τυγχάνουσιν ἕδραι Νομαρχίας καὶ διοικήσεως, λαμβάνεται τὸ ἥμισυ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει λαμβανομένου τέλους, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς πόλεσι καὶ κωμοπόλεσι τὸ ἓν πέμπτον.

ΑΡΘΡΟΝ 95ον.

Τῆς δημαρχίας ἐγκρινούσης ἵνα ἐν ταῖς κυριωτέραις ἐμπορικαῖς πόλεσιν, ἐν αἷς ὑπάρχουσι μεγάλης ἀξίας κτήματα, λαμβάνηται τέλος μεγαλειτερον τοῦ ἡμίσεος, τοῦ ὁριζομένου ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ ὅριον τὸ διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν ὡρισμένον ποσόν, συντάσσεται εἰδικὴ διατίμησις, καὶ αὐξάνει τὸ τέλος δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῆς Ὑψ. Πύλης.

ΑΡΘΡΟΝ 96ον.

Οἱ ἀρχιτέκτονες συμμορφοῦνται πρὸς τὰς διατάξεις τῆς δημοσιευθησομένης συγγραφῆς τῶν ὅρων περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν κτιρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 97ον.

Ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται: ὁ ἀπὸ 7 Ζεμαζηλεββὲλ 1280 κανονισμὸς περὶ ὁδῶν καὶ οἰκοδομῶν μετὰ τοῦ παραρτήματος αὐτοῦ, ὁ κανονισμὸς περὶ τελῶν λαμβανομένων ἀπὸ παντὸς εἴδους οἰκοδομῶν, ὁ ἀπὸ 10 Ρεπιουλεββὲλ 1280 περὶ τῶν τελῶν τοῦ κεσφίου κανονισμὸς καὶ οἱ ἀπὸ 12 Μουχαρρὲμ 1292 περὶ τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομῆς τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσι ἀνεγερθησομένων κτιρίων κανονισμοί.

ΑΡΘΡΟΝ 98ον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Πρόσθετον ἄρθρον.

Μέχρι τῆς σχεδιαγραφήσεως τοῦ ἐν τῷ 32ῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένου γενικοῦ χάρτου, τὰ κτίρια καὶ αἱ προκυμαῖαι αἱ κατασκευασθησόμεναι εἰς τὰ παράλια τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ κόλπου, δὲν προεκβάλλονται εἰς τὴν θάλασσαν πέραν τῆς γραμμῆς τῆς

ἐγκριθησομένης καὶ ὁρισθησομένης ὑπὸ τῶν δημαρχιακῶν συμβουλίων, ἀναλόγως τῆς φυσικῆς κυρτότητος τῶν παραλιῶν.

Χρονολογία Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος

Ζηλχητσὲ 1299 ἢ 24 Ὀκτωβρίου 1298.

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΒΑΚΟΥΦΙΚΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ (1)

ابنیهٔ امیریه ووقفیه انشاآت وتعمیراتی حقنده نظامنامه

(Ἐπινηγέϊ ἐμιρηγὲ βὲ βακφηγὲ
ἰνσαὰτ οὒ τἀμηρατὴ χακκηντὰ νιζαμναμέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Τρόπος ἐνεργείας τοῦ πρώτου κεσφίου.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἀναφυομένης τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκ νέου οἰκοδομῆς μέρους τινός, καταρτίζεται κατὰ πρῶτον τὸ σχέδιον μετὰ κλίμακος περιέχον τὰ πατώματα, ἅπερ θὰ περιέχῃ τὸ κτίριον ἐκεῖνο, τὰ δωμάτια ἐξ ὧν θὰ σύγκηται, τὰ παράθυρα καὶ αἱ θύραι παντὸς δωματίου, τὴν δεξαμενὴν καὶ τὴν ἀποθήκην τοῦ ὕδατος, τὸ μῆκος καὶ πλάτος αὐτοῦ καὶ τὸ ὕψος ἑκάστου πατώματος. Διὰ δὲ τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς τῶν κτιρίων σημειοῦνται κατὰ πρῶτον ἐν καταλόγῳ τὰ ἐπισκευαστέα μέρη, τὸ μῆκος καὶ πλάτος αὐτῶν καὶ τὰ ἀνακαινισθησόμενα πράγματα.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐὰν τὸ ἐκ νέου ἀνεγερθησόμενον ἢ ἐπισκευασθησόμενον κτίριον κῆται ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ ἀρχιγεωμέτρου τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης, δύο ὑπαλλήλων

(1) Διὰ τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται ὁ ἀπὸ 1 Ρεδζὲπ 1274 καὶ ἐν τῇ 83 σελίδι τοῦ Β΄ τόμου τοῦ Δουστοὺρ κατακεχωρημένος κανονισμὸς περὶ τῶν οἰκοδομῶν τῶν διατηρουμένων δι' ἐξόδων τῶν Αὐτοκρατορικῶν ταμείων.

τοῦ γεωμετρικοῦ τμήματος τῆς Νομαρχίας, τεσσάρων πεπειραμένων καὶ ἀξιοπίστων ἀρχιτεκτόνων, τοῦ γεωμέτρου τοῦ ὑπουργείου τῶν Δημοσίων ἔργων καί, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν κτιρίων, ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐπιτελείου· ἐὰν δὲ εν ταῖς ἐπαρχίαις, ὑπὸ τοῦ γεωμέτρου τῆς δημαρχίας ἢ τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων καὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ εὑρισκομένων ἀρχιτεκτόνων· ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει δὲν ὑπάρχει εν τῷ τόπῳ, ἔνθα θὰ ἀνεγερθῇ τὸ κτίριον, μηχανικὸς καὶ ἐπιστήμων ἀρχιτέκτων, προσκαλοῦνται οἱ μᾶλλον ἱκανοὶ ἐκ τῶν τεχνιτῶν. Ὑπὸ τούτων συντάσσεται κατάλογος τοῦ πρώτου *κεσφίου*, ἐν ᾧ γράφονται τὸ εἶδος τῆς ἀναγκαίας ὕλης, τὸ ποσὸν τῶν ἡμερομισθίων καὶ σφραγίζεται ἢ ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὸ κέσφι καὶ μετὰ τοῦ σχεδίου τῶν οἰκοδομῶν δίδοται ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Νομαρχίας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸ τοπικὸν διοικητικὸν συμβούλιον.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Μετὰ τὴν παραβολὴν τοῦ καταλόγου τοῦ πρώτου κεσφίου πρὸς τὸν τιμοκατάλογον τὸν εὑρισκόμενον ἐν τῷ συμβουλίῳ, ὡς διαγράφει τὸ 20 ἄρθρον, καὶ τὴν ἐξέτασιν τῆς τιμῆς τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ ἀντικειμένων τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν οἰκοδομήν, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἡ συγγραφὴ τῶν ὅρων, ἐν ᾗ περιέχονται ἡ περιγραφὴ τῶν ἀνεγερθησομένων ἢ ἐπισκευασθησομένων κτιρίων, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἀναγκαίας ὕλης, πάντες οἱ ὅροι τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐπισκευῆς καὶ τὸ μῆκος καὶ πλάτος τοῦ κτιρίου, συνάμα δὲ καὶ ἔκθεσις μειοδοσίας ἐσφραγισμένη ἄνωθεν διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τρόπος μειοδοσίας.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Κατόπιν τοῦ ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ ἀναφερομένου καταλόγου τοῦ κεσφίου δημοσιεύεται ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει διὰ τῶν ἐφημερίδων διαφόρων γλωσσῶν, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τῶν

ἐφημερίδων τῆς Νομαρχίας ἢ δι' ἰδιαιτέρων προκηρύξεων ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς μειοδοσίας πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος τοὐλάχιστον.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Μετὰ τὴν ἐν τῇ 4 ἄρθρῳ ἀναφερομένην δημοσίευσιν οἱ βουλόμενοι ν' ἀναλάβωσι τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὴν ἐπισκευὴν προσέρχονται δύο ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς μειοδοσίας ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει εἰς τὴν Νομαρχίαν, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰ τοπικὰ διοικητικὰ συμβούλια, δηλοῦντες ὅτι θέλουσι νὰ ἀναλάβωσι τὴν οἰκοδομήν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας λάβωσιν ὑπ' ὄψιν καὶ μελετήσωσι τὸ σχέδιον καὶ τὴν συγγραφὴν τῶν ὅρων καὶ φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὸ ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῆς ἐργασίας ἀπαιτούμενον ἐγγυητικόν, ἢ τοὺς ἐγγυητὰς αὐτῶν ἵνα συνυπογράψωσι τὴν ἔκθεσιν τῆς μειοδοσίας. Καταγραφομένων δὲ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν, ἂν οὗτοι ὦσιν ἄξιοι παραδοχῆς, διενεργεῖται ἡ μειοδοσία ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ νομαρχιακὸν συμβούλιον, παρόντος καὶ τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰ διοικητικὰ συμβούλια, παρόντων τῶν μηχανικῶν τῶν δημοσίων ἔργων καὶ τῆς δημαρχίας, ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, γινομένου παραδεκτοῦ παντὸς βουλομένου, ἐκτὸς τῶν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀναλάβωσι τὴν οἰκοδομὴν προσέρχονται κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μειοδοσίας εἰς τὸ συμβούλιον, μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς προσφορᾶς προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ μειοδοτήσαντες, οἷς προτείνεται, λόγῳ ὅτι γενήσεται ἡ κατακύρωσις, ἢ νὰ μειοδοτήσωσιν ἢ νὰ παραιτηθῶσι καὶ οἱ βουλόμενοι νὰ μειοδοτήσωσιν ἐξακολουθοῦσι μειοδοτοῦντες, οἱ δὲ ἀρνούμενοι ὑπογράφουσιν ἐν τῇ γραμμῇ τῆς τελευταίας μειοδοσίας ὅτι παραιτοῦνται· ἀφοῦ δὲ τοιουτοτρόπως παύσωσιν αἱ προσφοραὶ πάντων, ὁ τελευταῖον μειοδοτήσας γράφει κάτωθεν τῆς ἐκθέσεως τῆς μειοδοσίας: «ἀναδέχομαι νὰ οἰκοδομήσω καὶ ἐπισκευάσω τὸ κτίριον τοῦτο ἀντὶ τόσων γροσίων» καὶ ὑπογράφει, σημειουμένης τῆς χρονολογίας καὶ ἀφοῦ ὁ ἐγγυητής του προσυπογράψῃ ὅτι ἐγγυᾶται καὶ σφραγίσῃ ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου, ἐν ᾧ ἐνηργήθη ἡ μειοδοσία, κατακυρωτὶ παραχρῆμα αὐτήν.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ μειοδοτήσαντες ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐπισκευῆς κτιρίου τινὸς καὶ κατόπιν εἴτε ἐν τῷ μεταξὺ τῆς μειοδοσίας, εἴτε καθ' ἣν ὥραν γίνεται ἡ κατακύρωσις δὲν παρευρέθησαν εἰς τὸν τόπον τῆς μειοδοσίας, ἐκπίπτουσι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, εἰς τὴν γραμμὴν τῶν ὀνομάτων τῶν τοιούτων σημειοῦται ὅτι δὲν παρευρέθησαν καὶ ὑπογράφουσιν ἢ σφραγίζουσιν ὡς μάρτυρες δύο ἐκ τῶν παρόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Τὸ κατακυρωθὲν ποσὸν τῶν γροσίων τῆς τελευταίας προσφορᾶς τῆς μειοδοσίας τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπισκευῶν, σημειοῦται ἐπὶ γραμματίου προσκολλωμένου ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Νομαρχίας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ διοικητηρίου καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς ἄλλα μέρη, ἔνθα δύνανται οἱ πάντες νὰ τὸ ἴδωσιν. Ἐὰν μὲν αἱ δαπάναι τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐπισκευῆς τῶν οὕτω κατακυρωθέντων κτιρίων συμποσοῦνται εἰς δέκα χιλιάδας γρόσια ἢ καὶ ὀλιγώτερον, γίνεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν παραδεκτὴ μειοδοσία 5 τοῖς ο)ο, ἐὰν δὲ ὑπερβαίνωσι τὰς δέκα χιλιάδας, 5 μὲν τοῖς ο)ο διὰ τὰς δέκα χιλιάδας καὶ διὰ τὸ πλεόνασμα 3 τοῖς ο)ο καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ μειοδοσία, μὴ γενομένων παραδεκτῶν τῶν προσφορῶν τῶν ὀλιγώτερον τῶν ποσοστῶν τούτων μειοδοτούντων.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν πράξεων τῆς μειοδοσίας ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐπισκευῆς κτιρίων, κατὰ τὰ διαγραφόμενα ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις, αἱ σημειώσεις τῆς τελευταίας προσφορᾶς τοιχοκολλῶνται εἰς κατάλληλα μέρη, προκηρύσσεται ἡ τελευταία ἡμέρα τῶν προσφορῶν καὶ τῆς κατακυρώσεως διὰ τῶν ἐφημερίδων διαφόρων γλωσσῶν, καὶ τηλεγραφικῶς γνωστοποιεῖται τοῦτο εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἐλπίζεται ὅτι ὑπάρχουσιν οἱ βουλόμενοι νὰ μειοδοτήσωσι· μεθ' ὃ ἐὰν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν προσέλθωσιν οἱ βουλόμενοι νὰ μειοδοτήσωσι, καὶ γίνωσι προσφοραὶ ἀναλόγως τῶν δαπανῶν τῆς οἰκοδομῆς, ὡς διαγράφει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐκτελεῖται ἡ κατακύρωσις κατὰ τὴν παῦσιν τῶν προσφορῶν καὶ ὁ ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ μέρους, ἐν ᾧ ἐκτελεῖται ἡ μειοδοσία, σημειοῖ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς μειοδοσίας τὴν φράσιν «ἀνετέθη καὶ παρεχωρήθη»· λαμβάνεται δὲ κατὰ τὴν τάξιν

ἀπὸ ἐκείνου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ κατακύρωσις, γραμμάτιον γεγραμμένον ἐπὶ χαρτοσήμου καὶ προσυπογεγραμμένου καὶ ὑπὸ τοῦ ἐγγυητοῦ, διδομένης παραχρῆμα ἀποδείξεως εἰς τὸν ἀναλαβόντα τὴν ἐργασίαν μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου γινομένην παραβολήν, ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ· ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας του, δίδοται δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος καὶ ἄρχεται ἡ οἰκοδομή. Μετὰ τὴν κατὰ τὸν ρηθέντα τρόπον γενομένην ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς μειοδοσίας σημείωσιν τῆς παραχωρήσεως οὐδεμία μικρά τε ἢ μεγάλη προσφορὰ ἐλαττώσεως τῆς δαπάνης τοῦ κτιρίου γίνεται παραδεκτή.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ συμβούλιον θεωρεῖ ὡς ὠφέλιμον τὴν κατ' ἀποκοπὴν παραχώρησιν τῶν οἰκοδομῶν ἢ ἐπισκευῶν ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῆς τελευταίας προσφορᾶς, τῆς ἐγγεγραμμένης ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς μειοδοσίας τῶν κτημάτων δι' ἃ ἐγένετο ἡ κατακύρωσις καὶ συνεπληρώθη ἡ ὡρισμένη προθεσμία, δέον νὰ γείνῃ ἡ παραχώρησις κατ' ἀποκοπήν. Ἐὰν δὲ σχετικῶς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν οἰκοδομηθησομένων κτιρίων καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὴν παρὰ τῷ συμβουλίῳ γνωστὴν ἀξίαν τῆς καταναλωθησομένης ξυλικῆς καὶ ἄλλης ὕλης, κριθῇ ὑπερβάλλον τὸ τῆς μειοδοσίας ἀντίτιμον καὶ ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ὠφελιμωτέρα εἰς τὸ ταμεῖον ἡ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐκτέλεσις ἀπ' εὐθείας τῆς οἰκοδομῆς ἢ τῆς ἐπισκευῆς, ἢ ἐὰν οὐδεὶς προσέλθῃ καὶ ζητήσῃ τὴν κατ' ἀποκοπὴν οἰκοδομὴν καὶ ἐπισκευήν, διορίζεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἔμπιστος ὑπάλληλος, ἔχων γνώσεις τῆς ἐργασίας τῶν κτιρίων, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ κατασκευασθῇ τὸ κτίριον δι' ὀλιγωτέρας τοῦ ἀντιτίμου τῆς μειοδοσίας δαπάνης καὶ ἐκτελεῖται ἡ οἰκοδομὴ ἢ ἡ ἐπισκευὴ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεὶς τῶν μειοδοτησάντων δικαιοῦται νὰ ἐγείρῃ ἀγωγήν.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἐπιτρέπεται ἄνευ μειοδοσίας ἡ ἐπισκευή, ἧς ἡ δαπάνη εἶναι ὀλιγωτέρα τῶν χιλίων γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ἐὰν τὰ ἔγγραφα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει οἰκοδομηθησο-

μένων καὶ ἐπισκευασθησομένων κτιρίων, διὰ τὰ ὁποῖα ἐγένετο ἡ μεροδοσία ὑπὸ τῆς Νομαρχίας καὶ ἡ κατακύρωσις, εἶχον ἀποσταλῇ ἐκ τῶν δημαρχῶν, τὸ σχέδιον, ὁ χάρτης καὶ ὁ κατάλογος τοῦ κεσφίου ἐπιστρέφονται εἰς τὸ τμῆμα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀπεστάλη πρὸς αἴτησιν ἀδείας. Ἐὰν δὲ τὰ κτίρια ἀνήκωσιν εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ 14 ἄρθρον ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς, ἐκτελοῦνται τὰ δέοντα· ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἀνάγκη αἰτήσεως ἀδείας, ὑποβάλλεται ἡ ὑπόθεσις δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην. Αἱ δημοτικαὶ οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημαρχῶν νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἐὰν εἰς τὴν παραχωρηθεῖσαν οἰκοδομὴν καὶ ἐπισκευὴν τῶν κτιρίων ἀπαιτῆται κατόπιν ἐξ ἀνάγκης ἡ ἕνεκα τεχνικῶν λόγων νὰ προστεθῇ τι, οὐδὲν προστίθεται ἂν μὴ προηγουμένως γίνῃ κέσφι, συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τοὺς ἰσχύοντας εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς οἰκοδομὴν καὶ ἐπισκευὴν τῶν κτιρίων καὶ δὲν ἐνεργηθῶσιν ἀκριβῶς τὰ δέοντα. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ἐκτὸς τοῦ κεσφίου προστεθῇ τι ἄνευ ἀδείας, δὲν γίνεται παραδεκτὴ ἡ δαπάνη αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Βαθμὸς τῆς δικαιοδοσίας ἐπὶ τῶν δαπανηθησομένων χρημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐπισκευῆς γεφύρας, φυλακῆς, στρατῶνος, ἀποθήκης γεννημάτων καὶ ἐφοδίων, πυριταποθήκης καὶ τῶν προσαρτημάτων αὐτῶν καὶ δὲν ἐπιτρέπηται ἡ ἀναβολή, παραχρῆμα ἐνεργεῖται τὸ κέσφι καὶ ἡ μεροδοσία, ἀρχομένης τῆς ἐπισκευῆς καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ποσὸν ὑπερβαίνῃ τὴν ἐν τῷ 14 ἄρθρῳ ὁριζομένην δικαιοδοσίαν· συνάμα δὲ ὑποβάλλονται δι' ἐκθέσεως ἀντίγραφα τοῦ καταλόγου τοῦ κεσφίου καὶ τοῦ συμφωνητικοῦ καὶ ζητεῖται ἡ ἄδεια.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ καταχωρεῖται κατάλ-

λήλον ποσὸν διὰ τὰς συνήθεις οἰκοδομὰς καὶ ἐπισκευὰς τῶν κτημάτων τῶν κειμένων ἐντὸς πάσης Νομαρχίας, ἐκτελεῖται κατὰ κανόνα τὸ κέσφι καὶ ἡ μειοδοσία τῶν μερῶν τὰ ὁποῖα δέον νὰ ἐπισκευασθῶσι καὶ οἰκοδομηθῶσιν ἐκ τῶν ἐντὸς πάσης διοικήσεως κειμένων δημοσίων κτιρίων, ἐὰν δὲ τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν τῆς ἐπισκευῆς δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε χιλιάδας γρόσια καὶ τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐγγεγραμμένον ποσὸν ἀρκῇ, ζητεῖται ἡ ἄδεια μόνον ἀπὸ τῆς Νομαρχίας καὶ δαπανᾶται. Ἐὰν δὲ τὸ ποσὸν τοῦ κεσφίου εἶναι ἀνώτερον τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὑπάρχῃ ἐγγεγραμμένον ἓν τοιοῦτον ποσόν, ζητεῖται ἡ ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀκολούθως δαπανᾶται.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ἐνεργεῖται ἐν πρώτοις κατὰ κανόνα τὸ κέσφι τῶν μεγάλων οἰκοδομῶν καὶ ἐπισκευῶν, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχει ἀντίκρυσμα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἢ ἀπαιτεῖται νὰ δαπανηθῶσι μεγάλα ποσὰ καὶ δι' ἐκθέσεως ἀποστέλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὰ σχέδια καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα. Κατὰ τὴν σύνταξιν δὲ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Νομαρχίας διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος ἐγγράφονται καὶ αἱ δαπάναι τῶν οἰκοδομῶν τούτων, σημειουμένης ἐν τῇ στήλῃ τῶν παρατηρήσεων τῆς χρονολογίας, καθ' ἣν ἀπεστάλησαν τὰ ἔγγραφα. Δὲν ἄρχονται αἱ οἰκοδομαὶ ἢ αἱ ἐπισκευαὶ τῶν τοιούτων κτιρίων, ἂν μὴ προηγουμένως ληφθῇ ἡ διαταγή, δι' ἧς ἐπιτρέπονται αὗται· μετὰ δὲ τὴν παραλαβὴν τῆς ἐπισήμου διαταγῆς ἐκτελεῖται ἡ μειοδοσία, γνωστοποιουμένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἐκθέσεως τῆς κατ' ἀποκοπὴν παραχωρήσεως, ἢ τῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως οἰκοδομῆς καὶ συνάμα ἄρχεται ἡ οἰκοδομή.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δοθῇ ποσοκαταβολικῶς πλέον τοῦ 10 τοῖς ο/ο ἐκ τῶν κεκανονισμένων δαπανῶν τῶν κτιρίων, ὧν τὴν οἰκοδομὴν ἀναδέχθησαν, τὰ δὲ ποσά, ἅτινα δοθήσονται, καθόσον κατασκευάζεται τὸ κτίριον δὲν καταβάλλονται ἀκριβῶς, κρατουμένου, ἐκτὸς τῆς προκαταβολῆς, 10 τοῖς ο/ο πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ἐλλείψεις αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ ἀναφανῶσιν ἐν τῷ κτιρίῳ. Τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα θὰ συναθροι-

σθῶσι, δίδονται μετὰ τὸ δεύτερον κέσφ. καὶ τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ. Ἐπίσης αἱ δαπάναι αἱ γενόμεναι εἰς τὰς οἰκοδομὰς ἢ ἐπισκευὰς τὰς ἐνεργουμένας ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, δὲν δίδονται διὰ μιᾶς εἰς χεῖρας τοῦ ὑπαλλήλου, ἀλλ' ἐνεργοῦνται αἱ ἀγοραὶ διὰ τοῦ συμβουλίου, πληρωνομένων τῶν χρημάτων καθόσον παραλαμβάνονται τὰ ἀγοραζόμενα· τὰ δὲ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν καὶ τὰ λοιπὰ διάφορα ἔξοδα πληρώνονται ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου ἐπιτηρουμένου. Τὸ συμβούλιον φροντίζει καὶ προσέχει περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐνεργείας τῶν προμνησθεισῶν πράξεων.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς:

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δοθῇ προκαταβολικῶς πλέον τοῦ 25 τοῖς ο/ο ἐκ τῶν κανονισμένων δαπανῶν τῶν κτιρίων, ὧν τὴν οἰκοδομὴν ἀνεδέχθησαν, τὰ δὲ ποσά, ἅτινα δοθήσονται, καθόσον κατασκευάζεται τὸ κτίριον, δὲν καταβάλλονται ἀκριβῶς, κρατουμένου, ἐκτὸς τῆς προκαταβολῆς, 10 τοῖς ο/ο πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ἐλλείψεις, αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ ἀνακφανῶσιν ἐν τῷ κτιρίῳ. Τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα θὰ συναθροισθῶσι δίδονται μετὰ τὸ δεύτερον κέσφι καὶ τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ· ἐπίσης αἱ δαπάναι αἱ γινόμεναι εἰς τὰς οἰκοδομὰς ἢ ἐπισκευὰς τὰς ἐνεργουμένας ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, δὲν δίδονται διὰ μιᾶς εἰς χεῖρας τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλ' ἐνεργοῦνται αἱ ἀγοραὶ διὰ τοῦ συμβουλίου, πληρωνομένων τῶν χρημάτων καθόσον παραλαμβάνονται τὰ ἀγοραζόμενα· τὰ δὲ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν καὶ τὰ λοιπὰ διάφορα ἔξοδα πληρώνονται ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου ἐπιτηρουμένου. Τὸ συμβούλιον φροντίζει καὶ προσέχει περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐνεργείας τῶν προμνησθεισῶν πράξεων.

Τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1299, ἢ 29 Ἰανουαρίου 1297.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Δεύτερον κέσφι.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Κατὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπισκευῶν τῶν γινομένων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς κυβερνή-

σεως καὶ κατ' ἀποκοπὴν ἐκτελεῖται δεύτερον κέσφι ἀποκλειστικῶς διὰ τοῦ μηχανικοῦ τῶν δημοσίων ἔργων μετὰ τεσσάρων ἀξιοπίστων ἀρχιτεκτόνων, ἐκ τῶν μὴ λαμβανόντων μέρος εἰς τὸ πρῶτον κέσφι. Ὁ κατάλογος τοῦ δευτέρου κεσφίου σφραγίζεται ἢ καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν παρόντων. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐνεργεῖται τὸ δεύτερον κέσφι ἢ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ τῶν δημοσίων ἔργων, ἐὰν κατὰ τὸ πρῶτον κέσφιον παρευρέθη ὁ μηχανικὸς τῆς δημαρχίας καὶ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ τῆς δημαρχίας, ἐὰν παρευρέθη ὁ μηχανικὸς τῶν δημοσίων ἔργων, μετὰ ἀξιοπίστων ἀρχιτεκτόνων, μὴ ὑπαρχόντων δὲ τοιούτων, μετὰ τῶν ἱκανωτέρων τεχνιτῶν καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ὑπαλλήλων συναποστελλομένων ὑπὸ τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου· ὁ δὲ κατάλογος τοῦ οὕτω γενησομένου κεσφίου σφραγίζεται ὑπὸ πάντων καὶ δίδοται εἰς τὸ τοπικὸν διοικητικὸν συμβούλιον.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίσημος παράδοσις τῶν οἰκοδομηθέντων καὶ ἐπισκευασθέντων κτιρίων, ἂν μὴ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὅτι τὸ δεύτερον κέσφι εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ καθὼς ἀπαιτεῖται· μέχρι δὲ τῆς ἐπικυρώσεως θεωρεῖται ὡς ὑπεύθυνος ὁ ὑπάλληλος ἐὰν τὸ κτίριον κατεσκευάσθη ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ ὁ ἀνάδοχος, ἐὰν ἐδόθη κατ' ἀποκοπήν.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Ἐὰν παρατηρηθῇ διαφορὰ καὶ ἔλλειψις εἰς τὴν ἀποφασισμένην ποιότητα τῶν γενομένων ἐργασιῶν καὶ εἰς τὴν στερεότητα αὐτῶν, ἐξετάζεται τὸ πρᾶγμα καὶ ἀποζημιοῖ ὁ ἀνάδοχος διὰ τὴν ἀποδειχθησομένην ζημίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον ἀκριβοῦς ἐξελέγξεως τοῦ καταλόγου τοῦ κεσφίου συντάσσεται κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς ἔκθεσις μετὰ καταλόγου περιέχοντος τὰς τρεχούσας τιμὰς τοῦ ἀσβέστου, τῶν πλίθων, τῶν κεράμων, τῶν καρφίων, τοῦ μολύβδου, τοῦ σιδήρου, τοῦ τσίγκου, τῆς ἀμμοκονίας (τσιμέντο), τῶν ὑέλων, τῶν βαφῶν, τοῦ λευκοσιδήρου, τοῦ στυππίου, τῆς ξυλικῆς καὶ λοιπῶν, διὰ τῶν συντεχνιῶν τῶν πωλουσῶν αὐτά. Αἱ ἐκθέσεις αὗται προσαρτῶνται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας τῆς πρω-

τευούσης κατὰ σειρὰν εἰς διπλότυπον βιβλίον. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡ τρέχουσα τιμὴ τῶν εἰδῶν τούτων κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς ἐξετάζεται ὑπὸ τῆς δημαρχίας τοῦ τόπου καὶ καταγράφεται ἐν βιβλίῳ φυλαττομένῳ ἐν τῷ τοπικῷ συμβουλίῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Ὁ κατάλογος παντὸς δευτέρου κεσφίου ὑποβαλλόμενος εἰς τὸ συμβούλιον πρὸς ἐπικύρωσιν παραβάλλεται πρὸς τὰς τιμὰς τὰς τρεχούσας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνεγέρτεως τῶν οἰκοδομῶν ἢ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπισκευῶν, ἐὰν δὲ ἐγένοντο κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀθροίζεται ἡ τιμὴ ἐξ μηνῶν τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ 20 ἄρθρῳ καὶ τὸ ἄθροισμα διαιρούμενον διὰ τοῦ 6 ἀποτελεῖ τὸν μέσον ὅν, πρὸς ὃν παραβάλλονται.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ἐὰν ὁ τόπος ἐν ᾧ κεῖται τὸ κτίριον εἶναι στρατιωτικὴ θέσις καὶ εὑρίσκωνται ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐπιτελείου, τὸ δεύτερον κέσφι ἐνεργεῖται τῇ ἐπιτηρήσει αὐτῶν. Ὁ δὲ συνταχθησόμενος κατάλογος σφραγίζεται ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐπικυροῦται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς διοικήσεως ἢ τῆς Νομαρχίας καὶ ἐκτελοῦνται τὰ δέοντα.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται ὁ ἀπὸ 11 Ραμαζὰν 1273 περὶ πασῶν τῶν οἰκοδομῶν, ὧν αἱ δαπάναι διατηροῦνται ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ταμείου, κανονισμὸς καὶ τὸ ἀπὸ 1ης Ρεδζὲπ 1274 παράρτημα αὐτοῦ.

Τῇ 20 Ρεδζὲπ 1294, ἢ 19 Ἰουλίου 1293.

Παράρτημα.

Ἐπιτρέπεται τὸ πρῶτον κέσφι τῶν βακουφικῶν κτιρίων τῶν κειμένων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ κατ' ἀνάγκην ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς διευθύνσεως ἐπισκευασθησομένων νὰ ἐνεργηθῇ διὰ τοῦ μηχανικοῦ, τῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ ὑπαλλήλων τοῦ ταμείου τῶν Αὐτοκρατορικῶν βακουφίων. Τὸ δεύτερον κέσφι ἐνεργεῖται κατὰ τὸ Δ' κεφάλαιον τοῦ παρόντος νόμου, αἱ δὲ μειοδοσίαι αἱ γενόμεναι κατ' ἀποκοπήν, κατὰ τὸ Β' κεφάλαιον.

Τῇ 26 Ζηλχιττσὲ 1305, ἢ 22 Αὐγούστου 1304.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

περὶ ἀγορᾶς κτημάτων διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν ἐπικυρωθεῖσα δι' Αὐτοκρ. Διατάγματος.

حقنده ارادهٔ سنیه تعلق بیورلان منافع عمومیه ایچون استملاك قرارنامه سی

(Χακκηντὰ ἰραδέϊ σενηγὲ τεᾶλοὺκ
π'ουγιουρουλὰν μεναφῆϊ οὒμουμηγὲ ἠτσοὺν ἰστιμλὰκ καρερναμεσήδ'ιρ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ὀνομάζεται *ἰστιμλὰκ* ἡ μετὰ τὴν ἐκτίμησιν πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου καὶ ἡ ἀγορὰ γαιῶν, εἴτε ὑπάρχουσιν ἐν αὐταῖς κτίρια εἴτε οὐχί, ἀπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν, ἐπὶ σκοπῷ τῆς εὐρύνσεως καὶ διαχαράξεως ὁδῶν, πλατειῶν, ἀγορῶν, ἀποβαθρῶν, τοῦ καταρτισμοῦ δημοτικῶν κήπων, περιπάτων καὶ ὑδραγωγείων, τοῦ μετασχηματισμοῦ τῶν ποταμῶν καὶ διωρύχων εἰς πλωΐμους καὶ κατὰ τρόπον παρακωλύοντα τὰς πλημμύρας, τῆς κατασκευῆς λιμένων, θαλασσίων δεξαμενῶν, πρὸς φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων (dock), σιδηροδρόμων, κρηνῶν, δεξαμενῶν διὰ τὰς πυρκαϊάς, νοσοκομείων, στρατώνων, τῆς ἱδρύσεως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν κοινοτήτων δημοσίων σχολείων καὶ τῆς ἐκτελέσεως πάντων τῶν ἔργων καὶ ἁπασῶν τῶν οἰκοδομῶν τῶν ὠφελίμων τῷ δημοσίῳ καὶ ἀπαιτουμένων εἰς τὴν καθαριότητα καὶ τάξιν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὑγείας τῆς πόλεως καὶ προφύλαξιν αὐτῆς ἀπὸ πάσης βλάβης.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ἐὰν πρόκηται περὶ ἔργων μιᾶς Νομαρχίας, καὶ προκειμένου περὶ μεγάλων ἔργων κοινῶν εἰς δύο ἢ καὶ περισσοτέρας Νομαρχίας, ἐπίσης τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους δέον ν' ἀποφασίζῃ ὅτι αἱ οἰκοδομαὶ καὶ τὰ ἔργα γίνονται διὰ τὸ δημόσιον συμφέρον καὶ νὰ ἐκδοθῇ Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα. Διὰ τὰ ἔργα τὰ ἀποφασι-

ζόμενα ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας ὑπὲρ ἧς ἡ ὠφέλεια, ἀρκεῖ ἡ ἐπικύρωσις καὶ ἡ διαταγὴ τοῦ Νομάρχου.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἂν μὴ καταβληθῇ ἀκριβῶς εἰς τὸν κύριον τοῦ ἀγορασθησομένου κτήματος ἡ ἐκτιμηθεῖσα οἰκία καὶ ὑπαρχούσης δίκης, ἂν μὴ ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἀπόφασις, οὗτος δὲν ἐμποδίζεται νὰ κατοικῇ ἐν αὐτῷ ἢ καρποῦται αὐτό, ἀπολλυμένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας μετὰ τὴν πλήρη καταβολὴν τῶν χρημάτων. Οἱ τόποι, οἱ λαμβανόμενοι δωρεὰν συμφώνως πρὸς τὸν περὶ ὁδῶν καὶ οἰκοδομῶν νόμον, ὑπάγονται εἰς τὸν νόμον ἐκεῖνον.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἀγορὰν κτήματός τινος, ἂν μὴ ἀποδειχθῇ κατὰ τὴν δίκην ὅτι αἱ πράξεις ἐνεργοῦνται συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Κανόνες τῆς ἀγορᾶς κτήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Κατὰ πρῶτον σχεδιάζεται τὸ σχέδιον καὶ ὁ χάρτης τῶν οἰκοδομῶν καὶ γαιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτεῖται νὰ ἀγορασθῶσι διὰ τὴν δημοσίαν ὠφέλειαν.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἡ ἐκτίμησις κτήματός τινος γίνεται πανταχοῦ ὑπὸ τριῶν ἐκτιμητῶν, ἀμεροληπτων, εἰδημόνων, ὁρκιζομένων καὶ διοριζομένων ὑπὸ τῆς δημαρχίας καὶ τῶν συμβουλίων τοῦ δήμου. (ναχηγέ). Ὁ εἰς τοὺς ἐκτιμητὰς καταβληθησόμενος μισθὸς ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῆς δημαρχίας καὶ πληρώνεται ὑπὸ τοῦ ἀγοράσοντος τὸ κτῆμα τμήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Οἱ ἐν τῷ 6ῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἐκτιμηταὶ μεταβαίνουσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα κεῖνται αἱ ἀγορασθησόμεναι οἰκοδομαὶ καὶ αἱ γαῖαι μετὰ τεσσάρων μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου,

ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου καὶ ἑνὸς τοῦ Ἐβκαφίου ἢ τοῦ Διφτέρι-Χακανὴ καὶ καταμετροῦντες μετὰ μεγίστης προσοχῆς ὁριζουσι τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος καὶ ἀφοῦ συμβουλευθῶσι τοὺς εἰδήμονας, συντάσσουσιν ἔκθεσιν σφραγιζομένην ὑπὸ πάντων καὶ ὑποβαλλομένην εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Τὰ σχέδια τῶν ἀγορασθησομένων κτημάτων, ἐφ' ὧν σημειοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ τὸ ἐκτιμηθὲν ἐντίτιμον, ἀναρτῶνται εἰς τὰς θύρας τῶν ἐν τῷ δημαρχιακῷ τμήματι νεῶν, ἢ τῶν δημαρχείων τῆς διαμονῆς των ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, καταχωρουμένου καὶ δημοσιευομένου τοῦ πράγματος διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅπου ὑπάρχουσι τοιαῦται, καὶ τοιχοκολλουμένου ἰδιαιτέρου χαρτίου ἐπί τινος καταλλήλου μέρους τοῦ ἀγορασθησομένου κτήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Θεωροῦνται ὡς ἔγκυροι παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τὰ πρακτικὰ καὶ αἱ πράξεις αἱ γιγνόμεναι ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς κτήματος ὑπὸ τῆς δημαρχίας καὶ τῆς διαιτησίας.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Οἱ κύριοι τῶν κτημάτων ὑποβάλλουσιν ἐντὸς τῶν ἐν τῷ 8ῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ὀκτὼ ἡμερῶν προφορικῶς καὶ ἐγγράφως τοὺς λόγους καὶ τὰς ἐνστάσεις αὐτῶν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς δημαρχίας, ὅστις ἀκούων τοὺς λόγους διατάσσει τὴν σύνταξιν πρακτικοῦ, ὅπερ παραπέμπει εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐξετάζει τὰς ὑπὸ τῶν κυρίων τῶν κτημάτων ἢ τοῦ τμήματος, ὅπερ θ' ἀγοράσῃ αὐτά, γινομένας ἐνστάσεις καὶ προσκαλεῖ, ἂν θεωρήσῃ τοῦτο ὡς ἀναγκαῖον, τοὺς κυρίους τούτους, ἀκοῦον δὲ τὰς παρατηρήσεις καὶ τοὺς λόγους αὐτῶν γνωμοδοτεῖ. Ἐν τῷ συμβουλίῳ τούτῳ παρευρίσκονται οἱ ὁρίσαντες τὴν τιμὴν ἐκτιμηταὶ καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου συντάσσεται ἡ περιέχουσα τοὺς λόγους ἔκθεσις καὶ ἀποστέλλεται ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸν Νομάρχην.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει μετὰ τὴν ἄφιξιν τῆς ἀπαντήσεως τῆς ἐν τῷ 12ῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης ἐκθέσεως, ἀποφασισθῇ ἡ ἀγορὰ τοῦ κτήματος, γνωστοποιεῖται εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ δημοσιεύεται διὰ τῶν ἐφημερίδων ὁ χρόνος καθ' ὃν θὰ ληφθῇ τὸ κτῆμα.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρημάτων τῶν ἀγορασθησομένων κτημάτων, εἰς τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων συνῃνέσεν ὁ ἰδιοκτήτης, ἐνεργεῖται ἡ πώλησις καὶ ἡ παραχώρησις συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, ἐγειρομένης ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου κατὰ τῶν μὴ συναινούντων.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεουσῶν πράξεων ἐπὶ τῶν κτημάτων, ὧν ἡ ἀγορὰ θεωρεῖται ἀναγκαία, καὶ τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν εἰς ἀπηγορευμένον, ὀρφανόν, ἀπόντα καὶ ἄφαντον, παρευρίσκονται οἱ κηδεμόνες καὶ ἀντιλήπτορες καὶ οἱ κατὰ τὴν τάξιν διοριζόμενοι πληρεξούσιοι, καὶ διὰ τούτων ἐνεργεῖται ἡ πώλησις καὶ παραχώρησις. Διὰ τὰ δημόσια κτήματα ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα, παρόντων τῶν πληρεξουσίων τῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ταμείου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ ἁρμοδίου κυβερνητικοῦ τμήματος εἰς ὃ ἀνήκουσι ταῦτα.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἀνεγερθησόμενον κτῆμα δὲν ληφθῇ ἐντὸς τὸ πολὺ ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποφάσεως (καράρ), ὁ κύριος αὐτοῦ δύναται ὑποβάλλων ἀναφορὰν νὰ ζητήσῃ ν' ἀκυρωθῇ ἡ ἀπόφασις, νὰ ἐπιθεωρηθῇ ἐκ νέου ἡ ὑπόθεσις καὶ νὰ ἀποφασισθῇ ἢ νὰ ληφθῇ τὸ κτῆμα ἢ νὰ παραιτηθῶσι τὴν ἀγοράν. Τὸ δὲ δικαστήριον ἐξετάζον τὴν ὑπόθεσιν ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἀποφασίζει ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ 13ῳ ἄρθρῳ, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κτημάτων ὑποχρεοῦνται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καὶ τῆς γνωστοποιήσεως, νὰ παραδεχθῶσι τὰ προσφερόμενα χρήματα, ἢ νὰ δηλώσωσι τὰς ἐνστάσεις των.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Τὸ ἀντίτιμον τῶν κτημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς ὀρφανά, ἀπηγορευμένους, ἀφάντους καὶ ἀπόντας, δίδοται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ δικαστοῦ καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατυπώσεις, εἰς τοὺς κηδεμόνας ἢ ἀντιλήπτορας αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Τὸ ποσὸν τὸ ἐκτιμηθὲν διὰ τὰ ἀγορασθησόμενα κτήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ κυβερνητικὰ τμήματα καὶ τὰς δημαρχίας, παραδίδοται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον, λαμβανομένης κατὰ τὴν τάξιν ἀποδείξεως παραλαβῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Μὴ γινομένου παραδεκτοῦ τοῦ προσενεχθέντος ποσοῦ, ἡ ὑπόθεσις ὑποβάλλεται εἰς τὸ δικαστήριον, ἐνεργουμένων τῶν δεόντων ὡς δηλοῦται ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Συμβούλιον τῶν διαιτητῶν (χακὲμ ἐνδζουμενή).

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Ἐγειρομένης τῆς ἀγωγῆς περὶ τοῦ ὅτι τὸ ἀντίτιμον κτήματός τινος ἐξετιμήθη ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον, τὸ δικαστήριον συνιστᾷ διαιτησίαν, ἥτις ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἑπτὰ τοὐλάχιστον μέχρι τὸ πολὺ ἕνδεκα ἀτόμων ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων κτηματιῶν, μετὰ τοὺς ἐκλεχθέντας εἰς τὸ συμβούλιον κατὰ τὰς δημαρχιακὰς ἐκλογὰς τοῦ ἔτους ἐκείνου τὰς γενομένας ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δημαρχίας, ἔνθα κεῖται τὸ ἀγοραζόμενον κτῆμα. Ἓν τῶν μελῶν τούτων διορίζεται διὰ τοῦ δικαστηρίου ὡς πρόεδρος.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς διαιτησίας, αὕτη προσκαλεῖ τοὺς διαδίκους.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Δὲν γίνονται παραδεκτοὶ ὡς μέλη τῆς διαιτησίας ὁ ἰδιοκτήτης καὶ οἱ μισθωταὶ τοῦ ἀγορασθησομένου κτήματος, οἱ παραδεχθέντες ὡς ὑποθήκην τὸ κτῆμα ἐκεῖνο καὶ δανείσαντες

χρήματα εἰς τὴν ἰδιοκτήτην αὐτοῦ, καὶ ὡς ὠφελούμενοι ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος ἐκείνου.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Ἀντὶ τῶν παραιτουμένων καὶ τῶν μὴ παρερχομένων εἰς τὸ συμβούλιον τῆς διαιτησίας μελῶν, προσκαλοῦνται καὶ διορίζονται ἄλλοι ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων, οὓς διαγράφει τὸ 21ον ἄρθρον.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς διαιτησίας ὀμνύουσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὅτι θέλουσι τηρήσῃ ἀμεροληψίαν καὶ ἀπάθειαν.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς διαιτησίας, ἐκτίθεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τὸ σχέδιον καὶ ὁ χάρτης τοῦ ἀγορασθησομένου κτήματος, δηλοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τὸ ἐκτιμηθὲν ποσὸν τῶν χρημάτων, καὶ ἀκουσμένων τῶν λόγων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων, γράφονται ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἐν ἀνάγκῃ δὲ μεταβαίνουσιν ἐπιτοπίως εἷς ἢ τινὲς τῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιθεωροῦσιν αὐτό.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐξετάσεων οἱ διαιτηταὶ ἀποσύρονται εἰς τὸ δωμάτιον τῶν διασκέψεων καὶ συνδιασκέπτονται, ἰσχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς γνώμης ἐκείνης ὑπὲρ ἧς ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διασκέψεως συντάσσεται ἔκθεσις περιέχουσα τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας, ὅπερ ἀπεφασίσθη, καὶ δίδοται εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως ταύτης συντάσσει τὴν ἀπόφασίν του.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Ἐκτιμῶνται καὶ δίδονται εἰς τοὺς μισθωτὰς τῶν ἀγορασθησομένων κτημάτων, ὧν δὲν ἔληξεν ἡ προθεσμία τοῦ συμβολαίου τῆς μισθώσεως, τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου τῶν διαιτητῶν δὲν εἶναι ἐφέσιμος.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κτημάτων οἱ μὴ συγκατατιθέμενοι εἰς τὴν ἀπόφασιν, δικαιοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν ἀναίρεσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς· μετὰ παρέλευσιν

τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπόλλυται τὸ δικαίωμα τῆς ἀναιρέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Ἀγοράζεται καθ' ὁλοκληρίαν τὸ κτῆμα, τοῦ ὁποίου τὸ τέταρτον τοὐλάχιστον δέον νὰ κοπῇ διὰ τὴν δημοσίαν ὠφέλειαν, ἐὰν ζητήσῃ τοῦτο ὁ ἰδιοκτήτης. Ἐπίσης ἀγοράζονται καθ' ὁλοκληρίαν τὰ οἰκόπεδα τῶν ὁποίων τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ ἐκόπη, πλησίον τῶν ὁποίων ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἔχει ἄλλο οἰκόπεδον, ἢ τὸ μεῖναν τμῆμα δὲν εἶναι χρήσιμον καὶ ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ζητήσῃ ν' ἀγορασθῇ ὅλον τὸ κοπὲν οἰκόπεδον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Πληρωμὴ ἀντιτίμου.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Διὰ νὰ καταληφθῇ κτῆμά τι, οὗτινος ἀπεδείχθη ἡ ἀνάγκη τῆς ἀγορᾶς διὰ τὴν δημοσίαν ἀνάγκην, δέον ἀφεύκτως νὰ καταβληθῇ τὸ τίμημα, ὅπερ ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸν ἰδιοκτήτην· τούτου δὲ ἀρνουμένου νὰ παραδεχθῇ αὐτό, παρακατατίθεται ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Τράπεζαν, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰ παραρτήματα αὐτῶν, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα (μὶλ-σαντουγοὺ) καὶ ἄρχεται ἡ πρᾶξις τῆς παραλαβῆς τοῦ κτήματος.

Εἰδικὸν ἄρθρον περὶ ὀχυρωμάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Αἱ οἰκοδομαὶ καὶ τὰ ἔργα τῶν φρουρίων καὶ ὀχυρωμάτων ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἤδη ἰσχύοντας στρατιωτικοὺς νόμους καὶ τοὺς εἰς τὸ μέλλον ψηφισθησομένους νόμους.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Ὁ περὶ ἀγορᾶς κτημάτων ἀπὸ 4 Ρεδζὲπ 1272 νόμος ἀκυροῦται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος:

Τῇ 21 Δζεμαζηλεββὲλ 1296, ἢ 24 Νοεμβρίου 1295.

Παράρτημα.

Ἐὰν μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν προκαταρκτικῶν πράξεων τῶν

διαγραφομένων ἐν τῷ Β' κεφαλαίῳ τοῦ παρόντος νόμου, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος δὲν συγκατατίθηται εἰς τὴν ὁρισθεῖσαν τιμήν, ἀφοῦ κατατεθῇ τὸ ἐκτιμηθὲν ποσὸν ἐπιφυλακτικῶς μετὰ προσθήκης εἴκοσι τοῖς 100 εἰς τὴν τράπεζαν ἢ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα μέρη καὶ δοθῇ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχὴν ἡ ἐπὶ τούτου ἀπόδειξις τῆς παραλαβῆς, παραδίδεται εἰς τὸν ἀγοραστὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τὸ κτῆμα, ὅπερ δέον νὰ ἀγορασθῇ. Ἀλλ' ἡ πρᾶξις αὕτη οὐδόλως ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν λοιπῶν δικαιωμάτων ἅτινα ἔχουσι κατὰ τὸν νόμον.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος:
2 Σαφὲρ 1300, ἢ 1 Δεκεμβρίου 1298.

ΝΟΜΟΣ
ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΘΗΡΑΣ

ضابطهٔ صيد بالمسلمانى

(Ζαπτιτάϊ σαηδιγὲ νιζαμναμεσή).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἡ θήρα εἶναι δύο εἰδῶν, α'. ἡ ἐν ταῖς θαλάσσαις, τοῖς ποταμοῖς καὶ ταῖς λίμναις καὶ τοῖς ρυακίοις καὶ β'. ἡ ἐν τῇ ξηρᾷ ἐξασκουμένη.

Εἶδος Α'.

Ἁλιεία ἐν θαλάσσαις, λίμναις καὶ ποταμοῖς.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐκτὸς τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἁπλῶν ναυτῶν τῶν αὐτοκρατορικῶν πλοίων καὶ τῶν πλοιάρχων καὶ τοῦ πληρώματος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῶν ἁλιευόντων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν τροφήν, οἱ ἁλιεύοντες ἐν ταῖς θαλάσσαις, ταῖς λίμναις, τοῖς ποταμοῖς καὶ ρυακίοις ἰχθῦς, πτηνὰ καὶ λοιπὰ ζῶα, εἴτε πρὸς βρῶσιν εἴτε πρὸς χρῆσιν εἰς τὰς τέχνας, ὀφείλουσι κατὰ πρῶτον νὰ ἀποταθῶσιν εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦ τόπου ἔνθα εὑρίσκονται καὶ λάβωσιν ἄδειαν (τεζκερέ). Τὰ ἁλιευτικὰ ἐργαλεῖα καὶ ἡ ἄγρα τῶν ἄνευ ἀδείας ἁλιεύσεων δημεύονται ἐξ ὀνόματος τῆς κυβερνήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Διὰ τὴν ἄδειαν τὴν διδομένην εἰς τὸν ἁλιέα λαμβάνεται ὡς δικαίωμα ἥμισυς μεδζηδιές. Αἱ ἄδειαι αὗται δίδονται ἀποκλειστικῶς εἰς ἄτομα καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁλιέως, ἰσχύουσαι ἐπὶ ἓν οἰκονομικὸν ἔτος. Δύο ἢ περισσότερα ἄτομα δὲν δύνανται νὰ ἁλιεύωσι διὰ μιᾶς μόνον ἀδείας. Ἀπὸ δὲ τῶν ἁλιευόντων δυνάμει ἀδείας δὲν ζητεῖται φόρος ἐπιτηδεύματος διὰ τὴν ἁλιείαν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἐκ τῶν ἰχθύων τῶν ἁλμυρῶν ὑδάτων τῶν ἁλιευομένων ἐν ταῖς θαλάσσαις, ταῖς μεγάλαις λίμναις ταῖς θεωρουμέναις ὡς θαλάσσαις καὶ τοῖς ἐκβολαῖς τῶν εἰς τὴν θάλασσαν χυνομένων ποταμῶν, δι' ἰχθυοτροφείου, δικτύων, ὁρμιᾶς, πρὸς δὲ καὶ ἐκ τῶν ὀστρακοδέρμων, οἷα τὰ μύδια, στρειδια, κτένια, αἱ πίναι, σουλίνες, κόγχαι, (ἀχυβάδες), καρκῖνοι, ἀστακοί, καρίδες λαμβάνεται τέλος εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν, ἄνευ ἀφαιρέσεως ἐξόδου τινός· ἐκ δὲ τῶν ἰχθύων τῶν γλυκέων ὑδάτων τῶν ἁλιευομέ ων ἐν τοῖς ποταμοῖς, οἵτινες χύνονται ὁ εἷς εἰς τὸν ἕτερον, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ποταμοῖς καὶ ρυακίοις τοῖς μὴ εἰς τὴν θάλασσαν χυνομένοις, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ζώων τῶν ποταμῶν λαμβάνεται ἐπίσης τέλος ἄνευ ἐκπτώσεως ἐξόδου τινός, δέκα τοῖς ἑκατόν. Τὰ τέλη ταῦτα εἰσπράττονται ἀπὸ τοῦ κατακυρωθησομένου ποσοῦ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν τῶν ἁλιευομένων ἰχθύων, οἱ ὁποῖοι μεταφέρονται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἰχθυοπωλεῖον (παλουκχανὲ), ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτον, καὶ ἐνώπιον τοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ κυρίου αὐτῶν δημοπρατοῦνται διὰ τοῦ κήρυκος, εἰς οἱονδήποτε νόμισμα γίνῃ ὁ πλειστηριασμός.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς κωμοπόλεσιν ἔνθα δὲν ὑπάρχει ἰχθυοπωλεῖον καὶ ἀγορὰ ἰχθύων, τὸ ἐπὶ τῆς ἁλιείας τέλος εἰσπράττεται, τῇ συναινέσει ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, εἰς χρήματα κατὰ τὴν τοπικὴν τιμὴν, ἢ αὐτουσίως.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ 1ῳ ἄρθρῳ ἐξαιρουμένων, δὲν ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι τέλος ἁλιείας οἱ ἁλιεύοντες διὰ ὁρμιᾶς πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν, οὐχὶ δὲ λόγῳ ἐμπορίας, ὀφείλουσιν ὅμως νὰ λάβωσι τὴν ἐν τῷ 1ῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην ἄδειαν. Δὲν ἐπι-

τρέπεται νὰ ἁλιεύωσιν οἱ μὴ ἔχοντες εἰς χεῖρας ἔγγραφον ἄδειαν.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τῆς ἁλιείας τὰ κήτη, αἱ φάλαιναι, αἱ φῶκαι, οἱ δελφῖνοι. τὰ κοράλλια, τὰ γιούζ-σιρού, οἱ σπόγγοι, οἱ ὀκτάποδες, τὰ θαλάσσια πτηνά, αἱ χελῶναι, οἱ βάτραχοι καὶ αἱ βδέλλαι. Ἀλλὰ τὸ τέλος τούτων ζητεῖται καὶ λαμβάνεται κατὰ τὰς ἐν τοῖς εἰδικοῖς ἄρθροις ὁριζομένας περιπτώσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Τὸ τέλος τῶν ἐν ταῖς θαλάσσαις ἁλιευομένων παντὸς εἴδους ἰχθύων, λαμβάνει ὁ ὑπάλληλος τοῦ ἰχθυοπωλείου τῆς ἀποβάθρας εἰς ἣν κατὰ πρῶτον ἐξάγονται· διδομένης δὲ εἰς χεῖρας τοῦ ἁλιέως ἀποδείξεως, δὲν λαμβάνεται αὖθις τέλος, ἂν μετενεχθῶσιν εἰς ἄλλο μέρος.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἐκ τῶν θαλασσίων πτηνῶν καὶ τῶν κολυμβίδων τῶν διὰ πυρίνων ὀργάνων ἁλιευομένων ἐν τῇ Μαύρῃ θαλάσσῃ, τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, τῇ θαλάσσῃ τῶν νήσων, καὶ ἐν τοῖς κόλποις καὶ ὅρμοις αὐτῶν καὶ λιμέσι, καθὼς καὶ ἐν ταῖς μικραῖς καὶ μεγάλαις λίμναις καὶ πωλουμένων ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐκ τῶν *βαλαιρῶν* τῶν ἐξαγομένων ἐκ τῶν φαλαινῶν καὶ τῶν ἐλαίων τῶν δελφίνων, λαμβάνεται τέλος ἁλιείας 20 τοῖς ο/ο εἰς χρήματα ἐκ τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτῶν ἀνυμφωνήσωσιν εἰς τὴν τιμήν, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἰς εἶδος.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Τὸ τέλος τῆς ἁλιείας τὸ λαμβανόμενον ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων θαλασσίων πτηνῶν καὶ τῶν φαλαινῶν, εἰσπράττεται ἐν τῇ ἀγορᾷ ἔνθα πωλοῦνται, τὸ δὲ τέλος τοῦ ἐλαίου τῶν δελφίνων εἰς τὸ μέρος ἔνθα τοποθετοῦνται οἱ λέβητες καὶ ἀνακλύονται ἀμέσως ἀπὸ τῶν ἁλιέων, ἢ τούτων μὴ εὑρισκομένων ἀπὸ τῶν βιομηχάνων. Διὰ νὰ μὴ ζητῆται δέ τι πλέον τοῦ τελωνειακοῦ δασμοῦ τοῦ λαμβανομένου εἰς τὰς ἀποβάθρας κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐμπόρων εἰς οὓς τὰς χεῖρας περιῆλθον, δίδοται δωρεὰν εἰς αὐτοὺς ἀπόδειξις.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ἀπὸ τῶν πλοίων τῶν σπογγαλιέων ἐντοπίων τε καὶ ξένων τῶν μεταβαινόντων εἰς τὰ παράλια τῆς Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας, τῆς Βεγγάζης, τὰς νήσους Κρήτην, Ρόδον, Κῶν, Τένεδον καὶ λοιπάς, εἰς τὴν Συρίαν καὶ ἄλλα μέρη λαμβάνονται ἀνὰ δέκα ὀθωμανικαὶ λίραι, ἀπὸ τῶν πλοίων τῶν ἐργαζομένων διὰ καμήλων ἀνὰ τέσσαρες, ἀπὸ τῶν πλοίων τῶν μεταχειριζομένων κτενοειδῆ ἰγγαλεῖα (ταρὰκ) ἀνὰ τρεῖς καὶ ἀπὸ τῶν σπογγαλιευτικῶν πλοίων μικρῶν ἢ μεγάλων τῶν ἁλιευόντων εἰς τὰ παράλια τῆς Συρίας ἀνὰ τρεῖς λίραι ὀθωμανικαί, διδομένης ἐγγράφου ἀδείας εἰς τοὺς ἁλιεῖς, ἀφιεμένους ἐλευθέρους. Ἡ ἄδεια αὕτη ἰσχύει δι' ἓν ὁλόκληρον ἔτος, ἀνανεουμένη κατὰ τὸ ἑπόμενον.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἀπὸ τῶν ἐντοπίων καὶ ξένων πλοίων τῶν ἁλιευόντων κοράλλια εἰς τὰ παράλια τῆς Κρήτης καὶ ἀλλαχοῦ χωρητικότητος δώδεκα τόννων λαμβάνονται δέκα ὀθωμανικαὶ λίραι, ἀπὸ δὲ τῶν μεγαλειτέρας χωρητικότητος πλοίων, εἴκοσιν, ἀφιεμένων ἐλευθέρων τῶν ἁλιέων. Αἱ διὰ τὰ πλοῖα ταῦτα διδόμεναι ἄδειαι ἰσχύουσι δι' ἓν ἔτος, ἀνανεούμεναι κατὰ τὸ ἑπόμενον. Αἱ ἄδειαι ὅμως αὗται αἱ ἐκδιδόμεναι ἐκ τῶν διευθύνσεων τῶν νήσων Κρήτης καὶ Κύπρου, ἵνα ἐντὸς τῶν θαλασσίων ὁρίων ἁλιευθῶσι σπόγγοι καὶ κοράλλια, ἰσχύουσι μόνον ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν δύο τούτων νήσων· δίδονται δὲ ἰδιαιτέρα ἄδεια εἰς τοὺς βουλομένους νὰ ἁλιεύσωσι σπόγγους καὶ κοράλλια ἐν ταῖς λοιπαῖς ὀθωμανικαῖς νήσοις καὶ παραλίοις ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων διοικήσεων, καθὼς καὶ αἱ ἄδειαι αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῶν διευθύνσεων τῶν λοιπῶν παραλίων καὶ νήσων, πρὸς ἁλιείαν σπόγγων καὶ κοραλλίων ἐν τοῖς ὕδασι τῶν δύο εἰρημένων νήσων δὲν ἰσχύουσιν, ἀπαιτουμένης ἰδιαιτέρας ἀδείας τῶν διοικήσεων τῶν νήσων τούτων.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Αἱ ἄδειαι πρὸς ἁλιείαν σπόγγων καὶ κοραλλίων ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι τῶν πλοιάρχων καὶ κυβερνητῶν τῶν διαφόρων τάξεων πλοίων, μὴ ζητουμένης ἀπὸ τοῦ πληρώματος τῶν πλοίων τούτων ἰδιαιτέρας ἀδείας, ἥτις δὲν μεταβιβάζεται εἰς ἕτερον ἐπισήμως τε καὶ ἰδιωτικῶς.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ἐκ τῶν μαργαριτῶν καὶ μαργάρεων (σαδέφ) τῶν ἐξαγομένων ἐκ τῶν ὀθωμανικῶν παραλίων τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ κόλπου τῆς Βατσίρας λαμβάνεται τέλος δέκα τοῖς ἑκατὸν εἰς χρήματα τῇ συναινέσει ἀμφοτέρων τῶν μερῶν κατὰ τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἰς εἶδος.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Οἱ βουλόμενοι νὰ καταρτίσωσι τμήματα ἵνα διὰ γόνων παραγάγωσι μύδια, στρείδια, κτένια καὶ λοιπὰ ὀστρακοδέρματα, ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐντὸς τῶν κόλπων καὶ λιμένων τῶν κειμένων εἰς τὰ παράλια τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, καὶ μὴ διατελούντων ὑπὸ τὴν κυριότητά τινος, ὁρίζουσι τὸ μέρος τῶν τμημάτων καὶ δι' αἰτήσεως ζητοῦσιν ἰδαιτέραν ἄδειαν. Αἱ αἰτήσεις αὗται παραπέμπονται εἰς τὴν δημαρχίαν τοῦ τόπου ἔνθα εὑρίσκονται οἱ αἰτοῦντες καὶ ἐκεῖθεν εἰς τοὺς λιμενάρχας· μετὰ δὲ τὴν γνωμοδότησιν ὅτι δὲν ὑπάρχει κώλυμά τι, δίδονται ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν εἰς τὸν αἰτοῦντα εἰδικὴ ἄδεια ἵνα παραγάγωσι μύδια καὶ στρείδια ἐν τοῖς ὁρισθησομένοις τμήμασι κατὰ τὴν παραχωρηθησομένην προθεσμίαν καὶ τὸν ὑποδειχθησόμενον τρόπον, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ χορηγηθῇ προθεσμία μεγαλειτέρα τῶν δέκα ἐτῶν καὶ μηδεμία νὰ προσγίνηται βλάβη ἐπὶ τοῦ τόπου.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Οὐδεὶς ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ κυρίου δύναται ἐντὸς τῶν δι' εἰδικῆς ἀδείας καταρτισθέντων τμημάτων, πρὸς παραγωγὴν μυδίων καὶ στρειδίων νὰ ἀγρεύσῃ τοιαῦτα, ἂν δὲ πράξῃ τοῦτο κατάσχονται τὰ ἀγρευθέντα, διδόμενα εἰς τὸν κύριον τοῦ τμήματος. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ὡς ἐκ τούτου προκύψῃ ζημία τις, ὁ αἴτιος καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Λαμβάνεται τέλος 20 τοῖς ὅλο κατὰ τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν ἀπὸ τῶν ὀστρακοδερμάτων τῶν παραγομένων ἐν τοῖς εἰδικοῖς παραχωρηθεῖσι τμήμασι καὶ μεταφερομένων καὶ πωλουμένων εἰς τὰ ἰχθυοπωλεῖα καὶ τὰς ἀγορὰς ὑπὸ τῶν κατόχων τῆς ἀδείας, μὴ ζητουμένου τέλους ἀδείας καὶ ἄλλου τινὸς δικαιώματος.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Παραχωρεῖται ἄδεια ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐχὶ μακροτέρα τῶν δέκα ἐτῶν εἰς τοὺς βουλομένους νὰ παραγάγωσι τεχνικῶς ἰχθῦς ἐν ἰδιαιτέροις ποταμοῖς καὶ λίμναις ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς διαγραφομένους ἐν τῷ 16 ἄρθρῳ, ἀπὸ δὲ τῶν ἀγρευομένων ἰχθύων ἐκ τῶν οὕτω παραχωρηθέντων μερῶν λαμβάνεται τέλος 10 τοῖς ἑκατόν.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἁλιεύῃ ἐν ταῖς λίμναις ταῖς μὴ διατελούσαις ὑπὸ τὴν κυριότητά τινος καὶ ὑπαγομέναις εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν διαχείρισιν τοῦ δημοσίου ταμείου, ἂν μὴ λάβῃ ἐπίσημον ἄδειαν τῆς κυβερνήσεως, οὔτε νὰ θηρεύῃ τὰ ἐν αὐταῖς περιϊπτάμενα πτηνά· τὰ δὲ ἐπὶ τῶν λιμνῶν τούτων δικαιώματά της ἂν θέλῃ, παραχωρεῖ εἰς ἐνοικιαστὰς ἀπέναντι ἀντιτίμου, ἢ διαχειρίζεται καὶ φυλάττει αὐτὰς διὰ λογαριασμὸν καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Ἅπαν τὸ προϊὸν τῆς ἁλιείας τῶν λιμνῶν τῶν διατελουσῶν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ δημοσίου, ὡς διαγράφεται ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἀνήκει εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς, ἂν παραχωρηθῶσι κατ' ἀποκοπήν, καὶ εἰς τὸ δημόσιον, ἂν διευθύνηται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς τοιαύταις λίμναις ἀγρευομένων ἰχθύων καὶ πτηνῶν οὔτε ζητεῖται, οὔτε λαμβάνεται τέλος ἁλιείας ὑφ' οἱονδήποτε ὄνομα.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀγρεύειν ἐν ἰχθυοτροφείοις καὶ ἰδιαιτέραις βολαῖς (βολὴ μαχαλεσὴ) ἐξουσιαζομέναις δυνάμει τίτλου ἐν λίμναις καὶ διαχειριζομέναις ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν ἢ ὑπὸ τοῦ ταμείου ἢ τῶν ἐφόρων τῶν βακουφίων, ἂν τυγχάνωσιν ἀφιερωμέναι εἰς βακούφιον, ἀνήκει εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ τὸ ταμεῖον ἢ τοὺς ἐφόρους τῶν βακουφίων, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ παραβιασθῶσιν αἱ διατάξεις τῶν τίτλων καὶ τὰ ἀνέκαθεν ἰσχύοντα ἔθιμα. Ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰχθύων τῶν ἀγρευομένων εἴτε ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν εἴτε ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ μεταφερομένων εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ τὸ ἰχθυοπωλεῖον πρὸς πώλησιν, λαμβάνεται τέλος 20 τοῖς ο)ο κατὰ τὸ 4ον ἄρθρον.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Τὰ ἰχθυοτροφεῖα τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τινὸς καὶ διαχειριζόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου παραχωροῦνται διὰ πλειστηριασμοῦ εἰς ἐνοικιαστάς, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ καταβληθῶσιν αἱ δαπάναι ὑπ' αὐτῶν. Οἱ ἐν τοῖς ἰχθυοτροφείοις τούτοις ἀγρευόμενοι ἰχθῦς εἰσὶν ἀποκλειστικὸν κτῆμα τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅστις μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως ποιεῖται χρῆσιν τῶν ἰχθύων ὡς βούλεται, καταβάλλων μόνον τελωνειακὸν δασμόν, ἂν ἐξαγάγῃ αὐτοὺς ἁλατισμένους ἢ τὰ ὠὰ αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ὁ κατασκευάζων δεξαμενὴν καὶ διατρέφων ἐν αὐτῇ ἰχθῦς, οὓς ἐπὶ σκοπῷ ἐμπορίου πωλεῖ, καταβάλλει τὸ τέλος τῆς ἁλιείας τῶν ἰχθύων, οὓς πωλεῖ συμφώνως πρὸς τὸν γενικὸν κανόνα.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Λαμβάνεται τέλος 10 τοῖς ο)ο κατὰ τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τῶν βδελλῶν, χελωνῶν καὶ βατράχων τῶν ἀγρευομένων ἐν ταῖς λίμναις καὶ ρυακίοις ταῖς μὴ ἀνηκούσαις εἰς τὴν ἐξουσίαν τινὸς καὶ ταῖς ἰδιοκτήταις καὶ πωλουμένων εἰς τὰς ἀγοράς. Τὸ τέλος τοῦτο τῶν 10 τοῖς ο)ο εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τοῖς μετρητοῖς, ἢ ἐν περιπτώσει διαφωνίας, εἰς εἴδος.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Οἱ ἁλιεύοντες καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ κυβέρνησις ἀπαγορεύει τὴν ἁλιείαν ἢ τὴν βρῶσιν καὶ χρῆσιν τῶν ἰχθύων ἕνεκα τῆς ὠοτοκίας, ἢ μεταδοτικῆς ἀσθενείας ἢ πολέμου, καταβάλλουσι πρόστιμον ἑνὸς τετάρτου μέχρι μιᾶς λίρας, δημευομένων συνάμα τῶν ἁλιευτικῶν αὐτῶν ἐργαλείων.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις ἰχθύων καθ' ἣν ἐποχὴν ἀπαγορεύεται ἡ ἁλιεία. Λαμβάνεται δὲ πρόστιμον μιᾶς μέχρι πέντε λιρῶν ἀπὸ τῶν πωλούντων, περιφερόντων καὶ μεταφερόντων αὐτοὺς κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἀπαγορευθῇ ἡ ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ ἁλιεία ἕνεκα πολέμου, δὲν παρακωλύεται ἡ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον πώλησις ἰχθύων ἀγορασθέντων ἐν ἄλλῳ τόπῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Ἡ ἐν ταῖς θαλάσσαις, λίμναις καὶ ποταμοῖς ἁλιεία ἐκτελεῖ-

ται δι' ἐργαλείων, ὧν γίνεται χρῆσις ἐν παντὶ τόπῳ. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ ρυακίοις κατασκευὴ περιφραγμάτων, κατὰ τρόπον σχηματίζοντα τέλματα ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν δημοσίαν τοῦ τόπου ὑγιείαν, καθὼς καὶ ἡ χρῆσις χημικῶν κατασκευῶν, καταστρεφουσῶν τὰ ᾠάρια τῶν ἰχθύων. Ἀπὸ τῶν κατασκευαζόντων τοιαῦτα ἀπηγορευμένα περιφράγματα λαμβάνεται πρόστιμον ἡμισείας μέχρι δέκα λιρῶν ὀθωμανικῶν, καταστρεφομένων συγχρόνως καὶ τῶν περιφραγμάτων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Οἱ δὲ ἀποτελμῶντες νὰ ἁλιεύσωσι διὰ τῆς χρήσεως χημικῶν οὐσιῶν, ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν, καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν κατὰ τὸ ἄρθρον 196ον τοῦ ποινικοῦ νόμου μιᾶς ἑβδομάδος μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ εἰς πρόστιμον μιᾶς μέχρις εἴκοσι πέντε λιρῶν, δημευομένων συνάμα καὶ τῶν ἰχθύων.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ τοῖς ποταμοῖς ἁλιείας παραχωρεῖται καὶ ἐκμισθοῦται ἀπὸ δύο μέχρι τεσσάρων τὸ πολὺ ἐτῶν, μὴ ἐπιτρεπομένης μακροτέρας ἐκμισθώσεως. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ παραχώρησις τῶν λιμνῶν καὶ ἰχθυοτροφείων ἀπὸ ἑνὸς μέχρι δέκα ἐτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ καταβληθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι δαπάναι ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν. Ἡ παραχώρησις ἐνεργεῖται ἀφεύκτως διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἁλιεία ἐν ταῖς παραλίαις πόλεσι, τοῖς λιμέσι καὶ τῷ ἀνοικτῷ πελάγει τῆς θαλάσσης τοῦ Μαρμαρᾶ μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ στομίου τοῦ Αἰγαίου, καὶ ἐντὸς τοῦ Βοσπόρου δι' ἀτμακάτων καὶ ἱστιοφόρων λέμβων, συρουσῶν ἐργαλεῖα (ἐπὶ τοῦ πυθμένος). Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἐπεκτείνεται μέχρι τριῶν μιλλίων τῶν ὀθωμανικῶν παραλίων τῶν ἐλευθέρων θαλασσῶν, ἔξωθεν τῶν στενῶν, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς ἄγρας σπόγγων διὰ μηχανοφόρων πλοιαρίων. Τῶν παραβαινόντων τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην κατὰ πρῶτον δημεύονται αἱ λέμβοι, αἱ μηχαναὶ καὶ τὰ δίκτυα, ἐν ὑποτροπῇ δὲ σὺν τῇ δημεύσει τῶν λέμβων λαμβάνεται καὶ πρόστιμον πεντήκοντα μέχρις ἑκατὸν λιρῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Πᾶσα πλευρὰ τῶν ὀπῶν τῶν δικτύων τῆς συντεχνίας τῶν

ἁλιέων ὁρίζεται εἰς δεκαοκτὼ χιλιοστόμετρα, καταδικαζομένων τῶν ποιουμένων χρῆσιν δικτύων μὲ στενωτέρας βολίδας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 26ου ἄρθρου.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη ὡς ἐξῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν δικτύων τῆς συντεχνίας τῶν ἁλιέων, ὁρίζεται κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον κατάλογον εἰς εἴκοσι πέντε χιλιοστόμετρα διὰ τὴν πλευρὰν τῶν βολίδων τῶν ψαλιδωτῶν (μικραζλήκ), εἰς δέκα ἑνὸς χιλιοστόμετρα τῶν δικτύων τῶν σκόμβρων, εἰς δέκα πέντε τῶν *κατκὰ* καὶ *μαζγαλά*, εἰς δέκα τρία τῶν σακκίων (τορπάλ), εἰς δέκα τῶν *κελεντὲρ* καὶ εἰς ἑπτὰ τῶν σάκκων τῶν χαψίων. Οἱ μεταχειριζόμενοι στενώτερα δίκτυα τιμωροῦνται κατὰ τὸ 26ον ἄρθρον.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἰχθυοπωλείου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν προσαρτημάτων δὲν ἐπέτρεπται ὑπὸ εἰδικῶν νόμων.

Εἶδος ιβ'.

Θήρα ἐν τῇ ξηρᾷ.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Οἱ θηρεύοντες ἄγρια ζῶα καὶ διάφορα πτηνὰ ἐντὸς τῶν γαιῶν, τῶν πεδιάδων, τῶν δασῶν καὶ τῶν θαμνώνων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον, ὀφείλουσι νὰ λάβωσι θηρευτικὴν ἄδειαν. Τῶν ἄνευ ἀδείας θηρευόντων δημεύεται τὸ πυροβόλον.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Αἱ θηρευτικαὶ ἄδειαι ἐκδίδονται ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῆς Νομαρχίας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τῶν δημαρχιῶν. Ἐν τῶν ἀδειῶν τούτων αἱ μὲν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν προσαρτημάτων ὁρισθήσονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκ δὲ τῶν μεγάλων πόλεων καὶ τῶν εἰς ταύτας ὑπαγομένων ὑποδιοικήσεων, λαμβάνεται τέλος τεσσαράκοντα γροσίων, ἐξ ὧν τὰ εἴκοσιν ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὰ δὲ ὑπολειπόμενα εἴκοσιν εἰς τὰς δημαρχίας, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς μέρεσι, δέκα γροσίων. Αἱ θηρευτικαὶ ἄδειαι ἔσονται ὅμοιαι πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν γενη-

σόμενον ὑπόδειγμα. Ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς τῶν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀνηκόντων τελῶν ὁρισθήσεται δι' εἰδικῶν ὁδηγιῶν τοῦ ρηθέντος ὑπουργείου.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Αἱ θηρευτικαὶ ἄδειαι εἰσὶ προσωπικαί, ἐκδιδόμεναι ἐπ' ὀνόματι τοῦ κυνηγοῦ καὶ ἰσχύουσαι δι' ἓν ἔτος. Τὸ κῦρος τῆς ἀδείας δύο ἀτόμων ἰσχύει μόνον ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἐκδιδούσης αὐτὴν διοικήσεως, μὴ ἐπιτρεπομένου νὰ θηρεύωσι περισσότερα ἄτομα διὰ μιᾶς ἀδείας. Δὲν ὀφείλουσιν ὅμως νὰ λάβωσιν ἄδειαν οἱ ὑπηρέται οἱ βοηθοῦντες τοὺς κυρίως κυνηγοὺς ἐν κυνηγίῳ ἐξασκουμένῳ διὰ πολλῶν ἀνθρώπων, οἷον τὸ παρατεταμένον. Δὲν ζητεῖται φόρος ἐπιτηδεύματος ἀπὸ τῶν θηρευόντων δυνάμει ἀδείας, ἐξαιρουμένων τῶν ἐξασκούντων τὸ κυνήγιον τῆς ξηρᾶς ὡς ἐπάγγελμα.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Δὲν δίδοται θηρευτικὴ ἄδεια α' εἰς τοὺς καταδικασθέντας ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, β' εἰς τοὺς ἀγνώστους καὶ φαυλοβίους, γ' εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν καὶ τοὺς ὑπὸ κηδεμονίαν διατελοῦντας, δ' εἰς πάντα κατάδικον τεθέντα ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν καὶ ε' εἰς ἐκείνους οἷς ἀπηγορεύθη ἡ ὁπλοφορία. Εἰς τοὺς μὴ γνωστοὺς τῇ διοικήσει ἐκ τῶν αἰτούντων θηρευτικὴν ἄδειαν, δίδοται τοιαύτη, ἐφοῦ ληφθῇ ἐγγύησις ὅτι δὲν εἶναι ἐκ τῶν προσώπων εἰς τὰ ὁποῖα ἀπαγορεύεται ἡ παραχώρησις ἀδείας.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Ἡ ἔναρξις καὶ ἡ λῆξις τῆς ἐποχῆς τοῦ κυνηγίου τῆς ξηρᾶς γνωστοποιεῖται ἐπισήμως ἐν πάσῃ Νομαρχίᾳ πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ κυνηγίου, τῇ ἀποφάσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Δύναται πάντοτε νὰ ἀπαγορευθῇ ὑπὸ τῶν Νομαρχιῶν ἡ θήρα πτηνῶν ὠφελίμων τῇ γεωργίᾳ καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ἔποψιν.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἄγρα μικρῶν πτηνῶν μὲ ἐξόβεργα δικτύων, διαφόρων ἐργαλείων καὶ λοιπῶν μέσων, ἐξαιρουμένων τῶν ὀρτύγων.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Ἀπὸ τῶν θηρευόντων διὰ νυκτὸς καθ' ἣν ἐποχὴν τυγχάνει ἀπηγορευμένον τὸ κυνήγιον δι' ὅπλων τοῦ πυρὸς καὶ δηλητηριωδῶν οὐσιῶν, λαμβάνεται πρόστιμον ἐνὸς τετάρτου μέχρι μιᾶς λίρας σὺν τῇ δημεύσει τοῦ πυροβόλου καὶ τοῦ κυνηγετικοῦ αὐτοῦ κυνός, ἐξκιρουμένων τῶν θηρευόντων ἐπιβλαβῶν ζώων.

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἐντὸς τῶν πόλεων, τῶν κωμοπόλεων, τῶν περιπάτων καὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι κήπων θήρα.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς θηρευτικῆς περιόδου ἀπαγορεύεται καὶ ἡ πώλησις θηρεύματος. Λαμβάνεται πρόστιμον μιᾶς μέχρι πέντε λιρῶν ἀπὸ τῶν πωλούντων, ἀγοραζόντων, περιφερόντων καὶ μεταφερόντων θήρευμα ἀγρευθὲν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀπαγορεύσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Εἰς τὸν κυνηγὸν τὸν φονεύοντα εἴτε καθ' ἣν ἐποχὴν τυγχάνει ἀπηγορευμένη ἡ θήρα, εἴτε καθ' ἣν ἐπιτρέπεται, λέοντα, τίγριν, τρίχον (πορσούκ), λύκον, ἄρκτον, ἀγριόχοιρον καὶ ἄλλα ἐπιβλαβῆ ζῶα ὁριζόμενα ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν Νομαρχιῶν καὶ ἀποδεικνύοντα τὸν τρόπον τοῦ φόνου αὐτῶν, ἀφίεται τὸ θήρευμα καὶ ἐπιστρέφεται αὐτῷ ὡς ἀμοιβὴ τὸ τέλος τῆς ἀδείας, ὅπερ προηγουμένως εἶχε πληρώσῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Οἱ κύριοι ἀγροκτημάτων καὶ λοιπῶν γαιῶν δύνανται νὰ ἐκμισθώσωσιν ὡς βούλονται τὸ δικαίωμα τῆς ἐν ταῖς γαίαις αὐτῶν θήρας.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Οἱ κύριοι τῶν γαιῶν τῶν συνηνωμένων μετ' οἰκιῶν καὶ κατοικουμένων μερῶν καὶ διακεχωρισμένων διὰ τοίχου, φράκτου καὶ ἄλλου τινὸς μέσου ἀπὸ τῶν γειτονικῶν γαιῶν, καθὼς καὶ οἱ λαβόντες ἄδειαν παρὰ τῶν κυρίων αὐτῶν δικαιοῦνται ἐκτὸς τῶν ἀπηγορευμένων περιόδων, κατὰ πάντα χρόνον νὰ θηρεύωσιν ἐν αὐτοῖς χωρὶς νὰ λάβωσι θηρευτικὴν ἄδειαν.

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Λαμβάνεται πρόστιμον ἑνὸς ἀργυροῦ μετζηδιὲ μέχρι πέντε,

ἀπὸ τῶν θηρευόντων εἰς ξένας γαίας ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν κυρίων αὐτῶν, τῶν ἀφκιρούντων τὰ ὠάρια τῶν περδίκων καὶ τὰς κλώσας ἢ τῶν καταστρεφόντων αὐτά, ἐπιβαλλομένων καὶ ἀποζημιώσεων διὰ τὴν γινομένην ζημίαν.

Δύναται νὰ ἐπιβληθῇ πρόστιμον μέχρι δέκα λιρῶν κατὰ τοῦ θηρεύοντος νύκτωρ ἐντὸς ἀλλοτρίων γαιῶν, ἢ μερῶν συνηνωμένων μετὰ οἰκίας καὶ κατοικουμένου μέρους, ἢ περιφράκτων διὰ τῶν μέσων τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἐφαρμοζομένης ἀκριβῶς τῆς βαρυτέρας ποινῆς τῆς ἐπιβαλλομένης, τυχόν, ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου. Διὰ τὴν ζημίαν τὴν προξενουμένην ὑπὸ κυνηγετικῶν κυνῶν καταδιωκόντων θήρευμα εἰς προϊόντα ἀλλοτρίων γαιῶν, εὐθύνεται ὁ κύριος τῶν κυνῶν· ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν θεωρεῖται ὡς θηρευτικὸν ἔγκλημα.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Δὲν ζητεῖται θηρευτικὴ ἄδεια ἀπὸ τῶν χωρικῶν τῶν θηρευόντων πρὸς διατροφήν των ἐντὸς τῆς βοσκῆς καὶ *παλταλὴκ* ἢ τῶν πέριξ τῶν χωρίων κειμένων δασῶν. Ἀλλ' ἐν ᾗ περιπτώσει οὗτοι ἐξέρχονται πρὸς θήραν καθ' ἣν ἐποχὴν τυγχάνει αὕτη ἀπηγορευμένη, κατὰ πρῶτον μὲν ἐμποδίζονται, ἐκ δευτέρου δὲ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 38 ἄρθρου.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Ἀπὸ τῶν χωρικῶν τῶν θηρευόντων ἐπὶ σκοπῷ ἐμπορίας, οὐχὶ πρὸς διατροφήν των, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐντὸς τῶν *παλταλὴκ* τοῦ χωρίου, ἢ τῶν δημοσίων δασῶν ζῶα, ἐκ τῶν δερμάτων τῶν ὁποίων προσπορίζονται ὠφέλειαν, οἷα ὁ σάμωρ, ἡ ἀλώπηξ, ὁ σκίουρος, ἡ ἰκτίς, τὸ σαρθέριον καὶ ὁ κάστωρ, εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν εἷς παρᾶς ἐπὶ τοῦ γροσίου κατὰ τὸν περὶ ἀγοραπωλησίας ἡμέρων ζώων νόμον, ὅταν μεταφέρωσι καὶ πωλῶσι τὰ δέρματα αὐτῶν εἰς τὰς πανηγύρεις ἢ τὰς ἀγοράς.

Γενικαὶ διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 47ον.

Οἱ εἰσαγγελεῖς ἐγείρουσιν ἀγωγὴν ἐπισήμως κατὰ τῶν διαπραττόντων θηρευτικὰ ἐγκλήματα· ἀλλὰ κατὰ τῶν θηρευόντων ἐν ἰδιοκτήτοις γαίαις, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ κυρίου αὐτῶν, ἐγείρουσιν ἀγωγὴν οἱ ἰδιοκτῆται. Τὸ δικαστήριον οὐδένα δύνα-

ται νὰ προσκαλέσῃ λόγῳ ὅτι ἐθήρευσεν ἄνευ ἀδείας ἐπὶ γαιῶν, τῶν ὁποίων δὲν μετεκομίσθησαν εἰσέτι τὰ προϊόντα, ἢ περιφράκτων διὰ τοίχου ἢ ἄλλου τινὸς τρόπου, καὶ ἂν μὴ προηγηθῇ καταγγελία τοῦ ἔχοντος συμφέρον.

ΑΡΘΡΟΝ 48ον.

Καταδικάζονται ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ προστίμου καὶ εἰς ἀποζημίωσιν οἱ συνεργοὶ συναφῶν θηρευτικῶν ἐγκλημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 49ον.

Θεωροῦνται ἰσχυραὶ αἱ ἐκθέσεις καὶ αἱ μαρτυρίαι τῶν μουδήρων καὶ ἀστυνόμων τῶν δήμων, τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀστυνομίας καὶ χωροφυλακῆς, τῶν ὑπαλλήλων τῶν δασῶν καὶ τῶν φυλάκων τῶν κτημάτων καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν γαιῶν ἐν ταῖς ἀποφάσεσι ταῖς ἐκδιδομέναις ἐπὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερομένων ἐγκλημάτων, ἂν μὴ ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον.

ΑΡΘΡΟΝ 50ον.

Ἐὰν οἱ καταδικασθέντες διὰ θηρευτικὸν ἔγκλημα καταδικασθῶσιν αὖθις πρὶν ἢ παρέλθῃ ἒν ἔτος ἀπὸ τῆς καταδίκης των, θεωροῦνται ὡς ἔχοντες κακὰ προηγούμενα καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιβάλλεται αὐτοῖς διπλασία ποινή.

ΑΡΘΡΟΝ 51ον.

Ἅπασαι αἱ περὶ θήρας ἀγωγαὶ παραγράφονται μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 52ον.

Τὰ ὑπουργεῖα τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐντέλλονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος:

Τῇ 18 Σαφὲρ 1299.

ΝΟΜΟΣ

περὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἰχθυοπωλείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

درسعادت و توابعی بالقجخانه اداره سنه دائر نظامنامه

(Δ·έρι σεαδ·ὲτ βὲ τεβαπ·ήὴ παληκχανὲ ἰδ·αρεσινὲ δ·αὴρ νιζαμναμὲ).

—◆—

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν συντεχ ίαν τῶ· ἁλ έων τῶν μετχειριζομένων δίκτυκ καὶ ὁρμιάς, τῶν μεταπρατῶν (μαδ·ραπάζ) καὶ *ἀλκαρναδζιδων* ὀφείλουσι κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Μαρτίου ἑκάστου ἔτους, καθὼς καὶ οἱ πωληταὶ θαλασσίων προϊόντων, οἷα τὰ μύδια καὶ στρίδια, ἅμα ὡς ἀνοίξωσι τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν, νὰ προσέρχωνται εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἰχθυοπωλείου καὶ λαμβάνωσι τὴν ἄδειαν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, καταβάλλοντες τὰ κάτωθι ὁριζόμενα τέλη κατὰ τὴν περὶ νομισμάτων ἀπόφασιν.

Οἱ διὰ δικτύων ἁλιεύοντες καὶ οἱ μαδ·ραπάζαι	γρ.	7 1)2
Οἱ δι' ὁρμιῶν ἁλιεύοντες καὶ οἱ ἀλκαρναδζῆδες	»	10
Οἱ ἄνευ γκεδ·ικίου μαδ·ραπάζαι	»	150
Τὰ πλοιάρια τὰ ἁγ εύοντα τριχοὺς (τίρχοζ) διὰ πυρὸς	»	30
Τὰ πλοιάρ·α τὰ ἁγρεύοντα τριχοὺς καὶ ὀνομαζόμενα *φουρτοῦν·α*	»	15
Οἱ ἐν προσωρινοῖς ἐργαστηρίοις πωλοῦντες θαλάσσια προϊόντα	»	30

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἀπὸ τῶν ἁλ·ευόντων καὶ πωλού·των ἰχθῦς χωρὶς νὰ λάβωσι τὴν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀναφερομένην ἄδειαν ἢ τῶν λαβόντων μὲν ἄδειαν, ἀλλὰ μὴ ἀνανεωσάντων αὐτὴν κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, λαμβάνεται τὸ τριπλάσιον τοῦ διὰ τὴν συντεχνίαν αὐτῶν ὡρισμένου τέλους, ἐξ οὗ τὰ δύο τρίτα λόγῳ προστίμου καὶ τὸ ὑπολειπόμενον ἓν τρίτον διὰ τέλος ἀδείας καὶ δίδοται αὐτοῖς ἄδεια. Ἐκ τοῦ τριπλασίου τούτου τὰ δύο τρίτα καταχωροῦνται ὡς πρόσοδος καὶ τὸ ἓν τρίτον δίδοται εἰς τὸν μηνυτήν.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἐκ τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν θαλασσίων προϊόντων τῶν ἀγρευομένων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς παραρτήμασι καὶ μεταφερομένων εἰς τὸ ἰχθυοτροφεῖον καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν παραρτημάτων εἰς τὰς παραλίας μεταφερομένων καὶ ἐκ τούτων ἀπὸ τῶν ἀποστελλομένων κατόπιν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὡταύτως ἐκ τῶν μεταφερομένων εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ὁριζομένων ἐν τῇ κατωτέρω διατιμήσει, εἰσπράττεται τὸ τέλος τοῦ δημοσίου (ρέσμι μηρὶ) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἑξῆς:

Ρέσμι μηρὶ κατὰ λόγον τῶν εἰσπράξεων	τοῖς 100	20	
Δικαίωμα ἀποθήκης καὶ γραφικὰ	»	1	1)2
Εἰσπρακτορικὰ	»	1	1)2
	Τὸ ὅλον	23	

Δικαίωμα ἁλιείας (1).

Ἐκ τῆς ἀξίας τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν θαλασσίων προϊόντων τῶν πωλουμένων ἐπὶ δημοπρασίᾳ εἰς τὴν συντεχνίαν τῶν πωλητῶν νωπῶν ἰχθύων (ταζεδζῆ) ἐπὶ πιστώσει μιᾶς ἑβδομάδος, ἵνα εἰσπραχθῶσι τὰ ἀντίτιμα αὐτῶν διὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἰχθυοπωλείου.

Ἐκ τῶν εἰσπράξεων, (ρεσμὶ μηρὶ)	τοῖς 100	20	
Δικαίωμα ἀποθήκης καὶ γραφικὰ	» »	1	1)2
	Τὸ ὅλον	21	1)2

Ἐκ τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν θαλασσίων προϊόντων τῶν πωλουμένων εἰς τὴν συντεχνίαν τῶν ἁλατστῶν (τουζλαηδζῆ) ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ εἰσπραχθῇ τὸ τίμημα ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν,

(1) Τουτέστιν ἐκ τῶν ἰχθύων τῶν ἀγρευομένων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς παραρτήμασι καὶ μεταφερομένων καὶ πωλουμένων εἰς τὸ ἰχθυοπωλεῖον καὶ εἰς τὰς παραλίας τῶν παραρτημάτων, ἐπίσης ἐκ τῶν ἀγρευομένων εἰς τὴν Πάνορμον, τὴν Καλλίπολιν, τὴν Κύζικον, Μάδυτον καὶ λοιπὰς ἀποβάθρας τῆς θαλάσσης τοῦ Μαρμαρᾶ, τὴν Σινώπην, Σαμψοῦντα καὶ Τραπεζοῦντα, τῶν μεταφερομένων διὰ τεσκερὲ τῇ καταβολῇ τοῦ ρέσμ, ἢ ἄνευ τέλους, καὶ πωλουμένων, καὶ ἐκ τῶν ἐκ Βάρνης, Κωνστάντσας καὶ παρομοίων μερῶν προερχομένων καὶ ἐν τῷ ἰχθυοπωλείῳ πωλουμένων.

καὶ τῶν μεταφερομένων διὰ τῶν ὑπὸ τῶν ἁλιέων ὀνομαζομένων σακκίων καὶ ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἐκποιουμένων, ἐπίσης καὶ ἐκ τῶν ἀγρευομένων καὶ ξηραινομένων τσίρων ἐκ τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Κατὰ λόγον τῶν εἰσπράξεων, ῥέσμι μερῆ τοῖς	100	20	
Δικαίωμα ἀποθήκης καὶ γραφικὰ	» »	1	1)2
Τὸ ὅλον		21	1)2

Ἐκ τῆς ἀξίας τῶν θαλασσίων προϊόντων, οἷα τὰ μύδια, στρείδια καὶ κτένια, τῶν ἐξαγομένων ἐκ τῶν μερῶν τῶν ὀνομαζομένων *ταρλὰ* διὰ τῶν μεταπρατῶν γκεδικλῆ ἢ τῶν λαμβανόντων ποσοστὸν (ὀνταλήκτσῆ), μεταφερομένων χωρὶς νὰ πωληθῶσι καὶ διὰ τῶν ἰδίων αὐθις μετακομιζομένων, ὡσαύτως ἐκ τῆς ἀξίας τῶν ἐλαίων τῶν ἀγρευομένων δελφίνων καὶ σκυλοψάρων καὶ ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἰχθυοτροφείοις παρασκευαζομένων αὐγοταρίχων, συνάμα δὲ καὶ ἐκ τῶν ἁλατισμένων ἰχθύων τῶν κομιζομένων ἄνευ τελωνικοῦ καὶ διὰ τελωνικοῦ ἄνευ τέλους.

Τέλος μασδαρηγέ. (1)

Νωπά.	Σκόμβροι εἰς τοὺς χιλίους		5	
	Χαψία καὶ σταυρίδια ἀπὸ 1000 ὀκάδες		25	
	Τορὴκ (μεγάλαι παλαμίδαι) ἀπὸ 10 ζευγῶν		5	
	Παλαμίδαι ἀπὸ 100 ζευγῶν		10	
	Λοιποὶ ἰχθῦς καὶ λοιπὰ προϊόντα τῆς θαλάσσης	μεγάλα δοχεῖα	5	
		μικρὰ »	2	1)2
Ἁλατισμ. ἢ ἀνάλατ.	Τσίροι καὶ ναπνιστὰ (τουτοὺν παλουγὴ) ἀπὸ 100		2	1)2
	Διάφοροι ἰχθῦς	ἀπὸ ἑκάστης σαμαντούρας	1	1)2
		» » κούρας	1	

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἐκποιοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας οἱ ἰχθῦς καὶ τὰ λοιπὰ προϊόντα τῆς θαλάσσης, οἱ μεταφερόμενοι εἰς τὰ ἰχθυοπωλεῖα καὶ διδόμενοι εἰς τὴν συντεχνίαν τῶν πωλούντων νωποὺς ἰχθῦς ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ πληρωθῶσιν εἰς τὸ ἰχθυοπωλεῖον τὸ ῥέσμι μηρή, τὰ εἰσπρακτορικά, τὰ γραφικὰ καὶ ἡ μερὶς τοῦ κυρίου μέχρι τοῦ

(1) Ἐκ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὰς ἐπαρχίας μετὰ τὴν, ὡς ἀνωτέρω ἀναφέρεται, καταβολὴν τοῦ ῥέσμι μηρὴ τῶν εἰσπρακτορικῶν καὶ γραφικῶν τελῶν.

τέλους μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς πωλήσεως· ἐπίσης οἱ διδόμενοι εἰς τὴν συντεχνίαν τῶν ἁλατιστῶν πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίᾳ, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ καταβληθῇ τὸ ρέσμι μηρὴ καὶ τὰ γραφικὰ εἰς τὸ ἰχθυοπωλεῖον μέχρι τέλους μιᾶς ἑβδομάδος, ἡ δὲ μερὶς τοῦ κυρίου, κατὰ τὴν μεταξὺ αὐτῶν συναφθεῖσαν προθεσμίαν, εἰς αὐτὸν τὸν κύριον· ὡσαύτως καὶ οἱ μεταφερόμενοι εἰς μικρὰ ποσὰ διὰ τῶν σάκκων τῶν ἁλιέων πωλοῦνται ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ πληρωθῇ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν προκαταβολικῶς εἰς τὸ ἰχθυοπωλεῖον ἤτοι τὸ ρέσμι μηρὴ καὶ τὰ γραφικὰ καὶ ἡ μερὶς τοῦ κυρίου αὐτῶν. Τῶν μυδίων, στριδίων, κτενίων καὶ λοιπῶν προϊόντων τῆς θαλάσσης τῶν λαμβανομένων ἀπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν ἄνευ δημοπρασίας, ἀφοῦ ληφθῇ τὸ ρέσμι μηρὴ καὶ τὰ γραφικά, ἀναλόγως τῆς τιμῆς τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην διὰ δημοπρασίας πωληθέντων, ἢ ἐν ᾗ περιπτώσει κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δὲν ὑπῆρξε πώλησις παρομοίων ἰχθύων καὶ λοιπῶν, εἰσπράττεται προκαταβολικῶς τὸ ρέσμι μεσδαρηγὲ κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀξίας αὐτῶν, καὶ τῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστελλομένων καὶ ἐκ τῶν μερῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ διατιμήσει εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰσαγομένων.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἂν ἄτομον ἐκ τῆς συντεχνίας, ὧν ἡ κατὰ τὴν δημοπρασίαν προσφορά, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, γίνεται ἀποδεκτή, ὀφείλει νὰ προσενέγκῃ ἐγγράφως ἐγγυητὴν διὰ ποσὸν ἀνάλογον τῶν πράξεών του περὶ τοῦ ὅτι θέλει πληρώνῃ ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος τὸ ρέσμι μηρή, τὰ γραφικὰ καὶ τὴν μερίδα τοῦ κυρίου τῶν ἰχθύων, οὓς θὰ λαμβάνῃ κατὰ τὴν κατακύρωσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει οὗτοι δὲν καταβάλλουσι τὸ ρέσμι μηρή, τὰ γραφικὰ καὶ τὴν μερίδα τοῦ κυρίου τῶν ἰχθύων τοὺς ὁποίους λαμβάνουσιν ἐκ τῆς δημοπρασίας, ἀπαιτοῦνται ταῦτα ἀπὸ τοῦ ἐγγυητοῦ. Ἐὰν δὲ καὶ οἱ ἐγγυηταὶ ἀρνοῦνται τὴν πληρωμήν, τῇ ἐπισήμῳ αἰτήσει τῆς διευθύνσεως εἰσπράττεται τὸ χρέος αὐτῶν κατὰ τὸν περὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων νόμον, διὰ τοῦ εἰσπράκτορος τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης, πωλουμένων τῶν κινητῶν πραγμάτων εἴτε τοῦ ὀφειλέτου εἴτε τοῦ ἐγγυητοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἰχθυοπωλείου ἐξαγωγὴν καὶ τὴν εἰς τὸ

μέρος αὐτῶν μετακόμισν τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν προϊόντων τῆς θαλάσσης, τῶν ὁποίων κατὰ τὸ 4ον ἄρθρον εἰσεπράχθη τὸ ρέσμι μηρὴ καὶ τὰ λοιπὰ τέλη προκαταβολικῶς, ἢ διὰ τὰ ὁποῖα παρεχωρήθη προθεσμία ἵνα πληρωθῇ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν κατὰ τὴν λῆξιν μιᾶς ἑβδομάδος, δίδοται δέκα παράδων τεζκιρές, ὅστις ἰσχύει μόνον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεώς του καὶ οὐδὲν κῦρος ἔχει τὴν ἐπιοῦσαν, ἀπαγορευομένου αὐστηρῶς τοῦ νὰ διέλθωσι δι' ἑνὸς τεζκιρὲ ἀπὸ τοῦ ἰχθυοπωλείου ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δὶς ἢ πολλάκις ἰχθῦς καὶ διδομένου ἑνὸς τεζκιρὲ κατὰ πᾶσαν ἐξαγωγὴν ἀντὶ δέκα παράδων πληρωνομένων προκαταβολικῶς.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἐκ τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν προϊόντων τῆς θαλάσσης τῶν μετακομισθέντων διὰ τοῦ ἐν τῷ 6ῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένου τεζκιρέ, δοθῇ ποσόν τι εἰς τοὺς σκαφιδοφόρους (τεννεδζῆ) ἵνα περιφέρωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πωλήσωσιν, ὁ ἰχθυοπώλης ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ εὑρισκόμενον τεζκιρὲν εἰς τὸν ὑπάλληλον τῆς ἀγορᾶς τῶν ἰχθύων καὶ ζητήσῃ τεζκιρὲν διὰ τὸ ποσόν, ὅπερ ἐκ τῶν ἐν τῷ τεζκερὲ ἐγγεγραμμένων ἰχθύων καὶ λοιπῶν πρόκειται νὰ δώσῃ εἰς τὸν σκαφιδοφόρον. Ὁ δὲ ὑπάλληλος τῆς ἀγορᾶς ἐκδίδων τεζκιρὲν δέκα παράδων ἀφαιρῶν τὸ ποσὸν τὸ δοθησόμενον ἐκ τοῦ ἐν τῷ προσαγμένῳ τεζκιρὲ κατακεχωρημένου πράγματος εἰς τὸν σκαφιδοφόρον καὶ σημειῶν αὐτὸ ἐν τῷ τεζκιρέ, γράφει ἐν αὐτῷ τὸ βιβλίον καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ τεζκιρέ, ἐξ οὗ ἀφῃρέθη. Μὴ ὑπάρχοντες τοιούτου τεζκιρὲ, ἀπαγορεύεται ἵνα διὰ τῶν σκαφιδοφόρων μετακομισθῶσιν εἰς ἄλλο μέρος ἰχθῦς καὶ λοιπὰ προϊόντα τῆς θαλάσσης.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Εἰσπράττεται προκαταβολικῶς εἰς τὴν τιμαριὴν ἀξίαν, συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἀναφερομένην διατίμησιν, τὸ ρέσμι μηρὴ καὶ τὰ λοιπὰ τέλη τῶν ἰχθύων καὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων τῆς θαλάσσης τῶν μεταφερομένων εἰς τὰς διευθύνσεις τῶν παραρτημάτων καὶ προκαταβολικῶς πωλουμένων.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Κατὰ τὴν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν παραρτημάτων ἄφιξιν τῶν

ἰχθύων καὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων τῆς θαλάσσης τῶν πωληθησομένων ἐκεῖ, ἐὰν μὲν ταῦτα τυγχάνωσιν ἐξ ἐκείνων ἔνθα ἀνέκαθεν ἐγένετο δημοπρασία, ἐκπλειστηριάζονται κατὰ τὴν τάξιν καὶ λαμβάνεται τὸ ρέσμι μηρὴ καὶ τὰ λοιπὰ τέλη ἐκ τοῦ καταχυρωθησομένου ποσοῦ· ἐὰν δὲ εἶναι ἐκ τῶν μερῶν, ἐν οἷς δὲν ἐνηργεῖτο δημοπρασία, ἐκ τῆς ἀξίας τῆς ἐκτιμηθησομένης ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων ἀναλόγως τῆς τιμῆς τῆς ἡμέρας ἐκείνης· μεθ' ὃ δίδοται ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τεζκιρὲς δέκα παράδων δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ πώλησις τοῦ πράγματος ἐκείνου, ἢ ἡ εἰς ἄλλον τόπον μετακόμισις αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Τὸ ρέσμι μηρὴ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων τῆς θαλάσσης τῶν ἀγρευομένων ἐν τοῖς παραρτήμασι τοῦ ἰχθυοπωλείου, τῶν μὴ πωληθέντων ἐκεῖ ὑπὸ τῆς συντεχνίας τῶν ἰχθυοπωλῶν ἢ τῶν μεταπρατῶν καὶ τῶν μετακομιζομένων εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ τεζκιρὲ ἐκδοθέντος δωρεάν, εἰσπράττεται διὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἰχθυοπωλείου κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀξίαν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Δημεύονται καθ' ὁλοκληρίαν αἱ ἰχθῦς καὶ τὰ λοιπὰ τὰ συλλαμβανόμενα, ἐνῷ λαθραίως ἐξάγονται ἐν τῷ Βοσπόρῳ, τῷ κόλπῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῇ θαλάσσῃ τοῦ Μαρμαρᾶ καὶ πωλοῦνται ἐν τῷ ἰχθυοπωλείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν παραρτημάτων διὰ πλειστηριασμοῦ, τοῦ ἡμίσεος τοῦ τιμήματος αὐτῶν διδομένου ἀπέναντι ἀποδείξεως εἰς τὸν συλλαμβάνοντα καὶ μηνύοντα αὐτά, τοῦ δὲ ἑτέρου ἡμίσεος ἐγγραφομένου ὡς προσόδου εἰς τὸ βιβλίον τῶν εἰσπράξεων σὺν τῇ σημειώσει τῶν λόγων.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἀπαγορεύεται ὁριστικῶς εἰς πάντας τοὺς ὑπαλλήλους τῆς τε κεντρικῆς διευθύνσεως καὶ τῶν παραρτημάτων νὰ ἔχωσιν ἐν μὲν τῇ θαλάσσῃ πλοιάρια, ἐν δὲ τῇ ξηρᾷ ἐργαστήρια, ἢ νὰ συνάπτωσιν ἑταιρίας μετὰ τῆς συντεχνίας καὶ ἐξασκῶσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰχθυοπώλου.

Αἱ βροχίδες τῶν σακκίων τῶν δικτύων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συντεχνίας τῶν ἁλιέων δέον νὰ ἔχωσι, συμφώνως πρὸς

τὸ 30 ἄρθρον τοῦ περὶ τῆς ἀστυνομίας τῆς θήρας νόμου, δέκα ὀκτὼ χιλιοστόμετρα πλευράς· ἀλλὰ κατὰ τοὺς μῆνας Δεκέμβριον, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον, ἐποχὴν τῶν χαψίων, δι καιοῦνται νὰ προσδέσωσιν εἰς τὰ δίκτυα αὐτῶν σάκκους μὲ μικρὰς βροχίδας ὀνομαζομένους γουῦργας, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις δὲν ἐπιτρέπεται κατ' ἄλλην ἐποχήν. Ἀπὸ τῶν παραβατῶν λαμβάνεται πρόστιμον μιᾶς μέχρι πέντε ὀθωμανικῶν λιρῶν, δημευομένων συνάμα καὶ ριπτομένων εἰς τὴν θάλασσαν τῶν ἀγρευθέντων ἰχθύων ὑπὸ τῆς διευθύνσεως.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς :

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Αἱ βροχίδες τῶν δικτύων, ὧν ποιοῦνται χρῆσιν αἱ συντεχνίαι τῶν ἁλιέων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δέον νὰ κατασκευάζωνται συμφώνως πρὸς τὸν κανόνα τὸν διαγραφόμενον ἐν τῷ 30 ἄρθρῳ τοῦ περὶ τῆς ἀστυνομίας τῆς θήρας νόμου. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται χρῆσις κατ' ἄλλην ἐποχὴν τῶν γουργῶν τῶν χαψίων τῶν προσδενομένων κατὰ τοὺς μῆνας Δεκέμβριον, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον, ἐποχὴν τῶν ἰχθύων τούτων. Ἀπὸ τῶν παραβατῶν λαμβάνεται πρόστιμον μιᾶς μέχρι πέντε ὀθωμανικῶν λιρῶν, δημευομένων συνάμα καὶ ριπτομένων εἰς τὴν θάλασσαν τῶν ἀγρευθέντων ἰχθύων ὑπὸ τῆς διευθύνσεως.

Τῇ 6 Ζηλκαδὲ 1306, ἢ 22 Ἰουνίου 1305.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Τὸ μέγεθος τῶν ἰχθύων, ὧν ἀπαγορεύεται ἡ ἄγρα ἀναλόγως τοῦ εἴδους αὐτῶν, ὁρισθήσεται ἀκολούθως διὰ καταλόγου συνταχθησομένου καὶ δημοσιευθησομένου ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἰχθυοπωλείου.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ἰσχύουσι καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει αἱ περὶ ἁλιείας διατάξεις τοῦ γενικοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς θήρας νόμου αἱ μὴ ἀναφερόμεναι ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ὁ νόμος οὗτος ἐπέχει τόπον ὁδηγιῶν περὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰχθυοπωλείου.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος:
12 δεκεμβρίου 1299, ἢ 19 Ἀπριλίου 1298.

ΝΟΜΟΣ
ΠΕΡΙ ΑΡΤΟΠΟΙΙΑΣ

اڭ جيلك حقنده نظامنامه

('Ετμεκτσηλίκ χακκηντὰ νιζαμναμέ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Περὶ τῆς διευθύνσεως τῶν ἀρτοπωλῶν, τῶν καθηκόντων αὐτῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς ὀπτήσεως καὶ πωλήσεως τοῦ ἄρτου καὶ περὶ τῆς διευθετήσεως τῶν ἀρτοποιείων.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Πᾶς ὁ ἐφωδιασμένος μὲ ἄδειαν τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης δύναται νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοπώλου.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Οἱ ἀρτοπῶλαι καὶ οἱ ἐνασχολούμενοι εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ὄπτησιν τοῦ ἄρτου, δηλαδὴ οἱ *σιμητζῆδες* καὶ οἱ *πουρεκτζῆδες*, ὀφείλουσι μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ ζητήσωσι καὶ λάβωσι παρὰ τῆς Νομαρχίας ἔγγραφον ἄδειαν, καταβάλλοντες εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως αὐτῶν, ἑκατὸν ἢ πεντήκοντα γρόσια ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς (καηδιγέ).

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Οἱ ἀρτοπῶλαι, ἐὰν θέλωσι νὰ παραιτήσωσι τὸ ἐπάγγελμά των, ὑποχρεοῦνται νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο πρὸ ἑνὸς μηνὸς εἰς τὴν Νομαρχίαν, ἐξαιτούμενοι δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν. Οἱ τοιοῦτοι, μέχρις οὗ ἐπιτύχωσι τῆς ζητουμένης ἀδείας, ὀφείλουσι νὰ ἐξακολουθῶσιν ὡς καὶ πρότερον κατασκευάζοντες καὶ ἐξάγοντες καθ' ἑκάστην τὴν αὐτὴν ποσό-

τητα τοῦ ἄρτου. Ὅσοι ἄνευ τοιαύτης ἀδείας καὶ ἰσχυρῶν λόγων κλείσωσι τὰ ἐργαστήρια καὶ παραιτήσωσι τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν, θέλουσι πληρώσῃ ἀναλόγως τῶν κεφαλαίων (σερμαγιὲ) τοῦ φούρνου πρόστιμον ἀπὸ πέντε ἕως δεκαπέντε ὀθωμανικὰς λίρας.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ὁ μὴ ἀρχόμενος τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀδείας, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ ὡς πρόστιμον μίαν λίραν καὶ πρὸς τούτοις νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ τὸ ἔγγραφον.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ὁ ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας καὶ ἐπιβλητικῶν κωλυμάτων κλείων ἐπὶ δύο ἡμέρας τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ ἀρτοπώλης καταδικάζεται εἰς πρόστιμον κατὰ τὸ 3ον ἄρθρον καὶ ἐν ὑποτροπῇ, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ προστίμου, ἀφαιρεῖται ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀνοίξῃ ἐκ δευτέρου τὸ ἐργαστήριον ἐκεῖνο. Τὸ κλείσιμον ἐπιτρέπεται, ὅταν πρόκηται νὰ ἐπισκευασθῇ τὸ ἔδαφος καὶ ὁ θόλος τοῦ φούρνου, ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν ἀρτοπωλῶν μετὰ τοπικὴν ἐξέτασιν ὁρισθησομένου χρονικοῦ διαστήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ὅσοι περιορίζονται μόνον εἰς τὴν πώλησιν τοῦ ἄρτου, χρεωστοῦσι νὰ λάβωσιν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν παρὰ τῆς Νομαρχίας, νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς περὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἀρτοποιῶν διατάξεις καὶ νὰ πωλῶσιν εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης ὁριζόμενα μέρη.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ὁ πωλούμενος ἄρτος θέλει εἶσθαι τριῶν εἰδῶν: μιᾶς, ἡμισείας καὶ τετάρτου τῆς ὀκᾶς καὶ ἀνελλειπὴς κατὰ τὸ βάρος.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Πᾶν ἀρτοποιεῖον ὑποχρεοῦται νὰ πωλῇ μὲ κωφίνους ἄρτον ἐν ταῖς συνοικίαις καὶ νὰ ἀνοίξῃ εἰς τὰς πέριξ συνοικίας καὶ εἰς μέρη ὁρισθησόμενα ὑπὸ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης ἀριθμὸν ἱκανὸν ἀρτοπωλείων.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Θέλουσι τοιχοκολλεῖσθαι διατιμήσεις ὁριζουσαι τὴν τιμὴν

τῶν διαφόρων εἰδῶν τοῦ ἄρτου τοῦ πωλουμένου εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα καὶ τὰ ἐργαστήρια, ἢ εἰς κωφίνους, συμφώνως μὲ τὴν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης ἢ τοῦ συμβουλίου τῶν ἀρτοποιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῷ φούρνῳ τῆς ἐπιτροπῆς (κομιτὲ) δοκιμῆς δοθησομένην ἀπόφασιν. Ὅπως γίνῃ γνωστὸν τὸ ἀρτοποιεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἢ διὰ τῶν *ταπλακιάριδων* πωλούμενος ἄρτος, θέλουσιν ἀναρτηθῇ ἐπὶ τῶν κωφίνων καὶ τῶν ἐργαστηρίων ἐπιγραφαὶ φέρουσαι τὸ μέρος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀρτοποιείου. Πρὸς τούτοις πᾶς ἄρτος θέλει φέρῃ σεσημασμένον τὸν ἀριθμὸν τῆς τάξεως τοῦ φούρνου ὅπου κατεσκευάσθη.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Πᾶν ἀρτοποιεῖον καὶ ἀρτοπωλεῖον, ὡς καὶ οἱ ταπλακιάριδες, ἢ οἱ ἐν ταῖς ἀγυιαῖς καὶ ταῖς συνοικίαις πωληταί, πρέπει νὰ ἔχωσι ζυγαριὰν κατεσκευασμένην κατὰ τὸ νέον σύστημα καὶ ἀπηλλαγμένην ἀπὸ πάσης βλαβερᾶς οὐσίας καί, ἐὰν ὁ ἀγοραστὴς τὸ ἐπιθυμῇ, νὰ ζυγίζωσι τὸν ἄρτον.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Πᾶν ἀρτοποιεῖον ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάζῃ καὶ ἐξάγῃ ἀνελλειπῶς καὶ καθ' ἑκάστην τὴν κεκανονισμένην ποότητα τοῦ ἄρτου.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ὁ βουλόμενος νὰ μεταφέρῃ τὸ ἀρτοποιεῖον ἢ τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ ἀπὸ ἑνὸς τόπου εἰς ἄλλον, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρὰ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ἡ Νομαρχία τῆς πρωτευούσης πληροφορουμένη ἀδιακόπως περὶ τῆς ὁριστικῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν, προσδιορίζει ἀναλόγως ἢ ἐλαττώνει κατὰ τὰς περιστάσεις τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις ἑώλου (παγιάτικου) ἄρτου καὶ ἡ ἀνάμιξις νωποῦ ἄρτου μετὰ ἑώλου καὶ ἡ πώλησις αὐτοῦ εἰς τὴν τιμὴν τοῦ νωποῦ. Διὰ τοῦτο εἰς ἕκαστον φοῦρνον θέλει ὑπάρχῃ ὡρισμένον μέρος, φέρον ἰδιαιτέραν ἐπιγραφήν, ὅπου πωλοῦνται οἱ ἐναπομείναντες ἄρτοι.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Εἰς τὰ *παγιαδζίδικα* ὁ ἄρτος ζυγίζεται καὶ πωλεῖται μὲ ζυγαριάν. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχουσι διάφοροι βαθμοὶ ἐωλότητος καὶ ἕνεκα τούτου εἶναι ἀδύνατον νὰ ὁρισθῇ ἡ τιμὴ αὐτοῦ, ὁ προσδιορισμὸς αὐτῆς ἀπόκειται εἰς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ὁ ἄρτος τῆς πρώτης ποιότητος καὶ ὑπέρτερος τοῦ συνήθως ἐν τῷ τόπῳ κατασκευαζομένου δὲν ὑποβάλλεται εἰς τὴν γενικὴν διατίμησιν. Ἡ πώλησις ὅμως τοῦ τοιούτου ἄρτου δὲν ἐπιτρέπεται πρὶν ἢ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς (κομιτὲ) ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν ἀρτοποιῶν καὶ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξαιρέσεως αὐτοῦ. Ἡ τιμὴ τοῦ τοιούτου ἄρτου ὁρίζεται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κατασκευαστοῦ καὶ καταχωρίζεται εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 μνημονευθὲν τιμολόγιον.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Εἰς ἅπαντα ἐν γένει τὰ ἀρτοποιεῖα ὑπάρχει ἡ δυνατὴ καθαριότης καὶ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ διὰ τῶν ποδῶν ζύμωσις.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Οἱ εἴς τι ἀρτοποιεῖον ἀνήκοντες *χιουφεδζίδες* καὶ ἀρτοπῶλαι καὶ ζυμωταὶ δὲν δύνανται νὰ ἀφήσωσι τὸ ἀρτοποιεῖον ἐκεῖνο ἐὰν δὲν προαναγγείλωσι τοῦτο πρὸ ἑνὸς μηνὸς εἰς τὸν καταστηματάρχην καὶ πληρώσωσι τὸ τυχὸν ἐκ τῶν λογαριασμῶν ὑπολειπόμενον χρέος των καὶ ὑποδείξωσι τὴν τηλίαν (πεσκεσιόν) αὐτῶν. Ἐπίσης ὁ ἐργοστασιάρχης δὲν δύναται νὰ ἀποβάλῃ αὐτούς, ἐκτὸς ἐὰν διαπράξωσι σφάλμα τι, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσωσιν αὐτοὺς δεκαπέντε ἡμέρας πρότερον, ἢ νὰ πληρώσωσιν αὐτοῖς μισθὸν πρόσθετον δεκαπέντε ἡμερῶν. Ἐὰν οἱ τοιοῦτοι χριστοῦντες εἰς τὸ πρῶτον ἀρτοποιεῖον ἐπιθυμῶσι νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς ἄλλο, ὁ νέος καταστηματάρχης δὲν δύναται νὰ τοὺς δεχθῇ πρὶν ἢ πληρώσῃ ἢ ἐξασφαλίσῃ δι' ἐγγυήσεως τὸν πρῶτον.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Οἱ οὕτως ἀποσυρόμενοι ἐργάται ἢ ὑπάλληλοι δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι καὶ λάβωσι παρὰ τοῦ καταστηματάρχου ἐσφραγισμένον ἀποδεικτικὸν ἐξοφλήσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Οἱ *σιμιτζῆδες* καὶ οἱ *πουρεκτζῆδες* ὑπόκεινται ὁμοίως εἰς τὰς περὶ καθαριότητος καὶ ὑγιεινῆς ὑποχρεώσεις τῶν ἀρτοποιῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Ἡ πιναικωτή, τὸ φικιάρι καὶ τὰ ἄλλα ἐργαλεῖα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἄρτου εἰς τὰ *πουρεκτζήδικα* καὶ *σιμιτζήδικα*, δὲν δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσι πρὸς κατασκευὴν *πουρεκίων*, *πογάτσας* καὶ *σιμιτίων*.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Τὰ εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα ἀρτοποιεῖα, *πουρεκτζήδικα* καὶ *σιμιτζήδικα* εὑρισκόμενα καὶ πρὸς τὴν καθαριότητα ἀντιβαίνοντα πράγματα θέλουσι καθαρισθῇ καὶ τακτοποιηθῇ, συμφώνως μὲ τὰς ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης δοθησομένας διαταγάς.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ἡ τιμὴ τοῦ εἰς τὰ *πουρεκτζήδικα* καὶ *σιμιτζήδικα* κατασκευαζομένου ἄρτου θέλει εἶσθαι κατὰ τὴν ποιότητα δέκα παράδες τὴν ὀκᾶν κατωτέρα τῆς τιμῆς τοῦ εἰς τὰ συνήθη ἀρτοποιεῖα κατασκευαζομένου.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Οἱ πωλοῦντες ἄρτον ἄνευ ἐπιγραφῆς καὶ ζυγαριᾶς τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον δύο ἕως δέκα πενταρίων.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Οἱ ἄρτοι, τῶν ὁποίων ἡ γεῦσις καὶ ἡ ὕλη εἶναι κακαί, ἡ δὲ κατασκευὴ ζυμώδης, δημεύονται καὶ διανέμονται εἰς τοὺς πτωχούς, καὶ ἐν ὑποτροπῇ λαμβάνεται παρὰ τῶν πωλητῶν πρόστιμον, ἀναλόγως διπλασιαζόμενον.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μὴ ὑγιεῖς τὸ σῶμα καὶ ὑποκειμένους εἰς νοσήματα τοῦ δέρματος τὸ ἐξασκεῖν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ζυμωτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς τὸ νὰ δίδωσιν ἄρτον πρὸς πώλησιν εἰς μεταπράτην (ταπλακιέρην), ἀνήκοντα εἰς ἄλλο ἀρτοποιεῖον.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν ἐργαστηρίοις διὰ τῶν ταπλακιάριδων καὶ χιουφεδζιδων πώλησις τοῦ ἄρτου, τοῦ κατασκευαζομένου εἰς τὰ μπουρεκδζήδικα καὶ σιμιτζήδικα.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν ἀρτοποιείων.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Οἱ φοῦρνοι θέλουσιν οἰκοδομηθῇ κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης δοθησόμενον σχέδιον καὶ ἡ διαχείρισις αὐτῶν θέλει γίνῃ κατὰ τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας τῆς Νομαρχίας. Ἐν τούτοις θέλουσι τεθῇ εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ ἑπόμενα ἄρθρα.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ἐν τῇ οἰκοδομῇ τῶν φούρνων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χωρίζῃ τὸ κτίριον τοῦ ἀρτοποιείου ἀπὸ τῆς καμίνου εἷς καὶ ὁ αὐτὸς τοῖχος. Μεταξὺ τοῦ τοίχου τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ τῆς καμίνου ἀπαιτεῖται τοὐλάχιστον ἀπόστασις τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἑκατοστομέτρων, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ἔτι μεγαλειτέρα.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Πρὸς ἐναποθήκευσιν τῶν καθ' ἑκάστην ἀναγκαιούντων ξύλων, ἕκαστος φοῦρνος πρέπει νὰ ἔχῃ ἀποθήκην καμαρωτήν, κλεισμένην μὲ σιδηρᾶς καταπακτάς, κειμένην ὑπὸ τὴν κάμινον καὶ ἔχουσαν ὕψος ἴσον μὲ τὸ βάθος τοῦ φούρνου.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Ὁ λέβης τοῦ νεροῦ (σοῦ-καζγανὴ) πρέπει νὰ ᾖ κατεσκευασμένος ἐκ κασσιτερωμένου (γανωμένου) σιδήρου ἢ ἀπὸ ὀρείχαλκον (δοκμέν). Ὡσαύτως ἡ δεξαμενὴ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος πρέπει νὰ ᾖ σιδηρᾶ ἢ μολυβδίνη, καὶ ὁ σωλὴν (τὸ μουσλοῦκι) δέκα ἑκατοστόμετρα κάτωθεν τῆς δεξαμενῆς καὶ πάντοτε καθαρός.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Ἡ σκάφη πρέπει νὰ ᾖ κατεσκευασμένη ἐκ δρυὸς, ἢ καρυδέας, ἢ ὀξειᾶς ἢ ἐξ ἄλλου τοιούτου σκληροῦ ξύλου, καὶ τοποθετημένη τοὐλάχιστον δύο μέτρα μακρὰν τοῦ στομίου τοῦ φούρνου.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Πάντα τὰ σκεύη, τὰ ζύγια, αἱ πλάστιγγες μὲ τὰς ἁλύσσους

των καὶ τὰ ξυράφια τῆς ζύμης πρέπει νὰ ὦσι κατεσκευασμένα ἐκ κασσιτερωμένου σιδήρου, τὰ δὲ σταθμὰ (δράμια) ἐξ ὀρειχάλκου (δεκμέ). Πάντα ταῦτα πρέπει νὰ τεθῶσιν εἰς θέσεις κειμένας ὑπεράνω τῆς σκάφης.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Οἱ ἄρτοι ἐκτίθενται πρὸς πώλησιν εἰς ἰδιαιτέραν τηλίαν (τεζγκιάχ), ὑελοσκέπαστον καὶ κειμένην ἔξωθεν τοῦ φούρνου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Οἱ ἄρτοι ἅμα ψηθέντες τίθενται εἰς ἰδιαίτερα καθαρὰ σανίδια καὶ εἰς τὰς πέριξ θέσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Οἱ μπουρεκδζῆδες, οἱ κατασκευάζοντες καὶ ἄρτον, ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχωσι διὰ τοὺς ἄρτους ἰδιαίτερον *τεζγκιάχι*. Δὲν δύνανται νὰ θέτωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ ἴδιον *τεζγκιάχι* ὅπου καὶ τὰ *μπουρέκια*.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Τὰ ζύγια πρέπει νὰ κρέμανται ἄνωθεν τοῦ *τεζγκιαχίου* ἐκτεθειμένα εἰς τὴν παρατήρησιν ἑκάστου. Αἱ δύο πλάκες τῆς ζυγαριᾶς πρέπει νὰ ὦσι πάντοτε γανωμέναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Περὶ ὀργανισμοῦ καὶ καθηκόντων τῆς ἐπιτροπῆς (κομιτὲ) καὶ περὶ προτύπου φούρνου (νουμουνὲ φουρουνοῦ).

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Σχηματίζεται ἐπιτροπὴ (κομιτὲ) πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπαγρυπνῇ ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς τέχνης τῶν ἀρτοπωλῶν καὶ νὰ διευθύνῃ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἱδρυθησόμενον φοῦρνον. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προσλαμβάνονται διὰ κλήρου ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου τῶν ἀρτοποιῶν (χαππ·αζὲν μεδζλισί).

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θέλουσι διορισθῇ τέσσαρα μέλη, καλῶς γνωρίζοντα τὴν τέχνην τοῦ ἀρτοποιοῦ. Θέλει δὲ προεδρεύῃ καὶ εἷς ἰατρός, ὑπὸ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης διοριζόμενος.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν πάντων

τῶν ἀρτοποιείων ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν κανόνων τῆς τέχνης καὶ τῆς καθαριότητος, καὶ καθυποβάλῃ εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἀρτοποιῶν ἔκθεσιν περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλλείψεων καὶ ἀναγκῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Θέλει ἱδρυθῇ ἐν ἀρτοποιεῖον, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς δεῖγμα διὰ τὰ λοιπά, καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ ἀνατεθήσεται εἰς τὴν ἐπιτροπήν. Ἐν τῷ ἀρτοποιείῳ τούτῳ θέλουσιν ὑπάρχῃ δύο φοῦρνοι, πάντα τὰ πρὸς κατασκευὴν ἄρτου ἀπαιτούμενα ἐντελῆ ἐργαλεῖα κατὰ τὸ εἰδικὸν σχέδιον, μία ἀποθήκη ἀλεύρου καὶ ἓν δωμάτιον διὰ τὴν διεύθυνσιν. Τὸ ἀρτοποιεῖον τοῦτο θέλει ἱδρυθῇ καὶ διατηρηθῇ διὰ μετοχῶν, διανεμηθησομένων εἰς τὴν συντεχνίαν τῶν ἀρτοποιῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη πληροφορουμένη ἑκάστοτε περὶ τῶν ἐφευρέσεων τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἀρτοποιΐας θέλει ἀναγγέλλῃ εἰς τὴν συντεχνίαν τὰς ἐκ τῆς ἐν τῷ εἰρημένῳ φούρνῳ δοκιμῆς παραχθείσας ὠφελίμους γνώσεις. Πρὸς τούτοις θέλει κοινοποιήσῃ συνοπτικὸν πίνακα τῶν εἰς τὸ διάστημα ἑνὸς ἔτους γενομένων δοκιμῶν καὶ προόδων, τῶν ἐκ τῆς διευθύνσεως τοῦ φούρνου γενομένων ὠφελειῶν, τῶν ἐνιαυσίων προσόδων καὶ ἐξόδων, τὰ ὀνόματα καὶ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν διορισθέντων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἀρτοποιῶν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργαστηρίων αὐτῶν, τὸν βαθμὸν τῆς τεχνικῆς ἱκανότητος αὐτῶν, τὰ νεωστὶ συστηθέντα ἀρτοποιεῖα καὶ ἐκ τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ὅσα ἐπεσκευάσθησαν ἢ ἐκλείσθησαν ἐντὸς τοῦ ἔτους.

ΑΡΘΡΟΝ 43ον.

Συστηθήσεται ταμεῖον διαχειρίσεως ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τούτου ἀπαρτίζονται ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν ἀρτοποιῶν κατατεθειμένου ποσοῦ καὶ πρὸς ἐπαύξησιν αὐτοῦ κρατοῦνται πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν ἐνιαυσίων κερδῶν τοῦ φούρνου. Τὰ ἐπίλοιπα κέρδη διανέμονται κατ' ἔτος εἰς τοὺς μετόχους.

Ἀκροτελεύτια ἄρθρα.

ΑΡΘΡΟΝ 44ον.

Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ,

ὧν δὲν ἐρίζεται ἐνταῦθα ἡ ποινή, τιμωροῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου τὰς ἀφορώσας τὰς δημοτικὰς παραβάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 45ον.

Ἐκτὸς τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τοὺς δημοτικοὺς ὑγιεινοὺς κανόνας, αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν πενήτων καὶ τῶν ξένων, οἵτινες κατασκευάζουσι καὶ πωλοῦσιν ἄρτον περιωρισμένως διὰ νὰ πορισθῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

ΑΡΘΡΟΝ 46ον.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, τοῦ ἐπικυροῦντος τὸν παρόντα νόμον, πᾶσαι αἱ προγενέστεραι περὶ ἀρτοποιῶν καὶ ἀρτοπωλῶν διατάξεις καταργοῦνται.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος:
Τῇ 13 Ῥεπὶ ηουλαχὴρ 1287 ἢ 30 Ἰουνίου 1288.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐμμέσου φόρου εἰσπραττομένου ἀπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ζώων.

اصحاب حيواناتدن اخذ واستحصال اولنه جق رسومات نظامنامه سيدر

(Ἀσχάπι χαηβαναττὰν ἄχζ οὖ ἰστιχσὰλ ὀλουναδζὰκ ρουσουμὰτ νιζαμναμεσήδ·ιρ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Αἱ ἅμαξαι, τὰ δι' ἱππασίαν ζῶα, οἱ φορτηγοὶ ἵπποι καὶ ὄνοι ἐν γένει, οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς τρισὶ πόλεσιν εὑρισκόμενοι, καταγράφονται ἐν βιβλίῳ ὑπὸ τῶν ἰμάμιδων καὶ μουχτάριδων, ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ τμήματι διὰ τῆς δημαρχίας. Ἐξαιροῦνται τὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ σταύλου, τὰ τοῦ ἱππικοῦ καὶ πυροβολικοῦ, τὰ τῶν πρισβειῶν ὡς καὶ τὰ δι' ἱππασίαν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ζῶα· τὰ ζῶα τῶν ἁμαξῶν ἐν γένει τῶν τελευταίων τούτων καταγράφονται.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Εἰσπράττεται μηνιαῖος φόρος 30 μὲν γροσίων κατὰ κεφαλὴν ἀπὸ τῶν ἵππων τῆς ἁμάξης, δέκα δὲ γροσίων ἀπὸ τῶν δι' ἱππασίαν, καὶ πέντε ἀπὸ τῶν φορτηγῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν κηπουρῶν, ἀσβεστοπωλῶν, ὑδροφόρων καὶ ἄλλων συστημάτων, εἴτε δι' ἱππασίαν εἴτε διὰ φόρτωσιν μεταχειριζομένων ζωων, καθὼς ἐν γένει καὶ ἀπὸ τῶν ἡμιόνων, ἢ τῶν ἁμάξας συρόντων βοῶν ἢ βουβάλων, τριῶν δὲ γροσίων ἐν γένει ἀπὸ τῶν ὄνων.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Οἱ ἰμάμιδες τῶν συνοικιῶν, εἰσπράττοντες κατὰ τὰς ἀρχὰς ἑκάστου μηνὸς τὸν φόρον τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις ζώων, κρατοῦσιν ἐκ τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ 2 1)2 τοῖς ο)ο δι' ἑαυτούς, τὰ δὲ λοιπὰ παραδίδουσιν εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης. Σχηματίζουσι προσέτι βιβλίον, ἐν ᾧ σημειοῦσι τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἐκ τοῦ φόρου τούτου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ μηνός, μὴ ἐπιτρεπομένης οὐδ' ὀβολοῦ καθυστερήσεως· ἐν ἐναντίᾳ ὅμως περιπτώσει, ἀναφέρουσι καὶ τὰ καθυστεροῦντα ἄτομα ὡς καὶ τὸ γένος, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων, ἅτινα ἐπωλήθησαν ἢ ἠγοράσθησαν ἐν τῇ συνοικίᾳ ἢ μετετέθησαν ἀλλαχοῦ. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀφοῦ σφραγίσωσι μετὰ τῶν μουχτάριδων τῶν συνοικιῶν παραδίδουσιν εἰς τὴν Νομαρχίαν. Ἐν ταῖς χριστιανικαῖς συνοικίαις τὸ καθῆκον τοῦτο ἐκτελοῦσιν οἱ μουχτάριδες μετὰ τῶν κεχαγιάδων, λαμβάνοντες εἰσπρακτορικὸν δικαίωμα 2 1)2 τοῖς ο)ε.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἡ δημαρχία τοῦ ἔκτου τμήματος εἶναι ἐπιφορτισμένη νὰ εἰσπράττῃ τὸν φόρον τῶν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τοῦ τμήματος ζώων, κρατοῦσα 2 1)2 τοῖς ο)ο ὡς δικαίωμα εἰσπρακτορικόν.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Τὸν φόρον τῶν ἐνοικιαζομένων ἁμαξῶν καὶ ζώων, ὡς καὶ τῶν εἰς τὰ λοιπὰ συστήματα ἀνηκόντων, εἰσπράττει ἐν γένει ἡ Νομαρχία διὰ τῶν κεχαγιάδων ἑκάστου συστήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Οἱ ἰμάμιδες, ὡς ἐρρήθη ἐν τῷ 3ῳ ἄρθρῳ, σχηματίζουσι, καθ' ὃ ἀποσταλήσεται αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Νομαρχίας δεῖγμα, ὀνομαστι-

κὸν κατάλογον τῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς ἑκάστου μηνὸς γινομένων εἰσπράξεων, ἡ δὲ Νομαρχία σχηματίζει ἐν περιλήψει ἕτερον γενικὸν βιβλίον, ὅπερ ἀποστέλλει μετὰ τῶν βιβλίων τῶν κεχαγιάδων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, αἱ δὲ τυχὸν ὑπάρχουσαι καθυστερήσεις ὑποβάλλονται ὀνομαστικῶς εἰς τὴν Νομαρχίαν, ἥτις πάραυτα εἰσπράττει αὐτάς.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Οἱ ἰμάμαι, ἢ μουχτάρδες ἢ κεχαγιάδες οἱ ἐκ τῶν εἰσπράξεων κατακρατοῦντες χρήματα, τιμωροῦνται κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Καθὼς οἱ ἰμάμιδες καὶ μουχτάριδες εἰσὶν ὑπεύθυνοι δι' ὅσα τυχὸν χρήματα κατακρατήσωσιν, οὕτω καὶ παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀποκρυψάντων τὰ ζῶά των, καθ' ἣν ἐποχὴν ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ τοῦτο, εἰσπράττεται διπλάσιος φόρος. Ὁ φόρος τῶν δυστροπούντων νὰ πληρώσωσιν αὐτὸν κατακρατεῖται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν μισθῶν, *σεχιμίων* καὶ *μουκατάδων*, τῶν δὲ μὴ ἐχόντων τοιούτους, κατάσχονται αἱ πρόσοδοι τῶν κτημάτων των, ἢ εἰσπράττονται ἄλλως πως.

Τῇ 10 Μουχαρρὲμ 1281.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν δημαρχιακῶν κλητήρων (τσαούς).

دوائر بلدیه جاوشلرینك وظائفنه دائر تعلیمات

(Δεβαήρι πελεδηγὲ τσαουσλαρηνὶν βεζαηφινὲ δαὴρ τἀληλάτ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Οἱ δημαρχιακοὶ κλητῆρες, περιπολοῦντες πάντοτε κοσμίως ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν ὁριζομένων ὁρίων, προσέχουσι νὰ μὴ συμβαίνωσι πράγματα, ἅτινα εἰσὶν ἐντεταλμένοι νὰ παρακωλύωσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ὅταν παρατηρήσωσιν ὅτι πρᾶγμά τι δύναται νὰ ἐπιφέρῃ

δυστύχημα εἰς τοὺς κατοίκους, θέλουσι γνωστοποιῇ τοῦτο δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς πάσης διὰ κωφινίου ἢ ταβλὰ πωλήσεως ἐν τοῖς λεωφόροις, ὡς καὶ τῆς διαμονῆς τῶν ἀγοραίων ἁμαξῶν καὶ ἵππων, οἱ κλητῆρες παρακωλύουσι νὰ διαμένωσιν ἐκεῖ οἱ τοιοῦτοι πωληταί, οἱ ἵπποι καὶ αἱ ἅμαξαι.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἐπειδὴ ἀπαγορεύεται νὰ εὑρίσκωνται ἐντὸς ξυλίνων οἰκιῶν, ὑπογείων καὶ τοιούτων ἀποθηκῶν πολλὰ φρικανίδια, ξηρὰ χόρτα καὶ τὰ παραπλήσια, ἅτινα δύνανται νὰ γίνωσιν αἰτία πυρκαϊᾶς, καθὼς καὶ δυσώδη, ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγιείαν ἐδώδιμα, οἱ κλητῆρες θέλουσι διατάσσῃ τὴν ἄρσιν αὐτῶν. Ἐὰν δέ, ἐνῷ περιπολῶσι, παρατηρήσωσιν ὅτι ἐξερράγη πυρκαϊά, γνωστοποιοῦσι τοῦτο παραχρῆμα εἰς τὸν πλησιέστερον ἀστυνομικὸν σταθμόν, βοηθοῦντες καὶ προσωπικῶς, κατὰ τὸ ἐνόν, προσπαθοῦντες νὰ προφυλάξωσι τὰ ἔπιπλα τῶν κατοίκων ἀπὸ τῶν κλεπτῶν καὶ βαλαντιοτόμων, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ παντὸς ἐνδεχομένου κινδύνου. Ὅταν δὲ παρατηρήσωσιν ἢ ἀκούσωσιν ὅτι ἴν τινι μέρει παίζονται τυχηρὰ παιγνίδια, ἐξετάζοντες τὴν ὁδὸν καὶ τὸν ἀριθμὸν γνωστοποιοῦσι τοῦτο δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης ἢ τὰς δημαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Τὰ δέρματα τῶν προβάτων καὶ τὰ λοιπὰ δυτώδη καὶ ἀκάθαρτα πράγματα, ὅὲν μετακομίζονται ἐπὶ ζώων ἀνοικτά, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει τίθενται ἐντὸς κωφινίων. Οἱ παραβάται ἀποστέλλονται δι' ἐπὶ τούτου ἐκθέσεως εἰς τὴν δημαρχίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐπιτηροῦσι πάντοτε ἵνα ἐν γένει αἱ πλάστιγγες, τὰ καντάρια, τὰ κοιλὰ καὶ τὰ δράμια ὦσιν ἀκριβῆ καὶ σεσημασμένα, ἀποστέλλοντες εἰς τὴν δημαρχίαν τὰ ἐλλειπῆ ἢ τὰ μὴ σεσημασμένα.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Οἱ κλητῆρες τῶν δημαρχιῶν προσπαθοῦσι νὰ διαφυλάττωσιν ἀπὸ παντὸς ἐνδεχομένου κινδύνου τὰ ἐν τοῖς ὁδοῖς περιφερόμενα καὶ παίζοντα παιδία καὶ νὰ παρακωλύωσι δι' ἠπίου τρόπου

τὸ νὰ ριπτωνται φυσέκια καὶ τὰς πράξεις τὰς δυναμένας νὰ ἐπιφέρωσι δυστύχημά τι.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Κατάσχονται ἅμα ὡς παρατηρηθῶσιν ὅτι τὰ τρόφιμα, αἱ ὀπῶραι, οἱ ἰχθῦς, τὸ κρέας καὶ τὰ λοιπὰ ἐδώδιμα ἐν γένει εἰσὶν ἐφθαρμένα, σεσηπότα, ὄζοντα, ἐπίσης ὁ μεμιγμένος καφφὲς καὶ ἄλλα πράγματα, ἀποστελλόμενα δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης ἢ εἰς τὸ δημαρχεῖον εἰς ὃ ἀνήκει.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἅμα ὡς παρατηρηθῇ φθορὰ τῶν ὑπονόμων καὶ τῶν σωλήνων τῶν ὑδάτων, ἢ ὅτι ἐθραύσθησαν οἱ σωλῆνες τῶν ὑδραγωγείων καὶ τὸ ὕδωρ θὰ ρεύσῃ ἔξω καὶ διασκορπισθῇ, γνωστοποιεῖται τοῦτο εἰς τὴν δημαρχίαν ἢ τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης δι' ἐκθέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἐὰν ἐν τῷ μέσῳ τῶν συνοικιῶν ἢ ἐπὶ τῆς λεωφόρου ἀνοιχθῶσιν ἐξ ἀνάγκης ὑπόνομοι καὶ σωλῆνες ὕδατος καὶ παρατηρηθῇ ὅτι δὲν ἐκαλύφθησαν διὰ χώματος καὶ δὲν ἐπεσκευάσθη καὶ ἰσοπεδώθη τὸ λιθόστρωτον ὡς πρότερον, προτείνεται εἰς τὸν ἀνοίξαντα ἢ διευθέτησις αὐτῶν· παρακούοντος δὲ τούτου, γνωστοποιεῖται παραχρῆμα τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης ἢ εἰς τὴν ἁρμοδίαν δημαρχίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ὅταν παρατηρηθῇ εἰς τὰ καφφενεῖα, τὰ καζίνα, ἔνθα συνάζονται οἱ κάτοικοι, καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς πρᾶξίς τις προσβάλλουσα τὰ χρηστὰ ἤθη, αὕτη ἐμποδίζεται, ἐπίσης δὲ οἱ ἐν ταῖς ὁδοῖς τὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων διαταράσσοντες μέθυσοι, εἰ δυνατόν, παρακωλύονται, ἄλλως γνωστοποιεῖται τοῦτο εἰς τὸν πλησιέστερον ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ὁ λιποβαρὴς ἄρτος ἢ ὁ κατασκευασθεὶς ἐκ βεβλαμμένης ζύμης, ἢ ἡ σφραγὶς τοῦ ὁποίου δὲν διακρίνεται, κατάσχεται καὶ ἀποστέλλεται δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν δημαρχίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Τὰ διὰ πλάστιγγος, στατῆρος καὶ μέτρου σταθμώμενα πράγ-

ματα, περὶ ὧν ὁ ἀγοραστὴς γνωστοποιεῖ ὅτι εἰσὶ λιποβαρῆ, ζυγίζονται καὶ ἀποδεικνυομένης τῆς ἐλλείψεως ἀποστέλλονται δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης ἢ εἰς τὴν ἁρμοδίαν δημαρχίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Αἱ πρὸ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν ἀγορῶν ἀνοιγόμεναι τέντται δέον νὰ στήνωνται ὑψηλά, εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ μὴ ἐγγίζωσιν ἐπ' αὐτῶν αἱ κεφαλαὶ τῶν διαβατῶν καὶ τῶν ἵππων, καὶ νὰ ἔχωσι πλάτος τριῶν πήχεων, καὶ νὰ μὴ προσδένωνται διὰ σχοινίου ἢ ἄλλων πραγμάτων εἰς τὸ λιθόστρωτον, μὴ ὦσιν ἐσχισμέναι καὶ ἀνεπίδεκτοι χρήσεως καὶ νὰ μὴ ἀφίνωνται τὸς νύκτας ἀνοικταὶ πρὸ τῶν κεκλεισμένων ἐργαστηρίων.

Ἀπαγορεύεται νὰ σχίζωνται ξύλα δὲ πελέκεως ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁδῶν κατὰ τρόπον ἐμποδίζοντα τὴν κίνησιν τῶν ἁμαξῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν *σοσὲ* καὶ τῶν νεωστὶ κατασκευασθέντων πεζοδρομίων· πρὸς τοῦτο δέον νὰ ἐφιστᾶται πᾶσα προσοχὴ ὅπως ταῦτα σχίζωνται εἰς τὰς πλαγίας καὶ μὴ διαβατικὰς ὁδοὺς καὶ μὴ διέρχωνται τῶν πεζοδρομίων, οἷον τὸ τοῦ Σιρκεδζῆ, ζῶα.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Τὰ φορτηγὰ ζῶα καὶ οἱ ὄνοι, εἴτε τυγχάνουσι φορτωμένοι εἴτε οὔχί, δὲν ἀφίνονται ἐλεύθεροι, ἀλλὰ δένονται ἐξ ἄπαντος ὁ εἷς ὄπισθεν τοῦ ἄλλου, ἀπαγορευομένου νὰ ἐπιβαίνωσιν αὐτῶν καίπερ μὴ φορτωμένων, καὶ νὰ τρέχωσιν εἰς τὰς ὁδούς· δέον δὲ νὰ ἐφιστᾶται πᾶσα προσοχὴ ὅπως ἐν τῷ μέσῳ τῶν σαγμάτων, κατὰ τὸ σύνηθες, ὑπάρχῃ σίδηρος παρεμποδίζων τὴν ἵππευσιν. Οἱ *σουροϊδζῆδες* δέον νὰ μὴ ἱππεύωσιν ἐπὶ τῶν ἵππων, ἀλλὰ νὰ σύρωσιν αὐτοὺς καὶ νὰ δένωνται πρὸ τῶν ἐργαστηρίων καὶ ἄλλων καταστημάτων ἵπποι, πρόβατα, ἀγελάδες καὶ ζῶα.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς νὰ τίθενται ἐντὸς τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἐργαστηρίων ὑγρὰ δέρματα, κέρατα καὶ ἀπομάκτραι (πατσαβοῦραι) καὶ τὰ παρόμοια ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν πράγματα, νὰ συσσωρεύωνται εἰς τοὺς τοίχους κόπροι, νὰ ἁπλώνωνται πρὸ τῶν ἐργαστηρίων σακκία καὶ νὰ χύνωνται πρὸ τῶν καταστημάτων καὶ ἐργαστηρίων καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς ὕδατα καὶ

ἀκαθαρσίαι. Ταῦτα πάντα παρακωλύονται παραχρῆμα καὶ διατάσσονται οἱ αἴτιοι νὰ καθαρίζωσι τὰς ὁδούς, καταβαλλομένης πάσης προσπαθείας ὅπως μὴ συμβαίνῃ τι παραβλάπτον τὴν καθαριότητα τῶν ὁδῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ἐκτὸς τῶν φορτηγῶν ἵππων τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τῶν ζώων τῶν μετακομιζόντων εἰς τοὺς μύλους, φούρνους καὶ τὰ λοιπὰ μέρη, σῖτον, ἄλευρα καὶ ἄρτον, δὲν ἐργάζονται τὰς μὲν παρασκευὰς οἱ φορτηγοὶ ἵπποι, τὰς δὲ κυριακὰς οἱ ὄνοι. Πρὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου δὲν μεταφέρονται φορτία. Δὲν γίνεται χρῆσις πληγωμένων καὶ ἀναπήρων ζώων καὶ φορτηγῶν ἵππων μὴ δυναμένων νὰ μετακομίσωσι φορτία· οὔτε τὸ φορτίον τῶν ἵππων δέον νὰ ᾖ βαρύτερον τῶν ἑκατὸν εἴκοσι καὶ τῶν ὄνων τῶν ἑξήκοντα ὀκάδων.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐν τοῖς πυρποληθεῖσι μέρεσιν ὑπαρχόντων οἰκοπέδων δὲν δύνανται νὰ ἀνεγείρωσι καλύβας ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης, ἀναφερομένου τοῦ πράγματος, ἐν ᾗ περιπτώσει κατασκευασθῶσι τοιαῦται, δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Ἐὰν παρατηρηθῶσι πεισαρώματα καὶ δυσώδη πράγματα ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιῶν πόλεων, συνάζονται παραχρῆμα καὶ ῥίπτονται εἰς τὴν θάλασσαν, ἀποστελλομένων τῶν ῥιπτόντων τὰ αὐτὰ πράγματα κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Ἂν παρατηρηθῶσι που ἐγκαταλελειμμένα καὶ ἀνοικτὰ φρέατα, ἀναφέρεται τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Ἵνα μὴ σταλάζωσιν ἐπὶ τῶν διαβατῶν τὰ ἐκ τῶν σωλήνων τῶν θερμαστρῶν ῥέοντα ἀκάθαρτα ὑγρά, ὁπουδήποτε καὶ ἂν τοποθετῶνται αὗται, τίθενται ὑπ' αὐτοὺς χωνία ἐκ λευκοσιδήρου. Ἐπειδὴ δὲ ἀπαγορεύεται νὰ τίθεντοι οἱ σωλῆνες μένον ὁριζοντίως καὶ ν' ἀφίνηται τὸ στόμιον αὐτῶν ἐπὶ τὴν ὁδῶν,

δέον νὰ διατάσσωνται οἱ ἰδιοκτῆται ἵνα ἐξ ἅπαντος ἀνυψώνωσιν αὐτοὺς ὑπεράνω τῆς ὀροφῆς τοῦ οἰκοδομήματος καθέτως, τῶν ἀπειθούντων καὶ ἀγγελλομένων εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ εἰς τὰς συντεχνίας ἀνήκοντες ἐκθέτουσιν ἔξωθεν τῶν ἐργαστηρίων αὐτῶν βαρέλλια, ταβλάδες καὶ σάκκους, ἢ προεκβάλλουσι τὰς τηλίας αὐτῶν, διατάσσονται πρὸ μιᾶς ἡμέρας νὰ ἄρωσιν αὐτά, ἐὰν δὲ δὲν πράξωσι τοῦτο κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν, ἀναφέρεται τὸ γεγονὸς δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Οἱ πορθμεῖς οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν ἔξωθεν πλευρὰν τῆς γεφύρας, δηλαδὴ μεταξὺ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Σιρκέτ, καὶ ζητοῦντες νὰ λάβωσιν ἐπιβάτας, ἀποπέμπονται διὰ τῆς ἀστυνομίας, ἀπειθοῦντες δὲ ἀποστέλλονται ε'ς τὴν Νομαρχίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Ἀπαγορεύεται εἰς μὲν τὰς ἀτμακάτους νὰ δέχωνται περισσοτέρους τῶν δέκα ὀκτὼ ἐπιβατῶν, τὰ τρίκωπα ἀκάτια τῶν ὀκτώ, τὰ δίκωπα τῶν ἓξ καὶ τὰ μονόκωπα τῶν τεσσάρων ἐπιβατῶν· ἐπίσης ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἀτμακάτους νὰ θέτωσιν ἐπὶ τῆς πρώρας καὶ τῆς πρύμνης αὐτῶν κώφας καὶ νὰ περιπλέωσιν ἄνευ πηδαλίου. Ἐπειδὴ δὲ θεωροῦνται διὰ τοῦτο καὶ οἱ κεχαγιάδες καὶ ραβδοῦχοι τῶν ἀποβαθρῶν ὡς ὑπεύθυνοι, ἀποστέλλονται μετὰ τῶν πορθμέων εἰς τὴν Νομαρχίαν ἐν περιπτώσει παραβάσεως τούτων.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Ἐξετάζονται οἱ τεζκιρεδες τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς συντεχνίας· ἐὰν δέ τις ἐξ αὐτῶν δὲν φέρῃ τὸν τεζκιρὲν τῆς συντεχνίας του, ἢ μετετέθη ἀπὸ ἑνὸς ἐργαστηρίου εἰς ἕτερον, ἢ ἄλλαξε τέχνην καὶ δὲν ἐξεπλήρωσε τὴν διατύπωσιν τῆς ἐγγραφῆς, ἀποστέλλεται δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Νομαρχίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς γναφεῖς, τοὺς βαφεῖς καὶ τοὺς ἐκκηλιδωτὰς (λεκεδζῆ) νὰ ἁπλώνωσι πρὸ τῶν ἐργαστηρίων αὐτῶν τὰ ἀσπρόρουχα καὶ τὰ ἐνδύματα τὰ ὁποῖα βάφουσι καὶ πλύ-

νουσι, ἢ δένωσι σχοινίαν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν τῶν ὁδῶν. Οἱ παραβάται παρεμποδίζονται καὶ οἱ ἀπειθοῦντες ἀποστέλλονται εἰς τὴν Νομαρχίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Ἀπαγορεύεται νὰ ψήνωνται καὶ πωλῶνται ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ διὰ ταβλάδων καὶ τῶν τοιούτων κιοφτέδες καὶ ψητὰ (κεπάπ) καὶ νὰ ξυρίζωνται ἐν τῷ ὑπαίθρῳ οἱ ἄνθρωποι. Ἐπειδὴ δὲν βλάπτει νὰ ψήνωνται κεπάπια εἰς τὰ μέρη τῶν ἐκδρομῶν καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς τῶν ἱερῶν δζαμίων καὶ νὰ ξυρίζωνται ἄνθρωποι εἰς ἔρημα μέρη, οἱ πράττοντες ταῦτα εἰς ἄλλα μέρη συλλαμβάνονται καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὴν Νομαρχίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Ἀπαγορεύεται εἰς μὲν τοὺς οἰκοδομοῦντας κτίρια νὰ ἀφίνωσι ξυλικὴν καὶ λοιπὰ εἰς τὰς ὁδούς, εἰς δὲ τοὺς ἐμπόρους καὶ καταστηματάρχας νὰ συσσωρεύωσι πρὸ τῶν ἀποθηκῶν αὐτῶν, ἢ ἐν τῷ μέτῳ τῶν ὁδῶν, δέματα, βαρέλλια, σάκκους καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐὰν δὲ εὑρεθῶσί που τοιαῦτα, αἴρονται ἀμέσως παριστα μένου τοῦ κλητῆρος, καὶ ἀναφερομένου τοῦ γεγονότος παραχρῆμα δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Νομαρχίαν ἐν περιπτώσει ἀπειθείας.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Δέον νὰ ἐπιτηρῆται ἵνα μὴ τίθενται αἱ καταπακταὶ τῶν ἐργαστηρίων εἰς τὰς ὁδοὺς κατὰ τρόπον παρακωλύοντα τὴν διάβασιν καὶ νὰ μὴ παρεκτείνωνται αἱ λαβίδες τῶν πτυαρίων τῶν φούρνων ἔξωθεν τοῦ καταστήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Δέον νὰ καταβάλληται ἡ δέουσα προσοχὴ ὅπως αἱ πινακωταὶ τῆς παγάτσας καὶ τῶν πουρεκίων καὶ λοιπῶν τῶν παρασκευαζομένων εἰς τοὺς φούρνους διατηῶνται καθαραί, οἱ ζυμώνοντες ὦσιν ἀπηλλαγμένοι πάσης παθήσεως, μὴ γίνηται χρῆσις βουτύρων ἀναμεμιγμένων μετ' ἀλείμματος, δι' οὗ κατασκευάζονται κηρία (δὸν γιαγῆ), καὶ λοιπῶν δυσωδῶν καὶ ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν ὑγίειαν οὐσιῶν, καὶ τυροῦ, κρέατος καὶ ἤπατος δυσώδους καὶ σκωληκοβρότου, ἀποστελλομένων τῶν παραβατῶν δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Νομαρχίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Αἱ ἐν τοῖς λουτρῶσιν εἰς τοὺς λουομένους διδόμεναι ὀθόναι (πεσ·τεμάλ), τὰ προσόψια καὶ λοιπὰ δέιν πάντοτε νὰ ὦσι καθαρὰ καὶ τὰ περιδέματα τῶν κλαπῶν (γκλένδζα) νὰ μὴ ὦσιν ἐσχισμένα καὶ οἱ πόδες αὐτῶν παλαιοί, ἀλλὰ κατάλληλοι πρὸς χρῆσιν. Παρατηρουμένου τοῦ ἐναντίου γίνονται ἅπαξ αἱ δέουσαι παρατηρήσεις εἰς τοὺς βαλανεῖς (χαμαμδζῆ), γνωστοποιουμένου τοῦ πράγματος δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Νομαρχίαν ἐν περιπτώσει ἀπειθείας. Ἐπειδὴ δὲ οὐδόλως ἐπιτρέπεττι νὰ εὑρίσκωνται ἐν τοῖς λουτρῶσι κακῆς διαγωγῆς παραχύτκι (τελλάκ), δέον ἵνα τὸ τοιοῦτον ἐξελέγχηται πάντοτε καὶ παρεμποδίζηται αὐστηρότατα, ἐπιβαλλομένου μεγάλου προστίμου εἰς τοὺς τοιούτους βαλανεῖς.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Κατάσχονται καὶ ἀποστέλλονται παραχρῆμα δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα τὰ ἐν τοῖς παντοπωλείοις καὶ ταῖς ἀγοραῖς πωλούμενα βούτυρα τὰ ἀναμεμιγμένα μετ' ἀλείμματος (τσερεβῆς) καὶ τὰ νενοθευμένα ἔλαια, τυρία καὶ λοιπὰ εἰδώδιμα.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Αἱ χύρι ἀπάντων τῶν μαγειρείων, ἐν αἷς ψήνονται φαγητὰ καὶ τὰ λοιπὰ δοχεῖα, ἐπιθεωροῦνται πάντοτε καὶ ἂν μεταξὺ αὐτῶν εὑρεθῶσιν ἀγάωα, ἀποστέλλονται οἱ ἀποδολμῶντες τὸ τοιοῦτον δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς πρωτευούσης.

Τῇ 30 Δεκεμβρίου 1289, ἢ 24 Ἰουλίου 1288.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

περὶ τῶν κλητήρων τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης.

شهر اماتی جاوشلری حقنده نظامنامه

(Σεχρ ἐμανετὴ τσαουσλαρὴ χακκηντὰ νιζαμναμέ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης εὑρίσκονται δέκα ἐπιστάται (καμητέρ) καὶ ἑκατὸν κλητῆρες, ἐξ ὧν ἀνὰ

δέκα ὑπάγονται ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἑνὸς ἐπιστάτου, θεωρουμένων τοιουτοτρόπως ἑνὸς ἐπιστάτου καὶ δέκα κλητήρων ὡς ἑνὸς τμήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Δὲν δύναται ν' αὐξήσῃ οὔτε νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστατῶν καὶ κλητήρων τούτων ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Ὑψηλῆς Πύλης.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Οἱ ἐκ τῶν τάξεων τούτων ἐγγραφόμενοι δέον νὰ γινώσκωσιν ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν, νὰ ὦσιν ἀπηλλαγμένοι παθήσεως καὶ ἀρτιμελεῖς. Οἱ προσερχόμενοι ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας δέον νὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι δι' ἀποδείξεως περὶ τῆς καλῆς διαγωγῆς των, οἱ δὲ λοιποὶ νὰ φέρωσιν ἀξιόπιστον πιστοποιητικὸν περὶ τοῦ ὅτι δὲν ἐνοχοποιήθησαν ἐπὶ πλημμελήματι καὶ κακουργήματι, προτιμωμένων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐν περιπτώσει ἰσότητος προσόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Χηρευούσης θέσεώς τινος τῶν ἐπιστατῶν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται παραδεκτοὶ ἐκ τῶν ἐκτός, ἐκλεγομένου ἐκ τῶν ὑπαρχόντων κλητήρων κατόπιν ἐξετάσεως, τοῦ ἱκανωτέρου εἰς τὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν καὶ γινώσκοντος κάλλιον τὰς ὁδηγίας καὶ τοὺς κανονισμούς, προτιμωμένου μεταξὺ τῶν ἐχόντων τὰ αὐτὰ προσόντα τοῦ ἀρχαιοτέρου καὶ τοῦ μᾶλλον χρηστοήθους. Ἐπὶ τούτου συντάσσεται ἔκθεσις σφραγιζομένη ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν ἐξέτασιν ἐπιστατῶν καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ λογιστηρίου καὶ διαβαζομένη εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης καὶ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ συμβουλίου ἐνεργεῖται ὁ διορισμός, χορηγουμένης ἐγγράφου διαταγῆς (πουγιουρουλδιού).

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Κλητῆρος τινὸς διαπράττοντος οἱοιδήποτε πλημμέλημα ἢ πταῖσμα, ἢ μὴ φοιτῶντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ὁ ἐπιστάτης τοῦ τμήματος ἀναφέρει δι' ἐκθέσεως τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Νομαρχίαν, θεωρουμένου τοῦ ἐπιστάτου ὡς ὑπευθύνου διὰ πᾶσαν παράλειψιν. Ἀποδεικνυομένου ἐν τῷ συμβουλίῳ ὅτι οἱ ἐπιστάται καὶ κλητῆρες ἀμελοῦσι τῶν καθηκόντων αὐτῶν, οὗτοι ἐπιπλήτ-

τονται καὶ ἐν ἀνάγκῃ πλύνονται τῆς θέσεώς των. Ὅταν δὲ ἀπαιτῆται νὰ ἐπιβληθῇ αὐτοῖς κατὰ τὸν νόμον ποινή, ἡ δίκη αὐτῶν διεξάγεται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ Νομαρχείου ὅλην τὴν ἡμέραν μέχρι τῆς ἑσπέρας φρουρεῖ εἷς κλητὴρ ἀλλασσόμενος ἀνὰ πᾶσαν ὥραν. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἐχόντων ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς πέριξ, οἱ λοιποὶ διαμένουσι κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ Νομαρχείου, μεταβαίνοντες δι' ἀδείας τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν εἰς τὴν κλίνην των.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Οἱ κλητῆρες διερχόμενοι τῆς ὁδοῦ εἴτε λόγῳ ὑπηρεσίας εἴτε οὐχί, ὅταν συναντήσωσιν ὑπαλλήλους, πρὸς οὓς ὀφείλεται σεβασμός, δὲν σταματῶσιν, ἀλλὰ προβαίνουσι ποιοῦντες, κατὰ τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, τὸ σημεῖον τοῦ χαιρετισμοῦ (τιμεννά). Δὲν παρευρίσκονται δύο ἢ τρεῖς ὁμοῦ, ἀλλὰ περιφέρονται κεχωρισμένοι, ἀπέναντι οὐδενὸς μετακειριζόμενοι κακὰς λέξεις, ἀλλὰ συμπεριφερόμενοι μεθ' ἁβρότητος καὶ εὐαγώγως.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Οἱ ἐπενδύται τῶν κλητήρων δέον νὰ ὦσιν ἄνωθεν ἕως κάτω κομβωμένοι καὶ ἐν πλήρει τάξει καὶ καθαριότητι. Ἀπαγορεύεται αὐτοῖς αὐστηρῶς νὰ πίνωσι σιγάρα ἢ καπνοσύριγγα καθ' ὁδόν, νὰ κρατῶσιν ἀνθήλια καὶ ῥάβδους, νὰ συγχρωτίζωνται καὶ συνδιαλέγωνται καθ' ὁδὸν μετὰ τῶν φίλων ἢ καὶ ξένων, οἱοιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν οὗτοι, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας των, νὰ συνομιλῶσι μετὰ τῶν συντεχνιῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἐν ἐκτάσει περὶ ἀντικειμένων ἐκτὸς τοῦ προκειμένου καὶ νὰ κάθηνται ἐν τοῖς καπηλείοις, καφφενείοις καὶ ταῖς λέσχαις. Δύνανται ὅμως νὰ κάθηνται ἐντὸς τῶν καφφενείων, ἔνθα φοιτῶσι τίμιοι ἄνθρωποι, ἵνα πίωσι καφφέν.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Τῶν ὀνομάτων τῶν πέριξ διωρισμένων ὑπαλλήλων ὄντων κατακεχωρημένων ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ καὶ γνωστῶν, ἐνεργεῖται ἡ ἐξέλεγξις αὐτῶν καθημερινῶς κατὰ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν καὶ ἐξετάζεται ἡ διαγωγὴ τῶν κλητήρων ἀνακοινουμένων κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν ταύτην τῶν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας διδομένων ἡμερη-

σίων διαταγῶν, ἱσταμένων κατὰ σειρὰν ὀρθίων καὶ ἐγγραφομένων τῶν δοθεισῶν διαταγῶν ἐν τῷ εἰδικῷ βιβλίῳ.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ὁ ἐπιστάτης παντὸς τμήματος γνωστοποιεῖ δι' ἐκθέσεώς του καθημερινῶς εἰς τὴν Νομαρχίαν τοὺς ὑπάρχοντας κλητῆρας, τοὺς ἀσθενεῖς ἢ τοὺς ἀποσταλέντας δι' ὑπηρεσίαν καὶ πάντα ἐν γένει τὰ γεγονότα.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Οἱ βιαλόμενοι νὰ παραιτηθῶσι τὴν ὑπηρεσίαν ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν αἴτησιν ἐσφραγισμένην καὶ νὰ λάβωσιν ἐπισήμως τὴν ἐπὶ τούτου ἄδειαν.

Τῇ 30 Δζεμαζηλεββὲλ 1289, ἢ 24 Ἰουλίου 1888.

ΟΔΗΓΙΑΙ

περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων τῶν ἐπιβεβλημένων εἰς τοὺς ἐπιστάτας, τοὺς ἀρχικλητῆρας καὶ τοὺς κλητῆρας τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν τῇ Νομαρχίᾳ τῆς πρωτευούσης.

شهر امانت بیه‌سنده مستخدم قومیسر وسرچاوشلر ایله چاوشلرك مكلف اولدقلری وظیفه مأموریتلریله صورت حركاتلرینی مبین تعلیمات

(Σεχρ ἐμανέτι πεχιγεσιντὲ μουσταχδὲμ κομισὲρ βὲ σὲρ τσαουσλαρῆλε τσαουσλαρὶν μουκελλὲφ ὀλδουκλαρὴ βαζηφεῖ μεεμουρηγετλερῆλε σουρέτι χαρεκιατλέρηνὰ μουπεγὴν τἀλημάτ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Οἱ ἐπιστάται κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν τῆς ἑβδομάδος συνέρχονται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀρχιεπιστάτου καὶ συντάστουσιν ἔκθεσιν πάντων τῶν γεγονότων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς των ἀρχικλητήρων καὶ κλητήρων καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ὑποθέσεις, ὑποβαλλομένης δὲ τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν, ἐνεργοῦνται κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰ δέοντα.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Προκειμένου νὰ ἀνακοινώσωσί τι οἱ κλητῆρες εἰς τοὺς ἀρχικλητῆρας καὶ οὗτοι εἰς τοὺς ἐπιστάτας, χαιρετίζουσι διὰ τε-

μενᾶ ἐπισήμως καὶ εὐσχημόνως καὶ ἐκθέτουσιν ὅρθιοι, χωρὶς νὰ καθήσωσιν, ὅ,τι ἔχουσι νὰ εἴπωσιν. Ἐὰν δὲ καθήσωσιν ἄνευ ἀδείας, ἐπειδὴ θεωρεῖται τοῦτο ὡς πρᾶξις παράνομος, ἀνακοινοῦται δι' ἐκθέσεως καὶ ἐκτελοῦνται τὰ δέοντα.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Οἱ ἀρχικλητῆρες καὶ οἱ κλητῆρες δέον νὰ περιφέρωνται εὐσχημόνως εἰς τὰ μέρη τῆς ὑπηρεσίας των, π. χ. δὲν πρέπει νὰ πράττωσιν ἀπηγορευμένας πράξεις, οἷον νὰ ἔχωσι τὸν ἐπενδύτην των ἀνοικτόν, νὰ καπνίζωσι σιγάρα εἰς τὰς ὁδοῖς, νὰ ὁμιλῶσι μετὰ τῶν ἰδιωτῶν ἄνευ ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας, νὰ γελῶσι καὶ νὰ ἀστεΐζωνται. Ὀφείλουσι νὰ ἵστανται εἰς τὰς φρουρὰς τῶν σταθμῶν φροντίζοντες νὰ χαιρετίζωσι τοὺς ἐκεῖθεν διερχομένους ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἀστυνομίας. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει δὲν ἵστανται εἰς τὸ μέρος τῆς ὑπηρεσίας των, εἰσέρχονται καὶ κάθηνται εἰς τὰ καφενεῖα καὶ ἄλλα ἐργασιήρια καὶ πράττουσι παρὰ τὰ ἀνωτέρω διατασσόμενα, γνωστοποιεῖται τὸ τοιοῦτον δι' ἐκθέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Τῶν ἐπιστατῶν ἢ καὶ τῶν ἀρχικλητήρων ἐξερχομένων εἰς περιπολίαν, οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξερχόμενοι κλητῆρες πορεύονται κατὰ σειρὰν ἀνὰ δύο ἢ τὸ ἓν ζεῦγος κατόπιν τοῦ ἄλλου ὄπισθεν τοῦ προϊσταμένου των χωρὶς νὰ παρεκκλίνωσι τῶν γραμμῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Οἱ ἀρχικλητῆρες καὶ οἱ κλητῆρες οἱ ἔχοντες ν' ἀναφέρωσί τι δὲν δύνανται νὰ εἰσέρχωνται καὶ κάθηνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιστάτου, ἐὰν δὲ πράξωσι τοῦτο ἐπιπλήττονται.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐὰν οἱ ἐπιστάται ἀποκτύψωσί τινα ἐκ τῶν παρατύπων πράξεων τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν ἀρχικλητήρων, θεωροῦνται ὡς ὑπεύθυνοι.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Παντὸς εἴδους ἐδώδιμα καὶ λοιπὰ δυσώδη καὶ σεσηπότα, ὧν ἡ πώλησις τυγχάνει ἀπηγορευμένη καὶ τὰ ὁποῖα μεταφέρονται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων θέλουσιν ἐξαφανίζεσθαι· θέλει δὲ εὑρίσκεσθαι ἐν τῇ Νομαρχίᾳ καντάριον, ὅπως κατὰ τὴν ζύγισιν

τῶν κατὰ τὴν τάξιν δημοσιευθησομένων πραγμάτων μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη προσκλήσεως ζυγιστοῦ ἔξωθεν.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ὁ ἀρχ επιστάτης θέλει φροντίζῃ νὰ ἐπιτηρῇ κρυφίως τε καὶ ἀναφανδόν, ἂν οἱ τεταγμένοι πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν γνωστῶν μερῶν τῆς πόλεως ἐπιστάται, οἱ ἀρχικλητῆρες, οἱ κλητῆρες ἐκπληρῶσι δεόντως τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των καὶ ἂν καθημερινῶς συχνάζωσι καὶ περιέρχωνται τὰ τμήματα αὐτῶν, ἀνταλλασσομένων κατὰ διαλείμματα τῶν κεντρικῶν τμημάτων τῆς ἐξελέγξεως. Ἀνὰ πᾶσαν δὲ ἑσπέραν εἷς τῶν ἐπιστατῶν θέλει κατὰ σειρὰν εὑρίσκεσθαι ὡς φρουρὸς ἐν τῇ Νομαρχίᾳ μετὰ τῶν τεταγμένων ἀρχικλητήρων καὶ κλητήρων.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἡ ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ Νομαρχείου τεθειμένη σκοπιὰ, ἐν ᾗ ἵσταται εἷς φρουρὸς ἀλλασσόμενος ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, καὶ ἡ ἀποθήκη ἐν ᾗ φυλάττονται τὰ ἐνδύματα, τὰ ὅπλα καὶ λοιπὰ πράγματα τῶν ἀποθνησκόντων, ἢ παραιτουμένων καὶ τῶν κατ' ἀνάγκην ἀποβαλλομένων κλητήρων, διευθύνοται ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπιστάτου, κρατοῦντος ἰδιαίτερον τακτικὸν κατάλογον.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Πᾶσα διαταγὴ καὶ ὁδηγία διδομένη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ τῇ ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου ἀνακοινοῦται εἰς πάντας συνερχομένους καὶ ἱσταμένους κατὰ σειρὰν ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀρχιεπιστάτου μετὰ τὴν ἐξέλεγξ ν τῆς ἑσπέρας.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ἀνὰ πᾶσαν ἑσπέραν κατὰ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν συναθροίζονται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀρχιεπιστάτου καὶ ἐξελέγχεται ἂν ὑπάρχῃ, ἐκτὸς τῶν φρουρῶν καὶ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ εὑρισκομένων, ὧν τὰ ὀνόματά εἰσι γνωστὰ καὶ ἐγγεγραμμένα, ἕτερός τις ἐν τῷ Νομαρχείῳ. Ἐὰν δέ τις δὲν εὑρίσκηται ἐκεῖ κατὰ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν εὑρίσκεται εἰς ὑπηρεσίαν ἢ δὲν ἀσθενεῖ, ἀλλ' ὅτι μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του παρατύπως, γνωστοποιεῖται τοῦτο τὴν ἐπιοῦσαν δι' ἐκθέσεως εἰς τὸ συμβούλιον.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Νομαρχίας δέον νὰ γινώσκωσιν ὅτι διὰ νὰ μὴ ὦσιν ἀνεύθυνοι ἕνεκα πράξεων προσβαλλουσῶν τὴν τιμὴν

τοῦ λαοῦ, νὰ ἐκφράζωσι διὰ τοῦ ἡπιωτέρου τρόπου τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι λέγονται συνήθως μετὰ μεγίστης ὀργῆς καὶ νὰ ὑπιοασπίζωτι τὸ δίκαιον καὶ ὅτι τὸ μέγιστον τῶν καθηκόντων αὐτῶν συνίσταται εἰς τὸ νὰ προσφέρωνται μετ' ἰσότητος καὶ προσηνείας πρὸς πάσας τὰς τάξεις τῶν συντεχνιῶν τῶν ἀπευθυνομένων αὐτοῖς εἰς οἱονδήποτε θρήσκευμα καὶ ἂν ἐνήκωσι.

Τῇ 9 Δεμαζηλεββὲλ 1288.

ΟΔΗΓΙΑΙ

περὶ τοῦ τρόπου τῆς διευθύνσεως καὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ τέλους τῆς διὰ στατῆρος (κανταρίου) σταθμίσεως καὶ περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῶν πράξεων τῶν ἐπὶ τούτου ὑπαλλήλων.

قنطار رسومنك صورت اداره و جبايتله و مئمورلرينك
و ظائف و حركاتنه دائر تعليمات

(Καντὰρ ρουσουμινὶν σουρέτι ἰδαρὲ βὲ ὀζιπτάγετινέ, βὲ μεμουρλερηὶν βεζαὴφ οὔ χαρακατινὰ δαὶρ τάλημάτ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Οἱ ἐπὶ τοῦ κανταρίου ὑπάλληλοι καὶ ζυγισταὶ εὑρίσκονται εἰς πολλὰ μέρη τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν τριῶν πόλεων, διῃρημένα εἰς ἐννέα κεντρικὰ τμήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων ὑποδιαιρεῖται εἰς πολλὰς θέσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἡ γενικὴ διεύθυντις τοῦ ἐπὶ τῆς διὰ κανταρίου σταθμίσεως τέλους εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τμηματάρχην τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης, μεταχειριζόμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἕνα ἀρχιγραμματέα, ἐπαρκεῖς γραμματεῖς, ἕνα ταμίαν καὶ πολλοὺς σφραγιστάς. Οὗτοι εἰσὶν ἐντεταλμένοι τὴν διεύθυνσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ τέλους τούτου, τὴν διεκπεραίωσιν τῶν σχετικῶν πράξεων καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν λογαριασμῶν, θεωρούμενοι ὡς ὑπεύθυνοι ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των, διὰ πᾶσαν ἐναντίαν περίπτωσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ὑπάρχει εἷς ἐλεγκτὴς καὶ εἷς βοηθὸς εἰδικὸς διὰ τὴν διευ-

θυνσιν τοῦ κανταρίου, ἐν δὲ τοῖς κεντρικοῖς τμήμασιν, ἀνὰ εἷς ὑπάλληλος καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ οἱ ἀπαιτούμενοι γραμματεῖς καὶ ζυγισταί. Οἱ ἐλεγκταὶ περιέρχονται πάντοτε καὶ διαρκῶς τὰ κεντρικὰ τμήματα καὶ τὰς λοιπὰς θέσεις, ἐξετάζοντες τὰς πράξεις τῶν ὑπαλλήλων. Οἱ δὲ ὑπάλληλοι τῶν κεντρικῶν τμημάτων συμμορφοῦνται πρὸς τὰς διαταγὰς ἃς λαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Νομαρχίᾳ τῆς πρωτευούσης ἐδρευούσης κεντρικῆς διευθύνσεως περὶ τοῦ τέλους τούτου, ἀνακοινοῦντες αὐτὰς τοῖς συναδέλφοις αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν κεντρικῶν τμημάτων δέον νὰ γινώσκωσιν ἐξ ἄπαντος ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ ἰδίᾳ νὰ ὦσιν ἄξιοι ἐμπιστοσύνης, οἱ δὲ γραμματεῖς ἀφεύκτως νὰ γινώσκωσι τὴν κατωστιχογραφίαν καὶ λογιστικήν.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Οἱ ζυγισταὶ ἐν γένει διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας. Οἱ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας κατηγορίας ἐκλέγονται καὶ διορίζονται ἀφεύκτως ἐκ τῶν εἰδότων ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ τῶν ἐχόντων τὴν ἱκανότητα νὰ κρατῶσι βιβλία, ἐν οἷς νὰ δύνανται νὰ ἐγγράφωσι τὰς προσόδους τοῦ μέρους ἔνθα τυγχάνουσι διωρισμένοι· ἐν περιπτώσει δὲ χρείας θέσεώς τινος δὲν προσλαμβάνονται ἐκ τῶν ἐκτός, τηρουμένου τοῦ κανόνος τῆς διαδοχῆς (τισελσούλ). Καὶ διὰ τὴν τρίτην κατηγορίαν προτιμῶνται ὅσον τὸ δυνατὸν οἱ γινώσκοντες ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπωφεληθῶσι τοῦ περὶ τῆς διαδοχῆς κανόνος καὶ νὰ προαχθῶσιν εἰς ἀνωτέραν κατηγορίαν, ἀλλ' οἱ μὴ γινώσκοντες ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν δὲν προβιβάζονται, μὴ δικαιούμενοι νὰ διεγείρωσιν ἀξιώσεις ἐπὶ τούτου.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Οἱ ἐπὶ τῶν στατήρων ὑπάλληλοι, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ζυγισταὶ ἐν γένει ὑποβάλλονται εἰς ἀξιόπιστον ἐγγύησιν. Ἡ περιουσία καὶ ἡ πίστις τῶν ἐγγυητῶν δέον νὰ μὴ ᾖ ὀλιγωτέρα τῶν εἴκοσι χιλιάδων γροσίων, τὸ δὲ λαμβανόμενον ἐγγυητικὸν φυλάττεται ἐν τῷ λογιστηρίῳ τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Δὲν ἐπιτρέπεται παντάπασιν ὁ διορισμὸς ὑπαλλήλου ἐπὶ τῶν

στατήρων, γραμματέως καὶ ζυγιστοῦ ἄνευ ἐγγυήσεως. Οἱ ἐγγυηταὶ κατὰ τὸν περὶ ἐγγυήσεως νόμον ἐξελέγχονται ἅπαξ καθ' ἑξαμηνίαν. Οἱ ὑπάλληλοι ὀφείλουσιν ἐντὸς τοῦ πολὺ μιᾶς ἑβδομάδος νὰ ἀνανεώσωσι τὴν ἐγγύησιν αὐτῶν, ἐν ᾗ περιπτώσει ἀπολεσθῇ ἢ ἐλαττωθῇ ἡ περιουσία καὶ ἡ πίστις τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν ἢ ἀποθάνωσιν οὗτοι· μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θεωροῦνται ὡς πεπαυμένοι καὶ διορίζονται ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἀπαγορεύεται αὐτηρῶς εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν τῇ διευθύνσει τῶν στατήρων νὰ κάμωσι χρῆσιν τὴν ἡμέραν παντὸς εἴδους μεθυστικῶν ποτῶν. Ἡ κατάστασις αὕτη κατὰ πρῶτον ἀποκλείει πάντα διορισμόν.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν στατήρων, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ζυγισταὶ μεταλλάσσονται τῆς θέσεώς των τοὐλάχιστον κατὰ πᾶσαν διμηνίαν. Κατὰ τὴν μεταλλαγὴν ταύτην παραδίδουσιν εἰς τοὺς ἀντικαθιστῶντας αὐτοὺς τὰ πρωτότυπα τῶν λογαριασμῶν τῶν θέσεων, τὰ βιβλία καὶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα ἀπέναντι ἀποδείξεως γνωστοποιουμένου παραχρῆμα τοῦ πράγματος εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ διοριζόμενοι εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν στατήρων διορίζονται ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον, δέον οὗτοι νὰ ἀποφεύγωσι πᾶσαν ἀφορμὴν παρακωλύουσαν τὴν μεταλλαγὴν ταύτην καὶ προκαλοῦσαν ἀναβολάς, παυομένων παραχωρήματα τῶν παρεμβαλλόντων πραγματικὰ προσκόμματα.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Οἱ ὑπάλληλοι, γραμματεῖς καὶ οἱ ζυγισταὶ παντὸς κεντρικοῦ τμήματος καὶ πάσης θέσεως θεωροῦνται ὡς συνυπεύθυνοι διά τε τὰς ἀμοιβαίας αὐτῶν πράξεις καὶ τὸν τρόπον τῆς εἰς πράξεως τῶν τελῶν κατὰ τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς διεκπεραιώσεως τῶν πράξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι τῶν στατήρων ἐν ταῖς θέσεσι τῆς ἄκρας τῆς γεφύρας, Γενῆ-Καποῦ καὶ Χρυσουπόλεως ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν μίαν ὥραν, οἱ δὲ τῶν λοιπῶν κεντρικῶν τμημάτων καὶ θέσεων ἓν τέταρτον τῆς

ὥρας πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ νὰ παραμένωσι μέχρι τῆς ἐννάτης ὥρας, μεθ' ἣν οἱ ἡμίσεις τῶν κεντρικῶν τμημάτων κατὰ σειρὰν μένουσι μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας, οἱ δὲ λοιποὶ ἡμίσεις δύνανται νὰ λαμβάνωσι τὴν ἄδειαν νὰ διεξάγωσι τὰς ἀτομικάς των ὑποθέσεις. Οἱ ζυγισταὶ τῶν θέσεων ἔνθα ὑπάρχει εἷς καὶ μόνος δὲν δύνανται νὰ ἀποχωρήσωσι τῆς θέσεώς των μέχρι τῆς ἑνδεκάτης ὥρας.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἀναρτῶσιν ἐξάπαντος κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν οἱ ζυγισταὶ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ στήθους ἓν σῆμα κατεσκευασμένον ἐξ ὀρειχάλκου δεικνύοντος τὴν κατηγορίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν κεντρικῶν τμημάτων περιέρχονται καθημερινῶς τὰς ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῶν θέσεις ἐλέγχοντες τὰς πράξεις τῶν ζυγιστῶν καὶ γνωστοποιοῦντες τὰ ἀτοπήματα αὐτῶν παραχρῆμα εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν· ἐν γένει δὲ θεωροῦνται ὡς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καλὴν ἢ κακὴν διαγωγὴν τῶν ζυγιστῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς διαχειρίσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν τελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Οἱ ζυγισταὶ ὀφείλουσι νὰ ὑπακούωσι καὶ συμμορφώνωνται ταῖς συμφώνως πρὸς τὸν νόμον διαταγαῖς καὶ ὁδηγίαις τῶν ὑπαλλήλων τῶν κεντρικῶν τμημάτων καὶ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν κατὰ τὸν βαθμόν. Οἱ μὴ ὑπακούοντες εἰς τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας ταύτας καὶ παραμελοῦντες τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν πταίουσι παραχρῆμα, τῆς ἐπὶ τούτῳ εὐθύνης ἐπιβαρυνούσης τὴν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ γενικὴν διεύθυνσιν, ἀναφερομένου τοῦ γεγονότος δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Νομαρχίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Οἱ ζυγισταὶ ὀφείλουσιν ἀνὰ πᾶσαν πρωΐαν, οἱ δὲ τῶν θέσεων τῶν κειμένων μακρὰν τοῦ κεντρικοῦ τμήματος ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν τῆς ἑβδομάδος νὰ κανονίζωσι τοὺς στατῆρας αὐτῶν διὰ τοῦ λίθου τοῦ εὑρισκομένου ἐν τῷ τμήματι εἰς ὃ ὑπάγονται· οἱ δὲ λίθοι οὗτοι ἐπίσης κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς

παρεβάλλονται πρὸς τὸ ἀρχικὸν μέτρον τοῦ βάρους (ἐγιάρι) τοῦ τμήματος τῶν σταθμῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

'Αποδεικνυομένου ὅτι οἱ ζυγισταὶ θέτουσι τὴν σφαῖραν τῶν μεγάλων στατήρων, ὧν πωλοῦνται χρῆσιν, εἰς τοὺς μικροὺς καὶ τῶν μικρῶν στατήρων εἰς τοὺς μεγάλους, ἀποβάλλονται παραχρῆμα τῆς ὑπηρεσίας, ἀποζημιοῦντες πᾶσαν ὡς ἐκ τούτου προξενηθεῖσαν ζημίαν καὶ τιμωρούμενοι κατὰ τὸν νόμον.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

'Αποδεικνυομένου ὅτι οἱ ζυγισταὶ δηλοῦσι τὸ βάρος τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα ζυγίζουσιν ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον, ἢ ὅτι συνεννοήθησαν περὶ τούτου μετὰ τοῦ κυρίου τοῦ πράγματος ἢ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀποπέμπονται παραχρῆμα τῆς ὑπηρεσίας καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸν νόμον.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Οἱ ζυγισταὶ ὀφείλουσιν ἅμα τῇ προσκλήσει τῇ γενομένῃ ἐκ τῶν θέσεων εἰς ἣν ὑπάγονται νὰ ἀποδέχωνται αὐτὴν συμμορφούμενοι εἰς τὸ σύστημα περιτροπῆς. Οἱ μὴ ὄντες ἀπησχολημένοι εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν καὶ μὴ σπεύδοντες ἅμα τῇ προσκλήσει νὰ ἐκπληρώσι τὸ καθῆκον αὐτῶν, ἀλλ' ἐνεργοῦντες μετὰ βραδύτητος καὶ περιφρονοῦντες τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἀπευθυνομένους, ἀποπέμπονται τῆς ὑπηρεσίας αὐθωρεί.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

'Απαγορεύεται αὐστηρῶς τοῖς ὑπαλλήλοις τῶν στατήρων, τοῖς γραμματεῦσι καὶ τοῖς ζυγισταῖς νὰ ἐνεργῶσι ληψοδοσίας ἐπὶ πραγμάτων καὶ ἐδωδίμων θεωρουμένων τῆς πρώτης ἀνάγκης τοῦ τόπου καὶ νὰ συνεταιρίζωνται καὶ νὰ συννοῶνται μετὰ τῶν συντεχνιῶν ἢ τῶν ἐμπόρων τοιούτων πραγμάτων. Οἱ ἀποτολμῶντες νὰ πράξωσι τοῦτο πταίονται παραχρῆμα τῆς ὑπηρεσίας, ἐφαρμοζομένων κατ' αὐτῶν τῶν νομίμων διατυπώσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

'Απαγορεύεται ὁριστικῶς νὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν διευθύνσεων τῶν στατήρων ἀκολούθους (μουλαζίμ) τῶν ὑπαλλήλων, τῶν γραμματέων καὶ ζυγιστῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Οἱ ζυγοστὰι ὀφείλουσι, λαμβάνοντες τὸ ἀπαιτούμενον τέλος, κατὰ τὴν εἰδικὴν διατίμησιν, ἐκ τῶν πραγμάτων ἅπερ ζυγίζουσι, νὰ κόπτωσιν ἀνάλογα κινητὰ χαρτόσημα ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς εὑρισκομένων καὶ δ' δωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς κυρίους τῶν πραγμάτων, μηδόλως ἐπιτρεπομένης τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διατηρήσεως τῶν πιούντων ἐπὶ τούτῳ καταχρήσεις.

Τὰ χαρτόσημα ταῦτα εἰσὶ 5, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100 καὶ 200 παράδων.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Ἐκτυποῦνται κινητὰ χαρτόσημα τῶν ἀνωτέρω ἀξιῶν διδόμενα ἀπέναντι ἀποδείξεως ὑπὸ τοῦ λογιστηρίου τῆς Νομαρχίας τῆς πρωτευούσης εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς γενικῆς κεντρικῆς διευθύνσεως καὶ τῶν κεντρικῶν τμημάτων, χρεουμένους διὰ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Ὑπάρχουσι μία σφραγὶς ἐφ' ἧς εἶναι κεχαραγμένη ἡ φράσις «Διεύθυνσις τῶν στατήρων», δώδεκα σφραγίδες δι' ἕκαστον ρωμαϊκὸν μῆνα καὶ τριάκοντα μία, ἐφ' ὧν εἶναι κεχαραγμέναι αἱ ἡμέραι τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 31ης. Ὄπισθεν μὲν τῶν χαρτοσήμων τίθεται ἡ σφραγὶς ἡ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν «Διευθυνσις τῶν στατήρων», ἔμπροσθεν δὲ αἱ σφραγίδες τῶν μηνῶν καὶ ἡμερῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Ἐν τῇ κεντρικῇ διευθύνσει τῶν στατήρων κρατοῦνται ταμτικὰ βιβλία τῶν χαρτοσήμων καὶ τῶν γενομένων εἰσπράξεων. Τὰ χαρτόσημα ταῦτα δίδονται καθημερινῶς ὑπὸ τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν χρεουμένους διὰ τοῦ ἀντιτίμου.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν κεντρικῶν τμημάτων ἐπίσης δίδουσι τὰ χαρτόσημα εἰς τοὺς ζυγιστὰς ἀπέναντι ἀποδείξεως· ἀνὰ πᾶσαν δὲ ἑστέραν ὑπολογίζονται τὰ ἀναλισκόμενα καὶ τὰ μένοντα, καταχωρουμένων ἐν τῷ βιβλίῳ διὰ τοῦ παρ' αὐτοῖς γραμματέως τῶν ἀπὸ τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως λαμβανομένων καὶ καταναλισκομένων.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Οἱ ζυγισταὶ ἐν γένει φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν ἀνὰ ἓν βιβλιάριον, ἐν τῷ ὑποίῳ ἐγγράφουσι καθημερινῶς ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ ποσὸν τῶν χαρτοσήμων, τὰ ὁποῖα λαμβάνουσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς ὁκάδας καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τῶν πραγμάτων, ἅπερ ζυγίζουσι καὶ τὸ ποσὸν τῶν χαρτοσήμων τὰ ὁποῖα δικαιοῦσιν. Ἀνὰ πᾶσαν δὲ ἑσπέραν παραβάλλουσι τὰς ἐγγραφὰς ταύτας πρὸς τὰ ἐναπολειπόμενα παρ' αὐτοῖς χαρτόσημα, ἅτινα ἐπιστρέφουσιν· οὕτω δὲ ἀθροίζουσι τὰς καθημερινὰς παραλαβάς, σημειοῦντες κάτωθεν τὰ παραδιδόμενα καὶ ὑπογράφει ὁ ὑπάλληλος τοῦ τμήματος μετὰ τοῦ γραμματέως.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Κατὰ τὴν ἀγδόην ὥραν ἑκάστης ἡμέρας οἱ ὑπάλληλοι τοῦ τμήματος καὶ οἱ γραμματεῖς, παρόντων τῶν ζυγιστῶν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας κατηγορίας, ἐξελέγχουσι τὰς ἐν τοῖς βιβλιαρίοις τῶν ζυγιστῶν ἐγγραφὰς παραβάλλοντες αὐτὰς πρὸς τὰ τῶν ἐγγραφῶν τῶν χαρτοσήμων τοῦ τμήματος, καὶ καταχωροῦσι τὰς γενομένας εἰσπράξεις καὶ τὰ χαρτόσημα ἰδιαιτέρως εἰς τὰ εἰδικὰ βιβλία τοῦ τμήματος· μετὰ δὲ τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν εἰς τὰ δύο ταῦτα βιβλία γράφονται εἰς τὸ διπλότυπον ἡμερολόγιον, σφραγιζομένων τῶν δύο εἰρημένων βιβλίων καὶ τοῦ ἡμερολογίου ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ τμήματος, τῶν γραμματέων καὶ τῶν ζυγιστῶν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας κατηγορίας. Αἱ δὲ εἰσπράξεις τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν χαρτοσήμων μετὰ τῶν βιβλίων καὶ τοῦ ἡμερολογίου ἀποστέλλονται τὴν ἐπιοῦσαν μέχρι τῆς ἑβδόμης ὥρας εἰς τὴν διεύθυνσιν, ἔνθα ὁ ἀρχιγραμματεὺς καὶ ὁ ταμίας παραβάλλουσι τὰ βιβλία ταῦτα καὶ τὰ ἡμερολόγια καὶ σφραγίζουσιν αὐτά, κόπτουσι τὰ ἡμερολόγια ἀπὸ τῶν στελεχῶν κρατοῦντες αὐτὰ καὶ ἐπιστρέφουσι τὰ βιβλία καὶ τὰ στελέχη. Ἐκδίδουσι δὲ ἀπέναντι ἀποδείξεων τὸ διὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἀπαιτούμενον ποσὸν τῶν χαρτοσήμων, παραλαμβάνοντες τὰ ἐναπολειφθέντα καὶ ἐνεργοῦντες τὰς δεούσας ἐγγραφὰς ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς διευθύνσεως· οὕτω δὲ ἐν τῇ βάσει τῶν παραλαμβανομένων ἡμερολογίων συντάσσουσι τὴν ἡμερησίαν περίληψιν σφραγίζοντες αὐτὴν ἀμφότεροι μετὰ τοῦ τμηματάρχου τῶν εἰσπράξεων, ὑποβάλλοντες

αὐτὴν εἰς τὸ λογιστήριον τῆς Νομαρχίας καὶ παραδίδοντες τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων ἀπέναντι ἀποδείξεως εἰς τὸν ταμίαν αὐτῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου μηνὸς ὁ ἀρχιγραμματεὺς συντάσσει δύο καταστάσεις, ἐξ ὧν ἡ μία περιέχει τὰς γενομένας εἰσπράξεις, ἡ δὲ ἑτέρα τὰ χαρτόσημα ἅπερ ἐσφραγίσθησαν καὶ διενεμήθησαν ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἐκείνου εἰς τὰ τμήματα· ἀμφοτέρας δὲ τὰς καταστάσεις ταύτας παραδίδει εἰς τὸ λογιστήριον τῆς Νομαρχίας, ὅπερ ἐπίσης, ἀφοῦ παραβάλῃ αὐτὰς πρὸς τὰ ἡμερολόγια καὶ τὰς κυρίας ἐγγραφὰς τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως καὶ ἐπικυρωθῶσιν αὗται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας, ἀριθμεῖ καὶ καίει τὰ ὑπολειφθέντα χαρτόσημα, παρόντος καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ ρηθέντος συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἅπαντα ἐν γένει τὰ τῆς διευθύνσεως τῶν στατήρων βιβλία καὶ ἡμερολόγια δέον νὰ ὦσιν ἀπηλλαγμένα ξέσματος καὶ λειχάσεως· ἐὰν δὲ συμβῇ λάθος, διαγράφεται κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἀναγινώσκωνται καὶ γράφεται ἡ διόρθωσις πλησίον. Τὸ σύστημα τοῦτο ὀφείλουσι νὰ τηρῶσιν ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ζυγισταί, θεωρούμενοι ὡς ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν παράβασιν.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Ἐκπίπτεται ἀπὸ τῆς μηνιαίας μισθοδοσίας τῶν ἐπὶ τῶν στατήρων ὑπαλλήλων, τῶν γραμματέων καὶ τῶν ζυγιστῶν 5 τοῖς 0]0. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὁρίζεται τῇ ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου τῆς Νομαρχίας ὑπὲρ τῶν ὑπηρετησάντων ἐν τῇ διευθύνσει τῶν στατήρων καὶ κεκτημένων δικαίωμα συντάξεως, ἢ τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν τῶν ἀποθνησκόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Τὸ ποσὸν τὸ παραγόμενον ἐκ τοῦ κατὰ μῆνα κρατουμένου 5 τοῖς 0]0 τίθεται ἐντὸς ἰδιαιτέρου ταμείου, διευθυνομένου ὑπὸ τριῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου καταβάλλονται αἱ ὡρισμέναι συντάξεις, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μετὰ τῶν λαμβανομένων ἀποδείξεων τίθεται ἐντὸς τοῦ τα-

μείου τούτου, μὴ ἐπιτρεπομένης δι' οἱονδήποτε λόγον τῆς δαπάνης τοῦ ὑπολοίπου εἰς ἄλλας ἀνάγκας.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Ὁ λογαριασμὸς τῶν ἐκ τοῦ 5 τοῖς 0]0 προερχομένων εἰσπράξεων καὶ γινομένων δαπανῶν θεωρεῖται ἅπαξ κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ τῆς ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ἐδρευούσης διευθύνσεως, συνταξομένου λεπτομεροῦς καταλόγου, ἐκτυπουμένου καὶ διανεμομένου εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους τῆς διευθύνσεως τῶν στατήρων.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Οἱ ὑπάρχοντες ἤδη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διευθύνσεως τῶν στατήρων θέλουσι καθυποβληθῇ εἰς ἐξετάσεις καὶ χωρισθῇ οἱ γινώσκοντες ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐξ ἑνὸς μέλους τοῦ συμβουλίου, ἑνὸς μουμεδζὲ τοῦ λογιστηρίου, ἑνὸς μουμεδζὲ τοῦ γραφείου τῶν εἰσπράξεων καὶ συντεχνιῶν, ἑνὸς ἀρχιεισπράκτορος τῆς Νομαρχίας καὶ ἑνὸς ἐλεγκτοῦ πρώτης τάξεως, καὶ θέλουσιν ἐγγραφῇ εἰς τὸν κατὰ τὸ νέον σύστημα συνταχθησόμενον κατάλογον τῶν θέσεων καὶ διορισθῇ εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν ἱκανότητα αὐτῶν. Διὰ τοὺς μὴ γινώσκοντας ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν γίνεται κλήρωσις καὶ διορίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν τῶν ζυγιστῶν ἐκεῖνοι ὧν τὰ ὀνόματα κληροῦνται, οἱ δὲ μὴ κληρωθέντες διορίζονται κατόπιν, ὅταν κενωθῇ θέσις τις. Εἰς τοὺς κατὰ τὴν μεταρρύθμισιν ταύτην δικαιουμένους νὰ λάβωσι σύνταξιν ὁρίζεται τὸ γενοῦν τῇ ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου ἐκ τῶν κρατουμένων 5 τοῖς 0)0 κατάλληλος μισθός.

Ἐπίλογος.

Αἱ διατάξεις τῶν ὁδηγιῶν τούτων ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου τοῦ 1295 οἰκονομικοῦ ἔτους.

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ

زراعت اوطه‌لری حقنده نظامنامه‌در

(Ζιραάτ ὸδ·αλαρὴ χακκηντὰ νιζαμναμέ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Συστηθήσεται ἐν Κωνσταντινουπόλει, ταῖς Νομαρχίαις, ταῖς διοικήτεσι καὶ ὑποδιοικήσεσιν ἀνὰ ἓν γεωργικὸν ἐπιμελητήριον, ἐκτελοῦν τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζόμενα καθήκοντα.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἡ θέσις τῶν συμβούλων τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων τυγχάνει ἐν γένει ἐπίτιμος. Τὰ μέλη αὐτῶν σύγκεινται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξ εἴκοσι τεσσάρων, ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Νομαρχιῶν ἐκ δώδεκα, ἐν ταῖς διοικήσεσιν ἐξ ὀκτὼ καὶ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσιν ἐκ τεσσάρων.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὰ μέλη ἐκλέγονται καὶ διορίζονται ἐκ τῶν εὐπόρων γεωργῶν συμπληρωσάντων τοὐλάχιστον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας των ἐπὶ τετραετίαν καὶ τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν ἀντικαθισταμένου ἅπαξ κατὰ διετίαν. Οἱ κατὰ πρῶτον ἀντικατασταθησόμενοι ἐξάγονται διὰ κληρώσεως, κατὰ δὲ τὰ μετὰ ταῦτα ἔτη μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἐπιτρεπομένου τοῦ ἐκ νέου διορισμοῦ τῶν ἀντικαθισταμένων μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Τὰ μέλη τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων τῶν Νομαρχιῶν, τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήτεων ἐκλέγονται τῇ ὁμοψηφίᾳ ἢ πλειοψηφίᾳ τῶν τοπικῶν διοικητικῶν συμβουλίων, ἡ δὲ ἔγκρισις τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, καθὼς καὶ ἡ ἐκλογὴ καὶ ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιμελητηρίου γίνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Οἱ ἐκλελεγμένοι σύμβουλοι τῶν ἐπιμελητηρίων τούτων ἐκλέ-

γουσι μεταξὺ αὐτῶν δι' ὁμοψηφίας ἢ πλειοψηφίας διὰ διετίαν ἀνὰ ἕνα πρόεδρον καὶ ἀντιπρόεδρον καὶ πρῶτον καὶ δεύτερον γραμματέα ἵνα συντάσσωσι τὰ πρακτικὰ τῶν συνδιασκέψεων. Τὰ ὀνόματα αὐτῶν γνωστοποιοῦνται διὰ τῆς Νομαρχίας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας ἵνα ἐπικυρωθῇ ὁ διορισμὸς αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐπιτρέπεται ὁ ἐκ νέου διορισμὸς τῶν προέδρων καὶ γραμματέων μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Τὰ ἐπιμελητήρια τῶν ὑποδιοικήσεων ἀποτείνονται εἰς τὰ τῶν διοικήσεων, τὰ τῶν διοικήσεων εἰς τὰ τῶν Νομαρχιῶν καὶ ταῦτα ἀπευθείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας. Ἀλλ' ἐν ἀνάγκῃ δύνανται οἱονδήποτε τούτων νὰ ἀπευθυνθῇ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Τὰ μέλη τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων συνέρχονται δὶς τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν πρώτην καὶ δεκάτην πέμπτην ἡμέραν, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν καταρτίζονται τῇ ὁμοψηφίᾳ ἢ πλειοψηφίᾳ.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Τὰ καθήκοντα τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων συνίστανται εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν μέσων τῆς βελτιώσεως καὶ ἀναπτύξεως παντὸς εἴδους γεννημάτων, φυτῶν, καρπῶν, δένδρων τῶν δασῶν καὶ ἡμέρων ζώων καὶ εἰς τὴν συνδιάσκεψιν ἐπὶ παντὸς ὠφελίμου καὶ ἐπιβλαβοῦς γεωργικοῦ ζητήματος. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν ὑποβάλλονται, ὡς διαγράφει τὸ 7ον ἄρθρον, δι' ἐκθέσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας. Τὰ ἀντικείμενα, ἅπερ δέον νὰ ἐκτελεσθῶσι παραχρῆμα ἐν τῷ τόπῳ, σὺν τῇ ὑποβολῇ αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀναφέρονται ἀμέσως καὶ ἐπισήμως εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχήν. Τὰ γεωργικὰ ἐπιμελητήρια δικαιοῦνται συνδιασκεπτόμενα νὰ ἐκφέρωσι γνώμην, κατόπιν προτάσεως γενομένης εἴτε ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, εἴτε τῆς τοπικῆς ἀρχῆς καὶ ἀφορώσης εἰς τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Τὰ γεωργικὰ ἐπιμελητήρια ἐντὸς τοῦ Μαρτίου παντὸς ἔτους

συνέρχονται ἐκτάκτως καὶ συνεδριάζουσι διαρκῶς ἐπί τινας ἡμέρας καὶ συντάσσουσι κατάλογον περιέχοντα τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν τὰς ἐκδοθείσας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, τὴν κατάστασιν τῆς γεωργίας τοῦ τόπου καὶ ἅπαντα τὰ γεγονότα τοῦ ἔτους καὶ ὑποβάλλουσιν αὐτὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Τὰ καθέκαστα τῶν καθηκόντων τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων ὁρισθήσονται δι' ἰδικωτέρων ὁδηγιῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος νόμου.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος
29 Ρεδζὲπ 1297.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων.

زراعت اوطه‌لرینك نظامنامهٔ داخیلیسی

(Ζιραᾶτ-ὸὺ-ταλαρηνὶν νιζαμναμεῖ δ'αχιλησή).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Τὰ γεωργικὰ ἐπιμελητήρια συνέρχονται κατὰ τὸν θεμελιώδη αὐτῶν νόμον κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ περὶ τὰ μέσα ἑκάστου μηνὸς δὶς καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ κατ' ἄλλας ἡμέρας ἐκτάκτους, γνωστοποιουμένου τοῦ αἰτίου τῆς συνεδριάσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου εἰς τὸ ἐπιμελητήριον.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Τὸν πρόεδρον μὴ παρευρισκόμενον κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν συνεδριάσεων ἀναπληροῖ ἐν μὲν τοῖς ἐπιμελητηρίοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Νομαρχίας καὶ τῆς διοικήσεως ὁ ἀντιπρόεδρος, ἐν δὲ ταῖς τῶν ὑποδιοικήσεων, ὁ πρεσβύτερος τῶν συμβούλων.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Οἱ ἐκλεχθέντες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ θεμελιώδους νόμου καὶ ἀποδεχθέντες τὴν θέσιν συμβούλου δέον νὰ παρευρίσκωνται

κατὰ τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων συνεδριάσεων. Οἱ μὴ παρευρισκόμενοι εἰς τρεῖς συνεδριάσεις καὶ μὴ ἀναφέροντες εἰς τὸν πρόεδρον νόμιμον λόγον τῆς ἀπουσίας των θεωροῦνται ὡς παραιτηθέντες.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἐὰν κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν ὑποθέσεώς τινος σύμβουλός τις θελήσῃ νὰ ἐκθέσῃ τὰς σκέψεις αὐτοῦ περὶ ἄλλης ὑποθέσεως, ἡ ἀκρόασις αὐτοῦ ἀναβάλλεται διὰ τὴν λῆξιν τῆς συνδιασκέψεως. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἐγκριθῇ νὰ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν ἡ σκέψις, ἣν οὗτος θέλει ἐκφέρῃ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς συνδιασκέψεως, ἐγγράφεται αὕτη ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἵνα συζητηθῇ κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Οὐδεὶς τῶν συμβούλων δύναται νὰ ἐκφέρῃ γνώμην, ἂν μὴ προηγουμένως ζητήσῃ τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ προέδρου. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν καὶ συζήτησιν ζητήσωσι τὸν λόγον τινὲς τῶν συμβούλων διὰ μιᾶς, ὁ πρόεδρος παρέχει τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ὁμιλήσωσι τηρῶν τὴν σειρὰν τῆς προτεραιότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν συνεδριάσεων ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων καὶ ἀποφάσεων, μεθ' ὃ προσάγεται ἡ ἡμερησία διάταξις καὶ τῇ αἰτήσει τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν συζητεῖται κατὰ πρῶτον ἡ ἐν αὐτῇ ἐγγεγραμμένη σπουδαιοτέρα ὑπόθεσις.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Διὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς παραπεμπομένας εἰς τὰ γεωργικὰ ἐπιμελητήρια σχηματίζονται ἐπιτροπαί, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον ἡ ὁλομέλεια, συγκείμεναι ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Περὶ ὠφελίμων ὑποθέσεων, οἷαι ἡ ἐν ταῖς Αὐτοκρατορικαῖς χώραις διάδοσις καὶ γενίκευσις τῆς γεωργίας, ἡ ἐξέτασις ὠφελίμων ἀντικειμένων καὶ αἱ ἐκθέσεις διαγωνισμοῦ, διορίζονται, ἐν ἀνάγκῃ, ἐκτὸς τῶν μελῶν τῶν ἐπιμελητηρίων, αἱ ἀπαιτούμεναι ἐπιτροπαί, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ἐπίσης ὑπὸ τῶν γεωργικῶν

ἐπιμελητηρίων, τῶν Νομαρχῶν, τῶν διοικητῶν καὶ τῶν ὑποδιοικητῶν κατόπιν συνεννοήσεως αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Τὰ γεωργικὰ ἐπιμελητήρια ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν εὐμένειαν τῆς Ὑψηλῆς κυβερνήσεως τὰς ἀμοιβὰς τὰς δοθησομένας εἰς τοὺς ἐργαζομένους ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς γεωργίας.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἕκαστον γεωργικὸν ἐπιμελητήριον ἔχει ἰδιαιτέραν σφραγῖδα, ἐφ' ἧς εἶναι ἐγκεχαραγμένη ἡ φράσις «γεωργικὸν ἐπιμελητήριον» καὶ τὸ ὄνομα τῆς Νομαρχίας, ἢ τῆς διοικήσεως, ἢ τῆς ὑποδιοικήσεως. Διὰ τῆς σφραγῖδος ταύτης σφραγίζονται τὰ συμφώνως τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων συνταγσόμενα ὑπομνήματα, αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ὁ πρόεδρος, ἀφοῦ ἐξετάσῃ ἅπαντα τὰ εἰς τὸ ἐπιμελητήριον παραπεμφθέντα ἔγγραφα καὶ ἐγγράψῃ αὐτὰ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, τίθησιν αὐτὰ ὑπὸ συζήτησιν, συζητουμένων τῶν ὑποθέσεων καὶ λυομένων κατὰ πλειοψηφίαν· ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ ἰσχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Μὴ παρευρισκομένου τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν, δὲν ἀποφασίζεται ὁριστικῶς ἡ ὑπὸ συζήτησιν ὑπόθεσις, ἀναβαλλομένη εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Τὰ εἰς τὰ γεωργικὰ ἐπιμελητήρια ἀποστελλόμενα ὑπομνήματα, αἱ ἐπιστολαὶ καὶ λοιπὰ ἔγγραφα ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προέδρου ἀνοίγει ὁ ἀντιπρόεδρος, ὅστις ὑπογράφει, ἐπίσης τὰ συμφώνως τῇ ἐκδιδομένῃ ἀποφάσει συνταγσόμενα σχέδια τῶν ὑπομνημάτων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ἐν ἑκάστῳ γεωγραφικῷ ἐπιμελητηρίῳ ὑπάρχουσι τρία βιβλία· ἐν ἑνὶ τούτων, θεωρουμένῳ ὡς βιβλίον τῶν πρακτικῶν, ἐγγράφονται εἴτε αἱ σύμφωνοι εἴτε αἱ ἀντίθετοι γνῶμαι τῆς ὁλομελείας, ὑπογραφόμεναι ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν παρόν-

των μελῶν· ἐν δὲ τοῖς δύο λοιποῖς βιβλίοις καταχωροῦνται ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τοῦ ἐπιμελητηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Οἱ γραμματεῖς τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων ἐκλέγονται καὶ διορίζονται ὑπ' αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Οἱ γραμματεῖς τῶν ἐπιμελητηρίων εἰσὶν ἐπιφορτισμένοι νὰ συντάσσωσι τὰς λαμβανομένας ἀποφάσεις καὶ ἅπαντα τὰ ἔγγραφα ὑπ' εὐθύνην των.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Ἀπόντος τοῦ πρώτου γραμματέως ἕνεκα εὐπροσδέκτου λόγου, ἐκτελεῖ προσωρινῶς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὁ δεύτερος γραμματεύς, ἢ ἕν τῶν μελῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Χρονολογία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος
Τῇ 8 Ρεπεμβρίου 1300, ἢ 4 Φεβρουαρίου 1298.

ΝΟΜΟΣ
ΠΕΡΙ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

زراعت بانكەسى نظامنامەسى

(Ζιραάτ πάνκασι νιζαμναμεσή).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Συνεστήθη γεωργικὴ τράπεζα ἀντικαθιστῶσα τὰ ταμεῖα τῶν ὠφελειῶν (μεναφὴ σαντουκλαρή), ὧν τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα μεταβιβάζονται εἰς αὐτήν. Ἕδρα τῆς διοικήσεως αὐτῆς ἔσται ἡ Κωνσταντινούπολις, ὑπαρχόντων ὑποκαταστημάτων ἐν ταῖς ἕδραις τῶν νομῶν καὶ ταῖς διοικήσεσι σπουδαίων γεωργικῶν μερῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἡ γεωργικὴ τράπεζα συνεστήθη ἵνα δανείζῃ, συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον, εἰς τοὺς γεωργοὺς χρήματα ἐντόκως ἐπὶ ὑποθηκεύσει ἀκινήτων κτημάτων, ὧν κατὰ τὸν νόμον ἐπιτρέπεται ἡ πώλησις δι᾽ χρέη, ἢ ἐπὶ ἀξιοχρέῳ ἐγγυήσει, νὰ δέχηται μετρητά, νὰ ἐκτελῇ καὶ διενεργῇ τραπεζιτικὰς πράξεις σχετικὰς πρὸς τὴν γεωργίαν. Τὰ ποσὰ ὅμως τῶν χρημάτων, ἅπερ ἡ τράπεζα θὰ δέχηται ἐντόκως ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὸ ἥμισυ τῶν κεφαλαίων αὐτῆς, τῶν ἀποδεικνυομένων ὅτι ὑπάρχουσι κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους ἐκείνου.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ἡ γεωργικὴ τράπεζα διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Κεφάλαιον τῆς τραπέζης.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Τὰ κεφάλαια τῆς τραπέζης ἀποτελοῦνται α΄ ἐκ τῶν ἐν τοῖς ταμείοις τῶν ὠφελειῶν (μεναφὴ σαντουκλαρὴ) ὑπαρχόντων καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτῶν ληφθέντων καὶ συναθροισθέντων μετρητῶν, β΄ ἐκ τῶν ποσῶν τῶν προελευσομένων ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ταμείων τῶν ὠφελειῶν, γ΄ ἐκ τῆς μερίδος τῆς συνεισφορᾶς (χισσαὶ ἰανὲ) ἣν ἐπὶ τοῖς ἕνδεκα τῆς δεκάτης τῆς ληφθείσης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ 1303 οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ δ΄ ἐκ τῶν τόκων τῶν παραχθησομένων ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς τραπέζης ἐνεργηθησομένων δανείων. Ἀπὸ δὲ τῆς χρονολογίας, καθ᾽ ἣν τὸ ποσὸν τῶν κεφαλαίων αὐτῆς συμποσωθήσεται εἰς δέκα ἑκατομμύρια λιρῶν, θέλει παύσῃ λαμβανομένη ἡ ρηθεῖσα μερὶς τῆς συνεισφορᾶς τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τοῖς ἕνδεκα.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἡ μερὶς τῆς συνεισφορᾶς θὰ εἰσπράττηται μετὰ τῶν προσόδων τῆς δεκάτης. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1303ου οἰκονομικοῦ ἔτους θέλει παραδίδοσθαι τὸ ἓν ἐπὶ τοῖς ἕνδεκα εἰς τὴν γεωργικὴν

τράπεζαν, ἀπέναντι ἀποδείξεως παραλαβῆς, ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν γενομένων ἀπέναντι τῆς δεκάτης τῶν μερῶν ὧν τὰ δέκατα παραχωροῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κατ' ἀποκοπήν, καὶ ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν γεννημάτων τῶν πωλουμένων ἐκ τῶν προϊόντων τῆς δεκάτης τῶν μερῶν, ἅτινα διαχειρίζεται ἀπ' εὐθείας ἡ κυβέρνησις. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει τὰ γεννήματα τῆς δεκάτης, ἣν διαχειρίζεται ἀπ' εὐθείας ἡ κυβέρνησις, καταναλωθῶσιν αὐτουσίως, ἡ μερὶς τῆ γεωργικῆς τραπέζης χωρίζεται αὐτουσίως καὶ πωλεῖται διὰ λογαριασμὸν τῆς τραπέζης διὰ τῆς διευθύνσεως αὐτῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ τόπου ὀφείλουσι νὰ παραδίδωσιν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν γεωργικὴν τράπεζαν τὸ ἓν ἐπὶ τοῖς ἕνδεκα τοῦ ποσοῦ τοῦ παραδιδομένου εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐνοικιαζομένης δεκάτης καὶ ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν πωλουμένων γεννημάτων τῆς δεκάτης, λαμβανομένου τόκου 6 τοῖς ο/ο ἀπὸ τῶν ὑπαιτίων τῆς ἀναβολῆς τῆς παραδόσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ὁ τόκος τῶν γραμματίων τῶν ὑπαρχόντων ἐν τοῖς ταμείοις τῶν ὠφελειῶν καὶ τῶν μεταβιβαθησομένων εἰς τὴν γεωργικὴν τράπεζαν θέλει τὸ ἐχῇ πρὸ 6 τοῖς ο/ο ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως, δέον δὲ νὰ καταβληθῇ φροντὶς ὅπως τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν εἰσπραχθῇ ἐντὸς τὸ πολὺ δύο ἐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Εἰς τοὺς καταθέντας μετρητὰ τῇ τραπέζῃ καταβάλλεται τόκος 4 τοῖς ο/ο.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Δέον ἐν τοῖς γραμματίοις νὰ ὁρίζηται ὁ χρόνος, καθ' ὃν θὰ ζητῶσιν οἱ δανειζοντες τῇ τραπέζῃ χρήματα τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν, μὴ πληρωνομένου τόκου διὰ τὰ ποσὰ τὰ κατατεθειμένα εἰς τὴν τράπεζαν ἐπὶ προθεσμίᾳ μικροτέρᾳ τῶν τριῶν μηνῶν, ἢ ἄνευ προθεσμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Τρόπος τῆς διοικήσεως τῆς τραπέζης.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἡ γενικὴ διοίκησις τῆς γεωργικῆς τραπέζης ἐστὶν ἀνατεθειμένη εἰς ἕνα γενικὸν διευθυντὴν καὶ ἕνα ὑποδιευθυντήν.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Δοθήσεται ἐτησία μισθοδοσία ἐκ ποσοῦ ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων γροσίων τῷ γενικῷ διευθυντῇ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει κεντρικῆς διευθύνσεως τῆς τραπέζης, ἑξήκοντα χιλιάδων τῷ ὑποδιευθυντῇ, τεσσαράκοντα ὀκτὼ χιλιάδων τοῖς λογισταῖς, καὶ τριάκοντα ἓξ χιλιάδων τῷ ταμίᾳ. Δύναται δὲ νὰ ὁρισθῇ ἐτησία δαπάνη ἑξήκοντα τὸ πολὺ χιλιάδων γροσίων διὰ τὰς μισθοδοσίας τῶν ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐκλεχθησομένων καὶ διορισθησομένων λοιπῶν ὑπαλλήλων καὶ διὰ διάφορα ἔξοδα. Ἀναφυομένης τῆς ἀνάγκης τῆς ἐλαττώσεως τῶν εἰρημένων μισθοδοσιῶν καὶ ἐξόδων, ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα τῇ ἀποφάσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ὁ μὲν ὡς γενικὸς διευθυντὴς τῆς τραπέζης διορισθησόμενος ὀφείλει νὰ παράσχῃ ἐγγυητὴν δι' εἴκοσι πέντε χιλιάδας λίρας, ὁ δὲ ὑποδιευθυντὴς, ὁ ταμίας καὶ ὁ λογιστὴς διὰ δέκα χιλιάδας λίρας.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Νομαρχιῶν Ἀδριανουπόλεως, Ἀϊδινίου, Θεσσαλονίκης, Ἰκονίου καὶ Σεβαστείας ἱδρυθησομένων ὑποκαταστημάτων τῆς γεωργικῆς τραπέζης δοθήσεται ἐτησία μισθοδοσία τριάκοντα ἓξ χιλιάδων γροσίων, εἰς τοὺς λογιστὰς δέκα ὀκτὼ χιλιάδων, καὶ εἰς τοὺς ταμίας ἐννέα χιλιάδων. Ὡς ἀντίκρυσμα δὲ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων καὶ διαφόρων ἐξόδων ὁρισθήσονται τὸ πολὺ εἴκοσι ἑπτὰ χιλιάδες γρόσια. Εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐν ταῖς ἕδραις τῶν λοιπῶν Νομαρχιῶν ἱδρυθησομένων ὑποκαταστημάτων ὁρίζεται ἐτησία μισθοδοσία εἴκοσι τεσσάρων χιλιάδων γροσίων, εἰς τοὺς λογιστὰς δώδεκα χιλιάδων καὶ εἰς τοὺς ταμίας ἓξ χιλιάδων,

ὁριζομένων ὡς ἀντίκρυσμα τῶν μισθοδοσιῶν τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων καὶ διαφόρων ἐξόδων δέκα ὀκτὼ χιλιάδων τὸ πολὺ ἐτησίως. Εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐν ταῖς ἕδραις τῶν διοικήσεων ἱδρυθησομένων ὑποκαταστημάτων ὁρίζεται ἐτησία μισθοδοσία δώδεκα χιλιάδων γροσίων, εἰς τοὺς λογιστὰς ἓξ χιλιάδων καὶ εἰς τοὺς ταμίας τεσσάρων χιλιάδων, ὡς ἀντίκρυσμα δὲ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων καὶ διαφόρων ἐξόδων ὁρίζονται ἐτησίως ὀκτὼ χιλιάδες γρόσια (1).

---

(1) Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς «Τακβήμι Βεκαῆ» ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 28 Ρεμαζὰν 1308 ἢ 25)7 Μαΐου 1891 καὶ ὑπ' ἀριθ. 19 ἐδημοσίευσεν ὅτι τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐξεδόθη Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα καθ' ὃ, ἐπειδὴ αἱ μισθοδοσίαι τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις καὶ ταῖς διοικήσεσι (λιβὰ) ὑποκαταστημάτων τῆς γεωργικῆς τραπέζης καὶ αἱ ἐπιχορηγήσεις τῶν προέδρων αὐτῶν τυγχάνουσιν ἐλάχισται, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τε ὠφελείας τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν προσόδων τοῦ ταμείου αὐτῆς, αἱ μισθοδοσίαι αὗται αὐξάνονται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: Ἀπὸ τῶν τόκων τῶν παραγομένων ἐκ τῶν παρεχομένων δανείων καὶ τοῦ τέλους καταχωρήσεως (ρέσμι καϊδ') χωρίζεται τὸ ποσὸν 30 τοῖς ο)ο, ἐκ τοῦ ὁποίου, ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσι τὰ γενόμενα ἔξοδα, ἐὰν μὲν τὸ ὑπόλοιπον δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς δέκα χιλιάδας γρόσια, χωρίζεται ἐπίσης τὸ ἥμισυ, ἐὰν δὲ ὑπερβαίνῃ τὰς δέκα χιλιάδας, τὸ ἥμισυ τοῦτο καὶ τὸ τέταρτον τοῦ πλεονάσματος. Οὕτω δὲ ἐκ τοῦ χωρισθέντος τούτου ποσοῦ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰς τοὺς προέδρους κατ' ἀποκοπὴν χορηγουμένων μηνιαίων ποσῶν τῶν ἐδρῶν τῶν Νομαρχιῶν καὶ διοικήσεων, τὸ δέκατον τοῦ ὑπολοίπου δίδεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑποκαταστήματος καὶ τὸ περισσεῦμα εἰς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσι (καζὰ) ἐκ τῶν ποσῶν τῶν παραγομένων ἐκ τοῦ δεκάτου καὶ τοῦ τετάρτου δὲν ὑπολείπεταί τι πρὸς ἐπιχορήγησιν, χορηγεῖται τὸ δέκατον τοῦ ὅλου εἰς τὸν λογιστὴν (μουχασεπ'ὲ κιατιπὴ) καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπολοίπου διανέμεται καὶ δίδεται τῷ προέδρῳ τοῦ συμβουλίου τοῦ ταμείου, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου κατ' ἴσην μοίραν. Ὁ τρόπος οὗτος θέλει δοκιμασθῇ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1307ου ἔτους καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι ὠφέλιμος παραχωρεῖται ἄδεια τῷ ὑπουργείῳ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων ἵνα ζητήσῃ ἰδιαιτέρως τὴν τροποποίησιν τῶν σχετικῶν ἄρθρων τοῦ ἀρχικοῦ νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς τραπέζης, ὁ λογιστὴς καὶ ὁ ταμίας αὐτῆς διορίζονται τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων ἔργων δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ὑποκαταστημάτων διορίζονται διὰ διαγωνισμοῦ καὶ ἐξετάζονται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῇ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου. Οἱ διευθυνταὶ τῶν ὑποκαταστημάτων, οἱ λογισταὶ καὶ οἱ ταμίαι παρέχουσιν ἐγγυητὰς συμφώνως πρὸς τὸν περὶ ἐγγυοδοσίας νόμον.

ΑΡΘΡΟΝ 15ον.

Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς τραπέζης ἐκτελεῖ τοὺς διορισμοὺς καὶ τὰς παύσεις τῶν διευθυντῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑποκαταστημάτων, τὴν σύστασιν τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ τὰ ἀντικείμενα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν τρόπον τῆς διευθύνσεως, τῇ ἀποφάσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπογράφῃ τὰ ἔγγραφα, τὰ γραμμάτια καὶ τὰ συμβόλαια τὰ σχετικὰ πρὸς ἁπάσας τὰς πράξεις τὰς ἐκτελουμένας ἐξ ὀνόματος τῆς τραπέζης, νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὰς διὰ τὰς ἐξ ὀνόματος αὐτῆς δίκας εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ διορισμοῦ πληρεξουσίου, νὰ ὑπερασπίζῃ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου τὴν τράπεζαν ἀπὸ τῶν κατ' αὐτῆς ἐγειρομένων ἀγωγῶν. Οἱ διευθυνταὶ τῶν ὑποκαταστημάτων ἐνεργοῦσι τὰς ἐν ταῖς Νομαρχίαις καὶ διοικήσεσιν ὑφισταμένας πράξεις ἐξ ὀνόματος τῆς τραπέζης ὡς ὁ γενικὸς διευθυντής.

Διοικητικὸν συμβούλιον.

ΑΡΘΡΟΝ 16ον.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς τραπέζης σύγκειται ἐκ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ, τοῦ ὑποδιευθυντοῦ, ἑνὸς μέλους τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἑνὸς μέλους τοῦ Λογιστηρίου (διβάνι μουχασεπάτ), καθὼς καὶ ἑνὸς μέλους ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων ἔργων, δύο μελῶν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει γεωργικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ τοῦ πρώτου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλεγκτοῦ τῆς γεωργίας. Τοῦ συμβουλίου τούτου προεδρεύει τὸ μέλος τὸ διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Τὰ μέλη τὰ ἐκ-

λεγόμενα ἐκ τοῦ γεωργικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ἀντικαθίστανται κατὰ πᾶσαν διετίαν. Τὰ ἀποσυρόμενα μέλη δύνανται ἐκ νέου νὰ ἐκλεγῶσι. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον συνέρχεται ἅπαξ τοὐλάχιστον κατὰ μῆνα καὶ ἐκτάκτως, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης ἐκτιμωμένης ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 17ον.

Τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑποκαταστημάτων τῆς τραπέζης σύγκεινται ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος, τοῦ ἐλεγκτοῦ τῆς γεωργίας καὶ ἀνὰ δύο πρόσωπα ἐκλεγόμενα ἐκ τῶν μελῶν τῶν ἐμπορικῶν καὶ γεωργικῶν συμβουλίων καὶ τῶν δημαρχιῶν. Προεδρεύει τοῦ συμβουλίου τούτου ἓν ἐκ τῶν μελῶν τῶν διορισθησομένων ἐκ τῶν ἐμπορικῶν καὶ γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ τῆς δημαρχίας, ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον συνέρχεται ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ περισσότερον.

ΑΡΘΡΟΝ 18ον.

Κατὰ πᾶσαν συνεδρίασιν δίδονται εἰς τὰ μέλη τοῦ γενικοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀνὰ μία λίρα καὶ εἰς τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ὑποκαταστημάτων ἡμίσεια λίρα καὶ ἓν τέταρτον αὐτῆς κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 19ον.

Ἄνωθεν τῶν πρακτικῶν ἑκάστης συνεδριάσεως καταχωροῦνται τὰ ὀνόματα τῶν παρευρισκομένων συμβούλων. Οὐδεμία ἀπόφασις δύναται νὰ ληφθῇ ἐπὶ ζητήματος ἂν μὴ ὦσι παρόντα τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ γνωμοδοτήσωσι δι' ἀντιπροσώπου. Τὰ πρακτικὰ τῶν ἐν τῷ συμβουλίῳ γινομένων συνδιασκέψεων ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Τὰ πρακτικὰ ταῦτα καταχωροῦνται ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ ὑπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, τῶν ὑπαλλήλων τῆς διευθύνσεως καὶ ἑνὸς μέλους. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ τὰ ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς διευθύνσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 20ον.

Ἐκτὸς τῶν ἀντικειμένων τῶν ὁριζομένων διὰ τοῦ παρόντος

νόμου ὡς καθηκόντων τοῦ διευθυντοῦ, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ὑποθέσεις συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Ὁ καθορισμὸς τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐκποιήσεως τῶν ὑποθηκευμένων καὶ ἐνεχυρασμένων πραγμάτων (μερχούν), τῆς συστάσεως ἢ καταργήσεως ὑποκαταστημάτων, τῆς ἐπικυρώσεως τῶν βιβλίων τῶν μηνιαίων καὶ ἐτησίων ἀπολογισμῶν, τῆς ἀναγκαίας τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου, τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς τραπέζης ἀναφυομένας ἀγωγάς, τῆς συνάψεως συμβολαίων, τῆς συντάξεως τοῦ ἐτησίου ἀπολογισμοῦ καὶ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς δαπάνην χρημάτων ἐκτὸς τοῦ ἰσολογισμοῦ, ἀποτελοῦσι τὰ καθήκοντα τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 21ον.

Αἱ μεταξὺ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀναφυόμεναι διαφωνίαι ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ πλειοψηφίας λαμβανομένων ἀποφάσεων, λύονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἐλεγκταί.

ΑΡΘΡΟΝ 22ον.

Τὰ καθήκοντα τῶν ἐλεγκτῶν τῆς γεωργίας συνίστανται εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν πράξεων τῆς τραπέζης, τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου, τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ ἐτησίου ἀπολογισμοῦ, τὴν εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὑποβολὴν τῶν περὶ τῆς τραπέζης ἀπαιτουμένων πληροφοριῶν καὶ τῶν ἰδαιτέρων σκέψεών των καὶ ἐν ἀνάγκῃ τὴν ὑποβολὴν αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ εἰς τὴν κεντρικὴν τῆς τραπέζης διεύθυνσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 23ον.

Οἱ ὑπάλληλοι ὀφείλουσιν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐλεγκτῶν νὰ ὑποβάλλωσιν αὐτοῖς τὰ λογιστικὰ βιβλία τῆς τραπέζης καὶ ἅπαντα τὰ ἔγγραφα. Οἱ ἐλεγκταὶ δύνανται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐπιθεωρῶσι τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ταμείου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀντὶ μετρητῶν εὑρισκομένων γραμματίων, ὀφείλοντες νὰ ὑποδεικνύωσιν εἰς τοὺς ἁρμοδίους τοὺς μὴ ἐκτελοῦντας τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὑπαλλήλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Ὅροι τῶν δανείων.

ΑΡΘΡΟΝ 24ον.

Ἡ γεωργικὴ τράπεζα δανείζει κατὰ δύο τρόπους. Δίδονται τοῖς μετρητοῖς τὰ δανειζόμενα ποσὰ ἀπὸ ἑνὸς μέχρι δέκα ἐτῶν ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ πληρώνωνται κατ' ἔτος οἱ ἀνάλογοι τόκοι καὶ τὸ χρεωλύσιον, ἢ ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ πληρώνηται ὁ τόκος καὶ τὸ κεφάλαιον κατὰ δόσεις, ἢ ὁ μὲν τόκος κατὰ δόσεις, τὸ δὲ κεφάλαιον κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας διὰ μιᾶς.

ΑΡΘΡΟΝ 25ον.

Ἀπαγορεύεται ὁριστικῶς ἡ παραχώρησις δανείου εἰς μὴ γεωργούς.

ΑΡΘΡΟΝ 26ον.

Ὁ ἀπὸ τῆς γεωργικῆς τραπέζης δανεισθησόμενος ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δάνειον διὰ τῶν ἀκινήτων κτημάτων αὐτοῦ. Ἐὰν μὲν τὸ κτῆμα αὐτοῦ ᾖ καθαρὰ ἰδιοκτησία (μοῦλκ) ἢ βακούφιον ἐπὶ μισθώματι κατ' ἀποκοπήν, ὑποθηκεύει αὐτό, ἐὰν δὲ ᾖ ἐκ τῶν δημοσίων γαιῶν ἢ τῶν βακουφικῶν ἐκ τοῦ εἴδους τῶν εἰδικῶς καθιερωμένων (ταχσητὰτ καπιλντὲν) παραχωρεῖ αὐτὸ ἐπὶ ἐξωνήσει (βεφάεν φιράγ), διορίζων πληρεξούσιον διὰ διαρκοῦς ἐντολῆς τὸν διευθυντὴν τῆς τραπέζης ἵνα, ἐὰν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας δὲν καταβάλῃ τὸ χρέος του, πωλήσῃ ἢ παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον τὸ κτῆμα ἐκεῖνο καὶ ἐκ τοῦ τιμήματος πληρώσῃ τὸ χρέος του. Εἰς τοὺς γεωργοὺς τοὺς μὴ ἔχοντας ἀκίνητα κτήματα δανείζονται χρήματα ἐπὶ πραγματικῇ ἐγγυήσει (κεφήλ μαλή). Ἀλλ ὁ ἐγγυητὴς δέον νὰ ᾖ ἰδιοκτήτης κτημάτων, νὰ δύναται νὰ πληρώσῃ τὰ δανειζόμενα χρήματα ἐὰν δὲ οἱ ἐγγυηταὶ ὦσι πολλοί, ἐπίσης ἀπαιτεῖται ἡ κατάστασις αὐτῶν νὰ ᾖ σύμφωνος πρὸς τοὺς ὅρους τούτους. Ἀπαιτεῖται ἵνα οἱ δανειζόμενοι ἀποδεικνύωσι διὰ μαρτυρικοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ δημογεροντικοῦ συμβουλίου τοῦ χωρίου ἢ τοῦ γεωργικοῦ ἐπιμελητηρίου, ὅτι τὸ δάνειον πραγματικῶς θέλει δαπανηθῇ διὰ τὰς γεωργικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας (1).

(1) Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἠκυρώθη διὰ τοῦ κατόπιν παραρτήματος.

ΑΡΘΡΟΝ 27ον.

Ἐὰν τὸ ἀκίνητον κτῆμα, ὅπερ θέλει ὑποθηκεύσῃ ὁ δανεισθησόμενος, εἶναι ἐκ τοῦ εἴδους τῶν ἀσφαλιζομένων καὶ δὲν ἠσφαλίσθη, τὸ δανεισθησόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 28ον.

Ἐὰν τὸ κεφάλαιον ὑποκαταστήματός τινος ὑπερβαίνῃ τὰς δέκα πέντε χιλιάδας λίρας, τὸ ποσὸν τὸ δανεισθησόμενον εἰς ἓν πρόσωπον ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ καζᾶ ἐκείνου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δέκα χιλιάδας γρόσια· ἐὰν δὲ τὸ κεφάλαιον συμποσοῦται μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα πέντε χιλιάδων λιρῶν, τὸ ποσὸν τὸ δανεισθησόμενον εἰς ἓν πρόσωπον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δέκα χιλιάδας γρόσια· ἐὰν δὲ τὸ κεφάλαιον ἦ ὀλιγώτερον τῶν δέκα χιλιάδων λιρῶν, τὸ ποσὸν τὸ δανεισθησόμενον εἰς ἓν πρόσωπον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς πέντε χιλιάδας γρόσια.

ΑΡΘΡΟΝ 29ον.

Ἐπὶ τῶν χρημάτων, ἅπερ ἡ τράπεζα δανείζει, λαμβάνεται ἐπίσης τόκος ἓξ τοῖς ἑκατὸν καὶ ἅπαξ τέλος ἓν τοῖς ἑκατὸν δι' ἔξοδα τῆς διευθύνσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 30ον.

Οἱ τόκοι καὶ τὸ χρεωλύτιον τῶν ὑπὸ τῆς τραπέζης παραχωρηθησομένων δανείων δίδονται καθ' ἑξαμηνίαν ἢ κατ' ἔτος. Ἀλλ' οἱ ὀφειλέται δύνανται νὰ καταβάλωσιν εἰς τὴν τράπεζαν τὸ χρέος αὐτῶν μετὰ τοῦ τόκου πρὸ τῆς λήξεως τῆς ταχθείσης προθεσμίας ὁπόταν βούλωνται.

ΑΡΘΡΟΝ 31ον.

Εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοὺς μὴ καταβάλλοντας κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ὡρισμένης προθεσμίας τὴν ἐτησίαν δόσιν καὶ τὸν ἐτήσιον τόκον ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς τραπεζης ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμὴν τῆς ὀφειλῆς αὐτῶν ἐντὸς δύο μηνῶν. Ἓν ἀντίγραφον τῆς ἐπιταγῆς ταύτης ὑπογράφουσιν οἱ ὀφειλέται· ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν γινώσκωσι νὰ γράφωσιν ἢ ἀρνοῦνται νὰ δεχθῶσι τὴν ἐπιταγήν, κοινοποιεῖται αὐτοῖς αὕτη συμφώνως πρὸς τὸν εἰδικὸν νόμον. Ἐνεργοῦνται αἱ δέουσαι πράξεις ἐπὶ τῶν ὑποθηκευμένων κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τῶν μὴ καταβαλλόντων

κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τὸ χρέος αὐτῶν, ἢ μὴ ἐξασφαλιζόντων τὸ χρέος τοῦτο, καὶ εἰσπράττονται αἱ ἀπαιτήσεις τῆς τραπέζης.

ΑΡΘΡΟΝ 32ον.

Ἐξεταζομένων ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς τραπέζης καὶ ἀποδεικνυομένων τῶν λόγων τῶν προβαλλομένων ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν περὶ τοῦ ὅτι, π. χ. κηρυχθέντος πολέμου, εὑρίσκοντο οὗτοι εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἢ ὅτι τὰ προϊόντα ἔνεκα θεομηνίας κατεστράφησαν, χορηγεῖται ἡ ἀπαιτουμένη προθεσμία.

ΑΡΘΡΟΝ 33ον.

Αἱ ἀγωγαὶ αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰ δάνεια τῆς γεωργικῆς τραπέζης, θεωρούμεναι ὡς κατεπείγουσαι, προτιμῶνται τῶν λοιπῶν ὑποθέσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 34ον.

Παραχωρεῖται ὡς δάνειον τὸ ὑπὸ τοῦ δ.ο κητικοῦ συμβουλίου τῆς τραπέζης ἐγκριθησόμενον ποσὸν ἀναλόγως τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῆς ἀποδειχθησομένης κατὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ τίτλου, δ.' οὗ ἐξουσιάζονται τὰ ὑποθηκευθησόμενα ἀκίνητα κτήματα, καὶ τὰς ἐξασφαλίσεις καὶ πληροφορίας τὰς δοθησομένας ὑπὸ τοῦ δανεισθητομένου κατὰ τὸ 35 ἄρθρον καὶ τὴν ἐκτίμησιν τὴν ἐνεργηθησομένην διὰ τῶν πραγματογνωμόνων.

ΑΡΘΡΟΝ 35ον.

Τοῦ ὀφειλέτου καταβάλλοντος ἀκριβῶς τὸ χρέος αὐτοῦ ἀκυροῦται τὸ μετὰ τῆς τραπέζης συναφθὲν συμβόλαιον. Ἐκτελοῦνται δὲ τὰ δέοντα παραχρῆμα, ἐὰν ἀπαιτῆται νὰ γνωστοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν διεύθυσιν τῶν φόρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Τρόπος τῆς εἰς τὴν τράπεζαν ἀπευθύνσεως τῶν δανεισθησομένων.

ΑΡΘΡΟΝ 36ον.

Ὁ ζητῶν νὰ δανεισθῇ χρήματα, ἀποστέλλει αὐτοπροσώπως ἢ ἐμμέσως εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς γεωργικῆς τραπέζης τοῦ μέρους, ἔνθα εὑρίσκεται, τὰ ἀπαιτούμενα ἐπίσημα καὶ κεκυρωμένα ἔγγραφα περὶ τοῦ εἴδους τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ἀκινήτου κτήματος, ὅπερ πρόκειται νὰ ἐνεχυράσῃ, τοῦ μέρους ἔνθα κεῖται τοῦτο καὶ περὶ τῶν λοιπῶν γεγονότων, συνάμα δὲ καὶ τὸ

μαρτυρικόν, ὅπερ ἔλαβε περὶ τοῦ ὅτι τὸ ποσόν, ὅπερ θὰ δανεισθῇ θέλει τὸ χρησμοποιήσῃ εἰς τὴν γεωργίαν. Ἡ τράπεζα ἐκτελοῦσα τὰς ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις καταβάλλει παραχρῆμα τὸ ποσὸν ὅπερ θὰ δανείσῃ (1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Ἐτήσιος ἀπολογισμὸς τῆς τραπέζης.

ΑΡΘΡΟΝ 37ον.

Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος τῆς γεωργικῆς τραπέζης ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου τοῦ ρωμαϊκοῦ ἔτους (σεννέϊ ρουμηγέ), καὶ λήγει κατὰ τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου. Τὰ ὑποκαταστήματα ὀφείλουσι κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ μηνὸς νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν κατάστασιν τῶν λογαριασμῶν. Αἱ καταστάσεις αὗται ἐπικυροῦνται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς τραπέζης καὶ δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Νομαρχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 38ον.

Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους, ἡ μὲν κεντρικὴ διεύθυνσις ἐπικυροῖ τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τὸν ἀπολογισμὸν τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῆς τραπέζης, μεθ' ὃ ἀποστέλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων ἔργων. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέλεγξιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν ἐτησίων τούτων ἀπολογισμῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου οὗτοι ἀποστέλλονται εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Περὶ διαιρέσεως καὶ διανομῆς τοῦ κέρδους.

ΑΡΘΡΟΝ 39ον.

Κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους διαιροῦνται καὶ διανέμονται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς διευθύνσεως τῆς τραπέζης τὰ καθαρὰ κέρδη κατὰ τὸν κάτωθι διαγραφόμενον τρόπον: α' τὸ τρίτον τοῦ κέρδους προορίζεται εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ κεφα-

(1) Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἠκυρώθη διὰ τοῦ κατόπιν παραρτήματος.

λαίου, β' ἐκ τῶν ὑπολειπομένων δύο τρίτων τὸ ἓν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργικῆς καταστάσεως τῆς Νομαρχίας ἔνθα εὑρίσκεται τὸ ὑποκατάστημα, γ' τὸ τρίτον τοῦ κέρδους ἀποστέλλεται ὑπὸ παντὸς ὑποκαταστήματος εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν· τὰ δὲ χρήματα ταῦτα δαπανῶνται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἵνα ληφθῶσι τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς διαφύλαξιν τῶν ζώων ἀπὸ καταστροφῆς, πρὸς βελτίωσιν τοῦ εἴδους τῶν ἵππων καὶ τῶν βοῶν, πρὸς προμήθειαν σπόρων διὰ τὴν παραγωγὴν προϊόντων ὠφελίμων τοῖς κτηνοτρόφοις καὶ πρὸς διανομὴν αὐτῶν δωρεὰν εἰς τοὺς γεωργούς, πρὸς αὔξησιν τῶν διαφόρων σπαρτῶν καὶ πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν προϊόντων.

Ἐπίλογος.

ΑΡΘΡΟΝ 40ον.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 41ον.

Διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀκυροῦται ὁ ἀπὸ 27 Ρεπ. Χουλεββὲλ 1284 νόμος περὶ τῶν τοπικῶν ταμείων ὁ κατακεχωρημένος ἐν τῷ Δουστούρ.

ΑΡΘΡΟΝ 42ον.

Αἱ ἐσωτερικαὶ πράξεις τῆς τραπέζης ὁρισθήσονται δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ.

Τῇ 19 Ζηλχηττσὲ 1305, ἢ 15 Αὐγούστου 1304.

Παράρτημα.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Ὁ δανεισθησόμενος χρήματα ἀπὸ τῆς γεωργικῆς τραπέζης ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ χρέος διὰ τῶν ἀκινήτων κτημάτων, ὧν εἶναι κύριος, ἢ τὰ ὁποῖα ἐξουσιάζει δι' ἀνάμει ἐπισήμου τίτλου, τουτέστιν, ἐκτὸς τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἥτις ἀρκεῖ πρὸς ἐξοικονόμησίν του, διὰ κτημάτων καθαρᾶς ἰδιοκτησίας (μούλκ), ἢ βακουφίου ἐπὶ μισθώματι κατ' ἀποκοπήν, ἢ δημοσίων γαιῶν ἢ βακουφικῶν γαιῶν ἐκ τοῦ εἴδους τῶν εἰδικῶς καθιερωμένων (ταχσιτὰτ καπιλιντέν).

Οὕτω δὲ ἐὰν μὲν ἡ γῆ, ἣν κέκτηται ἡ ἐξουσιάζει, εἶναι καθαρᾶς ἰδιοκτησίας (μοῦλκ), ὑποθηκεύει αὐτήν, ἐὰν δὲ τυγχάνῃ βακούφιον ἐπὶ μισθώματι κατ' ἀποκοπὴν (μουκατὰ κλὴ βάσφ), παραχαραχωρεῖται ἐπὶ ἐξωνήσει ἡ γῆ καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς ὑπάρχοντα κτίρια καὶ δένδρα καθαρᾶς ἰδιοκτησίας ὑποθηκεύει. Τὰς δημοσίας γαίας καὶ τὰς βακουφικὰς ἐκ τοῦ εἴδους τῶν εἰδικῶς καθιερωμένων παραχωρεῖ ἐπὶ ἐξωνήσει. Ὡς δὲ ρηθήσεται ἐν τῷ 4ῳ ἄρθρῳ, ὀφείλει νὰ διορίσῃ ὡς διαρκῆ πληρεξούσιον τοὺς ὑπαλλήλους τῆς τραπέζης, τῶν ὑποκαταστημάτων, ἢ τοῦ ταμείου.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Εἰς τοὺς γεωργοὺς τοὺς μὴ ἔχοντας ἀκίνητα κτήματα δανείζονται χρήματα δι' ἐγγυήσεως, ἀλλ' ὁ ἐγγυητὴς ἀντικαθίστησι τὸν πρωτοφειλέτην ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ θεωρῆται ἀπέναντι τῆς γεωργικῆς τραπέζης ὡς ἄμεσος ὑπεύθυνος, νὰ ὑποθηκεύσῃ τὰ ἀκίνητα αὐτοῦ κτήματα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῶν δανεισθησομένων χρημάτων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 1ου ἄρθρου, ἢ νὰ παραχωρήσῃ αὐτὰ ἐπὶ ἐξωνήσει καὶ νὰ διορίσῃ διαρκῆ πληρεξούσιον τὸν ὑπάλληλον τῆς τραπέζης, τοῦ ὑποκαταστήματος ἢ τοῦ ταμείου.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Ὁ ζητῶν νὰ δανεισθῇ ἀποτείνεται εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς τραπέζης, ἢ τὸ τμῆμα αὐτῆς δηλῶν τὸ ποσὸν ὅπερ πρόκειται νὰ δανεισθῇ· συνάμα ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ τὰ ἀπαιτούμενα ἐπίσημα καὶ κεκυρωμένα ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα τὸ εἶδος τῶν ἀκινήτων κτημάτων, τὰ ὁποῖα οὗτος ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ θὰ παράσχῃ πρὸς ἐξασφάλισιν, τὴν θέσιν ἐν ᾗ κεῖνται καὶ τὰς λεπτομερείας· ὡσαύτως δὲ ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ καὶ ἀπόδειξιν τῆς πληρωμῆς τοῦ κτηματικοῦ φόρου τοῦ ἔτους ἐκείνου μέχρι τοῦ ὁποίου κατέβαλεν αὐτὸν καὶ πιστοποιητικὸν τῆς συνοικίας ἢ τοῦ χωρίου πιστοῦντος, ὅτι τυγχάνει πραγματικὸς κύριος τῶν ἀκινήτων κτημάτων, ἅπερ παρέχει ὡς ἐξασφάλισιν καὶ ὅτι εἶναι γεωργός.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ἡ διεύθυνσις τῆς τραπέζης ἐνεργεῖ τὰς δούσας ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ 3ον ἄρθρον παρεχομένων ἐξασφαλίσεων καὶ μετὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀπέναντι τῶν γενομένων ἐξασφαλί-

σεων δανεισθησομένου ποσοῦ, συντάσσεται χρεωστικὸν γραμμάτιον σφραγιζόμενον ἢ καὶ ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου καὶ ὑπὸ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, καὶ ἐπικυρούμενον ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ τόπου ἢ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ καθήκοντα τοῦ συμβολαιογράφου. Ἐν τῷ γραμματίῳ τούτῳ σημειοῦται τὸ δανεισθησόμενον ποσὸν μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ, ἡ ταχθεῖσα πρὸς πληρωμὴν τοῦ χρέους προθεσμία, ἡ δήλωσις ὅτι ἐὰν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ ὀφειλέτης ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ δὲν καταβάλωσι τὸ χρέος, διωρίσθη ὡς διαιτητὴς πληρεξούσιος ὁ προϊστάμενος ὑπαλλήλος τῆς τραπέζης, τοῦ ὑποκαταστήματος ἢ τοῦ ταμείου, δικαιούμενος νὰ ἐκποιήσῃ εἰς ἄλλον τὰ ὑποθηκευθέντα ἢ ἐπὶ ἐξωνήσει παραχωρηθέντα ἀκίνητα κτήματα καὶ ἐκ τοῦ τιμήματος ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτοῦ νὰ πληρώσῃ τὸ ὅλον τοῦ κτηματικοῦ φόρου καὶ τοῦ χρέους, τὸ δὲ τυχὸν ὑπολειφθησόμενον ποσὸν ἀποδώσῃ αὐτῷ, καὶ ὅτι ἐν περιπτώσει ἀντικαταστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου διορίζει ἀντ' αὐτοῦ τὸν διοικισθησόμενον ὑπάλληλον ὡς διαιτητὴν πληρεξούσιον δικαιούμενον νὰ διορίσῃ τοιούτους καὶ τοὺς διαδόχους του. Ἡ διεύθυνσις τῆς τραπέζης καταχωρεῖ καὶ ἐγγράφει εἰς διπλότυπον βιβλίον, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπόδειγμα, κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν τοὺς κυρίους ὅρους τοῦ γραμματίου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ὀφειλέτου ἢ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ, καὶ τὴν περιγραφὴν τῶν ὑποθηκευομένων ἢ ἐπὶ ἐξωνήσει παραχωρουμένων ἀκινήτων κτημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς κυριότητος καὶ τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον βιβλίον προσάγονται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπάλληλον καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς καταγραφῆς καὶ τῶν φόρων ὑπαλλήλους, ἵνα ἐκτελέσωσι τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης ἢ τῆς ἐπὶ ἐξωνήσει παραχωρήσεως τῶν πρὸς ἐξασφάλισιν παρεχομένων ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἀναλόγως σημειώσωσιν ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τὰ δέοντα. Ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ πρὸς ἐξασφάλισιν παρεχόμενα ἀκίνητα κτήματα τυγχάνουσι διαφιλονεικούμενα, ἢ δι' ἕρμα τινα λόγον ὑπάρχῃ σημείωσίς τις ἐπὶ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν, ὁ ὑπάλληλος τῶν γαιῶν καὶ τῆς καταγραφῆς ἀναφέρει τὸ γεγονὸς καὶ ἀκυροῦται τὸ ρηθὲν γραμμάτιον. Ἐὰν δὲ οὐδὲν ὑπάρχῃ πρόσκομμα ἐπὶ τῶν ρηθέντων κτη-

μάτων, ὁ ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπάλληλος λαμβάνει μονομερῶς τὴν περὶ ὑποθηκεύσεως καὶ ἐπὶ ἐξωνήσει παραχωρήσεως κατάθεσιν καὶ ἐνεργεῖ τὰς περὶ ἄρσεως τῆς ὑποθήκης καὶ ἀνακλήσεως τῆς παραχωρήσεως πράξεις. Τουτέστιν ὁ ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπάλληλος λαμβάνει τὴν κατάθεσιν (τακρὴρ), ἐνεργεῖ τὴν ὑποθήκευσιν ἢ τὴν ἐπὶ ἐξωνήσει παραχώρησιν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς τραπέζης καὶ σημειῶν ἐπὶ τῆς ἐγγραφῆς τὴν πρᾶξιν ἐγγράφει ἐν τῷ ρηθέντι βιβλίῳ τὰς σχετικὰς ἐπισήμους πράξεις· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς καταγραφῆς ὑπάλληλος, καὶ, ἂν τὸ κτῆμα τυγχάνῃ ἐκ τῶν προσηοτημένων βακουφίων (ἐβκάφι μουλχακὰ), ὁ ἔφορος τοῦ βακουφίου, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, ἢ ὁ ἀντικαταστάτης αὐτοῦ ὁ διωρισμένος ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ τοῦ ἱεροῦ νόμου, σφραγίζουσι τὸ βιβλίον καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸ, φυλαττομένων ἐν τῇ τραπέζῃ μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους τῶν ἐπισήμων τῆς κυριότητος ἐγγράφων. Γενομένων ἐπὶ τοῦ βιβλίου τούτου τῶν πράξεων τῆς ἐγγραφῆς καὶ μὴ ὑπαρχούσης περιπτώσεώς τινος συνεπαγομένης τὴν ἐλάττωσιν τοῦ προηγουμένως ἀποφασισθέντος δανείου, ἡ γεωργικὴ τράπεζα δανείζει καὶ καταβάλλει τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον ἀνάγκη τῆς λήψεως ἄλλου γραμματίου καὶ τίτλου (χοδζδζὲτ), πιρατουμένης τῆς πράξεως τοῦ δανείου καὶ τῆς ὑποθηκεύσεως ἢ τῆς ἐπὶ ἐξωνήσει παραχωρήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Ἐὰν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐν τῷ γραμματίῳ ὁρισθείσης προθεσμίας ὁ ὀφειλέτης δὲν καταβάλῃ τὸ χρέος αὐτοῦ καὶ δὲν χορηγηθῇ προθεσμία κατὰ τὸ 32ον ἄρθρον τοῦ περὶ γεωργικῆς τραπέζης νόμου, ἡ τράπεζα ἀπευθύνεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλληλον τοῦ τόπου, ὅστις λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ ἐν τῷ 4ῳ καὶ 5ῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον βιβλίον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξάγεται ὅτι ἐνεργήθησαν αἱ δέουσαι πράξεις ἐπὶ τῶν ὑποθηκευθέντων ἢ ἐπὶ ἐξωνήσει παραχωρηθέντων ἀκινήτων κτημάτων καὶ τὸ χρεωστικὸν γραμμάτιον, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀνάγκη ἄλλης τινος νομίμου πράξεως καὶ ἐκδόσεως ἀποφάσεως, κοινοποιεῖ εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐπιταγὴν ἵνα πληρώσῃ τὸ χρέος αὐτοῦ ἐντὸς δύο μηνῶν, δηλῶν ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θέλει ἐκθέσῃ εἰς πλειστηριασμὸν τὰ ρηθέντα κτήματα καὶ πωλήσῃ καὶ παραχωρήσῃ αὐτὰ εἰς ἄλλον, καταβάλλων ἐκ τοῦ τιμήματος ἢ τοῦ

ἀντιτίμου αὐτοῦ τὸ χρέος. Ἐὰν δὲ τὰ χρήματα ἐδανείσθησαν δι' ἐγγυήσεως, ἡ ἐπιαγλοινοποιεῖται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν ἐγγυητήν.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἐὰν ληξάσης τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης διμήνου προθεσμίας, ὁ ὀφειλέτης ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ δὲν καταβάλῃ τὸ χρέος αὐτοῦ, ὁ ἐπὶ τῇ ἐκτελέσεως ὑπάλληλος ἐκθέτει παραχρῆμα εἰς δημοπρασίαν ἱκανὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους μέρος τῶν ὑποθηκευμένων ἢ ἐπὶ ἐξωνήσει παραχωρηθέντων ἀκινήτων κτημάτων, καὶ ἂν ἀκόμη αὐτὸ χρησιμεύῃ πρὸς συντήρησιν τῆς οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ, καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων νόμου, ἐνεργεῖ τὰς πράξεις τῆς πωλήσεως καὶ παραχωρήσεως αὐτοῦ διὰ τῆς καταθέσεως (ταχυδρ) τοῦ ἔχοντος τὴν διαρκῆ πληρεξουσιότητα ὑπαλλήλου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ· μὴ εὑρισκομένων δὲ τούτων ἢ μὴ οὔσης δυνατῆς τῆς λήψεως τῶν καταθέσεων αὐτῶν, πωλεῖται δι' ὑπομνήματος ἐκδομένου δυνάμει τοῦ ρηθέντος νόμου, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀνάγκη τῆς καταθέσεως τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ. Ἐκ τοῦ τιμήματος καὶ ἀντιτίμου τῆς πωλήσεως καταβάλλονται κατὰ πρῶτον ὁ κτηματικὸς φόρος, τὰ βακουφικὰ μισθώματα καὶ τὰ κατ' ἀποκοπὴν (μουκατᾶ), μεθ' ὃ πληρώνονται αἱ ἀπαιτήσεις τῆς τραπέζης μετὰ τῶν τόκων τῆς ὑπερημερίας καὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων κατὰ προτίμησιν πασῶν τῶν ἄλλων ἀπαιτήσεων· ἂν δὲ μείνῃ ὑπόλοιπον, τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸν ὀφειλέτην. Ἐν ᾗ περιπτώσει πωληθῇ τὸ ὅλον τῶν ρηθέντων ἀκινήτων κτημάτων καὶ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν δὲν ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους, τὸ ἐναπολειπόμενον χρέος εἰσπράττεται ἀπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ ἰδιαιτέρως.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Πᾶς διϊσχυρισμὸς καὶ πᾶσα ἔνστασις δυναμένη νὰ ἀντιταχθῇ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ δὲν παρακωλύει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένων πράξεων· οὐχ ἧττον ὅμως ὁ ὀφειλέτης ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ δύναται νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ

μὴ τροποποιηθῇ ἢ ἀνασταλῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν εἰρημένων πράξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ὁ θάνατος τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ καὶ αἱ ἐπὶ τῶν προσώπων αὐτῶν ἐπιγινόμεναι μεταβολαὶ δὲν παρακωλύουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων. Ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν, αἱ ἀπαιτούμεναι κοινοποιήσεις γίνονται εἰς τοὺς διαδόχους αὐτῶν. Ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος ὀφειλέτου ἢ ἐγγυητοῦ, ἀποταθῶσιν, ἐντὸς τῆς ἐν τῇ ἐπιταγῇ ὡρισμένης προθεσμίας, εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑποκαταστήματος ἢ τοῦ ταμείου τῆς γεωργικῆς τραπέζης καὶ ζητήσωσι προθεσμίαν, δύνανται νὰ παραταθῇ αὕτη ἐπὶ τέσσαρας εἰσέτι μῆνας.

Δὲν δύνανται νὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ Πεήτ-οὺλ-μὰλ ἢ τοῦ βακουφίου τὰ ὑποθηκευμένα ἢ ἐπὶ ἐξωνήσει παραχωρημένα ἀκίνητα κτήματα, ἂν μὴ προηγουμένως καταβληθῶσιν ἅπασαι αἱ ἀπαιτήσεις τῆς τραπέζης, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ὀφειλέτης ἢ ὁ ἐγγυητὴς ἀποθάνῃ ἄνευ κληρονόμου ἢ τινος ἔχοντος δικαίωμα μεταγραφῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Τὰ εἰς τοὺς δανειζομένους διδόμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 3ον ὑπὸ τῶν συνεικιῶν καὶ χωρίων πιστοποιητικά, ὑπάγονται εἰς τέλος κινητοῦ χαρτοσήμου τεσσαράκοντα παράδων, εἰς δὲ τοὺς συντάσσοντας καὶ ἐκδίδοντας αὐτὰ δίδοται μόνον ἓν γρόσιον δι' ἕκαστον πιστοποιητικόν.

Τὰ χρεωστικὰ γραμμάτια ὑπάγονται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἀξίας ἀναλόγως τοῦ κεφαλαίου ὅπερ περιέχουσι. Διὰ τὴν ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων ἐπικύρωσιν αὐτῶν καταβάλλονται κατ' ἀποκοπὴν πέντε γρόσια μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων, δώδεκα καὶ ἥμισυ γρόσια ἀπὸ 5001—10000 γροσίων καὶ 25 γρόσια διὰ ποσὰ ἀνωτέρω τῶν 10001 γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Ἐὰν τὰ ὑποθηκευμένα καὶ ἐπὶ ἐξωνήσει παραχωρημένα ἀκίνητα κτήματα πωληθῶσι καὶ παραχωρηθῶσιν, ἐκ τοῦ τιμήματος ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν πληρώνονται τὸ δικαίωμα τοῦ

κήρυκος πρὸς 1 τοῖς ο)ο καὶ τὰ ἔξοδα τὰ γενόμενα διὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν ἐπιταγῶν, ἐφ' ὧν τίθεται κινητὸν χαρτόσημον δέκα παράδων.

Οὐδὲν τέλος καὶ δικαίωμα λαμβάνεται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελέσεως, τῶν φόρων καὶ τῶν γαιῶν διὰ τὴν ὑποθήκευσιν ἢ τὴν ἐπὶ ἐξωνήσει παραχώρησιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν δανειζομένων ἀπὸ τῆς γεωργικῆς τραπέζης, διὰ τὴν κατόπιν γινομένην ἄρσιν τῆς ὑποθήκης καὶ ἀνάκλησιν τῆς παραχωρήσεως καὶ διὰ τὰς λοιπὰς πράξεις τὰς ἐνεργουμένας μεταξὺ τῆς γεωργικῆς τραπέζης καὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ φόρου καὶ τῆς καταγραφῆς καὶ τῆς ὑπαλληλίκης τῶν γαιῶν. Αἱ πράξεις τοῦ δανείου, τῆς ὑποθηκεύσεως καὶ τῆς ἐπὶ ἐξωνήσει παραχωρήσεως ἐκτελοῦνται μὴ σχετιζόμεναι πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων φόρων, τῶν βακουφικῶν ἐνοικίων καὶ τῶν κατ' ἀποκοπὴν μισθωμάτων τῶν ὑποθηκευομένων ἢ δι' ἐξωνήσεως παραχωρουμένων ἀκινήτων κτημάτων τοῦ δανειζομένου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ. Διὰ τὸν καθορισμὸν ὅμως τοῦ δανεισθησομένου ποσοῦ δέον νὰ προσαχθῇ ἡ ἀπόδειξις τῆς παραλαβῆς, ἐξ ἧς ἐξάγεται μέχρι τίνος ἔτους ἐπληρώθη ὁ φόρος τῶν ὑποθηκευθησομένων κτημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Ἅπαντα τὰ τέλη καὶ ἔξοδα τὰ ὁποῖα δέον νὰ καταβληθῶσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερομένων πράξεων ἐπιβαρύνουσι τὸν ὀφειλέτην.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ἀκυροῦνται τὰ ἄρθρα 26 καὶ 36 τοῦ κατὰ τὴν 19 Ζηλχιτσὲ 1305 ἢ 15 Αὐγούστου 1304 νόμου τῆς γεωργικῆς τραπέζης καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα, ὧν αἱ διατάξεις τυγχάνουσιν ἐναντίαι τοῦ παρόντος νόμου.

Τῇ 30 Μουχαρρὲμ 1308, ἢ 3 Σεπτεμβρίου 1306.

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΙΔΡΥΘΕΝΤΟΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ (CAISSE D'EPARGNE).

درسعادتده اچیلان امنیت صندیغلك نظامنامه‌سی

(Δ'ερι σεϑεττὲ ἀτσηλὰν ἐμνηγὲτ σαντηγηνὶν νιζαμναμεσή).

Ἱδρύθη ἀποταμιευτήριον, ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους, ἵνα φυλάττῃ καὶ συνάζῃ τὰ χρήματα, ἅπερ ἐξοικονομοῦσιν οἱ στρατιῶται, οἱ ὑπηρέται, οἱ ἐργάται, οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς συντεχνίας, οἱ παῖδες, οἱ πένητες καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ τάξεις τοῦ λαοῦ καὶ παραδίδῃ αὐτὸ μετὰ τοῦ δεδουλευμένου τόκου, ὅταν ζητηθῶσιν ὑπὸ τῶν κυρίων των. Ὁ πρῶτος τῶν κυριωτέρων ὅρων συνίσταται εἰς τὸ νὰ λαμβάνῃ κατὰ τὴν ὡρισμένην ταμιακὴν διατίμησιν ἀπὸ τῶν μικρῶν ἢ μεγάλων, ἀπὸ ἀργύρων ἢ θηλέων, ὅσα χρήματα ἤθελον οὗτοι φέρῃ ἀπὸ εἴκοσι γροσίων εἰς *μίαν* δέσιν μέχρις 25,000 ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ αὐτὰ, ὅταν τὰ ζητήσῃ ὁ κύριός των, ἐπίσης κατὰ τὴν ὡρισμένην ταμιακὴν διατίμησιν, μετὰ τοῦ ἐτησίου τόκου πρὸς 9 0]0, τουτέστι πρὸς 30 παράδες ἐπὶ τοῖς 100 γροσίοις κατὰ μῆνα· ἐὰν δὲ καταθέσωσιν ἀπὸ 25,000 γροσίων μέχρι 250,000, νὰ τρέχῃ ἐτήσιος τόκος πρὸς 6 τοῖς 0]0, δηλαδὴ πρὸς 20 παράδες ἐπὶ τοῖς 100 γροσίοις κατὰ μῆνα. Ὁ δεύτερος ὅρος συνίσταται εἰς τὸ νὰ δανείζῃ ἐκ τῶν ἀποταμιευομένων χρημάτων ἐπὶ ὡρισμένοις ὅροις εἰς τοὺς θέλοντας νὰ δανεισθῶσιν ἐμπόρους καὶ λοιποὺς ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ πρὸς 12 τοῖς 0]0, τουτέστι πρὸς 40 παράδες ἐπὶ τοῖς 100 γροσίοις. Ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ ἑνὸς τετάρτου μεταξὺ τῶν διδομένων καὶ λαμβανομένων χρημάτων θεωρεῖται ὡς ἀντίκρυσμα τῶν δαπανῶν τῶν γινομένων διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἀποταμιευτηρίου, λοιπῶν ἐξόδων τῆς διευθύνσεως καὶ τῶν τόκων τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ μένωσιν ἄτοκα ἐν τῷ ταμείῳ. Ἐν τοῖς κατωτέρω ἄρθροις διαγράφονται λεπτομερῶς οἱ κανόνες τῶν δύο τούτων βάσεων καὶ αἱ δέουσαι πράξεις τοῦ ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Χρήματα κατατιθέμενα εἰς τὸ ταμεῖον καὶ ἐνεργούμεναι πράξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Τὸ ἀποταμευτήριον Κωνσταντινουπόλεως ἐτοποθετήθη πρὸς τὸ παρὸν ἐντὸς τοῦ τμήματος τοῦ ὁρισθέντος εἰς τὸ κάτω πάτωμα τοῦ ἐντὸς τοῦ *Ταραχτσιλὰρ* χανίου, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφὴ «Ἐμνηγὲτ-σανδηγὴ» (ἀποταμευτήριον). Τοῦ ταμείου τούτου ἡ διεύθυνσις καὶ τὸ λογιστικὸν ἀνατίθεται εἰς δύο ἐμπίστους ὑπαλλήλους διατελοῦντας ὑπὸ ἐγγύησιν καὶ εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς κυβερνήσεως. Τὸ ταμεῖον τοῦτο, ἐκτὸς τῶν Παρασκευῶν καὶ Κυριακῶν, κατὰ πάσας τὰς λοιπὰς ἡμέρας εἶναι ἀνοικτόν. Εἶναι ἕτοιμον νὰ λαμβάνῃ χρήματα ἐκ τῶν κατατιθέντων ὑπὸ τοὺς ὡρισμένους ὅρους καὶ νὰ διαιείζῃ εἰς τοὺς ζητοῦντας, ἐὰν ὑπάρχωσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Ἐπενοήθη εἶδός τι βιβλιαρίων (δζουζδάν) ὡς ἀπόδειξις τῶν εἰς τὸ ταμιευτήριον κατατιθεμένων χρημάτων, ἵνα εὑρίσκωνται εἰς χεῖρας τῶν κυρίων τῶν χρημάτων. Εἰς τὰς πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τῶν βιβλιαρίων τούτων σελίδας ἐγγράφεται τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, ὅπερ ὁ κύριος αὐτῶν καταθέτει εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ πρὸς τὸ ἀριστερὸν τὸ ποσὸν ὅπερ λαμβάνει. Εἰς τὸν κατὰ πρώτην φορὰν κατατιθέντα χρήματα, δίδοται δωρεὰν ἓν τοιοῦτον βιβλάριον, ὅπερ ὅταν παραδίδωται ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ λαμβάνοντος αὐτὸ ἢ σφραγίζεται ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι, καθὼς ἐπίσης ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται ὑπ' αὐτοῦ ἡ ἐπικεφαλὶς τῆς μελίδος τῆς ἀνοιγομένης ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ταμείου ἐπ' ὀνόματί του. Ὡσαύτως ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται ὑπ' αὐτοῦ, ὁσάκις δίδονται αὐτῷ ἐκ τοῦ ταμείου ἐκ διαλειμμάτων χρήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Δὲν τρέχει τόκος ἐπὶ τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα καταθέτει τις εἰς τὸ ταμεῖον, ἂν μὴ συμποσωθῶσιν εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν γροσίων, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν κλασματικῶν ἀριθμῶν τῶν δεκάδων. Ἡ ἡμέρα τῆς καταθέσεως τῶν χρημάτων δὲν ὑπολογίζεται. Ἐπίσης ὁ τόκος τῶν παραδιδομένων ποσοτήτων ἄρχεται

ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνός, μὴ ὑπολογιζομένου τοῦ τόκου τῶν χρημάτων τῶν κατατιθεμένων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μηνός, κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ περὶ τὰ τέλη αὐτοῦ. Ἐὰν π. χ. φέρῃ τις καὶ καταθέσῃ ἅπαξ εἰς τὸ ταμεῖον 20, 30 ἢ καὶ περισσότερα γρόσια, ἐγγράφεται παραχρῆμα εἰς τὸ τῶν ἄνω μνημονευθέντων βιβλαρίων τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἀριθμός, ἐν δὲ τῇ στήλῃ τῶν καταθέσεων τὰ κατατιθέμενα χρήματα καὶ ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταμείου, μεθ' ὃ τὸ βιβλιάριον τοῦτο παραδίδοται εἰς χεῖρας τοῦ καταθέτου, ἀφοῦ κατεχωρηθῇ ἐν τῷ βιβλίῳ. Ὅταν δὲ ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος φέρῃ καὶ δευτέραν φορὰν 20, 30 ἢ καὶ περισσότερα γρόσια, ταῦτα τίθενται ἐν τῷ ταμείῳ καὶ καταχωροῦνται μετὰ τῆς χρονολογίας κάτωθεν τῆς προηγουμένης καταθέσεώς του ἐν τῷ βιβλιαρίῳ, ὅπερ δέον νὰ φέρῃ μετ' αὐτοῦ, καὶ ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται, ἐπιστρεφόμενον μετὰ ταῦτα αὐτῷ, ἀφοῦ καταχωρηθῇ ἡ πρᾶξις καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ ἐπίσης. Ἐὰν κατόπιν φέρῃ 20, 30 ἢ καὶ περισσότερα γρόσια, ἐνεργοῦνται αἱ αὐταὶ πράξεις, τοῦ βιβλιαρίου μένοντος πάντοτε εἰς χεῖρας τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου. Ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνός, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συμποσωθῇ τὸ ποσὸν τῶν κατατιθεμένων χρημάτων εἰς ἑκατὸν γρόσια, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου ἔτους ἄρχεται ὑπολογιζόμενος ὁ τόκος τῶν χρημάτων· ἐὰν π. χ. τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων σύγηται ἀπὸ 101—109 γροσίων, δουλεύει μόνον ὁ τόκος τῶν ἑκατὸν γροσίων, τοῦ κλασματικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐννέα γροσίων μὴ παράγοντος τόκον· ἐπίσης ὁ τόκος τῶν 119 γροσίων τρέχει ἐπὶ τῶν 110 καὶ ὅταν συμπληρωθῇ τὸ ποσὸν τῶν 120 γροσίων τρέχει τόκος ἐπὶ τῶν 120 καὶ οὕτω καθεξῆς. Τοῦ ποσοῦ τοῦ κατατιθεμένου κατὰ πᾶσαν φορὰν ὁ τόκος δουλεύει ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνός, καθ' ὃν κατέθηκε τὰ χρήματα, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνός.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Ὅταν ἄνθρωπός τις ἐκ τῶν χρημάτων, ἅπερ ἔφερε καὶ κατέθηκεν εἰς τὸ ταμεῖον ἀνὰ εἴκοσι, τριάκοντα ἢ καὶ περισσότερα γρόσια, ζητήσῃ ἐν τῷ μεταξὺ χρήματα, δίδονται αὐτῷ ἐκ τοῦ ταμείου χρήματα, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ μὴ ὦσιν ὀλιγώτερα τῶν εἴκοσι γροσίων, νὰ μὴ ἀποτελῶνται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν

τῶν εἴκοσι γροσίων, κλασματικὰ ποτὰ μεταξὺ τῶν δεκάδων, δηλαδὴ νὰ ὦσι πλήρεις δεκάδες οἷαι τὰ 20, 30, 40, καὶ 50 καὶ οὐχὶ 3, 5, 7, 8 καὶ ἡμίσυ. Τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων τούτων καταχωρεῖται εἰς τὴν στήλην τῶν πληρωμῶν τῆς ἀρισερᾶς σελίδος τοῦ βιβλιαρίου, τίθεται ἡ χρονολογία καὶ ἐγγράφεται ἐν τῷ βιβλίῳ, μεθ' ὃ ὑπογράφει καὶ σφραγίζει εἰς τὴν σειρὰν τῆς στήλης ἐκείνης καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ταμείου γενομένην ἐγγραφὴν ὁ κύριος τῶν χρημάτων, εἰς οὗ τὰς χεῖρας παραδίδοται τὸ βιβλιάριον. Ὁ τόκος τῶν οὕτω ἐκ διαλειμμάτων διδομένων χρημάτων τρέχει ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καθ' ὃν καταβάλλονται. Ἐὰν τὰ ἐν τῷ ταμείῳ ὑπάρχοντα χρήματά τινος, ἀποδοθῶσιν αὐτῷ ἐκ διαλειμμάτων, παύει ὁ τόκος τῶν τε ἐν τῷ ταμείῳ ὑπολειπομένων καὶ τῶν παραδοθέντων ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνός, καθ' ὃν τὸ ποσὸν αὐτῶν ἐλαττωθῇ ὀλιγώτερον τῶν ἑκατὸν γροσίων. Ἐὰν ὁ κύριος τῶν χρημάτων ζητήσῃ τὸ ὁλικὸν ποσὸν αὐτῶν, ὑπολογίζεται ὁ τόκος προστεθέμενος εἰς τὸ κεφάλαιον, τὸ ὅλον τῶν ἀπαιτήσεών του καταχωρεῖται εἰς τὴν ἀριστερὰν τοῦ βιβλιαρίου του σελίδα καὶ κλειομένης τῆς μερίδος αὐτοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ταμείου, ἐν ᾧ γράφεται ἡ δέουσα σημείωσις, ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται κάτωθεν τοῦ τε βιβλίου τοῦ ταμείου καὶ τοῦ βιβλιαρίου διὰ τῆς προηγουμένως νεκυρωμένης ὑπογραφῆς καὶ σφραγῖδος τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ὅτι ἔλαβεν ἀκριβῶς τὸ ὅλον καὶ οὕτω δίδονται εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὰ χρήματα, λαμβανομένου καὶ φυλαττομένου τοῦ βιβλιαρίου. Ἀπαιτεῖται ὅμως πρὸ πέντε, δέκα ἡμερῶν, νὰ γνωστοποιήσῃ ὁ βουλόμενος νὰ λάβῃ ἅπαντα τὰ χρήματά του τὸ τοιοῦτον, ἵνα ὑπολογισθῇ ὁ τόκος καὶ νὰ ἐξοικονομηθῶσι χρήματα, ἂν δὲν ὑπάρχωσιν ἐν τῷ ταμείῳ. Ἐπειδή, ἀφοῦ δηλαδὴ αὐτῷ τοῦτο, ἀπαιτεῖται νὰ ὑπολογισθῇ τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων του καὶ ὁ τόκος αὐτῶν, νὰ ἐξοικονομηθῶσιν αὐτὰ καὶ νὰ ὦσιν ἕτοιμα μετὰ τοῦ λογαριασμοῦ· διὰ τοῦτο ἅμα ὡς προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος καὶ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀμέσως αἱ ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου πράξεις καὶ δοθῶσι τὰ χρήματα καὶ ὁ τόκος αὐτῶν μετὰ τοῦ λογαριασμοῦ εἰς χεῖρας αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ βραδύνῃ ἡ ἀπόδοσις τῶν χρημάτων, αἱ ταμίαι ὑπέχουσι βαρεῖαν εὐθύνην, ὀφειλομένης τέλος τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν

ἐκείνην ἀφεύκτου ἀποδόσεως τῶν χρημάτων εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Οἱ κατατιθέντες χρήματα εἰς τὰ ἀποταμιευτήρια ὀφείλουσι κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους, τουτέστι μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν κατὰ πρῶτον κατέθηκαν χρήματα, νὰ προσαγάγωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν βιβλιάρια καὶ νὰ ἀνανεώσωσι τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν. Κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ λ)σμοῦ προστίθεται εἰς τὸ κεφάλαιον ὁ τόκος ἑνὸς ἔτους τῶν συναθροισθέντων χρημάτων μεθ' ὃ τρέχει ἐπίσης ὁ τόκος τοῦ τόκου. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν προσαγόντων κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους τὰ βιβλιάριά των θεωροῦνται ἀμέσως, ἐκτελουμένων τῶν ἀπαιτουμένων πράξεων παραχρῆμα καὶ τῶν βιβλιαρίων ἀποδιδομένων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν. Οἱ μὴ προσάγοντες κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους τὰ βιβλιάρια αὐτῶν, ἐὰν καὶ μετὰ ἓξ προσέτι μῆνας δὲν προσαγάγωσιν αὐτά, ἢ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ ταμείου παραδοχὴ αὐτῶν, ἤρτηται ἐκ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἐπικυρώσεως τῆς κυβερνήσεως, πρὸς ἣν ἀφεύκτως ἀπευθύνονται.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Οἱ ἀπολέσαντες τὸ ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν βιβλιάριον, προσερχόμενοι εἰς τὸ ταμεῖον γνωστοποιοῦσι τοῦτο. Ἐὰν δὲ ἐκ νέου παράσχῃ δύο ἐγγυητάς, ἐξάγεται ὁ λογαριασμὸς αὐτοῦ ἐκ τῶν βιβλ'ων καὶ δίδοται εἰς χεῖρας των νέον βιβλιάριον φέρον τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀπολεσθέντος· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου τούτου βιβλιαρίου σημειοῦται ὅτι εἶναι δεύτερον, γραφομένης τῆς δεούσης σημειώσεως ἐπὶ τῆς ἐν τῷ βιβλίῳ ἐγγραφῆς, οὐδὲν δὲ κῦρος ἔχει τὸ πρῶτον βιβλιάριον. Ἀλλ' ἀπὸ τῶν οὕτω ἀπολεσάντων τὸ βιβλιάριόν των λαμβάνονται δέκα γρόσια ἀνήκοντα εἰς τὸ ταμεῖον.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἐὰν οἱ κατατιθέντες χρήματα εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποταμιευτήριον, μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ εἰς ἄλλας χώρας καὶ ζητήσωσι νὰ λάβωσι τὰ ἐν τῷ ταμείῳ χρήματά των, ὑπογράφοντες ἢ καὶ σφραγίζοντες ἀπαραλλάκτως πρὸς τὴν ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ βιβλιαρίου ὑπάρχουσαν σφαγίδα ἢ ὑπογραφὴν καὶ λαμβάνοντες ἐὰν μὲν ὦσι στρατιωτικοί, ἐκ τοῦ

ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ των, ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλων τάξεων ἀπὸ τ
ὑπαλλήλου τῆς κυβερνήσεως τοῦ μέρους ἔνθα εὑρίσκονται,
ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκουσι πιστοποιητικ
τὸ ὁποῖον στέλλουσι μετὰ τοῦ βιβλιαρίου καὶ οὕτω ὑπολο
ζόμενα τὰ χρήματά των μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν δίδονται
τὸ πρόσωπον, πρὸς ὃ ἐγένετο ἡ ἐκχώρησις, ἢ παραδίδονται
τὸ ταχυδρομεῖον καὶ ἀποστέλλονται αὐτοῖς, τοῦ ταχυδρομι
τέλους λαμβανομένου ἐκ τῶν χρημάτων τούτων. Ἐπίσης ἀ
θνήσκοντός τινος ἔχοντις κατατεθειμένα χρήματα εἰς τὸ ἀ
ταμιευτήριον, οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἢ ὁ κληδμῶν προτέρχον
αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀποταμιευτήριον μετ' ἀποφάσεως
ἱεροῦ δικαστηρίου, ἐπικυρούσης ὅτι δικαιοῦνται κατὰ τὸν ἰδ
νόμον νὰ λάβωσι τὰ ἐν τῷ ἀποταμιευτηρίῳ εὑρισκόμενα χ
ματα, ἢ ἀποστέλλουσι πληρεξούσιον. Παραδίδοται δὲ τὸ βιβ
ριον εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν, ἵνα ὑπ' αὐτῆς ἐνεργηθῶσιν
δέουσαι πράξεις καὶ δεθῶσιν αὐτοῖς τὰ χρήματα μετὰ
τόκου αὐτῶν, τῆς ἀποφάσεως καὶ τοῦ βιβλιαρίου φυλαττομέ
ἐν τῷ ταμείῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τρόπος τοῦ δανείου τῶν ὑπὸ τοῦ ἀποταμιευτηρίου δανειζομένων χρημάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Τὰ ἀποταμιευτήρια δανείζουσι τὰ ὑπάρχοντα κεφάλαια
τρίτους ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ 12 τοῖς ο)ο, ἀλλ' ὀφείλουσι
κρατῶσι πάντοτε ἐν τῷ ταμείῳ ἐπιφυλακτικῶς 10 τοῖς
τοῦ κεφαλαίου.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Τὸ ἀποταμιευτήριον δανείζει χρήματα εἰς τοὺς ζητοῦν
ἐμπόρους, τὰ ἰσνάφια καὶ γεωργούς, οἱοιδήποτε καὶ ἂν ᾖ
ὑπὸ τὸν ὅρον ἵνα α' ἡ προθεσμία τῶν δανεισθησομένων χρ
των μὴ ᾖ μικροτέρα τῶν τριῶν μηνῶν καὶ μεγαλειτέρα
ἔτους καὶ β' πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δανεισθησομένων χρημα
παράσχωσι δύο φερεγγύους ἐγγυητάς, ὑπηκόους ὀθωμανούς

νεχυράσωσι καὶ ὑποθηκεύσωσι πρᾶγμά τι ἔχον ἀξίαν ἴσην τοῦ
νὸς καὶ ἡμίσεος ἢ τοῦ διπλασίου τῆς ἀξίας τῶν δανεισθησομέ-
ων χρημάτων. Τουτέστιν ὁ βουλόμενος νὰ δανεισθῇ χρήματα
ωτᾶται κατὰ πρῶτον ἂν θὰ παράσχῃ ἐγγυητὴν ἢ ἐνέχυρον
ἰ ἐὰν μὲν πρόκηται νὰ δώσῃ ἐγγυητάς, δέον οὗτοι νὰ ὦσι
ματίαι καὶ νὰ δύνανται νὰ πληρώσωσι τὸ δανεισθησόμενον
σόν· ἐὰν δὲ πρόκηται νὰ δώσῃ ἐνέχυρον, ἡ πρᾶξις αὕτη ποι-
ει. Ἐὰν μὲν τὸ ἐνέχυρον ᾖ πολύτιμον κινητὸν πρᾶγμα, ἡ
ία αὐτοῦ δέον νὰ ᾖ μεγαλειτέρα τοῦ δανείου κατὰ ἓν καὶ
ου, ἐὰν δὲ εἶναι πρόσοδος δημοσίων γαιῶν, ἀμπέλου, κήπου,
χστηρίου, οἰκίας καὶ παρομοίου κτήματος, ἡ ἐτησία πρόσο-
αὐτῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων δέον νὰ ᾖ διπλασία
τόκου τοῦ δανείου, δηλαδὴ ὁ δανεισθησόμενος ἑκατὸν
α καὶ προτιθέμενος νὰ ὁρίσῃ τὰς προσόδους οἰκίας, κήπου,
στηρίου, ἢ ἀγροκτήματος καὶ ἀγροῦ, δέον αὗται μετὰ τὴν
ρεσιν τῶν ἐξόδων νὰ μὴ ὦσιν ὀλιγώτεραι τῶν εἴκοσι τετρά-
γροσίων. Ὅταν ὁ δανεισθησόμενος χρήματα προσαγάγῃ
χυρον πολύτιμον κινητὸν πρᾶγμα, ἡ ἀξία αὐτοῦ συγκρί-
ρὸς τὸ ποσὸν τοῦ δανείου, καὶ ἀφοῦ ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι
ον πρὸς τοὺς ὅρους, δηλαδὴ ὅτι ἡ ἀξία αὐτοῦ εἶναι ἴση
τὸ ἓν καὶ ἥμισυ καὶ τὸ διπλάσιον τοῦ δανείου, γράφεται
ρτοσήμου, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα, γραμμάτιον, ἐν ᾧση-
αι τὸ εἶδος τοῦ ἐνεχύρου καὶ ἡ πραγματικὴ αὐτοῦ ἀξία,
υραζόμενον πρᾶγμα τίθεται ἐντὸς σάκκου ἢ βήκης καὶ
όμενον διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ κυρίου αὐτοῦ φυλάττεται
ταμείῳ. Ἐὰν τὸ πρᾶγμα ὅπερ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δάνειον
σοδος δημοσίων καὶ βακουφικῶν γαιῶν, οἷον ἀγροῦ, ἀμ-
καὶ λειμῶνος, ἢ ἐστεγασμένου βακουφίου, προσάγεται τὸ
, δι' οὗ ὁ κύριος ἐξουσιάζει τὰς γαίας ἢ τὰ ἐστεγασμένα
οῦ ἀποδειχθῇ κατὰ τὸν διαγεγραμμένον τρόπον, ὅτι ἡ
πρόσοδος εἶναι ἴση τοῦ διπλασίου τοῦ τόκου τοῦ δανείου
εγαλειτέρα αὐτοῦ, λαμβάνεται κατὰ τὰ νενομισμένα
ριητικὸν (ἱλμ χαπ·ὲρ) τοῦ Δεφτερχανὲ ἐπικυροῦν τὴν
ν τοῦ κυρίου τῶν γαιῶν, ἐὰν εἶναι πρόσοδος δημοσίων
ουφικῶν γαιῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Αὐτοκρα-
Ἐβκαφίων, ἐὰν εἶναι πρόσοδος ἐστεγασμένων, οἷον
καὶ ἐργαστηρίου διὰ νὰ ὁρισθῶσιν ὑπὲρ τοῦ δανείου· λαμ-

βάνεται δὲ κατὰ τὸ ὑπόδειγμα γραμμάτιον τιθέμενον ἐν τῷ ταμείῳ μετὰ τὴν κατοχώρησιν αὐτοῦ. Κάτωθεν τῶν ἀπὸ τῶν ὀφειλετῶν διὰ τὰ δανειζόμενα χρήματα λαμβανομένων γραμματίων, ἢ τῆς σημειώσεως τῆς ἐγγυήσεως τῆς κυρουμένης ὑπὸ τῶν ἐγγυητῶ, δέον νὰ σφραγισθῇ, ὑπογραφῇ καὶ ἐπικυρωθῇ διὰ τῆς ἐπισημοτέρας σφραγῖδος ἢ ὑπογραφῆς αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ὁ ὀφειλέτης ὁ μὴ καταβάλλων κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ρηθείσης προθεσμίας τὸ χρέος του προσκαλεῖται καὶ ζητεῖται αὐτό· ἐὰν δὲ δὲν πληρώσῃ, ὁρίζεται προσέτι προθεσμία τις μὴ ὑπερβαίνουσα τὸ τέταρτον τῆς προθεσμίας τοῦ χρέους, τουτέστιν ἐὰν ἔλαβε τὰ χρήματα ἐπὶ προθεσμίᾳ ἑνὸς ἔτους παραχωρεῖται προθεσμία οὐχὶ μεγαλειτέρα τῶν τριῶν μηνῶν· ἐὰν δὲ καὶ πάλιν δὲν πληρώσῃ τὸ χρέος του, ἐν ᾗ περ πτώσει ὑπάρχει ἐν τῷ ταμείῳ κινητὸν ἐνέχυρον τοῦ ὀφειλέτου ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν διὰ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας καὶ πωλεῖται ἀντὶ τοῦ κατ' ἐκτίμησιν τιμήματος αὐτοῦ (σεμένι μισλῆλε) καὶ ἐκ τοῦ τιμήματος τούτου λαμβάνεται τὸ κεφάλαιον μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τόκου τῆς κατόπιν παραταθείσης προθεσμίας, ἐὰν δὲ μείνῃ πλεόνασμα δίδοται εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ. Ἐὰν τὸ δι' ἐξασφάλισιν ὁρισθὲν πρᾶγμα εἶναι πρόσοδος καθαρᾶς ἰδιοκτησίας κτημάτων ἢ δημοσίων γαιῶν, γράφεται ὑπόμνημα κατὰ τοὺς ἐν τῷ ταμείῳ φυλαττομένους τίτλους καὶ δίδοται εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, κατόπιν δὲ τῆς ἐγκρίσεως αὐτῆς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ταμείου ἐκμισθοῦνται τὰ κτήματα ἢ αἱ δημόσιαι γαῖαι, τῶν ὁποίων αἱ πρόσοδοι εἶχον ὁρισθῇ πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ ὁ τόκος τοῦ δανείου· μετὰ δὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους ταῦ ὀφειλέτου ἐκ τῶν προσόδων καὶ προϊόντων ἐπιστρέφονται αὐτῷ οἱ τίτλοι. Ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ κύριοι τῶν δημοσίων γαιῶν καὶ τῶν ἐστεγασμένων βακουφίων, ὧν αἱ πρόσοδοι εἶχον ἐνεχυρασθῇ, αὗται λαμβάνονται ἀπὸ τοῦ ταμείου μέχρις ὅτου ἀποπληρωθῇ τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου. Ὑπαρχόντων ἐγγυητῶν τῶν εἰς τὸ ταμεῖον ὀφειλόντων, ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπευθύνεται πρὸς αὐτοὺς καὶ τὸ δάνειον δέον νὰ εἰσπραχθῇ ἄνευ προθεσμιῶν μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Λογιστικὸν τοῦ ἀποταμιευτηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Τὸ ἀποταμιευτήριον ἔχει τρία βιβλία, ὧν τὸ ἓν εἶναι τὸ ἡμερολόγιον, πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ὁποίου γράφονται ὅσα χρήματα εἰσέρχονται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀφ' οἱουδήποτε μέρους ἢ οἱασδήποτε περιουσίας, καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ὁ λόγος καὶ τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων τῶν διδομένων ἐκ τοῦ ταμείου εἰς οἱονδήποτε· κατὰ πᾶσαν δὲ ἑσπέραν ἐκτελεῖται ἡ ἄθροισις ἐξελεγχομένη καὶ μεταφερομένη. Τὸ δεύτερον βιβλίον χρησιμεύει διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν εἰς τὸ ἀποταμιευτήριον κατατιθεμένων χρημάτων καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἀποδιδομένων· τοῦ βιβλίου τούτου τὸ δεξιὸν μέρος φορᾷ, ὡς καὶ τὸ τῶν βιβλιαρίων, εἰς τὰ ἐν τῷ ταμείῳ κατατιθέμενα χρήματα καὶ τὸ ἀριστερὸν εἰς τὰ διδόμενα ἐκ διαλειμμάτων, ἢ διὰ μιᾶς τοῖς κυρίοις αὐτῶν. Διὰ πάντα ἄνθρωπον ἀνοίγεται μερὶς τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν, ὁ δὲ ἀριθμὸς παντὸς ὀνόματος εἶναι ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν βιβλιαρίων. Κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν μεταφέρεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τὸ ποσὸν ὅπερ ἐγγράφεται εἰς οἱονδήποτε ὄνομα ἐκ τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν. Εἰς τὸ τρίτον βιβλίον σημειοῦνται τὰ χρήματα τὰ δανειζόμενα εἰς διαφόρους ἐντόκως πρὸς 12 τοῖς 0]0· καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἀνοίγεται ἰδιαιτέρα μερὶς παντὸς ὀνόματος καὶ γράφονται τὰ ποσὰ τῶν δανειζομένων καὶ λαμβανομένων χρημάτων, ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ὅμοιος πρὸς τὸν τῶν χρεωστικῶν γραμματίων καὶ τοῦ ἡμερολογίου. Ἐκτὸς τῶν βιβλίων τούτων εὑρίσκεται καὶ ἰδιαίτερον βιβλίον διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ διάφορα ἔξοδα. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ταμείου καθημερινῶς μέχρι τῆς ἐννάτης ὥρας ἐνασχολοῦνται εἰς τὰς ληψοδοσίας, κατὰ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν παύουσι πᾶσαν πρᾶξιν καταστρώνοντες τὸν ἰσολογισμὸν τῶν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ λογαριασμῶν τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ μεταφέροντες τὰ ποσὰ εἰς τὸ ἕτερον βιβλίον· ὁ λογαριασμὸς ἑκάστης ἡμέρας κλείεται τὸ ἑσπέρας μὴ ἀναβαλλόμενος εἰς τὴν ἐπιοῦσαν.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Κατὰ τὴν πρώτην Μαρτίου ἑκάστου ἔτους καταστρώνεται ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ταμείου καὶ ὑπογραφόμενος καὶ σφραγιζόμενος ὑπὸ τῶν ταμιῶν ἀποστέλλεται εἰς τὴν κυβέρνησιν. Οἱ ταμίαι καὶ ἐγγυηταὶ αὐτῶν ἀποζημιοῦσι διὰ πᾶν ἔλλειμμα τῶν λογαριασμῶν. Ἐὰν μὲν τὸ ἔλλειμμα τοῦτο προέρχηται ἐκ τῆς καταστρώσεως τῶν λογαριασμῶν παρὰ τὰς ὁδηγίας, οἱ ταμίαι ἀντικαθίστανται· ἐὰν ὅμως πηγάζῃ ἐκ δόλου καὶ καταχρήσεως, οἱ τολμητίαι παραπέμπονται εἰς δίκην, ἵνα ὑποστῶσι τὴν νόμιμον αὐτῶν ποινήν.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ἐν τῷ ταμείῳ λαμβάνεται δικαίωμα ἐγγραφῆς ἐπὶ τῶν χρημάτων τῶν δανειζομένων πρὸς 12 τοῖς ὁ)ο ἀνήκον εἰς τοὺς ταμίας. Διὰ τὰ ποσὰ ἀπὸ 100—1000 γροσίων λαμβάνονται 40 παράδες ἐπὶ τῶν 100 γροσίων, ἀπὸ τῶν 1000—10,000, 5 τοῖς 1000, ἀπὸ τῶν 10,000—100,000, 100 παράδες τοῖς 10000.

ΝΟΜΟΣ

περὶ τῶν παρὰ τοῦ ἐν Κ]πόλει ἀποταμιευτηρίου ἐπὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων συρομένων συναλλαγματικῶν.

درسعادت امنیت صندیغی طرفندن الویه مال صندقلری اوزرینه
کشیده اولنه‌جق پولیجه‌لره دائر نظامنامه

(Δέρι σεαδὲτ ἐμνηγὲτ σαντηγὴ ταραφιντὰν ἐλδηγὲ μὰλ σαντηκλαρὴ οὐζερηνὲ κεσηδὲ ὀλουναδζὰκ πολητσαλαρᾶ δαὴρ νιζαμναμέ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀποστολῆς χρημάτων εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν στρατιωτῶν, χωροφυλάκων ἐργατῶν, δουλευτῶν, ὑπηρετῶν καὶ λοιπῶν, δίδονται ἀπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποταμιευτηρίου ἐπὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων συναλλάγματα ἕξ ἑκατὸν μέχρι πέντε χιλιάδων γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Τὸ ποσόν, ὅπερ πρόκειται ν' ἀποσύρῃ τις ἐκ τοῦ ταμείου

τῶν ἐπαρχιῶν, δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε χιλιάδας γροσίων, καθὼς καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀπὸ τοῦ ἀποταμιευτηρίου ἐπὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων συρομένων συναλλαγμάτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐτησίως τὰς ἑκατὸν χιλιάδας γροσίων.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἀποταμιευτηρίου ἐκδοθησόμενα συναλλάγματα δὲν γράφονται ἐπὶ ἁπλοῦ, ἀλλ' ἐπὶ εἰδικοῦ ἐντύπου χάρτου, ἐν ᾧ καταχωρεῖται τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτό, τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος του καὶ τὸ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ μέλλοντος νὰ συνάξῃ τὰ χρήματα.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Τὸ ἀποταμιευτήριον διὰ τὰ ἐκδιδόμενα συναλλάγματα λαμβάνει δικαίωμα εἴκοσι παράδων ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν γροσίοις.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Τὰ εἰς τὸ ἀποταμιευτήριον παραδιδόμενα καὶ ὑπ' αὐτοῦ δανειζόμενα χρήματα ὑπολογίζονται ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν *πενταρίων*.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Τὸ ἐπὶ ἐπαρχιακοῦ τινος ταμείου συρόμενον συνάλλαγμα, ἅμα ὡς φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, παρουσιάζεται πάραυτα εἰς τὸν λογιστὴν τῆς ἐπαρχίας, ὅστις σημειοῖ ὄπισθεν αὐτοῦ ὅτι ἐγένετο δεκτόν, τὸ δὲ ἰσότιμον ἀποτίεται μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἄνευ ἑτέρας ἀμοιβῆς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ· οἱ τἀναντία πράττοντες λογισταὶ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Τὰ συναλλάγματα δέον νὰ ἐξαργυρῶνται διὰ μιᾶς τινὸς μετρητοῖς, μὴ συμψηφιζόμενα ἀπέναντι χρεῶν καὶ *μπαλέδων*, ὁ δὲ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν χρόνος δὲν παρατείνεται πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἐπειδὴ ἀποστελλήσονται εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα τὰ δείγματα τῶν συναλλαγμάτων, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἐκδίδωνται, ἀνάγκη νὰ παραβάλληται μετ' αὐτῶν τὸ ἀντίτυπον τῆς τεθησομένης ἐπὶ τῶν συναλλαγμάτων ἐπισήμου σφραγίδος, ὡς καὶ τὸ ἴσον καὶ ὁμοιόμορφον τῆς ἀτομικῆς σφραγίδος τῶν διευθυν-

τῶν τοῦ ταμείου· ἐὰν δὲ φανῇ τὸ παρουσιαζόμενον συνάλλαγμα ἀσύμφωνον πρὸς δείγματι καὶ ταῖς σφραγίσιν, ἀπορρίπτεται καὶ δὲν καταβάλλεται τὸ ἀντίτιμον.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Ἅμα τῇ ὑπὸ τοῦ ταμείου ἐξαργυρώσει τοῦ συναλλάγματος, σημειοῦται ὄπισθεν αὐτοῦ ἡ παραλαβὴ τοῦ ποσοῦ, ὑπογράφοντος τοῦ λαβόντος κάτωθεν τοῦ ποσοῦ καὶ ἐπικυροῦντος διὰ τῆς σφραγίδος αὐτοῦ. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ὁ λαμβάνων τὰ χρήματα εἶναι ἀγράμματος, ἢ δὲν ἔχει σφραγίδα, τὰ χρήματα παραδίδονται αὐτῷ ἐνώπιον δύο ἀτόμων, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται ἡ ὄπισθεν τῶν συναλλαγμάτων γενομένη σημείωσις.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἕνεκα λάθους ἢ παραδρομῆς τινος ἐπιστραφῇ παρὰ τοῦ ταμείου συνάλλαγμα ἐκδοθὲν ἤδη, πάρχυτα τὸ ἰσότιμον μετρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀποταμιευτηρίου πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, πληρωνομένου καὶ τοῦ τόκου πρὸς 9 τοῖς 0)0 ἐτησίως δι' ὅσας ἡμέρας ἔμεινε τὸ ποσὸν εἰς τὴν τράπεζαν.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον.

Τὰ συναλλάγματα, ὧν τὸ ἰσότιμον ἐμετρήθη ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων, συναπτόμενα εἰς τὰς καταστάσεις τῶν ἰσολογισμῶν, ἀποστέλλονται ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον.

Τὰ ἰσότιμα τῶν συναλλαγμάτων, τῶν ἀπέναντι χρημάτων ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων ἰσολογιζομένων, πληρώνονται ὑπὸ τοῦ ἀποταμιευτηρίου εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 13ον.

Ὁ ἰσολογισμὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἀποταμιευτηρίου ἐκδιδομένων συναλλαγμάτων καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα ἀποστέλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 14ον.

Ὁ ἰσολογισμὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ταμιευτηρίου ἐκδιδομένων συναλλαγμάτων καταγράφεται ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ χωρὶς νὰ ἀναμιχθῇ μετ' ἄλλων πράξεων,

Τῇ 16 Δζεμαζηλεββὲλ 1285, ἢ 22 Αὐγούστου 1284

ΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

περὶ τοῦ τρόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν κατὰ τὸν περὶ ἀποταμιευτηρίου νόμον ἐκποιητέων ἐνεχύρων καὶ περὶ τῶν σχετικῶν πράξεων.

امنيت صندیغی نظامنامه‌سی ایجابنجه فروختی لازم کلان رهنلرك صورت

مزایده‌سنه ومعاملات متفرعه‌سنه دائر موادّ نظامیه

(Ἐμνηγὶτ σαντηγὴ νιζαμναμεσὴ ἠδζαπ·ίνδζε φουρουχτοῦ λαζὶμ γκελὲν ρ·χινλερὶν σουρέτι μουζαγιδ·εσινὲ βὲ μουἀμελάτι μουτεφεριάσηνὰ δ·αὴρ μεβάδ·ὶ νιζαμηγέ).

ΑΡΘΡΟΝ 1ον.

Εἰς τὸν ὀφειλέτην τὸν μὴ καταβαλόντα τὸ χρέος αὐτοῦ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας χορηγεῖται προθεσμία ἴση τῷ τετάρτῳ τῆς συμπεφωνημένης, κοινοποιουμένου τοῦ γεγονότος τούτου δι' ἐπιταγῆς εἰς αὐτὸν, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν του, ἢ εἰς τὸν μουχτάρην τῆς συνοικίας. Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ταχθείσης ταύτης προθεσμίας δὲν πληρωθῇ τὸ χρέος, ἢ δὲν προπληρωθῇ κατὰ τὰ νενομισμένα ὁ τόκος τῆς ἐκ νέου χορηγηθησομένης προθεσμίας μετὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ, ὁ διευθυντὴς τοῦ ταμείου γνωστοποιεῖ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἐπιτροπήν, ἵνα ἐκποιηθῇ τὸ ἐνέχυρον κατὰ τὸν περὶ ἀποταμιευτηρίου νόμον καὶ ἐνεργοῦνται αἱ κατωτέρω πράξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον.

Κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς διευθύνσεως αὐθις ἐπιταγὴ εἰς τοὺς ὀφειλέτας καὶ ὑπομιμνήσκεται αὐτοῖς νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον τοῦ ταμείου πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ λογαριασμοῦ των, κοινοποιουμένου τοῖς μὴ συμμορφωθεῖσι πρὸς τὴν πρόσκλησιν ταύτην ὅτι ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν θὰ πωληθῇ τὸ ἐνέχυρον. Ἡ ἐπιταγὴ ἀφίεται διὰ τῶν εἰσπρακτόρων τῆς διευθύνσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν του, ἢ εἰς τὸν μουχτάρην τῆς συνοικίας, ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, ἢ τοῦ μουχτάρη, ὅταν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἀφίεται ἐν τῇ κατοικίᾳ του ἢ δίδοται εἰς τὸν μουχτάρην καὶ φυλάττεται ἐν τῇ διευθύνσει. Ἡ κοινοποίησις τῆς ἐπιταγῆς ἀποδεικνύεται διὰ

τοῦ ἐπιδοτηρίου τοῦ ληφθέντος ἀπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἀπεστάλη. Οἱ μὴ διαβιβάζοντες τὰς ἐπιταγὰς εἰς τὸν ὀφειλέτην ὀφείλουσι δικαστικὴν ἀποζημίωσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον.

Τὰ ἐνέχυρα τῶν μὴ προσερχομένων εἰς τὴν διεύθυνσιν καὶ μὴ ἐπιθεωρούντων τοὺς λογαριασμούς των, ἐντὸς τῆς ἐν τῇ ἐπιταγῇ ἀναφερομένης προθεσμίας, πωλοῦνται διὰ πλειστηριασμοῦ, ὅστις καθὼς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτιμήσεως, ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ δημοσιεύονται τρὶς ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν διὰ τῶν ἐφημερίδων διαφόρων γλωσσῶν, τῶν μᾶλλον διαδεδομένων, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ζητεῖ ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν ἁρμόδιος ὑπάλληλος, ὅστις ὀφείλει νὰ ᾖ παρὼν κατὰ τὰς ὡρισμένας ὥρας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον.

Μετὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ χρόνου τοῦ πλειστηριασμοῦ ἄρχεται ἐνώπιον τοῦ ρηθέντος ὑπαλλήλου μετὰ τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διορισθέντος ὑπαλλήλου, ἀφοῦ ἐξελεγχθῶσι καὶ παραβληθῶσιν αἱ ἐπὶ τῶν ἐνεχύρων τεθειμέναι σφραγίδες, ὁ δημόσιος πλειστηριασμὸς ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ κεχαγιᾶ τῆς ἀγορᾶς τῶν χρυσοχόων (κουγιουμδζοῦ τσαρσουσῆ), παρόντων δύο ἢ τριῶν ὁρκισθέντων ἐκτιμητῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον.

Ἐὰν ἡ κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν κατακυρωθεῖσα ἀξία τοῦ ἐνεχυρασμένου πράγματος δὲν εἶναι μικροτέρα τῆς κατὰ τὴν εἰς τὸ ἀποταμιευτήριον κατάθεσιν αὐτοῦ ἐκτιμηθείσης ἀξίας, τοῦτο δίδοται εἰς τὸν κατὰ τὸν πρῶτον πλειστηριασμὸν ὑπερθεματίσαντα, προκαταβαλλομένων τῶν χρημάτων κατὰ τὴν τιμὴν τῶν πεντήρων. Ἐὰν δὲ ἡ κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν προσενεχθεῖσα ἀξία εἶναι μικροτέρα τῆς ἐκτιμηθείσης, κρατεῖται τὸ ἐνέχυρον ἵνα δὶς ἔτι ἐκτεθῇ εἰς πλειστηριασμόν, κατὰ τὸν τρίτον ὅμως πωλεῖται ἀντὶ τῆς κατακυρωθησομένης ἀξίας.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον.

Κατὰ πάντα πλειστηριασμὸν κρατοῦνται πρακτικά, ἐν οἷς καταχωροῦνται ὁ τρόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν ἐνεχύρων, τὰ διακριτικὰ αὐτῶν σημεῖα, ἡ ἐκτιμηθεῖσα ἀξία, τὸ ἀντίτιμον τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον

καὶ ἡ κατοικία τῶν κυρίων τῶν ἐνεχύρων, τῶν ὑπερθεματιστικῶν, ὑπὲρ ὧν ἐγένετο ἡ κατακύρωσις καὶ τῶν κηρύκων καὶ ἡ διασάφησις ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν ἐνεχύρων σφραγῖδες ἐξηλέγχθησαν καὶ παρεβλήθησαν πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ χρεωστικοῦ γραμματίου καὶ τοῦ βιβλίου τοῦ ταμείου σφραγίδας καὶ ὑπογράφονται καὶ σφραγίζονται ὑπὸ τῶν δύο εἰρημένων ὑπαλλήλων, τοῦ κεχειρισμένου καὶ εἰ δυνατὸν ὑπό τινων τῆς συντεχνίας, οἵ ἦσαν παρόντες. Τὰ πρακτικὰ ταῦτα συντάσσονται εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ ἓν μὲν τούτων φυλάττεται ἐν τῷ ἀποταμιευτηρίῳ, τὸ δὲ ἕτερον ἀποστέλλεται εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον.

Ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν ἐκποιουμένων ἐνεχύρων καταβάλλονται αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ταμείου ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ τόκου καὶ τὰ νόμιμα ἔξοδα· τὸ δὲ τυχὸν ἐναπολειπόμενον πλεόνασμα φυλάττεται ἐν τῷ ταμείῳ, ἂν ὁ κύριος αὐτοῦ εἶναι ἀπών, κοινοποιουμένου τοῦ πράγματος εἰς τὸν μουχτάρην τῆς συνοικίας τοῦ ἀπόντος ὀφειλέτου καὶ ἀποκατεστημένου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ ἂν ἔχῃ κατοικίαν, εἰς τὸν ἐν αὐτῇ εὑρισκόμενον ἄνθρωπόν του.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ ἐνέχυρα σύγκεινται ἔκ τινων τεμαχίων καὶ ἓν ἢ τινα τούτων ἀρκοῦσι διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ταμείου, πωλεῖται μόνον τὸ ἐπαρκοῦν ποσὸν καὶ τὰ μένοντα, σφραγιζομένης τῆς θήκης αὐτῶν ὑπὸ τῶν δύο εἰρημένων ὑπαλλήλων, φυλάττονται ὡς παρακαταθήκη ἐν τῷ ταμείῳ ἵνα ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν κύριον αὐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον.

Οἱ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλοι καὶ οἱ εὑρισκόμενοι ἐν τῇ διευθύνσει τοῦ ἀποταμιευτηρίου δὲν ὑπερθεματίζουσι κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν ἵνα λάβωσι τὸ ποσόν, ὑπευθύνων ὄντων τῶν παραβατῶν. Ἐπίσης οἱ ἐπηρεάζοντες τὰς δημοπρασίας τιμωροῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταχρήσεως ἐμπιστοσύνης κεφαλαίου τοῦ ποινικοῦ νόμου.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον.

Διὰ τὰ διὰ πλειστηριασμοῦ ὑπὸ τοῦ ἀποταμιευτηρίου ἐκποιούμενα ἐνέχυρα, ἐκτὸς τῶν συνήθων ἐξόδων, οὐδὲν τέλος

εἰσπράξεως ἢ ὑπ' ἄλλο ὄνομα λαμβάνεται λόγῳ ὅτι παρευρέθη εἰδικὸς ὑπάλληλος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

Τῇ 12 Ζηλκαδ'ὲ 1286,

ΟΔΗΓΙΑΙ

περὶ τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν διευθυντῶν τῆς γεωργίας

زراعت مديرلرينك وظائف مأموريتلرينه دائر تعليمات

(Ζιραάτ μιυδ'ηρλερηνίν βεζαΐφι μεεμουρηγετλερηνέ δ'αὴρ τἀλημάτ).

Ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ μεριμνᾷ πρὸς ἐπίτευξιν τῶν μέσων τῶν συντελούντων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐξάπλωσιν τῆς γεωργίας, ἥτις εἶναι ἡ βάσις τῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, καὶ ἐπειδὴ οἱ ὑπάλληλοι τῆς γεωργίας ἔχουσι καθῆκον νὰ προτρέπωσιν εἰς τοῦτο τοὺς γεωργούς, καθυποβάλλοντες εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν, συνετάχθησαν δι' αὐτοὺς αἱ ἐφεξῆς διατάξεις.

Ἐπειδὴ οἱ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διορισθησόμενοι διευθυνταὶ γεωργίας θέλουσιν ἑδρεύῃ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν Νομαρχιῶν, τῶν διοικήσεων καὶ ὑπὸ διοικήσεων, δέον κατὰ τὸν νόμον νὰ διορίζωνται ἀντιπρόσωποι αὐτῶν εἰς τὰς κυριωτέρας κωμοπόλεις καὶ μεγαλειτέρας κώμας ὑπὸ τὸν τίτλον, *ὑπάλληλοι τῆς γεωργίας ἢ ἐπίτροποι τῶν διευθυντῶν αὐτῆς*, οὐχὶ ἐκ τῶν ξένων, ἀλλ' ὡς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος ἐκ τῶν κατοίκων τῶν μὴ ἐχόντων ἀνάγκην μισθοδοσίας, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Αὐτοκρατορικῆς μεγαλοδωρίας, ὡς οἱ πρῶτοι, ἀλλὰ θεωροῦσι τ'ν διρισμὸν τοῦτον τιμητικὸν δι' ἑαυτούς, καὶ προσπαθοῦσιν ὅλῃ ψυχῇ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς πατρίδος των. Οἱ τοιοῦτοι ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου καὶ τῶν κατοίκων ἐκ τῶν μουσουλμάνων ἢ χριστιανῶν, ὑπηκόων τῆς Αὐτοκρατορίας, ἐγγραφομένου τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπιθέτου αὐτῶν, ἅμα τῷ διορισμῷ, ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ἐπιτοπίου συμβουλίου.

Οἱ διευθυνταὶ τῆς γεωργίας καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν ἐρευνῶσι καὶ ἐξετάζουσι λεπτομερῶς πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατοίκων, εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἀνάπτυξιν πάντοτε τῆς γεωργ'ας τῶν χωρίων καὶ δήμων, εἰς οὓς εὑρίσκονται· θέλουσι δὲ ἀναφέρῃ ταῦτα ἀδιαλείπτως, οἱ μὲν ἀντιπρόσωποι πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῆς γεωργίας, οὗτοι δὲ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχήν.

Τοιουτοτρόπως δὲ οἱ πάντες θέλουσι προσπαθῇ νὰ προτρέπωσι τοὺς γεωργοὺς ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας καὶ τῆς καλλιεργείας οὗ

μόνον τοῦ σίτου καὶ τῆς κριθῆς, ἀλλ' ἀναλόγως τῶν ἐπιχῶν καὶ παντὸς εἴδους σπαρτῶν ἐν γένει : οἷον ὀρυζίου, τσεχρίου, ριζαρίου, μετάξης, βάμβακος κτλ., καὶ νὰ παράγωσι καὶ ἄλλα φυτὰ, ὧν ἡ καλλιέργεια θεωρεῖται ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος, κατὰ τὸ κλίμα καὶ τὴν ἐπιδεκτικότητα τῆς γῆς.

Καίτοι ὁ βάμβαξ εἶναι ἀνέκαθεν ὠφέλιμος, ἡ καλλιέργεια ὅμως αὐτοῦ σχετικῶς δὲν προήχθη ὡς ἔδει, οὐδὲ ἐδοκιμάσθη ποτὲ τὸ γένος καὶ εἶδος τοῦ ἀλλαχοῦ παραγομένου βάμβακος, περιορισθείσης πάντοτε τῆς γεωργίας εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ὑπάρχοντος. Ἐπειδὴ ὅμως οἱονδήποτε ἐκ τῶν δύο τούτων εἰδῶν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀμερικῇ παραγομένου βάμβακος ἤθελε φυτευθῇ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχει διαφορὰν πρὸς τὰς δαπάνας, εἶναι καὶ καλλιτέρας ποιότητος, ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ ἀνωτέρας ἀξίας, θεωρεῖται ὡς ἐπάναγκες ἵνα καὶ ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει σπαρῇ καὶ αὐξηθῇ ὁ σπόρος τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀμερικῇ παραγομένου βάμβακος, ἀναλόγως τοῦ κλίματος καὶ τῆς ἐπιδεκτικότητος παντὸς τόπου. Πρὸς ἐπαύξησιν λοιπὸν τοῦ προϊόντος τούτου, δέον ἵνα οἱ διευθυνταὶ τῆς γεωργίας καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, δίδοντες εἰς τοὺς περὶ τὴν βαμβακοφυτείαν ἀσχολουμένους ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῶν ὁδηγιῶν, τῶν ἐκτυπωθεισῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ πραγματευομένων περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ σπείρηται, θερίζηται καὶ καλλιεργῆται ἐν γένει ὁ βάμβαξ.

Ἐλήφθησαν μέτρα, διακοινωθέντα ἤδη δι' ὑψηλῶν διαταγῶν, ὅπως παρεμποδίζονται εἰς τὰ εἰς διάφορα πρόσωπα ἀνήκοντα ζῶα τοῦ εἰσέρχεσθαι εἴς τινα χωράφια καὶ προξενεῖν ζημίας καὶ φθορὰς εἰς τὰ σπαρτά. Πρὸς ἀποφυγὴν ὅμως τῶν μέτρων τούτων, ἐκτὸς τῶν προσπαθειῶν τῆς κυβερνήσεως, θέλουσι φροντίζῃ καὶ οἱ διευθυταὶ τῆς γεωργίας, εἰδοποιοῦντες ἀμέσως τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς ἐν πάσῃ παραβιάσει καὶ ἀντιπράξει.

Ἐπειδὴ οὐδενὶ ἐπιτρέπεται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ γίνηται παραίτιος τῆς φθορᾶς τῶν σπαρτῶν, ἀπομακρύνων ἐκ τῆς ἐργασίας των καὶ χρονοτριβῶν τοὺς γεωργοὺς καὶ ἐργάτας αὐτῶν ἐν καιρῷ θέρους, ὅτε δηλαδὴ ὀργώνουσι τὴν γῆν, σπείρουσι, θερίζουσι καὶ ἁλωνίζουσι, δέον ἵνα μηδαμοῦ πιέζωνται οἱ γεωργοί, μήτε νὰ φυλακίζωνται διὰ φόρους καὶ ποινάς, ἀγωγὰς καὶ λοιπὰ, ἐνόσῳ διαρκεῖ ἡ εἰς τοιούτου εἴδους ἐργασίας ἐνασχόλησις αὐτῶν· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δικαιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ν' ἀναφέρωνται εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τινὲς τῶν γεωργῶν καὶ ἐργατῶν αὐτῶν διατελοῦσιν ὀφειλέται πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἢ πρὸς ἰδιώτας, ἐκτὸς δὲ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑποζυγίων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐργαλείων, οὐδενὸς ἄλλου κέκτηνται

Νόμος περὶ γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων » 3215—3217
Ἐσωτερικὸς κανονισμὸς γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων » 3217—3220
Νόμος περὶ γεωργικῆς τραπέζης » 3220—3232
Παράρτημα τοῦ ἀνωτέρου νόμου » 3232—3238
Νόμος περὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποταμιευτηρίου » 3239—3248
Νόμος περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ταμιευτηρίου ἐπὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων συρρεόντων συναλλαγματικῶν » 3248—3250
Νομικαὶ διατάξεις περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν κατὰ τὸν περὶ ἀποταμιευτηρίου νόμον ἐκποιητέων ἐνεχύρων » 3251—3254
Ὁδηγίαι περὶ τῶν καθηκόντων τῶν διευθ. τῆς γεωργίας » 3254—3256

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

Σελὶς	968	σειρὰ	9	ἀντὶ	1289	γράφε	1299
»	»	»	»	»	1290	»	1298
»	2845	»	26	»	κατὰ πρόσκλησιν	»	κατὰ πρόκλησιν
»	2901	»	1	»	ἀναγκαιοῦτα	»	ἀναγκαιοῦντα
»	2923	»	12	»	ἐξαρτώμενος ὁ	»	ἐξαρτώμενος
»	2931	»	34	»	μουγιουροτλὸὺ	»	π'ουγιουρουλὸ'ού
»	2949	»	14	»	κολουμένου	»	καλουμένου
»	3031	»	21	»	καὶ διαγράφη	»	ὡς διαγράφει
»	3047	»	21	»	τοὺ	»	τοῦ
»	3078	»	10	»	ἀνατεθε μένης	»	ἀνατιθεμένης
»	»	»	22	»	δημαιρεσ. ἐπιτροπῆς	»	εἰς τὴν δημ.ἐπιτ.
»	3079	»	21	»	ἔχει κλεῖθρα	»	ἔχει δύο κλεῖθρα
»	3081	»	3	»	διορίζονται ἐκ	»	ἀντικαθίστανται διὰ
»	3098	»	29	»	ἀμανετὴ	»	ἐμανετὴ
»	3143	»	14	»	ἐντὸς χωρίσματος	»	ἐντὸς αὐτῶν χωρίσματα
»	3163	»	31	»	ἁλιεύσεων	»	ἁλιευόντων
»	3170	»	36	»	ὀπῶν	»	βροχίδων
»	3171	»	2	»	βολίδας	»	βροχίδας
»	»	»	8	»	βολ·δων	»	βροχίδων
»	3172	»	35	»	δικτύων	»	διὰ δικτύων
»	3177	»	20	»	ρεσμὶ	»	ρέσμι
»	3179	»	22	»	ὧν	»	οὗ
»	3193	»	22	»	δημαρχιαῶν	»	δημαρχιακῶν
»	»	»	25	»	τἀληλὰτ	»	τἀλημὰτ
»	3194	»	12	»	δυσώδη,	»	δυσώδη καὶ
»	3199	»	28	»	π'αγάτσαι	»	π'ογάτσαι
»	2200	»		»	1200	»	3200
»	3210	»	32	»	μεταχειρίζωται	»	μεταχειρίζωνται
»	3226	»	20	»	καὶ	»	ἢ
»	3242	»	29	»	δηλαδὴ	»	δηλωθῇ